

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהומו ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עצ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועצ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולמימים ושינים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העצ אשר בו פרי עצ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אינו לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גג בעדן מקדמ וישם שמ את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עצ נחמד למראה וטוב למאכל ועצ החיים בתוך הגג ועצ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגג ומשם יפרד והיה לארבעה ראשי: שמ האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שמ הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שמ הבדלח ואבן השהם: ושמ הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושמ הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגג עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עצ הגג אכל תאכל: ומעצ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל

האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצמ מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם ערומיים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אפ כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פנ תמתנו: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותנו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעיניו ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את כל שבעתי בגן ואירא כי עירמ אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירמ אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך וביני האשה וביני זרעך וביני זרעה הוא ישוב ראש ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנימ ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבונך תאכלנה כל ימי חייך: וקוצ ודדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיק תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פנ ישלח ידו ולקח גם מעצ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדמ לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים: והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: ותספ ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקצ ימימ ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: הלא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו: ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקם אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידיך: כי תעבד את האדמה לא תספ תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתימ יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה את

יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב: וצלה גמ הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למכ לנשיו עדה וצלה שמענ קולי נשי למכ האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: כי שבעתימ יקמ קין ולמכ שבעימ ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ולשת גמ הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: זכר ונקבה בראם ויברכ אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמה מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמה מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמה מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמה מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמה מאות שנה וימת: ויחי ירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוכ: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוכ שמה מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי חנוכ חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוכ את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהי כל ימי חנוכ חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוכ את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים: ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למכ: ויחי מתושלח אחרי הולידו את למכ שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנימ ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי למכ שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה נחמנו ממעשנו ומעצבונ ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למכ אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנימ ובנות: ויהי כל ימי למכ שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שמ את חם ואת יפת: ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו מימי מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימי ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה: אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח: ויולד נח שלשה בנימ את שמ את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קניי תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוצ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את המבול מימ על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר

בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמיים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מימ על הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמיים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושמו וחמ ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלכ התבה על פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמיים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל הרמש על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמות רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימוח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמיים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינות תהום וארבת השמיים ויכלא הגשם מן השמיים: וישבו המים מעל הארץ הלכ ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים היו הלכ וחסרו עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מקצ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא יצאו ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מימ על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויספ שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח: וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אספ לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא

אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו: ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ואכ את דמכם לנפשיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובינ כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני וביני הארץ: והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובינ כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם ביני אלהים ובינ כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובינ כל בשר אשר על הארץ: והיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחלל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מן היין וישכר ויגתל בתוכ אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמ שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: וייקצ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדימי יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים ליפת וישכנ באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשיים שנה: ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשיים שנה וימת: ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת וילדו להם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויונ ותבל ומשכ ותירס: ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ובני יונ אלישה ותרשיש כתימ ודדנימ: מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדנ: וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בבל וארכ ואכד וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת ענמיים ואת להבים ואת נפתחיים: ואת פתריסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתיים ואת כפתרימ: וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: ואת היבוסים ואת האמרי ואת הגרנשים: ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ואת הארודים ואת הצמרים ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצינד באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבימ עד לשע: אלה בני חם למשפחתם ללשונתם בארצתם בגויהם: ולשם ילד גמ הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוצ וחול וגתר ומש: וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד שני בנימ שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד את אלמודד ואת שלפ ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורמ ואת אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדמ: אלה בני שם למשפחתם ללשונתם בארצתם לגויהם: אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי בנסעם מקדמ ומצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה

לבנימי ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם פנ נפוצ על פני כל הארץ: וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: ויאמר יהוה הנ עמ אחד ושפה אחת לכלמ וזה החלמ לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפצ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר: על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול: ויחי שם שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנימי ובנות: וארפכשד חי חמש ושלישים שנה ויולד את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנימי ובנות: ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנימי ובנות: ויחי עבר ארבע ושלישים שנה ויולד את פלג: ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנימי ובנות: ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנימי ובנות: ויחי רעו שתיים ושלישים שנה ויולד את שרוג: ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנימי ובנות: ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתיים שנה ויולד בנימי ובנות: ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנימי ובנות: ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אינ לה ולד: ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: והיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: ויאמר יהוה אל אברם לכך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראכ: ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך ומקללך אור ונברכו בכך כל משפחת האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברם בארץ עד מקום שכמ עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתנ את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדמ לבית אל ויט אהלה בית אל מימ ויהי מקדמ ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלכ ונסוע הנגבה: והי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ: והי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: והי כי יראו אתך המצרימי ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי את למענ יטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: והי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרימי את האשה כי יפה הוא מאד: ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה והי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלימי: וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא: למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו עליו פרעה אנשימי וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו: ויעל אברם ממצרימי הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: וגם

ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: והיה ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפריז אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשימי אחימי אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימני ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדמ ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדמ ויפרדו איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדמ: ואנשי סדמ רעימי וחטאימי ליהוה מאד: ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקומ אשר אתה שמ צפנה ונגבה וקדמה וימה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לכ אתננה ולזרע עד עולם: ושמתי את זרע כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרע ימנה: קומ התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לכ אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שמ מזבח ליהוה: והי בימי אמרפל מלך שנער אריזכ מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גויים: עשו מלחמה את ברע מלך סדמ ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביימ ומלך בלע היא צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: שתימ עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאימ בעשתרת קרנימ ואת הזוזים בהם ואת האימימי בשוה קריתים: ואת החורי בהררם שיער עד איל פארן אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: ויצא מלך סדמ ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביימ ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גויים ואמרפל מלך שנער ואריזכ מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדמ ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו: ויקחו את כל רכש סדמ ועמרה ואת כל אכלם וילכו: ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדמ: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכנ באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדפ עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכמ וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשימי ואת העם: ויצא מלך סדמ לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם מלך עליון קנה שמימ וארץ: וברוך אל עליון אשר מגן צריכ ביזכ ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדמ אל אברם אל עליון קנה שמימ וארץ: לך: ויאמר אברם אל מלך סדמ הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמימ וארץ: אמ מחוט ועד שרוכ נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשימי אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכר הרבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך עירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם הנ לי לא נתנה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשכ זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשכ: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמנ ביהוה ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר: וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם: והי השמש לבוא ותרדמה

נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדומו וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עונ האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בני הגזרים האלה: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאימי: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגישי ואת היבوسی: ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקצ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עיני המימי במדבר על העיני בדרכ שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך לא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנה תולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניי: והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכ: ותקרא שמ יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלמ ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שמ בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם: ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלכ לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתי: והפרכתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכיהם ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבנ מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחרי: ולישמעאל שמעתי הנה ברכתי אתו והפרכתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקימ את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כסף כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: בעצם היום

הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמולו אתו: וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחמ היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירצ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר אדני אמ נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: יקח נא מעט מימ ורחצו רגליכם והשענו תחת העצ: ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאימ קמח סלת לושי ועשי עגות: ואל הבקר רצ אברהם ויקח בן בקר רכ וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפנימה והוא עמד עליהם תחת העצ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשימי: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האפ אמנם אלד ואני זקנת: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדמ ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: כי ידעתיו למענ אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרכ יהוה לעשות צדקה ומשפט למענ הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה זעקת סדמ ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ארדה נא ואראה הכצקתה הבאה אלי עשו כלה ואמ לא אדעה: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האפ תספה צדיק עמ רשע: אולי יש חמשימי צדיקם בתוך העיר האפ תספה ולא תשא למקום למענ חמשימי הצדיקם אשר בקרבה: חללה לכ מעשת כדבר הזה להמית צדיק עמ רשע והיה כצדיק כרשע חללה לכ השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אמ אמצא בסדמ חמשימי צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ויענ אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשימי הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אמ אמצא שם ארבעי וחמשה: ויספ עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעי ויאמר לא אעשה בעבור הארבעימי: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשימי ויאמר לא אעשה אמ אמצא שם שלשימי: ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרימי ויאמר לא אשחית בעבור העשרימי: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: וילכ יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו: ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדמ וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפיהם ארצה: ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלינו: ויפצר במ מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדמ נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העמ מקצה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשימי אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: ויאמר אל נא אחי תרעו: הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהנ אליכם ועשו להנ כטוב בעיניכם רק לאנשימי האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לכ מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשימי את ידמ ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת האנשימי אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטנ ועד גדול וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשימי אל לוט עד מי לכ פה חתנ ובניכ ובנתיכ וכל אשר לכ בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי

בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותי הנמצאות פנ תספה בעונ העיר: ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותי בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוצ לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פנ תספה: ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פנ תדבקני הרעה ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שמ העיר צוער: השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפית ואש מאת יהוה מן השמיים: ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: ותבט אשתו מאחרי ותהי נציב מלח: וישכמו אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שמ את פני יהוה: וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוכ ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש איש ברצא לבוא עלינו כדרכ כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום: ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובינ שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנכ מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיני כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: וישכמו אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק איני יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אכ לא בת אמי ותהי לי לאשה: ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחייך הנה הוא לך כסות עיניך לכל אשר אתך ואת כל נכחת: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם: ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקינו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק

בנו בן שמנת ימימי כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנימ שרה כי ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ועש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עמ בני עמ יצחק: וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרע הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מימ ויתן אל הגר שמ על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המימי מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם: ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבכ: וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמימי ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שמ: קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מימי ותלך ותמלא את החמת מימי ותשק את הנער: והי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר והי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: והי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה לי באלהים הנה אמת תשקל לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המימי אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדנה: ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שמ נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתיים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שמ בשם יהוה אל עולמו: ויגר אברהם בארץ פלשתיים ימימי רבימי: והי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שמ לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עמ החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחד: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השע לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השע לעלה בני וילכו שניהם יחד: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שמ אברהם את המזבח ויערכ את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמימי ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שמ המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמימי: ויאמר בי נשבעתי נאמי יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברכ אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמימי וכחול אשר על שפת הימ וירש זרעך

את שער איביו: והתברכו בזרע כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גמ הוא בנימ: לנחור אחי: את עוצ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלפ ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעמ הארץ לבני חת: וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עמ הארץ: וידבר אל עפרון באזני עמ הארץ לאמר אם אמר אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת: ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברכ את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שימ נא ידך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי השמיים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פנ תשיב את בני שמה: יהוה אלהי השמיים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרע אתה את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה ללכת אחרי ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: וישם העבד את ידו תחת ירכ אברהם אדני וישבע לו על הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרימ אל עיר נחור: ויברך הגמלים מחוצ לעיר אל באר המימ לעת ערב לעת צאת השאבת: ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על עין המימ ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מימ: והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכם: והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: וירצ העבד לקראתה ויאמר הגמלייני נא מעט מימ מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקה: ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת: ותמהר ותער כדה אל השקתו ותרצ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליל יהוה דרכו אמ לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני

צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו לליני: ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גמ תבן גמ מספוא רב עמנו גמ מקום ללון: ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרכ נחני יהוה בית אחי אדני: ותרצ הנער ותגד לבית אמה כדבריה האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירצ לבן אל האיש החוצה אל העיני: ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העיני: ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוצ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומימ לרחצ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אמ דברתי דברי ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי: ויהוה ברכ את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדמו ושפחת וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: אמ לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואמ לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבא היום אל העיני ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אמ ישלם נא מצליח דרכי אשר אנכי הלכ עליה: הנה אנכי נצב על עיני המימ והיה העלמה היצאת לשאב ואמרת אליה השקני נא מעט מימ מכדך: ואמרה אלי גמ אתה שתה וגמ לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקני נא: ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגמ גמליך אשקה ואשת וגמ הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשמ הנזם על אפה והצמידים על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרכ אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: ועתה אמ ישכמ עשימ חסד ואמת את אדני הגידו לי ואמ לא הגידו לי ואפנה על ימיני או על שמאל: ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימימ או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עמ האיש הזה ותאמר אנכי: וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארצ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו: ויספ אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוש: ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושימ ולאמימ: ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארצ

קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תולדת ישמעאל אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשמ: ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלישים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלכ לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיימ בבטנך ושני לאמימ ממעיך יפרדו ולאמ מלאמ יאמצ ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהליו: ויהאב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדמ האדמ הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתימ גרר: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרבתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פנ יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם הימימ וישקפ אבימלך מלך פלשתימ בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אכ הנה אשחק הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פנ אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העמ את אשתי והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל העמ לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלכ וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאנ ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתימ: וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתימ וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משמ יצחק ויחנ בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארת המימ אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתימ אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שמ באר מימ חיימ: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המימ ויקרא שמ הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משמ ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: ויעל משמ באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אברהם אביך

אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שמ מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שמ אהלו ויכרו שמ עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחותו מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: אמ תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: והיה ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מימ: ויקרא אתה שבעה על כן שמ העיר באר שבע עד היום הזה: והיה עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילנ החתי: ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: והיה כי זקן יצחק ותכנין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לכ נא אל הצאן וקח לי משמ שני גדיי עזים טבים ואעשה אותם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בערר אשר יברכך לפני מותי: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הנ עשו אחי שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אכ שמע בקלי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצדי בעבור תברכני נפש: ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אמ לא: ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והידימי ידי עשו: ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערתי ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחו לך לאומים הוה גביר לאחיך וישתחו לך בני אמך ארריכ ארור ומברכך ברוך: והיה כאשר כלה יצחק לברך את יעקב והיה אכ יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גמ הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקמ אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפש: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גמ ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גמ אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמיים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לי ברכה: ויען יצחק ויאמר לעשו הנ גביר שמתיו לכ ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותי ולכה אפוא מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לכ אבי ברכני גמ אני אבי וישא עשו קל ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל צוארכ:

וישטמ עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
 אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחי מתנחם לך להרג: ועתה
 בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימימי אחדים עד
 אשר תשוב חמת אחי: עד שוב אפ אחי ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
 ולקחתי משמ למא אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי
 בחיי מפני בנות חת אמ לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי
 חיימי: ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות
 כנעני: קום לך פדנה ארמ ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משמ אשה מבנות
 לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמימי: ויתנ לך
 את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהימי
 לאברהם: וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארמ אל לבן בן בתואל הארמי
 אחי רבקה אמ יעקב ועשו: וירא עשו כי ברכ יצחק את יעקב ושלח אותו פדנה
 ארמ לקחת לו משמ אשה בברכו אותו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
 כנעני: וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארמ: וירא עשו כי רעות בנות
 כנעני בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
 בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה: ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה:
 ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב
 במקום ההוא: ויחלם והנה שלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהימי עלימי וירדמי בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אל יהוה אלהי אברהם
 אביכי ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אנני ולזרעך: והיה זרעך
 כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בכ כל משפחת האדמה
 ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתים אל האדמה הזאת
 כי לא אעזבך עד אשר אמ עשיתי את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו
 ויאמר אכנ יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר מה נורא המקום
 הזה אינ זה כי אמ בית אלהימי וזה שער השמימי: וישכמ יעקב בבקר ויקח את
 האבן אשר שם מראשיתו וישם אותה מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא את שם
 המקום ההוא בית אל ואולם לז שם העיר לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם
 יהיה אלהימי עמדי ושמרני בדרכ הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד
 ללבוש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהימי: והאבן הזאת אשר
 שמתי מצבה יהיה בית אלהימי וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: וישא יעקב
 רגליו וילך ארצה בני קדם: וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן
 רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: ונאספו
 שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
 האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאי אתם ויאמרו מחרן
 אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום
 לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עמ הצאן: ויאמר הנ עוד היום גדול לא
 עת האספ המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל
 העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל
 באה עמ הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: והי כאשר ראה יעקב את רחל בת
 לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
 וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: ויגד יעקב
 לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרג ותגד לאביה: והי כשמע לבן
 את שמע יעקב בן אחתו וירצ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו
 ויספר ללבן את כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אכ עצמי ובשרי אתה וישב
 עמו חדש ימימי: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתי חנם הגידה לי מה
 משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות
 ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע
 שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר
 שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והיו בעיניו כימימי אחדים באהבתו

אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאספ
 לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא
 אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי
 בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך
 ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה:
 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
 אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן
 לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
 רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח
 את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
 ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
 יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן
 ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנימ על כן קרא שמו
 לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה
 ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל
 יעקב הבה לי בנימ ואמ אינ מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת
 אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד
 על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
 יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי
 ויתן לי בן עכ כן קראה שמו דן: ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני
 ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עמ אחתי גם יכלתי ותקרא שמו
 נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב
 לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו
 גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
 בנות ותקרא את שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
 ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: ותאמר
 לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב
 עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו
 ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: וישמע
 אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי
 ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
 ששה בנימ ותקרא את שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: ויזכר
 אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר
 אסף אלהים את חרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר יספ יהוה לי בן אחר:
 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני אל אכלה אל מקומי
 ולאצרי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ולאכה כי אתה ידעת
 את עבדתי אשר עבדתי: ויאמר אליו לבן אמ נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
 ויברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה ידעת
 את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרצ
 לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר מה אתה
 לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אמ תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
 צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משמ כל שה נקד וטלוא וכל שה חומ
 בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא
 על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחומ בכשבים גנוב הוא אתי:
 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים
 ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חומ בכשבים ויתן ביד
 בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו ובינ יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת:
 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוץ וערמונו ויפצל בהן פצלות לבנות מחשפ הלבן
 אשר על המקלות: ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר

תבאנ הצאנ לשתות לנכח הצאנ ויחמנה בבאנ לשתות: ויחמו הצאנ אל המקלות ותלדנ הצאנ עקדימ נקדימ וטלאימ: והכשבימ הפריד יעקב ויתנ פני הצאנ אל עקד וכל חומ צאנ לבנ וישת לו עדרימ לבדו ולא שתמ על צאנ לבנ: והיה בכל יחמ הצאנ המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאנ ברהטימ ליחמנה במקלות: ובהעטיפ הצאנ לא ישימ והיה העטפמי ללבנ והקשרימ ליעקב: ויפרצ האישימ מאד מאד ויהי לו צאנ רבות ושפחות ועבדימ וגמלימ וחמרימ: וישמע את דברי בני לבנ לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה: וירא יעקב את פני לבנ והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארצ אבותיכ ולמולדתכ ואהיה עמכ: וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: ויאמר להנ ראה אנכי את פני אביכנ כי איננו אלי כתמל שלשמ ואלהי אבי היה עמדי: ואתנה ידעתנ כי בכל כחי עבדתי את אביכנ: ואביכנ התל בי והחלפ את משכרתי עשרת מנימ ולא נתנו אלהימ להרע עמדי: אמ כה יאמר נקדימ יהיה שכרכ וילדו כל הצאנ נקדימ ואמ כה יאמר עקדימ יהיה שכרכ וילדו כל הצאנ עקדימ: ויצל אלהימ את מקנה אביכמ ויתנ לי: ויהי בעת יחמו הצאנ ואשא עיני וארא בחלומ והנה העתדימ העלימ על הצאנ עקדימ נקדימ וברדימ: ויאמר אלי מלאכ האלהימ בחלומ יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא עיניכ וראה כל העתדימ העלימ על הצאנ עקדימ נקדימ וברדימ כי ראייתי את כל אשר לבנ עשה לכ: אנכי האל בית אל אשר משחת שמ מצבה אשר נדרתי לי שמ נדר עתה קומ צא מן הארצ הזאת ושוב אל ארצ מולדתכ: ותענ רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות נחשבונו לו כי מכרנו ויאכל גמ אוכל את כספנו: כי כל העשר אשר הציל אלהימ מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהימ אליכ עשה: ויקמ יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלימ: וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדנ ארמ לבוא אל יצחק אביו ארצה כנענ: ולבנ הלכ לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפימ אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לבנ הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקמ ויעבר את הנהר וישמ את פניו הר הגלעד: ויגד ללבנ ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח את אחיו עמו וידפ אחריו דרכ שבעת ימימ וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא אלהימ אל לבנ הארמי בחלמ הלילה ויאמר לו השמר לכ פנ תדבר עם יעקב מטוב עד רע: וישג לבנ את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבנ תקע את אחיו בהר הגלעד: ויאמר לבנ ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב: למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחכ בשמחה ובשרימ בתפ ובכנור: ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: יש לאל ידי לעשות עמכמ רע ואלהי אביכמ אמש אמר אלי לאמר השמר לכ מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ועתה הלכ הלכת כי נכספ נכספתה לבית אביכ למה גנבת את אלהי: ויענ יעקב ויאמר ללבנ כי יראתי כי אמרתי פנ תגזל את בנותימ מעמי: עמ אשר תמצא את אלהיכ לא יחיה נגד אחינו הכר לכ מה עמדי וקח לכ ולא ידע יעקב כי רחל גנבתמ: ויבא לבנ באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפימ ותשממ בכר הגמל ותשב עליהמ וימשש לבנ את כל האהל ולא מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקומ מפניכ כי דרכ נשימ לי ויחפש ולא מצא את התרפימ: ויחר ליעקב וירב בלבנ ויענ יעקב ויאמר ללבנ מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתכ שימ כה נגד אחי ואחיק ויוכיחו בינ שנינו: זה עשרימ שנה אנכי עמכ רחליכ ועזיכ לא שכלו ואילי צאנכ לא אכלתי: טרפה לא הבאתי אליכ אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי עשרימ שנה בביתכ עבדתיכ ארבע עשרה שנה בשתי בנתיכ ושש שנימ בצאנכ ותחלפ את משכרתי עשרת מנימ: לולי אלהי אבי אברהמ ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקמ שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהימ ויוכח אמש: ויענ לבנ ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנימ בני והצאנ צאני וכל אשר אתה

ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהם אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שמ על הגל: ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יצפ יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: אמ תענה את בנתי ואמ תקח נשים על בנתי אינ איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: עד הגל הזה ועדה המצבה אמ אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואמ אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: וישכמו לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים: וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרו לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עמ לבן גרתי ואחר עד עתה: והיה לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: וירא יעקב מאד ויצר לו ויחצ את העמ אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אמי יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליתה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה אלהי אבי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פנ יבוא והכני אמ על בנימי: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הימ אשר לא יספר מרב: וילן שמ בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתיים ותישים עשרים רחלים מאתיים ואילים עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר הראשון לאמר אל עבדיו עברו לפני רוח תשימו בני עדר וביני עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברו אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירכ יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אמ ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אמ ישראל כי שרית עמ אלהים ועמ אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנימ אל פנימ ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירכ יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחצ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישמ את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירצ עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על צוארו וישקוהו ויבכו: וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את

עבדכ: ותגשנ השפחות הנה וילדינה ותשתחוי: ותגש גמ לאה וילדיה וישתחו ויאהר נגש יוספ ורחל וישתחו: ויאמר מי לכ כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לכ אשר לכ: ויאמר יעקב אל נא אמ נא מצאתי חן בעיני ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניכ כראת פני אלהימ ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הבאת לכ כי חנני אלהימ וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדכ: ויאמר אליו אדני ידע כי הילדימ רכימ והצאנ והבקר עלות עלי ודפקומ יום אחד ומתו כל הצאנ: יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדימ עד אשר אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמכ מן העמ אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכמ אשר בארצ כנען בבאו מפדן ארמ ויחנ את פני העיר: ויקנ את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכמ במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארצ: וירא אתה שכמ בן חמור החוי נשיא הארצ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: ויאמר שכמ אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באמ: ויצא חמור אבי שכמ אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעמ ויתעצבו האנשימ ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתמ לאמר שכמ בני חשקה נפשו בבתכמ תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכמ תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכמ: ואתנו תשבו והארצ תהיה לפניכמ שבו וסחרוה והאחוז בה: ויאמר שכמ אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכמ ואשר תאמרו אלי אתנ: הרבו עלי מאד מהר ומתנ ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: ויענו בני יעקב את שכמ ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתמ: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אכ בזאת נאות לכמ אמ תהיו כמנו להמל לכמ כל זכר: ונתנו את בנתינו לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו אתכמ והיינו לעמ אחד: ואמ לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכמ בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכמ בנו אל שער עירמ וידברו אל אנשי עירמ לאמר: האנשימ האלה שלמימ הם אתנו וישבו בארצ ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ לפניהם את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת בנתינו נתן להם: אכ בזאת יאתו לנו האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ: מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלווא לנו המ אכ נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: והי ביום השלישי בהיותמ כאבימ ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכמ בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכמ ויצאו: בני יעקב באו על החללימ ויבזו העיר אשר טמאו אחותמ: את צאנמ ואת בקרמ ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילמ ואת כל טפמ ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתמ אתי להבאישיני בישוב הארצ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו: ויאמר אלהימ אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליכ בברח מפני עשו אחיכ: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככמ והטהרו והחליפו שמלתיכמ: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרכ אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידמ ואת הנזמימ אשר באזניהם ויטמן אתמ יעקב

תחת האלה אשר עמ שכמ: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם
 ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא
 וכל העמ אשר עמו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו
 האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
 תחת האלוני ויקרא שמו אלון בכות: וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
 ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אמ
 ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
 ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצים יצאו: ואת הארץ אשר נתתי
 לאברהם וליצחק לכ אתננה ולזרעך אחריכ אתנן את הארץ: ויעל מעליו אלהים
 במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן
 ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו
 שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד
 רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי
 גמ זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו
 בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרכ אפרתה הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על
 קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
 עדר: ויהי בשכנ ישראל בארץ ההוא וילכ ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
 וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמועון
 ולוי והודה ויששכר וזבולון: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן
 ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
 ויצחק: ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל
 עמיו זקן ושבע ימימ ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תלדות עשו הוא אדום:
 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדת בת אילון החתי ואת אהליבמה בת
 ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדת לעשו
 את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת
 קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
 בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
 בארץ כנען וילכ אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא
 יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא
 אדום: ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן
 עדת אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו
 וגעתם וקנן: ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
 בני עדת אשת עשו: ואלה היו בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת
 אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
 את יעיש ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלופ
 תימן אלופ אומר אלופ צפו אלופ קנן: אלופ קרח אלופ געתם אלופ עמלק אלה
 אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדת: ואלה בני רעואל בן עשו אלופ נחת
 אלופ זרח אלופ שמה אלופ מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
 אשת עשו: ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלופ יעוש אלופ יעלם אלופ קרח אלה
 אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום:
 אלה בני שעיר החרי ישיב הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודשון ואצר ודישן
 אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן
 תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה בני צבעון ואיה וענה
 הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: ואלה
 בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה
 בני אצר בלהן וזעון ועקן: אלה בני דישן עוצ וארן: אלה אלופי החרי אלופ
 לוטן אלופ שובל אלופ צבעון אלופ ענה: אלופ דשן אלופ אצר אלופ דישן אלה
 אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: וימת

בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשמ מארצ התימני: וימת חשמ וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושמ עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חננ בן עכבור: וימת בעל חננ בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושמ עירו פעו ושמ אשתו מהיטבאל בת מטריד בת מי זהב: ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלופ תמנע אלופ עלוה אלופ יתת: אלופ אהליבמה אלופ אלה אלופ פיננ: אלופ קנז אלופ תימן אלופ מבצר: אלופ מגדיאל אלופ עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארצ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארצ מגורי אביו בארצ כנען: אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאנו והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמיים מאלמיים בתוכ השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אמ משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויוספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: ויוספר אל אביו ואל אחיו ויגנו בו אביו ויאמרו לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחוות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכמ: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכמ לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעי: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדת: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלאה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתי: וישמע ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אינו בו מימ: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאליים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: ויאמרו יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאליים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחריים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאליים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אינו יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדמ: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אמ לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרפ טרפ יוסף: ויקרע יעקב שמלתו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאנו להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: והמדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי וישמו חירה: וירא שמ יהודה בת איש כנעני וישמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותספ עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר:

ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיכ ויבמ אתה והקמ זרע לאחיכ: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אמר בא אל אשת אחי ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחי: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימות גם אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביכ עד יגדל שלה בני כי אמר פנ ימות גם הוא כאחי ותלכ תמר ותשב בית אביה: וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחמ יהודה ויעל על גזאי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיכ עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיפ ותתעלפ ותשב בפתח עיניי אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרכ ויאמר הבה נא אבוא אליכ כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתנ לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזימ מנ הצאנ ותאמר אמ תתנ ערבונ עד שלחכ: ויאמר מה הערבונ אשר אתנ לך ותאמר חתמכ ופתילכ ומטכ אשר ביכ ויתנ לה ויבא אליה ותהר לו: ותקמ ותלכ ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזימ ביד רעהו העדלמי לקחת הערבונ מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעיניי על הדרכ ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקומ אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פנ נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חודשימ ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתכ וגם הנה הרה לזנונימ ויאמר יהודה הוציאוה ותשרפ: הוא מוצאת והיא שלחה אל חניה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמות והפתיילי והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יספ עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומימ בבטנה: ויהי בלדתה ויתנ יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליכ פרצ ויקרא שמו פרצ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלימ אשר הורדהו שמה: ויהי יהוה את יוספ ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוספ חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתנ בידו: ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברכ יהוה את בית המצרי בגלל יוספ ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוספ ולא ידע אתו מאומה כי אמר הלחמ אשר הוא אוכל ויהי יוספ יפה תאר ויפה מראה: ויהי אחר הדברימ האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוספ ותאמר שכבה עמי: וימאנ ויאמר אל אשת אדניו הנ אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתנ ביד: איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשכ ממני מאומה כי אמר אותכ באשר את אשתו ואיכ אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהימ: ויהי כדברה אל יוספ יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיומ הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואינ איש מאנשי הבית שמ בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברימ האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברימ האלה עשה לי עבדכ ויחר אפנו: ויקח אדני יוספ אתו ויתנהו אל בית הסהר מקומ אשר אסורי המלכ אסורים ויהי שמ בבית הסהר: ויהי יהוה את יוספ ויט אליו חסד ויתנ חנו בעיני שר בית הסהר: ויתנ שר בית הסהר ביד יוספ את כל האסירימ אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשימ שמ הוא היה עשה: אינ שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר

הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שמ: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם והיו ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרונם חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנמ זעפים: וישאל את סריסיו פרעה אשר אתם במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר איננו ויאמר אלהים יוסף הלא אלהים פתרני ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתנ את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה פתרונם שלשת השריגים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשייבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתיני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתיני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אפ אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרונם שלשת הסלים ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עצ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: ויהי מקצ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריות וייקץ פרעה: ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלימ עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבלימ דקות ושדופת קדימ צמחות אחריהן: ותבלענה השבלימ הדקות את שבע השבלימ הבריות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואינו פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: וחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרונם חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמותינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר איננו ואתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: וארא בחלמי והנה שבע שבלימ עלת בקנה אחד מלאת וטבות: והנה שבע שבלימ צנמות דקות שדפות קדימ צמחות אחריהם: ותבלען השבלימ הדקת את שבע השבלימ הטבות ואמר אל חרטמתי ואני מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלימ הטבת שבע שנים הנה חלום אחד

הוא: ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלימ הרקות שדפות הקדמי יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים: יעשה פרעה ויפקד ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיי ארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אינ נבון וחכם כמו: אתה תהיה על ביתי ועל פיק ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צווארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתנו אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירימ איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שמ יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אנ לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: ויקבצ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביביתה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הימ הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אינ מספר: וליוסף ילד שני בנימ בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שמ הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימני אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פנ יקראנו אסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עמ הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאינ באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנימי אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנימי אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת

אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דברייכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמינו אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ויסב מעליהם ויבס וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרכ ויעש להם כן: וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: ונאמר אליו כנימ אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנימ אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבונ בתיכם קחו ולכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנימ אתם את אחיכם אתם לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרות כספיהם המה ואביהם וייראו: ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אותו על ידי ואני אשיבו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרכ אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אם ישכ משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לכ אכל: ואם אינכ משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי אערבנו מידי בתקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לכ כל הימימי: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמימי: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנימי ושקדימי: וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ואת אחיכם קחו וקומו שוב אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמימי לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימימי ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשימי את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם את בנימימי ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשימי הביתה וטבח טבח והכנ כי אתי יאכלו האנשימי בצהרימי: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשימי ביתה יוסף: וייראו האנשימי כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתנו בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שמ כספנו באמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון: ויבא האיש את האנשימי ביתה יוסף ויתן מימ וירצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרימי

כי שמעו כי שמ יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: וישא עיניו וירא את בנימינ אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבכ שמה: וירחצ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישומו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרימי האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העבריים לחם כי תועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושימ כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשימ בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: המ יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארצ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימצא אותו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדברכם כן הוא אשר ימצא אותו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים: וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שמ ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גמ אנחנו גמ אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אמ לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: ויהי כי עליו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אמ יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אליו אתם ידעתם כי שנימי ילדה לי אחתי: ויצא האחד מאתי ואמר אכ טרפ טרפ ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעמ פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: כי עבדך ערב את הנער מעמ אבי לאמר אמ לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עמ אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פנ אראה ברע אשר ימצא את אבי: ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנציבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתנ את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני

אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנכ יוסף שמיני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתכם שם כי עוד חמש שנים רעב פנ תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימיני כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צוארי בנימיני אחיו ויבכ ובנימיני בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבכ עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנע: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועיניכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתנו להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתנו להם צדה לדרכ: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימיני נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרכ: וישלח את אחיו וילכו ויאמרו אלהם אל תרגזו בדרכ: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנע אל יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמינו להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלה וראונו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארץ שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנע ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו ובנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוה וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וחצר ושואל בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלמה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמוול: ובני יששכר תולע ופוז ויוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימיני: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אג את מנשה ואת אפרים: ובני בנימיני בלע ובכר ואשבבל גרא ונעמן אחי וראש מפלים וחפמי וארד: אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשימי: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבכ על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ

כנענ באו אלי: והאנשים רעי צאנ כי אנשי מקנה היו וצאנמ ובקרמ וכל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גמ אנחנו גמ אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאנ: ויבא יוספ ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנמ ובקרמ וכל אשר להם באו מארץ כנענ והנמ בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגמ לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאנ עבדיך גמ אנחנו גמ אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אינ מרעה לצאנ אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנענ ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוספ לאמר אביך ואחייך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחייך ישבו בארץ גשן ואמ ידעת ויש במ אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוספ את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברכ יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעיים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ויברכ יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוספ את אביו ואת אחיו ויתנ להם אחוזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוספ את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחמ לפי הטפ: ולחמ אינ בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנענ מפני הרעב: וילקט יוספ את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנענ בשבר אשר המ שברים ויבא יוספ את הכסף ביתה פרעה: ויתמ הכסף מארץ מצרים ומארץ כנענ ויבאו כל מצרים אל יוספ לאמר הבה לנו לחמ ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוספ הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אמ אפס כסף: ויביאו את מקניהם אל יוספ ויתנ להם יוספ לחמ בסוסימ ובמקנה הצאנ ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחמ בכל מקנהם בשנה ההוא: ונתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אמ תמ הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אמ גויתנו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גמ אנחנו גמ אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחמ ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדימ לפרעה ותנ זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקנ יוספ את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העמ העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקמ אשר נתנ להם פרעה על כנ לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוספ אל העמ הנ קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הית יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצא חנ בעיני אדני והיינו עבדימ לפרעה: וישם אתה יוספ לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיי שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוספ ויאמר לו אמ נא מצאתי חנ בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עמ אבתי ונשאתי ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוספ הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוספ בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוספ אל שדי נראה אלי בלז בארץ כנענ ויברכ אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרביטך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנוולדימ לכ בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי המ אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומוולדתך אשר הולדת אחריהם לכ יהיו על שמ אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדנ מתה עלי רחל בארץ כנענ בדרכ בעוד כברת ארץ לבא אפרתה

ואקברה שמ בדרכ אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני המ אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחמ נא אלי ואברכמ: ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתמ אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניכ לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתמ מעמ ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאכ הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי שית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמכ יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לא כנ אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעמ וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכמ ביום ההוא לאמור בכ יברך ישראל לאמר ישמכ אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי לכ שכמ אחד על אחיכ אשר לקחתי מיד האמרי בחברי ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עץ: פחו כמימ אל תותר כי עלית משכבי אביכ אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחימ כלי חמס מכרתיהם: בסדמ אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנמ עקרו שור: ארור אפמ כי עז ועברתמ כי קשתה אחלקמ ביעקב ואפיצמ בישראל: יהודה אתה יודוכ אחיכ ידכ בערפ איביכ ישתחו לך בני אביכ: גור אריה יהודה מטרי בני עלית כרע רבצ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מביני רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמימ: אסרי לגפנ עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביני לבשו ובדמ ענבים סותה: חכלילי עינימ מיינ ולבנ שנימ מחלב: זבולנ לחופ ימימ ישכנ והוא לחופ אניות וירכתו על ציד: יששכר חמר גרמ רבצ ביני המשפתימ: וירא מנחם כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידינ עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרכ שפינ עלי ארח הנשכ עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתכ קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתנ מעדני מלכ: נפתלי אילה שלחה הנתנ אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עיני בנות צעדה עלי שור: וימררוהו ורבו וישטמהו בעלי חצימ: ותשב באיתנ קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משמ רעה אבני ישראל: מאל אביכ ויעזרכ ואת שדי ויברכ ברכת שמימ מעל ברכת תהומ רצת תחת ברכת שדימ ורחמ: ברכת אביכ גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולמ תהיינ לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימינ זאב יטרפ בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנימ עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברכ אותם איש אשר כברכתו ברכ אתמ: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאספ אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרונ החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנענ אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרנ החתי לאחוזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב לצות את בניו ויאספ רגליו אל המטה ויגוע ויאספ אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבכ עליו וישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כנ ימלאו ימי החנטימ ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אמ נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי

מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנענ שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנמ ובקרמ עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גמ רכב גמ פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרנ האטד אשר בעבר הירדנ ויספדו שמ מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימימ: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרנ האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כנ קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדנ: ויעשו בניו לו כנ כאשר צומ: וישאו אתו בניו ארצה כנענ ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהמ את השדה לאחזת קבר מאת עפרנ החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלימ אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהמ ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתמ כי רעה גמלוק ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברמ אליו: וילכו גמ אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לכ לעבדימ: ויאמר אלהמ יוסף אל תיראו כי התחת אלהימ אני: ואתמ חשבתמ עלי רעה אלהימ חשבה לטבה למענ עשה כיומ הזה להחית עמ רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכמ ואת טפכמ וינחמ אותמ וידבר על לבמ: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנימ: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גמ בני מכיר בנ מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהימ פקד יפקד אתכמ והעלה אתכמ מנ הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהמ ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהימ אתכמ והעלתמ את עצמתי מזה: וימת יוסף בנ מאה ועשר שנימ ויחנטו אתו ויישמ בארון במצרים:

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימין: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירכ יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עמ בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פנ ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחמ בנו ועלה מן הארץ: וישמו עליו שרי מסימ למענ ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרצ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנימ ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שמ האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתנ על האבנימ אם בן הוא והמתנ אתו ואם בת היא וחיה: ותיאנ המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינ את הילדימ: ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינ את הילדימ: ותאמרנ המילדת אל פרעה כי לא כנשימ המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתימ: ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוה וכל הבת תחיו: וילכ איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחימ: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו בתת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסופ על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחצ על היאר ונערתייה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסופ ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה האלכ וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה לך ותינקוה לי ואני אתנ את שכר ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד ותבאוו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המימ משיתיהו: ויהי בימימ ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ויפנ כה וכה וירא כי אין איש ויכ את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשימ עברים נצימ ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמכ לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעימ ויגרשמו ויקם משה וישען וישק את צאנם: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתנ בא היום: ותאמרנ איש מצרי הצילנו מיד הרעימ וגם דלה דלה לנו וישק את הצאנ: ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתנ את האיש קראנ לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת את האיש ויתנ את צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ויהי בימימ הרבימ ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ומשה היה רעה את צאנ יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאנ אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: וירא מלאכ יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם של נעליכ מעל רגליכ כי המקומ אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי

אביכ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבوسی: ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחצ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלכ אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבوسی אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקלכם ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר והנ לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקל ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אני גם מתמוה גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שמ פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עמך פיה והוריתיך אשר תדבר: ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמע את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך פיה ועמך פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשו: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות: וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העוֹדֵם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מותו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפיתים אשר שמי בידך ועשייתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאנ לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך: ויהי בדרכם במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו:

ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתנ דמימי אתה לי: וירפ ממנו אז אמרה חתנ דמימי למולת: ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילכ ויפגשוהו בהר האלהים וישק לו: ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו: וילכ משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: ויאמנ העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניו ויקדו וישתחוו: ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימימ במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פנ יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם מלכ מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הנ רבימ עתה עמ הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשיים בעמ ואת שטריו לאמר: לא תאספון לתת תבנ לעמ הלבנני כתמול שלשמ המ ילכו וקששו להם תבנ: ואת מתכנת הלבנני אשר המ עשימ תמול שלשמ תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפימ המ על כנ המ צעקימ לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד העבדה על האנשימ ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבנ: אתם לכו קחו לכם מאשר תמצאו כי אינ נגרע מעבדתכם דבר: ויפצ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבנ: והנגשימ אצימ לאמר כלו מעשיכם דבר יומ ביומו כאשר בהיות התבנ: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקמם ללבנ כתמול שלשמ גמ תמול גמ היום: ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: תבנ אינ נתן לעבדיך ולבנני אמרימ לנו עשו והנה עבדיך מכימ וחטאת עמך: ויאמר נרפימ אתם נרפימ על כנ אתם אמרימ נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבנ לא ינתן לכם ותכנ לבנימ תתנו: ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יומ ביומו: ויפגעו את משה ואת אהרן נצבימ לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעמ הזה למה זה שלחתי: ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעמ הזה והצל לא הצלת את עמך: ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשמ מארצו: וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרימ מעבדימ אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרימ והצלתי אתכם מעבדתם וגאולתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטימ גדלימ: ולקחתי אתכם לי לעמ והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרימ: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה כנ אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: וידבר יהוה אל משה לאמר: בא דבר אל פרעה מלכ מצרימ וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הנ בני ישראל לא שמעו אלי ואיכ ישמעני פרעה ואני ערל שפתימ: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצומו אל בני ישראל ואל פרעה מלכ מצרימ להוציא את בני ישראל מארץ מצרימ: אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוכ ופלווא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן: ובני שמעון ימואל וימינ ואהד ויכני וצחר ושאוול בנ הכנענית אלה משפחת שמעון: ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלישימ ומאת שנה: בני גרשון לבני ושמי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלישימ ומאת שנה: ובני

מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלישים ומאת שנה: ובני יצחק קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפנ וסתר: ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרח: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: והיה ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר משה לפני יהוה הנ אני ערל שפתיים ואיני ישמע אלי פרעה: ויאמר יהוה אל משה ראה נתתי אלהים לפרעה ואהרן אחיכ יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטיים גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנסתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: ויאמר יהוה אל משה אל אהרן לאמר: כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטכ והשליך לפני פרעה יהי לתני: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטחו לפני פרעה ולפני עבדיו והי לתני: ויקרא גם פרעה לחכמיים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: וישליכו איש מטחו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: לכ אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידך על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטכ ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר והי הדם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויפג פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר: וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: ואמ מאן אתה לשלח הנה אנכי נגפ את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורייך ובמשארותיך: ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטכ על הנהרת על היאריים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמיים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומביתך רק ביאר תשארנה: ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אני כיהוה אלהינו: וסרו הצפרדעים

ממכ ומבתיכ ומעבדיכ ומעמכ רק ביאר תשארנה: ויצא משה ואהרן מעמ פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שמ לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: ויירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטכ והכ את עפר הארץ והיה לכן בכל ארץ מצרים: ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטחו ויכ את עפר הארץ ותהי הכנמ באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנימ בכל ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנימ ולא יכלו ותהי הכנמ באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה השכמ בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בכ ובעבדיכ ובעמכ ובבתיכ את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר המ עליה: והפילתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שמ ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה אל משה ולאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הנ נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלכ במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יספ פרעה התל לבלתי שלח את העמ לזבח ליהוה: ויצא משה מעמ פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העמ: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק במ: הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסימ בחמרימ בגמלימ בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בני מקנה ישראל ובני מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העמ: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל משה השכמ בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיכ ובעמכ בעבור תדע כי אני כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואכ אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיכ בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שמ לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמימ ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטחו

על השמיים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מותלקחת בתוך הברד כבד מאוד אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויכ הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדמ ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עצ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שמ בני ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למענ תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: ויצא משה מעמ פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתכ ארצה: וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויספ לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למענ שתי אתתי אלה בקרב: ולמענ תספר באזני בנכ ובנ בנכ את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמת במ וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנות לענת מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאנ אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבל: וכס את עיני הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העצ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיכ ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיכ ואבות אבתיכ מיומ היותם על האדמה עד היום הזה ויפנ ויצא מעמ פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלכ בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלכ כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כנ יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: לא כנ לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כנ ארבה כמוהו ואחריו לא היה כנ: ויכס את עיני כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העצ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעצ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אכ הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעמ פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ימ חזק מאוד וישא את הארבה ויתקעו ימה סופ לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמיים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמיים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גמ טפכם ילכ עמכם: ויאמר משה גמ אתה תתן בידנו זבחימ ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: וגמ מקננו ילכ עמנו לא תשאיר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתכ פני תמות: ויאמר משה כנ דברת לא אספ עוד ראות פני: ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כנ

ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחמים וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמוה לא נהיתה וכמהו לא תספ: ולכל בני ישראל לא יחרצ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעו אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדי אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעמ פרעה בחרי אפ: ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואמ ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמימ זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערביים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקופ של הבתים אשר יאכלו אותו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלוהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשר במימ כי אמ צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אותו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שמ וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכמ נגפ למשחית בהכתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגגתם אותו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגגו: שבעת ימים מצות תאכלו אכ ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ וכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבע: וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אכ אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת וכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאנ למשפחתיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בספ והגענתם אל המשקופ ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בספ ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגפ את מצרים וראה את הדם על המשקופ ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגפ: ושמרתם את הדבר הזה לחק לכ ולבניכ עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כנ עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקמ פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אינ בית אשר אינ שמ מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו

כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העמ למהר לשלחמ מן הארץ כי אמרו כלנו מתימ: וישא העמ את בצקו טרם יחמצ משארתם צרת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את חן העמ בעיני מצרים וישאלו וינצלו את מצרים: ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטפ: וגם ערב רב עלה אתם וצאנו ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמצ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: והי מקצ שלשים שנה וארבע מאות שנה והי בעצמ היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: והי בעצמ היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העמ זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמצ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביא יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבותיכם לתת לכם ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לכם חמצ ולא יראה לכם שאר בכל גבלכם: והגדת לבנכם ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לכם לאות על ידכם ולזכרון בין עיניכם למען תהיה תורת יהוה בפיכם כי ביד חזקה הוצאם יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כי יבא יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לכם ולאבותיכם ותנה לכם: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לכם הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניכם תפדה: והיה כי ישאלכם בנכם מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: והי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידכם ולטוטפת בין עיניכם כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: והי בשלח פרעה את העמ ולא נחם אלהים דרכ ארץ פלשתיים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פנ ינחם העמ בראתם מלחמה ושב ממצרים: ויסב אלהים את העמ דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרכ ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העמ: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הימ לפני בעל צפן נכחו תחנו על הימ: ואמר פרעה לבני ישראל נביכים המ בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדפ אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העמ ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העמ ויאמרו מה זאת עשיתם כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדפ אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנימ על הימ

כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפנ: ופרעה הקריב
 וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני
 ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אינ קברים במצרים לקחתנו למות
 במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
 במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
 במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר
 יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד
 עולמ: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישו: ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר
 אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטכ ונטה את ידכ על הימ ובקעהו ויבאו
 בני ישראל בתוך הימ ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
 ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי
 בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאכ האלהים ההלכ לפני מחנה ישראל וילכ
 מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בני מחנה מצרים
 ובני מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל
 הלילה: ויט משה את ידו על הימ וילכ יהוה את הימ ברוח קדים עזה כל הלילה
 וישם את הימ לחרבה ויבקעו המימ: ויבאו בני ישראל בתוך הימ ביבשה והמימ
 להם חמה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
 ופרשיו אל תוך הימ: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד
 אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפנ מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר
 מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה
 נטה את ידכ על הימ וישבו המימ על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את
 ידו על הימ וישב הימ לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסימ לקראתו וינער יהוה את
 מצרים בתוך הימ: וישבו המימ ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה
 הבאים אחריהם בימ לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
 הימ והמימ להם חמה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
 מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הימ: וירא ישראל את היד
 הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
 עבדו: אז שיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
 ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בימ: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה
 אלי ואנוהו אלהי אבי וארמננה: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה
 וחילו ירה בימ ומבחר שלשיו טבעו בימ סופ: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
 אבן: ימינכ יהוה נאדרי בכח ימינכ יהוה תרעצ אויב: וברב גאונכ תהרס קמיכ
 תשלח חרנכ יאכלמו קש: וברוח אפיכ נערמו מימ נצבו כמו נד נזלימ קפאו
 תהמת בלב ימ: אמר אויב ארדפ אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי
 תורישימו ידי: נשפת ברוחכ כסמו ימ צללו כעופרת במימ אדירימ: מי כמכה
 באלמ יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינכ תבלעמו
 ארצ: נחית בחסדכ עמ ז גאלת נהלת בעזכ אל נוה קדשכ: שמעו עמימ ירגזו
 חיל אחז ישיב פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל
 ישיב כנענ: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועכ ידמו כאבנ עד יעבר עמכ יהוה
 עד יעבר עמ ז קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתכ מכוונ לשבתכ פעלת יהוה
 מקדש אדני כונונ ידיכ: יהוה ימלכ לעלמ ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו
 בימ וישב יהוה עלהם את מי הימ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הימ: ותקח
 מרימ הנביאה אחות אהרן את התפ בידה ותצאנ כל הנשים אחריה בתפימ
 ובמחלת: ותענ להם מרימ שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בימ: ויסע
 משה את ישראל מימ סופ ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימימ במדבר ולא
 מצאו מימ: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מימ ממרה כי מרימ המ על כנ קרא
 שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה
 עץ וישלכ אל המימ וימתקו המימ שמ שמ לו חק ומשפט ושמ נסהו: ויאמר אמ
 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיכ והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת
 כל חקיו כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשימ עליכ כי אני יהוה רפאכ:

ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מימ ושבעים תמרים ויחנו שמ על המימ:
ויסעו מאילמ ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סיני אשר בין אילמ ובין סיני
בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: וילינו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל
המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילכ בתורת
אמ לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו
יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא
אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל
ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה
לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת
בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה
לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערביים תאכלו
בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר
נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו
המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש
לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירמ תולעים ויבאש ויקצפ עלהם משה:
וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: ויהי ביום הששי
לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר
אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתנו שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו
ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו
אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימימ תלקטוהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העמ ללקט ולא
מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל
יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העמ ביום השבעי: ויקראו בית ישראל
את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפית בדבש: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת
לדרתכם: כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני
ישראל אכלו את המנ ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המנ אכלו עד
באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל
ממדבר סיני למסעיהם על פי יהוה ויחנו בריפידים ואיני מימ לשתת העמ: וירב
העמ עמ משה ויאמרו תנו לנו מימ ונשתה ויאמר להם משה מה תריבונ עמדי
מה נתסונ את יהוה: ויצמא שמ העמ למימ וילן העמ על משה ויאמר למה זה
העליטנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעמ הזה עוד מעט ויסקלני: ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העמ וקח אתך מזקני ישראל ומטכ אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת:
הנני עמד לפניך שמ על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מימ ושתה העמ
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שמ המקום מסה ומריבה על ריב בני

ישראל ועל נסתתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אמ אינ: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשיים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים ביד: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירימ משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והיה ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושימ באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמיים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שמ האחד גרשמ כי אמר גר הייתי בארצ נכריה: ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שמ הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלהים: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרכ ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחימ לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: והיה ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטי בני איש וביני רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גמ אתה גמ העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך והיה אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרכ ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו המ והקל מעליך ונשאו אתך: אמ את הדבר הזה תעשה וצוכ אלהים ויכלת עמד וגמ כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל וינתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו המ: וישלח משה את חתנו וילכ לו אל ארצו: בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחנ שמ ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אמ שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישמ לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוה יהוה: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגמ בכ יאמינו לעולמ ויגד משה את דברי

העמ אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לכ אל העמ וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנימ ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העמ על הר סיני: והגבלת את העמ סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אמ בהמה אמ איש לא יחיה במשכ היבל המה יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העמ ויקדש את העמ ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העמ היו נכנימ לשלשת ימימ אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקימ ועננ כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העמ אשר במחנה: ויוצא משה את העמ לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשנ כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשנ הכבשנ ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולכ וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעמ פנ יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנימ הנגשימ אל יהוה יתקדשו פנ יפרצ בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העמ לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לכ רד ועלית אתה ואהרנ עמכ והכהנימ והעמ אל יהרסו לעלת אל יהוה פנ יפרצ במ: וירד משה אל העמ ויאמר אלהים: וידבר אלהים את כל הדבריימ האלה לאמר: אנכי יהוה אלהיכ אשר הוצאתיכ מארצ מצרים מבית עבדימ: לא יהיה לכ אלהימ אחרימ על פני: לא תעשה לכ פסל וכל תמונה אשר בשמימ ממלמ ואשר בארצ מתחת ואשר במימ מתחת לארצ: ואל תשתחוה להמ ולא תעבדמ כי אנכי יהוה אלהיכ אל קנא פקד עונ אבות על בנימ על שלשימ ועל רבעימ לשנאי: ועשה חסד לאלפימ לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שמ יהוה אלהיכ לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימימ תעבד ועשית כל מלאכתכ: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיכ לא תעשה כל מלאכה אתה ובנכ ובתכ עבדכ ואמתכ ובהמתכ וגר כ אשר בשעריכ: כי ששת ימימ עשה יהוה את השמימ ואת הארצ את הימ ואת כל אשר במ וינח ביום השביעי על כנ ברכ יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביכ ואת אמכ למענ יארכונ ימיכ על האדמה אשר יהוה אלהיכ נתנ לכ: לא תרצח: לא תנאפ: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמוד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: וכל העמ ראימ את הקולת ואת הלפידמ ואת קול השפר ואת ההר עשנ וירא העמ וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פנ נמות: ויאמר משה אל העמ אל תיראו כי לבעבור נסות אתכמ בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכמ לבלתי תחטאו: ויעמד העמ מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שמ האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתמ ראימת כ כי מנ השמימ דברתי עמכמ: לא תעשונ אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכמ: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיכ ואת שלמיכ את צאנכ ואת בקרכ בכל המקומ אשר אזכיר את שמי אבוא אליכ וברכתיכ: ואמ מזבח אבנימ תעשה לי לא תבנה אתהנ גזית כי חרבת הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותכ עליו: ואלה המשפטימ אשר תשימ לפנימה: כי תקנה עבד עברי שש שנימ יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אמ בגפו יבא בגפו יצא אמ בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אמ אדניו יתנ לו אשה וילדה לו בנימ או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואמ אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלמ: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדימ: אמ רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעמ נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואמ לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אמ אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואמ שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומות מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לכ מקומ אשר ינוס שמה: וכי

יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעמ מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו
 מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת:
 וכי יריבנ אנשים והכה איש את רעהו באבנ או באגרפ ולא ימות ונפל למשכב:
 אמ יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: וכי
 יכה איש את עבדו או את אמתו בשבת ומת תחת ידו נקמ ינקמ: אך אם יומ
 או יומים יעמד לא יקמ כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו
 ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתנ בפללימ:
 ואמ אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עינ תחת עינ שנ תחת שנ יד תחת יד
 רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה
 איש את עינ עבדו או את עינ אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואמ שנ
 עבדו או שנ אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את
 אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואמ שור נגח
 הוא מתמל שלשמ והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
 וגמ בעליו יומת: אמ כפר יושת עליו ונתנ פדינ נפשו ככל אשר יושת עליו: או בנ
 יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אמ עבד יגח השור או אמה כספ שלשימ
 שקלימ יתנ לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא
 יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלמ כספ ישיב לבעליו והמת יהיה
 לו: וכי יגפ שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו
 וגמ את המת יחצו: או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשמ ולא ישמרנו בעליו
 שלמ ישלמ שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחיו
 או מכרו חמשה בקר ישלמ תחת השור וארבע צאנ תחת השה: אמ במחותרת
 ימצא הגנב והכה ומת אינ לו דמימ: אמ זרחה השמש עליו דמימ לו שלמ ישלמ
 אמ אינ לו ונמכר בגנתו: אמ המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד
 שה חיימ שנימ ישלמ: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה
 אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלמ: כי תצא אש ומצאה קצימ ונאכל גדיש או
 הקמה או השדה שלמ ישלמ המבער את הבערה: כי יתנ איש אל רעהו כספ או
 כלימ לשמור וגנב מבית האיש אמ ימצא הגנב ישלמ שנימ: אמ לא ימצא הגנב
 ונקרב בעל הבית אל האלהימ אמ לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר
 פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה
 עד האלהימ יבא דבר שניהמ אשר ירשיענ אלהימ ישלמ שנימ לרעהו: כי יתנ
 איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה
 אינ ראה: שבעת יהוה תהיה בינ שניהמ אמ לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
 בעליו ולא ישלמ: ואמ גנב יגנב מעמו ישלמ לבעליו: אמ טרפ יטרפ יבאהו עד
 הטרפה לא ישלמ: וכי ישאל איש מעמ רעהו ונשבר או מת בעליו אינ עמו שלמ
 ישלמ: אמ בעליו עמו לא ישלמ אמ שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה
 אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אמ מאנ ימאנ אביה לתת:
 לו כספ ישקל כמהר הבתולה: מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת:
 זבח לאלהימ יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרימ הייתמ
 בארץ מצרימ: כל אלמנה ויתומ לא תענו: אמ ענה תענה אתו כי אמ צעק יצעק
 אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכמ אלמנות
 ובניכמ יתמימ: אמ כספ תלוה את עמי את העני עמכ לא תהיה לו כנשה לא
 תשימונ עליו נשכ: אמ חבל תחבל שלמת רעכ עד בא השמש תשיבנו לו: כי הוא
 כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנונ
 אני: אלהימ לא תקלל ונשיא בעמכ לא תאר: מלאתכ ודמעכ לא תאחר בכור
 בניכ תתנ לו: כנ תעשה לשרכ לצאנכ שבעת ימימ יהיה עמ אמו ביומ השמיני
 תתנו לו: ואנשי קדש תהיונ לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכו
 אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידכ עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי
 רבימ לרעת ולא תענה על רב לנטט אחרי רבימ להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי
 תפגע שור איבכ או חמור תעה השב תשיבנו לו: כי תראה חמור שנאכ רבצ תחת
 משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אבינכ בריבו: מדבר שקר

תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למענך ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושמ אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיה: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האספ בציאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדני יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא יליני חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמר בדרכך ולהביא אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבן: כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבית את איביך וצרת את צריכי: כי ילך מלאכי לפניך והביא אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבوسی והכחדתי: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבך תשבך מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרת מחרה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העמ אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערפ: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פנ תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבלך מימ סוף ועד ים פלשתימ וממדבר עד הנהר כי אתנ בידכם את ישיב הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאליהם ברית: לא ישוב בארצך פנ יחטיו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל יהוה והמ לא יגשו והעמ לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעמ את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העמ קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתימ עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העמ ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העמ ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שמ ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועיזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשימ ועצי שטים: שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית

המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושותי טבעת על צלעו האחת ושותי טבעת על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארנ לשאת את הארנ בהם: בטבעת הארנ יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארנ את העדת אשר אתנ אליכ: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארנ מלמעלה ואל הארנ תתן את העדת אשר אתנ אליכ: ונועדתי לך שמ ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארנ העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת תהיינ הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא במ את השלחן: ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסכ בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה יהי: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלושה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ארכ היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: חמש היריעת תהיינ חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: ארכ היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארכ יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסת: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמיים ומכסה ערת תחשימ מלמעלה: ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: עשר אמות ארכ הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני

אדנימ תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנימ תחת הקרש האחד לשתי ידתי: ולצלע המשכנ השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהמ כסף שני אדנימ תחת הקרש האחד ושני אדנימ תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכנ ימה תעשה ששה קרשימ: ושני קרשימ תעשה למקצעת המשכנ בירכתימ: והיו תאמימ מלמטה ויחדו יהיו תמימ על ראשו אל הטבעת האחת כנ יהיה לשניהמ לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה קרשימ ואדניהמ כסף ששה עשר אדנימ שני אדנימ תחת הקרש האחד ושני אדנימ תחת הקרש האחד: ועשית בריחמ עצי שטימ חמשה לקרשי צלע המשכנ האחד: וחמשה בריחמ לקרשי צלע המשכנ השנית וחמשה בריחמ לקרשי צלע המשכנ לירכתימ ימה: והבריה התיכנ בתוכ הקרשימ מברח מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשימ תצפה זהב ואת טבעתימה תעשה זהב בתימ לבריחמ וצפית את הבריחמ זהב: והקמת את המשכנ כמשפטו אשר הראית בה: ועשית פרכת תכלת וארגמנ ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבימ: ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטימ מצפים זהב ווימה זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרשימ והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכמ בני הקדש ובני קדש הקדשימ: ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשימ: ושמת את השלחנ מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחנ על צלע המשכנ תימנה והשלחנ תתן על צלע צפון: ועשית מסכ לפתח האהל תכלת וארגמנ ותולעת שני ושש משזר מעשה רקמ: ועשית למסכ חמשה עמודי שטימ וצפית אתמ זהב ווימה זהב ויעקת להמ חמשה אדני נחשת: ועשית את המזבח עצי שטימ חמש אמות ארכ וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמות: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיינ קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סירתי לדשנו ועיו ומזרקתי ומזלגתי ומחתתי לכל כליו תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדימ למזבח בדי עצי שטימ וצפית אתמ נחשת: והובא את בדי בטבעת והיו הבדימ על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתכ בהר כנ יעשו: ועשית את חצר המשכנ לפאת נגב תימנה קלעימ לחצר שש משזר מאה באמה ארכ לפאה האחת: ועמדיו עשרימ ואדניהמ עשרימ נחשת ווי העמדימ וחשקיהמ כסף: וכנ לפאת צפון בארכ קלעימ מאה ארכ ועמדו עשרימ ואדניהמ עשרימ נחשת ווי העמדימ וחשקיהמ כסף: ורחב החצר לפאת ימ קלעימ חמשימ אמה עמדימה עשרה ואדניהמ עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשימ אמה: וחמש עשרה אמה קלעימ לכתפ עמדימה שלשה ואדניהמ שלשה: ולכתפ השנית חמש עשרה קלעימ עמדימה שלשה ואדניהמ שלשה: ולשער החצר מסכ עשרימ אמה תכלת וארגמנ ותולעת שני ושש משזר מעשה רקמ עמדימה ארבעה ואדניהמ ארבעה: כל עמודי החצר סביב מחשקימ כסף ווימה כסף ואדניהמ נחשת: ארכ החצר באמה ורחב חמשימ בחמשימ וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהמ נחשת: לכל כלי המשכנ בכל עבדתו וכל יתדתי וכל יתדת החצר נחשת: ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליכ שמן זית זכ כתית למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערכ אתו אהרנ ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולמ לדרתמ מאת בני ישראל: ואתה הקרב אליכ את אהרנ אחיכ ואת בניו אתו מתוכ בני ישראל לכהנו לי אהרנ נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרנ: ועשית בגדי קדש לאהרנ אחיכ לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את בגדי אהרנ לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדימ אשר יעשו חשנ ואפוד ומעיל וכתנת תשבצ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרנ אחיכ ולבניו לכהנו לי: והמ יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמנ ואת תולעת השני ואת השש: ועשו את האפד זהב תכלת וארגמנ ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמנ ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני

ישראל: ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת על המשבצת: ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדמ פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפכ ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיינ על שמת בני ישראל שיתם עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינ לשני עשר שבט: ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד: ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמימים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ועשית ציצ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת אתם את אהרן אחיכם ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכימי יהיו: והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחרי: וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים: ולחמ מצות וחלת מצת בלולת בשמן וריקקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם: ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד: ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהם והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרושו תשרף באש

מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: והקטרת את כל האיל המזבח עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוכ אֶזְנֵי אהרן ועל תנוכ אֶזְנֵי בניו הימנית ועל בהן ידמ הימנית ועל בהן רגלמ הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמנ המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליה ואת שוק הימני כי איל מלאים הוא: וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיך אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ולקחת אתם מידם והקטרת המזבח על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לכ למנה: וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עולמ מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא במ את ידם: שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכם שבעת ימים תמלא ידם: ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים: ועשרן סלת כלול בשמן כתית רבע ההיג ונסכ רבעית ההיג יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערביים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשה ליהוה: עלת תמיד לדרתים פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליכם שם: ונעדת שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בשמיכם אני יהוה אלהיהם: ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתימ לבדימ לשאת אתו בהמה: ועשית את הבדימ עצי שטים וצפית אתם זהב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארנ העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערביים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתים: לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסכ לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדמ חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתים קדש קדשים הוא ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים מבנ עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה

לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיוור נחשת וכונו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מימ: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מימ ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך בשמיים ראש מר דרור חמש מאות וקנמנ בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הינ: ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת ארונ העדת: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם: על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ויאמר יהוה אל משה קח לך סמיים נטף ושחלת וחלבנה סמיים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחכת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו: וידבר יהוה אל משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עצ לעשות בכל מלאכה: ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: את אהל מועד ואת הארנ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמיים לקדש ככל אשר צויתך יעשו: ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימיים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני וביני בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימיים עשה יהוה את השמיים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהי ישראל אשר העלכ וישיכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרכ אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהי ישראל אשר העלכ מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עמ קשה ערפ הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלמ ואעשה אותם לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך

בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בכ ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתם לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה המ כתבים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר איני קול ענות גבורה ואיני קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אפ משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרפ באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אפ אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם איני מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לכ נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגפ יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יהוה אל משה לכ עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאכ וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפריזי החוי והיבוסים: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עמ קשה ערפ אתה פנ אכלך בדרכ: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עמ קשה ערפ רגע אחד אעלה בקרבך וכליתים ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדימ מהר חורב: ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלם והביטו אחרי משה עד באו האהלה: והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עמ משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלם: ודבר יהוה אל משה פנימ אל פנימ כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם איני פנימ הלכתי אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתכם עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גמ את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פנימ וקראתי בשם יהוה לפנימ ונחתי את אשר אחז

ורחמתי את אשר ארחמ: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתי בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראיתי את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנימ כראשנימ וכתבתי על הלחת את הדברימ אשר היו על הלחת הראשנימ אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שמ על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאנ והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנימ כראשנימ וישכמ משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנימ: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שמ ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה אל רחומ וחוננו ארכ אפימ ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפימ נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנימ ועל בני בנימ על שלשימ ועל רבעימ: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אמ נא מצאתי חן בעיניך אדני ילכ נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערפ הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארצ ובכל הגוימ וראה כל העמ אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפריז והחוי והיבסי: השמר לך פנ תכרת ברית ליושב הארצ אשר אתה בא עליה פנ יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחתמ תתצון ואת מצבתמ תשברון ואת אשריו תכרתנו: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פנ תכרת ברית ליושב הארצ וזנו אחרי אלהימ וזבחו לאלהימ וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנותי לבניך וזנו בנותי אחרי אלהימ וזנו את בניך אחרי אלהימ: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימימ תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרימ: כל פטר רחמ לי וכל מקנכ תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואמ לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקמ: ששת ימימ תעבד וביומ השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטימ וחג האסיפ תקופת השנה: שלש פעמימ בשנה יראה כל זכורכ את פני האדנ יהוה אלהי ישראל: כי אוריש גוימ מפניך והרחבתי את גבולכ ולא יחמד איש את ארצכ בעלתכ לראות את פני יהוה אלהיכ שלש פעמימ בשנה: לא תשחט על חמצ דמ זבחי ולא ילינ לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתכ תביא בית יהוה אלהיכ לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברימ האלה כי על פי הדברימ האלה כרתי אתכ ברית ואת ישראל: ויהי שמ עם יהוה ארבעימ יומ וארבעימ לילה לחמ לא אכל ומימ לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברימ: ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרנ עור פניו דברו אתו: ויקרא אהרנ וכל בני ישראל את משה והנה קרנ עור פניו ויראו מגשת אליו: ויקרא אלהמ משה וישבו אליו אהרנ וכל הנשאנימ בעדה וידבר משה אלהמ: ואחרי כנ נגשו כל בני ישראל ויצומ את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתמ ויתנ על פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרנ עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהמ אלה הדברימ אשר צוה יהוה לעשת אתמ: ששת ימימ תעשה מלאכה וביומ השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתונ ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכמ ביומ השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכמ תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמנ ותולעת שני ושש ועזימ: וערת אילמ מאדמימ וערת תחשימ ועצי שטימ: ושמן למאור ובשמימ לשמן המשחה ולקטרת הסמימ: ואבני שהמ ואבני מלאימ לאפוד ולחשנ: וכל חכמ לב בכמ יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה:

את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו: את הארז ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסכ: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנימי: ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסכ הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסכ שער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזמ וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועיזים וערת אילם מאדמים וערת תחשימים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העיזים: והנשואם הביאו את אבני השמה ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאכת ובחרשת עצ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקמ בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשימי: ויאמרו אל משה לאמר מרבימי העמ להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבימי מעשה חשב עשה אתם: ארכ היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כנ עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעת עיזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: ארכ היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשימים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי

שטימ עמדימ: עשר אמת ארכ הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כנ עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתי: והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמימי אל ראשו אל הטבעת האחת כנ עשה לשניהם לשני המקצעת: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחי עצי שטימ חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתי ימה: ויעש את הבריה התיכנ לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתימ לבריחם ויצפ את הבריהם זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבימ: ויעש לה ארבעה עמודי שטימ ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסכ לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: ויעש בצלאל את הארז עצי שטימ אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב טהור מבית ומחוצ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטימ ויצפ אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארז לשאת את הארז: ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבימ זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבימ משני קצוות: ויהיו הכרבימ פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבימ: ויעש את השלחן עצי שטימ אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפ אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתנ את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת בתימ לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסכ בהן זהב טהור: ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלושה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כנ לששת הקנים היצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה: ויעש את מזבח הקטרת עצי שטימ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ויצפ אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתימ לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטימ ויצפ אתם זהב: ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח: ויעש את מזבח העלה עצי שטימ חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצפ אתו נחשת: ויעש את כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחלת כל כליו עשה נחשת: ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת

כרכבו מלמטה עד חציו: ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: ויעש את הבדים עצי שטים ויצפ אחת נחשת: ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח ואתו בהם נבוב לחת עשה אתו: ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשיקהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשיקהם כסף: ולפאת ים קלעים חמישים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשיקהם כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמישים אמה: קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: כל קלעי החצר סביב שש משזר: והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשיקהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשיקים כסף כל עמדי החצר: ומסכ שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארכ וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשיקהם כסף: וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת: אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאם בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבני עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמישים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווימ לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: כתפת עשו לו חברת על שני קצוותיו חב: וחשב אפדתו אשר עליו ממנה הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את אבני השפה מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: וישם אתם על כתפת האפד אבני אכרז לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: וימלאו בו ארבעה טורי אבני טור אדמ פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נכס ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם: והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמות פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנן על כתפת האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנן על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת

להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפי סביב לא יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: פעמנ ורמנ פעמנ ורמנ על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקמ כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את ציצ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותמ קדש ליהוה: ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: ואת מכסה עורת האילם המאדמימ ואת מכסה ערת התחשימ ואת פרכת המסכ: את ארנ העדת ואת בדיו ואת הכפרת: את השלחנ את כל כליו ואת לחמ הפנים: את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמימ ואת מסכ פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסכ לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברכ אתמ משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החדש הראשון באחד לחדש תקימ את משכן אהל מועד: ושמט שמ את ארון העדות וסכת על הארנ את הפרכת: והבאת את השלחנ וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה: ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמט את מסכ הפתח למשכן: ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד: ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמ מימ: ושמט את החצר סביב ונתת את מסכ שער החצר: ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו: והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתמ במימ: והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ואת בניו תקריב והלבשת אתמ כתנת: ומשחת אתמ כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולמ לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: והיה בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש השנית ויקמ המשכן: ויקמ משה את המשכן ויתנ את אדניו וישמ את קרשיו ויתנ את בריחיו ויקמ את עמדיו: ויפרש את האהל על המשכן וישמ את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח ויתנ את העדת אל הארנ וישמ את הבדמי על הארנ ויתנ את הכפרת על הארנ מלמעלה: ויבא את הארנ אל המשכן וישמ את פרכת המסכ ויסכ על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: ויתנ את השלחנ באהל מועד על ירכ המשכן צפנה מחוצ לפרכת: ויערכ עליו ערכ לחמ לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישמ את המנרה באהל מועד נכח השלחנ על ירכ המשכן נגבה: ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישמ את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו קטרת סמימ כאשר צוה יהוה את משה: וישמ את מסכ הפתח למשכן: ואת מזבח העלה שמ פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: וישמ את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתנ שמה מימ לרחצה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבאמ אל אהל מועד ובקרבתמ אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: ויקמ את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתנ את מסכ שער

החצר ויכל משה את המלאכה: ויכס העננ את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכנ עליו העננ וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות העננ מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה העננ ולא יסעו עד יום העלתו: כי עננ יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכמ קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמימ יקריבו ואל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצימ על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצימ אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו וקרעו ירחצ במימ והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ואמ מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמימ יקריבו: ושחט אותו על ירכ המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערכ הכהן אתם על העצימ אשר על האש אשר על המזבח: והקרב והכרעיו ירחצ במימ והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ואמ מן העופ עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרימ או מן בני היונה את קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את מראתו בנצתה והשליכ אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ושסע אותו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבחה על העצימ אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמצ משמ מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ואמ מנחה על המחבת קרבנכ סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ואמ מנחת מרחשת קרבנכ סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישו אל המזבח: והרימ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמצ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: וכל קרבן מנחתכ במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיכ מעל מנחתכ על כל קרבנכ תקריב מלח: ואמ תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב מנחת בכורים: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה: ואמ זבח שלמים קרבנו אמ מן הבקר הוא מקריב אמ זכר אמ נקבה תמימ יקריבו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו אותו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצימ אשר על האש אשה ריח ניחוח ליהוה: ואמ מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמימ יקריבו: אמ כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ואמ עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל

החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלה אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטירם הכהן המזבח לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: חקת עולמ לדרתכם בכל מושבתכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמימ ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירימ ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירימ ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמימ: וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעמ הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבו יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבו יסיר כאשר יסיר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר

חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרימי או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: והזה מדמ החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא תשיג ידו לשתי תרימי או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישימ עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: והביאה אל הכהן וקמצ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה אל תמני מן הצאן בערכ כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישיתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמימי מן הצאן בערכ לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומות יד או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה איל תמימי מן הצאן בערכ לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרימ את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצימ בבקר בבקר וערכ עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמימ: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרימ ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורותיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתימ תקריב ריח ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישרב ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במימ: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרפ: וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב

המכסה את הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליה אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנימ יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשר תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמצ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל קרבנ תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרפ: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרפ והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעופ ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימני תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימני למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתם ואתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולמ מאת בני ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולמ לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת: ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחצ אתם במימי: ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמימי: וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציצ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: וזי ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו:

ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבה ויקטר משה המזבח: ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרפ באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפר: ואת הקרב ואת הכרעים רחצ במימ ויקטר משה את כל האיל המזבח עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבה ואת שוק הימני: ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימני: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינפ אתם תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבח על העלה מלאים המ לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו ואתו: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה: והיה ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה: ושור ואיל לשלמים ליזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדך כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה: ואת הבשר ואת העור שרפ באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב: ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: וירחצ את הקרב ואת הכרעים וישחטו על המזבח: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאוהו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: וישמו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבח: ואת החזות ואת שוק הימני הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על

פניהם: ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו וישאמו בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצפ ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פנ תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתם בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדתיתכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם אתה במקום קדש כי חק וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיכ אתם כי חק וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לכ ולבניך אתם לחק עולם כאשר צוה יהוה: ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצפ על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: וישמע משה ויטיב בעיניו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אינו לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקצ המ לכם: ושקצ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אינו לו סנפיר וקשקשת במים שקצ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקצ המ את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הדאה ואת האיה למינה: את כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחפ ואת הנצ למינהו: ואת הכוס ואת השלכ ואת הינשופ: ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחמ: ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלפ: כל שרץ העוף ההלכ על ארבע שקצ הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלכ על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ: את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעמ למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגליים שקצ הוא לכם: ולא לה טמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב: לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: וכל הולכ על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם: וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה

והכח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עצ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במימי יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מימי יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירימ יתצ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעיני ובור מקוה מימי יהיה טהור ונגע מנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: וכי יתן מימי על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע מנבלתה יטמא עד הערב: והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל השרץ השרץ על הארץ שקצ הוא לא יאכל: כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגליים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקצ הם: אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם במי: כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במימי ולכל נפש השרצת על הארץ: להבדיל ביני הטמא וביני הטהר וביני החיה הנאכלת וביני החיה אשר לא תאכל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימימי כימי נדת דותה טמאה: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלישי יום ושליש ימימי תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימימי תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקדש דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרימי או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפכ לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אינ מראה מן העור ושערה לא הפכ לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימימי: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימימי שנית: וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא: נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרו כי טמא הוא: ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפכ לבן טהור הוא: וביום הראות בו בשר חי יטמא: וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: ובשר כי יהיה בו בערו שחיני ונרפא: והיה במקום השחיני שאת לבנה או בהרת לבנה אדומת ונראה אל הכהן: וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפכ לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחיני פרחה: ואם יראנה הכהן והנה אינ בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימימי: ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחיני הוא וטהרו הכהן:

או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרוה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא: ואם יראנה הכהן והנה אינן בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא: וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אינן מראהו עמק מן העור ושער שחר אינן בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אינן עמק מן העור: והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת: וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כחות לבנת בהק הוא פרוה בעור טהור הוא: ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא: ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: וכי יהיה בקרחתו או בגבחתו נגע לבן אדמדמ צרעת פרוחת הוא בקרחתו או בגבחתו: וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר: איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו: והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמיים וראשו יהיה פרוה ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד יושב מחוצ למחנה מושבו: והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: והיה הנגע ירקרק או אדמדמ בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן: וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים: וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: ושפר את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרפ: ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית: וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרו אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב: ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרוחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והוא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוצ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועצ ארז ושני תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מימי חיים: את הצפר החיה יקח אתה ואת עצ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדמ הצפר השחטה על המימי החיים: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחצ במימי וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוצ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו

ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחצ את בשרו במימ וטהר: וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתיה תמימה ושלשה עשרנימ סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי חטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוכ אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוכ אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם: והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ואמ דל הוא ואיני ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ושתי תרימ או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוכ אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוכ אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ועשה את האחד מן התרימ או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבוא אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקעורות ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתה אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלצו את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתצו את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל הבית כל ימי הסגיר אותו יטמא עד הערב: והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועצ ארז ושני תולעת ואזב: ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מימ חיים: ולקח את עצ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמימ החיים והזה אל הבית שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפור ובמימ החיים ובצפר החיה ובעצ הארז ובאזב ובשני התולעת: ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד

ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זה מבשרו זובו טמא הוא: וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתיים בשרו מזובו טמאתו הוא: כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטפ במימ וכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עצ ישטפ במימ: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחצ בשרו במימ חיים וטהר: וביום השמיני יקח לו שתי תרומ או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנמ אל הכהן: ועשה אתמ הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחצ במימ את כל בשרו וטמא עד הערב: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במימ וטמא עד הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במימ וטמאו עד הערב: ואשה כי תהיה זבה דמ יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשכ עליו יטמא: וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: וכל הנגע בכל כלי אשר תגע עליו יכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: ואמ על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב: ואמ שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשכב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנוגע במי יטמא וכבס בגדיו ורחצ במימ וטמא עד הערב: ואמ טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: וביום השמיני תקח לה שתי תרומ או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עמ טמאה: וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנפ בגדי קדש המ ורחצ במימ את בשרו ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתנ אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתנ את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדמ הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעמ

והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוכו טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדמ השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שמ: ורחצ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבח: והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחצ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרפ אתם יכבס בגדיו ורחצ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש: וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דמי יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: למענ אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירם אשר הם זנימ אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ואל פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר בתוכם לא יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחצ במים וטמא עד הערב וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחצ ונשא עונו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתייהם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ערות אביכם וערות

אמכ לא תגלה אמכ הוא לא תגלה ערותה: ערות אשת אביכ לא תגלה ערות אביכ הוא: ערות אחותכ בת אביכ או בת אמכ מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערות: ערות בת בנכ או בת בתכ לא תגלה ערות: ערות אשת אביכ מולדת אביכ אחותכ הוא לא תגלה ערותה: ערות אחות אביכ לא תגלה שאר אביכ הוא: ערות אחות אמכ לא תגלה כי שאר אמכ הוא: ערות אחי אביכ לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתכ הוא: ערות כלתכ לא תגלה אשת בנכ הוא לא תגלה ערותה: ערות אשת אחיכ לא תגלה ערות אחיכ הוא: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל אשה בנדת טמאה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת עמיכ לא תתן שכבתכ לזרע לטמאה בה: ומזרעכ לא תתן להעביר למלכ ולא תחלל את שמ אלהיכ אני יהוה: ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתכ לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוימ אשר אני משלח מפניכ: ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה: ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם: כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ: ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ושמרתם את משמרותי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: וידיבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשימ תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדכ לקצר ולקט קצירכ לא תלקט: וכרמכ לא תעולל ופרט כרמכ לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שמ אלהיכ אני יהוה: לא תעשק את רעכ ולא תגזל לא תלני פעלת שכיר אתכ עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיכ אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיכ: לא תלכ רכיל בעמיק לא תעמד על דם רעכ אני יהוה: לא תשנא את אחיכ בלבבכ הוכח תוכיח את עמיכ ולא תשא עליו חטא: לא תקמ ולא תטר את בני עמכ ואהבת לרעכ כמוכ אני יהוה: את חקתי תשמרו בהמתכ לא תרביע כלאים שדכ לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליכ: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עצ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנכ: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכמ אני יהוה: אל תחלל את בתכ להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואל הידענימ אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיכ אני יהוה: וכי יגור אתכ גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוכ כי גרים הייתם בארץ מצרים אני

יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והינן צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עמ הארץ ירגמהו באבן: ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למענן טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואמ העלמ יעלימו עמ הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתנו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאפ והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בו: ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בו: ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בו: ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתה ולא תהיה זמה בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומתו ואת הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אותה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בו: ואיש אשר יקח את אחת בן אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: וערות אחות אמם ואחות אביה לא תגלה כי את שארו הערה עונם יסאו: ואיש אשר ישכב את דתו ערות דדו גלה חטאם יסאו ערירי ימותו: ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירי יהיו: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקצו בו: ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטהור לטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בו: ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרתם אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יקרה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשט: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שמ אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם המ מקריבם והיו קדש: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהים הוא מקריב קדש יהיה לכ כי קדוש אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: והוא אשה בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל

איש אשר בו מומ לא יקרב איש עור או פסח או חרמ או שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשכ: כל איש אשר בו מומ מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את איש יהוה מומ בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מומ בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם לדתיתכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחצ בשרו במימי: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: וכהן כי יקנה נפש קניי כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אינ לה ושהב אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויספ חמשייתו עליו ונתן לכהן את הקדש: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: לרצונכם תמימ זכר בבקר בכשבים ובעזים: כל אשר בו מומ לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאנ תמימ יהיה לרצון כל מומ לא יהיה בו: עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: ומעוק וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מומ במ לא ירצו לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומימו השמיני והלאה ירצה לקרבנ אשה ליהוה: ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ולא תחללו את שם קדשי וקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמימ בן שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו שני עשריני סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכח

יין רביעת ההי: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדדתיכם בכל משבתיכם: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשריני סלת תהינה חמצ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדדתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדדתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבת ליהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרims וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדדתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: למען ידעו דדתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל: וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליכם שמן זית זכ כתית למאור להעלת נר תמיד: מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערכ אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדדתיכם: על המנרה הטהרה יערכ את הנרות לפני יהוה תמיד: ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשריני יהיה החלה האחת: ושמית אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושמ אמו שלמית בת דברי למטה דן: ויניחורו במשמר לפרש להם על פי יהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שמ יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שמ יומת: ואיש כי יכה כל

נפש אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש כי יתן מומ בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עיני תחת עיני שני תחת שני כאשר יתן מומ באדם כן יתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתי הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתו יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתו יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשב: יובל הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: וזרעית את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישנ עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישנ: והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ: כי ימוכר אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו: ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו: ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תמ שנת ממכרו מימם תהיה גאלתו: ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אותו לדרתיו לא יצא ביבל: ובתי החצרים אשר אינן להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם: וכי ימוכר אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהיכם: וכי ימוכר אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגויים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוזת: והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחיזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני

ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומכ אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: וחשב עמ קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שנים ישיב את גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל עבדים עבדי המ אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו לכם אלימ ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועצ השדה יתן פרי: והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוכם והייתי לכם מלאהימ ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מארץ המית ואתם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולכ אתכם קוממיות: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: אפ אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עיני ומדיבת נפש וזרעמ לריק זרעכם ואכלו איביכם: ונתתי פני בכמ ונגפתם לפני איביכם ורדו בכמ שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי את גאונ עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: ותמ לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועצ הארץ לא יתן פרי: ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכמ את חית השדה ושכלה אתכם והכרית את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם: ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אפ אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גמ אני שבע על חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקמ ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אפ אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: והשמדתי את בתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גולויכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה: ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: והנשארים בכמ והבאתי מרכ בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדפ ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: והנשארים בכמ ימקו בעונם בארצת איביכם ואפ בעונת אבתם אתם ימקו: והתודו את עונם ואת עונ אבתם במעלם אשר מעלו בי ואפ אשר הלכו עמי בקרי: אפ אני אלק עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואפ את בריתי יצחק ואפ את בריתי אברהם אזכר

והארצ אזכר: והארצ תעזב מהם ותרצ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביענ במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם: ואפ גמ זאת בהיותם בארצ איביהם לא מאסתי ולא געלתי לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארצ מצרים לעיני הגויים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו וביני בני ישראל בהר סיני ביד משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה: והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם מכ הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריכ אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: והעריכ הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: ואם גאל יגאלנה ויספ חמישתו על ערכך: ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריכ אתו הכהן כן יקום: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויספ חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויספ חמישית כסף ערכך עליו וקם לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארצ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל: אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויספ חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדמ ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה: כל חרם אשר יחרם מן האדמ לא יפדה מות יומת: וכל מעשר הארצ מזרע הארצ מפרי העצ ליהוה הוא קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יספ עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: לשמעון שלמיהל בן צורישי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולן אליאב בן חלל: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימין אבידן בן גדעני: לדן אחיעזר בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן עכרנ: לגד אליספ בן דעואל: לנפתלי אחירע בן עיננ: אלה קריאי העדה נשיאי מטרות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתלדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבנ עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: לבני לוי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה לוי ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבנ עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: אכ את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוכ בני ישראל: ואתה הפקד את הלויים על משכנ העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו באת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל

מועד יחנו: והחנימי קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: והחנימי עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלנ: וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד אליספ בן דעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ונסע אהל מועד מחנה הלוי בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן גדעני: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות: והחנימי עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם: אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו: ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומות: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חבירון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבי ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני אליספ בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצחרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלים אלה הם משפחת הקהתי:

במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני קהת יחנו על ירכ המשכן תימנה: ונשיא אב למשפחת הקהתי אליצפנ בן עזיאל: ומשמרתם הארנ והשלחנ והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסכ וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרנ הכהנ פקדת שמרי משמרת הקדש: למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירכ המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: והחנימי לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרח משה ואהרנ ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרנ על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה: ואת פדוי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים בגלגלת בשקל הקדש לקח עשרים גרה ישקל: ונתתה הכסף לאהרנ ולבניו פדוי העדפים בהם: ויקח משה את כסף הפדיו ממת העדפים על פדוי הלויים: מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את כסף הפדיו לאהרנ ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרנ לאמר: נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובא אהרנ ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסכ וכסו בה את ארנ העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנוקית ואת קשות הנסכ ולחמ התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו במ בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המחנות את המזלגות ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרנ ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן אהרנ הכהנ שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרנ לאמר: אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרנ ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו: וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון גמ המ לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסכ פתח אהל מועד: ואת

קלעי החצר ואת מסכ פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמננים: על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשמו לו: ואם אינו לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה שכתב זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אינו בה והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שעירים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עונו: והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ולקח הכהן מימ קדשים בכלי חרש ומנ העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המימ: והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים: והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת איש הנקי ממי המרים המאררים האלה: ואת כי שטית תחת איש וכי נטמאת ויתן איש בכ את שכתבו מבלעדי איש: והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכב נפלת ואת בטנך צבה: ובאו המימ המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירכ ואמרה האשה אמן

אמנו: וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומוחה אל מי המרימי: והשקה את האשה את מי המרימי המאוררימ ובאו בה המימי המאוררימ למרימי: ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח: וקמצ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המימי: והשקה את המימי והיתה אמ נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המימי המאוררימ למרימי וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ואמ לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: מיני ושכר זיזר חמצ יין וחמצ שכר לא ישתה וכל משרת עעבימי לא ישתה ועעבימי לחימי ויבשימי לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפנ היינ מחרצנימי ועד זג לא יאכל: כל ימי נדר נזרו תער לא יער על ראשו עד מלאת היממי אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתמי כי נזר אלהיו על ראשו: כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: וכי ימות מת עליו בפתע פתאמי וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי תרימי או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשמי והימימי הראשנימי יפלו כי טמא נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמימי אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמימי לשלמימי: וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקימי מצות משחמי בשמן ומנחתמי ונסכיהמי: והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה זבח שלמימי ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמימי: ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקימי מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: והניף אותמי הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כנ יעשה על תורת נזרו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרנ ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכך יהוה וישמרכ: יאר יהוה פניו אליכ ויחנכ: ישא יהוה פניו אליכ וישמ לכ שלומ: ושמנו את שמי על בני ישראל ואני אברכמי: ויהי ביום כלות משה להקימי את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחמי ויקדש אתמי: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתמי המ נשיאי המטת המ העמדימי על הפקדימי: ויביאו את קרבנמי לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאימי ושור לאחד ויקריבו אותמי לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח מאתמי והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותמי אל הלוימי איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתנ אותמי אל הלוימי: את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתנ לבני גרשון כפי עבדתמי: ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתנ לבני מרי כפי עבדתמי ביד איתמר בן אהרנ הכהן: ולבני קהת לא נתנ כי עבדת הקדש עלהם בכתפ ישאו: ויקריבו הנשאימי את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאמי את קרבנמי לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנמי לחנכת המזבח: ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת שלשימי ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעימי שקל בשקל הקדש שניהמי מלאימי סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה

קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי: ביום השישי נשיא לבני גד אליספ בן דעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליספ בן דעואל: ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן גדעני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני: ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו קערת

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכר: ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתיים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכפ בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ובא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלכת את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחו מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד לכפר על הלויים: והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנימ נתנימ המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתנה את הלויים נתנימ לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגפ בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינפו אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם: וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם: וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתי וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום בחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את

משה כנ עשו בני ישראל: ויהי אנשימ אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשימ ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוכ בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרכ רחקה לכם או לדדתיכם ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבימ יעשו אתו על מצות ומררימ יאכלוהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצמ לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרכ לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבנ יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כנ יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארצ: וביום הקימ את המשכנ כסה העננ את המשכנ לאהל העדת ובערב יהיה על המשכנ כמראה אש עד בקר: כנ יהיה תמיד העננ יכסנו ומראה אש לילה: ולפי העלת העננ מעל האהל ואחרי כנ יסעו בני ישראל ובמקומ אשר ישכנ שמ העננ שמ יחנו בני ישראל: על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכנ העננ על המשכנ יחנו: ובהאריכ העננ על המשכנ ימימ רבימ ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: ויש אשר יהיה העננ ימימ מספר על המשכנ על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה העננ מערב עד בקר ונעלה העננ בבקר ונסעו או יוממ ולילה ונעלה העננ ונסעו: או ימימ או חדש או ימימ בהאריכ העננ על המשכנ לשכנ עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לכ שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתמ והיו לכ למקרא העדה ולמסע את המחנות: ותקעו בהנ ונועדו אליכ כל העדה אל פתח אהל מועד: ואמ באחת יתקעו ונועדו אליכ הנשיאימ ראשי אלפי ישראל: ותקעתמ תרועה ונסעו המחנות החנימ קדמה: ותקעתמ תרועה שנית ונסעו המחנות החנימ תימנה תרועה יתקעו למסעיהמ: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן הכהנימ יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולמ לדדתיכם: וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתמ בחצצרות וזכרתמ לפני יהוה אלהיכם ונושעתמ מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתמ בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרימ בחדש נעלה העננ מעל משכנ העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהמ ממדבר סיני וישכנ העננ במדבר פארן: ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתמ ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון: והורד המשכנ ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכנ: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתמ ועל צבאו אליצור בן שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמיהל בן צורי שדי: ועל צבא מטה בני גד אליספ בן דעואל: ונסעו הקהתימ נשאי המקדש והקימו את המשכנ עד באמ: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתמ ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בן גדעוני: ונסע דגל מחנה בני דן מאספ לכל המחנות לצבאתמ ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכר: ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל לצבאתמ ויסעו: ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתנ משה נסעימ אנחנו אל המקומ אשר אמר יהוה אתו אתנ לכם לכה אתנו והטבנו לכ כי יהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר אליו לא אלק כי אמ אל ארצי ואל מולדתי אלק: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כנ ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינימ: והיה כי תלכ עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לכ: ויסעו מהר יהוה דרכ שלשת ימימ וארונ ברית יהוה נסע לפניהמ דרכ שלשת ימימ לתור להמ מנוחה: ועננ יהוה עליהמ יוממ בנסעמ מן המנוחה: ויהי בנסע הארנ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביכ

וינסו משנאיכ מפניכ: ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: ויהי העמ כמתאננימ רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העמ אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שמ המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש יהוה: והאספספ אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גמ בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלימ ואת השומימ: ועתה נפשנו יבשה אינ כל בלתי אל המנ עינינו: והמנ כזרע גד הוא ועינו כעיני הבדלח: שטו העמ ולקטו וטחנו ברחימ או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעמ לשד השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המנ עליו: וישמע משה את העמ בכה למשפחתי איש לפתח אהלו ויחר אפ יהוה מאוד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדכ ולמה לא מצתי חנ בעיניכ לשומ את משא כל העמ הזה עלי: האנכי היריתי את כל העמ הזה אמ אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקכ כאשר ישא האמנ את הניק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: מאינ לי בשר לתת לכל העמ הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העמ הזה כי כבד ממני: ואמ ככה את עשה לי הרגני נא הרג אמ מצאתי חנ בעיניכ ואל אראה ברעתי: ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעימ איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העמ ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שמ עמכ: וירדתי ודברתי עמכ שמ ואצלתי מן הרוח אשר עליכ ושמתיו עליהם ונשאו אתכ במשא העמ ולא תשא אתה לבדכ: ואל העמ תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתנ יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלנו ולא יומימ ולא חמשה ימימ ולא עשרה ימימ ולא עשרימ יומ: עד חדש ימימ עד אשר יצא מאפכמ והיה לכם לזרא יענ כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכמ ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה שש מאות אלפ רגלי העמ אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתם להם ואכלו חדש ימימ: הצאנ ובקר ישחט להם ומצא להם אמ את כל דגי הימ יאספ להם ומצא להם: ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרכ דברי אמ לא: ויצא משה וידבר אל העמ את דברי יהוה ויאספ שבעימ איש מזקני העמ ויעמד אתם סביבת האהל: וירד יהוה בעננ וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתנ על שבעימ איש הזקנימ ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני אנשימ במחנה שמ האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבימ ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: וירצ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאימ במחנה: ויענ יהושע בנ נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאמ: ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתנ כל עמ יהוה נביאימ כי יתנ יהוה את רוחו עליהם: ויאספ משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: ורוח נסע ומאת יהוה ויגז שלוימ מן הימ ויטש על המחנה כדרכ יומ כה וכדרכ יומ כה סביבות המחנה וכאמתימ על פני הארצ: ויקמ העמ כל היום ההוא וכל הלילה וכל יומ המחרת ויאספו את השלו הממעייט אספ עשרה חמרימ וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואפ יהוה חרה בעמ ויכ יהוה בעמ מכה רבה מאוד: ויקרא את שמ המקום ההוא קברות התאוה כי שמ קברו את העמ המתאוימ: מקברות התאוה נסעו העמ חצרות ויהיו בחצרות: ותדבר מרימ ואהרנ במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו הרק אכ במשה דבר יהוה הלא גמ בנו דבר וישמע יהוה: והאיש משה ענו מאוד מכל האדמ אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה פתאמ אל משה ואל אהרנ ואל מרימ צאו שלשתכמ אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד עננ ויעמוד פתח האהל ויקרא אהרנ ומרימ ויצאו שניהם: ויאמר שמעו נא דברי אמ יהיה נביאכמ יהוה במראה אליו אתודע בחלומ אדבר בו: לא כנ עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אפ יהוה במ וילכ: והעננ סר מעל האהל והנה מרימ

מצרעת כשלג ויפנ אהרנ אל מרימ והנה מצרעת: ויאמר אהרנ אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחמ אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלמ שבעת ימימ תסגר שבעת ימימ מחוצ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרימ מחוצ למחנה שבעת ימימ והעמ לא נסע עד האסף מרימ: ואחר נסעו העמ מחצרות ויחנו במדבר פארנ: וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לכ אנשימ ויתרו את ארצ כנענ אשר אני נתנ לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהמ: וישלח אתמ משה ממדבר פארנ על פי יהוה כלמ אנשימ ראשי בני ישראל המה: ואלה שמותמ למטה ראובנ שמוע בנ זכור: למטה שמעונ שפט בנ חור: למטה יהודה כלב בנ יפנה: למטה יששכר יגאל בנ יוסף: למטה אפרים הושע בנ נון: למטה בנימין פלטי בנ רפוא: למטה זבולן גדיאל בנ סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי בנ סוסי: למטה דן עמיאל בנ גמלי: למטה אשר סתור בנ מיכאל: למטה נפתלי נחבי בנ ופסי: למטה גד גאואל בנ מכי: אלה שמות האנשימ אשר שלח משה לתור את הארצ ויקרא משה להושע בנ נון יהושע: וישלח אתמ משה לתור את ארצ כנענ ויאמר אלהמ עלו זה בנגב ועליתמ את ההר: וראיתמ את הארצ מה הוא ואת העמ הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אמ רב: ומה הארצ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אמ רעה ומה הערימ אשר הוא יושב בהנה הבמחנימ אמ במבצרימ: ומה הארצ השמנה הוא אמ רזה היש בה עץ אמ אינ והתמדתמ מפר לוקחתמ מפר הארצ והימימ ימי בכורי ענבימ: ויעלו ויתרו את הארצ ממדבר צנ עד רחב לבא חמת: ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימנ ששי ותלמי ילידי הענק וחברונ שבע שנימ נבנתה לפני צענ מצרימ: ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משמ זמורה ואשכול ענבימ אחד וישאהו במוט בשנימ ומנ הרמנימ ומנ התאננימ: למקומ ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משמ בני ישראל: וישבו מתור הארצ מקצ ארבעימ יומ: וילכו ויבאו אל משה ואל אהרנ ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארנ קדשה וישבו אותמ דבר ואת כל העדה ויראומ את פרי הארצ: ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארצ אשר שלחתנו וגמ זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: אפס כי עז העמ הישב בארצ והערימ בצרות גדלת מאד וגמ ילדי הענק ראינו שמ: עמלק יושב בארצ הנגב והחתי והיבסי והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על הימ ועל יד הירדנ: ויהס כלב את העמ אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: והאנשימ אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העמ כי חזק הוא ממנו: ויוציאו דבת הארצ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארצ אשר עברנו בה לתור אתה ארצ אכלת יושביה הוא וכל העמ אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילימ בני ענק מנ הנפלימ ונהי בעינינו כחגבימ וכן היינו בעיניהמ: ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העמ בלילה ההוא: וילנו ועל משה ועל אהרנ כל בני ישראל ויאמרו אלהמ כל העדה לו מתנו בארצ מצרימ או במדבר הזה לו מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארצ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה ואהרנ על פניהמ לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע בנ נון וכלב בנ יפנה מנ התרימ את הארצ קרעו בגדיהמ: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארצ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארצ מאד מאד: אמ חפצ בנו יהוה והביא אתנו אל הארצ הזאת ונתנה לנו ארצ אשר הוא זבת חלב ודבש: אכ ביהוה אל תמרדו ואתמ אל תיראו את עמ הארצ כי לחמנו המ סר צלמ מעליהמ ויהוה אתנו אל תיראמ: ויאמרו כל העדה לרגומ אתמ באבנימ וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העמ הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרב: אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתכ לגוי גדול ועצומ ממנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרימ כי העלית בכחכ את העמ הזה מקרב: ואמרו אל יושב הארצ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העמ הזה אשר עינ בעינ נראה אתה יהוה וענכ עמד עלהמ

ובעמד ענן אתה הלכ לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: יהוה ארכ אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתני אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבני עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכנ אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר אמרתם לבן יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום למשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי: אני יהוה דברתי אמר לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושמ ימתו: והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוונו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: אל תעלו כי אני יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: כי העמלקי והכנעני שמ לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה עמכם: ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארונ ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכומו ויכתומו עד החרמה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשורן בלול ברבעית ההינ שמן: ויין לנסכ רביעית ההינ תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההינ: ויין לנסכ שלשית ההינ תקריב ריח ניחח ליהוה: וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההינ: ויין תקריב לנסכ חצי ההינ אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכםם לדדתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולמם לדדתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדדתיכם: וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר

דבר יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: והיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ויקריבו אותו המצאים אותו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אותו באבנים כל העדה מחוצ למחנה: ויצאו אותו כל העדה אל מחוצ למחנה וירגמו אותו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשייתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זינים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשיים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: ויחק קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשי מבני ישראל חמשיים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שמ: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשיים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכמ כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתכם ואת כל אחיכם בני לוי אתכם ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדימים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתתר עלינו גמ השתתר: אף לא ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשיים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעיתי את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילכ אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשיים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעו כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי:

אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני:
ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיימ שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי ככלתו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ותפתח הארצ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו המ
וכל אשר להם חיימ שאלה ותכס עליהם הארצ ויאבדו מתוכ הקהל: וכל ישראל
אשר סביבתיהם נסו לקלמ כי אמרו פנ תבלענו הארצ: ואש יצאה מאת יהוה
ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: וידבר יהוה אל משה לאמר:
אמר אל אלעזר בן אהרנ הכהן וירמ את המחנות מבין השרפה ואת האש זרה
הלאה כי קדשו: את מחנות החטאים האלה בנפשם ועשו אתם רקעי פחים
צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר
הכהן את מחנות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: זכרונ
לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מרע אהרנ הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: וילנו
כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרנ לאמר אתם המתם את עמ יהוה:
ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרנ ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו העננ
וירא כבוד יהוה: ויבא משה ואהרנ אל פני אהל מועד: וידבר יהוה אל משה
לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ויאמר משה
אל אהרנ קח את המחנות ותנ עליה אש מעל המזבח ושמי קטרת והולכ מהרה
אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצפ מלפני יהוה החל הגנף: ויקח אהרנ כאשר
דבר משה ויצא אל תוך הקהל והנה החל הגנף בעמ ויתנ את הקטרת ויכפר
על העמ: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה
ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרנ אל משה
אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים
עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שמ אהרנ תכתב על מטה לוי
כי מטה אחד לראש בית אבותם: והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד
לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
בני ישראל אשר הם מלינמ עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל
נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות
ומטה אהרנ בתוך מטותם: וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת: ויהי
ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרנ לבית לוי ויצא פרח
ויצא ציצ ויגמל שקדימ: ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש מטהו: ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרנ לפני העדות
למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו כנ עשה: ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הנ גוענו אבדנו כלנו
אבדנו: כלו הקרב הקרב אל משכנ יהוה ימות האמ תמנו לגוע: ויאמר יהוה אל
אהרנ אתה ובניכ ובית אביכ אתכ תשא את עון המקדש ואתה ובניכ אתכ
תשא את עון כהנתכם: וגמ את אחיכ מטה לוי שבט אביכ הקרב אתכ וילוו
עליכ וישרתוכ ואתה ובניכ אתכ לפני אהל העדת: ושמו משמרתכ ומשמרת כל
האהל אכ אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גמ המ גמ אתם: ונלוו
עליכ ושמו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם:
ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצפ על בני
ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוימ מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנימ
ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: ואתה ובניכ אתכ תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתנ את כהנתכם והזר הקרב
יומת: וידבר יהוה אל אהרנ ואני הנה נתתי לכ את משמרת תרומתי לכל קדשי
בני ישראל לכ נתתימ למשחה ולבניכ לחק עולמ: זה יהיה לכ מקדש הקדשים
מן האש כל קרבנמ לכל מנחתמ ולכל חטאתמ ולכל אשממ אשר ישיבו לי קדש
קדשים לכ הוא ולבניכ: בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה

לכ: וזה לכ תרומת מתנמ לכל תנופת בני ישראל לכ נתתימ ולבניכ ולבנתיכ אתכ לחק עולמ כל טהור בביתכ יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגנ ראשיתמ אשר יתנו ליהוה לכ נתתימ: בכורי כל אשר בארצמ אשר יביאו ליהוה לכ יהיה כל טהור בביתכ יאכלנו: כל חרמ בישראל לכ יהיה: כל פטר רחמ לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדמ ובבהמה יהיה לכ אכ פדה תפדה את בכור האדמ ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופדויו מבנ חדש תפדה בערככ כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרימ גרה הוא: אכ בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש המ את דממ תזרק על המזבח ואת חלבמ תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: ובשרמ יהיה לכ כחזה התנופה וכשוק הימינ לכ יהיה: כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לכ ולבניכ ולבנתיכ אתכ לחק עולמ ברית מלח עולמ הוא לפני יהוה לכ ולזרעכ אתכ: ויאמר יהוה אל אהרנ בארצמ לא תנחל וחלק לא יהיה לכ בתוכמ אני חלקכ ונחלקת בתוכ בני ישראל: ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלפ עבדתמ אשר המ עבדימ את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והמ ישאו עונמ חקת עולמ לדרתיכמ ובתוכ בני ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוימ לנחלה על כנ אמרתי להמ בתוכ בני ישראל לא ינחלו נחלה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל הלוימ תדבר ואמרת אלהמ כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכמ מאתמ בנחלתכמ והרמתמ ממנו תרומת יהוה מעשר מנ המעשר: ונחשב לכמ תרומתכמ כדגמ מנ הגרנ וכמלאה מנ היקב: כנ תרימו גמ אתמ תרומת יהוה מכל מעשרתיכמ אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתמ ממנו את תרומת יהוה לאהרנ הכהנ: מכל מתנתיכמ תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת אלהמ בהרימכמ את חלבו ממנו ונחשב ללוימ כתבואת גרנ וכתבואת יקב: ואכלתמ אתו בכל מקומ אתמ וביתכמ כי שכר הוא לכמ חלפ עבדתכמ באהל מועד: ולא תשאו עליו חטא בהרימכמ את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרנ לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליכ פרה אדמה תמימה אשר אינ בה מומ אשר לא עלה עליה על: ונתתמ אתה אל אלעזר הכהנ והוציא אתה אל מחוצ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהנ מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמימ: ושרפ את הפרה לעיני את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרפ: ולקח הכהנ עצ ארז ואזוב ושני תולעת והשליכ אל תוכ שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהנ ורחצ בשרו במימ ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהנ עד הערב: והשרפ אתה יכבס בגדיו במימ ורחצ בשרו במימ וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוצ למחנה במקומ טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכמ לחקת עולמ: הנגע במת לכל נפש אדמ וטמא שבעת ימימ: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואמ לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדמ אשר ימות ולא יתחטא את משכנ יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדמ כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימימ: וכל כלי פתוח אשר אינ צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצמ אדמ או בקבר יטמא שבעת ימימ: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתנ עליו מימ חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במימ איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלימ ועל הנפשות אשר היו שמ ועל הנגע בעצמ או בחלל או במת או בקבר: והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחצ במימ וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוכ הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להמ לחקת עולמ ומזה מי הנדה יכבס בגדיו

והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צנ בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שמ מרים ותקבר שמ: ולא היה מימי לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שמ אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומימי אינ לשותות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיכ ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתנ מימיו והוצאת להם מימי מנ הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוה: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המנ הסלע הזה נוציא לכם מימי: וירם משה את ידו ויכ את הסלע במטוה פעמים ויצאו מימי רבים ותשת העדה ובעירם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יענ לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש במ: וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיכ ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימימי רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: ונצקק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאכ ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבול: נעברה נא בארצ לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלכ לא נטה ימינ ושמצאנו עד אשר נעבר גבול: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פנ בחרב אצא לקראתכ: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואמ מימיכ נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אינ דבר ברגלי אעברה: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעמ כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתנ את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: יאספ אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאספ ומת שמ: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שמ בראש ההר וירד משה ואלעזר מנ ההר: ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יומ כל בית ישראל: וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחמ בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אמ נתנ תתנ את העם הזה בידי והחרתם את עריהם: וישמע יהוה בקול ישראל ויתנ את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שמ המקום חרמה: ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרכ: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אינ לחם ואינ מימי ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח יהוה בעמ את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובכ התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה עשה לכ שרפ ושימ אתו על נס והיה כל הנשוכ וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אמ נשכ הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: משמ נסעו ויחנו בנחל זרד: משמ נסעו ויחנו מעבר ארנו אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנו גבול מואב בינ מואב ובינ האמרי: על כנ יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנו: ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשמ בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אספ את העם ואתנה להם מימי: אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר

מתנה: וממתנה נחליאל ומנחליאל במוות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: וישלח ישראל מלאכיה אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרכ המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבולו ויאספ סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח ישראל את כל הערימ האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבונו ובכל בנתיה: כי חשבונו עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן: על כן יאמרו המשלימים באו חשבונו תבנה ותכוננו עיר סיחון: כי אש יצאה מחשבונו להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במוות ארנן: אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנותיו בשבית למלך אמרי סיחון: ונירמ אבד חשבונו עד דיבנו ונשימ עד נפח אשר עד מידבא: וישב ישראל בארצ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שמ: ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבונו: ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויבק מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחם השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכיה אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרימ הנה כסה את עיני הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצומ הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברכ מברכ ואשר תאר יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמימ בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצרימ ויכס את עיני הארץ עתה לכה קבה לי אותו אולי אוכל להלחם בו וגרשתי: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ויספ עוד בלק שלח שרימ רבימ ונכבדימ מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויענ בלעם ויאמר אל עבדי בלק אמ יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גמ אתם הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אפ אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרכ לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נערי עמו: ותרא האתונ את מלאך יהוה נצב בדרכ וחרבו שלופה בידו ותט האתונ מן הדרכ ותלך בשדה ויכ בלעם את האתונ להטתה הדרכ: ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמימ גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתונ את מלאך יהוה ותלחצ אל הקיר ותלחצ את רגל בלעם אל הקיר ויספ להכתה: ויוספ מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אינ דרכ לנטות ימיני ושמאולי: ותרא האתונ את מלאך יהוה ותרבצ תחת בלעם ויחר אפ בלעם ויכ את האתונ במקל: ויפתח יהוה את פי האתונ ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלימ: ויאמר בלעם לאתונ כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיכ: ותאמר האתונ אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכ

הסכנתי לעשות לכ כה ויאמר לא: ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאכ יהוה נצב בדרכו וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאכ יהוה על מה הכית את אתנכ זה שלוש רגלימ הנה אנכי יצאתי לשטנ כי ירט הדרכ לנגדי: ותראני האתונ ותט לפני זה שלש רגלימ אולי נטתה מפני כי עתה גמ אתכה הרגתי ואותה החייתי: ויאמר בלעם אל מלאכ יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרכ ועתה אמ רע בעיניכ אשובה לי: ויאמר מלאכ יהוה אל בלעם לכ עם האנשימ ואפס את הדבר אשר אדבר אליכ אתו תדבר וילכ בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארננ אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליכ לקרא לכ למה לא הלכת אלי האמנמ לא אוכל כבדכ: ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליכ עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישימ אלהימ בפי אתו אדבר: וילכ בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאנ וישלח לבלעם ולשרימ אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משמ קצה העמ: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכנ לי בזה שבעה פרימ ושבעה אילימ: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתכ ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לכ וילכ שפי: ויקר אלהימ אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: וישמ יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מנ ארמ ינחני בלק מלכ מואב מהררי קדמ לכה ארה לי יעקב ולכה עזמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אעזמ לא זעמ יהוה: כי מראש צרימ אראנו ומגבעות אשורנו הנ עם לבדד ישכנ ובגוימ לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמות נפשי מות ישרימ ותהי אחריתי כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיכ והנה ברכת ברכ: ויענ ויאמר הלא את אשר ישימ יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לכ נא אתי אל מקומ אחר אשר תראנו משמ אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משמ: ויקחהו שדה צפימ אל ראש הפסגה ויבנ שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתכ ואנכי אקרה כה: ויקר יהוה אל בלעם וישמ דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר קומ בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובנ אדם ויתנחמ ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברכ לקחתי וברכ ולא אשיבנה: לא הביט אונ ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלכ בו: אל מוציאמ ממצרימ כתועפת ראמ לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסמ בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הנ עם כלביא יקומ וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרפ ודמ חללימ ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גמ קב לא תקבנו גמ ברכ לא תברכנו: ויענ בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליכ לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחכ אל מקומ אחר אולי יישר בעיני האלהימ וקבתו לי משמ: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקפ על פני הישימנ: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכנ לי בזה שבעה פרימ ושבעה אילימ: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברכ את ישראל ולא הלכ כפעמ בפעמ לקראת נחשימ וישת אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכנ לשבטיו ותהי עליו רוח אלהימ: וישא משלו ויאמר נאמ בלעם בנו בער ונאמ הגבר שתמ העינ: נאמ שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינימ: מה טבו אהליכ יעקב משכנתיכ ישראל: כנחלימ נטיו כגנת עלי נהר כאהלימ נטע יהוה כארזימ עלי מימ: יזל מימ מדליו וזרעו במימ רבימ וירמ מאגג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממצרימ כתועפת ראמ לו יאכל גוימ צריו ועצמתימה יגרמ וחציו ימחצ: כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיכ ברוכ וארריכ ארור: ויחר אפ בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיכ והנה

ברכת ברכ זה שלש פעמים: ועתה ברח לכ אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גמ אל מלאכִי אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף זהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאמ בלעם בנו בער ונאמ הגבר שתם העיני: נאמ שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עיני: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרכ כוכב מיעקב וקמ שבט מישראל ומחצ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדומ ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוימ עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתנ מושבך ושימ בסלע קנכ: כי אמ יהיה לבער קני עד מה אשור תשבכ: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: וצימ מיד כתימ וענו אשור וענו עבר וגמ הוא עדי אבד: ויקמ בלעם וילכ וישב למקמו וגמ בלק הלך לדרכו: וישב ישראל בשטימ ויחל העמ לזנות אל בנות מואב: ותקראנ לעמ ליבחי אלהינ ויאכל העמ וישתחוו לאלהינ: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אפ יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העמ והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אפ יהוה מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכימ פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרנ הכהנ ושימ מתוכ העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר ושיניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ויהיו המתימ במגפה ארבעה ועשרים אלפ: וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרנ הכהנ השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכנ אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולמ תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ושמ איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני: ושמ האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדינ הוא: וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את המדינים והכיתם אותם: כי צררימ המ לכמ בנכליהם אשר נכלו לכמ על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדינ אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור: ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרנ הכהנ לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבנ עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: וידבר משה ואלעזר הכהנ אתם בערבת מואב על ירדנ ירחו לאמר: מבנ עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארצ מצרימ: ראובנ בכור ישראל בני ראובנ חנוכ משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: לחצרנ משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: אלה משפחת הראובני והיו פקדיהם שלש וארבעים אלפ ושבע מאות ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב נמואל ודתנ ואבירמ הוא דתנ ואבירמ קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרנ בעדת קרח בהצתם על יהוה: ותפתח הארצ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשימ ומאתים איש ויהיו לנס: ובני קרח לא מתו: בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימינ משפחת הימיני ליכינ משפחת היכיני: לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: אלה משפחת השמעני שנימ ועשרים אלפ ומאתים: בני גד למשפחתם לצפונ משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלפ וחמש מאות: בני יהודה ער ואוננ וימת ער ואוננ בארצ כנענ: ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרצ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: ויהיו בני פרצ לחצרנ משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלפ וחמש מאות: בני יששכר למשפחתם ותולע

משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני: לשוב משפחת הישוי לשמרן משפחת השמרני: אלה משפחת ישכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות: בני זבול למשפחתם לסדר משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל: אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה למכיר משפחת המכיר ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: ואשריאל משפחת האשראלי ושכמ משפחת השכמי: ושמידע משפחת השמידעי וחסר משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא היו לו בנימ כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחנ משפחת התחני: ואלה בני שותלח לערנ משפחת הערני: אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: בני בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריע: לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר שרה: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנימ לא היו לו: למה יגרע שמ אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ויאמר יהוה אל משה עלה

אל הר העבריים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראיתה אתה ונאספת אל עמי גם אתה כאשר נאספ אהרן אחיכי: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במימ לעיניהם המ מי מריבת קדש מדבר צן: וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה: אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אינו להם רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצוית אתו לעיניהם: ונתתה מהודכ עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההינ: עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההינ לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשריני סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: ובראשי חדישיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ושלושה עשריני סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשריני סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרני עשרוני סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: ונסכימה חצי ההינ יהיה לפר ושלישת ההינ לאיל ורביעת ההינ לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשריני לפר ושני עשריני לאיל תעשו: עשרוני עשרוני תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשריני לפר האחד שני עשריני לאיל האחד: עשרוני עשרוני לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכימה: ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשריני לפר שני עשריני לאיל: ועשרוני עשרוני לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכימה כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשריני לפר שני עשריני לאיל האחד: עשרוני עשרוני לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכימה: ובחמשה

עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחסגתם חג ליהוה שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם: ועשרו עשרו לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: וביום השלישי פרים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: וביום השישי פרים שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכה לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ואלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתים ולנסכים ולשלמים: ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקום: ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה ואשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: ואם החריש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו: ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בני איש לאשתו בני אב לבתו בנעריה בית אביה: וידבר יהוה אל משה לאמר: נקמ נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמי: וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה

ויהרגו כל זכר: ואת מלכי מדיני הרגו על חלליהם את אוי ואת רקמ ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדיני ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: וישבו בני ישראל את נשי מדיני ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזו: ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: ויקצפ משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: הנה הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטפ וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטפ בנשימ אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי ובימי השביעי אתם ושביכם: וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עצ תתחטאו: ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במימי: וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאית לצבא ובין כל העדה: והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאית לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: וממחצת בני ישראל תקח אחד אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: והיה המלקוח יתר הבז אשר בזו עמ הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: ותהי המחצה חלק היצאית בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: והיה המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: ובקר ששה ושלשים אלף: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש אדם ששה עשר אלף: ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: והיה כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: אנשי הצבא בזו איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד וזכרו לבני ישראל לפני יהוה: ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצומ מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשובו ואלעלה ושבמ ונבו ובענ: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה

הוא ולעבדי מקנה: ויאמרו אמ מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן: ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחייכם יבאו למלחמה ואתם תשבנו פה: ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תמ כל הדור העשה הרע בעיני יהוה: והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: כי תשובו מאחרי ויספ עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאנ נבנה למקננו פה וערימ לטפנו: ואנחנו נחלץ חשימ לפני בני ישראל עד אשר אמ הביאנא אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיב הארץ: לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: ויאמר אליהם משה אמ תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: ועבר לכם כל חלוצ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו: ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ואם לא תעשו כן הנה חטאתכם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצאנכם והיצא מפיהם תעשו: ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שמ בערי הגלעד: ועבדיך יעברו כל חלוצ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: ויאמר משה אלהם אמ יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוצ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: ואם לא יעברו חלוצימ אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר חלוצימ לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: ואת עטרת שופן ואת יעזר וגיבה: ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאנ: ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שמ ואת שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהנ חות יאיר: ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הימ המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתימ עשרה עינת מימ ושבעים תמרים ויחנו שמ: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ויסעו מימ סוף ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שמ מימ לעמ לשותת: ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר

סיני ויחנו בקברת התאוה: ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת: ויסעו מחצרת ויחנו ברמתה: ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקלתה: ויסעו ממקלתה ויחנו בתחת: ויסעו מתחת ויחנו בתרח: ויסעו מתרח ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקב: ויסעו מבני יעקב ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צנ הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שמ בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר ההר: וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו בפונג: ויסעו מפונג ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיימ ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו: ואמ לא תורישו את ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכימי בעיניכם ולצנינכם בצדיכם וצורו אתכם על הארץ אשר אתם ישיבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה לכם פאת נגב ממדבר צנ על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרימי ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ונסב הגבול מעצמו נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הימ הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הימ הגדל תתאו לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: והתאוייתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדמ לעיני וירד הגבול ומוחה על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימין אלידד בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בן גלגי: לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפדי: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנץ: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען: וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללוימ מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבותיהם

תתנו ללוימ: והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללוימ מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ומדתם מחוצ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת צפון אלפים באמה והעיר בתוכ זה יהיה להם מגרשי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללוימ את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: כל הערים אשר תתנו ללוימ ארבעים ושמונה עיר אתה ואת מגרשיה: והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתנו מעריו ללוימ: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהינה לכם: את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה: לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: או בכלי עצ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתו: ואם בשנאה יהדפנו או השליכ ימית בצדיה וימת: או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליכ עליו כל כלי בלא צדיה: או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטימ האלה: והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: ואם יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ומצא אתו גאל הדם מחוצ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אינו לו דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: והיו אלה לכם לחקת משפט לדדתיכם בכל מושבתיכם: כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא רצח לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשימ ונגרעה נחלתם מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתם על נחלת המטה אשר תהינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתם: ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברתי: זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהינה לנשימ אך למשפחת מטה אביהם תהינה לנשימ: ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל: וכל בת ירשת נחלה ממוטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתו: ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממוטות בני ישראל: כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: ותהינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהם לנשימ: ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשימ ותהי נחלתם על מטה משפחת אביהם: אלה המצות והמשפטימ אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בני פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: והי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבו ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחופ הימ ארץ הכנעני והלבנון עד הנחר הגדל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם יספ עליכם ככם אלף פעמים ויברכ אתכם כאשר דבר לכם: איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכמ וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתם ראשי עמכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בני אחיכם ושפטתם צדק בני איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: ונסע מחרב ונלכ את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיכם לפניכם את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיכם לך אל תירא ואל תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרכ אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו עלימ אחינו המסו את לבבנו לאמר עמ גדול ורמ ממנו ערים גדלות ובצורת בשימים וגם בני ענקים ראינו שמ: ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר ראיתם אשר נשאל יהוה אלהיכם כאשר ישא איש את בנו בכל הדרכ אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם בדרכ לתור לכם מקום לחנותכם באש לילה לראתכם בדרכ אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצפ וישבע לאמר: אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: זולתי כלב בני יפנה הוא יראנה ולו אתה את הארץ אשר דרכ בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: גם בי התאנפ יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שמ: יהושע בן נון העמד לפניכם הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשו: ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא

שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש מימי רבימ כימימ אשר ישיבתם: ונפנ ונסע המדברה דרכ ים סופ כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר מימי רבימ: ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: ואת העמ צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישיבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו במ כי לא אתנ לכם מארצם עד מדרכ כפ רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מימ תכרו מאתם בכסף ושתייתם: כי יהוה אלהיכם ברכב בכל מעשה ידכם ידע לכתכם את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיכם עמכם לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו הישיבים בשעיר מדרכ הערבה מאילת ומעצינ גבר ונפנ ונעבר דרכ מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר במ מלחמה כי לא אתנ לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: האמימ לפנימ ישובו בה עמ גדול ורב ורמ כענקים: רפאימ יחשבו אפ המ כענקים והמאבימ יקראו להם אמימ: ובשעיר ישובו החרים לפנימ ובני עשו יירשמו וישמידו מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארצ ירשתו אשר נתנ יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: והימימ אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תמ כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: וגם יד יהוה היתה במ להמם מקרב המחנה עד תמם: ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למוות מקרב העמ: וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את ער: וקרבת מול בני עמו אל תצרם ואל תתגר במ כי לא אתנ מארצ בני עמו לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: ארצ רפאימ תחשב אפ הוא רפאימ ישובו בה לפנימ והעמנימ יקראו להם זמזמימ: עמ גדול ורב ורמ כענקים וישמיד יהוה מפניהם ויירשמו וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו הישיבים בשעיר אשר השמיד את החרים מפניהם ויירשמו וישבו תחתם עד היום הזה: והעוימ הישיבים בחצרימ עד עזה כפתרימ היצאימ מכפתור השמידו וישבו תחתם: קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידכם את סיחנ מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: היום הזה אחל תת פחדכם ויראתכם על פני העמימ תחת כל השמימ אשר ישמעו שמעכם ורגזו וחלו מפניכם: ואשלח מלאכימ ממדבר קדמות אל סיחנ מלך חשבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצכם בדרכ בדרכ אלכם לא אסור ימינ ושמאול: אכל בכסף תשברני ואכלתי ומימ בכסף תתנ לי ושתייתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי בני עשו הישיבים בשעיר והמואבימ הישיבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארצ אשר יהוה אלהינו נתנ לנו: ולא אבה סיחנ מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיכם את רוחו ואמצ את לבבו למען תתו בידכם כיום הזה: ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניכם את סיחנ ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: ויצא סיחנ לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה היצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונכ אתו ואת בנו ואת כל עמו: ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרמ את כל עיר מתמם והנשימ והטפ לא השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערימ אשר לכדנו: מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתנ יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארצ בני עמו לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו: ונפנ ונעל דרכ הבשנ ויצא עוג מלך הבשנ לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידכם נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשיתי לו כאשר עשיתי לסיחנ מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויתנ יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשנ ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד: ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששימ עיר כל חבל ארעב ממלכת עוג בבשנ: כל אלה ערימ בצרות חומה גבהה דלתימ וברחי לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרמ אותם כאשר עשינו לסיחנ מלך חשבון החרמ כל עיר מתמם הנשימ והטפ: וכל הבהמה ושלל הערימ בזזנו לנו: ונקח בעת ההוא את הארצ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמונו: צידנימ יקראו

לחרמונו שריני והאמרי יקראו לו שניר: כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמו תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: ולמכיר נתתי את הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמו: והערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גמ המ את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמימי ובארץ אשר יעשה כמעשי וכגבורתך: ואעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבלנו: ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושוע וחזקה ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיכם מקרבכם: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיימ כלכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיכם בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמע את דברי אשר ילמדו לי ראה אתי כל הימים אשר המ חיימ על האדמה ואת בניהם ילמדו: ותקרבו ותעמדו תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראימ זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראייתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתו ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעופ בשמים: תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במימ מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר

חלק יהוה אלהיכם אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיכם נתן לכם נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עבריתם וירשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוכם יהוה אלהיכם: כי יהוה אלהיכם אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיכם להכעיסו: העידתי בכמ היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדו מהר מעל הארץ אשר אתם עבריתם את הירדן שמה לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדו: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבנ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו: ובקשתם משם את יהוה אלהיכם ומצאתם כי תדרשו בכל לבבכם ובכל נפשכם: בצר לכם ומצאכם כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיכם ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה אלהיכם לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיכם אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניכם למנ היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים האניה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עמ קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת האש באות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניכם: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעכם את קולו ליסירכם ועל הארץ הראכם את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיכם ויבחר בזרעו אחריו ויוצאכם בפניו בכחו הגדל ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניכם להביאכם לתת לכם את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבכם כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצוותיו אשר אנכי מצוכם היום אשר ייטב לכם ולבניכם אחריכם ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר יהוה אלהיכם נתן לכם כל הימים: אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלו וחי: את בצר במדבר בארץ המישור לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: וזאת התורה אשר שמע משה לפני בני ישראל: אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערערו אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאנן הוא חרמונו: וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנינו בפנינו דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה וביןכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: אנכי יהוה אלהיכם אשר הוצאתיכם מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לכם אלהים אחרים על פני: לא תעשה לכם פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיכם אל קנא פקד עונ אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו: לא תשא את שם יהוה אלהיכם לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוכם יהוה אלהיכם: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה

אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כנ צוץ יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך כאשר צוץ יהוה אלהיך למען יאריך ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח: ולא תנאף: ולא תגנב: ולא תענה ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבנו אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמו וחי: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאלהיכם: ואתה פה עומד ועמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדו ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוץ יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימינכם ושמאל: בכל הדרכ אשר צוץ יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו טוב וטוב לכם והארכתם ימיכם בארץ אשר תירשו: וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוץ יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוץ אתה ובנך ובתך כל ימי חייך ולמען יאריך ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאוד: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוץ היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת במשבכת בביתך ובלכתך בדרכ ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת ביני עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך פנ תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשב: לא תלכו אחרי אלהים אחרים מאלה העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרב פנ יחרה אפ יהוה אלהיך בכ והשמיד מעל פני האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוץ: ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוץ יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיניו: ואותו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: ויוצנו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרשי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבוסים שבעה

גויים רבים ועצומים ממך: ונתננו יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרימם אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנמם: ולא תתחתן במ בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכך והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעו ופסיליהם תשרפון באש: כי עמ קדוש אתה ליהוה אלהיך בכ בחר יהוה אלהיך להיות לו לעמ סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכך ויבחר בכך כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדכם מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם: והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרכ שגר אלפיק ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בכ עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימך בכ ונתננו בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחש עיניך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כנ יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך במ עד אבד הנשארם והנסתרים מפניך: לא תערצ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פנ תרבה עליך חית השדה: ונתננו יהוה אלהיך לפניך והממ מהומה גדלה עד השמדך: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פנ תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרו לעשות למען תחיו ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: וזכרת את כל הדרכ אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אמ לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עמ לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מייסרך: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מימ עינת ותהמת יצאמי בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר לך פנ תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום: פנ תאכל ושבעת ובתיים טובים תבנה וישבת: ובקרב וצאנך ירבי וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורמ לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המולידך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אינו מימ המוציא לך מימ מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצמי ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע

לאבתיכ כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכמ היום כי אבד תאבדו: כגוימ אשר יהוה מאבד מפניכמ כנ תאבדו עקב לא תשמעו בקול יהוה אלהיכמ: שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוימ גדלימ ועצמימ ממכ ערימ גדלת ובצרת בשמימ: עמ גדול ורמ בני ענקימ אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישימדימ והוא יכניעמ לפניך והורשתמ והאבדתמ מהר כאשר דבר יהוה לכ: אל תאמר בלבבך בהדפ יהוה אלהיך אתמ מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוימ האלה יהוה מורישמ מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצמ כי ברשעת הגוימ האלה יהוה אלהיך מורישמ מפניך ולמענ הקימ את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיכ לאברהמ ליצחק וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עמ קשה ערפ אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למנ היום אשר יצאת מארצ מצרימ עד באכמ עד המקומ הזה ממרימ הייתמ עמ יהוה: ובחרב הקצפתמ את יהוה ויתאנפ יהוה בכמ להשמיד אתכמ: בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנימ לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכמ ואשב בהר ארבעימ יומ וארבעימ לילה לחמ לא אכלתי ומימ לא שתיתי: ויתנ יהוה אלי את שני לוחת האבנימ כתבימ באצבע אלהימ ועליהמ ככל הדברימ אשר דבר יהוה עמכמ בהר מתוכ האש ביום הקהל: ויהי מקצ ארבעימ יומ וארבעימ לילה נתנ יהוה אלי את שני לוחת האבנימ לוחת הברית: ויאמר יהוה אלי קומ רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרימ סרו מהר מן הדרכ אשר צויתמ עשו להמ מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העמ הזה והנה עמ קשה ערפ הוא: הרפ ממני ואשמידמ ואמחה את שממ מתחת השמימ ואעשה אותך לגוי עצומ ורב ממנו: ואפנ וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: וארא והנה חטאתמ ליהוה אלהיכמ עשיתמ לכם עגל מסכה סרתמ מהר מן הדרכ אשר צוה יהוה אתכמ: ואתפש בשני הלחת ואשלכמ מעל שתי ידי ואשברמ לעיניכמ: ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעימ יומ וארבעימ לילה לחמ לא אכלתי ומימ לא שתיתי על כל חטאתכמ אשר חטאתמ לעשות הרע בעיני יהוה להקעיס: כי יגרתי מפני האפ והחמה אשר קצפ יהוה עליכמ להשמיד אתכמ וישמע יהוה אלי גמ בפעמ ההוא: ובאהרנ התאנפ יהוה מאד להשמידו ואתפלל גמ בעד אהרנ בעת ההוא: ואת חטאתכמ אשר עשיתמ את העגל לקחתי ואשרפ אתו באש ואכת אתו טחונ היטב עד אשר דק לעפר ואשלכ את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפימ הייתמ את יהוה: ובשלח יהוה אתכמ מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכמ ולא האמנתמ לו ולא שמעתמ בקלו: ממרימ הייתמ עמ יהוה מיומ דעתי אתכמ: ואתנפל לפני יהוה את ארבעימ היום ואת ארבעימ הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכמ: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרימ ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהמ ליצחק וליעקב אל תפנ אל קשי העמ הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פנ יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משמ מבלי יכלת יהוה להביאמ אל הארץ אשר דבר להמ ומשנאתו אותמ הוציאמ להמתמ במדבר: והמ עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרע הנטויה: בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנימ כראשנימ ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב על הלחת את הדברימ אשר היו על הלחת הראשנימ אשר שברת ושמתמ בארון: ואעש ארון עצי שטימ ואפסל שני לוחת אבנימ כראשנימ ואעל ההרה ושני הלחת ביד: ויכתב על הלחת ככתב הראשונ את עשרת הדברימ אשר דבר יהוה אליכמ בהר מתוכ האש ביום הקהל ויתנמ יהוה אלי: ואפנ וארד מן ההר ואשמ את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שמ כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקב מוסרה שמ מת אהרנ ויקבר שמ ויכהנ אלעזר בנו תחתיו: משמ נסעו הגדגדה ומנ הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מימ:

בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברכ בשמו עד היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עמ אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיכם לו: ואנכי עמדתיו בהר כימימ הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחית: ויאמר יהוה אלי קום לכ למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: ועתה ישראל מה יהוה אלהיכם שאל מעמכם כי אם ליראה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: לשמר את מצוות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוכם היום לטוב לכם: הן ליהוה אלהיכם השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבתיכם חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכמ מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את יהוה אלהיכם תירא אתו תעבדו ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתכם והוא אלהיכם אשר עשה אתכם את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניכם: בשבעים נפש ירדו אבתיכם מצרימה ועתה שמכם יהוה אלהיכם ככוכבי השמים לרב: ואהבתם את יהוה אלהיכם ושמרתם משמרתם וחקתיו ומשפטי ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אותותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוכם מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדו יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לדתנ ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוכם היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כנג הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיכם דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיכם בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוכם אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשכ ויצהרכ: ונתתי עשב בשדך לבהמתכם ואכלת ושבעת: השמרו לכם פנ יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: והרה אפי יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר במ בשבת בביתכם ובכלתכם בדרכ ובשכב ובקומכם: וכתבתם על מזוזות ביתכם ובשעריכם: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרו את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוכם אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כל המקום אשר תדרכ כפ רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הימ האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוכם אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה

אלהיכם וסרתם מן הדרכ אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאכ יהוה אלהיכ אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גריזם ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתם עבריתם את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיכ לכ לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושרתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשומו את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכ יהוה אלהיכ: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיכ נתן לכם: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכנו שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלותיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אינו לו חלק ונחלה אתכם: השמר לכ פן תעלה עלתיכ בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיכ שם תעלה עלתיכ ושמ תעשה כל אשר אנכי מצוה: רק בכל אות נפשכ תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיכ אשר נתן לכ בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנכ ותירשכ ויצהרכ ובכרת בקרב וצאנכ וכל נדריכ אשר תדר ונדבתיכ ותרומת ידכ: כי אם לפני יהוה אלהיכ תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיכ בו אתה ובנכ ובתכ ועבדכ ואמתכ והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיכ בכל משלח ידכ: השמר לכ פן תעזב את הלוי כל ימיכ על אדמתכ: כי ירחיב יהוה אלהיכ את גבולכ כאשר דבר לכ ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשכ לאכל בשר בכל אות נפשכ תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיכ לשומו שמו שם וזבחת מבקר ומצאנכ אשר נתן יהוה לכ כאשר צויתכ ואכלת בשעריכ בכל אות נפשכ: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לכ ולבניכ אחריכ כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיכ אשר יהיו לכ ונדריכ תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיכ הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיכ ודם זבחיכ ישפך על מזבח יהוה אלהיכ והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לכ ולבניכ אחריכ עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיכ: כי יכרית יהוה אלהיכ את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניכ וירשת אתם וישבת בארצם: השמר לכ פן תנקש אחריהם אחרי השמד מפניכ ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיכ כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבכ נביא או חלם חלום ונתן אליכ אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליכ לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים

אשר לא ידעתם ונעבדמ: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולמ החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבימ את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: והנביא ההוא או חלמ החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארצ מצרים והפדכ מבית עבדים להדיחכ מן הדרכ אשר צוה יהוה אלהיכ ללכת בה ובערת הרע מקרבכ: כי יסיתכ אחיכ בנ אמכ או בנכ או בתכ או אשת חיקכ או רעכ אשר כנפשכ בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהימ אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיכ: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליכ או הרחקים ממכ מקצה הארצ ועד קצה הארצ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינכ עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידכ תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העמ באחרנה: וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחכ מעל יהוה אלהיכ המוציאכ מארצ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבכ: כי תשמע באחת עריכ אשר יהוה אלהיכ נתן לכ לשבת שמ לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבכ וידיחו את ישיב עירמ לאמר נלכה ונעבדה אלהימ אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבכ: הכה תכה את ישיב העיר ההוא לפי חרב החרמ אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: ואת כל שללה תקבצ אל תוכ רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיכ והיתה תל עולמ לא תבנה עוד: ולא ידבק בידכ מאומה מן החרמ למענ ישוב יהוה מחרונ אפו ונתן לכ רחמים ורחמכ והרבכ כאשר נשבע לאבתיכ: כי תשמע בקול יהוה אלהיכ לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיכ: בנימ אתמ ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בינ עיניכם למת: כי עמ קדוש אתה ליהוה אלהיכ ובכ בחר יהוה להיות לו לעמ סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: איל וצבי ויחמור ואקו ודישנ ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אכ את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארבת ואת השפנ כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים המ לכמ: ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכמ מבשרמ לא תאכלו ובנבלתמ לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במימ כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אינ לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכמ: כל צפור טהרה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהמ הנשר והפרס והעזניה: והראה ואת האיה והדיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחפ ואת הנצ למינה: את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: והקאת ואת הרחממה ואת השלכ: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלפ: וכל שרצ העוף טמא הוא לכמ לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריכ תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עמ קדוש אתה ליהוה אלהיכ לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעכ היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיכ במקומ אשר יבחר לשכנ שמו שמ מעשר דגנכ תירשכ ויצהרכ ובכרת בקרכ וצאנכ למענ תלמד ליראה את יהוה אלהיכ כל הימים: וכי ירבה ממכ הדרכ כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממכ המקומ אשר יבחר יהוה אלהיכ לשומ שמו שמ כי יברכ יהוה אלהיכ: ונתתה בכספ וצרת הכספ בידכ והלכת אל המקומ אשר יבחר יהוה אלהיכ בו: ונתתה הכספ בכל אשר תאוו נפשכ בבקר ובצאנ ובינ ובשכר ובכל אשר תשאלכ נפשכ ואכלת שמ לפני יהוה אלהיכ ושמחת אתה וביתכ: והלוי אשר בשעריכ לא תעזבו כי אינ לו חלק ונחלה עמכ: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתכ בשנה ההוא והנחת בשעריכ: ובא הלוי כי אינ לו חלק ונחלה עמכ והגר והיתומ והאלמנה אשר בשעריכ ואכלו ושבועו למענ יברכ יהוה אלהיכ בכל מעשה ידכ אשר תעשה: מקצ שבע שנים תעשה שמיטה: וזה דבר השמיטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא

יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברכ יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גויים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגויים רבים ובכ לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמצ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פנ יהיה דבר עמ לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עיניך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לענייך ולאבינך בארצך: כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו מצאנך ומגרכ ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולמ ואפ לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שחר שכיך ועבד שש שנים וברכת יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור אשר יולד בביתך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מומ פסח או עור כל מומ רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמצ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילינ מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתת כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרכ ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אכ שמח: שלוש פעמים בשנה יראה כל זכור את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר חג המצות וחג השבועות וחג הסוכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם: צדק צדק תרדפ למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשורה כל עצ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנה יהוה אלהיך:

לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מומ כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתו: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בני דם לדם בין דיני לדיני ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימיכם ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימיני ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידו עוד: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שומ תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העמ מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספוג לשוב בדרכ הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימיני ושמאלו למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עמ ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אמ שור אמ שה ותנן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרכ וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונג ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפני: תמימי תהיה עמ יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמיהם ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחיו כמי יקימ לך יהוה אלהיך אליו תשמעו: ככל אשר שאלת מעמ יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אספ לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אכ הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם

ובבתיאם: שלוש ערים תבדיל לכ בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכנין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל שלשם: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: פנ ירדפ גאל הדמ אחרי הרצח כי יחמ לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אינ משפט מות כי לא שנה הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: ואמ ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמיו: וכי יהיה איש שנה לרעהו וארב לו וקמ עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אותו ביד גאל הדמ ומת: לא תחוס עיניך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשני בניחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימיך ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארם ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עיניך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרימי: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירכ לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילכו וישב לביתו פנ ימות במלחמה ואיש אחר יחננו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילכו וישב לביתו פנ ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורכ הלבב ילכו וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדו: ואם לא תשלם עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידיך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוי האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרמ תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבوسی כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימימי רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עצ השדה לבא מפניו במצור: רק עצ אשר תדע כי לא עצ מאכל הוא אותו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא

יעבד בו ולא יזרע וערפו שמ את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים בני לוי כי במ
בחר יהוה אלהיכם לשרתו ולברכ בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע:
וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה
בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה וענינו לא ראו: כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא למלחמה
על איביך ונתנו יהוה אלהיכם בידך ושבת שבי: וראית בשביה אשת יפת תאר
וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוכ ביתך וגלחת את ראשה ועשתה
את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה
ואת אמה ירח ימימ ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם
לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת
אשר עניתה: כי תהיינ לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו
בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה: והיה ביום הנחילו את בניו
את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: כי
את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אנו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל
זקני עירו ואל שער מקמו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע
בקלנו זולל וסבא: ורגמנו כל אנשי עירו באבנים ומות ובערת הרע מקרבך וכל
ישראל ישמעו ויראו: וכי יהיה באיש חטא משפט מוות והומת ותלית אותו על
עץ: לא תלינ נבלתו על הצץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי
ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיכם נתן לך נחלה: לא תראה את שור
אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוכ ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו
והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך
אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או
שורו נפלים בדרכ והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה
ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיכם כל עשה אלה: כי יקרא קנ
צמור לפניך בדרכ בכל עצ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימימ: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
לגגך ולא תשים דמימ בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פנ
תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחד:
לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחד: גדלימ תעשה לך על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: ושמ לה עלילת דברים
והוציא עליה שמ רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר
השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה:
והנה הוא שמ עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אותו:
וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שמ רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלח כל ימיו: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנער: והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים
ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: כי ימצא
איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גמ שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל: כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר
ושכב עמה: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את
אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה
והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער לא תעשה

דבר אינו לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואינו מושיע לה: כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: לא יבא ממזר בקהל יהוה גמ דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גמ דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרכי בראיתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולמך: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנימ אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בכ איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוצ: ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוצ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בכ ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעמך אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונונו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גמ שניהם: לא תשיכ לאחריך נשכ כסף נשכ אכל נשכ כל דבר אשר ישכ: לנכרי תשיכ ולאחריך לא תשיכ למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בכ חטא: וכי תחדל לנדר לא יהיה בכ חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעק ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן: כי תבא בקמת רעק וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעק: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמו את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחמי ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גבב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגבב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרכי בראיתכם ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בכ חטא: לא יומתו אבות על בנימ ובנימ לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך

בכל מעשה ידי: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתומ ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתומ ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו ונחלו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יסיפ פנ יסיפ להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיז לעיניו: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אינו לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה עשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי יצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: וקצתה את כפה לא תחוס עיניו: לא יהיה לב בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לב בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לב איפה שלמה וצדק יהיה לב למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרכ בצאתך ממצרים: אשר אלק בדרכ יזנב בכ כל הנחשלים אחריו ואתה עיפ וגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לב מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימימי ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתומ ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתי ללוי ולגר ליתומ ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לב לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעמ סגלה כאשר דבר לב ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשמ ולתפארת ולהיתקב עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לב אבנים גדולות ושדת אתם בשיד: וכתבת עליהן את כל דברי

התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: וידבר משה והכניני הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמנו: ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמנו: ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמנו: ארור משגה עור בדרכו ואמר כל העם אמנו: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמנו: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמנו: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמנו: ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמנו: ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמנו: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמנו: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמנו: ארור אשר לא יקימ את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמנו: והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיק ועשתרות צאנך: ברוך טנאך ומשארתיך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרכ אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך: יצו יהוה אתה את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעמ קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמיים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גויים רבים ואתה לא תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאלו ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארור טנאך ומשארתיך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיק ועשתרות צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה בכ את המארה את המהומה ואת המגעת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בכ את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: והיו שמים אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיתך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרכ אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזיוה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואיני מחריד: יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: והיית ממשש בצהרימ כאשר

ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אכ עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורכ טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרכ גזול מלפניך ולא ישוב לכ צאנכ נתנות לאיביך ואין לכ מושיע: בניכ ובנתיכ נתנימ לעמ אחר ועיניכ ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידכ: פרי אדמתכ וכל יגיעכ יאכל עמ אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוצ כל הימים: והיית משגע ממראה עיניכ אשר תראה: יככה יהוה בשחיני רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכפ רגלכ ועד קדקדכ: יולכ יהוה אתכ ואת מלככ אשר תקימ עליכ אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיכ ועבדת שמ אלהים אחרים עצ ואבנ: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגכ יהוה שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאספ כ יחסלנו הארבה: כרמימ תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: זיתים יהיו לכ בכל גבולכ ושמן לא תסוכ כי ישל זיתכ: בנימ ובנות תוליד ולא יהיו לכ כי ילכו בשבי: כל עצכ ופרי אדמתכ יירש הצלצל: הגר אשר בקרבכ יעלה עליכ מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא ילוק ואתה לא תלונ הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליכ כל הקללות האלה ורדפוכ והשיגוכ עד השמדכ כי לא שמעת בקול יהוה אלהיכ לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוכ: והיו בכ לאות ולמופת ובזרע עד עולמ: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיכ בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את איביכ אשר ישלחנו יהוה בכ ררע ובצמא ובעירמ ובחסר כל ונתנ על ברזל על צווארכ עד השמידו אתכ: ישא יהוה עליכ גוי מרחוק מקצה הארצ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקנ ונער לא יח: ואכל פרי בהמתכ ופרי אדמתכ עד השמדכ אשר לא ישאיר לכ דגנ תירוש ויצהר שגר אלפכ ועשתרת צאנכ עד האבידו אתכ: והצר לכ בכל שעריכ עד רדת חמתיכ הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהנ בכל ארצכ והצר לכ בכל שעריכ בכל ארצכ אשר נתנ יהוה אלהיכ לכ: ואכלת פרי בטנכ בשר בניכ ובנתיכ אשר נתנ לכ יהוה אלהיכ במצור ובמצוק אשר יציק לכ איבכ: האיש הרכ בכ והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לכ איבכ בכל שעריכ: הרכה בכ והענגה אשר לא נסתה כפ רגלה הצג על הארצ מהתענג ומרר תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשליטה היוצת מבני רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלמ בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לכ איבכ בשעריכ: אמ לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיכ: והפלא יהוה את מכתכ ואת מכות זרעכ מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: והשיב בכ את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בכ: גמ כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלמ יהוה עליכ עד השמדכ: ונשארתי במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמימ לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיכ: והיה כאשר שש יהוה עליכמ להיטיב אתכמ ולהרבות אתכמ כנ ישיש יהוה עליכמ להאביד אתכמ ולהשמיד אתכמ ונסחתמ מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצכ יהוה בכל העמים מקצה הארצ ועד קצה הארצ ועבדת שמ אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיכ עצ ואבנ: ובגוימ ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכפ רגלכ ונתנ יהוה לכ שמ לב רגז וכליונ עינימ ודאבונ נפש: והיו חייכ תלאים לכ מנגד ופחדת לילה ויוממ ולא תאמינ בחייכ: בבקר תאמר מי יתנ ערב ובערב תאמר מי יתנ בקר מפחד לבבכ אשר תפחד וממראה עיניכ אשר תראה: והשיבכ יהוה מצרים באניות בדרכ אשר אמרתי לכ לא תסיפ עוד לראתה והתמכרתמ שמ לאיביכ לעבדים ולשפחות ואין קנה: אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארצ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכמ בארצ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות הגדלת אשר ראו עיניכ האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתנ יהוה לכמ לב לדעת ועינימ

לראות ואזניו לשמע עד היום הזה: ואולכ אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלכ לא בלתה מעל רגלכם: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתינתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכמ: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשייתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו: אתם נצבי היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרכ אשר בקרב מחניכם מחטב עצי עד שאב מימיכם: לעברכ בברית יהוה אלהיכם ובאלתו אשר יהוה אלהיכם כרת עמכם היום: למען הקים אתכם היום לו לעמ והוא יהיה לכם לאלהים כאשר דבר לכם וכאשר נשבע לאבתים לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עצ ואבנ כסף וזהב אשר עמהם: פנ יש בכמ איש או אשה או משפחה או שבט אשר בלבו פנה היום מעמ יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פנ יש בכמ שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברכ בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרות לבי אלק למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשנ אפ יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמיים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדום ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האפ הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעו ולא חלק להם: ויחר אפ יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשמ יהוה מעל אדמתם באפ ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתר ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: והיה כי יבאו עליכם כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניכם והשבת אל לבכם בכל הגוים אשר הדיחכם יהוה אלהיכם שמה: ושבת עד יהוה אלהיכם ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוכם היום ונניכ בכל לבכם ובכל נפשכם: ושב יהוה אלהיכם את שבותכם ורחמכם ושב וקבצכם מכל העמים אשר הפיצכם יהוה אלהיכם שמה: אמ יהיה נדחכם בקצה השמיים משם יקבצכם יהוה אלהיכם ומשם יקחכם: והביאכם יהוה אלהיכם אל הארץ אשר ירשו אבותי וירשתה והיטבכם והרבה מאבותיכם: ומל יהוה אלהיכם את לבכם ואת לבב זרעכם לאהבה את יהוה אלהיכם בכל לבכם ובכל נפשכם למען חייכם: ונתת יהוה אלהיכם את כל האלות האלה על איביכם ועל שנאיכם אשר רדפכם: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוכם היום: והותירכם יהוה אלהיכם בכל מעשה ידכם בפרי בטנכם ובפרי בהמתכם ובפרי אדמתכם לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליכם לטוב כאשר שש על אבותיכם: כי תשמע בקול יהוה אלהיכם לשמור מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיכם בכל לבכם ובכל נפשכם: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוכם היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמיים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הימ ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: כי קרוב אליכם הדבר מאד בפיכם ובלבבכם לעשות: ראה נתתי לפניכם היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בדרכיו ולשמור מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיות וברית וברככם יהוה אלהיכם בארץ אשר אתה בא

שמה לרשתה: ואמ יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדו לא תאריכו ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה: העידתי בכך היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייב וארכ ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולאצרם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלכ עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמצ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה נתחילנה אותם: ויהוה הוא ההלכ לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אותם לאמר מקצ שבע שנים במעמד שנת השמיטה בחג הסוכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיכם במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הנ קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר יהוה אל משה הנכ שכב עמ אבתיך וקם העם הזה וזה אחר אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי איני אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותי זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדומו ונאצונו והפר את בריתי: והיה כי תמצא אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמצ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תממ: ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמעתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שמ בכ לעד: כי אנכי ידעתי את מריכ ואת ערפך הקשה הנ בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עמ יהוה ואפ כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה במ את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתו וסרתם מן הדרכ אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תממ: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערפ כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שמ יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמי

פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביכם קנח הוא עשך ויכננכם: זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביכם ויגדכם זקניכם ויאמרו לכם: בהנחל עליון גויים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמי למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחפ יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודמ ענב תשתה חמר: וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: וירא יהוה וינאצ מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בניי לא אמן במ: המ קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרימ: אספה עלימו רעות חצי אכלה במ: מזי רעב ולחמי רשפ וקטב מרירי ושן בהמות אשלח במ עם חמות זחלי עפר: מחוצ תשכל חרב ומחדרים אימה גמ בחור גמ בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביהם מאנוש זכרם: לולי כעס אויב אגור פנ יכרו צרימו פנ יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו וישכילו וזאת יבינו לאחריתם: איכה ירדפ אחד אלף ושנימי יניסו רבבה אמ לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפנ סדם גפנמ ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: חמת תנינמ יינמ וראש פתנימ אכזר: הלא הוא כמס עמדי חתמ באוצרתי: לי נקמ ושלמ לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: כי ידי יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכמ יקומו ויעזרכמ יהי עליכמ סתרה: ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמימי ידי ואמרתי חי אנכי לעלם: אמ שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקמ לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדמ וחרבי תאכל בשר מדמ חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרנינו גויים עמו כי דמ עבדיו יקום ונקמ ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכמ היום אשר תצומ את בניכמ לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר רק הוא מכמ כי הוא חייכמ ובדבר הזה תאריכו מימי על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר יהוה אל משה בעצמ היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיכ כאשר מת אהרן אחיכ בהר ההר והאסף אל עמי: על אשר מעלתם בי בתוכ בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צנ על אשר לא קדשתם אותי בתוכ בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: וזאת הברכה אשר ברכ משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרובבת קדש מימינו אש דת למו: אפ חבב עמי כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיכ: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרנו מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיכ ואוריק לאיש חסידכ אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת

אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיכי ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברכ יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחצ מתנימ קמיו ומשנאיו מן יקומו: לבנימנ אמר ידיד יהוה ישכנ לבטח עליו חפץ עליו כל היום ובינ כתיפיו שכנ: וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמימ מטל ומתהומ רבצת תחת: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחימי: ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולמי: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמימ ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרימי והם אלפי מנשה: ולזבולנ אמר שמח זבולנ בצאתך ויששכר באהליכי: עמימ הר יקראו שמ יזבחו זבחי צדק כי שפע ימימי יינקו ושפוני טמוני חול: ולגד אמר ברוכ מרחיב גד כלביא שכנ וטרפ זרוע אפ קדקד: וירא ראשית לו כי שמ חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עמ צדקת יהוה עשה ומשפטיו עמ ישראל: ולדנ אמר דנ גור אריה יזנק מן הבשן: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ימ ודרומי רשעה: ולאשר אמר ברוכ מבנימי אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמנ רגלו: ברזל ונחשת מנעליכי וכימיכי דבאכי: אינ כאל ישרון רכב שמימי בעזרכ ובגאותו שחקימי: מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולמי ויגרש מפניכי אויב ויאמר השמד: וישכנ ישראל בטח בדד עינ יעקב אל ארץ דגנ ותירוש אפ שמימי יערפו טל: אשריכי ישראל מי כמוכי עמ נושע ביהוה מגנ עזרכ ואשר חרב גאותך ויכחשו איביכי לכ ואתה על במותימו תדרכ: ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דנ: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרימי ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הימ האחרוני: ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרימי עד צער: ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיכי בעיניי ושמה לא תעבר: וימת שמ משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן מאה ועשרימי שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשימי יומ ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמכ משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ולא קמ נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנימי אל פנימי: לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרימי לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: משה עבדי מות ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: כל מקום אשר תדרכ כפ רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתיים ועד הימ הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עמ משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צו משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה הזה מפניך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלוא צויתים חזק ואמץ אל תערצ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימימי אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם ומקניכם ישובו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמושים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גמ המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו אל משה כנ נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עמ משה: כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו יומת רק חזק ואמץ: וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לבייתך כי לחפר את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאינ המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: והיא העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגור אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם ישכבו והיא עלתה עליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל ישיבי הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחם ולעווג אשר החרמתם אותם: ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עמ אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצללתם את נפשתינו ממות: ויאמרו לה האנשים נפשנו תחיתכם למות אמ לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: ותאמר להם ההרה לכו פנ יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימימי עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אמ יד תהיה בו: ואם תגידו את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדבריתכם כן הוא ותשלחם

וילכו ותקשר את תקות השני בחלונ: וילכו ויבאו ההרה וישבו שמ שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרכ ולא מצאו: וישבו שני האנשים ויירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארצ וגמ נמנו כל ישיב הארצ מפנינו: וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שמ טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: ויצו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרכ אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרכ מתמול שלשום: ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלכם בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמכם: ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל חי בקרבכם והורש יורש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבوسی: הנה ארון הברית אדון כל הארצ עבר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארצ במי הירדן מי הירדן יכרתנו המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדמ העיר אשר מצד צרתו והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן: והיה כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכינים שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכינים מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכם למספר שבטי בני ישראל: למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברו עמם אל המלון וינחמו שמ: ושתיים עשרה אבנים הקימו יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית והיו שמ עד היום הזה: והכהנים נשאי הארון עומדים בתוך הירדן עד תמ כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו: והיה כאשר תמ כל העם לעבור ויעברו ארון יהוה והכהנים לפני העם: ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמישים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: והיה בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו: והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש

הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ואת שתי עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לימים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים: ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הימ את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה במ עוד רוח מפני בני ישראל: בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרימ ושוב מל את בני ישראל שנית: ויעש לו יהושע חרבות צרימ וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרכ בצאתם ממצרים: כי מלימ היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרכ בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תמ כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלימ היו כי לא מלו אותם בדרכ: ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: וישבת המנ ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אמ לצרינו: ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אינ יוצא ואינ בא: ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ויהי כאשר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלכו ותקעו בשופרות: ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ויסב ארון יהוה את העיר הקפ פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: וישכמ יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלכו ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקעו בשופרות: ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים

אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם פנ תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: וכל כסף זהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: ולשני האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים ויצאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה: ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכנ בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אפ יהוה בבני ישראל: וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עמ בית און מקדמ לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכז את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה: ויעלו מן העמ שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכו במורד וימס לבב העם ויהי למימ: ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הוואלנו ונשב בעבר הירדן: בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערפ לפני איביו: וישמעו הכנעני וכל ישיב הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ויאמר יהוה אל יהושע קם לכ למה זה אתה נפל על פני: חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צוית אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערפ יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אמ לא תשמידו החרם מקרבכם: קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרב ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתיים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: והיה הנלכד בחרם ישרפ באש אותו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכנ בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: ויאמר יהושע אל עכנ בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ויען עכנ את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמישים שקלים משקלו ואחמדמ ואקחמ והנמ טמונימ בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ויקח יהושע את עכנ בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע מה עכרתם יעכרכ יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם

באבנימי: ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרונו אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עמ המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לך שים לך ארב לעיר מאחריה: ויקם יהושע וכל עמ המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבימי לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנימי: ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפנימה: ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסימי לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפנימה: ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מימי לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמ: וישכמו יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי: ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מימי לעיר: וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מימי לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: והיה כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל ישראל לפנימה וינסו דרך המדבר: ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר: ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידימ לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: ואלה יצאו מן העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: והיה ככלות ישראל להרג את כל ישרי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תממ וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: והיה כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישרי העי: רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה אתי יהושע: וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם ששמה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה: אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטרימי ושפטיו ועמדימי מזה ומזה לארונם נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גריזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשימי והטף והגר ההלך בקרבם: והיה כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הימ הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסים: ויתקבצו יחדו להלחם עמ יהושע ועמ ישראל פה אחד: וישבי גבעון שמעו את

אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גמ המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקימ בלימ לחמוריהם ונאדות יין בלימ ומבקעימ ומצררימ: ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיכ אכרות לכ ברית: ויאמרו אל יהושע עבדיכ אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאינ תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיכ לשם יהוה אלהיכ כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרימ: ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיוחונ מלכ חשבונ ולעוג מלכ הבשן אשר בעשתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישיבי ארצנו לאמר קחו בידכמ צידה לדרכ ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכמ אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: זה לחמנו חמ הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכמ ועתה הנה יבש והיה נקדים: ואלה נאדות היינ אשר מלאנו חדשימ והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרכ מאד: ויקחו האנשימ מצידימ ואת פי יהוה לא שאלו: ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה שלשת ימימ אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבימ הם אליו ובקרבו הם ישיבימ: ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערימ: ולא הכומ בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילכו כל העדה על הנשיאימ: ויאמרו כל הנשיאימ אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצפ על השבועה אשר נשבענו להם: ויאמרו אליהם הנשיאימ יחיו ויהיו חטבי עצימ ושאבי מימ לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאימ: ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמייתם אתנו לאמר רחוקימ אנחנו מכמ מאד ואתם בקרבנו ישיבימ: ועתה ארורימ אתם ולא יכרת מכמ עבד וחטבי עצימ ושאבי מימ לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיכ את אשר צוה יהוה אלהיכ את משה עבדו לתת לכמ את כל הארץ ולהשמיד את כל ישיבי הארץ מפניכמ ונירא מאד לנפשתינו מפניכמ ונעשה את הדבר הזה: ועתה הננו בידכ כטוב וכישר בעיניכ לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצימ ושאבי מימ לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקומ אשר יבחר: ויהי כשמע אדני צדק מלכ ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם: וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גבריימ: וישלח אדני צדק מלכ ירושלם אל הוהמ מלכ חברון ואל פראמ מלכ ירמות ואל פיע מלכ לכיש ואל דביר מלכ עגלון לאמר: עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלכ ירושלם מלכ חברון מלכ ירמות מלכ לכיש מלכ עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרפ ידיכ מעבדיכ עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישיבי ההר: ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עמ המלחמה עמו וכל גבורי החיל: ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידכ נתתימ לא יעמד איש מהם בפניכ: ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: ויהמם יהוה לפני ישראל ויכמ מכה גדולה בגבעון וירדפם דרכ מעלה בית חורן ויכמ עד עזקה ועד מקדה: ויהי בנסמ מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליח עליהם אבנימ גדלות מן השמימ עד עזקה וימתו רבימ אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דומ וירח בעמק אילון: וידם השמש וירח עמד עד יקמ גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמימ ולא אצ לבוא כיום תמימ: ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: וישב יהושע וכל

ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: ויאמרו יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרה: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנו לבוא אל עריהם כי נתננו יהוה אלהיכם בידכם: והיה ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תממו והשרידי שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו: ויאמרו יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: והיה כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמרו אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו ושימו את רגליהם על צואריהם: ויאמרו אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: ויכמו יהושע אחרי כן וימיתם ויתלמו על חמשה עצים והיו תלויים על העצים עד הערב: והיה לעת בוא השמש צוה יהושע וירידו מעל העצים וישלכו אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדולות על פי המערה עד עצם היום הזה: ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחמו עמ לבנה: ויתנ יהוה גמ אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחנו עליה וילחמו בה: ויתנ יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: אז עלה הרמ מלך גזר לעזר את לכיש ויכה יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש: ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחמו עליה: וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכוה לפי חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ויכמו יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: והיה כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מימ: הכנעני ממזרח ומימ והאמרי והחתי והפרזי והיבوسی בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: ויצאו המ וכל מחניהם עמם עמ רב כחול אשר על שפת הימ לרב וסוס ורכב רב מאד: ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרומ להלחם עמ ישראל: ויאמרו יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתייהם תשרפ באש: ויבא יהושע וכל עמ המלחמה עמו עליהם על מי מרומ פתאם ויפלו בהם: ויתנם יהוה ביד ישראל ויכמו וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מימ ועד בקעת מצפה מזרחה ויכמו עד בלתי השאיר להם שריד: ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסייהם עקר ואת מרכבתייהם שרפ באש: וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב

החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרפ באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכמ לפי חרב החרימ אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרפ יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדמם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכמ וימיתם: מימם רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישיב גבעון את הכל לקחו במלחמה: כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע: לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה: ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוכ הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון: משה עבד יהוה ובני ישראל הכו ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפריז החוי והיבוסי: מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: מלך דבר אחד מלך גדר אחד: מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: מלך מדון אחד מלך חצור אחד: מלך שמרון מראון אחד מלך אכשפ אחד: מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: מלך דור לפנת דור אחד מלך גוימ לגלגל אחד: מלך תרצה אחד כל מלכיהם שלשים ואחד: ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימימי והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתיים וכל הגשורי: מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתיים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוויים: מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: כל ישיב ההר מן הלבנון עד משרפת מימם כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתים: ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוכ הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא

נשאר מיתר הרפאים ויכמ משה וירשמו: ולא הורישו בני ישראל את הגשורי
ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: רק לשבת הלוי
לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: ויתן משה
למטה בני ראובן למשפחתם: ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון
והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא: חשבון וכל עריה אשר במישר
דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: ויהצא וקדמת ומפעת: וקריתים ושבמה וצרת
השחר בהר העמק: ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות: וכל ערי המישר
וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת
נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישיבי
הארץ: ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם: ויהי
גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים וחצריהם:
ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם: ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד
וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה: ומחשבון עד רמת המצפה
ובטנימ וממחנימ עד גבול לדבר: ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה:
זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם: ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי
לחצי מטה בני מנשה למשפחותם: ויהי גבולם ממחנימ כל הבשן כל ממלכות עוג
מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששימ עיר: וחצי הגלעד ועשתרות ואדריעי
ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם: אלה
אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה: ולשבת הלוי לא נתן
משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם: ואלה אשר נחלו
בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי
אבות המטות לבני ישראל: בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת
המטות וחצי המטה: כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן
וללויים לא נתן נחלה בתוכם: כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא
נתנו חלק ללויים בארץ כי אמ ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם: כאשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: ויגשו בני יהודה אל
יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקניזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר
יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע: בן ארבעים
שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו
דבר כאשר עמ לבבי: ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העמ ואנכי מלאתי
אחרי יהוה אלהי: וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה
רגלכם בה לך תהיה לנחלה ולבניכם עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: ועתה
הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את
הדבר הזה אל משה אשר הלכ ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש
ושמונים שנה: עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי
עתה למלחמה ולצאת ולבוא: ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שמ וערים גדולות בצרות אולי יהוה
אותי והורשתיים כאשר דבר יהוה: ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה
לנחלה: על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקניזי לנחלה עד היום הזה יען אשר
מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: ושמ חברון לפנימ קרית ארבע האדם הגדול
בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה: ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם
אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן: ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח
מן הלשן הפנה נגבה: ויצא אל מנגב למעלה עקריבם ועבר צנה ועלה מנגב
לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ועבר עצמונה ויצא נחל
מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב: וגבול קדמה ים המלח
עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הימ מקצה הירדן: ועלה הגבול בית
חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן: ועלה הגבול
דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמיים אשר מנגב
לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: ועלה הגבול גי בן

הנמ אל כתפ היבוסי מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנמ ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה: ותאר הגבול מראש ההר אל מעיני מי נפתחו ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערימ: ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתפ הר יערימ מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה: ויצא הגבול אל כתפ עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: וגבול ימ הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סיבב למשפחתם: ולכלב בני יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: וירש משמ כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: ויעל משמ אל ישיבי דבר ושמ דבר לפני קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ויהי בבואה ותסיתו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר תנה לי ברכה כי ארצ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מימ ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: והיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר יגור: וקינה ודימונה ועדעדה: וקדש וחצור ויתנן: זיפ וטלם ובעלות: וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור: אמם ושמע ומולדה: וחצר גדה וחשמון ובית פלט: וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה: בעלה ועיימ ועצמ: ואלתולד וכסיל וחרמה: וצקלג ומדמנה וסנסנה: ולבאות ושלחמ ועינ ורמון כל ערימ עשרים ותשע וחצריה: בשפלה אשתאל וצרעה ואשנה: וזנוח ועינ גנימ תפוח והעינמ: ירמות ועדלם שוכה ועזקה: ושערימ ועדיתים והגדרה וגדרתימ ערימ ארבע עשרה וחצריה: צננ וחדשה ומגדל גד: ודלענ והמצפה ויקתאל: לכיש ובצקת ועגלון: וכבון ולחמס וכתליש: וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערימ שש עשרה וחצריה: לבנה ועתר ועשנ: ויפתח ואשנה ונציב: וקעילה ואכזיב ומראשה ערימ תשע וחצריה: עקרון ובנתיה וחצריה: מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריה: אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרימ והימ הגבול וגבול: ובהר שמיר ויתיר ושוכה: ודנה וקרית סנה היא דבר: וענב ואשתמה וענימ: וגשן וחלל וגלה ערימ אחת עשרה וחצריה: ארב ורומה ואשע: וינימ ובית תפוח ואפקה: וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערימ תשע וחצריה: מעון כרמל וזיפ ויוטה: וזיערעל ויקדעמ וזנוח: הקינ גבעה ותמנה ערימ עשר וחצריה: חלחול בית צור וגדור: ומערת ובית ענות ואלתקנ ערימ שש וחצריה: קרית בעל היא קרית יערימ והרבה ערימ שתימ וחצריה: במדבר בית הערבה מדינ וסככה: והנבשן ועיר המלח ועינ גדי ערימ שש וחצריה: ואת היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה: ויצא הגורל לבני יוספ מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל: ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול הארכי עטרות: וירד ימה אל גבול היפלט עד גבול בית חורן תחתונ ועד גזר והיו תצאתו ימה: וינחלו בני יוספ מנשה ואפרימ: ויהי גבול בני אפרימ למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליו: ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: וירד מינוחה עטרות ונערותה ופגע ביריחו ויצא הירדן: מתפוח ילכ הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרימ למשפחתם: והערימ המבדלות לבני אפרימ בתוך נחלת בני מנשה כל הערימ וחצריה: ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרימ עד היום הזה והיו למס עבד: והיו הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוספ למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה והיו לו הגלעד והבשן: והיו לבני מנשה הנותרימ למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכמ ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוספ הזכרימ למשפחתם: ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנימ כי אמ בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן

נוג ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוכ אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוכ אחי אביהם: ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארצ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוכ בני וארצ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכמ והלכ הגבול אל הימין אל ישיב עין תפוח: למנשה היתה ארצ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים: וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערימ האלה לאפרים בתוכ ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הימ גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח: ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיב דאר ובנותיה וישיב עין דר ובנותיה וישיב תענכ ובנותיה וישיב מגדו ובנותיה שלשת הנפת: ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאל הכנעני לשבת בארצ הזאת: ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתת לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: ויאמר אליהם יהושע אמ עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארצ הפרזי והרפאים כי אצ לך הר אפרים: ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארצ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא: ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארצ נכבשה לפניהם: וייתרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארצ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארצ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: ואתם תכתבו את הארצ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: כי אין חלק ללויים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארצ לאמר לכו והתהלכו בארצ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליכם לכם גורל לפני יהוה בשלה: וילכו האנשים ויעברו בארצ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: וישלכ להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארצ לבני ישראל כמחלקתם: ויעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און: ועבר משם הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון: ותאר הגבול ונסב לפאת ימ נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערימ עיר בני יהודה זאת פאת ימ: ופאת נגבה מקצה קרית יערימ ויצא הגבול ימה ויצא אל מעיני מי נפתוח: וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל: ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמימ וירד אבנ בהן בן ראובן: ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאותיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימין לגבולתיה סביב למשפחתם: והיו הערים למטה בני בנימין למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ: ובית הערבה וצמרים ובית אל: והעוים והפרה ועפרה: וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתיים עשרה וחצריה: גבעון והרמה ובארות: והמצפה והכפירה והמצה: ורקם וירפאל ותראלה: וצלע האלף והיבوسی היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריה זאת נחלת בני בנימין

למשפחתם: ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחות ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: ויהי להם בנחלתם באר שבע ומולדה: וחצר שועל ובלה ועצם: ואלתולד ובתול וחרמה: וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: ובית לבאות ושרוח ערים שלש עשרה וחצריה: עין רמון ועטר ועשן ערים ארבע וחצריה: וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד: ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע: ומשמ עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: ונסב אותו הגבול מצפון חתנן והיו תצאתיו גי יפתח אל: וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתי עשרה וחצריה: זאת נחלת בני זבולן למשפחות הערים האלה וחצריה: ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם: וחפרים ושיאן ואנחרת: והרבית וקשיון ואבצ: ורמת ועין גנימ ועין חדה ובית פצצ: ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריה: זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחת הערים וחצריה: ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: ויהי גבולם חלקת וחלי ובטנ ואכשפ: ואלמלכ ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבולן ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעילאל ויצא אל כבול משמאל: ועברו ורחב וחמונו וקנה עד צידון רבה: ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה: ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריה: זאת נחלת מטה בני אשר למשפחת הערים האלה וחצריה: לבני נפתלי יצא הגורל השישי לבני נפתלי למשפחתם: ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננימ ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן: ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע מימ וביהודה הירדן מזרח השמש: וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: ואדמה והרמה וחצור: וקדש ואדרעי ועין חצור: ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריה: זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחת הערים וחצריה: למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: ושעלבין ואילון ויתלה: ואילון ותמנתה ועקרון: ואלתקה וגבתון ובעלת: ויהד ובני ברק וגת רמון: ומי הירקון והרקון עמ הגבול מול יפו: ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עמ לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: זאת נחלת מטה בני דן למשפחת הערים האלה וחצריה: ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ: וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום: וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימי ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכמ בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם

לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:
 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות
 המטות לבני ישראל: וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה
 לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל
 פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן: ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי
 לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל
 ערים שלש עשרה: ולבני קהת הנוטרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי
 מטה מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר
 וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה: לבני מררי
 למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: ויתנו
 בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה
 בגורל: ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא
 אתהנן בשם: ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל
 ראישנה: ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת
 מגרשה סביבתיה: ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו:
 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה
 ואת מגרשה: ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה: ואת חלן ואת
 מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: ואת עיני ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה ואת
 בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: וממטה בנימין את
 גבעון ואת מגרשה ואת גבע ואת מגרשה: את ענתות ואת מגרשה ואת עלמונ:
 ואת מגרשה ערים ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן:
 ולמשפחות בני קהת הלויים הנוטרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים:
 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר
 ואת מגרשה: ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע:
 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה ואת גבתון ואת מגרשה: את אילון ואת
 מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: וממחצית מטה מנשה את תענך
 ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: כל ערים עשר ומגרשיהן
 למשפחות בני קהת הנוטרים: ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה
 את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה
 ערים שתיים: וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה ואת דברת ואת מגרשה: את
 ירמות ואת מגרשה ואת עיני גנימ ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה אשר את
 משאל ואת מגרשה ואת עבדון ואת מגרשה: את חלקת ואת מגרשה ואת רחב
 ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל
 ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש: כל
 ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן: ולמשפחות בני מררי הלויים
 הנוטרים מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה ואת קרתה ואת מגרשה: ואת
 דמנה ואת מגרשה ואת נחלל ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה ראובן את בצר
 ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה: את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת
 מגרשה ערים ארבע: וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת
 מגרשה ואת מחנימ ואת מגרשה: את חשבון ואת מגרשה ואת יעזר ואת מגרשה
 כל ערים ארבע: כל הערים לבני מררי למשפחתם הנוטרים ממשפחות הלויים
 ויהי גורלם ערים שתיים עשרה: כל ערי הלויים בתוך ארצות בני ישראל ערים
 ארבעים ושמונה ומגרשיהן: תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיהן סביבתיה כן
 לכל הערים האלה: ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם
 וירשוה וישבו בה: וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש
 בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: לא נפל דבר מכל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא: אז יקרא יהושע לראובני ולגדי
 ולחצי מטה מנשה: ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה
 עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: לא עזבתם את אחיכם זה
 מימי רבימ עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ועתה הניח

יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עמ אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: ויאמר אליהם לאמר בנכסימ רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עמ אחיכם: וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: ועשרה נשיאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: המעט לנו את עונ פער אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ואם טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל ארץ אחוזת יהוה אשר שכנ שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: הלא עכנ בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בנינו לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: וגבול נתן יהוה בינו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אינ לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרושנו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפני בעלותינו ובזבחינו ובשלמנו ולא יאמרו בניכם מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם: חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישיבים בה: ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתנו כי יהוה האלהים: ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם

אני זקנתי באתי בימימי: ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והימ הגדול מבוא השמש: יהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימינ ושמאול: לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכמ: ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננימ בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרכ כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אפ יהוה בכמ ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: ויאספ יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויציבו לפני האלהים: ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולכ אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתנ לו את יצחק: ואתנ ליצחק את יעקב ואת עשו ואתנ לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרימ: ואשלח את משה ואת אהרן ואגפ את מצרימ כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם ממצרימ ותבאו הימה וירדפו מצרימ אחרי אבותיכם ברכב ובפרשימ ים סוף: ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובני המצרימ ויבא עליו את הימ ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרימ ותשבו במדבר ימימ רבימ: ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתנ אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: ולא אביתי לשמע לבלעם ויברכ ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכמ בעלי יריחו האמרי והפריז והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסים ואתנ אותם בידכם: ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבם ולא בקשתם: ואתנ לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערימ אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמימ וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלימ: ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמימ ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרימ ועבדו את יהוה: ואמר רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדו אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישיבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה: ויענ העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרימ מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרכ אשר הלכנו בה ובכל העמימ אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את כל העמימ ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גמ אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא

לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושר וחרע לכמ וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכמ: ויאמר העמ אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל העמ עדימ אתמ בכמ כי אתמ בחרתמ לכמ את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדימ: ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: ויאמרו העמ אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: ויכרת יהושע ברית לעמ ביום ההוא וישמ לו חק ומשפט בשכמ: ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהימ ויקח אבנ גדולה ויקימה שמ תחת האלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל כל העמ הנה האבנ הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכמ לעדה פנ תכחשונ באלהיכם: וישלח יהושע את העמ איש לנחלתו: ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בנ נונ עבד יהוה בנ מאה ועשר שנימ: ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרימ מצפונ להר געש: ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנימ אשר האריכו ימימ אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: ואת עצמות יוספ אשר העלו בני ישראל ממצרימ קברו בשכמ בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכמ במאה קשיטה ויהיו לבני יוספ לנחלה: ואלעזר בנ אהרנ מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתנ לו בהר אפרימ:

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: ויאמרו יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילכ אתו שמעון: ויעל יהודה ויתנ יהוה את הכנעני והפריז בידם ויכמו בבזק עשרת אלפים איש: וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפריז: וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטימ תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלמ לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה: וילכ יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנימ קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימנ ואת תלמי: וילכ משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנימ קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ויהי בבואה ותסיתו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מימ ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרמים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילכ וישב את העמ: וילכ יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם: ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: ואת היבوسی ישב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבوسی את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: ויעלו בית יוסף גם המ בית אל ויהוה עמם: ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנימ לז: ויראו השמריים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: וילכ האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לז הוא שמה עד היום הזה: ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענכ ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: ואפריים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר: זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס: אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: וישב האשרי בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא הורישו: נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת ויילחצו וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: וגבול האמרי ממעלה עקריים מהסלע ומעלה: ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצריים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצו ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדיקים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש נחלתו לרשת את הארץ: ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: וגם כל הדור ההוא נאספו

אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם ושתחוו להם ויכעסו את יהוה: ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסימ וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסיב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: בכל אשר יצאו יד יהוה היתה במ לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ויקם יהוה שפטים ויושיעו מיד שסימ: וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים ושתחוו להם סרו מהר מן הדרכ אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עמ השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקתם: והיה במות השופט ישבו והשתחוו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת: למען נסות במ את ישראל השמרם הם את דרכ יהוה ללכת במ כאשר שמרו אבותם אמ לא: וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע: ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות במ את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעו: חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: ויהי לנסות במ את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבסי: ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: ויאספ אליו את בני עמון ועמלק וילכ ויכ את ישראל ויירשו את עיר התמר: ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחרו אותה מתחת למדיו עד ירכ ימינו: ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירכ ימינו ויתקעה בבטנו: ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אכ מסיכ הוא את רגליו בחדר המקרה: ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפנייהם: ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחרי וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש

לעבר: ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: ואחריו היה שמגר בן ענת ויכ את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גמ הוא את ישראל: ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: וימכרם יהוה ביד יבני מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לכ ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבני ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: ויאמר אליה ברק אמ תלכי עמי והלכתי ואמ לא תלכי עמי לא אלך: ותאמר הלכ אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרכ אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: ויצעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני נפרד מקיני מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענימ אשר את קדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: ויצעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העמ אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחרי: ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבני מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקיני נא מעט מימ כי צמאתי ותפתח את נאוד ושאכל ואמר היש פה איש ואמרת איני: ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעפ וימת: והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לכ ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע אלהים ביום ההוא את יבני מלך כנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני ישראל הלוח וקשה על יבני מלך כנען עד אשר הכריתו את יבני מלך כנען: ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר: בפרע פרות ישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: שמעו מלכים האזינו רזימי אנכי ליהוה אנכי אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל: יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גמ שמיים נטפו גמ עבימ נטפו מימ: הרימ נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: חדלו פרוזו בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אמ בישראל: יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אמ יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעמ ברכו יהוה: רכבי אתנות צחרות ישיבי על מדין והלכי על דרך שיחו: מקול מחצצמי בין משאבימי שמ יתנו צדקות יהוה צדקת פרוזו בישראל אז ירדו לשערים עמ יהוה: עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושב שבי בן אבינעם: אז ירד שריד לאדירימי עמ יהוה ירד לי בגבורימי: מני אפרים שרשם בעמלק אחיכ בנימיני בעממיכ מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכימ בשבט ספר: ושירי ביששכר עמ דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובר גדלימ חקקי לב: למה ישבת בין המשפתיים לשמע שרקות עדרימי לפלגות ראובר גדולימ חקרי לב: גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחופ מימי ועל מפרציו ישכון:

זבלון עמ חרפ נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו: מנ שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עמ סיסרא: נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו: אורו מרוז אמר מלאכ יהוה ארו ארו ישיבה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: תברכ מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברכ: מימ שאל חלב נתנה בספל אדירי הקריבה חמאה: ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שמ נפל שדוד: בעד החלון נשקפה ותיבב אמ סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: חכמות שרותיה תענינה אפ היא תשיב אמריה לה: הלא ימצאו יחלקו שלל רחמ רחמתימ לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתימ לצוארי שלל: כן יאבדו כל אויביכ יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארצ ארבעים שנה: ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנמ יהוה ביד מדין שבע שנים: ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרימ ואת המערות ואת המצדות: והיה אמ זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארצ עד בואכ עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אינ מספר ויבאו בארצ לשחתה: וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה: ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: ויבא מלאכ יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין: וירא אליו מלאכ יהוה ויאמר אליו יהוה עמכ גבור החיל: ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותי אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכפ מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לכ בכח זה והושעת את ישראל מכפ מדין הלא שלחתים: ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמכ והכית את מדין כאיש אחד: ויאמר אליו אמ נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: אל נא תמש מזה עד באי אליכ והצאתי את מנחתי והנחתי לפניכ ויאמר אנכי אשב עד שובכ: וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שמ בסל והמרק שמ בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש: ויאמר אליו מלאכ האלהימ קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוכ ויעש כן: וישלח מלאכ יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאכ יהוה הלכ מעיניו: וירא גדעון כי מלאכ יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאכ יהוה פנימ אל פנימ: ויאמר לו יהוה שלום לכ אל תירא לא תמות: ויבן שמ גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביכ ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביכ ואת האשרה אשר עליו תכרת: ובנית מזבח ליהוה אלהיכ על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתצ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי: ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה: ויאמרו אנשי העיר אל יואש

הוצא את בנכ וימת כי נתצ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו: ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אמ אתם תושיעונו אותנו אשר יריב לו יומת עד הבקר אמ אלהים הוא ירב לו כי נתצ את מזבח: ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתצ את מזבח: וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויצעק אביעזר אחריו: ומלאכים שלח בכל מנשה ויצעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם: ויאמר גדעון אל האלהים אם ישכ מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אמ טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: והי כן וישכמ ממחרת ויזר את הגזה וימצ טל מן הגזה מלוא הספל מימ: ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפכ בי ואדברה אכ הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל: ויעש אלהים כן בלילה ההוא והיה חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל: וישכמ ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עינ חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פנ יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לכ שמ והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונ מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: והי מספר המלקימ בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מימ: ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקימ אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו: ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתימה ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק: והי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי בידך: ואמ ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערכ אל המחנה: ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידי ויירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמישי אשר במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלימ בעמק כארבה לרב ולגמליהם אינ מספר כחול שעל שפת הימ לרב: ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפכ במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: ויענ רעהו ויאמר אינ זאת בלתי אמ חרב גדעון בנ יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה: והי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: ויחצ את שלש מאות האיש שלשה ראשי וינתן שופרות ביד כלם וכדימ רקימ ולפדימ בתוכ הכדימ: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והי כאשר אעשה כן תעשו: ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אכ הקמ הקימו את השמרימ ויתקעו בשופרות ונפוצ הכדימ אשר בידם: ויתקעו שלשת הראשימ בשופרות וישברו הכדימ ויחזיקו ביד שמאולמ בלפדימ וביד ימינמ השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירצ כל המחנה ויריעו ויניסו: ויתקעו שלש מאות השופרות וישמ יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת: ויצעק איש ישראל מנפתלי ומנ אשר ומנ כל מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרימ לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המימ עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרימ וילכדו את המימ עד בית ברה ואת הירדן: וילכדו שני מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב

הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבונ אתו בחזקה: ויאמר אליהם מה עשית עתה ככמ הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככמ אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלוש מאות האיש אשר אתו עיפם ורדפם: ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפם הם ואנכי רדפ אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: ויאמר שרי סכות הכפ זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאכ לחם: ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכמ את קוצי המדבר ואת הברקנימ: ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתצ את המגדל הזה: וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלפ חרב: ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדמ לנבח ויגבהה ויכ את המחנה והמחנה היה בטח: וינוסו זבח וצלמנע וירדפ אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד: וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכפ זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיכ היעפים לחם: ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנימ וידע בהם את אנשי סכות: ואת מגדל פנואל נתצ ויהרג את אנשי העיר: ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוכ כמוהם אחד כתאר בני המלכ: ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: ויאמר ליתר בכורו קומ הרג אותם ולא שלפ הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: ויאמר זבח וצלמנע קומ אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנימ אשר בצוארי גמליהם: ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנכ גם בנ בנכ כי הושעתנו מיד מדין: ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכמ ולא ימשל בני בכמ יהוה ימשל בכמ: ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכמ שאלה ותנו לי איש נזמ שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: ויאמרו נתנו נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזמ שללו: ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנימ והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: ויעש אותם גדעון לאפוד ויצג אותם בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחרי שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש: ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: וילכ ירבעל בן יואש וישב בביתו: ולגדעון היו שבעים בנימ יצאי ירכו כי נשימ רבות היו לו: ופילגשו אשר בשכמ ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלכ: וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר ויקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים: ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסיב: ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל: וילכ אבימלכ בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: דברו נא באזני כל בעלי שכמ מה טוב לכמ המשל בכמ שבעים איש כל בני ירבעל אמ משל בכמ איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכמ את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלכ כי אמרו אחינו הוא: ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלכ אנשים ריקים ופחזים וילכו אחרי: ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: ויאספו כל בעלי שכמ וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלכ למלכ עם אלון מצב אשר בשכמ: ויגדו ליותם וילכ ויעמד בראש הר גריזם וישא קולו ויקרא ויאמר להם

שמעו אלי בעלי שכמ וישמע אליכם אלהים: הלוח הלוח העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: ויאמרו העצים התאנה לכי את מלכי עלינו: ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובותי הטובה והלכתי לנוע על העצים: ויאמרו העצים לגפנ לכי את מלוכי עלינו: ותאמר להם הגפנ החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: ויאמרו כל העצים אל האטד לכ אתה מלך עלינו: ויאמר האטד אל העצים אמ באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואמ אינ תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון: ועתה אמ באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואמ טובה עשיתם עמ ירבעל ועמ ביתו ואמ כגמול ידיו עשיתם לו: אשר נלחמ אבי עליכם וישלח את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבנ אחת ותמליכו את אבימלך בנ אמתו על בעלי שכמ כי אחיכם הוא: ואמ באמת ובתמים עשיתם עמ ירבעל ועמ ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גמ הוא בכמ: ואמ אינ תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכמ ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכמ ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: וינס יותם ויברח וילכ בארה וישב שמ מפני אבימלך אחיו: וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכמ ויבגדו בעלי שכמ באבימלך: לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשומ על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכמ אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: וישימו לו בעלי שכמ מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרכ ויגד לאבימלך: ויבא געל בנ עבד ואחיו ויעברו בשכמ ויבטחו בו בעלי שכמ: ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: ויאמר געל בנ עבד מי אבימלך ומי שכמ כי נעבדנו הלא בנ ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכמ ומדוע נעבדנו אנחנו: ומי יתנ את העמ הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: וישמע זבל שר העיר את דברי געל בנ עבד ויחר אפו: וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בנ עבד ואחיו באים שכמה והנמ צרים את העיר עליך: ועתה קום לילה אתה והעמ אשר אתך וארב בשדה: והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעמ אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך: ויקם אבימלך וכל העמ אשר עמו לילה ויארבו על שכמ ארבעה ראשים: ויצא געל בנ עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעמ אשר אתו מן המארב: וירא געל את העמ ויאמר אל זבל הנה עמ יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: ויספ עוד געל לדבר ויאמר הנה עמ יורדים מעמ טבור הארץ וראש אחד בא מדרכ אלון מעוננים: ויאמר אליו זבל איה אפוא פיק אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העמ אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחמ בו: ויצא געל לפני בעלי שכמ וילחמ באבימלך: וירדפחו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכמ: ויהי ממחרת ויצא העמ השדה ויגדו לאבימלך: ויקח את העמ ויחצמ לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העמ יצא מן העיר ויקם עליהם ויכמ: ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכמו: ואבימלך נלחמ בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העמ אשר בה הרג ויתצ את העיר ויזרעה מלח: וישמעו כל בעלי מגדל שכמ ויבאו אל צריח בית אל ברית: ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכמ: ויעל אבימלך הר צלמונ הוא וכל העמ אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישמ על שכמו ויאמר אל העמ אשר עמו מה ראתם עשיתי מהרו עשו כמוני: ויכרתו גמ כל העמ איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גמ כל אנשי מגדל שכמ כאלפ איש ואשה: וילכ אבימלך אל תבצ ויחנ בתבצ וילכדה: ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו

בעדמ ויעלו על גג המגדל: ויבא אבימלכ עד המגדל וילחמ בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: ותשלכ אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלכ ותרכ את גלגלתו: ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלפ חרבך ומותנתי פנ יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: ויראו איש ישראל כי מת אבימלכ ויילכו איש למקומו: וישב אלהים את רעת אבימלכ אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: ואת כל רעת אנשי שכמ השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל: ויקם אחרי אבימלכ להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: ויקם אחרי יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה: והיה לו שלשים בניו רכבים על שלשים עירימ ושלשים עירימ להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: וימת יאיר ויקבר בקומו: ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון: וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים: ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: ויצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצקו אלי ואושיעה אתכם מידם: ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם: לכן וזעקו אל האלהים אשר בחרתם במה המה יושיעו לכם בעת צרתכם: ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אכן הצילנו נא היום הזה: ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה: ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישרי גלעד: ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח: ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה: ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: והיה מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: והיה כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל ויילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתתי יהוה אותם לפני אנכי אלהיכם לכם לראש: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנו ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשלום: ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנו בעבר ארנו ולא באו בגבול מואב כי ארנו גבול מואב: וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי: ולא האמיני סיחון את

ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחמ עמ ישראל: ויתנ יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכומ ויירש ישראל את כל ארץ האמרי וישל את הארץ ההיא: ויירשו את כל גבול האמרי מארנו ועד היבק ומנ המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את אשר יורישכ כמוש אלהיכ אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה מבלק בנ צפור מלכ מואב הרוב רב עמ ישראל אמ נלחמ נלחמ במ: בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנו שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: ואנכי לא חטאתי לכ ואתה עשה אתי רעה להלחמ בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמו: ולא שמע מלכ בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אמ נתון תתן את בני עמון ביד: והיה היוצא אשר יצא מדלתי בייתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיו עולה: ויעבר יפתח אל בני עמון להלחמ במ ויתנמ יהוה בידו: ויכמ מערוער ועד בואכ מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אינ לו ממנו בנ או בת: והי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אלהי בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: ותאמר אליו אבי פצית את פיו אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לכ יהוה נקמות מאיביכ מבני עמון: ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנימ חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי: ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלכ היא ורעותיה ותבכ על בתוליה על ההרים: והי מקצ שנימ חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל: מימימ ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימימ בשנה: ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחמ בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמכ ביתכ נשרפ עליכ באש: ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם: ואראה כי אינכ מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנמ יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחמ בי: ויקבצ יפתח את כל אנשי גלעד וילחמ את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוכ אפרים בתוכ מנשה: וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכינ לדבר כנ ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנימ אלפ: וישפט יפתח את ישראל שש שנימ וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: וישפט אחריו את ישראל אבצנ מבית לחם: והי לו שלשים בנימ ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוצ וישפט את ישראל שבע שנימ: וימת אבצנ ויקבר בבית לחם: וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנימ: וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארצ זבול: וישפט אחריו את ישראל עבדון בנ הלל הפרעתוני: והי לו ארבעים בנימ ושלשים בני בנימ רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמונה שנימ: וימת עבדון בנ הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארצ אפרים בהר העמלק: ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנמ יהוה ביד פלשתימ ארבעים שנה: והי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמנו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: וירא מלאכ יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בנ: ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: כי הנכ הרה וילדת בנ ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהימ יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתימ: ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהימ בא אלי ומראהו כמראה מלאכ האלהימ נורא מאד

ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: ויאמר לי הנכ הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאכ האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אינ עמה: ותמהר האשה ותרוצ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי: ויקם וילכ מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה יבא דברכי מה יהיה משפט הנער ומעשהו: ויאמר מלאכ יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר: מכל אשר יצא מגפנ היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל מלאכ יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר מלאכ יהוה אל מנוח אמ תעצרני לא אכל בלחמך ואמ תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאכ יהוה הוא: ויאמר מנוח אל מלאכ יהוה מי שמך כי יבא דברכי וכבדנו: ויאמר לו מלאכ יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראימו: ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאכ יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראימו ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף עוד מלאכ יהוה להראו אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאכ יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל: וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתיים: ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתיים ועתה קחו אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו ואמו האני בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתיים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתיים ובעת ההיא פלשתיים משלימים בישראל: וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: ותצלח עליו רוח יהוה וישטעו כשסע הגדי ומאומה אינ בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש: וירדהו אל כפיו וילכ הלוח ואכל וילכ אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: וירד אביהו אל האשה ויעש שמ שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים והיו אתו: ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אותי לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פנ נשרפ אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: ותבכ אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתי החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולכ אגיד: ותבכ עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויכ מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתנ החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו: ויהי מימים בימי קציר חטימ ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אמרתי

כי שנה שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לכ תחתיה: ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתימ כי עשה אני עמם רעה: וילכ שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדימ ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: ויבער אש בלפדימ וישלח בקמות פלשתימ ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית: ויאמרו פלשתימ מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתנ התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתימ וישרפו אותה ואת אביה באש: ויאמר להם שמשון אמ תעשו כזאת כי אם נקמתי בכמ ואחר אחדל: ויכ אותם שוק על ירכ מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: ויעלו פלשתימ ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלימ בנו פלשתימ ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתת ביד פלשתימ ויאמר להם שמשון השבעו לי פנ תפגעון בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוכ בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנימ עבתימ חדשימ ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד לחי ופלשתימ הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתימ אשר על זרועותיו כפשתימ אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויכ בה אלף איש: ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש: ויהי ככלתו לדבר וישלח הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: ויצא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלאי ביד הערלימ: ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מימ וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט את ישראל בימי פלשתימ עשרים שנה: וילכ שמשון עזתה וירא שמ אשה זונה ויבא אליה: לעזתימ לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגננה: וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקמ בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עמ הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: ויעלו אליה סרני פלשתימ ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: ויאמר אליה שמשון אמ יאסרני בשבעה יתרימ לחימ אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: ויעלו לה סרני פלשתימ שבעה יתרימ לחימ אשר לא חרבו ותאסרהו בהם: והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתימ עליך שמשון וינתק את היתרימ כאשר ינתק פתיל הנערט בהריחו אש ולא נודע כחו: ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבימ עתה הגידה נא לי במה תאסר: ויאמר אליה אסור יאסרוני בעבתימ חדשימ אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: ותקח דלילה עבתימ חדשימ ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתימ עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט: ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבימ הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אמ תארגי את שבע מחלפות ראשי עמ המסכת: ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתימ עליך שמשון וייקצ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת: ותאמר אליו איכ תאמר אהבתיכ ולבך איני אתי זה שלש פעמימ התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול: ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימימ ותאלצוהו ותקצר נפשו למות: ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אמ גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם: ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתימ לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתימ ויעלו הכסף בידם: ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלה את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: ותאמר פלשתימ עליך שמשון ויקצ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא

ידע כי יהוה סר מעליו: ויאחזהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתיים ויהי טוחן בבית האסירים: ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח: וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו: ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את העמודים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אכ הפעם הזה האלהים ואנקמה נקמ אחת משתי עיני מפלשתים: וילפת שמשון את שני עמודי התוכ אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימיו ואחד בשמאלו: ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העמ אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה: ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו: ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לכ ואתי אלית וגמ אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשה פסל ומסכה ועתה אשיבנך לכ: וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתיים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: בימי ההם אינ מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שמ: וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: ויאמר לו מיכה מאי תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלכ לגור באשר אמצא: ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתנ לך עשרת כסף לימים וערכ בגדים ומחיתך וילך הלוי: ויזאל הלוי לשבת את האיש והיה הנער לו כאחד מבניו: וימלא מיכה את יד הלוי והיה לו הנער לכהן והיה בבית מיכה: ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן: בימי ההם אינ מלך בישראל ובימי ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שמ: המה עמ בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שמ ויאמרו לו מי הביאך הלך ומה אתה עשה בזה ומה לכ פה: ויאמר אלהם כהן וכוזה עשה לי מיכה וישכרני ואחי לו לכהן: ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: וילכו חמשת האנשים ויבאו לישא ויראו את העמ אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואינ מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אינ להם עמ אדם: ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשימ אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ: כבאכם תבאו אל עמ בטח והארץ רחבת ידימ כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אינ שמ מחסור כל דבר אשר בארץ: ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה: ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כנ קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה: ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו: ויסורו שמה ויבאו אל בית

הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום: ושש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן: ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארצ באו שמה לקחו את הפסל ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה: ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים: ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: ויטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם: ויפנו וילכו וישמו את הטפ ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתיים אשר עמ בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן: ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך: ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פנ יפגעו בכמ אנשים מר נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עמ שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: ואינ מציל כי רחוקה היא מצידידו ודבר אינ להם עמ אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשונה: ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ: וישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה: והיו בימי ההם ומלך אינ בישראל והיה איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימימ ארבעה חדשים: ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאיהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימימ ויאכלו וישתו וילינו שם: והיה ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכ: וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולינ ויטב לבך: ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם: וישכמ בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לינ פה ויטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך: ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: המ עמ יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבوسی הזאת ונלינ בה: ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימ: ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואינ איש מאספ אותם הביתה ללון: והנה איש זקנ בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקנ אנה תלך ומאינ תבוא: ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משמ אנכי ואלכ עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלכ ואינ איש מאספ אותי הביתה: וגמ תבנ גמ מספוא יש לחמורינו וגמ לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עמ עבדי אינ מחסור כל דבר: ויאמר האיש הזקנ שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן: ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקנ לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי

אל תעשו את הנבלה הזאת: הנה בתי הבתולה ופילגשוהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוצ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוהו בעלות השחר: ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שמ עד האור: ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: ויאמר אליה קומי ונלכה ואיני ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתיחים וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיזם עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו: ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארצ הגלעד אל יהוה המצפה: ויתצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלפ חרב: וישמעו בני בנימין כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויענ האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעה אשר לבנימין באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמות: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למה ללך שבטי ישראל ומואה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעמ לעשות לבואם לגבע בנימין ככל הנבלה אשר עשה בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברי: וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימין לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימין לשמע בקול אחיהם בני ישראל: ויאספו בני בנימין מן הערים הגבעה לצאת למלחמה עם בני ישראל: ויתפקדו בני בנימין ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלפ חרב לבד משיב הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא: ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימין ארבע מאות אלף איש שלפ חרב כל זה איש מלחמה: ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימין ויאמר יהוה יהודה בתחלה: ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה: ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימין ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה: ויצאו בני בנימין מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערכ מלחמה במקומו אשר ערכו שם ביום הראשון: ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימין אחי ויאמר יהוה עלו אלי: ויקרבו בני ישראל אל בני בנימין ביום השני: ויצא בנימין לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמונת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: וישאלו בני ישראל ביהוה ושמ ארון ברית האלהים בימי ההם: ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימי ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אמ אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו ביד: וישם ישראל ארביים אל הגבעה סביב: ויעלו בני ישראל אל בני בנימין ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם: ויצאו בני בנימין לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: ויאמרו בני בנימין נגפיהם המ לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקננו מן העיר אל המסלות: וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה גבע: ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש

בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: ויגפ יהוה את בנימין לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ויראו בני בנימין כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימין כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשכו הארב ויכ את כל העיר לפי חרב: והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימין החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אכ נגפ נגפ הוא לפנינו כמלחמה הראשונה: והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפנ בנימין אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה: ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימין כי ראה כי נגעה עליו הרעה: ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: כתרו את בנימין הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש: ויפלו מבנימין שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש: ויהי כל הנפלים מבנימין עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש ישראל שבו אל בני בנימין ויכמו לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש: ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה: ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: וינחמו בני ישראל אל בנימין אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל: ויתפקד העם והנה אינ שם איש מיושבי יבש גלעד: וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטפ: וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרים: וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען: וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימין אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: וישב בנימין בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: והעם נחם לבנימין כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימין אשה: ויאמרו ירשת פליטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל: ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימין: ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה: ויצו את בני בנימין לאמר לכו וארבתם בכרמים: וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימין: והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו: ויעשו כן בני בנימין וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: בימים ההם אינ מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמעו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צופ אפרתי: ולו שתי נשים שמ אחת חנה ושמ השנית פננה ויהי לפננה ילדיה ולחנה אינן ילדיה: ועלה האיש ההוא מעירו מימימי ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושמ שני בני עלי חפני ופנחס כהנימ ליהוה: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה אחת אפימ כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: וכעסתר צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנימ: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעיני אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשימ ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרני הסירי את יינך מעליך: ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתייתי ואשפכ את נפשי לפני יהוה: אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: ויען עלי ויאמר לך לשלום ואלהי ישראל יתן את שאלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפחת חן בעיני ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שמ עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניי שבי עד גמלך אתו אכ יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ותעלה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שמ ליהוה: ותתפלל חנה ותאמר עלצ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: אינ קדוש כיהוה כי אינ בלתי ואינ צור כאלהינו: אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפניכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: קשת גברים חתימ ונכשלים אזרו חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבימ חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנימ אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אפ מרומם: מקימ מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עמ נדיבם וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידו ישמר ורשעימ בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: יהוה יחתו מריבו עלו בשמימ ירעם יהוה ידי אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירמ קרן משיחו: וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: ומשפט הכהנימ את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שמ בשלה: גם בטרם יקטרו את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממכ בשר מבשל כי אמ ח: ויאמר אליו האיש קטר יקטירו כיום החלב וקח לכ כאשר תאווה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואמ לא לקחתי בחזקה: ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשימ את מנחת יהוה: ושמאל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד: ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימימי ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: וברכ עלי את אלקנה

ואת אשתו ואמר ישמ יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עמ יהוה: ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישובו את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ויאמר להם למה תעשון כדבריהם האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעבריהם עמ יהוה: אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואמ ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: והנער שמואל הלך וגדל וטוב גמ עמ יהוה וגם עמ אנשיהם: ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשר בני ישראל: למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעונ ותכבד את בניכם ממני להבריאתכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: לכן נאמ יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאמ יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו: הנה ימימי באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: והבטת צר מעונ בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ואיש לא אכרית לך מעמ מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשיהם: וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם: והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבי ובנפשי יעשה ובביתי לו בית נאמן והתהלך לפני משחתי כל הימים: והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגרות כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם: והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימימי ההם אינ חזון נפרץ: והיה ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כחות לא יוכל לראות: ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שמ ארון אלהים: ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: וירצ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: ויספ יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ויספ יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלילה שתי אזינו: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעונ אשר ידע כי מקלליהם להם בניו ולא כהה במ: ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עונ בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: וישכב שמואל עד הבקר ופיתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי: ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אמ תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: ויספ יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה: והי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתיים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתיים חנו באפק: ויערכו פלשתיים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתיים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתיים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכפ איבינו: וישלח העם שלה וישאו משמ את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושמ שני בני עלי עמ ארון ברית האלהים חפני ופינחס: והי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל

ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארונ יהוה בא אל המחנה: ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו או לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: או לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה המ אלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר: התחזקו והיו לאנשים פלשתים פנ תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: וילחמו פלשתים ויגפ ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: וארונ אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס: וירצ איש בנימנ מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו: ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יכ דרכ מצפה כי היה לבו חרד על ארונ האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמונ הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בנ תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מנ המערכה ואני מנ המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני: ויענ המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגמ מגפה גדולה היתה בעמ וגמ שני בניי מתו חפני ופינחס וארונ האלהים נלקחה: ויהי כהזכירו את ארונ האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקנ האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארונ האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בנ ילדת ולא ענתה ולא שטה לבח: ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארונ האלהים ואל חמיה ואישה: ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארונ האלהים: ופלשתים לקחו את ארונ האלהים ויבאחו מאבנ העזר אשדודה: ויקחו פלשתים את ארונ האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון: וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארונ יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו: וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארונ יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתנ רק דגון נשאר עליו: על כנ לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתנ דגון באשדוד עד היום הזה: ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויכ אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: ויראו אנשי אשדוד כי כנ ואמרו לא ישב ארונ אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארונ אלהי ישראל ויבאו גת יסב ארונ אלהי ישראל ויסבו את ארונ אלהי ישראל: ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויכ את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: וישלחו את ארונ האלהים עקרון ויהי כבוא ארונ האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארונ אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארונ אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שמ: והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמימי: ויהי ארונ יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארונ יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: ויאמרו אמ משלחמי את ארונ אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשמ אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: ויאמרו מה האשמ אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם: ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחם וילכו: ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: ולקחתם את ארונ יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשמ תשימו

בארגז מצדו ושלחתם אתו והלכ: וראיתם אם דרכ גבולו יעלה בית שמש הוא
 עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה
 הוא היה לנו: ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת
 בניהם כלו בבית: וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב
 ואת צלמי טחריהם: וישרנה הפרות בדרכ על דרכ בית שמש במסלה אחת
 הלכו הלכ וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכימ אחריהם עד גבול
 בית שמש: ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
 הארון וישמחו לראות: והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שמ
 ושמ אבנ גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: והלוימ
 הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבנ
 הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: וחמשה
 סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: ואלה טחרי הזהב אשר השיבו
 פלשתים אשמ ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון
 אחד: ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד
 כפר הפריז ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה
 בשדה יהושע בית השמשי: ויכ באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויכ בעמ
 שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העמ כי הכה יהוה בעמ מכה גדולה:
 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל
 מי יעלה מעלינו: וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערימ לאמר לשוב פלשתים
 את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם: ויבאו אנשי קרית יערימ ויעלו את ארון
 יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון
 יהוה: והי מיום שבת הארון בקרית יערימ וירבו הימים והיו עשרים שנה וינהו
 כל בית ישראל אחרי יהוה: ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל
 לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשיתם והכיני
 לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: ויסירו בני ישראל
 את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו: ויאמר שמואל קבצו את כל
 ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: ויקבצו המצפתה וישאבו מימ וישפכו
 לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שמ חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני
 ישראל במצפה: וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני
 פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: ויאמרו בני ישראל
 אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: ויקח
 שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד
 ישראל ויענהו יהוה: והי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל
 וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל: ויצאו
 אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: ויקח
 שמואל אבנ אחת וישם בינ המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבנ יעזר ויאמר
 עד הנה עזרנו יהוה: ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי
 יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת
 ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבול הציל ישראל מיד פלשתים והי שלום
 בין ישראל ובין האמרי: וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: והלכ מדי שנה
 בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה:
 ותשבתו הרמתה כי שמ ביתו ושמ שפט את ישראל ויבן שמ מזבח ליהוה: והי
 כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: והי שמ בנו הבכור יואל ושמ
 משנהו אביה שפטים בבאר שבע: ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבעצ ויקחו
 שחד ויטו משפט: ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה: ויאמרו
 אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל
 הגויים: וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל
 שמואל אל יהוה: ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העמ לכל אשר יאמרו אליך
 כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם: ככל המעשים אשר עשו מיום
 העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה

עשימי גם לכ: ועתה שמע בקולם אם כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך: ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושמ לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ולשומ לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים: וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו: והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה: ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו: ויהי איש מבני ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל: ולו היה בן ושמו שאול בחר וטוב ואני איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: ותאבדנה האתונות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לכ בקש את האתונות: ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואינו יועבר בארץ ימיני ולא מצאו: המה באו בארץ צופ ושאלו אמר לנער אשר עמו לכה ונשובה פנ יחדל אבי מן האתונות ודאג לנו: ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: ויאמר שאול לנער והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: ויספ הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו: לפנינו בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנינו הראה: ויאמר שאול לנער טוב דבר לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שמ איש האלהים: המה עליהם במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: כבאכם העיר כן תמצאו אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאו אתו: ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר: כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: וגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה: ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתי בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לכ: ולאתונות האבדות לכ היום שלשת הימים אל תשמ את לבב להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לכ ולכל בית אביכ: ויען שאול ויאמר הלוא בני ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה: ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם לשכנה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלישי איש: ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לכ אשר אמרתי אליך שים אתה עמך: וירמ הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לכ לאמר העם קראתי ויאכל שאול עמ שמואל ביום ההוא: וירדו מהבמה העיר וידבר עמ שאול על הגג: וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלח ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיע את

דבר אלהים: ויקח שמואל את פכ השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלווא
כי משחכ יהוה על נחלתו לנגיד: בלכתכ היום מעמדי ומצאת שני אנשים עמ
קברת רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליכם נמצאו האתונות אשר הלכת לבקש
והנה נטש אביכם את דברי האתונות ודאג לכם לאמור מה אעשה לבני: וחלפת
משמ והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאכ שם שלשה אנשים עליהם אל האלהים
בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל
יין: ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: אחר כן תבוא גבעת
האלהים אשר שם נצבי פלשתיים והיה כבאכ שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדמי
מהבמה ולפניהם נבל ותפ וחליל וכנור והמה מתנבאים: וצלחה עליכם רוח יהוה
והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: והיה כי תבאינה האתונות האלה לך עשה
לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך: וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליכם
להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליכם והודעתיה לך
את אשר תעשה: והיה כהפנתו שכםם ללכת מעמ שמואל ויהפך לו אלהים לב
אחר ויבאו כל האתונות האלה ביום ההוא: ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נביאים
לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: והיה כל יודעו מאתמול שלשום
ויראו והנה עמ נביאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבני קיש
הגמ שאול בנביאים: ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגמ
שאל בנביאים: ויכל מהתנבות ויבא הבמה: ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אנ
לכתמי ויאמר לבקש את האתונות ונראה כי אינן נבוא: ויאמר: ויאמר דוד
שאלו הגידה לא יי מה אמר לכם שמואל: ויאמר שאול אל דודו רחם הגיד לנו כי
נמצאו האתונות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: ויצעק שמואל
את העם אל יהוה המצפה: ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם: ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל
רעותיכם וצרתים ואתם אמרו לו כי מלך תשימ עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה
לשבטיכם ולאפייכם: ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימין:
ויקרב את שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש
ויבקשהו ולא נמצא: וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא
נחבא אל הכלים: וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכם
ומעלה: ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אינן כמהו
בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: וידבר שמואל אל העם את משפט
המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: וגם
שאלו הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם: ובני בליעל
אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה והיה כמחריש: ויעל נחש העמוני
ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבד: ויאמר
אלהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עיני ימיני ושמתיה חרפה על
כל ישראל: ויאמרו אליו זקני יבש הרפ לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל
גבול ישראל ואנחנו מושיע אתנו ויצאנו אליכם: ויבאו המלאכים גבעת שאול
וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: והנה שאול בא אחרי
הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש:
ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: ויקח
צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו
יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו
כאיש אחד: ויפקדם בבזק והיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים
אלף: ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרו לאנשי יבש גלעד מחר תהיה לכם
תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו: ויאמרו אנשי
יבש מחר נצא אליכם ועשייתם לנו ככל הטוב בעיניכם: והיה ממחרת וישם שאול
את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמו עד
חם היום והיה הנשארים ויפצו ולא נשארו במ שנים יחד: ויאמר העם אל שמואל
מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: ויאמר שאול לא יומת איש

ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכּה הגלגל ונחדש שם המלוכה: וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שׂאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שׂאול וכל אנשי ישראל עד מאד: ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליכ עליכם מלכ: ועתה הנה המלכ מתהלכ לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מערי עד היום הזה: הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שׂור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשיתי את מי רציתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלימ עיני בו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא צותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם עד יהוה בכמ ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם ביד מאומה ויאמר עד: ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארצ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם את אבותיכם: כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלכ מואב וילחמו במ: ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדכ: וישלח יהוה את ירבעל ואת بدن ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ותראו כי נחש מלכ בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלכ ימלכ עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: ועתה הנה המלכ אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתנ יהוה עליכם מלכ: אמ תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלכ אשר מלכ עליכם אחר יהוה אלהיכם: ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכמ ובאבותיכם: גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: הלוא קמר חטימ היום אקרא אל יהוה ויתנ קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשׂאול לכם מלכ: ויקרא שמואל אל יהוה ויתנ יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיכ אל יהוה אלהיכ ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשׂאל לנו מלכ: ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אכ אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: ולא תסורו כי אחרי תהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעמ: גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרכ הטובה והישרה: אכ ראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו: בן שנה שׂאול ממלכו ושתי שנים מלכ על ישראל: ויבחר לו שׂאול שלשת אלפים ויהיו עם שׂאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימינ ויתר העם שלח איש לאהלו: ויכ יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושׂאול תקע בשופר בכל הארצ לאמר ישמעו העברים: וכל ישראל שמעו לאמר הכה שׂאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שׂאול הגלגל: ופלשתים נאספו להלחמ עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הימ לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובבררות: ועברים עברו את הירדן ארצ גד וגלעד ושׂאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו: ויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפצ העם מעליו: ויאמר שׂאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: ויהי ככלתו העלעות העלה והנה שמואל בא ויצא שׂאול לקראתו לברכו: ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שׂאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל לפני יהוה לא תליתי ואתאפק ואעלה העלה: ויאמר שמואל אל שׂאול נסכלת לא שמרת את

מצות יהוה אלהיך אשר צוּך כִּי עֵתָה הִכִּינָה יְהוָה אֶת מַמְלַכְתְּךָ אֶל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם: וְעֵתָה מַמְלַכְתְּךָ לֹא תִקּוּם בְּקֶשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כְּלָבְבוֹ וַיְצוּהוּ יְהוָה לִנְגִיד עַל עַמּוֹ כִּי לֹא שְׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר צוּך יְהוָה: וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן הַגִּלְגָל גְּבַעַת בְּנִימַן וַיִּפְקֹד שְׂאוּל אֶת הָעָם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ כֶּשֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ: וּשְׂאוּל וַיּוֹנְתָן בָּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם יֹשְׁבִים בְּגִבֵּעַ בְּנִימַן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּמִכְמֶשׁ: וַיֵּצֵא הַמִּשְׁחִית מִמְּחֹנָה פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים הָרָאשׁ אֶחָד יָפְנָה אֶל דֶּרֶךְ עַפְרָה אֶל אֶרֶץ שׁוּעַל: וְהָרָאשׁ אֶחָד יָפְנָה דֶּרֶךְ בֵּית חֲרוֹן וְהָרָאשׁ אֶחָד יָפְנָה דֶּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקֵף עַל גִּי הַצְּבָעִים הַמִּדְבָּרָה: וְחָרַשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִיִּם חֶרֶב אוֹ חֲנִית: וַיִּרְדּוּ כָל יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לִלְטוֹשׁ אִישׁ אֶת מַחֲרָשְׁתּוֹ וְאֶת אֹתוֹ וְאֶת קֶרְדֵּמוֹ וְאֶת מַחֲרָשְׁתּוֹ: וְהִיְתָה הַפְּצִירָה פִּימָה לַמַּחֲרָשׁ וּלְאִתִּים וּלְשֵׁשׁ קִלְשׁוֹן וּלְהַקְרָדְמִים וּלְהַצִּיב הַדְּרָב: וְהִיְתָה בְּיוֹם מַלְחָמָה לֹא נִמָּצֵא חֶרֶב וְחֲנִית בְּיַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר אֶת שְׂאוּל וְאֶת יוֹנָתָן וְתִמְצָא לְשְׂאוּל וְלִיּוֹנָתָן בָּנוֹ: וַיֵּצֵא מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֶל מַעְבֵּר מִכְמֶשׁ: וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ יוֹנָתָן בֶּן שְׂאוּל אֶל הַנֶּעַר נָשָׂא כְּלִי לֶכָּה וְנַעֲבֶרָה אֶל מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מַעְבֵּר הֵלֵךְ וְלֹאֲבִי לֹא הִגִּיד: וּשְׂאוּל יוֹשֵׁב בְּקֶצֶה הַגְּבֵעָה תַּחַת הָרִמּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כֶּשֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ: וְאֲחִיהָ בֶן אַחֲטוֹב אֲחִי אִיכְבוֹד בֶּן פִּינְחָס בֶּן עֲלִי כֹהֵן יְהוָה בִּשְׁלוֹ נָשָׂא אֶפֻּד וְהָעָם לֹא יָדָע כִּי הֵלֵךְ יוֹנָתָן: וּבֵינִי הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בְּקֶשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹר עַל מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים שֶׁן הַסֵּלַע מֵהָעֵבֶר מִזֶּה וְשֶׁן הַסֵּלַע מֵהָעֵבֶר מִזֶּה וְשֶׁן הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֶׁן הָאֶחָד סִנֵּה: אֵל הַשֵּׁן הָאֶחָד מִצּוֹק מִצּוֹפֵן מוֹל מִכְמֶשׁ וְהָאֶחָד מִגֵּב מוֹל גִּבֵּעַ: וַיֹּאמְרוּ הָאֲחֵדִים אֶל הַנֶּעַר נָשָׂא כְּלִי לֶכָּה וְנַעֲבֶרָה אֵלֵינוּ מִצֵּב הָעֵרְלִים הָאֵלֶּה אוֹלֵי יָעֵשָׂה יְהוָה לָנוּ כִּי אֵינִי לִיהוָה מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בָּרַב אוֹ בְּמַעֵט: וַיֹּאמְרוּ לוֹ נָשָׂא כְּלִי עֲשֵׂה כָל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ נָטָה לֵךְ הַנִּי עִמָּךְ כְּלָבְכָּ: וַיֹּאמְרוּ יְהוֹנָתָן הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹבְרִים אֶל הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם: אִם כֹּה יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ דְּמוּ עַד הִגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם וְעַמְדָנוּ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם: וְאִם כֹּה יֹאמְרוּ עָלוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ כִּי נִתְּנָם יְהוָה בְּיָדָנוּ זֶה לָנוּ הָאוֹת: וַיִּגְלוּ שִׁנְיָהֶם אֶל מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה עֹבְרִים יִצְאִים מִן הַחֲרִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ שָׁם: וַיַּעֲנוּ אֲנָשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת יוֹנָתָן וְאֶת נָשָׂא כְּלִי וַיֹּאמְרוּ עָלוּ אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דְּבַר וַיֹּאמְרוּ יוֹנָתָן אֶל נָשָׂא כְּלִי עֲלֶה אַחֲרַי כִּי נִתְּנָם יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו וְנָשָׂא כְּלִי אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן וְנָשָׂא כְּלִי מִמוֹתָא אַחֲרָיו: וְתָהִי הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנָשָׂא כְּלִי כַעֲשָׂרִים אִישׁ כְּבַחֲצֵי מַעֲנָה צֶמֶד שְׂדֵה: וְתָהִי חֲרָדָה בְּמַחֲנֶה בְּשָׂדֶה וּבְכָל הָעָם הַמִּצֵּב וְהַמִּשְׁחִית חֲרָדוֹ גַּם הֵמָּה וְתִרְגָּז הָאָרֶץ וְתָהִי לַחֲרָדָה אֲלֵיהֶם: וַיִּרְאוּ הַצִּפִּים לְשְׂאוּל בְּגִבֵּעַת בְּנִימַן וְהִנֵּה הָהֵמוֹן נִמוּג וַיֵּלֶךְ וְהָלַם: וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל לַעֲמֹ אֲשֶׁר אֹתוֹ פָּקְדוֹ נָא וְרָאוּ מִי הֵלֵךְ מַעֲמָנוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵינִי יוֹנָתָן וְנָשָׂא כְּלִי: וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל לְאֲחִיהָ הַגִּישָׁה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי הִיָּה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים בְּיוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עַד דְּבַר שְׂאוּל אֶל הַכֹּהֵן וְהָהֵמוֹן אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וְרַב וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל אֶל הַכֹּהֵן אֲסַף יָדְךָ: וַיִּזְעַק שְׂאוּל וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אֹתוֹ וַיָּבֹאוּ עַד הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה הִיְתָה חֶרֶב אִישׁ בְּרַעְיוֹ מִמְּוֵמָה גְּדוּלָּה מֵאֵד: וְהָעִבְרִיִּם הָיוּ לַפְּלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בְּמַחֲנֶה סָבִיב וְגַם הֵמָּה לְהִיּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם שְׂאוּל וַיּוֹנְתָן: וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בַּהֲרֵ אֲפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי נָסוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּדְּבְקוּ גַּם הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם בְּמַלְחָמָה: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת בֵּית אֹז: וַאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בְּיוֹם הַהוּא וַיֹּאֲלֵ שְׂאוּל אֶת הָעָם לֵאמֹר אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכֵל לֶחֶם עַד הָעֶרֶב וְנִקְמָתִי מֵאִיבִי וְלֹא טַעַם כָּל הָעָם לֶחֶם: וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ בִיעֵר וַיְהִי דְּבַשׁ עַל פְּנֵי הַשְּׂדֵה: וַיָּבֹא הָעָם אֶל הָעֵר וְהִנֵּה הֵלֵךְ דְּבַשׁ וְאֵינִי מְשִׁיג יָדוֹ אֶל פִּי כִּי יֵרָא הָעָם אֶת הַשְּׂבָעָה: וַיּוֹנְתָן לֹא שָׁמַע בַּהֲשִׁיבֵעַ אֲבִיו אֶת הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת קֶצֶה הַמָּטָה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֵּל אוֹתָהּ בִּיעֵרַת הַדְּבַשׁ וַיִּשֶׁב יָדוֹ אֶל פִּי וְתִרְאָנָה עֵינָיו: וַיַּעַן אִישׁ מֵהָעָם וַיֹּאמְרוּ הַשְּׂבָעַת הַשְּׂבָעַת אֲבִיכָם אֶת הָעָם לֵאמֹר אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכֵל לֶחֶם הַיּוֹם וַיַּעַף הָעָם: וַיֹּאמְרוּ יוֹנָתָן עֲכָר אֲבִי אֶת הָאָרֶץ רָאוּ נָא כִּי אֲרוֹ עֵינִי כִּי טַעַמְתִּי מַעֵט דְּבַשׁ זֶה: אִפֹּ כִּי לֹא אֲכָל אֶת הַיּוֹם הָעָם מִשְׁלַל אִיבָיו אֲשֶׁר מִצָּא כִּי עֵתָה לֹא רִבְתָּה מִכָּה בְּפְלִשְׁתִּים: וַיְכּוּ בְּיוֹם הַהוּא בְּפְלִשְׁתִּים מִמִּכְמֶשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף הָעָם מֵאֵד: וַיַּעַשׂ הָעָם אֶל שְׁלַל

ויקחו צאנ ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העמ על הדמ: ויגידו לשאול לאמר הנה העמ חטאים ליהוה לאכל על הדמ ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבנ גדולה: ויאמר שאול פצו בעמ ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדמ ויגשו כל העמ איש שורו בידו הלילה וישחטו שמ: ויבנ שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתימ לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלמ אל האלהימ: וישאל שאול באלהימ הארד אחרי פלשתימ התנתנמ ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ויאמר שאול גשו הלמ כל פנות העמ ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אמ יסנו ביונתנ בני כי מות ימות ואני ענהו מכל העמ: ויאמר אל כל ישראל אתמ תהיו לעבר אחד ואני ויונתנ בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העמ אל שאול הטוב בעיניך עשה: ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמימ וילכד יונתנ ושאול והעמ יצאו: ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתנ בני וילכד יונתנ: ויאמר שאול אל יונתנ הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתנ ויאמר טעמ טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות: ויאמר שאול כה יעשה אלהימ וכה יוספ כי מות תמות יונתנ: ויאמר העמ אל שאול היונתנ ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אמ יפל משערת ראשו ארצה כי עמ אלהימ עשה היום הזה ויפדו העמ את יונתנ ולא מת: ויעל שאול מאחרי פלשתימ ופלשתימ הלכו למקומם: ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחמ סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתימ ובכל אשר יפנה ירשעי: ויעש חיל ויכ את עמלק ויצל את ישראל מיד שסוה: ויהיו בני שאול יונתנ וישוי ומלכי שוע ושם שתי בנתיו שמ הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעז ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול: וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל: ותהי המלחמה חזקה על פלשתימ כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו: ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחכ למלכ על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שמ לו בדרכ בעלתו ממצרימ: עתה לכ והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: וישמע שאול את העמ ויפקדם בטלאימ מאתימ אלפ רגלי ועשרת אלפימ את איש יהודה: ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוכ עמלקי פנ אספכ עמו ואתה עשיתה חסד עמ כל בני ישראל בעלותם ממצרימ ויסר קיני מתוכ עמלק: ויכ שאול את עמלק מחוילה בואכ שור אשר על פני מצרימ: ויתפש את אגג מלכ עמלק חי ואת כל העמ החרימ לפי חרב: ויחמל שאול והעמ על אגג ועל מיטב הצאנ והבקר והמשנימ ועל הכרימ ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמש אתה החרימו: ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: נחמתי כי המלכתי את שאול למלכ כי שב מאחרי ואת דברי לא הקימ ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה: וישכמ שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוכ אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה קול הצאנ הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאומ אשר חמל העמ על מיטב הצאנ והבקר למענ זבח ליהוה אלהיכ ואת היותר החרמנו: ויאמר שמואל אל שאול הרפ ואגידה לכ את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: ויאמר שמואל הלוא אמ קטנ אתה בעיניכ ראש שבטי ישראל אתה וימשחכ יהוה למלכ על ישראל: וישלחכ יהוה בדרכ ויאמר לכ והחרמתה את החטאימ את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלכ בדרכ אשר שלחני יהוה ואביא את אגג מלכ עמלק ואת עמלק החרמתי: ויקח העמ מהשלל צאנ ובקר ראשית החרמ

לזבח ליהוה אלהיכם בגלגל: ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילימ: כי חטאת קסמ מרי ואון ותרפים הפצר יענ מאסת את דבר יהוה וימאסכ ממלכ: ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריו כי יראתי את העמ ואשמע בקולם: ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסכ יהוה מהיות מלך על ישראל: ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעכ הטוב ממך: וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיכם: וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילכ אליו אגג מעדנת ויאמר אגג סר מר המות: ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבכ כנ תשכל מנשים אמך וישספ שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל: וילכ שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול: ולא יספ שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כי המליכ את שאול על ישראל: ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנכ שמן ולכ אשלחכ אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: ויאמר שמואל איך אלק ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידכ ואמרת לזבח ליהוה באתי: וקראת ליש זבזב ואנכי אודיעכ את אשר תעשה ומשחד לי את אשר אמר אליכם: ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בוא: ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי זבזב ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אכ נגד יהוה משיחו: ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעיניו ויהוה יראה ללבב: ויקרא ישי אל אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גמ בזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי שמה ויאמר גמ בזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה: ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: וישלח ויביאהו והוא אדמוני עמ יפה עיניו וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחחו כי זה הוא: ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילכ הרמתה: ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: יאמר נא אדננו עבדיכם לפניכם יבקשו איש ידע מנגנ בכנור והיה בהיות עליכם רוח אלהים רעה ונגנ בידו וטוב לכ: ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: ויענ אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן ליש בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנכ אשר בצאנ: ויקח ישי חמור לחם ונאד ייג וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כליו: וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני: והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמימ: ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: ופלשתים עמדימ אל ההר מזה וישראל עמדימ אל ההר מזה והגיא ביניהם: ויצא איש הבנימ ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת: וכובע נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת: ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: וחצ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הכל לפניו: ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל

ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אלי; אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד: וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד: ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמם ישי ולו שמנה בניו והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושמ שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול: ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם: ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום: ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיכ איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרצ המחנה לאחיכ: ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיכ תפקד לשלום ואת ערבתם תקח: ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתיים: וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה: ותערכ ישראל ופלשתיים מערכה לקראת מערכה: ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירצ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממעורות פלשתיים וידבר כדבריו האלה וישמע דוד: וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד: ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אפ אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא: ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו: ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערי: ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מהעדר: ויצאתי אחריו והכתינו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתינו והמיתנו: גם את הארי גמ הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך יהוה יהיה עמך: וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריו: ויחרג דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה: ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמיים ולבהמת השדה: ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתיים היום הזה לעוף השמיים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו: והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב

לקראת דוד וימהר דוד וירצ המערכה לקראת הפלשתי: וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויכ את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויכ את הפלשתי ומיתתו וחרב אינ ביד דוד: וירצ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה ומיתתו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתיים כי מת גבורם וינסו: ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתיים עד בואכ גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתיים בדרכ שערים ועד גת ועד עקרון: וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתיים וישסו את מוחניהם: ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שמ באהלו: וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפש המלך אמ ידעתי: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי: ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהו יהונתן כנפשו: ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפמי בשמחה ובשלשים: ותענינה הנשים המשחקות ותאמרנ הכה שאול באלפו ודוד ברבבותיו: ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אכ המלוכה: ויהי שאול עונ את דוד מהיום ההוא והלאה: ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוכ הבית ודוד מנגג בידו כיום ביום והחנית ביד שאול: ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמיים: וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניו: ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתנ לכ לאשה אכ היה לי לבן חיל והלחמ מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתיים: ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתיים ויאמר שאול אל דוד בשתיים תתחתנ בי היום: ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפצ בכ המלך וכל עבדיו אהבוכ ועתה התחתנ במלך: וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתנ במלך ואנכי איש רש ונקלה: ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברמי האלה דבר דוד: ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אינ חפצ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתיים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתיים: ויגדו עבדיו לדוד את הדברמי האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתנ במלך ולא מלאו הימים: ויקם דוד וילכ הוא ואנשיו ויכ בפלשתיים מאתיים איש ויבא דוד את ערלתיהם ומלאומם למלך להתחתנ במלך ויתנ לו שאול את מיכל בתו לאשה: וירא שאול וידע כי יהוה עמ דוד ומיכל בת שאול אהבתה: ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: ויצאו שרי פלשתיים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד: וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפצ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתכ ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שמ ואני אדבר בכ אל אבי וראיתי מה והגדתי לכ: וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא

לכ וכי מעשיו טוב לכ מאד: וישמ את נפשו בכפו ויכ את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדמ נקי להמית את דוד חנמ: וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אמ יומת: ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתיים ויכ בהם מכה גדולה וינסו מפניו: ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויכ את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: וישלח שאול מלאכיו אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אמ אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילכ ויברח וימלט: ותקח מיכל את התרפים ותשמ אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתי ותכס בבגד: וישלח שאול מלאכיו לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: וישלח שאול את המלאכיו לראות את דוד לאמר העלו אותו במטה אלי להמתו: ויבאו המלאכיו והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתי: ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתי ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילכ הוא ושמואל וישבו בנזית: ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנזית ברמה: וישלח שאול מלאכיו לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גמ המה: ויגדו לשאול וישלח מלאכיו אחריהם ויתנבאו גמ ויספ שאול וישלח מלאכיו שלשים ויתנבאו גמ המה: וילכ גמ הוא הרמתי ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנזית ברמה: וילכ שמ אל נזית ברמה ותהי עליו גמ הוא רוח אלהים וילכ הלכ ויתנבא עד באו בנזית ברמה: ויפשט גמ הוא בגדיו ויתנבא גמ הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגמ שאול בנביאם: ויברח דוד מנזית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביכ כי מבקש את נפשי: ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אינ זאת: וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביכ כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פנ יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני וביני המות: ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרת בשדה עד הערב השלישית: אמ פקד יפקדני אביכ ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוצ בית לחם עירו כי זבח הימים שמ לכל המשפחה: אמ כה יאמר טוב שלום לעבדך ואמ חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו: ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה אהבת את עבדך עמך ואמ יש בי עון המיתני אתה ועד אביכ למה זה תביאני: ויאמר יהונתן חלילה לך כי אמ ידע אדע כי כלתה הרעה מעמ אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביכ קשה: ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ונצא שניהם השדה: ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלישית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית את אזנך: כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיפ כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: ולא אמ עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: ולא תכרת את חסדך מעמ ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה: ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד: ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שמ ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: ואני שלשת החציון צדה אורה לשלח לי למטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא את החציון אמר אמר לנער הנה החציון ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואני דבר

חי יהוה: ואמ כה אמר לעלמ הנה החצים ממכ והלאה לכ כי שלחכ יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם: ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול: וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקמ יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בני ישי גמ תמול גמ היום אל הלחם: ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אמ מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחנ המלך: ויחר אפ שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבני ישי לבשתך ולבשת ערות אמכ: כי כל הימים אשר בני ישי חי על האדמה לא תכונ אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בני מות הוא: ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעמ אביו להמית את דוד: ויקמ יהונתן מעמ השלחן ברחי אפ ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: ויאמר לנערו רצ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רצ והוא ירה החצי להעברו: ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא הלאה: ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמדי וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: והנער לא ידע מאומה אכ יהונתן ודוד ידעו את הדבר: ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר: הנער בא ודוד קמ מאצל הגג ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך וביני זרעי וביני זרעך עד עולם ויקמ וילך ויהונתן בא העיר: ויבא דוד נבה אל אחימלכ הכהן ויחרד אחימלכ לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אינ אתך: ויאמר דוד לאחימלכ הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחכ ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני: ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא: ויען הכהן את דוד ויאמר אינ לחם חל אל תחת ידי כי אמ לחם קדש יש אמ נשמרו הנערים אכ מאשה: ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אמ אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרכ חל ואפ כי היום יקדש בכלי: ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שמ לחם כי אמ לחם הפנימי המוסרים מלפני יהוה לשומ לחם חמ ביום הלכחו: ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: ויאמר דוד לאחימלכ ואינ יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גמ חרבי וגמ כלי לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוצ: ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אמ אתה תקח לכ קח כי אינ אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אינ כמוה תננה לי: ויקמ דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת: ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך גת: וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו: ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי: וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים: וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה: ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב

במצודה לכ ובאת לכ ארצ יהודה וילכ דוד ויבא יער חרת: וישמע שאול כי נודע דוד ואנשיה אשר אתו ושאוּל יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גמ לכלכמ יתנ בני ישי שדות וכרמים לכלכמ ישימי שרי אלפּים ושרי מאות: כי קשרתמ כלכמ עלי ואיני גלה את אזני בכרת בני עמ בני ישי ואיני חלה מכמ עלי וגלה את אזני כי הקימ בני את עבדי עלי לארב כיומ הזה: ויענ דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בני ישי בא נבה אל אחימלכ בני אחטוב: וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: וישלח המלכ לקרא את אחימלכ בני אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלכ: ויאמר שאול שמע נא בני אחיטוב ויאמר הנני אדני: ויאמר אלו שאול למה קשרתמ עלי אתה ובני ישי בתתכ לו לחם וחרב ושאוּל לו באלהימ לקומ אלי לארב כיומ הזה: ויענ אחימלכ את המלכ ויאמר ומי בכל עבדיכ כדוד נאמני וחתנ המלכ וסר אל משמעתכ ונכבד בביתכ: היום החלתי לשאוּל לו באלהימ חלילה לי אל ישמ המלכ בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדכ בכל זאת דבר קטן או גדול: ויאמר המלכ מות תמות אחימלכ אתה וכל בית אביכ: ויאמר המלכ לרצימ הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גמ ידמ עמ דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלכ לשלח את ידמ לפגע בכהני יהוה: ויאמר המלכ לדויג סב אתה ופגע בכהנימ ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנימ וימת ביומ ההוא שמוני וחמשה איש נשא אפוד בד: ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעוּלל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב: וימלט בן אחד לאחימלכ ובן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביומ ההוא כי שמ דויג האדמי כי הגד יגיד לשאוּל אנכי סבתי בכל נפש בית אביכ: שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשכ כי משמרת אתה עמדי: ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתימ נלחמימ בקעילה והמה שסימ את הגרנות: וישאל דוד ביהוה לאמר האלכ והכיתי בפלשתימ האלה ויאמר יהוה אל דוד לכ והכית בפלשתימ והושעת את קעילה: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראימ ואפ כי נלכ קעלה אל מערכות פלשתימ: ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתנ את פלשתימ בידכ: וילכ דוד ואנשו קעילה וילחמ בפלשתימ וינהג את מקניהמ ויכ בהמ מכה גדולה וישע דוד את ישיבי קעילה: ויהי בברח אביתר בני אחימלכ אל דוד קעילה אפוד ירד בידו: ויגד לשאוּל כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהימ בידו כי נסגר לבוא בעיר דלתימ וברחי: וישמע שאול את כל העמ למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשי: וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדכ כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדכ יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדכ ויאמר יהוה ירד: ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסיגירו: ויקמ דוד ואנשי כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיפ ויבקשהו שאול כל הימימ ולא נתנו אלהימ בידו: וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיפ בחרשה: ויקמ יהונתן בני שאול וילכ אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהימ: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאכ יד שאול אבי ואתה תמלכ על ישראל ואנכי אהיה לכ למשנה וגמ שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהמ ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלכ לביתו: ויעלו זפימ אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימיני הישימו: ועתה לכל אות נפשכ המלכ לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלכ: ויאמר שאול ברוכימ אתמ ליהוה כי חמלתמ עלי: לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שמ כי אמר אלי ערום יערמ הוא: וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שמ ושבתמ אלי

אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימיני הישימו: וילכ שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדפ אחרי דוד מדבר מעון: וילכ שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרימי אל דוד ואל אנשיו לתפשמ: ומלאכ בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתיים על הארץ: וישב שאול מרדפ אחרי דוד וילכ לקראת פלשתיים על כנ קראו למקום ההוא סלע המחלקות: ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי: והי כאשר שב שאול מאחרי פלשתיים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילכ לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעליים: ויבא אל גדרות הצאן על הדרכ ושמ מערה ויבא שאול להסכ את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישיבים: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט: והי אחרי כן ויכ לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא: וישע דוד את אנשיו בדבריים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילכ בדרכ: ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול ואחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: ויאמר דוד לשאול אדני תשמע את דברי אדמ לאמר הנה דוד מבקש רעתך: הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: ואבי ראה גמ ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אינ בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה: ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בכ: כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בכ: אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדפ אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: והי יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטיני מידך: והי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבכ: ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: ואת הגדת היום את אשר עשית אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרכ טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשית לי: ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי: וישבע דוד לשאול וילכ שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה: וימות שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואדלף עזים והי בגז את צאנו בכרמל: ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו: וישמע דוד במדבר כי גז נבל את צאנו: וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: ועתה שמעתי כי גזימ לך עתה הרעימי אשר לך היו עמנו לא הכלמנו ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: שאל את נערי ויגידו לו וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדי ולבנך לדוד: ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו: ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדי המתפרצים איש מפני אדניו: ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזי ונתתי לאנשיי אשר לא ידעתי אי מזה המה: ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גמ דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישובו על הכלים: ולאביגיל אשת נבל הגיד

נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכיה מהמדבר לברך את אדניו ויעט בהם: והאנשים טבימו לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדניו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו: ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלימ ותשמ על החמרים: ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאשה נבל לא הגידה: והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדימ לקראתה ותפגש אתם: ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתי בקיר: ותרא אבוגיל את דוד ותמהר ותד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארצו: ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העונ ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: אל נא ישימ אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת: ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמימ והושע ידך לכ ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה: ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחמ ורעה לא תמצא בכ מימך: ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוכם לנגיד על ישראל: ולא תהיה זאת לכ לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך: ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמימ והשע ידי לי: ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתי בקיר: ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: ותבא אבוגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר: ויהי בבקר בצאת היינ מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבנ: ויהי כעשרת הימים ויגפ יהוה את נבל וימת: וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: ותקם ותשתחו ארצה אפימ ארצה ותאמר הנה אמות לשפחה לרחצ רגלי עבדי אדני: ותמהר ותקם אבוגיל ותרכב על החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה: ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיינ גם שתיהן לו לנשים: ושאל נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלימ: ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלווא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימ: ויקם שאול וירד אל מדבר זיפ ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיפ: ויחנ שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימ על הדרכ ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה: וישלח דוד מרגלימ וידע כי בא שאול אל נכו: ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שמ שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שמ שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעמ חנימ סביבתו: ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: ויבא דוד ואבישי אל העמ לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעמ שכבימ סביבתו: ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו

נא בחנית ובארצ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקח: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת נא את החנית אשר מראשנו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואינן ראה ואינן יודע ואינן מקיצ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום בנייהם: ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך: ויאמר דוד אל אבנר הלא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשנו: וכיך שאול את קול דוד ויאמר הקול זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה אדני רדפ אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה: ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסייג בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים המ לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיני היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד: ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמונתו אשר נתנך יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: והנה כאשר גדלה נפש היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גמ עשה תעשה וגמ יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו: ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אינ לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתימ ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו: ויקמ דוד ויעבר הוא ושם מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוכ מלך גת: וישב דוד עמ אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוספ עוד לבקשו: ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ויתנ לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: והי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתימ ימים וארבעה חדשים: ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישובת הארץ אשר מעולמ בואכ שורה ועד ארץ מצרים: והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש: ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירמזמאלי ואל נגב הקניז: ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פנ יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתימ: ויאמנ אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולמ: והי בימים ההם ויקבצו פלשתימ את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים: ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברו ברמה ובעירו ושאלו הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: ויקבצו פלשתימ ויבאו ויחנו בשונם ויקבצו שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע: וירא שאול את מחנה פלשתימ וירא ויחרד לבו מאד: וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גמ בחלמות גמ באורים גמ בנביאם: ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעיני דוד: ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשימ עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר

עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש
בנפשי להמיתני? וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרב עונ בדבר הזה:
ותאמר האשה את מי אעלה לכ ויאמר את שמואל העלי לי: ותרא האשה את
שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמייתני ואתה
שואל: ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהימי
ראיתי עליי מן הארץ: ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה
מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: ויאמר שמואל אל
שואל למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתיים נלחמי
בי ואלהימי סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאם גם בחלמות ואקראה לכ
להודיעני מה אעשה: ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעלי ויהי ערכי:
ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידכ ויתנה לרעכ
לדוד: כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר
הזה עשה לכ יהוה היום הזה: ויתנ יהוה גם את ישראל עמכ ביד פלשתיים ומחר
אתה ובניי עמי גם את מחנה ישראל יתנ יהוה ביד פלשתיים: וימהר שאול ויפל
מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל
לחם כל היום וכל הלילה: ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר
אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשימ נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי: ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניי פת לחם ואכול
ויהי בכ כח כי תלכ בדרך: וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה
וישמע לקלמ ויקם מהארץ וישב אל המטה: ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר
ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות: ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו
ויקמו וילכו בלילה ההוא: ויקצבו פלשתיים את כל מחניהם אפקה וישראל חנימ
בעיני אשר ביזרעאל: וסרני פלשתיים עבריים למאות ולאלפים דוד ואנשיו עבריים
באחרנה עמ אכיש: ויאמרו שרי פלשתיים מה העבריים האלה ויאמר אכיש אל
שרי פלשתיים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימי
או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: ויקצפו עליו שרי
פלשתיים ויאמרו לו שרי פלשתיים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו
שמ ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל
אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר
הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי
ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאכ אתי במחנה כי לא מצאתי בכ רעה מיום
באכ אלי עד היום הזה ובעיני הסרני לא טוב אתה: ועתה שוב ולך בשלום ולא
תעשה רע בעיני סרני פלשתיים: ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת
בעבדך מיום אשר הייתי לפניי עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני
המלך: ויענ אכיש ויאמר לא דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאכ אלהימי אכ
שרי פלשתיים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: ועתה השכמ בבקר ועבדי אדני
אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: וישכמ דוד הוא ואנשיו ללכת
בבקר לשוב אל ארץ פלשתיים ופלשתיים עלו יזרעאל: ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג
ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש:
וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם:
ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו:
וישא דוד והעמ אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אינ בהם כח לבכות: ושתי
נשי דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ותצר לדוד מאד
כי אמרו העמ לסקלו כי מרה נפש כל העמ איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד
ביהוה אלהיו: ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש
אביתר את האפד אל דוד: וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה
האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל: וילכ דוד הוא ושש מאות איש
אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: וירדף דוד הוא וארבע מאות
איש ויעמדו מאתיים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור: וימצאו איש מצרי
בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מימי: ויתנו לו פלח דבלה

ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מימ שלשה ימימי
ושלשה לילות: ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי
עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: אנחנו פשטנו נגב הכרתי
ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש: ויאמר אליו דוד התורדני
אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהימי אמ תמיתני ואמ תסגרני ביד אדני
ואורדכ אל הגדוד הזה: וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלימי ושתימי
וחגגימי בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתימי ומארץ יהודה: ויכמ דוד
מהנשפ ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אמ ארבע מאות איש נער
אשר רכבו על הגמלימי וינסו: ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו
הציל דוד: ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנימי ובנות ומשלל ועד
כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד: ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני
המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ויבא דוד אל מאתימי האנשימי אשר פגרו
מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העמ אשר
אתו ויגש דוד את העמ וישאל להם לשלום: ויענ כל איש רע ובליעל מהאנשימי
אשר הלכו עמ דוד ויאמרו יענ אשר לא הלכו עמי לא נתנ להם מהשלל אשר
הצלנו כי אמ איש את אשרתו ואת בניו וינהגו וילכו: ויאמר דוד לא תעשו כן אחי
את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: ומי ישמע
לכמ לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלימי יחדו יחלקו:
ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: ויבא
דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכמ ברכה משלל
איבי יהוה: לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: ולאשר בערער
ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר
בערי הקיני: ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשנ ולאשר בעתכ: ולאשר בחברון
ולכל המקמות אשר התהלכ שמ דוד הוא ואנשימי: ופלשתימי נלחמימי בישראל
וינסו אנשי ישראל מפני פלשתימי ויפלו חללימי בהר הגלבע: וידבקו פלשתימי את
שאול ואת בניו ויכו פלשתימי את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול:
ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המוריימי אנשימי בקשת ויחל מאד מהמוריימי:
ויאמר שאול לנשא כליו שלפ חרבכ ודקרני בה פנ יבואו הערלימי האלה ודקרני
והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה:
וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: וימת שאול ושלשת
בניו ונשא כליו גם כל אנשימי ביום ההוא יחדו: ויראו אנשי ישראל אשר בעבר
העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את
הערימי וינסו ויבאו פלשתימי וישבו בה: ויהי ממחרת ויבאו פלשתימי לפשט את
החללימי וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלימי בהר הגלבע: ויכרתו את ראשו
ויפשיטו את כליו וישלחו בארץ פלשתימי סביב לבשר בית עצביהם ואת העמ:
וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שנ: וישמעו אליו ישיבי
יביש גלעד את אשר עשו פלשתימי לשאול: ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה
ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שנ ויבאו יבשה וישרפו אתם
שמ: ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימימי:

ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימימי שנים: ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעמ שאול ובגדי קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העמ מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העמ וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: ויפג אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: ויאמר אלי עמד נא עלי ומתנני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאמ אל אדני הנה: ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עמי יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי: ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה: ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת: ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי פיק ענה בכ לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה: ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלונ פנ תשמחנה בנות פלשתימ כנ תעלזנה בנות הערלימ: הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שמ נגעל מגנ גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: מדמ חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאול לא תשוב ריקמ: שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עמ עדנימ המעלה עדי זהב על לבושכם: איך נפלו גבורים בתוכ המלחמה יהונתן על במותיך חלל: צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאה אהבתך לי מאהבת נשימ: איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: ויעל שמ דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברונ: ויבאו אנשי יהודה וימשחו שמ את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד אשר קברו את שאול: וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עמ אדניכם עמ שאול ותקברו אתו: ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: ואבנר בן נר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברו מחנימ: וימלכוהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה: בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתיים שנים מלך אכ בית יהודה היו אחרי דוד: ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברונ על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנימ גבעונה: ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאישים בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרימ אשר בגבעון: ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא ויגנף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: והיו שמ שלשה בני צרויה יואב ועשהאל ויגנף אבנר על ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבנר: ויפג אבנר אחרי ויאמר האתה זה עשהאל

ויאמר אנכי: ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחוריו: ויספ עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחי: וימאנ לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחוריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון: ויתקבצו בני בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנימ: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבצ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל: ועבדי דוד הכו מבנימין ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו: וישאו את עשהאל ויקברו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון: ותהי המלחמה ארכה ביני בית שאול וביני בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלמים: וילדו לדוד בנימ בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם הזרעאלת: ומשנהו כלאב לאביגיל אדניה בת חגית והחמישי שפטיה בן אביטל: והששי יתרעם מלך גשור: והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל: והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: ויהי בהיות המלחמה ביני בית שאול וביני בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי: ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביכ אל אחיו ואל מרעהו ולא המציאת ביד דוד ותפקד עלי עונ האשה היום: כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיפ לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו: להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע: ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו: וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארצ לאמר כרתה ברית אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל: ויאמר טוב אני אכרת אתכ ברית אכ דבר אחד אנכי שאל מאתכ לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאכ את מיכל בת שאול בבאכ לראות את פני: וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתימי: וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעמ פלטיאל בן לוש: וילכ אתה אישה הלכ ובכה אחריה עד בחרימ ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גמ תמול גמ שלשמ הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתימי ומיד כל איביהם: וידבר גמ אבנר באזני בנימינ וילכ גמ אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימין: ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשימי אשר אתו משתה: ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתכ ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשכ וישלח דוד את אבנר וילכ בשלום: והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילכ בשלום: ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחוהו וילכ בשלום: ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילכ הלכ: ידעת את אבנר בן נר כי לפתתכ בא ולדעת את מוצאכ ואת מבואכ ולדעת את כל אשר אתה עשה: ויצא יואב מעמ דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוכ השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדמ עשה אל אחיו: וישמע דוד מאחרי

כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעמ יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלס ונפל בחרב וחסר לחם: ויואב ואביו אחיו הרגו לאבנר על אשר העמית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: ויאמר דוד אל יואב ואל כל העמ אשר אתו קרעו בגדיכם וחרגו שקימ וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבכ אל קבר אבנר ויבכו כל העמ: ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ידכ לא אסרות ורגליכ לא לנחשתימ הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העמ לבכות עליו: ויבא כל העמ להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיפ כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה: וכל העמ הכירו וייתב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העמ טוב: וידעו כל העמ וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר: ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: ואנכי היום רכ ומשוח מלך והאנשימ האלה בני צרויה קשימ ממני ישלמי יהוה לעשה הרעה כרעתו: וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: ושני אנשימ שרי גדודימ היו בן שאול שמ האחד בענה ושמ השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימנ כי גמ בארות תחשב על בנימנ: ויברחו הבארתימ גתימה ויהיו שמ גרימ עד היום הזה: וליהונתנ בן שאול בן נכה רגלימ בן חמש שנימ היה בבא שמעת שאול ויהונתנ מיזרעאל ותשארו אמנתו ותנסו ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפבישת: וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחמ היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרימ: והנה באו עד תוכ הבית לקחי חטימ ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרכ הערבה כל הלילה: ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבכ אשר בקש את נפש ויתנ יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ויענ דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיני ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתני לו בשרה: אפ כי אנשימ רשעימ הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: ויצו דוד את הנערימ ויהרגו ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון: ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמכ ובשרכ אנחנו: גמ אתמול גמ שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לכ אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: בן שלשימ שנה דוד במלכו ארבעימ שנה מלך: בחברון מלך על יהודה שבע שנימ וששה חדשימ ובירושלם מלך שלשימ ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: וילכ המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירכ העוריימ והפסחימ לאמר לא יבוא דוד הנה: וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחימ ואת העוריימ שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה: וילכ דוד הלכ וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: וישלח חירמ מלך צר מלאכימ אל דוד ועצי ארזימ וחרשי עצ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד פלגשימ ונשימ מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנימ ובנות: ואלה שמות הילדימ לו בירושלם שמוע ושווב ונתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע ואלפלט: וישמעו פלשתימ כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתימ לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל

המצודה: ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנמ בידי ואמר יהוה אל דוד עלה כי נתנ אתנ את הפלשתים בידך: ויבא דוד בבעל פרצים ויכמ שמ דוד ויאמר פרצ יהוה את איבי לפני כפרצ מימ על כנ קרא שמ המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו שמ את עצביהם וישאמו דוד ואנשיו: ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאמי: ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרצ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ויעש דוד כנ כאשר צוהו יהוה ויכ את פלשתים מגבע עד באכ גזר: ויספ עוד דוד את כל בחור בישראל שלשימ אלפ: ויקמ וילכ דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משמ את ארון האלהים אשר נקרא שמ שמ יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאחו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה: וישאחו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלכ לפני הארון: ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: ויבאו עד גרנ נכונ וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: ויחר אפ יהוה בעזה ויכהו שמ האלהים על השל וימת שמ עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרצ יהוה פרצ בעזה ויקרא למקום ההוא פרצ עזה עד היום הזה: וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איכ יבוא אלי ארון יהוה: ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: וישב ארון יהוה בית עבד אדום הגתי שלשה חדשים ויברכ יהוה את עבד אדמ ואת כל ביתו: ויגד למלכ דוד לאמר ברכ יהוה את בית עבד אדמ ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילכ דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדמ עיר דוד בשמחה: ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלכ דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברכ את העם בשמ יהוה צבאות: ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילכ כל העם איש לביתו: וישב דוד לברכ את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלכ ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביכ ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עמ יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועמ האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה: ויהי כי ישב המלכ בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו: ויאמר המלכ אל נתנ הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר נתנ אל המלכ כל אשר בלבבך לעשה כי יהוה עמך: ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתנ לאמר: לכ ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתים מן הנוה מאחר הצאנ להיות נגיד על עמי על ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לכ שמ גדול כשמ הגדלים אשר בארצ: ושמתי מקומו לעמי לישראל ונטעתיו ושכנ תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה: ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לכ מכל איביך והגיד לכ יהוה כי בית יעשה לכ יהוה: כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: הוא יבנה

בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעונו והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: וחסי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעמך שאלו אשר הסרתי מלפניך: ונאמנ ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: ותקטנ עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה: בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: על כן גדלת אדני יהוה כי אינ כמוך ואני אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעמ ולשומ לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ותכוננו לך את עמך ישראל לך לעמ עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקמ עד עולם ועשה כאשר דברת: ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אֶזְנֵי עבדך לאמר בית אבנך לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת: ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריי יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם: ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתן האמה מיד פלשתים: ויך את מואב וימדד מוחל השכב אותם ארצה וימדד שני חבליהם להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנחה: וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ותבא ארמ דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארמ עשרים ושנים אלף איש: וישם דוד נצבים בארמ דמשק ותהי ארמ לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם: ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: וישמע תעִי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר: וישלח תעִי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעִי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עמ הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש: מארמ וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה: ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארמ בגיא מלח שמונה עשר אלף: וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: וצדוק בן אחיטוב ואחיהל בן אביתר כהנים ושריה סופר: ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו: ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלי: ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: ויבא מפִּיבֶשֶׁת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפִּיבֶשֶׁת ויאמר הנה עבדך: ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבת לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד: וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדני: ועבדת לו את האדמה אתה

ובניק ועבדי והבאת והיה לבני אדניק לחם ואכלו ומפיבשת בני אדניק יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנימ ועשרים עבדי: ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבד ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך: ולמפיבשת בני קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת: ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: והיה אחרי כן וימת מלך בני עמו וימלך חנונו בנו תחתיו: ויאמר דוד אעשה חסד עם חנונו בני נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמו: ויאמרו שרי בני עמו אל חנונו אדניהם המכבד דוד את אביב בעיניו כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אלי: ויקח חנונו את עבדי דוד ויגלה את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלח: ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו ביחור עד יצמח זקנכם ושבתם: ויראו בני עמו כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמו וישכרו את ארמ בית רחוב ואת ארמ צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגבירי: ויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח השער וארמ צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדמ בשדה: וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפניו ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארמ: ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמו: ויאמר אמ תחזק ארמ ממני והיתה לי לישועה ואמ בני עמו יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: חזק ונתחזק בעד עמו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיני: ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארמ וינסו מפניו: ובני עמו ראו כי נס ארמ וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמו ויבא ירושלם: וירא ארמ כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: וישלח הדדעזר ויצא את ארמ אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושוב שר צבא הדדעזר לפניו: ויגד לדוד ויאספ את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארמ לקראת דוד וילחמו עמו: וינס ארמ מפני ישראל ויהרג דוד מארמ שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שוב שר צבאו הכה וימת שם: ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארמ להושיע עוד את בני עמו: והיה לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמו ויצרו על רבה דוד וישוב בירושלם: והיה לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד: ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרכ אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה אל דוד הארונ וישראל ויהודה ישיבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנימי ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיי וחי נפש אמ אעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה ש בזה גמ היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: והיה בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת: והיה בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם: ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גמ אוריה החתי: וישלח יואב ויגד לדוד

את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך לאמר ככלותכ את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לכ מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבצ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: וילכ המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער: ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקה: ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה: וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: ולרש אינו כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת: ויבא הלכ לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר אפ דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: ואת הכבשה ישלם ארבעתיים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואמ מעט ואספה לך כהנה וכהנה: מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמו: ועתה לא תסור חרב מבייך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מבייך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיק ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות: אפס כי נאצ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: וילכ נתן אל ביתו ויגפ יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש: ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצמ דוד צום ובא ולן ושכב ארצה: ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: והיה ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדי המת הילד ויאמרו מות: ויקמ דוד מהארץ וירחצ ויטב ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבכ וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד: ועתה מת למה זה אני צמ האוכל להשיבו עוד אני הלכ אליו והוא לא ישוב אלי: וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה: וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: וישלח יואב מלאכיה אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המימ: ועתה אספ את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פנ אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: ויאספ דוד את כל העם וילכ רבתה וילחם בה וילכדה: ויקח את עטרת מלכמ מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבנ יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכנ וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם: והי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר

ויהאבה אמנון בן דוד: ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: ולאמנון רע ושמר יונדב בן שמעה אחי דוד וינדב איש חכם מאד: ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לך נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה: ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות: ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: ותאמר לו אל אחי אל תעניני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לך: ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זמתי מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: ועליה כתנת פסימי כי כן תלבש בנות המלך הבתולות מעילימ ויצא אותה משרתו החוצה ונעל הדלת אחריה: ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסימי אשר עליה קרעה ותשמ ידה על ראשה ותלך הלכך וזעקה: ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינונ אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיטי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: ולא דבר אבשלום עמ אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו: ויהי לשנתימ ימימ והיו גזימ לאבשלום בבעל חצור אשר עמ אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזימ לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עמ עבדך: ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרצ בו ולא אבה ללכת ויברכהו: ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: ויפרצ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביני ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתמ אתו אל תיראו הלא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: והיה המה בדרכם והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבימ קרעי בגדימ: ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיומ ענתו את תמר אחתו: ועתה אל ישמ אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אמ אמנון לבדו מת: ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עמ רב הלכימ מדרכ אחריו מצד ההר: ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: והיה ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולמ ויבכו וגמ המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימימ: ואבשלום ברח וילך גשור והיה שמ שלש שנימ: ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחמ על אמנון כי מת: וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: וישלח יואב תקועה ויקח משמ אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמך והיית כאשה זה ימימ רבימ מתאבלת על מת: ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה

וישמ יואב את הדברים בפי: ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואני מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו: והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמדה גם את היורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שמ ושארית על פני האדמה: ויאמר המלך אל האשה לך לביתך ואני אצוה עליך: ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיפ עוד לגעת בך: ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה: ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עמ אלהיך ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהיך נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהיך: ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ויאמר נא אדני המלך: ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשי אדני המלך אם אש להמיני ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שמ בפי שפחתך את כל הדברים האלה: לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום: ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם: ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתיים שקלים באבן המלך: ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: וישב אבשלום בירושלם שנתיים ימים ופני המלך לא ראה: וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שמ שערים לכו והוציאה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שמ ועתה אראה פני המלך ואמ י ש בי עון והמתני: ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: והי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשיים איש רצימ לפניו: והשכימ אבשלום ועמד על יד דרכ השער והי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים וכנחיים ושמע אינ לך מאת המלך: ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: והי מקצ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את

נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברונו: כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארמ לאמר
אמ ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה: ויאמר לו המלך לכ בשלום
ויקם וילך חברונה: וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם
את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברונו: ואת אבשלום הלכו מאתים איש
מירושלם קראים והלכים לתממ ולא ידעו כל דבר: וישלח אבשלום את אחיתפל
הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמצ והעמ הולך ורב
את אבשלום: ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום:
ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
מפני אבשלום מהרו ללכת פנ ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר
לפי חרב: ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך:
ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית:
ויצא המלך וכל העמ ברגליו ויעמדו בית המרחק: וכל עבדיו עברים על ידו
וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים
על פני המלך: ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גמ אתה אתנו שוב ושב
עמ המלך כי נכרי אתה וגמ גלה אתה למקומך: תמול בואך והיום אנועך עמנו
ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת: ויענ
אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אמ במקומי אשר יהיה שם
אדני המלך אמ למות אמ לחיים כי שם יהיה עבדך: ויאמר דוד אל אתי לכ
ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו: וכל הארץ בוכים קול
גדול וכל העמ עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העמ עברים על פני דרך
את המדבר: והנה גמ צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים
ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תמ כל העמ לעבור מן העיר: ויאמר
המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אמ אמצא חן בעיני יהוה והשבני
והראני אתו ואת נוהו: ואמ כה יאמר לא חפצתי בכ הנני יעשה לי כאשר טוב
בעיניו: ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ
בנך ויהונתן בנ אביתר שני בניכם אתכם: ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר
עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם
וישבו שם: ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחפ
וכל העמ אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ודוד הגיד לאמר אחיתפל
בקשרים עמ אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה: ויהי דוד בא
עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו
ואדמה על ראשו: ויאמר לו דוד אמ עברת אתי והית עלי למשא: ואמ העיר
תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני
עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים
והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: הנה
שם עמך שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתי בידם אלי כל
דבר אשר תשמעו: ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא ירושלם: ודוד עבר
מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם
מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יי: ויאמר המלך אל ציבא מה אלה
לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים
והיין לשתות היעפ במדבר: ויאמר המלך ואיה בנ אדניך ויאמר ציבא אל המלך
הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: ויאמר
המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן
בעיניך אדני המלך: ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת
בית שאול ושמו שמעי בנ גרא יצא יצא ומקלל: ויסקל באבנים את דוד ואת
כל עבדי המלך דוד וכל העמ וכל הגברים מימינו ומשמאלו: וכה אמר שמעי
בקלל צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול
אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי
איש דמים אתה: ויאמר אבישי בנ צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה
את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו: ויאמר המלך מה לי ולכם בני

צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן: ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואפ כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: וילכ דוד ואנשיו בדרכ ושמעי הלכ בצלע ההר לעמנתו הלכ ויקלל ויסקל באבנים לעמנתו ועפר בעפר: ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שמ: ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו: ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלם יחי המלך יחי המלך: ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך: ויאמר חושי אל אבשלם לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב: והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך: ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה: ויאמר אחיתפל אל אבשלם בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך: ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל: ועצת אחיתפל אשר יעצ בימימ ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גמ לדוד גמ לאבשלם: ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה נא שנימ עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידימ והחרדתי אותו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו: ואשיבה כל העם אלי כשבו הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יראה שלום: וישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל: ויאמר אבשלום קרא נא גמ לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גמ הוא: ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אמ אינ אתה דבר: ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעצ אחיתפל בפעם הזאת: ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילינ את העם: הנה עתה הוא נחבא באחת הפחיתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעמ אשר אחרי אבשלם: והוא גמ בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: כי יעצתי האספ יאספ עליך כל ישראל מודנ ועד באר שבע כחול אשר על הימ לרב ופניך הלכים בקרב: ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שמ ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גמ אחד: ואמ אל עיר יאספ והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלימ וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שמ גמ צרור: ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעצ אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני: ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פנ יבלע למלך ולכל העם אשר אתו: ויהונתן ואחימעץ עמדימ בעינ רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שמ: ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המימ ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המימ כי ככה יעצ עליכם אחיתפל: ויקמ דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן: ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקמ וילכ אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו: ואת עמשא שמ אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל

בת נחש אחות צרויה אמ יואב: ויחנ ישראל ואבשלם ארצ הגלעד: ויהי כבוא
 דוד מחנימיה ושב בני נחש מרבת בני עמו ומכיר בני עמיאל מלא דבר וברזלי
 הגלעדי מרגלים: משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים
 וקלי: ודבש וחמאה וצאן וספות בקר הגישו לדוד ולעמ אשר אתו לאכול כי
 אמרו העמ רעב ועיפ וצמא במדבר: ויפקד דוד את העמ אשר אתו וישמ עליהם
 שרי אלפים ושרי מאות: וישלח דוד את העמ השלשית ביד יואב והשלשית ביד
 אבישי בני צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העמ יצא
 אצא גם אני עמכם: ויאמר העמ לא תצא כי אמ נס ננוס לא ישימו אלינו לב
 ואמי ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי
 תהיה לנו מעיר לעזיר: ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד
 המלך אל יד השער וכל העמ יצאו למאות ולאלפים: ויצו המלך את יואב ואת
 אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העמ שמעו בצות המלך את
 כל השרים על דבר אבשלום: ויצא העמ השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה
 ביער אפרים: וינגפו שמ עמי ישראל לפני עבדי דוד ותהי שמ המגפה גדולה ביום
 ההוא עשרים אלף: ותהי שמ המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל
 בעמ מאשר אכלה החרב ביום ההוא: ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום
 רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובכ האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתנ
 בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: וירא איש אחד ויגד ליואב
 ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה: ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה
 ראית ומדוע לא הכיתו שמ ארצה ועלי לתת לכ עשרה כסף וחננה אחת: ויאמר
 האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בני המלך כי
 באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום:
 או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: ויאמר
 יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו
 חי בלב האלה: ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתוהו:
 ויתקע יואב בשפר וישב העמ מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את העמ: ויקחו
 את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד
 וכל ישראל נסו איש לאהלו: ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק
 המלך כי אמר איני לי בב בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד
 אבשלם עד היום הזה: ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך
 כי שפטו יהוה מיד איביו: ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת
 ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בני המלך מת: ויאמר יואב לכושי לכ הגד
 למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירצ: ויספ עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר
 אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רצ
 בני ולמה איני בשורה מצאת: ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירצ אחימעץ דרך
 הככר ויעבר את הכושי: ודוד וישוב בני שני השערים וילכ הצפה אל גג השער אל
 החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רצ לבדו: ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר
 המלך אמ לבדו בשורה בפיו וילכ הלוח וקרב: וירא הצפה איש אחר רצ ויקרא
 הצפה אל השער ויאמר הנה איש רצ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר: ויאמר
 הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך
 איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום
 וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים
 אשר נשאו את ידמ באדני המלך: ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר
 אחימעץ ראיתי ההמוני הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
 מה: ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: והנה הכושי בא ויאמר הכושי
 יתבשר אדני המלך כי שפט יהוה היום מיד כל הקמים עליך: ויאמר המלך אל
 הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל
 אשר קמו עליך לרעה: וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבכ וכה אמר בלכתו
 בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתנ מותי אני תחתית אבשלום בני בני: ויגד
 ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלם: ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל

העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: ויתגבב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגבב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדי הממלטימ את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרימ ועבדימ כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתימ כי אז ישר בעיניך: ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אמ ילינ איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: והי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכפ איבינו והוא מלטנו מכפ פלשתימ ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתמ מחרשימ להשיב את המלך: והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנימ להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: אחי אתמ עצמי ובשרי אתמ ולמה תהיו אחרנימ להשיב את המלך: ולעמשא תמרו הלא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהימ וכה יוסיפ אמ לא שר צבא תהיה לפני כל הימימ תחת יואב: ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא ויגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עמ איש יהודה לקראת המלך דוד: ואלפ איש עמו מבנימנ וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרימ עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוספ לרדת לקראת אדני המלך: ויענ אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ויאמר דוד מה לי ולכמ בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למנ היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: והי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפבשת: ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאכ האלהימ ועשה הטוב בעיניך: כי לא היה כל בית אבי כי אמ אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה: ויאמר מפבשת אל המלך גמ את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: וברזלי הגלעדי ירד מרגלימ ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן: וברזלי זקנ מאד בן שמנימ שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנימ כי איש גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם: בן שמנימ שנה אנכי היום האדע בי טוב לרע אמ יטעמ עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אמ אשמע עוד בקול שרימ ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: ישב נא עבדך ואמת בעירי עמ קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהמ יעבר עמ אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהמ ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו: ויעבר המלך הגלגלה וכמהנ עבר עמו וכל עמ

יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי ישראל: והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוק אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו: ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אמ נשאת נשא לנו: ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלנתי ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל: ושם נקרא איש בלעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אינ לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל: ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם: ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנמ בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות: ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: וילך עמשא להזעיק את יהודה ויחיר מן המועד אשר יעדו: ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פנ מצא לו ערימ בצרות והציל עיניו: ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: המ עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניו ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימיני יואב בזקן עמשא לנשק לו: ועמשא לא נשמר בחורב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדפו אחרי שבע בן בכרי: ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: ועמשא מתגלל בדמ בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אפ אחרי: ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר שאלו בשאלו וכן התמו: אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבליע ואם אשחית: לא כן הדבר כי איש מהר אפרימ שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך: ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בני יהוידע על הכרי ועל הפלתי: ואדרמ על המס והיושפט בן אחילוד המזכיר: ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: וגם עירא היארי היה כהן לדוד: והי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאלו ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאלו להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: ויאמרו לו הגבעונים אינ לי כסף וזהב עם שאלו ועמ ביתו ואינ לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל: ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאלו בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתנ: ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאלו על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאלו: ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאלו את ארמני ואת מפיבשת

ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי: ויתנמ
 ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתיים יחד והם המותו בימי קציר
 בראשנים תחלת קציר שערים: ותקח רצפה בת איה את השק ותטהר לה אל
 הצור מתחלת קציר עד נתכ מימ עליהם מן השמים ולא נתנה עופ השמים לנוח
 עליהם יומם ואת חית השדה לילה: ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה
 פלגש שאול: וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי
 יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שנ אשר תלום שמ הפלשתיים ביום הכות
 פלשתיים את שאול בגלבע: ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו
 ויאספו את עצמות המוקעים: ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין
 בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי
 כן: ותהי עוד מלחמה לפלשתיים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את
 פלשתיים ויעפ דוד: וישבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל
 נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: ויעזר לו אבישי בן צרויה ויכ
 את הפלשתי וימיתוהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה
 ולא תכבה את נר ישראל: ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עמ פלשתיים
 אז הכה סבכי החשתי את ספ אשר בילדי הרפה: ותהי עוד המלחמה בגוב עמ
 פלשתיים ויכ אלחנן בן יערי ארגימ בית הלחמי את גלית הגתי ועצ חניתו כמנור
 ארגימ: ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש
 ושש שערים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה: ויחרפ את ישראל ויכהו יהונתן
 בן שמעי אחי דוד: את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד
 עבדיו: וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכפ כל
 איביו ומכפ שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה בו
 מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: מהלל אקרא יהוה ומאיבי
 אושע: כי אפני משברי מות נחלי בלילע יבעתני: חבלי שאול סבני קדמני מקשי
 מות: בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו:
 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו
 ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמיים וירד וערפל תחת רגליו: וירכב
 על כרוב ויעפ וירא על כנפי רוח: וישת חשך סביבתי סכות חשרת מימ עבי
 שחקים: מנגה נגדו בערו גחלי אש: ירעם מן שמיים יהוה ועליו יתן קולו: וישלח
 חצימו ויפיצם ברק ויהמם: ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת
 רוח אפו: ישלח ממרום יקחני ימשני ממימ רבימ: יצילני מאיבי עז משנאי כי
 אמצו ממני: יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי: ויצא למרחב אתי יחלצני
 כי חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא
 רשעתי מאלהי: כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה: ואהיה תמימ לו
 ואשתמרה מעוני: וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: עמ חסיד תתחסד עמ
 גבור תמימ תתמם: עמ נבר תתבר ועמ עקש תתפל: ואת עמי תושע ועיניכ
 על רממי תשפיל: כי אתה יירי יהוה ויהוה יגיה חסדי: כי בכה ארוצ גדוד באלהי
 אדלג שור: האל תמימ דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: כי
 מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: האל מעוזי חיל ויתר תמימ דרכו:
 משוה רגליו כאילות ועל במותי יעמדי: מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה
 זרעתי: ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני: תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי:
 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו
 תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: ואיבי תתה לי ערפ משנאי
 ואצמיתם: ישעו ואיני משיע אל יהוה ולא ענמ: ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות
 אדקמ ארקעם: ותפלטי מריבי עמי תשמרני לראש גוימ עמ לא ידעתי יעבדני:
 בני נכר יתכחו לי לשמוע אזן ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחררו ממסגרותם: חי
 יהוה וברוך צורי וירמ אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת לי ומוריד עמימ תחתני:
 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסימ תצילני: על כן אודך יהוה בגוימ
 ולשמך אזמר: מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:
 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי

יעקב ונעמים זמרות ישראל: רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארצ: כי לא כנ ביתי עם אל כי ברית עולמ שמ לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפצ כי לא יצמיח: ובלעל כקוצ מנד כלהם כי לא ביד יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועצ חנית ובאש שרופ ישרפו בשבת: אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמי ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד: ואחרו אלעזר בן דדי בן אחי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתימ נאספו שמ למלחמה ויעלו איש ישראל: הוא קמ ויכ בפלשתימ עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אכ לפשט: ואחריו שמא בן אנא הררי ויאספו פלשתימ לחיה ותהי שמ חלקת השדה מלאה עדשימ והעם נס מפני פלשתימ: ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויכ את פלשתימ ויעש יהוה תשועה גדולה: וירדו שלשימ מהשלשימ ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתימ חנה בעמק רפאימ: ודוד אז במצודה ומצב פלשתימ אז בית לחם: ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מימ מבאר בית לחם אשר בשער: ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתימ וישאבו מימ מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסכ אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשימ ההלכימ בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שמ בשלשה: מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא: ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלימ מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה בתוך הבאר ביום השלג: והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שמ בשלשה הגברים: מן השלשימ נכבד ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו: עשה אל אחי יואב בשלשימ אלחנן בן דדו בית לחם: שמה החרדי אליקא החרדי: חלצ הפלטי עירא בן עקש התקועי: אביעזר הענתתי מבני החשתי: צלמונ האחחי מהרי הנטפתי: חלב בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימנ: בניהו פרעתי הדי מנחלי געש: אבי עלבונ הערבתי עצמות הברחמי: אליחבא השעלבני בני ישנ יהונתנ: שמה ההררי אחיאמ בן שרר האררי: אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעמ בן אחיתפל הגלני: חצרו הכרמלי פערי הארבי: יגאל בן נתנ מצבה בני הגדי: צלק העמני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צריה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה החתי כל שלשימ ושבעה: ויספ אפ יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לכ מנה את ישראל ואת יהודה: ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדנ ועד באר שבע ופקדו את העמ וידעתי את מספר העמ: ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיכם אל העמ כהם וכחם מאה פעמימ ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפצ בדבר הזה: ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העמ את ישראל: ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימינ העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר: ויבאו הגלעדה ואל ארצ תחתים חדשי ויבאו דנה יענ וסביב אל צידון: ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: וישטו בכל הארצ ויבאו מקצה תשעה חדשימ ועשרימ יום ירושלם: ויתנ יואב את מספר מפקד העמ אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלפ חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: ויכ לב דוד אתו אחרי כן ספר את העמ ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עונ עבדך כי נסכלתי מאד: ויקמ דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר: הלכ ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לכ אחת מהם ואעשה לך: ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לכ שבע שנימ רעב בארצך אמ שלשה חדשימ נסכ לפני צריכ והוא רדפך ואמ היות שלשת ימימ דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: ויאמר דוד אל גד צר לי מאד

נפלה נא ביד יהוה כי רבימ רחמו וביד אדם אל אפלה: ויתנ יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מִדָּן ועד באר שבע שבעים אלף איש: וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעמ רב עתה הרפ ידך ומלאך יהוה היה עִם גֵּרֵן האורנה היבסי: ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעמ ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאנ מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקמ ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה: וישקפ ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עבריים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגימ וכלי הבקר לעצימ: הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצכ: ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקנ דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלימ חמשימ: ויבן שמ דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמימ ויעתר יהוה לארצ ותעצר המגפה מעל ישראל:

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשימי איש רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: והיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמועי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עיני רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ויאמר נתן אל בת שבע אמ שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע: ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: הנה עודך מדברת שמ עם המלך ואני אבוא אחריכ ומלאתי את דבריך: ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך: ותקד בת שבע וישתחו למלך ויאמר המלך מה לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאימי: והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנמ אכלימ ושתימ לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אמ מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתיו כי כן אעשה היום הזה: ותקד בת שבע אפימ ארץ וישתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלמ: ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: ומשח אתו שמ צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתיו ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמנ כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד: וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון: ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: ויעלו כל העם אחריו והעם מחללימ בחללימ ושמיחימ שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולמ: וישמע אדניהו וכל הקראימ אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה: וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע

והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלכ: וימשחו אתו צדוק הכהן ונתנו הנביא למלך בגחון ויעלו משמ שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: וגם באו עבדי המלך לברכ את אדניו המלך דוד לאמר ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות: ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערנו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: וישלח המלך שלמה ויירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך: ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: אנכי הלכ בדרכ כל הארץ וחזקת והיית לאיש: ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתי מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניי את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגו וישם דמי מלחמה בשלם ויתנ דמי מלחמה בחגרתו אשר במותניו ובנעלו אשר ברגליו: ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: ולבני רזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באחלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרימ והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנימי והוא ירד לקראתי הירדנ ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיית בחרב: ועתה אל תנקוה כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל: וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברונ מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכנ מלכתו מאד: ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניי ויתנ לי את אבישג השונמית לאשה: ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו: ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניי: ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלו לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: ועתה חי יהוה אשר הכניני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת: ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיית כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי: ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב

וכה ענני: ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: ושוב דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעמ יהוה: ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: ויאמר שמעיה למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעיה בירושלם ימימי רבימי: והיה מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעיה אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעיה לאמר הנה עבדיך בגת: ויקם שמעיה ויחבש את חמורו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעיה ויבא את עבדיו מגת: ויגד לשלמה כי הלך שמעיה מירושלם גת וישב: וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בכ לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך: ויאמר המלך אל שמעיה אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה ככון לפני יהוה עד עולם: ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה: ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימיים ההם: ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתה לך: ויאמר שלמה אתה עשית עמ עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמות ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן יושב על כסאו כיומ הזה: ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עמ רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב: ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להביני בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: ויטיב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימימי רבימי ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבני לשמע משפט: הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך: וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימימי: ואמ תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכתי את ימיך: ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדה לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית: והיה ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אינן זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית: וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להניק את בני והנה מת ואתבוננ אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשניי ונתנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: ותאמר האשה אשר בנה החי אל

המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גמ לי גמ לכ לא יהיה גזרו: ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט: ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: אליהרפ ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר: ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: ועזריהו בן נתן על הנציבים וזבד בן נתן כהן רעה המלך: ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס: ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל: ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה: בענא בן אחילוד תענק ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריה נחשת: אחינדב בן עדא מחנימה: אחימעץ בנפתלי גמ הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: בענא בן חושי באשר ובעלות: יהושפט בן פרוח ביישכר: שמעי בן אלא בבנימין: גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ יהודה ישראל רבים כחול אשר על הימ לרב אכלים ושתיים ושמחים: ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשימי מנחה ועבדי מן שלמה כל ימי חייו: ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב: וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדין ועד באר שבע כל ימי שלמה: ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: וכלכלו הנציבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפט: ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הימ: ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימנו וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגויים סביב: וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: וידבר על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו: וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: וישלח שלמה אל חירם לאמר: אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו: ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב איני שטן ואיני פגע רע: והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתה תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עמ עבדיך ושכר עבדיך אתה לכ ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי איני בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים: ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בימי עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתי שמ ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו: ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה: ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר

לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס: ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: לבד משרי הנציבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלוש מאות הרדמים בעמ העשים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבילים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו: והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ויעש לבית חלוני שקפים אטומים: ויבן על קיר הבית יצוץ סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: היצוץ התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית: והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומנ התיכנה אל השלשים: ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבם ושדרת בארזים: ויבן את היצוץ על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים: ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: הבית הזה אשר אתה בנה אמ תלך בחקתי ואת משפטי תעשה אל שומרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: ויבן שלמה את הבית ויכלהו: ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עצ מבית ויצפ את קרקע הבית בצלעות ברושים: ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אינן אבן נראה: ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שמ את ארון ברית יהוה: ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצפ מזבח ארז: ויצפ שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: ואת כל הבית צפה זהב עד תמ כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: ויצפ את הכרובים זהב: ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצו: ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצו: ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית: ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב: וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גליליים ושני קלעים הדלת השנית גליליים: וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה: ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים: ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלושים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה

חמשה עשר הטור: ושקפני שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקפ ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמודים ועב על פניהם: ואולם הכסא אשר ישפט שם אלמ המשפט עשה וספונ בארז מהקרקע עד הקרקע: וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: כל אלה אבני יקרת כמדת גזית מגירות במגרה מבית ומחוצ וממסד עד הטפחות ומחוצ עד החצר הגדולה: ומיסד אבני יקרות אבני גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ומלמעלה אבני יקרות כמדות גזית וארז: וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאמ הבית: וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר: בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בבחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתי עשרה אמה יסב את העמוד השני: ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: שבכי מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתי טרי סביב על הכתרת השנית: ויקמ את העמודים לאלמ ההיכל ויקמ את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקמ את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: ויעש את הימ מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הימ סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והימ עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: ויעש את המכונות עשר נחשת ארבע באמה ארכ המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בני השלבים: ועל המסגרות אשר בני השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתי כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות: ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה: ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתי ומסגרתיה ממנה: ויפתח על הלחת ידתי ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב: כזאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכונות: ויתן את המכונות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הימ נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: ויעש חירום את הכירות ואת היעם ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: עמדים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמודים שתי והשבכות שתי לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים: ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת

אשר על פני העמודים: ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על המכנות: ואת הימ האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הימ: ואת הסיירות ואת העינים ואת המזרקות ואת כל הכלים האלה אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: בכבר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרת: וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ואת המנורות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה: אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנימ בחג הוא החדש השביעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: כי הכרובים פרשימ כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שמ עד היום הזה: אינ בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שמ משה בחרב אשר כרת יהוה עמ בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והעננ מלא את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני העננ כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בניתי בית זבל לכ מכוון לשבתך עולמימי: ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אביו ובידו מלא לאמר: מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שמ ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: ויהי עמ לבב דוד אביו לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אביו יען אשר היה עמ לבב לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עמ לבב: רק אתה לא תבנה הבית כי אמ בנך היצא מחלציק הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אביו ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ואשמ שמ מקום לארון אשר שמ ברית יהוה אשר כרת עמ אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים: ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש בפיו השמיים: ויאמר יהוה אלהי ישראל איני כמכם אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הבית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבב: אשר שמרת לעבדך דוד אביו את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיומ הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אביו את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לכ איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברייך אשר דברת לעבדך דוד אביו: כי האמנתי ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אפ כי הבית הזה אשר בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שמ לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבח בבית הזה: ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת

לו כצדקתו: בהנגפ עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושוב אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: בהעצר שמיים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובו כי תענמ: ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרכ הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריה כל נגע כל מחלה: כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתת לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרע הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה: אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית: כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרכ אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך: ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי אינ אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה אל קרובה: והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושוב והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעונו רשענו: ושוב אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך: ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בכ ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום: כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: להיות עיניך פתוחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים אדני יהוה: ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קמ מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתנ מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דבר הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עמ אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: והיה לבבכם שלם עמ יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוכ החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו: ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפצ לעשות: וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעו: ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה

אשר בנתה לשומ שמי שמ עד עולם והיו עיני ולבי שמ כל הימים: ואתה אמ תכל לפני כאשר הלך דוד אביכ בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתכ חקי ומשפטי תשמר: והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביכ לאמר לא יכרת לכ איש מעל כסא ישראל: אמ שוב תשובו אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישמ ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדו על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: והי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר מה הערים האלה אשר נתת לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: וישלח חירם מלמך מאה ועשרים ככר זהב: וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר: פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחמי לבתו אשת שלמה: ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחנות: ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ: ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: כל העמ הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסים אשר לא מבני ישראל המה: בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי המ אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: אלה שרי הנציבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעמ העשים במלאכה: אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא: והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית: ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום: וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הימ עמ עבדי שלמה: ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה: ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמיים וזהב רב מאד ואבני יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עמ לבבה: ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריי ועל חכמתך: ולא האמנתי לדבריי עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: אשרי אנשי אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בכ לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמיים הרבה מאד ואבני יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבני יקרה: ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה:

ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: לבת מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: ויעש המלך שלמה מאתיים צנה זהב שחוט שלשת מנימ זהב יעלה על המגן האחת: ויתנמ המלך בית יער הלבנון: ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדימ אצל הידות: ושנים עשר אריימ עמדימ שמ על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אינ כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: כי אני תרשיש למלך בימ עמ אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבימ וקפים ותכיימ: ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: וכל הארץ מבקשימ את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהימ בלבו: והמה מבאימ איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמימ סוסימ ופרדימ דבר שנה בשנה: ויאסף שלמה רכב ופרשימ ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשימ וינחמ בערי הרכב ועמ המלך בירושלם: ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנימ ואת הארזימ נתן כשקמימ אשר בשפלה לרב: ומוצא הסוסימ אשר לשלמה ממצרימ ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: ותעלה ותצא מרכבה ממצרימ בשש מאות כסף וסוס בחמשימ ומאה וכן לכל מלכי החתימ ולמלכי ארם בידמ יצאו: והמלך שלמה אהב נשימ נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית: מן הגוימ אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכמ אכנ יטו את לבבכמ אחרי אלהימ בהם דבק שלמה לאהבה: ויהי לו נשימ שרות שבע מאות ופלגשימ שלש מאות ויטו נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהימ אחרים ולא היה לבבו שלם עמ יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנימ ואחרי מלכמ שקץ עמנימ: ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמו: וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהימ: ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעמ יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמימ: וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהימ אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: אכ בימיך לא אעשנה למענ דוד אביך מיד בנך אקרענה: רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתנ לבנך למענ דוד עבדי ולמענ ירושלם אשר בחרתי: ויקמ יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדומ: ויהי בהיות דוד את אדומ בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללימ ויכ כל זכר באדומ: כי ששת חדשימ ישב שמ יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדומ: ויברח אדד הוא ואנשימ אדמימ מעבדי אביו אתו לבוא מצרימ והדד נער קטן: ויקמו ממדינ ויבאו פארן ויקחו אנשימ עממ מפארן ויבאו מצרימ אל פרעה מלך מצרימ ויתן לו בית ולחמ אמר לו וארץ נתן לו: וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: והדד שמע במצרימ כי שכב דוד עמ אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלכ אל ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: ויקמ אלהימ לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו: ויקבצ עליו אנשימ ויהי שר גדוד בהרג דוד אתמ וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקצ בישראל וימלך על ארם: וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושמ אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירמ יד במלך: וזה הדבר אשר הרימ יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרצ עיר דוד אביו: והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את

הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף: ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרכו והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעיו: ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלכא אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ולבנו אתנ שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשומר שמי שם: ואתה אקח ומלכת בכל אשר תאזה נפשך והיית מלך על ישראל: והיה אם תשמע את כל אשר אצוץ והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: ואענה את זרע דוד למען זאת אם לא כל הימים: ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה: והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: וישב שלמה עמ אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: וילכ רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אותו: ויהי כשמע ירבעם בב נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדי את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממנני אבי: ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו: וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בנ נבט: וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבני ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילכ ישראל לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמצ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד: זולתי שבט יהודה לבדו: ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עמ בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית

יהודה ובנימיני ויתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עמ אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: אמ יעלה העם הזה לעשות זבחימ בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושוב אל רחבעם מלך יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיכם ישראל אשר העלוכם מארץ מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: והיה הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: ויעש את בית במות ויעש כהנימ מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלכד ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: ויקרא אל המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליכם את כהני הבמות המקטרים עליכם ועצמות אדם ישרפו עליכם: ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: והיה כשעמ המלך את דבר איש האלהים אשר קרא אל המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיכם והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: ויאמר איש האלהים אל המלך אמ תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מימ במקום הזה: כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מימ ולא תשוב בדרכ אשר הלכת: וילך בדרכ אחר ולא שב בדרכ אשר בא בה אל בית אל: ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם: וידבר אלהם אביהם אי זה הדרכ הלך ויראו בניו את הדרכ אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: ויאמר לא אוכל לשוב אתכם ולבוא אתכם ולא אוכל לחם ולא אשתה אתכם מימ במקום הזה: כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שמ מימ לא תשוב ללכת בדרכ אשר הלכת בה: ויאמר לו גם אני נביא כמכם ומלאכם דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבחו אתכם אל ביתכם ויאכל לחם וישת מימ כחש לו: וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מימ: והיה הם ישיבים אל השלחן והיה דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אלהיכם: ותשב ותאכל לחם ותשת מימ במקום אשר דבר אליכם אל תאכל לחם ואל תשת מימ לא תבוא נבלתכם אל קבר אבתיכם: והיה אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו: וילך וימצאוהו אריה בדרכ וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרכ והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: והנה אנשימ עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרכ ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרכ ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברוהו וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר לו: וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרכ וחמור והאריה עמדימ

אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור: וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: ויהי אחרי קברו אותו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותי הניחו את עצמותי: כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון: אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העמ כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות: ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שמ אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העמ הזה: ולקחת בידך עשרה לחם ונקדימ ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער: ותעש כן אשת ירבעם ותקמ ותלכ שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרמיתם מתוך העמ ואתנכ נגיד על עמי ישראל: ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלכ אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלכ ותעשה לה אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואחתי השלכת אחרי גוך: לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתי בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עופ השמים כי יהוה דבר: ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתת לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: ויתנ את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: ותקם אשת ירבעם ותלכ ותבא תרצתה היא באה בספ הבית והנער מת: ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתי שנה וישכב עמ אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשומו את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אותו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עצ רענן: וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם: ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמורים פתח בית המלך: ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאומ הרצים והשיבום אל תא הרצים: ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עמ אבתיו ויקבר עמ אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבימ בנו תחתיו: ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבימ על יהודה: שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלומו: וילכ בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עמ יהוה

אלהיו כלבב דוד אביו: כי למענ דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה היתה בינו ורחבעם ובינו ירבעם כל ימי חייו: ויתר דברי אביו וכל אשר עשה הלא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בינו אביו ובינו ירבעם: וישכב אביו עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושמו אמו מעכה בת אבישלום: ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרפ בנחל קדרון: והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: ומלחמה היתה בינו אסא ובינו בעשא מלך ישראל כל ימיהם: ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה: ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנמו ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: ברית ביני ובינך בין אבי וביני אביו הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את ברייתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויכ את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: ויהי כשעם בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה: והמלך אסא השמיע את כל יהודה אינו נקי וישאו את אביו הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן במ המלך אסא את גבע בנימין ואת המצפה: ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתיים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרכ אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתו אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתו: וימתו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל כעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל: ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ומלחמה היתה בינו אסא ובינו בעשא מלך ישראל כל ימיהם: בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרכ ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: יען אשר הרימתי מן העפר ואתנכ נגיד על עמי ישראל ותלך בדרכ ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה שנתים: ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שנה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: ויבא זמרי ויכהו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתי בקיר וגאליו ורעהו: וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא

ביד יהוא הנביא: אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוא אלהי ישראל בהבליהם: ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלאו המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעמ חנימ על גבתו אשר לפלשתים: וישמע העמ החנימ לאמר קשר זמרי וגמ הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתו ויצרו על תרצה: והי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמונו בית המלך וישרפ עליו את בית מלך באש וימת: על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוא ללכת בדרכ ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז יחלק העמ ישראל לחצי חצי העמ היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: ויחזק העמ אשר אחרי עמרי את העמ אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי: בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתיים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: ויקנ את ההר שמרונ מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון: ויעשה עמרי הרע בעיני יהוא וירע מכל אשר לפניו: וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוא אלהי ישראל בהבליהם: ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב עמרי עמ אבתי ויקבר בשמרונ וימלך אחאב בנו תחתיו: ויחאבב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים וששנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרונ עשרים ושתיים שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוא מכל אשר לפניו: והי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו: ויקמ מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרונ: ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוא אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוא אשר דבר ביד יהושע בן נון: ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוא אלהי ישראל אשר עמדת לפניו אמ יהיה השנים האלה טל ומטר כי אמ לפי דברי: והי דבר יהוא אליו לאמר: לכ מזה ופנית לכ קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם: וילך ויעש כדבר יהוא וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומנ הנחל ישתה: והי מקצ ימים ויבש הנחל כי לא היה גשם בארצ: והי דבר יהוא אליו לאמר: קומ לכ צרפתה אשר לצידו וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: ויקמ וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצימ ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מימ בכלי ושתה: ותלק לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: ותאמר חי יהוא אלהיך אמ יש לי מעוג כי אמ מלא כפ קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצימ ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה: כי כה אמר יהוא אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוא גשם על פני האדמה: ותלק ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוא אשר דבר ביד אליהו: והי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית והי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו: ויקרא אל יהוא ויאמר יהוא אלהי הגמ על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוא ויאמר יהוא אלהי תשב נא נפש הילד הזה על

קרב: וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת: ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: וילכ אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה מאד: ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארצ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: ויחלקו להם את הארצ לעבר בה אחאב הלכ בדרכ אחד לבדו ועבדיו הלכ בדרכ אחד לבדו: ויהי עבדיו בדרכ והנה אליהו לקראתו ויכרוהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אינן והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: והיה אני אלק מאתך ורוח יהוה ישאכ על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאכ והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי: הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדת לפני כי היום אראה אליו: וילכ עבדיו לקראת אחאב ויגד לו וילכ אחאב לקראת אליהו: ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלכ אחרי הבעלים: ועתה שלח קבצ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבצ את הנביאים אל הר הכרמל: ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחרי ואת הבעל לכו אחרי ואל ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחוו וישמו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשימ: וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהריים לאמר הבעל עננו ואינן קול ואינן ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ויהי בצהריים ויהיה היתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרכ לו אולי ישנ הוא ויקצ: ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: ויהי כעבר הצהריים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואינן קול ואינן ענה ואינן קשב: ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים האלה: ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה: וירא כל העם

ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשומו ויורדמו אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם: ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרכ ים ויעל ויבט ויאמר אינ מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככפ איש עלה מימ ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילכ יזרעאלה: ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירצ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: ותשלח איזבל מלאכ אל אליהו לאמר כה יעשו אלהים וכה יוספו כי כעת מחר אשימ את נפשך כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילכ אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: והוא הלכ במדבר דרכ יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב וישנ תחת רתם אחד והנה זה מלאכ נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מימ ויאכל וישת וישב וישכב: וישב מלאכ יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרכ: ויקם ויאכל וישתה וילכ בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: ויבא שם אל המערה וילנ שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתיו הרסו ואת נביאי הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתיו הרסו ואת נביאי הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלכ על ארם: ואת יהוא בן נמשי תמשח למלכ על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיו: והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוה והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: וילכ משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדימ לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את הבקר וירצ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריי ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחוהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתנ לעם ויאכלו וישני וילכ אחרי אליהו וישרתו: ובן הדד מלכ ארם קבצ את כל חילו ושלשני ושנימ מלכ אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרונ וילחמ בה: וישלח מלאכיה אל אחאב מלכ ישראל העירה: ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיי ובניי הטובים לי הם: ויען מלכ ישראל ויאמר כדברך אדני המלכ לך אני וכל אשר לי: וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אלייך לאמר כספך וזהבך ונשיי ובניי לי תתן: כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אלייך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניי ישימו בידם ולקחו: ויקרא מלכ ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אליי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלכ כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבחו דבר: וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרונ לשעלימ לכל העם אשר ברגלי: ויען מלכ ישראל ויאמר דברו אל תהלל חגר כמפתח: ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות

ויאמר אל עבדיו שימו ושימו על העיר: והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלכ ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראיית את כל ההמונ הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה: ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתיים שנים ושלישי ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: ויצאו בצהריים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלישי ושנים מלך עזר אתו: ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרונו: ויאמר אמ לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: ויכו איש איש וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשי: ויצא מלך ישראל ויכ את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה: ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרימ אלהימה על כן חזקו ממנו ואולמ נלחמ אתם במישור אם לא נחזק מהם: ואתה תמנה לך חיל הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושימ פחות תחתיהם: ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן: ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ: ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו אלהי הרימ יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמונ הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר: ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלימ בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך: ויחגרו שקים במתניהם וחבלימ בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא: והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיכ בן הדד ויאמר באו קחוו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה: ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אישם וחוצות תשימ לך בדמשק כאשר שמ אבי בשמרונו ואני בברית אשלחם ויכרת לו ברית וישלחם: ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו: ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנכ הולך מאתי והכ האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכח: וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכחו האיש הכה ופצע: וילך הנביא ויעמד למלך על הדרכ ויתחפש באפר על עיניו: ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול: ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטכ אתה חרצת: וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות הזירעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות הזירעאלי ויאמר לא אתנ לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם: ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: וידבר אליה כי אדבר אל נבות הזירעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפצ

אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתנ לך את כרמי: ותאמר אליו איזבל
אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך אני אתנ
לך את כרם נבות הזקנים: ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח
הספרים אל הזקנים ואל החרימים אשר בעירו הישיבים את נבות: ותכתב בספרים
לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העמ: והושיבו שנים אנשים בני בליעל
נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: ויעשו אנשי עירו
הזקנים והחרימים אשר הישיבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב
בספרים אשר שלחה אליהם: קראו צום והשיבו את נבות בראש העמ: ויבאו שני
האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העמ לאמר
ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוצ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: וישלחו אל
איזבל לאמר סקל נבות וימת: והי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות הזקנים אשר מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת: והי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם
נבות הזקנים לרשתו: והי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: קום רד לקראת
אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שמ לרשתו: ודברת
אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה: ויאמר
אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכר לעשות הרע בעיני
יהוה: הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריכ והכרתי לאחאב משתיני בקיר ועצור
ועוזב בישראל: ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל
העם אשר הכעסת ותחטא את ישראל: וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל זירעאל: המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה
יאכלו עופ השמים: רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה
אשר הסתה אתו איזבל אשתו: ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו
האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: והי כשמע אחאב את הדברים האלה
ויקרק בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: והי דבר יהוה
אל אליהו התשבי לאמר: הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא
אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו: וישבו שלש שנים אינ מלחמה
בין ארם ובין ישראל: והי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך
ישראל: ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשימי
מקחת אתה מיד מלך ארם: ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסי: ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האל על רמת גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: ויאמר יהושפט האינ פה נביא ליהוה
עוד ונדרשה מאותו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את
יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה
ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר
מהרה מיכיהו בן ימלה: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישיבים איש על כסאו
מלבישים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש
לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם
עד כלתם: וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד
המלך: והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים
פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריי כדבר אחד מהם ודברת טוב: ויאמר
מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר: ויבוא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחלל ויאמר אליו עלה
והצלח ונתן יהוה ביד המלך: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבע
אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל
ההרים כצאן אשר אינ להם רעה ויאמר יהוה לא אדנימ לאלה ישוּבו איש לביתו
בשלום: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב

כי אמר רע: ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמיים עמד עליו מימינו ומשמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך: ויאמר מיכיהו הנכ ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך: ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילו לחם ולחץ ומימי לחץ עד באי בשלום: ויאמר מיכיהו אמ שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמי כלם: ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אכ מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט: ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחריו: ואיש משכ בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרים ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי: ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב: ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: וילך בכל דרכי אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אכ הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: וישלם יהושפט עם מלך ישראל: ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: ומלך אין באדום נצב מלך: יהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר: אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עמ עבדיך באניות ולא אבה יהושפט: וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרכי אביו ובדרכי אמו ובדרכי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

ויפסע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכיה ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ומלאכ יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי איני אלהים בישראל אתם הלכיתם לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שמ לא תרד ממנה כי מות תמות וילכ אליה: וישבו המלאכים אליו ויאמרו אליהם מה זה שבתם: ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמרו אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי איני אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שמ לא תרד ממנה כי מות תמות: וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: וישלח אליו שר חמשיים וחמשי ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: ויענה אליהו וידבר אל שר החמשיים ואמר איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשייך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשייו: וישב וישלח אליו שר חמשיים אחר וחמשי ויענ וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה: ויענ אליה וידבר אליהם אמר איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשייך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשייו: וישב וישלח שר חמשיים שלשיים וחמשי ויעל ויבא שר החמשיים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליה איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשיים בעיניך: הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשיים הראשונים ואת חמשייהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: וידבר מלאכ יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך: וידבר אליו כה אמר יהוה יענ אשר שלחת מלאכיה לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי איני אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שמ לא תרד ממנה כי מות תמות: וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתיים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: והיה בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמיים וילכ אליהו ואלישע מן הגלגל: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל: ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני וירחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו וירחו: ויגשו בני הנביאים אשר בירחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם: וחמשיים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן: ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: והיה כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע והי נא פי שנימ ברוחך אלי: ויאמר הקשית לשאול אמ תראה אתי לקח מאתך יהי לך כנ ואמ איני לא יהיה: והיה המה הלכיהם הלכך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמיים: ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: וירמ את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו ואלישע: ויראהו בני הנביאים אשר בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשיים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פנ נשאו רוח יהוה וישלכוהו באחד ההרים או באחת הגאות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד בש ויאמר

שלחו וישלחו חמשימי איש ויבקשו שלשה ימימ ולא מצאהו: וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו: ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמימ רעים והארץ משכלת: ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שמ מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המימ וישלכ שמ מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למימ האלה לא יהיה משמ עוד מות ומשכלת: וירפו המימ עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משמ בית אל והוא עלה בדרכ ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ויפג אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתימ דבימ מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדימ: וילכ משמ אל הר הכרמל ומשמ שב שמרו: ויהורם בן אחאב מלכ על ישראל בשמרו בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלכ יהודה וימלכ שתימ עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה: ומישע מלכ מואב היה נקד והשיב למלכ ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילימ צמר: ויהי כמות אחאב ויפשע מלכ מואב במלכ ישראל: ויצא המלכ יהורם ביום ההוא משמרו ויפקד את כל ישראל: וילכ וישלח אל יהושפט מלכ יהודה לאמר מלכ מואב פשע בי התלכ אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוכ כעמי כעמכ כסוסי כסוסי: ויאמר אי זה הדרכ נעלה ויאמר דרכ מדבר אדום: וילכ מלכ ישראל ומלכ יהודה ומלכ אדום ויסבו דרכ שבעת ימימ ולא היה מימ למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ויאמרו מלכ ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר יהושפט האינ פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויענ אחד מעבדי מלכ ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מימ על ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלכ ישראל ויהושפט ומלכ אדום: ויאמר אלישע אל מלכ ישראל מה לי ולכ לכ אל נביאי אביכ ואל נביאי אמכ ויאמר לו מלכ ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפני כי לולי פני יהושפט מלכ יהודה אני נשא אמ אביט אליכ ואמ אראכ: ועתה קחו לי מנגנ והיה כנגנ המנגנ ותהי עליו די יהוה: ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבימ גבימ: כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מימ ושתימם אתם ומקניכם ובהמתכם: ונקל זאת בעיני יהוה ונתנ את מואב בידכם: והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עצ טוב תפילו וכל מעיני מימ תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנימ: ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מימ באימ מדרכ אדום ותמלא הארץ את המימ: וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחמ במ ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול: וישכימו בבקר והשמם זרחו על המימ ויראו מואב מנגד את המימ אדמימ כדמ: ויאמרו דמ זה חרב נחרבו המלכים ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב: והערים יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעיני מימ יסתמו וכל עצ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעימ ויכוה: וירא מלכ מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלפ חרב להבקיע אל מלכ אדום ולא יכלו: ויקח את בנו הבכור אשר ימלכ תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצפ גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: ואשה אחת מנשי בני הנביאימ צעקה אל אלישע לאמר עבדכ אישי מת ואתה ידעת כי עבדכ היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדימ: ויאמר אליה אלישע מה אעשה לכ הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אינ לשפחתי כל בבית כי אמ אסוכ שמ: ויאמר לכי שאלי לכ כלים מן החוצ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעטי: ובאת וסגרת הדלת בעדכ ובעד בניכ ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ותלכ מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המ מגשימ אליה והיא מיצקת: ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אינ עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהימ ויאמר לכי מכרי את

השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי יסר שמה לאכל לחם: ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קיר קטנה ונשימי לו שמ מטה ושלח וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לכ היש לדבר לכ אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אינ לה ואישה זקנ: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרימ: ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: וישאחו ויביאחו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהריים וימת: ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית הלז: עתה רוצ נא לקראתה ואמר לה השלום לכ השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלח אתי: ויאמר לגחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תענונו ושמת משענתי על פני הנער: ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: וגחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיצ הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחמ בשר הילד: וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אלי ויאמר שאי בנך: ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישיבי לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: ויצקו לאנשיהם לאכול והיה כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכל לאכל: ויאמר וקחו קמח וישלכ אל הסיר ויאמר צק לעמ ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תנ לעמ ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתנ זה לפני מאה איש ויאמר תנ לעמ ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: ויתנ לפניו ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: ונעמן שר צבא מלך ארמ היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתנ יהוה תשועה לארמ והאיש היה גבור חיל מצרע: וארמ יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאספ אתו מצרעתו: ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך ארמ לכ בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: והיה כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאספ

איש מצרעתו כי אכ דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלכך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחצ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואפ כי אמר אליך רחצ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן: ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה זובח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי בית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארצ: ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: וירדף גיחזי נעמן וימאן נעמן ויראה נעמן רצ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום אדני שלחתי לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתני חלפות בגדי: ויאמר נעמן הוואל קח ככרים ויפרצ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתני חלפות בגדים ויתן אל שני נערים וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו: והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלכ עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו לא לבי הלכ כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן תדבק בכ ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג: ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישיבים שמ לפניך צר ממנו: נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: ויאמר האחד הוואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלכ: וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עצ וישלכ שמה ויצפ הברזל: ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועצ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי: וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתי: וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתי: ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכב: ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדת: וישלח שמה סוסימ ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: וישכמו משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסימ ורכב אש סביבת אלישע: וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הכ נא את הגוי הזה בסנורים ויכמו בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרכ ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה: ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם

ויראו והנה בתוכ שמרון: ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שימ לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חריונימ בחמשה כסף: ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המנ הגרן או מן היקב: ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העמ והנה השק על בשרו מבית: ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: ואלישע ישב בביתו והזקנים ישיבים אותו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד: ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: ויענ השליש אשר למלך שנע על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשמ לא תאכל: וארבעה אנשימי היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישיבים פה עד מתנו: אמ אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שמ ואמי ישיבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם ואמי יחינו נחיה ואמי ימיתנו ומתנו: ויקומו בנשפ לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אינ שמ איש: ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו וינוסו בנשפ ויעזבו את אהליהם ואת סוסייהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשימי היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשימי וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אינ שמ איש וקול אדם כי אמ הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבימי אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיימי ואל העיר נבא: ויענ אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסימי הנשארימי אשר נשארו בה הנם ככל ההמונ ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המונ ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סוסימי וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרכ מלאה בגדים וכלימי אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך: ויצא העמ ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העמ בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: ויענ השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנכ ראה בעיניך ומשמ לא תאכל: ויהי לו כן וירמסו אתו העמ בשער וימת: ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע

שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלכ היא וביתה ותגר בארצ
פלשתיים שבע שנים: ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארצ פלשתיים ותצא
לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים
לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך
על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה
אלישע: וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתנ לה המלך סריס אחד לאמר השיב
את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארצ ועד עתה: ויבא
אלישע דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה:
ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את
יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: וילך חזהאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל
טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם
שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה
והראני יהוה כי מות ימות: ויעמד את פניו וישמ עד בש ויבכ איש האלהים:
ויאמר חזהאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה
מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתימה תבקע:
ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע
הראני יהוה אתך מלך על ארם: וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה
אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח המכבד ויטבל
במימי וירכש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן אחזב
מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים
ושתיים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך בירושלם: וילך בדרכ מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחזב כי בת אחזב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא
אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו
כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך: ויעבר יורם
צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי
הרכב וינס העם לאהלו: ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אחזיהו בנו תחתיו: בשנת שתיים עשרה שנה ליורם בן אחזב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרכ בית
אחזב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחזב כי חתן בית אחזב הוא: וילך את יורם
בן אחזב למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמיים את יורם:
וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמיים ברמה בהלחמו
את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן
אחזב ביזרעאל כי חלה הוא: ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר
לו חגר מתניך וקח פכ השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: ובאת שמה וראה שמ
יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אותו חדר בחדר:
ולקחת פכ השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל
ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד:
ויבא והנה שרי החיל ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו
ויאמר אליך השר: ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר
יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: והכיתה את בית
אחזב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: ואבד
כל בית אחזב והכרתי לאחזב משתי בקיר ועצור ועוזב בישראל: ונתתי את
בית אחזב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: ואת איזבל יאכלו
הכלבים בחלק יזרעאל ואיני קבר ויפתח הדלת וינס: ויהוא יצא אל עבדי אדניו
ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את
האיש ואת שיחו: ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר

כה אמר יהוה משחתיכם למלך אל ישראל: וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוה: ויתקשר יהוה בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמיי בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוה אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל: וירכב יהוה וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוה בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוה מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד המ ולא שב: וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוה מה לך ולשלום סב אל אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוה בנמשי כי בשגנונו ינהג: ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוה וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי: והי כראות יהורם את יהוה ויאמר השלום יהוה ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמכ וכשפיה הרבימי: ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: והוא מלא ידו בקשת ויכ את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכחו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבי צמדימ אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: אמר לא את דמי נבות ואת דמי בני ראתי אמש נאמ יהוה: ושלמתי לך בחלקה הזאת נאמ יהוה ועתה שא השלכחו בחלקה כדבר יהוה: ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגנ וירדפ אחריו יהוה ויאמר גמ אתו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעמ וינס מגדו וימת שמ: וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עמ אבתיו בעיר דוד: ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה: ויבוא יהוה יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשמ בפוכ עיניה ותיטב את ראשה ותשקפ בעד החלון: ויהוה בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסימי: ויאמר שמטחו וישמטוה וזי מדמה אל הקיר ואל הסוסימ ויירמסנה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אמ הגלגלת והרגלימ וכפות הידימ: וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבימ את בשר איזבל: והית נבלת איזבל כדמנ על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל: ולאחאב שבעימ בנימ בשמרון ויכתב יהוה ספרימ וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנימ ואל האמנימ אחאב לאמר: ועתה כבא הספר הזה אליכמ ואתכמ בני אדניכמ ואתכמ הרכב והסוסימ ועיר מבצר והנשק: וראיתמ הטוב והישר מבני אדניכמ ושמתימ על כסא אביו והלחמו על בית אדניכמ: ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכימ לא עמדו לפני ואיכ נעמד אנחנו: וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנימ והאמנימ אל יהוה לאמר עבדי אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליכ איש הטוב בעיניכ עשה: ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אמ לי אתמ ולקלי אתמ שמעימ קחו את ראשי אנשי בני אדניכמ ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעימ איש את גדלי העיר מגדלימ אותמ: והי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעימ איש וישימו את ראשיהם בדודימ וישלחו אליו יזרעאלה: ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתמ שני צברימ פתח השער עד הבקר: והי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העמ צדקימ אתמ הנה אני קשרתי על אדני ואהרגו ומי הכה את כל אלה: דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ויכ יהוה את כל הנשארימ לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: ויקמ ויבא וילכ שמרון הוא בית עקד הרעימ בדרכ: והוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי

אתם ויאמרו אחי אחיזהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה: ויאמר תפשו חיימ ויתפשו חיימ וישחטו אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: וילכ משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכוה ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עמ לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתנ ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: ויבא שמרון ויכ את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: ויקבצו יהוה את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוה יעבדנו הרבה: ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוה עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל: ויאמר יהוה קדשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח יהוה בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: ויבא יהוה ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פנ יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוה שמ לו בחוץ שמימי איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוה לרצים ולשלישי באו הכומו איש אל יצא ויכומו לפי חרב וישלכו הרצים והשלישי וילכו עד עיר בית הבעל: ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפו: ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום: וישמד יהוה את הבעל בישראל: רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוה מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן: ויאמר יהוה אל יהוה יענ אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ויהוה לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: בימימי ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכמ חזאל בכל גבול ישראל: מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוה וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהוה עמ אבותיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: והימים אשר מלך יהוה על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון: ועתליה אמ אחיזהו וראתה כי מת בנה ותקמ ותאבד את כל זרע הממלכה: ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחיזהו את יואש בן אחיזהו ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: ויצמו לאמר זה הדבר אשר תעשון השלישי מכמ באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: והשלישית בשער סור והשלישית בשער אחרי הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: ושתי הידות בכמ כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו: ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עמ יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: ויתנ הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך ויתנ עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחוהו ויכו כפ ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליה את קול הרצין העמ ותבא אל העמ בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל המלך וכל עמ הארץ שמח ותקע בחצרות ותקער עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: וישמו

לה ידימ ותבוא דרך מבוא הסוסימ בית המלך ותומת שמ: ויכרת יהוידע את
 הברית בני יהוה ובני המלך ובני העמ להיות לעמ ליהוה ובני המלך ובני העמ:
 ויבאו כל עמ הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחו ואת צלמיו שברו היטב ואת
 מתנ כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישמ הכהן פקדות על בית יהוה: ויקח את
 שרי המאות ואת הכרי ואת הרצימ ואת כל עמ הארץ וירידו את המלך מבית
 יהוה ויבואו דרך שער הרצימ בית המלך וישב על כסא המלכמ: וישמח כל עמ
 הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: בן שבע שנים יהואש
 במלכו: בשנת שבע ליהואש מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושמ אמו
 צביה מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע
 הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העמ מזבחים ומקטרים בבמות: ויאמר יהואש
 אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות
 ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש
 מאת מכרו והמ יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שמ בדק: ויהי בשנת
 עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך
 יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק
 הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו: ויאתו הכהנים
 לבלתי קחת כסף מאת העמ ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן
 ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימיני בבוא איש בית יהוה
 ונתנו שמה הכהנים שמרי הספ את כל הכסף המובא בית יהוה: ויהי כראותם
 כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא
 בית יהוה: ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
 ויוציאוהו לחרשי העץ ולבני העשימ בית יהוה: ולגדרימ ולחצבי האבן ולקנות
 עצימ ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך
 לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף
 מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה:
 ולא יחשבו את האנשימ אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי
 באמנה המ עשימ: כסף אשמ וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: אז
 יעלה חזאל מלך ארם וילחמ על גת וילכדה וישמ חזאל פניו לעלות על ירושלם:
 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחיהו
 אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית
 המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר
 עשה הלוא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו
 קשר ויכו את יואש בית מלא היוורד סלא: ויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר
 עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עמ אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:
 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא
 על ישראל: בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאות
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אפ יהוה בישראל
 ויתנמ ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את
 פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחצ ישראל כי לחצ אתם מלך ארם:
 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם
 כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטי את ישראל בה
 הלך וגמ האשרה עמדה בשמרון: כי לא השאיר ליהואחז עמ כי אמ חמשימ
 פרשימ ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדמ מלך ארם וישמם כעפר לדש:
 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא המ כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עמ אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש
 בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז
 על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך: ויתר דברי יואש וכל אשר
 עשה וגבורתו אשר נלחמ עמ אמציה מלך יהודה הלוא המ כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עמ אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר

יואש בשמרון עמ מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבכ על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר לו אלישע קח קשת וחצימי ויקח אליו קשת וחצימי: ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חצ תשועה ליהוה וחצ תשועה בארמ והכית את ארמ באפק עד כלה: ויאמר קח החצימי ויקח ויאמר למלך ישראל הכ ארצה ויכ שלש פעמים ויעמד: ויקצפ עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארמ עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארמ: וימת אלישע ויקברוהו וגדודי מואב יבאו בארצ בא שנה: והיה המ קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילכ ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו: וחזאל מלך ארמ לחצ את ישראל כל ימי יהואחז: ויחנ יהוה אתם וירחמם ויפנ אליהם למענ בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארמ ומלכ בן הדד בנו תחתיו: וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערימ מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: בשנת שתימ ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושמ אמו יהועדין מן ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הבמות לא סרו עוד העמ מזבחים ומקטרים בבמות: והיה כאשר חזקה הממלכה בידו ויכ את עבדיו המכים את המלכ אביו: ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנימ ובנימ לא יומתו על אבות כי אמ איש בחטאו ימות: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנימ: וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנונ שלח אל הארז אשר בלבנונ לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנונ ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום ונשאכ לבכ הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנימ הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגפ יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרצ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלכ ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחמ עמ אמציהו מלך יהודה הלא המ כתובים עמ על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואש עמ אבתי ויקבר בשמרון עמ מלכי ישראל ומלכ ירבעם בנו תחתיו: ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הלא המ כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם: וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עמ אבתי בעיר דוד: ויקחו כל עמ יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה ומלכו וימתו אביו אמציהו: הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלכ עמ אבתי: בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלכ ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואינ עזר לישראל: ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחמ ואשר השיב את דמשק ואת חמת

ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: וינגע יהוה את המלך והיה מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשיית ויתם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: בשנת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו: ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעם ישבו לך על כסא ישראל והיה כן: שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון: ועל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויכ את שלום בן יביש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויכ את כל ההרורות בקע: בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו: ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישי ויכהו בשמרון בארמונו בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתו וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזריהו אביו עשה: רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רציני מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה: בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: וילך בדרכי מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:

אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם: בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמיים באו אילת וישבו שמ עד היום הזה: וישלח אחז מלאכיים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכפ מלך ארם ומכפ מלך ישראל הקומים עלי: ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד: וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית: וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו: ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסכ את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מביני המזבח ומביני בית יהוה ויתנ אתו על ירך המזבח צפונה: ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עמ הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הימ הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: ואת מיסכ השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב אחז עמ אבתיו ויקבר עמ אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך אשור והיה לו הושע עבד וישב לו מנחה: וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכיים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא: ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרונ ויצר עליה שלש שנים: בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: והיה כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: ויחפאו בני ישראל דבריהם אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עצ רענן: ויקטרו שמ בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ולא שמעו ויקשו את ערפם כערפ אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד במ וילכו אחרי ההבל והיהלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסימ עד אשר השליכם מפניו: כי קרע ישראל מעל בית דוד ומילכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: וילכו בני

ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה: עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: ויבא מלך אשור מבבל ומכוּתה ומעוּא ומחמת וספרוּיָם וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות והיו הרגימ בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר הגויים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח במ את האריות והנמ ממיתים אותם כאשר אינמ ידעים את משפט אלהי הארץ: ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנימ אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירמ את משפט אלהי הארץ: ויבא אחד מהכהנימ אשר הגלו משמרון וישב בבית אל והי מורה אתמ איכ ייראו את יהוה: והיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנימ גוי גוי בעריהם אשר הם ישיבימ שם: ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: והעוימ עשו נבחו ואת תרתק והספרוּיָם שרפים את בניהם באש לאדרמלכ וענמלכ אלה ספרים: והיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במוֹת והיו עשים להם בבית הבמות: את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגויים אשר הגלו אתמ משם: עד היום הזה הם עשים כמשפטימ הראשנימ אינמ יראים את יהוה ואינמ עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: ויכרת יהוה אתמ ברית ויצוּם לאמר לא תיראו אלהימ אחרים ולא תשתחוּ להם ולא תעבדוּם ולא תזבחוּ להם: כי אמ את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוּ ולו תזבחוּ: ואת החקים ואת המשפטימ והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימימ ולא תיראו אלהימ אחרים: והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהימ אחרים: כי אמ את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: ולא שמעו כי אמ כמשפטם הראשונ המ עשים: והיו הגויים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם המ עשים עד היום הזה: והי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימימ ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשת: ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמוהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלכ אשור ולא עבדו: הוא הכה את פלשתימ עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: והי בשנה הרביעית למלכ חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה: וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיהו היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחמ בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: ובארבע עשרה שנה למלכ חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלכ: בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנמ למלכ אשור: וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סרים ואת רב שקה מן לכיש אל המלכ חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: ויקראו אל המלכ ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזכיר: ויאמר אלהם רב שקה אמרו

נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אך דבר שפתיים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: עתה הנה בטחת לכ על משענת הקנה הרצוצ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כנ פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: וכי תאמרו אל אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לכ אלפים סוסים אמ תוכל לתת לכ רכבימ עליהם: ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לכ על מצרים לרכב ולפרשימ: עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה: ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על החמה: ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך ואלים שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שניהם עמכם: ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור: אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: ההצל הצילו אלהי הגויים איש את ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוימ הנע ועוה כי הצילו את שמרון מיד: מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענוה: ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב שקה: ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסימ בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוז: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנימ עד משבר וכח אינן ללדה: אולי ישמע יהוה אלהים את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרפ אלהים חי והוכיח בדבריהם אשר שמע יהוה אלהים ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכיה אל חזקיהו לאמר: כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהים אתה בטה בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: ההצילו אתם אלהי הגויים אשר שחתו אבותי את גוזה ואת חרנ ורצפ ובני עדנ אשר בתלאשר: איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוימ הנע ועוה: ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמיים ואת הארץ: הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרפ אלהים חי: אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגויים ואת ארצם: ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עצ ואבן ויאבדו: ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: וישלח ישעיהו בן אמוז אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת

אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי: זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לכ לעגה לכ בתולת בת ציון אחריכ ראש הניעה בת ירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרומ עיניך על קדוש ישראל: ביד מלאכיה חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרומ הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: אני קרתי ושתיתי מימי זרימ ואחרב בכפ פעמי כל יארי מצור: הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצימ ערימ בצרות: וישביהנ קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה: ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגז אל: יענ התרגז אל ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרכ אשר באת בה: וזה לכ האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמימ ואכלו פרימ: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת: לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שמ חצ ולא יקדמנה מגנ ולא ישפך עליה סללה: בדרכ אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאמ יהוה: וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמענ דוד עבדי: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאכ יהוה ויכ במחנה אשור מאה שמונימ וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילכ וישב סנחרב מלך אשור וישב בנינוה: ויהי הוא משתחוה בית נסרם אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארצ אררט וימלכ אסר חדן בנו תחתיו: בימימ ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוצ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבכ חזקיהו בכי גדול: ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר: שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לכ ביום השלישי תעלה בית יהוה: והספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכפ מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמענ דוד עבדי: ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנימ ויקחו וישימו על השחיני ויחי: ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: ויאמר ישעיהו זה לכ האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלכ הצל עשר מעלות אמ ישוב עשר מעלות: ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: בעת ההיא שלח בראדכ בלאדנ בן בלאדנ מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשימ האלה ומאיני יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארצ רחוקה באו מבבל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרותי: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה: הנה ימימ באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סריסימ בהיכל מלך בבל: ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אמ שלום ואמת יהיה בימי: ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המימ העירה הלא המ כתובימ על ספר דברי הימימ למלכי יהודה: וישכב חזקיהו עמ אבתיו וימלכ מנשה בנו תחתיו: בן שתימ עשרה שנה מנשה במלכו וחמשימ וחמש שנה מלך בירושלם ושמ אמו חפצי בה: ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוימ אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקמ מזבחת לבעל

ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמיים ויעבד אתם: ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשימ את שמי: ויבנו מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה: והעביר את בנו באש ועוננו ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: וישמ את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשימ את שמי לעולמ: ולא אסיפ להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: ולא שמעו ויתעמ מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו: ונטייתי על ירושלם את קו שמרונ ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפכ על פניה: ונטשתי את שארית נחלתי ונתתי ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם: יען אשר עשו את הרע בעיני והיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עמ אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמונו בנו תחתיו: בן עשרים ושתים שנה אמונו במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושמ אמו משלמת בת חרוצ מני יטבה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: וילך בכל הדרכ אשר הלך אביו ויעבד את הגלילים אשר עבד אביו וישתחו להם: ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרכ יהוה: ויקשרו עבדי אמונו עליו וימיתו את המלך בביתו: ויכ עמ הארץ את כל הקשרים על המלך אמונו וימליכו עמ הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: ויתר דברי אמונו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקבר אותו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: בן שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושמ אמו ידידה בת עדיה מבצקת: ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרכ דוד אביו ולא סר ימיו ושמואל: ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הספ מאת העם: ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית: לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עציים ואבני מחצב לחזק את הבית: אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידמ כי באמונה הם עשיים: ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדי את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתיו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישובי את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: ואל מלך יהודה השלח

אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רכ לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבכה לפני וגמ אנכי שמעתי נאמ יהוה: לכן הנני אספך על אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר: וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הספ להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמיים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל: והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמיים: ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרפ אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העמ: ויתצ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שמ בתימ לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגב עד באר שבע ונתצ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: וטמא את התפת אשר בגי בני הנמ לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: וישבת את הסוסימ אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרפ באש: ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתצ המלך וירצ משמ והשליך את עפרם אל נחל קדרון: ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימינן להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקצ צידנימ ולכמוש שקצ מואב ולמלכמ תועבת בני עמון טמא המלך: ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: וגמ את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גמ את המזבח ההוא ואת הבמה נתצ וישרפ את הבמה הדק לעפר ושרפ אשרה: ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שמ בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרפ על המזבח ויטמאם כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים ויאמר מה הציון הלא אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: וגמ את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: ויזבח את כל כהני הבמות אשר שמ על המזבחות וישרפ את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגמ את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למענ הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קמ כמותו: אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גמ את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי

את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם; ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו במגדו כראתו את: וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברוהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אותו וימליכו אותו תחת אביו: בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו: ויאסרוהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתנ ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: וימלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אכ העריכ את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה: בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבדיה בת פדיה מן רומה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו: בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: אכ על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהויקים עם אבתי וימלך יהויכין בנו תחתיו: ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים: בן שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרימ עליה: ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אותו מלך בבל בשנת שמונה למלכו: ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצצ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: ויגל את יהויכין בבבל ואת אמ המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הולכי גולה מירושלם בבבל: ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבבל: וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כי על אפ יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פני וימרד צדקיהו במלך בבל: ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנ עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרכ שער בני החמתיים אשר על גג המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרכ הערבה: וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אותו בערבות וירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה וידברו אותו משפט: ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו בבל: ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמונ הגלה נבזראדן רב טבחים:

ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמימ וליגבימ: ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ימ הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו במ לקחו: ואת המחנות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: העמודים שנימ הימ האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבעה ורמנימ על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבעה: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הספ: ומנ העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשימ מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עמ הארץ וששימ איש מעמ הארץ הנמצאים בעיר: ויקח אתמ נבוזראדן רב טבחים וילכ אתמ על מלך בבל רבלתה: ויכ אתמ מלכ בבל וימיתמ ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: והעמ הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלכ בבל ויפקד עליהמ את גדליהו בן אחיקם בן שפן: וישמעו כל שרי החילימ המה והאנשימ כי הפקיד מלכ בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהמ: וישבע להמ גדליהו ולאנשיהמ ויאמר להמ אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלכ בבל ויטב לכם: ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשימ אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודימ ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: ויקמו כל העמ מקטן ועד גדול ושרי החילימ ויבאו מצרימ כי יראו מפני כשדים: ויהי בשלשימ ושבע שנה לגלות יהויכין מלכ יהודה בשנימ עשר חדש בעשרימ ושבעה לחדש נשא אויל מרדכ מלכ בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלכ יהודה מבית כלא: וידבר אתו טבות ויתנ את כסאו מעל כסא המלכימ אשר אתו בבבל: ושנא את בגדי כלאו ואכל לחמ תמיד לפניו כל ימי חייו: וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלכ דבר יום ביומו כל ימי חיו:

חזונו ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז
יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמיים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנימי גדלתי
ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי
לא התבוננו: הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנימי משחיתים עזבו את
יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב דוי: מכפ רגל ועד ראש אינ בו מתמ פצע וחבורה ומכה
טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרימ אכלים אתה ושממה כמהפכת זרימ: ונותרה בת ציון
כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד
כמעט כסדמ היינו לעמרה דמינו: שמעו דבר יהוה קציני סדמ האזינו תורת
אלהינו עם עמרה: למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודמ פרימ וכבשים ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש
ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי הוי עלי
לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכמ גמ כי תרבו תפלה אינני
שמע ידיכם דמימ מלאו: רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע:
למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: לכו נא ונוכחה
יאמר יהוה אמ יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אמ יאדימו כתולע כצמר יהיו:
אמ תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ואמ תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר: איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילני בה ועתה
מרחמים: כספכ היה לסיגים סבאכ מהול במימ: שריכ סוררים וחברי גנבים כלו
אהב שחד ורדפ שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: לכן נאמ
האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחמ מצרי ואנקמה מאויבי: ואשיבה ידי
עליכ ואצרפ כבר סיגים ואסירה כל בדיליכ: ואשיבה שפטיכ כבראשנה ויעצכ
כבתחלה אחרי כן יקרא לכ עיר הצדק קריה נאמנה: ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה: ושובר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר
מימ אינ לה: והיה החסן לנערת ופעלו לניצוצ ובערו שניהם יחדו ואינ מכבה:
הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: והלכו
עמימ רבימ ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו
ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין הגוים
והוכיח לעמימ רבימ וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא
גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: כי
נטשתה עמכ בית יעקב כי מלאו מקדמ ועננימ כפלשתימ ובילדי נכרימ ישפיקו:
ותמלא ארצו כסף וזהב ואינ קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסימ ואינ קצה
למרכבתיו: ותמלא ארצו אילים למעשה ידיו ישתחו לשאר עשו אצבעתיו:
וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו: עיני גבהות אדם שפל ושח רומ אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא: כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורמ ועל כל נשא ושפל: ועל כל ארזי
הלבנון הרמימ והנשאים ועל כל אלונים הבשן: ועל כל ההרים הרמימ ועל כל
הגבעות הנשאות: ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: ועל כל אניות תרשיש
ועל כל שכיות החמדה: ושח גבהות האדם ושפל רומ אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא: והאלילים כליל יחלף: ובאו במערות צרימ ובמחלות עפר מפני פחד
יהוה ומהדר גאנו בקומו לערצ הארץ: ביום ההוא ישליכ האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: לבוא
בנקרות הצרימ ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערצ
הארץ: חדלו לכמ מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא: כי הנה
האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחמ וכל
משען מימ: גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: שר חמישים ונשוא פנים

ויועצ וחכם חרשימ ונבון לחש: ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו במ: ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצני תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידכ: ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אינ לחם ואני שמלה לא תשימיני קצני עמ: כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו: הכרת פניהם ענתה במ וחטאתם כסדמ הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה: אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו: עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריכ מתעימי ודרכ ארחתיכ בלעו: נצב לריב יהוה ועמד לדין עמימי: יהוה במשפט יבוא עמ זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכ: מלכמ תדכאו עמי ופני עניימ תטחנו נאמ אדני יהוה צבאות: ויאמר יהוה יענ כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינימ הלכ וטפופ תלכנה וברגליהם תעכסנה: ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתחנ יערה: ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסימ והשביסימ והשהרנימ: הנטפות והשרות והרעלות: הפארימ והצעדות והקשרימ ובתי הנפש והלחשימ: הטבעות וזימי האפ: המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטימ: הגלינימ והסדינימ והצניפות והרדידימ: והיה תחת בשמ מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפ: מתיכ בחרב יפלו וגבורתכ במלחמה: ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארצ תשב: והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמכ עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצני ולכבוד ופרי הארצ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיימ בירושלם: אמ רחצ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה על כל מכונ הר ציון ועל מקראה ענ יומם ועשנ ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר: אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בנ שמנ: ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבנ מגדל בתוכו וגמ יקב חצב בו ויקו לעשות ענבימ ויעש באשימ: ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובינ כרמי: מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבימ ויעש באשימ: ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרצ גדרו והיה למרמס: ואשיתו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבימ אצוה מהמטיר עליו מטר: כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה: הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקומ והושבתם לבדכמ בקר הארצ: באזני יהוה צבאות אמ לבתימ רבימ לשמה יהיו גדלימ וטובימ מאני יושב: כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה: הוי משכימ בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשפ יינ ידליקמ: והיה כנור ונבל תפ וחליל ויני משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידי לא ראו: לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: לכן הרחיבה שאול נפשה ופעה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלי בה: וישח אדם וישפל איש ועיני גבהימ תשפלנה: ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ורעו כבשימ כדברמ וחרבות מחימ גרימ יאכלו: הוי משכי העונ בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרימ ימהר יחישה מעשהו למענ נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: הוי האמרימ לרע טוב ולטוב רע שמימ חשכ לאור ואור לחשכ שמימ מר למתוק ומתוק למר: הוי חכמימ בעיניהם ונגד פניהם נבנימ: הוי גבורימ לשתות יינ ואנשי חיל למסכ שכר: מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקימ יסירו ממנו: לכן כאכל קש לשונ אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: על כן חרה אפ יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרימ ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ונשא נס לגוימ מרחוק ושרק לו

מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: אינ עיפ ואינ כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוכ נעליו: אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה: שאנה לו כלביא ושאג ככפירימי וינהם ויאחזו טרף ויפליט ואינ מציל: וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארצ והנה חשכ צר ואור חשכ בעריפיה: בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתיים אנכי ובתוכ עמ טמא שפתיים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעפ אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחיים לקח מעל המזבח: ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחסטתך תכפר: ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילכ לנו ואמר הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: השמע לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פנ יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבינ ושב ורפא לו: ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אמ שאו ערים מאיני יושב ובתיים מאיני אדם והאדמה תשאה שממה: ורחק יהוה את האדם ורבה העוובה בקרב הארץ: ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת במ זרע קדש מצבתה: ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע ולבבו ולבבו עמו כנעו עצי יער מפני רוח: ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנכ אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס: ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירכ משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אפ רצין וארם ובן רמליהו: יענ כי יעצ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליכ מלך בתוכה את בן טבאל: כה אמר אדני יהוה לא תקומ ולא תהיה: כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעמ: וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אמ לא תאמינו כי לא תאמנו: ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר: שאל לך אות מעמ יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה: ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכמ הלאות אנשימי כי תלאו גמ את אלהי: לכן יתנ אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קצ מפני שני מלכיה: יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימימי אשר לא באו למיזם סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור: והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעוצים ובכל הנהללים: ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה: והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאנ: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שמ אלף גפנ באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: בחצימ ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: וכל ההרים אשר במעדר יעדרו לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה: ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: ואעידה לי עדימ נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: ויספ יהוה דבר אלי עוד לאמר: יענ כי מאס העמ הזה את מי השלח ההלכמי לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו: ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר

העצומים והרביים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו: וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצם עמנו אל: רעו עמי וחטו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: עזו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת בדרכ העמ הזה לאמר: לא תאמרו קשר לכל אשר יאמר העמ הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם: והיה למקדש ולאבנ נגפ ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם: וכשלו במ רבימ ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: צור תעודה חתומ תורה בלמדי: וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו: הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעמ יהוה צבאות השכן בהר ציון: וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגימ הלוא עמ אל אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים: לתורה ולתעודה אמ לא יאמרו כדבר הזה אשר אינו לו שחר: ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעופ צוקה ואפלה מנדח: כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלו וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרכ הימ עבר הירדן גליל הגויים: העמ ההלכימ בחשך ראו אור גדול ישיב בארצ צלמות אור נגה עליהם: הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: כי את על סבלו ואת מטה שכם שבט הגנש בו החתת כיומ מדין: כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמימ והיתה לשרפה מאכלת אש: כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום: למרבה המשרה ולשלום אינו קצ על כסא דוד ועל ממלכתו להכני אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: וידעו העמ כלו אפרים ויושב שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר: לבנימ נפלו וגזית נבנה שקמימ גדעו וארזימ נחליפ: וישגב יהוה את צרי רציני עליו ואת איביו יסכסכ: ארמ מקדמ ופלשתימ מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: והעמ לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו: ויכרת יהוה מישראל ראש זנב כפה ואגמונו יום אחד: זקן ונשוא פנימ הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: והיה מאשרי העמ הזה מתעיי ומאשריו מבלעיי: על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמימ ואת אלמנתי לא ירחמ כי כלו חנפ ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן: בעברת יהוה צבאות נעתמ ארץ ויהי העמ כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: ויגזר על ימינו ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: הוי החקיקימ חקקי און ומכתבימ עמל כתבו: להטות מדין דלימ ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללמ ואת יתומימ יבזו: ומה תעשו ליומ פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגימ יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידמ זעמי: בגוי חנפ אשלחנו ועל עמ עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות: והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוימ לא מעט: כי יאמר הלא שרי יחדו מלכימ: הלא ככרכמיש כלנו אמ לא כארפד חמת אמ לא כדמשק שמרון: כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהמ מירושלם ומשמרון: הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רומ עיניו: כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמימ ועיתדיהמ שושתי ואוריד כאביר יושבימ: ותמצא כקן ידי לחיל העמימ וכאסף ביצימ עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנפ ופצה פה ומצפצפ: היתפאר הגרזן על החצב

בו אמ יתגדל המשור על מניפו כהניפ שבט את מרימיו כהרימ מטה לא עצ: לכן
 ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: והיה
 אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ואכלה שיתו ושמינו ביום אחד: וכבוד
 יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס: ושאר עצ יערו מספר יהיו
 ונער יכתבם: והיה ביום ההוא לא יוסיפ עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב
 להשענ על מכהו ונשענ על יהוה קדוש ישראל באמת: שאר ישוב שאר יעקב אל
 אל גבור: כי אמ יהיה עמך ישראל כחול הימ שאר ישוב בו כליון חרוצ שוטפ
 צדקה: כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארצ: לכן כה אמר
 אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליכ
 בדרכ מצרימ: כי עוד מעט מזער וכלה זעמ ואפי על תבליתם: ועורר עליו יהוה
 צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הימ ונשאו בדרכ מצרימ: והיה
 ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארכ וחבל על מפני שמן: בא על
 עית עבר במגרונ למכמש יפקיד כליו: עברו מעברה גבע מלון לנו חדרה הרמה
 גבעת שאול נסה: צהלי קולך בת גלימ הקשיבי לישא עניה ענתות: נדדה מדמנה
 ישבי הגבימ העיזו: עוד היום בנב לעמד ינפפ ידו הר בית ציון גבעת ירושלם:
 הנה האדון יהוה צבאות מסעפ פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים
 ישפלו: ונקפ סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: ויצא חטר מגזע ישי ונצר
 משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
 ויראת יהוה: והרחיו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
 יוכיח: ושפט בצדק דלימ והוכיח במישור לענוי והכה ארצ בשבט פיו וברחו
 שפתיו ימית רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: וגר אב עמ כבש
 ונמר עמ גדי ירבצ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג במ: ופרה ודב תרעינה
 יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבנ: ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת
 צפעוני גמול ידו הדה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארצ
 דעה את יהוה כמימ לימ מכסימ: והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס
 עמימ אליו גוימ ידרשו והיתה מנחתו כבוד: והיה ביום ההוא יוסיפ אדני שנית
 ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרימ ומפתרוס ומכוש ומעילמ
 ומשנער ומחמת ומאיי הימ: ונשא נס לגוימ ואספ נדחי ישראל ונפצות יהודה
 יקבצ מארבע כנפות הארצ: וסרה קנאת אפרים וצריי יהודה יכרתו אפרים לא
 יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו בכתפ פלשתימ ימה יחדו יבזו
 את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמונ משמעתימ: והחרים יהוה את
 לשונ ימ מצרימ והניפ ידו על הנהר בעימ רוחו והכה לשבעה נחלים והדריכ
 בנעלימ: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל
 ביום עלתו מארצ מצרימ: ואמרת ביום ההוא אודכ יהוה כי אנפת בי ישב אפכ
 ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויה לי
 לישועה: ושאבתם מימ בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
 קראו בשמו הודיעו בעמימ עלילתי הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות
 עשה מידעת זאת בכל הארצ: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
 ישראל: משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוצ: על הר נשפה שאו נס הרימו קול
 להמ הניפו יד ויבאו פתחי נדיבימ: אני צויתי למקדשי גמ קראתי גבורי לאפי
 עליזי גאותי: קול המון בהרימ דמות עמ רב קול שאון ממלכות גוימ נאספימ
 יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: באימ מארצ מרחק מקצה השמימ יהוה וכלי
 זעמו לחבל כל הארצ: הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא: על כן כל
 ידימ תרפינה וכל לבב אנוש ימס: ונבהלו צירימ וחבלימ יאחזון כיולדה יחילון
 איש אל רעהו יתמהו פני להבימ פניהם: הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון
 אפ לשום הארצ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: כי כוכבי השמימ וכסיליהם לא
 יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: ופקדתי על תבל רעה ועל
 רשעיעם עונם והשבתי גאון זדימ וגאות עריצימ אשפיל: אוקיר אנוש מפז ואדמ
 מכתם אופיר: על כן שמימ ארגיז ותרעש הארצ ממקומה בעברת יהוה צבאות
 וביום חרון אפו: והיה כצבי מדח וכצאנ ואינ מקבצ איש אל עמו יפנו ואיש אל

ארצו ינוסו: כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב: ועלליהם ירטשו לעיניהם
 ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה: הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו
 וזהב לא יחפצו בו: וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא
 תחוס עינם: והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אליהם
 את סדם ואת עמרה: לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שמ
 ערבי ורעים לא ירבצו שמ: ורבצו שמ ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שמ בנות
 יענה ושעירים ירקדו שמ: וענה איים באלמנותיו ותנימ בהיכלי ענג וקרוב לבוא
 עתה וימיה לא ימשכו: כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על
 אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: ולקחום עמים והביאום אל
 מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבימ
 לשביהם ורדו בנגשיהם: והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה
 הקשה אשר עבד בכ: ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש
 שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים: מכה עמימ בעברה מכת
 בלתי סרה רדה באפ גוימ מרדפ בלי חשכ: נחה שקטה כל הארצ פצחו רנה: גמ
 ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו: שאול מתחת
 רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארצ הקים מכסאותם כל
 מלכי גוימ: כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: הורד
 שאול גאונך המית נבליך תחתית יצע רמה ומכסיך תולעה: איך נפלת משמימ
 הילל בן שחר נגדעת לארצ חולש על גוימ: ואתה אמרת בלבבך השמימ אעלה
 ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: אעלה על במתי
 עב אדמה לעליונ: אך אל שאול תורד אל ירכתי בור: ראיך אליך ישגיו אליך
 יתבוננו הזה האיש מרגיז הארצ מרעיש ממלכות: שמ תבל כמדבר ועריו הרס
 אסיריו לא פתח ביתה: כל מלכי גוימ כלם שכבו בכבוד איש בביתו: ואתה
 השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגימ מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר
 מובס: לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולמ זרע
 מרעמי: הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארצ ומלאו פני תבל
 ערימ: וקמתי עליהם נאמ יהוה צבאות והכרתי לבבל שמ ושאר ויני ונכד נאמ
 יהוה: ושמתי למורש קפד ואגמי מימ וטאטאתיה במטאטא השמד נאמ יהוה
 צבאות: נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי
 היא תקום: לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל
 שכמו יסור: זאת העצה היעוצה על כל הארצ וזאת היד הנטויה על כל הגוימ:
 כי יהוה צבאות יצע ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: בשנת מות המלך אחז
 היה המשא הזה: אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מלך כי משרש נחש יצא
 צפע ופריו שרפ מעופפ: ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב
 שרשכ ושאריתך יהרג: הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשני
 בא ואני בודד במועדי: ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי
 עמו: משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה:
 עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשי קרחה
 כל זקן גרועה: בחוצתי חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי:
 ותזעק חשבון ואלעלה עד יחצ נשמע קולמ על כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה
 לו: לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה
 בו כי דרך חורנימ זעקת שבר יעערו: כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר
 כלה דשא ירק לא היה: על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערביים ישאום:
 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלימ יללתה ובאר אילימ יללתה: כי
 מי דימונ מלאו דם כי אשית על דימונ נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית
 אדמה: שלחו כר משל ארצ מסלע מדברה אל הר בת ציון: והיה כעופ נודד קן
 משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנונ: הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל
 צלכ בתוכ צהרימ סתרי נדחמי נדד אל תגלי: יגורו בכ נדחי מואב הוי סתר למו
 מפני שודד כי אפס המצ כלה שד תמו רמס מן הארצ: והוכנ בחסד כסא וישב
 עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: שמענו גאון מואב גא מאד

גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו: לכן יילל מואב למואב כלה יילל לאשישי
 קיר חרשת תהגו אכ נכאִים: כי שדמות חשבון אמלל גפנ שבמה בעלי גוימ הלמו
 שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ימ: על כן אבכה בבכי
 יעזר גפנ שבמה ארויכ דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצכ ועל קצירכ הידד נפל:
 ונאספ שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמימ לא ירנן לא ירעע יין ביקבימ לא ידרכ
 הדרכ הידד השבתי: על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: והיה כי
 נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל: זה הדבר
 אשר דבר יהוה אל מואב מאז: ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר
 ונקלה כבוד מואב בכל ההמונ הרב ושאר מעט מזער לוא כביר: משא דמשק
 הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: עזבות ערי ערער לעדרים תהינה
 ורבצו ואין מחריד: ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארמ ככבוד
 בני ישראל היו נאמ יהוה צבאות: והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו
 ירזה: והיה כאספ קציר קמה זורעו שבלימ יקצור והיה כמלקט שבלימ בעמק
 רפאִים: ונשאר בו עוללת כנקפ זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה
 חמשה בסעפיה פריה נאמ יהוה אלהי ישראל: ביום ההוא ישעה האדמ על עשהו
 ועיניו אל קדוש ישראל תראינה: ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו
 אצבעתי לא יראה והאשרים והחמנים: ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש
 והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: כי שכחת אלהי ישעך וצור
 מעוז לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: ביום נטעך תשגשי
 ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנש: הוי המונ עמימ רבימ
 כהמות ימימ יהמינן ואלמי כשאנ מימ כבירים ישאנ: לאמימ כשאנ
 מימ רבימ ישאנ וגער בו ונס ממרחק ורדפ כמצ הרימ לפני רוח וכלגלג לפני
 סופה: לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזאינו: הוי
 ארץ צלצל כנפמי אשר מעבר לנהרי כוש: השלח בימ צירימ ובכלי גמא על פני
 מימ לכו מלאכימ קלימ אל גוי ממשכ ומורט אל עמ נורא מן הוא והלאה גוי קו
 ומובוסה אשר בזאו נהרימ ארצו: כל ישיב תבל ושכני ארץ כנשא נס הרימ
 תראו וכתקע שופר תשמעו: כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני
 כחמ צח עלי אור כעב טל בחמ קציר: כי לפני קציר כתמ פרח ובסר גמל יהיה
 נצה וכתר הזלזלימ במאמרות ואת הנטישות הסיר התז: יעזבו יחדו לעיט הרימ
 ולבהמת הארץ וקצ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרפ: בעת ההיא יובל
 שי ליהוה צבאות עמ ממשכ ומורט ומעמ נורא מן הוא והלאה גוי קו ומובוסה
 אשר בזאו נהרימ ארצו אל מקומ שם יהוה צבאות הר ציונ: משא מצרימ הנה
 יהוה רכב על עב קל ובא מצרימ ונעו אלילי מצרימ מפניו ולבב מצרימ ימס
 בקרבו: וסכסכתי מצרימ במצרימ ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר
 ממלכה בממלכה: ונבקה רוח מצרימ בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילימ
 ואל האטימ ואל האבות ואל הידענים: וסכרת את מצרימ ביד אדנים קשה
 ומלכ עז ימשל במ נאמ האדון יהוה צבאות: ונשתו מימ מהימ ונהר יחרב ויבש:
 והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסופ קמלו: ערות על יאור על פי
 יאור וכל מזרע יאור ייבש נדפ ואיננו: ואנו הדיגימ ואבלו כל משליכי ביאור חכה
 ופרשי מכמרת על פני מימ אמללו: ובשו עבדי פשתימ שריקות וארגימ חורי:
 והיו שתתיה מדכאימ כל עשי שכר אגמי נפש: אכ אולימ שרי צענ חכמי יעצי
 פרעה עצה נבערה איכ תאמרו אל פרעה בן חכמימ אני בן מלכי קדמ: אימ
 אפוא חכמיכ ויגידו נא לכ וידעו מה יעצ יהוה צבאות על מצרימ: נואלו שרי
 צענ נשאו שרי נפ התעו את מצרימ פנת שבטיה: יהוה מסכ בקרבה רוח עועימ
 והתעו את מצרימ בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו: ולא יהיה למצרימ מעשה
 אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמונו: ביום ההוא יהיה מצרימ כנשימ וחרד ופחד
 מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניפ עליו: והיתה אדמת יהודה למצרימ
 לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועצ
 עליו: ביום ההוא יהיו חמש ערימ בארץ מצרימ מדברות שפת כנענ ונשבעות
 ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוכ ארץ

מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה: והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם: ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדדו נדר ליהוה ושלמו: ונגפ יהוה את מצרים נגפ ורפוא ושב ועד יהוה ונעתר להם ורפאם: ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור: ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגונ מלך אשור וילחמ באשדוד וילכדה: בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחפ: ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחפ שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש: כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחפ וחשופי שת ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש מבטמ ומנ מצרים תפארתם: ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו: משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשווד שווד עלי עילמ צורי מדי כל אנחתה השבתי: על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: תעה לבבי פלצות בעתתני את נשפ חשקי שם לי לחרדה: ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגנ: כי כה אמר אלי יהוה על העמד המצפה אשר יראה יגיד: וראה רכב צמד פרשימי רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות: והנה זה בא רכב איש צמד פרשימי ויענ ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל: אמר שמר אתה בקר וגמ לילה אמ תבעיון בעיו שבו אתיו: משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנימ: לקראת צמא התיו מימי ישיבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר: ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר: משא גיא חזיון מה לכ אפוא כי עליית כלך לגנות: תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: כל קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאכ אסרו יחדו מרחוק ברחו: על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי: כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר: ועילמ נשא אשפה ברכב אדם פרשימי וקר ערה מגנ: והי מבחר עמקי מלאו רכב והפרשימי שת שתו השערה: ויגל את מסכ יהודה ותבת ביום ההוא אל נשק בית העיר: ואת בקיעי עיר דוד ראייתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה: ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתימ לבצר החומה: ומקוה עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראייתם: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרח ולחגר שק: והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: ונגלה באזני יהוה צבאות אמ יכפר העונ הזה לכם עד תמתנו אמר אדני יהוה צבאות: כה אמר אדני יהוה צבאות לכ בא אל הסכנ הזה על שבנא אשר על הבית: מה לכ פה ומי לכ פה כי חצבת לכ פה קבר חצבי מרומ קברו חקקי בסלע משכנ לו: הנה יהוה מטלטלכ טלטלה גבר ועטכ עטה: צנופ יצנופ צנופה כדור אל ארץ רחבת ידימ שמה תמות ושמה מרכבות כבודכ קלונ בית אדניכ: והדפתיכ ממצבכ וממעמדכ יהרסכ: והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה: והלבשתיו כתנתכ ואבנטכ אחזקנו וממשלתכ אתנ בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: ותקעתיו יתד במקומו נאמנ והיה לכסא כבוד

לבית אביו: ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר: משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ כתיים נגלה למו: דמו ישיב אי סחר צידון עבר ים מלאוכ: ובמימ רבימ זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוימ: בושי צידון כי אמר ים מעוז הימ לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות: כאשר שמע למצרימי יחילו כשמע צר: עברו תרשישה הילילו ישיב אי: הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: מי יעצ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארצ: יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארצ: עברי ארצ כיאר בת תרשיש אינ מזח עוד: ידו נטה על הימ הרגיז ממלכות יהוה צוה אל כנענ לשמד מעזניה: ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת צידון כתיים קומי עברי גמ שמ לא ינוח לכ: הנ ארצ כשדימ זה העמ לא היה אשור יסדה לציימ הקימו בחיניו עררו ארמנותיה שמה למפלה: הילילו אניות תרשיש כי שדד מעזכ: והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקצ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למענ תזכרי: והיה מקצ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבח לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארצ על פני האדמה: והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבימ לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק: הנה יהוה בוקק הארצ ובולקה ועוה פניה והפיצ ישיבה: והיה כעמ ככה כעבד כאדני כשפחה כגברתה כקונה כמורה כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: הבוק תבוק הארצ והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה: אבלה נבלה הארצ אמללה נבלה תבל אמללו מרומ עמ הארצ: והארצ חנפה תחת ישיבה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולמ: על כן אלה אכלה ארצ ויאשמו ישיב בה על כן חרו ישיב ארצ ונשאר אנוש מזער: אבל תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב: שבת משוש תפימ חדל שאון עליזימ שבת משוש כנור: בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשתיו: נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא: צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארצ: נשאר בעיר שמה ושאייה יכת שער: כי כה יהיה בקרב הארצ בתוכ העמימ כנקפ זית כעוללת אמ כלה בציר: המה ישאו קולמ ירנו בגאון יהוה צהלו מימ: על כן בארימ כבדו יהוה באיי הימ שמ יהוה אלהי ישראל: מכנפ הארצ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדימ בגדו ובגד בוגדימ בגדו: פחד ופחת ופח עליכ יושב הארצ: והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוכ הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרומ נפתחו וירעשו מוסדי ארצ: רעה התרעעה הארצ פור התפוררה ארצ מוט התמוטטה ארצ: נוע תנוע ארצ כשכור והתנוודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיפ קומ: והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרומ במרומ ועל מלכי האדמה על האדמה: ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב מימ יפקדו: וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: יהוה אלהי אתה ארוממכ אודה שמכ כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמנ: כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמונ זרימ מעיר לעולמ לא יבנה: על כן יכבדוך עמ עז קרית גוימ עריצימ ייראוך: כי היית מעוז לדל מעוז לאביונ בצר לו מחסה מזרמ צל מחרב כי רוח עריצימ כזרמ קיר: כחרב בציון שאון זרימ תכניע חרב בצל עב זמיר עריצימ יענה: ועשה יהוה צבאות לכל העמימ בהר הזה משתה שמנימ משתה שמרימ שמנימ ממחימ שמרימ מזקקימ: ובלע בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמימ והמסכה הנסוכה על כל הגוימ: בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנימ וחרפת עמו יסיר מעל כל הארצ כי יהוה דבר: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבנ במי מדמנה: ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עמ ארבות ידיו: ומבצר משגב חומתיכ

השח השפיל הגיע לארצ עד עפר: ביום ההוא יושר השיר הזה בארצ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישית חומות וחל: פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנימי: יצר
סמוך תצר שלום שלום כי בכ בטוח: בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור
עולמימי: כי השח ישיבי מרומ קריה נשגבה ישפילה ישפילה עד ארצ גיגנה עד
עפר: תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלימ: ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק
תפלט: אפ ארח משפטיכי יהוה קוינוכ לשמך ולזכרך תאות נפש: נפשי אויתיכ
בלילה אפ רוחי בקרבי אשחרכ כי כאשר משפטיכי לארצ צדק למדו ישיבי תבל:
יחנ רשע בל למד צדק בארצ נכחות יעול ובל יראה גאות יהוה: יהוה רמה ידכ
בל יחזינו יחזו ויבשו קנאת עמ אפ אש צריכ תאכלמ: יהוה תשפת שלום לנו
כי גמ כל מעשינו פעלת לנו: יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתכ לבד בכ נזכיר
שמכ: מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידמ ותאבד כל זכר למו:
יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל קצוי ארצ: יהוה בצר פקדוכ צקונ
לחש מוסרכ למו: כמו הרה תקריב ללדת תחיל תעקק בחבליה כנ היינו מפניכ
יהוה: הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארצ ובל יפלו ישיבי תבל:
יחיו מתיכ נבלתי יקומו הקיצו ורנו שכני עפר כי טל אורת טלכ וארצ רפאים
תפיל: לכ עמי בא בחדריכ וסגר דלתיכ בעדכ חבי כמעט רגע עד יעבור זעמ: כי
הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארצ עליו וגלתה הארצ את דמיה ולא
תכסה עוד על הרוגיה: ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה
על לוינת נחש ברח ועל לוינת נחש עקלתונ והרג את התניי אשר בימ: ביום
ההוא כרמ חמד ענו לה: אני יהוה נצרה לרגעמי אשקנה פנ יפקד עליה לילה
וימ אצרנה: חמד אני לי מי יתני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצייתה
יחד: או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי: הבאים ישרש יעקב יציצ
ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה: הכמכת מכהו הכהו אמ כהרג הרגיו הרג:
בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדימ: לכן בזאת יכפר עון
יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו
אשרים וחמנימי: כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שמ ירעה עגל ושמ
ירבצ וכלה סעפיה: ביבש קצירה תשברנה נשימ באות מאירות אותה כי לא עמ
בינות הוא על כנ לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: והיה ביום ההוא יחבט יהוה
משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתמ תלקטו לאחד אחד בני ישראל: והיה ביום
ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארצ אשור והנדחים בארצ מצרים
והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלמ: הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציצ נבל
צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנימי הלומי יי: הנה חזק ואמץ לאדני כזרמ
ברד שער קטב כזרמ מימ כבירים שטפים הניח לארצ ביד: ברגלים תרמסנה
עטרת גאות שכורי אפרים: והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא
שמנימי כבכורה בטרמ קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: ביום
ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: ולרוח משפט
ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: וגמ אלה ביני שגו ובשכר תעו
כהנ ובביא שגו בשכר נבלעו מן היינ תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה: כי
כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקומ: את מי יורה דעה ואת מי יבינ שמועה
גמולי מחלב עתיקי משדים: כי צו לצו צו לצו לקו לקו לקו זעיר שמ זעיר
שמ: כי בלעגי שפה ובלשונו אחרת ידבר אל העמ הזה: אשר אמר אליהם זאת
המנוחה הניחו לעיפ וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: והיה להם דבר יהוה צו
לצו צו לצו לקו לקו זעיר שמ זעיר שמ למענ ילכו וכשלו אחור ונשברו
ונוקשו ונלכדו: לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצונ משלי העמ הזה אשר בירושלמ:
כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועמ שאול עשינו חזה שיט שוטפ כי עבר לא
יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו: לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד
בציונ אבנ אבנ בחנ פנת יקרת מוסד מוסד המאמינ לא יחיש: ושמתי משפט
לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מימ ישטפו: וכפר בריתכמ
את מות וחזותכמ את שאול לא תקומ שוט שוטפ כי יעבר והייתמ לו למרמס:
מדי עברו יקח אתכמ כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבינ

שמועה: כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: כי כהר פריצי יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו: ועתה אל תתלוצצו פנ יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו: הלוא אמ שוה פניה והפיץ קצח וכמנ יזרק ושמ חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו: ויסרו למשפט אלהיו יורנו: כי לא בחרוצ יודש קצח ואופן עגלה על כמנ יוסב כי במטה יחבט קצח וכמנ בשבט: לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והממ גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו: גם זאת מעמ יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה: הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגימ ינקפו: והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: ושפלת מארצ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארצ קולכ ומעפר אמרתך תצפצפ: והיה כאבק דק המון זריכ וכמצ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאמ: מעמ יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוימ הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיצ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיצ והנה עיפ ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוימ הצבאים על הר ציון: התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא ינ נעו ולא שכר: כי נסכ עליכם יהוה רוח חזות הכל כדברי הספר החתום הנביאמי ואת ראשיהם החזים כסה: ותהי לכמ חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: ונתנ הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר אדני יענ כי נגש העמ הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: לכן הנני יוספ להפליא את העמ הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובנית נבניו תסתתר: הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשכ מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: הפככמ אמ כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבינ: הלוא עוד מעט מזער ושב לבנונ לכרמל והכרמל ליער יחשב: ושמעו ביום ההוא החרשימי דברי ספר ומאפל ומחשכ עיני עורים תראינה: ויספו עוניהם ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: כי אפס עריצ וכלה לצ ונכרתו כל שקדי און: מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק: לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו: וידעו תעי רוח בינה ורוגנימי ילמדו לקח: הוי בנימ סוררים נאמי יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסכ מסכה ולא רוחי למענ ספות חטאת על חטאת: ההלכמי לרדת מצרימי ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרימי: והיה לכמ מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרימי לכלמה: כי היו בצענ שריו ומלאכיו חנס יגיעו: כל הבאיש על עמ לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה: משא בהמות נגב בארצ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרפ מעופפ ישאו על כתפ עירימי חילהם ועל דבשת גמלימי אוצרתם על עמ לא יועילו: ומצרימי הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב המ שבת: עתה בוא כתבה על לוח אתמ ועל ספר חקה ותהי ליום אחרונ לעד עד עולמ: כי עמ מרי הוא בנימ כחשימי בנימ לא אבו שמוע תורת יהוה: אשר אמרו לראימי לא תראו ולחזימי לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות: סורו מני דרכ הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל: לכן כה אמר קדוש ישראל יענ מאסכמ בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: לכן יהיה לכמ העונ הזה כפרצ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר פתאמ לפתע יבוא שברה: ושברה כשבר נבל יוצרימ כתות לא יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשפ מימ מגבא: כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעונו בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכמ ולא אביתמ: ותאמרו לא כי על סוס ננוס על

כנ תנוסון ועל קל נרכב על כנ יקלו רדפיכמ: אלפ אחד מפני גערת אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אמ נותרתמ כתרנ על ראש ההר וכנס על הגבעה: ולכן יחכה יהוה לחנכמ ולכן ירומ לרחמכמ כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: כי עמ בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנכ לקול זעקכ כשמעתו ענכ: ונתנ לכמ אדני לחמ צר ומימ לחצ ולא יכנפ עוד מורכ והיו עיניכ ראות את מורכ: ואזניכ תשמענה דבר מאחריכ לאמר זה הדרכ לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו: וטמאתמ את צפוי פסילי כספכ ואת אפדת מסכת זהבכ תזרמ כמו דוה צא תאמר לו: ונתנ מטר זרעכ אשר תזרע את האדמה ולחמ תבואת האדמה והיה דשנ ושמן ירעה מקניכ ביום ההוא כר נרחב: והאלפמי והעירימי עבדי האדמה בליל חמיצ יאכלו אשר זרה ברכת ובמזרה: והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגימי יבלי מימ ביום הרג רב בנפל מגדלימי: והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתימ כאור שבעת הימימי ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחצ מכתו ירפא: הנה שמ יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעמ ולשונו כאש אכלת: ורוחו כנחל שוטפ עד צואר יחצה להנפה גוימ בנפת שוא ורסנ מתעה על לחיי עמימי: השיר יהיה לכמ כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולכ בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: והשמייע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעפ אפ ולהב אש אוכלה נפצ וזרמ ואבנ ברד: כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפימי ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחמ בה: כי ערוכ מאתמול תפתה גמ הוא למלכ הוכנ העמיק מדרתה אש ועצימי הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה: והי הירדימי מצרימי לעזרה על סוסימי ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשימי כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: וגמ הוא חכמ ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקמ על בית מרעימי ועל עזרת פעלי אונ: ומצרימי אדמ ולא אל וסוסימה בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלמ יכליו: כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעימי מקולמ לא יחת ומהמונמ לא יענה כנ ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: כצפרימי עפות כנ יגנ יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: כי ביום ההוא ימאסונ איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכמ ידיכמ חטא: ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדמ תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו: וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאמ יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם: הנ לצדק ימלכ מלכ ולשרימי למשפט ישרו: והיה איש כמחבא רוח וסתר זרמ כפלגי מימ בציון כצל סלע כבד בארצ עיפה: ולא תשעינה עיני ראימי ואזני שמעימי תקשבנה: ולבב נמהרימי יבינ לדעת ולשונו עלגימי תמהר לדבר צחות: לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכלילי לא יאמר שוע: כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה אונ לעשות חנפ ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: וכלי כליו רעימי הוא זמות יעצ לחבל ענוימי באמרי שקר ובדבר אביונ משפט: ונדיב נדיבות יעצ והוא על נדיבות יקומ: נשימי שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי: ימימי על שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אספ בלי יבוא: חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלצימי: על שדימי ספדימי על שדי חמד על גפנ פריה: על אדמת עמי קוצ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה: כי ארמונ נטש המונ עיר עזב עפל ובחנ היה בעד מערות עד עולמ משוש פראימי מרעה עדרימי: עד יערה עלינו רוח ממרומ והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב: ושכנ במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולמ: וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחימי ובמנוחת שאננות: וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: אשריכמ זרעי על כל מימ משלחי רגל השור והחמור: הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמכ שודד תושד כנלתכ לבגד יבגדו בכ: יהוה חנונו לכ קוינו היה זרעמ לבקרימי אפ ישועתנו בעת צרה: מקול המונ נדדו עמימי מרוממתכ נפצו גוימי: ואספ שללכמ אספ החסיל

כמשק גבימ שוקק בו: נשגב יהוה כי שכן מרומ מלא ציון משפט וצדקה: והיה
 אמונת עתיכ חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: הן אראלמ צעקו
 חצה מלאכי שלום מר יבכינו: נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס
 ערים לא חשב אנוש: אבל אמללה ארצ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה
 ונער בשן וכרמל: עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: תהרו חשש
 תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: והיו עמי משרפות שיד קוצים כסוחים באש
 יצתו: שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: פחדו בציון חטאים אחזה
 רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולמ: הלכ צדקות ודבר
 מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמכ בשחד אטמ אזנו משמע דמימ
 ועצמ עיניו מראות ברע: הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתנ
 מימיו נאמנים: מלך ביפיו תחזינה עיניכ תראינה ארצ מרחקים: לבכ יהגה אימה
 איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים: את עמ נועז לא תראה עמ עמקי
 שפה משמוע נלעג לשון אינ בינה: חזה ציון קרית מועדנו עיניכ תראינה ירושלם
 נוה שאנן אהל בל יצענ בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו: כי אמ שמ
 אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידימ בל תלכ בו אני שיט וצי אדיר
 לא יעברנו: כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: נטשו חבליכ
 בל יחזקו כן תרנמ בל פשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזו בז: ובל
 יאמר שכן חליתי העמ הישב בה נשא עוני: קרבו גוימ לשמע ולאמימ הקשיבו
 תשמע הארצ ומלאה תבל וכל צאצאיה: כי קצפ ליהוה על כל הגוימ וחמה על
 כל צבאמ החרימם נתנמ לטבח: וחלליהם ישלכו מפגריהם יעלה באשם ונמסו
 הרים מדמם: ונמוק כל צבא השמימ ונגלו כספר השמימ וכל צבאמ יבול כנבל
 עלה מגנפ וכנבלת מתאנה: כי רותה בשמימ חרבי הנה על אדום תרד ועל עמ
 חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדמ כרימ ועתודימ מחלב
 כליות אילימ כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארצ אדום: וירדו ראמימ עמם
 ופרימ עמ אבירימ ורותה ארצמ מדמ ועפרמ מחלב ידשנ: כי יום נקם ליהוה
 שנת שלומימ לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת
 בערה: לילה ויומם לא תכבה לעולמ יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים
 אינ עבר בה: וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו
 ואבני בהו: חריה ואינ שמ מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ועלתה ארמנתיה
 סירימ קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנימ חציר לבנות יענה: ופגשו ציימ את
 איימ ושעיר על רעהו יקרא אכ שמ הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: שמה קננה
 קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אכ שמ נקבצו דיות אשה רעותה: דרשו מעל
 ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה
 ורוחו הוא קבצנ: והוא הפיל להנ גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולמ יירשוה
 לדור ודור ישכנו בה: יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: פרח
 תפרח ותגל אפ גילת ורנ כבוד הלבנון נתנ לה הדר הכרמל והשרון המה יראו
 כבוד יהוה הדר אלהינ: חזקו ידימ רפות וברכימ כשלות אמצ: אמרו לנמהרי
 לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכמ נקם יבוא גמול אלהימ הוא יבוא וישעכמ: אז
 תפקחנה עיני עוריימ ואזני חרשיימ תפתחנה: אז ידלג כאיל פסח ותרנ לשון אלמ
 כי נבקעו במדבר מימ ונחלימ בערבה: והיה השרב לאגמ וצמאון למבועי מימ
 בנוה תנימ רבצה חציר לקנה וגמא: והיה שמ מסלול ודרכ ודרכ הקדש יקרא
 לה לא יעברנו טמא והוא למו הלכ דרכ ואוילימ לא יתעו: לא יהיה שמ אריה
 ופריצ חיות בל יעלנה לא תמצא שמ והלכו גאולימ: ופדויי יהוה ישבון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולמ על ראשמ ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: ויהי
 בארבע עשרה שנה למלכ חזקיהו עלה סנחריב מלכ אשור על כל ערי יהודה
 הבצרות ויתפשם: וישלח מלכ אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלכ
 חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: ויצא
 אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר:
 ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלכ הגדול מלכ אשור
 מה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרתי אכ דבר שפתימ עצה וגבורה למלחמה

עתה על מי בטחת כי מרדת בי: הנה בטחת על משענת הקנה הרצוצ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כנ פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסימ אמ תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנימ ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשימ: ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: ויאמר אליקמי ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדי ארמית כי שמעימ אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: ויאמר רב שקה האל אדניכ ואליכ שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשימ הישבימ על החומה לאכל את חריהימ ולשתות את שיניהימ עמכם: ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור: כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמימ: פנ יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוימ איש את ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמות וארפד איה אלהי ספרוימ וכי הצילו את שמרון מידי: מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצמ מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ויבא אליקמי בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדימ ויגידו לו את דברי רב שקה: ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את אליקמי אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנימ מתכסימ בשקימ אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנימ עד משבר וכח אינ ללדה: אולי ישמע יהוה אלהיכ את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהימ חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיכ ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר אליהימ ישעיהו כה תאמרו אל אדניכמ כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי: הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתכ וישמע וישלח מלאכימ אל חזקיהו לאמר: כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאכ אלהיכ אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: ההצילו אותם אלהי הגוימ אשר השחיתו אבותי את גוזל ואת חרנ ורצפ ובני עדנ אשר בתלשר: איה מלך חמות ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוימ הנע ועוה: ויקח חזקיהו את הספרימ מיד המלאכימ ויקראוהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבימ אתה הוא האלהימ לבדכ לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמימ ואת הארץ: הטה יהוה אזנכ ושמע פקח יהוה עינכ וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהימ חי: אמנמ יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצמ: ונתנ את אלהימ באש כי לא אלהימ המה כי אם מעשה ידי אדם עצ ואבן ויאבדו: ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדכ: וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריכ ראש הניעה בת ירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרומ עיניכ אל קדוש ישראל: ביד

עבדי חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרומ הרים ירכתי לבנון ואכרת קומות ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרומ קצו יער כרמלו: אני קרתי ושתייתי מימ ואחרב בכפ פעמי כל יארי מצור: הלא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצימ ערים בצרות: וישבינה קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה: ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי: יען התרגזכ אלי ושאננכ עלה באזני ושמתי אחי באפך ומתגי בשפתיכ והשיבתיכ בדרכ אשר באת בה: וזה לכ האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרימ: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: לכן כה אמר יהוה אל מלכ אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שמ חצ ולא יקדמנה מגן ולא ישפכ עליה סללה: בדרכ אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: וגונתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמענ דוד עבדי: ויצא מלאכ יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמיני וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילכ וישב סנחריב מלכ אשור וישב בניו: ויהי הוא משתחוה בית נסרכ אלהיו ואדרמלכ ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצ אררט וימלכ אסר חדן בנו תחתיו: בימימ ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוצ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייך כי מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניכ באמת ובלב שלם והטוב בעיני עשיתי ויבכ חזקיהו בבי גדול: ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמרת: הלכ ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביכ שמעתי את תפלתכ ראיתי את דמעתכ הנני יוספ על ימיכ חמש עשרה שנה: ומכפ מלכ אשור אצילכ ואת העיר הזאת וגונתי על העיר הזאת: וזה לכ האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: מכתב לחזקיהו מלכ יהודה בחלתו ויחי מחליו: אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה יה בארצ החיים לא אביט אדם עוד עמ יושבי חדל: דורי נסע וגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיומ עד לילה תשלימי: שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיומ עד לילה תשלימי: כסוס עגור כן אצפצפ אהגה כיונה דלו עיני למרומ אדני עשקה לי ערבני: מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי: אדני עליהם יחיו ולכל בהנ חיי רוחי ותחלימיני והחיני: הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי: כי לא שאול תודכ מות יהללכ לא ישברו יורדי בור אל אמתכ: חי חי הוא יודכ כמוני היום אב לבנימ יודיע אל אמתכ: יהוה להושיעני ונגונתי נגנ כן ימי חיינו על בית יהוה: ויאמר ישעיהו ואל דבלת תאנימי וימרו על השחיני ויחי: ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: בעת ההיא שלח מרדכ בלאדנ בן בלאדנ מלכ בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלכ חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאני יבאו אליכ ויאמר חזקיהו מארצ רחוקה באו אלי מבבל: ויאמר מה ראו בביתכ ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרתי: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: הנה ימימ באים ונשא כל אשר בביתכ ואשר אצרו אבתיכ עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה: ומבניכ אשר יצאו ממכ אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלכ בבל: ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי: נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכמ: דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: קול קורא במדבר פנו דרכ יהוה

ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב
 למישור והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר:
 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציצ השדה: יבש
 חציר נבל ציצ כי רוח יהוה נשבה בו אכנ חציר העמ: יבש חציר נבל ציצ ודבר
 אלהינו יקום לעולם: על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
 ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני יהוה בחזק
 יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו ירעה בזרעו
 יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מי מדד בשעלו מימ ושמימ בזרת תכנ
 וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנימ: מי תכנ את רוח
 יהוה ואיש עצתו יודיענו: את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו
 דעת ודרכ תבונות יודיענו: הנ גוימ כמר מדלי וכשחק מאזנימ נחשבו הנ איימ
 כדק יטול: ולבנונו אינ די בער וחיתו אינ די עולה: כל הגוימ כאינ נגדו מאפס
 ותהו נחשבו לו: ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: הפסל נסכ חרש וצרפ
 בזהב ירקענו ורתקות כסף צורפ: המסכנ תרומה עצ לא ירקב יבחר חרש חכמ
 יבקש לו להכני פסל לא ימוט: הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם
 הלוא הבינתם מוסדות הארץ: הישב על חוג הארץ וישביה כחגבימ הנוטה כדק
 שמימ וימתחם כאהל לשבת: הנותן רוזנימ לאינ שפטי ארץ כתהו עשה: אפ כל
 נטעו אפ כל זרעו אפ כל שרש בארץ גזעמ וגמ נשפ בהמ ויבשו וסערה כקש
 תשאמ: ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאו מרומ עיניכמ וראו מי ברא
 אלה המוציא במספר צבאמ כלכל בשמ יקרא מרב אונימ ואמיצ כח איש לא
 נעדר: למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי
 יעבור: הלוא ידעת אמ לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא יעפ
 ולא ייגע אינ חקר לתבונתו: נתנ ליעפ כח ולאינ אונימ עצמה ירבה: ויעפו נערימ
 ויגעו ובחוריימ כשול יכשלו: וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשריימ ירוצו ולא
 ייגעו ילכו ולא ייעפו: החרישו אלי איימ ולאמימ יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו
 למשפט נקרבה: מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתנ לפניו גוימ ומלכימ
 ירד יתנ כעפר חרבו כקש נדפ קשתו: ירדפמ יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא:
 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אינ יהוה ראשונ ואת אחרנימ אינ הוא: ראו
 איימ ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתיו: איש את רעהו יעזרו ולאחיו
 יאמר חזק: ויחזק חרש את צרפ מחליק פטיש את הולם פעמ אמר לדבק טוב
 הוא ויחזקהו במסמרימ לא ימוט: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיכ זרע
 אברהמ אהבי: אשר החזקתיכ מקצות הארץ ומאציליה קראתיכ ואמר לך עבדי
 אתה בחרתיכ ולא מאסתיכ: אל תירא כי עמכ אינ אל תשתע כי אינ אלהיכ
 אמצתיכ אפ עזרתיכ אפ תמכתיכ בימינ צדקי: הנ יבשו ויכלמו כל הנחריימ
 בכ יהיו כאינ ויאבדו אנשי ריבכ: תבקשמ ולא תמצאמ אנשי מצתכ יהיו כאינ
 וכאפס אנשי מלחמתכ: כי אינ יהוה אלהיכ מחזיק ימינכ האמר לך אל תירא אינ
 עזרתיכ: אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אינ עזרתיכ נאמ יהוה וגאלכ קדוש
 ישראל: הנה שמתיכ למורג חרוצ חדש בעל פיפיות תדוש הרימ ותדק וגבעות
 כמצ תשימ: תזרמ ורוח תשאמ וסערה תפיצ אותמ ואתה תגיל ביהוה בקדוש
 ישראל תתהלל: העניימ והאביונימ מבקשימ מימ ואינ לשונמ בצמא נשתה אינ
 יהוה אענמ אלהי ישראל לא אעזבמ: אפתח על שפיימ נהרות ובתוכ בקעות
 מעינות אשימ מדבר לאגמ מימ וארץ ציה למוצאי מימ: אתנ במדבר ארז שטה
 והדס ועץ שמנ אשימ בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: למענ יראו וידעו
 וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: קרבו ריבכמ
 יאמר יהוה הגישו עצמותיכמ יאמר מלך יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה
 הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתנ או הבאות השמיענו: הגידו
 האתיות לאחר ונדעה כי אלהימ אתמ אפ תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יחדו:
 הנ אתמ מאינ ופעלכמ מאפע תועבה יבחר בכמ: העירותי מצפונ ויאת ממזרח
 שמש יקרא בשמי ויבא סגנימ כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: מי הגיד מראש
 ונדעה ומלפנימ ונאמר צדיק אפ אינ מגיד אפ אינ משמיע אפ אינ שמע אמריכמ:

ראשון לציון הנה הנמ ולירושלם מבשר אתנ: וארא ואני איש ומאלה ואני יועז ואשאלם וישיבו דבר: הנ כלם אונ אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם: הנ עבדי אתמכ בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוימ יוציא: לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוצ קולו: קנה רצוצ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: לא יכהה ולא ירוצ עד ישימ בארצ משפט ולתורתו אימ ייחילו: כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארצ וצאצאיה נתנ נשמה לעמ עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה קראתיכ בצדק ואחזק בידכ ואצרר ואתנכ לברית עמ לאור גוימ: לפקח עינימ עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשכ: אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתנ ותהלתי לפסילימ: הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכמ: שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארצ יורדי הימ ומלאו אימ וישיביהם: ישאו מדבר ועריו חצרימ תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרימ יצוחו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באימ יגיד: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אפ יצריח על איביו יתגבר: החשיתי מעולמ אחריש אתאפק כיולדה אפעא אשמ ואשאפ יחד: אחריב הרימ וגבעות וכל עשבמ אוביש ושמתי נהרות לאימ ואגמימ אוביש: והולכתי עורימ בדרכ לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכמ אשימ מחשכ לפנימה לאור ומעקשימ למישור אלה הדברים עשיתמ ולא עזבתימ: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרמ למסכה אתמ אלהינו: החרשימ שמעו והעורימ הביטו לראות: מי עור כי אמ עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלמ ועור כעבד יהוה: ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנימ ולא ישמע: יהוה חפצ לעור צדקו יגדיל תורה ויאדיר: והוא עמ בזוז ושסוי הפח בחורימ כלמ ובבתי כלאימ החבאו היו לבז ואני מציל משסה ואני אמר השב: מי בכמ יאזני זאת יקשב וישמע לאחור: מי נתנ למשוסה יעקב וישראל לבזימ הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלכ ולא שמעו בתורתו: וישפכ עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישימ על לב: ועתה כה אמר יהוה בראכ יעקב ויצרכ ישראל אל תירא כי גאלתיכ קראתי בשמכ לי אתה: כי תעבר במימ אתכ אני ובנהרות לא ישטפוכ כי תלכ במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בכ: כי אני יהוה אלהיכ קדוש ישראל מושיעכ נתתי כפרכ מצרימ כוש וסבא תחתיכ: מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיכ ואתנ אדמ תחתיכ ולאמימ תחת נפשכ: אל תירא כי אתכ אני ממזרח אביא זרע וממערב אקבצכ: אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארצ: כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אפ עשיתי: הוציא עמ עור ועינימ יש וחרשימ ואזנימ למו: כל הגוימ נקבצו יחדו ויאספו לאמימ מי בהם יגיד זאת וראשנות ישימיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: אתמ עדי נאמ יהוה ועבדי אשר בחרתי למענ תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: אנכי אנכי יהוה ואני מבלעדי מושיע: אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואני בכמ זר ואתמ עדי נאמ יהוה ואני אל: גמ מיומ אני הוא ואני מידי מציל אפעל ומי ישיבנה: כה אמר יהוה גאלכמ קדוש ישראל למענכמ שלחתי בבלה והורדתי בריחמי כלמ וכשדימ באניות רנתמ: אני יהוה קדושכמ בורא ישראל מלככמ: כה אמר יהוה הנותנ בימ דרכ ובמימ עזימ נתיבה: המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו: הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אפ אשימ במדבר דרכ בישמונ נהרות: תכבדני חית השדה תנימ ובנות יענה כי נתתי במדבר מימ נהרות בישמונ להשקות עמי בחירי: עמ זו יצרתי לי תהלתי יספרו: ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: לא הביאת לי שה עלתיכ וזבחיכ לא כבדתני לא העבדתיכ במנחה ולא הוגעתיכ בלבונה: לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיכ לא הרויתני אכ העבדתני בחטאותיכ הוגעתיני בעונתיכ: אנכי אנכי הוא מחה פשעיי למעני וחטאתיכ לא אזכר: הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למענ תצדק: אביכ הראשון חטא ומליציכ פשעו בי: ואחלל שרי קדש ואתנה לחרמ יעקב וישראל לגדופימ: ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: כה אמר יהוה עשכ

ויצרכ מבטנ יעזרכ אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: כי אצק מימ על צמא ונזלימ על יבשה אצק רוחי על זרעכ וברכתי על צאצאיכ: וצמחו בבינ חציר כערבימ על יבלי מימ: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשמ יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשמ ישראל יכנה: כה אמר יהוה מלכ ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשונ ואני אחרונ ומבלעדי אני אלהימ: ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עמ עולמ ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיק והגדתי ואתמ עדי היש אלוה מבלעדי ואני צור בל ידעתי: יצרי פסל כלמ תהו וחמודיהמ בל יועילו ועדיהמ המה בל יראו ובל ידעו למענ יבשו: מי יצר אל ופסל נסכ לבלתי הועיל: הנ כל חבריו יבשו וחרשימ המה מאדמ יתקבצו כלמ יעמדו יפחדו יבשו יחד: חרש ברזל מעצד ופעל בפחמ ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גמ רעב ואני כח לא שתה מימ וייעפ: חרש עצימ נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצועות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדמ לשבת בית: לכרת לו ארזימ ויקח תרהו ואלונ ויאמצ לו בעצי יער נטע ארנ וגשמ יגדל: והיה לאדמ לבער ויקח מהמ ויחמ אפ ישיק ואפה לחמ אפ יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו: חציו שרפ במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אפ יחמ ויאמר האח חמותי ראיתי אור: ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהמ מהשכיל לבתמ: ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואפ אפיתי על גחליו לחמ אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עצ אסגוד: רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוה שקר בימיני: זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיכ עבד לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיכ וכעננ חטאותיכ שובה אלי כי גאלתיכ: רנו שמימ כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארצ פצחו הרימ רנה יער וכל עצ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: כה אמר יהוה גאלכ ויצרכ מבטנ אנכי יהוה עשה כל נטה שמימ לבדי רקע הארצ מי אתי: מפר אתות בדימ וקסמימ יהולל משיב חכמימ אחר ודעתמ ישכל: מקימ דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלמי האמר לירושלמ תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקוממ: האמר לצולה חרבי ונהרתיכ אוביש: האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלמ ולאמר לירושלמ תבנה והיכל תוסד: כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוימ ומתני מלכימ אפתח לפתח לפניו דלתימ ושערימ לא יסגרו: אני לפניכ אלכ והדוריימ אושר דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע: ונתתי לכ אוצרות חשכ ומטמני מסתרימ למענ תדע כי אני יהוה הקורא בשמכ אלהי ישראל: למענ עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לכ בשמכ אכנכ ולא ידעתי: אני יהוה ואני עוד זולתי אני אלהימ אאזרכ ולא ידעתי: למענ ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואני עוד: יוצר אור ובורא חשכ עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: הרעיפו שמימ ממעל ושחקימ יזלו צדק תפתח ארצ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלכ אני ידימ לו: הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילי: כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני: אנכי עשיתי ארצ ואדמ עליה בראתי אני ידי נטו שמימ וכל צבאמ צויתי: אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרימ וסחר כוש וסבאימ אנשי מדה עליכ יעברו ולכ יהיו אחריכ ילכו בזקימ יעברו ואלכ ישתחוו אליכ יתפללו אכ בכ אל ואני עוד אפס אלהימ: אכנ אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגמ נכלמו כלמ יחדו הלכו בכלמה חרשי צירימ: ישראל נושע ביהוה תשועת עולמימ לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: כי כה אמר יהוה בורא השמימ הוא האלהימ יצר הארצ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואני עוד: לא בסתר דברתי במקומ ארצ חשכ לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרימ: הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוימ לא ידעו הנשאימ את עצ פסלמ

ומתפללים אל אל לא יושיע: הגידו והגישו אפ יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלא אני יהוה ואני עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אני זולתי: פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני לא ואני עוד: בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברכ תשבע כל לשון: אך ביהוה לי אמר צדקות ועז עדי יבוא ויבשו כל הנחרימ בו: ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל: כרע כל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה: הזלימ זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורפ ויעשהו אל יסגדו אפ ישתחוו: ישאוו על כתף יסבלו ויניחוו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אפ יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב: זכרו ראשונות מעולכם כי אנכי אל ואני עוד אלהים ואפס כמוני: מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אפ דברתי אפ אביאנה יצרתי אפ אעשנה: שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארת: רדי ושב על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אינ כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לה רכה ועננה: קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: תגל ערוכת גמ תראה חרפתך נקמ אקח ולא אפגע אדם: גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנמ בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד: ותאמרי לעולמ אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה: ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: ותבאנה לכ שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיכ בעצמת חבריך מאד: ותבטחי ברעתך אמרת אני ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: עמדי נא בחבריך וברב כשפיכ באשר יגעת מנעוריי אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: נלאית ברב עצתי יעמדו נא ויושיעך הברו שמיים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אינ גחלת לחמם אור לשבת נגדו: כן היו לכ אשר יגעת סחריך מנעוריי איש לעברו תעו אינ מושיעך: שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: הראשונות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה: ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיי פנ תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צומ: שמעת חיזה כלה ואתם הלא תגידו השמעתיי חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פנ תאמר הנה ידעתי: גמ לא שמעת גמ לא ידעת גמ מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריכת: הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני: למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתנ: שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אפ אני אחרון: אפ ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמיים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: אני אני דברתי אפ קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שמ אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרכ תלך: לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הימ: ויהי כחול זרעך

וצאצאי מעיכ כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: ולא צמאו בחרבות הוליכמ מימ מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מימ: אינ שלום אמר יהוה לרשעים: שמעו איימ אלי והקשיבו לאיממ מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: וישמ פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בכ אתפאר: ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי: ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאספ ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: ויאמר נקל מהיוות לי עבד להקימ את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיכ לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלימ מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחר: כה אמר יהוה בעת רצון עניתיכ וביום ישועה עזרתיכ ואצרכ ואתנכ לברית עם להקימ ארץ להנחיל נחלות שממות: לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים יערו ובכל שפיימ מרעיתם: לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכמ שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מימ ינהלם: ושמתי כל הרי לדרכ ומסלתי ירמו: הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפונ ומימ ואלה מארץ סינימ: רנו שמימ וגילי ארץ יפצחו הרימ רנה כי נחמ יהוה עמו ועניו ירחם: ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שחנני: התשכח אשה עולה מרחמ בנ בטנה גמ אלה תשכחנה ואנכי לא ואשכח: הנ על כפימ חקתי חומתיכ נגדי תמיד: מהרו בניכ ומחריב ומחריב ממך יצאו: שאי שביב עניכ וראי כלמ נקבצו באו לכ חי אני נאמ יהוה כי כלמ כעדי תלבשי ותקשרימ ככלה: כי חרבתתיכ ושממתיכ וארץ הרסתיכ כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבליכ: עוד יאמרו באזניכ בני שכליכ צר לי המקומ גשה לי ואשבה: ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הנ אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמימ ארימ נסי והביאו בניכ בחצנ ובנתיכ על כתפ תנשאנה: והיו מלכים אמניכ ושרותיהם מיניקתיכ אפימ ארץ ישתחוו לכ ועפר רגליכ ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי: היקח מגבור מלקוח ואמ שבי צדיק ימלט: כי כה אמר יהוה גמ שבי גבור יקח ומלקוח עריצ ימלט ואת יריבכ אנכי אריב ואת בניכ אנכי אושיע: והאכלתי את מוניכ את בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעכ וגאלכ אביר יעקב: כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכמ אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכמ לו הנ בעונתיכמ נמכרתם ובפשעיכמ שלחה אמכמ: מדוע באתי ואינ איש קראתי ואינ עונה הקצור קצרה ידי מפרדות ואמ אינ בי כח להציל הנ בגערתי אחריב ימ אישימ נהרות מדבר תבאש דגתם מאינ מימ ותמות בצמא: אלבשי שמימ קדרות ושק אישימ כסותם: אדני יהוה נתנ לי לשון למודימ לדעת לפות את יעפ דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזנ לשמע כלמודימ: אדני יהוה פתח לי אזנ ואנכי לא מריתי אחר לא נסוגתי: גוי נתתי למכים ולחיי למרטימ פני לא הסתרתי מכלמות ורק: ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: הנ אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הנ כלמ כבגד יבלו עש יאכלם: מי בכמ ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלכ חשכים ואינ נגה לו יבטח בשם יהוה וישענ באלהיו: הנ כלכמ קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכמ ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכמ למעצבה תשכבו: שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: הביטו אל אברהם אביכמ ואל שרה תחוללכמ כי אחד קראתיו ואברכה וארבה: כי נחמ יהוה ציון נחמ כל חרבתיה וישמ מדברה כעדנ וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמימ ארגיע: קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמימ ישפטו אלי איימ יקו ואל זרעי ייחלון: שאו לשמימ עיניכמ והביטו אל הארץ מתחת כי שמימ כעשן נמלחו

והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותו וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: שמעו אלי ידעי צדק עמ תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו: כי כבגד יאכלם עש וכצמור יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דור: עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמימ הלא את היא המחצבת רהב מחוללת תנינ: הלא את היא המחרבת ימ מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולימ: ופדויי יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשמ ששון ושמחה ישיגו נסו יגון ואנחה: אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר יתנ: ותשכח יהוה עשך נוטה שמיים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגע הימ ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ואשימ דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמיים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: אינ מנהל לה מכל בנימ ילדה ואינ מחזיק בידה מכל בנימ גדלה: שתימ הנה קראתיכ מי ינוד לכ השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמכ: בניכ עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאימ חמת יהוה גערת אלהיכ: לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיינ: כה אמר אדניכ יהוה ואלהיכ יריב עמו הנה לקחתי מידכ את כוס התרעלה את קבעת כוס חמותי לא תוסיפי לשתותה עוד: ושמתי ביד מוגיכ אשר אמרו לנפשכ שחי ונעברה ותשימי כארץ גזכ וכחוצ לעברימ: עורי עורי לבשי עזכ ציון לבשי בגדי תפארתכ ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיפ יבא בכ עוד ערל וטמא: התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארכ שביה בת ציון: כי כה אמר יהוה חנמ נמכרתמ ולא בכסף תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה מצרימ ירד עמי בראשנה לגור שמ ואשור באפס עשקו: ועתה מה לי פה נאמי יהוה כי לקח עמי חנמ משלו יהילילו נאמי יהוה ותמיד כל היום שמי מנאצ: לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: מה נאוו על ההרימ רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלכ אלהיכ: קול צפיק נשאו קול יחדו ירננו כי עינ בעיני יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחמ יהוה עמו גאל ירושלם: חשפ יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוימ וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: סורו סורו צאו משמ טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: כי לא בחפזונ תצאו ובמנוסה לא תלכונו כי הלכ לפניכמ יהוה ומאספכמ אלהי ישראל: הנה ישכיל עבדי ירומ ונשא וגבה מאד: כאשר שממו עליכ רבימ כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: כן יזה גוימ רבימ עליו יקפצו מלכימ פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: מי האמינ לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: נבזה וחדל אישימ איש מכאביו סבלמ ואנחנו חשבנו נגוע מכה אלהימ ומענה: והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: כלנו כצאנ תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עונ כלנו: נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזיה נאלמה ולא יפתח פיו: מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיימ מפשע עמי נגע למו: ויתנ את רשעימ קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה חפצ דכאו החלי אמ תשימ אשמ נפשו יראה זרע יאריכ ימימ וחפצ יהוה בידו יצלח: מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבימ ועונתמ הוא יסבל: לכן אחלק לו ברבימ ואת עצומימ יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעימ נמנה והוא חטא רבימ נשא ולפשעימ יפגיע: רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבימ בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי מקומ אהלכ ויריעות משכנותיכ יטו אל תחשכי האריכי מיתריכ ויתדתיכ חזקי: כי ימינ ושמאול תפרצי זרעכ גוימ יירש וערימ נשמות יושיבו: אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עולמיכ תשכחי

וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמא אומר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמי גדלים אקבצך: בשצפ קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כנ נשבעתי מקצף עליך ומגער בכ: כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירימי: ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: בצדקה תכוני רחמי מעשך כי לא תיראי וממחיתה כי לא תקרב אליך: הנ גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול: הנ אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקומ אתך למשפט תרשיעני זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאת נאם יהוה: הוי כל צמא לכו למים ואשר אינו לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: הנ עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמימי: הנ גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמנהו ואל אלהינו כי ירבה שלוחו: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי יהוה: הנ גבהו שמימ מארץ כנ גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמיים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: תחת הנעצוצ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הנ אני עז יבש: כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שמ עולם אתנו לו אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאו אותם אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי ועולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער: צפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום: והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבינו כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצוהו: אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד: הצדיק אבד ואינו איש שמ על לב ואנשי חסד נאספים באיני מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו: ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאפ ותזנה: על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר: הנחממי באלים תחת כל עצ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: בחלקי נחל חלקם המ המ גורלכם גם להם שפכת נסכ העלית מנחה העל אלה אנחמם: על הר גבה ונשא שמת משכבכם גם שמ עלית לזבח זבח: ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונכם כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית: ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחית ותשלחי צריק עד מרחק ותשפילי עד שאול: ברב דרכך יגעתי לא אמרת נואש חית ידכ מצאת על כן לא חלית: ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי

ואותי לא זכרת לא שמת על לבב הלא אני מחשה ומעלמ ואותי לא תיראי:
אני אגיד צדקתך ואת מעשיי ולא יועילוך: בזעק יצילך קבוציך ואת כלם ישא
רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי: ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך עמי: כי כה אמר רמ ונשא שכנ עד וקדוש שמו מרומ וקדוש
אשכנז ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלימ ולהחיות לב נדכאימי: כי לא
לעולמ אריב ולא לנצח אקצופ כי רוח מלפני יעטופ ונשמות אני עשיתי: בעונ
בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצפ וילכ שובב בדרכ לבו: דרכי ראיתי וארפאהו
ואנחהו ואשלמ נחמימ לו ולאבליו: בורא נוב שפתימ שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו: והרשעימ כימ נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש
וטיט: איני שלום אמר אלהי לרשעימ: קרא בגרון אל תחשכ כשופר הרמ קולכ
והגד לעמי פשעמ ולבית יעקב חטאתמ: ואותי יום יום ידרשו ודעת דרכי יחפצו
כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהימ
יחפצו: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכמ תמצאו חפצ
וכל עצביכמ תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרפ רשע לא תצומו כיומ
להשמיע במרומ קולכמ: הכזה יהיה צומ אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכפ
כאגמנ ראשו ושק ואפר יציע הלה תקרא צומ ויומ רצון ליהוה: הלא זה
צומ אבחרהו פתח חרצבות רשע החר אגדות מוטה ושלח רוצימ חפשימ וכל
מוטה תנתקו: הלא פרס לרעב לחמכ ועניימ מרודימ תביא בית כי תראה ערמ
וכסיתו ומבשר לא תתעלם: אז יבקע כשחר אורכ וארכתמ מהרה תצמו והלכ
לפניכ צדקכ כבוד יהוה יאספכ: אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אמ
תסיר מתוככ מוטה שלח אצבע ודבר אנו: ותפק לרעב נפשכ ונפש נענה תשביע
וזרח בחשכ אורכ ואפלתכ כצהרימ: ונחכ יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשכ
ועצמתיכ יחליצ והיית כגן רוח וכמוצא מימ אשר לא יכזבו מימיו: ובנו ממכ
חרבות עולמ מוסדי דור ודור תקוממ וקרא לכ גדר פרצ משבב נתיבות לשבת:
אמ תשיב משבת רגלכ עשות חפציכ ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה
מכבד וכבדתו מעשות דרכיכ ממצוא חפצכ ודבר דבר: אז תתענג על יהוה
והרכבתיכ על במותי ארץ והאכלתיכ נחלת יעקב אביכ כי פי יהוה דבר: הן לא
קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע: כי אם עונתיכמ היו מבדלימ
בינכמ לבינ אלהיכמ וחסאותיכמ הסתירו פנימ מכמ משמוע: כי כפיכמ נגאלו
בדם ואצבעותיכמ בעונ שפתותיכמ דברו שקר לשונכמ עולה תהגה: איני קרא
בצדק ואיני נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד אנו: ביצי
צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהמ ימות והזורה תבקע אפעה:
קוריהמ לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהמ מעשיהמ מעשי און ופעל חמס
בכפיהמ: רגליהמ לרע ירצו וימהרו לשפכ דם נקי מחשבותיהמ מחשבות און שד
ושבר במסלותמ: דרך שלום לא ידעו ואיני משפט במעגלותמ נתיבותיהמ עקשו
להמ כל דרך בה לא ידע שלום: על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה
לאור והנה חשכ לנגהות באפלות נהלכ: נגששה כעורימ קיר וכאיני עינימ נגששה
כשלונו בצהרימ כנשפ באשמיני כמתימ: נהמה כדבימ כלנו וכיונימ הגה נהגה
נקוה למשפט ואיני לישועה רחקה ממנו: כי רבו פשעינו נגדכ וחסאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענומ: פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו
דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר: והסג אחר משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא: ותהי האמת נעדרת וסר
מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי איני משפט: וירא כי איני איש וישתוממ
כי איני מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו: וילבש צדקה כשריני וכובע
ישועה בראשו וילבש בגדי נקמ תלבשת ויעט כמעיל קנאה: כעל גמלות כעל
ישלמ חמה לצרו גמול לאיביו לאיימ גמול ישלמ: וייראו ממערב את שמ יהוה
וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו: ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב נאמ יהוה: ואני זאת בריתי אותמ אמר יהוה רוחי אשר עליכ
ודברי אשר שמתי בפיכ לא ימושו מפיק ומפי זרע ומפי זרע זרעכ אמר יהוה
מעתה ועד עולמ: קומי אורי כי בא אורכ וכבוד יהוה עליכ זרח: כי הנה החשכ

יכסה ארץ וערפל לאמימ ועליכ יזרח יהוה וכבודו עליכ יראה: והלכו גוימ לאורכ ומלכימ לנגה זרח: שאי סביב עיניכ וראי כלמ נקבצו באו לכ בניכ מרחוק יבאו ובנתיכ על צד תאמנה: אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבכ כי יהפכ עליכ המוני ימ חיל גוימ יבאו לכ: שפעת גמלימ תכסכ בכרי מדינ ועיפה כלמ משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: כל צאנ קדר יקבצו לכ אילי נביות ישרתונכ יעלו על רצונ מזבחי ובית תפארתי אפאר: מי אלה כעב תעופינה וכיונימ אל ארבותיהם: כי לי איימ יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניכ מרחוק כספמ וזהבמ אתמ לשמ יהוה אלהיכ ולקדוש ישראל כי פאר: ובנו בני נכר חמתיכ ומלכיהם ישרתונכ כי בקצפי הכייתכ וברצוני רחמתיכ: ופתחו שעריכ תמיד יוממ ולילה לא יסגרו להביא אליכ חיל גוימ ומלכיהם נהוגימ: כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוכ יאבדו והגוימ חרב יחרבו: כבוד הלבנונ אליכ יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקומ מקדשי ומקומ רגלי אכבד: והלכו אליכ שחוח בני מעניכ והשתחוו על כפות רגליכ כל מנאציכ וקראו לכ עיר יהוה ציונ קדוש ישראל: תחת היותכ עזובה ושנואה ואינו עובר ושמתיכ לגאונ עולמ משוש דור ודור: וינקת חלב גוימ ושד מלכימ תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעכ וגאלכ אביר יעקב: תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצימ נחשת ותחת האבנימ ברזל ושמתי פקדתכ שלום ונגשיכ צדקה: לא ישמע עוד חסם בארצכ שד ושבר בגבוליכ וקראת ישועה חומתיכ ושעריכ תהלה: לא יהיה לכ עוד השמש לאור יוממ ולנגה הירח לא יאיר לכ והיה לכ יהוה לאור עולמ ואלהיכ לתפארתכ: לא יבוא עוד שמשכ וירחכ לא יאספ כי יהוה יהיה לכ לאור עולמ ושלמו ימי אבליכ: ועמכ כלמ צדיקימ לעולמ יירשו ארצ נצר מטנו מעשה ידי להתפאר: הקטנ יהיה לאלפ והצעיר לגוי עצומ אני יהוה בעתה אחישנה: רוח אדני יהוה עלי יענ משח יהוה אתי לבשר ענוימ שלחני לחפש לנשברי לב לקרא לשבוימ דרוך ולאסורימ פקח קוח: לקרא שנת רצון ליהוה ויומ נקמ לאלהינו לנחמ כל אבלימ: לשומ לאבלי ציונ לתת להם פאר תחת אפר שמנ ששונ תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: ובנו חרבות עולמ שממות ראשנימ יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: ועמדו זרימ ורעו צאנכמ ובני נכר אכריכמ וכרמיכמ: ואתמ כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכמ חיל גוימ תאכלו ובכבודמ תתימרו: תחת בשתכמ משנה וכלמה ירנו חלקמ לכנ בארצמ משנה יירשו שמחת עולמ תהיה להם: כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתמ באמת וברית עולמ אכרות להם: ונודע בגוימ זרעמ וצאצאיהם בתוכ העמימ כל ראימה יכירום כי הם זרע ברכ יהוה: שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הליבשני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתנ יכהנ פאר וככלה תעדה כליה: כי כארצ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כנ אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוימ: למענ ציונ לא אחשה ולמענ ירושלמ לא אשקוט עד יצא כגנה צדקה וישועתה כלפיד יבער: וראו גוימ צדקכ וכל מלכימ בכבוד וקרא לכ שמ חדש אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנופ מלוכה בכפ אלהיכ: לא יאמר לכ עוד עזובה ולארצכ לא יאמר עוד שממה כי לכ יקרא חפצי בה ולארצכ בעולה כי חפצ יהוה בכ וארצכ תבעל: כי יבעל בחור בתולה יבעלוכ בניכ ומשוש חתנ על כלה ישיש עליכ אלהיכ: על חומתיכ ירושלמ הפקדתי שמרימ כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרימ את יהוה אל דמי לכמ: ואל תתנו דמי לו עד יכוננ ועד ישימ את ירושלמ תהלה בארצ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אמ אתנ את דגנכ עוד מאכל לאיביכ ואמ ישתו בני נכר תירושכ אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו ישתו בחצרות קדשי: עברו עברו בשערימ פנו דרכ העמ סלו סלו המסלה סקלו מאבנ הרימו נס על העמימ: הנה יהוה השמיע אל קצה הארצ אמרו לבת ציונ הנה ישעכ בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עמ הקדש גאולי יהוה ולכ יקרא דרושה עיר לא נעזבה: מי זה בא מאדומ חמוצ בגדימ מבצרה זה הדור בלבשוו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: מדוע אדמ ללבושכ ובגדיכ כדרכ בגת: פורה דרכתי לבדי ומעמימ אינ איש אתי

ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחמ על בגדי וכל מלבושי אגאלתי: כי יום נקמ בלבי ושנת גאולי באה: ואביט ואינ עזר ואשתומם ואינ סומכ ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: ואבוס עמימ באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארצ נצחמ: חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך עמי המה בנימ לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לא צר ומלאכ פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפכ להם לאויב הוא נלחם במ: ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מימ את רעי צאנו איה השם בקרבם את רוח קדשו: מוליכ לימינ משה זרוע תפארתו בוקע מימ מפניהם לעשות לו שמ עולם: מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחם כנ נהגת עמכ לעשות לכ שמ תפארת: הבט משמימ וראה מזבל קדשכ ותפארתכ איה קנאתכ וגבורתכ המונ מעיכ ורחמיכ אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמכ: למה תתענו יהוה מדרכיכ תקשיח לבנו מיראתכ שוב למענ עבדיכ שבטי נחלתכ: למצער ירשו עמ קדשכ צרינו בוססו מקדשכ: היינו מעולם לא משלת במ לא נקרא שמכ עליהם: לוא קרעת שמימ ירדת מפניכ הרימ נזלו: כקדח אש המסימ מימ תבעה אש להודיע שמכ לצריכ מפניכ גוימ ירגזו: בעשותכ נוראות לא נקוה ירדת מפניכ הרימ נזלו: ומעולם לא שמעו לא האזינו עינ לא ראתה אלהימ זולתכ יעשה למחכה לו: פגעת את שש ועשה צדק בדרכיכ יזכור כה אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבגד עדימ כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: ואינ קורא בשמכ מתעורר להחזיק בכ כי הסתרת פניכ ממנו ותמוגנו ביד עוננו: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידכ כלנו: אל תקצפ יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עונ הנ הבט נא עמכ כלנו: ערי קדשכ היו מדבר ציונ מדבר היתה ירושלם שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללכ אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד: נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי: פרשתי ידי כל היום אל עמ סורר ההלכימ הדרכ לא טוב אחר מחשבותיהם: העמ המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטירימ על הלבנימ: הישיבימ בקברימ ובבצורימ ילינו האכלימ בשר החזיר ופרק פגלימ כליהם: האמרימ קרב אליכ אל תגש בי כי קדשתיכ אלה עשנ באפי אש יקדת כל היום: הנה כתובה לפני לא אחשה כי אמ שלמתי ושלמתי על חיקמ: עונתיכמ ועונת אבותיכמ יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרימ ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתמ ראשנה על חיקמ: כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו כנ אעשה למענ עבדי לבלתי השחית הכל: והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה: והיה השרון לנוה צאנ ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוני: ואתמ עזבי יהוה השכחתי את הר קדשי הערכימ לגד שלחנ והממלאימ למני ממסכ: ומניתי אתכמ לחרב וכלכמ לטבח תכרעו יענ קראתי ולא עניתמ דברתי ולא שמעתמ ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתמ: לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתמ תרעבו הנה עבדי ישתו ואתמ תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתמ תבשו: הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתמ תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: והנחתמ שמכמ לשבועה לבחירי והמיתכ אדני יהוה ולעבדי יקרא שמ אחר: אשר המתברכ בארצ יתברכ באלהי אמנ והנשבע בארצ ישבע באלהי אמנ כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני: כי הנני בורא שמימ חדשימ וארצ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב: כי אמ שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש: וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: לא יהיה משמ עוד עול ימימ וזקנ אשר לא ימלא את ימימ כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: ובנו בתימ וישבו ונטעו כרמימ ואכלו פרימ: לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העצ ימי

עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: והיה טרם יקראו ואני אענה עוד המ מדברים ואני אשמע: זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה: כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאמ יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: שוחט השור מכה איש זובח השה ערפ כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברכ און גמ המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: גמ אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יענ קראתי ואינ עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למענ שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אמ יולד גוי פעם אחת כי חלה גמ ילדה ציון את בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אמ אני המוליד ועצרתי אמר אלהיכ: שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלימ עליה: למענ תינקו ושבעתם משד תנחמיה למענ תמצו והתענגתם מזיז כבודה: כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטפ כבוד גוימ וינקתם על צד תנשאו ועל ברכימ תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כנ אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעמ את איביו: כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש: כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה: המתקדשימ והמטהרימ אל הגנות אחר אחד בתוכ אכלי בשר החזיר והשקצ והעכבר יחדו יספו נאמ יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבצ את כל הגוימ והלשנות ובאו וראו את כבודי: ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטימ אל הגוימ תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויונ האיימ הרחקימ אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוימ: והביאו את כל אחיכם מכל הגוימ מנחה ליהוה בסוסימ וברכב ובצבימ ובפרדימ ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה: וגמ מהם אקח לכהנימ ללוימ אמר יהוה: כי כאשר השמימ החדשימ והארץ החדשה אשר אני עשה עמדימ לפני נאמ יהוה כנ יעמד זרעכם ושמכם: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי האנשימ הפשעימ בי כי תולעתם לא תמות ואשמ לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענות בארץ בנימין: אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמונ מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תמ עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בטרם אצורכ בבטן ידעתי: ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגויים נתתי: ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלח תלך ואת כל אשר אצור תדבר: אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאמי יהוה: וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפי: ראה הפקדתיך היום הזה על הגויים ועל הממלכות לנתוש ולנתוצ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות: ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאמי יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצור אל תחת מפניהם פנ אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאמי יהוה להצילך: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הלכ וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריי אהבת כלולתי: לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאמי יהוה: שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעונו והרעימ פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: לכן עד אריב אתכם נאמי יהוה ואת בני בניכם אריב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הנ היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: שמו שמי על זאת ושערו חרבו מאד נאמי יהוה: כי שתימ רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מימ חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המימ: העבד ישראל אמ יליד בית הוא מדוע היה לבז: עליו ישאגו כפרימ נתנו קולמ וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב: גמ בני נפ ותחפנס ירעוך קדקד: הלוא זאת תעשה לך עיזב את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך: ועתה מה לך לדרכ מצרימ לשתות מי שחור ומה לך לדרכ אשור לשתות מי נהר: תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחכ ודעי וראי כי רע ומר עזב את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאמי אדני יהוה צבאות: כי מעולמ שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עצ רעננ את צעה זנה: ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיכ נהפכת לי סורי הגפנ נכריה: כי אמ תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתמ עונכ לפני נאמי אדני יהוה: איכ תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכ בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: מנעי רגלכ מיחפ וגורכ מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זוימ ואחריהם אלכ: כבשת גנב כי ימצא כנ הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם: אמרימ לעצ אבי אתה ולאבנ את ילדתי כי פנו אלי ערפ ולא פנימ ובעת רעתמ יאמרו קומה והושיענו: ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אמ יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריכ היו אלהיך יהודה: למה תריבו אלי כלכמ

פשעתם בי נאמי יהוה: לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליכ: התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אינ מספר: מה טיבני דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיכ: גם בכנפיק נמצאו דם נפשות אביונימי נקיימי לא במחתרת מצאתימי כי על כל אלה: ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרכ לא חטאתי: מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרימי תבושי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחכ ולא תצליחי להם: לאמר הנ ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנופ תחנפ הארץ ההיא ואת זנית רעימי רבימי ושוב אלי נאמי יהוה: שאי עיניך על שפימי וראי איפה לא שגלת על דרכימי ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בנותיכ וברעתכ: וימנעו רבבימי ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לכ מאנת הכלמי: הלוא מעתה קראתי לי אבי אלופ נערי אתה: הינטר לעולמי אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל: ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראיתי אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עצ רעננ ותזני שמי: ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה יהודה: וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתנ את ספר כריתתיה אליה ולא יצאה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזנ גמי היא: והיה מקל זנותה ותחנפ את הארץ ותנאפ את האבנ ואת העצ: וגמי בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבב כי אם בשקר נאמי יהוה: ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: הלך וקראת את הדברימי האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאמי יהוה לוא אפיל פני בכמי כי חסיד אני נאמי יהוה לא אטור לעולמי: אך דעי עונכ כי ביהוה אלהיכ פשעת ותפזרי את דרכיכ לזרימי תחת כל עצ רעננ ובקולי לא שמעתמי נאמי יהוה: שובו בנימי שובבימי נאמי יהוה כי אנכי בעלתי בכמי ולקחתי אתכמי אחד מעיר ושנימי ממשפחה והבאתי אתכמי ציון: ונתתי לכמי רעימי כלבי ורעו אתכמי דעה והשכיל: והיה כי תרבו ופריתמי בארץ בימימי ההמה נאמי יהוה לא יאמרו עוד ארונ ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוימי לשמי יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבמי הרע: בימימי ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארצ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכמי: ואנכי אמרתי איכ אשיטכ בבנימי ואתנ לכ ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוימי ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: אכן בגדה אשה מרעה כנ בגדתמי בי בית ישראל נאמי יהוה: קול על שפימי נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכמי שכחו את יהוה אלהימי: שובו בנימי שובבימי ארפה משובתיכמי הנו אתנו לכ כי אתה יהוה אלהינו: אכן לשקר מגבעות המנו הרימי אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנמי ואת בקרמי את בניהמי ואת בנותיהמי: נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו: אם תשוב ישראל נאמי יהוה אלי תשוב ואמי תסיר שקוציכ מפני ולא תנווד: ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוימי ובו יתהללו: כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכמי ניר ואל תזרעו אל קוצימי: המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכמי איש יהודה וישיבי ירושלם פנ תצא כאש חמתי ובערה ואינ מכבה מפני רע מעלליכמי: הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפוני ושבר גדול: עלה אריה מסבכו ומשחית גוימי נסע יצא ממקמו לשומ ארצכ לשמה עריכ תצניה מאינ יושב: על זאת חגרו שקימי ספדו והילילו כי לא שב חרונ אפי יהוה ממני: והיה ביום ההוא נאמי יהוה יאבד לב המלך ולב השרימי ונשמו הכהנימי והנביאימי יתמהו: ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעמי הזה ולירושלם לאמר שלומ יהיה לכמי

ונגעה חרב עד הנפש: בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיימ במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גמ אני אדבר משפטים אותם: הנה כענני יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו: כבסי מרעה לבב ירושלם למען תושעי עד מתי תלני בקרב מחשבות אונכ: כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: הזכירו לגוימ הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארצ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם: כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאמי יהוה: דרכ ומעללי עשו אלה לכ זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבב: מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארצ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי: עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר: כי אויל עמי אותי לא ידעו בנימ סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהטיב לא ידעו: ראיתי את הארצ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם: ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו: ראיתי והנה אין האדמ וכל עופ השמים נדדו: ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארצ וכלה לא אעשה: על זאת תאבל הארצ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהנ איש: ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי פוכ עיניך לשוא תתיפי מאסו בכ עגבים נפש יבקשו: כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפ תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגימ: שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו וברעו ברחובותיה אמ תמצאו איש אמ יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: ואמ חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: ואני אמרתי אכ דלימ המ נוואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אכ המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: על כן הכמ אריה מיער זאב ערבות ישדדמ נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרפ כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם: אי לזאת אסלוח לכ בניכ עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו: סוסים מיזנים משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו: העל אלה לוא אפקד נאמי יהוה ואמ בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטיותיה כי לוא ליהוה המה: כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאמי יהוה: כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכמ את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיו לאש והעם הזה עצימ ואכלתם: הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאמי יהוה גוי איתן הוא גוי מעולמ הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשתע מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלמ גבורים: ואכל קצירם ולחמם יאכלו בניכ ובנותיכ יאכל צאנכ ובקרכ יאכל גפנכ ותאנתכ ירשש ערי מבצריכ אשר אתה בוטח בהנה בחרב: וגמ בימימ ההמה נאמי יהוה לא אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכמ כן תעבדו זרימ בארצ לא לכם: הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עמ סכל ואין לב עינימ להם ולא יראו אזנימ להם ולא ישמעו: האותי לא תיראו נאמי יהוה אמ מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לימ חק עולמ ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: ולעמ הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשמ וירה ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו: עונותיכמ הטו אלה וחטאותיכמ מנעו הטוב מכם: כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשכ יקושימ הציבו משחית אנשימ ילכדו: ככלוב מלא עופ כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: שמנו עשתו גמ עברו דברי רע דין לא דנו דין יתומ ויצליחו ומשפט אביונימ לא שפטו: העל

אלה לא אפקד נאמ יהוה אמ בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: שמה ושערוה נהיתה בארצ: הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה: העזו בני בנימין מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: הנוה והמענגה דמיתי בת ציון: אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב: קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה: כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידכ כבוצר על סלסלות: על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו: ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי היכל שפך על עולל בחוצ ועל סוד בחורים יחדו כי גמ איש עמ אשה ילכדו זקן עמ מלא ימימ: ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשימ יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ נאמ יהוה: כי מקטנמ ועד גדולמ כלו בוצע בוצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: הבישו כי תועבה עשו גמ בוש לא יבושו גמ הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתימ יכשלו אמר יהוה: כה אמר יהוה עמדו על דרכימ וראו ושאלו לנחבות עולמ אי זה דרכ הטוב ולכו בה ומצאו מרוגוע לנפשכמ ויאמרו לא נלכ: והקמתי עליכמ צימ הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: לכן שמעו הגוימ ודעי עדה את אשר במי: שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העמ הזה פרי מחשבותי כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה: למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכמ לא לרצון וזבחיכמ לא ערבו לי: לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העמ הזה מכשלים וכשלו במ אבות ובנימ יחדו שכנ ורעו יאבדו: כה אמר יהוה הנה עמ בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולמ כימ יהמה ועל סוסימ ירכבו ערוכ כאיש למלחמה עליכ בת ציון: שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה: אל תצאי השדה ובדרכ אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב: בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לכ מספד תמרורים כי פתאמ יבא השדד עלינו: בחונ נתתיכ בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכמ: כלמ סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלמ משחיתים המה: נחר מפח מאשתמ עפרת לשוא צרפ צרופ ורעים לא נתקו: כספ נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: עמד בשער בית יהוה וקראת שמ את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערימ האלה להשתחות ליהוה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכמ ומעלליכמ ואשכנא אתכמ במקומ הזה: אל תבטחו לכמ אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה: כי אמ היטיב תיטיבו את דרכיכמ ואת מעלליכמ אמ עשו תעשו משפט בינ איש ובין רעהו: גר יתומ ואלמנה לא תעשקו ודמ נקי אל תשפכו במקומ הזה ואחרי אלהימ אחרימ לא תלכו לרע לכמ: ושכנתי אתכמ במקומ הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכמ למנ עולמ ועד עולמ: הנה אתמ בטחימ לכמ על דברי השקר לבלתי הועיל: הגנב רצח ונאפ והשבע לשקר וקטר לבעל והלכ אחרי אלהימ אחרימ אשר לא ידעתמ: ובאתמ ועמדתמ לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתמ נצלנו למענ עשות את כל התועבות האלה: המערת פרצימ היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכמ גמ אנכי הנה ראיתי נאמ יהוה: כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שמ בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: ועתה יענ עשותכמ את כל המעשימ האלה נאמ יהוה ואדבר אליכמ השכמ ודבר ולא שמעתמ ואקרא אתכמ ולא עניתמ: ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתמ בטחימ בו ולמקומ אשר נתתי לכמ ולאבותיכמ כאשר עשיתי לשלו: והשלכתי אתכמ מעל פני כאשר השלכתי

את כל אחיכם את כל זרע אפרימ: ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדמ רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך: האינך ראה מה המה עשיתי בערי יהודה ובחצות ירושלם: הבניתי מלקטים עצים והאבות מבערתי את האש והנשיים לשות בצק לעשות כונוי למלכת השמיים והסכ נסכימי לאלהימ אחרים למענ הכעסני: האתי המ מכעסימ נאמי יהוה הלוה אתמ למענ בשת פניהמ: לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקומ הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר: כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתימ ביום הוציא אותם מארצ מצרים על דברי עולה וזבח: כי אמ את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהימ ואתם תהיו לי לעמ והלכתם בכל הדרכ אשר אצוה אתכם למענ ייטב לכם: ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע והיו לאחור ולא לפנימ: למן היום אשר יצאו אבותיכם מארצ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאימ יום השכם ושלח: ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותמ: ודברת אליהם את כל הדברימ האלה ולא ישמעו אליכ וקראת אליהם ולא יענוכה: ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהמ: גזי נזרכ והשליכי ושאי על שפימ קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו: כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאומ יהוה שמו שקוצימה בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאוו: ובנו במות התפת אשר בליה בן הנם לשרפ את בניהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: לכן הנה ימימ באימ נאמי יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אמ גיא ההרגה וקברו בתפת מאימ מקומ: והיתה נבלת העם הזה למאכל לעופ השמימ ולבהמת הארצ ואינ מחריד: והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששונ וקול שמחה קול חתנ וקול כלה כי לחרבה תהיה הארצ: בעת ההיא נאמי יהוה ויצאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנימ ואת עצמות הנביאימ ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהמ: ושטחומ לשמש ולירח ולכל צבא השמימ אשר אהבומ ואשר עבדומ ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשומ ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמנ על פני האדמה יהיו: ונבחר מות מחיימ לכל השארית הנשארימ מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות הנשארימ אשר הדחיתימ שמ נאמי יהוה צבאות: ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אמי ישוב ולא ישוב: מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמימ מאנו לשוב: הקשבתי ואשמע לוא כנ ידברו אינ איש נחמ על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותמ כסוס שוטפ במלחמה: גם חסידה בשמימ ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: איכה תאמרו חכמימ אנחנו ותורת יהוה אתנו אכנ הנה לשקר עשה עט שקר ספרימ: הבישו חכמימ חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: לכן אתנ את נשיהם לאחרימ שדותיהם ליורשימ כי מקטנ ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהנ כלה עשה שקר: וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואינ שלום: הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלמ לא ידעו לכן יפלו בנפלימ בעת פקדתמ יכשלו אמר יהוה: אסף אסיפמ נאמי יהוה אינ ענבימ בגפנ ואינ תאנימ בתאנה והעלה נבל ואתנ להם יעברומ: על מה אנחנו ישיבימ האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שמ כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: קוה לשלום ואינ טוב לעת מרפה והנה בעתה: מדנ נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארצ ויבואו ויאכלו ארצ ומלואה עיר וישיבי בה: כי הנני משלח בכמ נחשימ צפענימ אשר אינ להם לחש ונשכו אתכם נאמי יהוה: מבליגיתי עלי יגונ עלי לבי דוי: הנה קול שועת בת עמי מארצ מרחקימ היהוה אינ בצינו אמ מלכה אינ בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: הצרי אינ בגלעד אמ רפא אינ שמ כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי: מי יתן ראשי מימ ועיני מקור דמעה ואבכה יוממ ולילה

את חללי בת עמי: מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדימ: וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: שבתכ בתוכ מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתימ כי איכ אעשה מפני בת עמי: חצ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישימ ארבו: העל אלה לא אפקד במ נאם יהוה אמ בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעופ השמימ ועד בהמה נדדו הלכו: ונתתי את ירושלם לגלים מעונ תנימ ואת ערי יהודה אתנ שממה מבלי יושב: מי האיש החכמ ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העמ הזה לענה והשקיתים מי ראש: והפצותים בגוימ אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותדרנה עינינו דמעה ועפעפיו יזלו מימ: כי קול נהי נשמע מצינו איכ שדדנו בשנו מאד כי עזבו ארץ כי השליכו משכנותינו: כי שמענה נשימ דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פי ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעוה קינה: כי עלה מות בחלוננו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוצ בחורים מרחבות: דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדמ כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואינ מאספ: כה אמר יהוה אל יתהלל חכמ בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: כי אמ בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: הנה ימימ באימ נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמו ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבימ במדבר כי כל הגוימ ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: כה אמר יהוה אל דרכ הגוימ אל תלמדו ומאתות השמימ אל תחתו כי יחתו הגוימ מהמה: כי חקות העמימ הבל הוא כי עצ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד: בכסף ובזהב ייפרו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק: כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם הטיב אינ אותם: מאינ כמוכ יהוה גדול אתה וגדול שמכ בגבורה: מי לא יראכ מלכ הגוימ כי לכ יאתה כי בכל חכמי הגוימ ובכל מלכותם מאינ כמוכ: ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עצ הוא: כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאלהימ מעשה חרש וידי צורפ תכלת וארגמ לבושם מעשה חכמימ כלם: יהוה אלהימ אמת הוא אלהימ חיימ ומלכ עולמ מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוימ זעמו: כדנה תאמרו להומ אלהימ די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומנ תחות שמיא אלה: עשה ארץ ככחו מכינ תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמימ: לקול תתו המון מימ בשמימ ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקמ למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: נבער כל אדמ מדעת הביש כל צורפ מפסל כי שקר נסכו ולא רוח במ: הבל המה מעשה תעתעימ בעת פקדתם יאבדו: לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבת נחלתו יהוה צבאות שמו: אספי מארץ כנעתכ ישבתי במצור: כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למענ ימצאו: אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני אמרתי אכ זה חלי ואשאנו: אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינמ נטה עוד אהלי ומקימ יריעותי: כי נבערו הרעימ ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשומ את ערי יהודה שממה מעונ תנימ: ידעתי יהוה כי לא לאדמ דרכו לא לאיש הלכ והכינ את צעדו: יסרני יהוה אכ במשפט

אל באפכ פנ תמעטני: שפכ חמתכ על הגוימ אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישיבי ירושלם: ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארצ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעמ ואנכי אהיה לכם לאלהימ: למענ הקימ את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארצ זבת חלב ודבש כיומ הזה ואענ ואמר אמנ יהוה: ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארצ מצרים ועד היום הזה השכמ והעד לאמר שמעו בקולי: ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלם: שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: והלכו ערי יהודה וישיבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: כי מספר עריכ היו אליהם יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: ואתה יאה תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליכ כי רעתכי אז תעלזי: זית רעננ יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותי: ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליכ רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם: ואני ככבש אלופ יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עצ בלחמו ונכרתנו מארצ חיימ ושמו לא יזכר עוד: ויהוה צבאות שפט צדק בחרן כליות ולב אראה נקמתם מהם כי אליכ גליתי את ריבי: לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשכ לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם: צדיק אתה יהוה כי אריב אליכ אכ משפטימ אדבר אותך מדוע דרכ רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: נטעתם גמ שרשו ילכו גמ עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורוחך מכליותיהם: ואתה יהוה ידענני תראני ובחנת לבי אתך התקמ כצאנ לטבחה והקדשם ליומ הרגה: עד מתי תאבל הארצ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישיבי בה ספתה בהמות ועופ כי אמרו אל יראה את אחריתנו: כי את רגלימ רצתה וילאוך ואיכ תתחרה את הסוסימ ובארצ שלום אתה בוטח ואיכ תעשה בגאון הירדנ: כי גמ אחיכ ובית אביכ גמ המה בגדו בכ גמ המה קראו אחרים מלא אל תאמנ במ כי ידברו אליכ טובות: עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדו נפשי בכפ איביה: היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כנ שנאתיה: העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה: רעימ רבימ שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארצ כי אינ איש שמ על לב: על כל שפימ במדבר באו שדדימ כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארצ ועד קצה הארצ אינ שלום לכל בשר: זרעו חטימ וקצימ קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכ מחרונ אפ יהוה: כה אמר יהוה על כל שכני הרעימ הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשמ מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתימ והשבתימ איש לנחלתו ואיש לארצו: והיה אמ למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי

להשבע בבעל ונבנו בתוכ עמי: ואמ לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
 ואבד נאמי יהוה: כה אמר יהוה אלי הלכ וקניתי לך אזור פשתים ושמתו על
 מתניי ובמימי לא תבאהו: ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשמע על מתני: ויהי
 דבר יהוה אלי שנית לאמר: קח את האזור אשר קניתי אשר על מתניי וקום לך
 פרתה וטמנהו שמ בנסיק הסלע: ואלכ ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי:
 ויהי מקץ ימי רבימי ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משמ את האזור
 אשר צויתכ לטמנו שמ: ואלכ פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר
 טמנתי שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כה
 אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העמ הזה הרע
 המאניני לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים
 לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר ידבק
 האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה
 נאמי יהוה להיות לי לעמ ולשמ ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם
 את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליכ הידע
 לא נדע כי כל נבל ימלא יין: ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את
 כל ישיב הארץ הזאת ואת המלכים הישיבים לדוד על כסאו ואת ההנני ואת
 הנביאים ואת כל ישיב ירושלם שכרו: ונפצתי איש אל אחיו והאבות והבנימי
 יחדו נאמי יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתתם: שמעו והאזינו
 אל תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשכ ובטרם יתנגפו
 רגליכם על הרי נשפ וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואמ לא תשמעוה
 במסתרם תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותדר עיני דמעה עיר נשבה עיר
 יהוה: אמר למלכ ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם:
 ערי הנגב סגרו ואינו פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומי: שאי עיניכם וראי
 הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאנ תפארתכ: מה תאמרי כי יפקד עליך ואת
 למדת אתמ עליך אלפים לראש הלוא חבלימ יאחזוכ כמו אשת לדה: וכי תאמרי
 בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונכ נגלו שולכ נחמסו עקבי: היהפכ כושי עורו
 ונמר חברברתיו גמ אתמ תוכלו להיטיב למדי הרע: ואפיצמ קקש עובר לרוח
 מדבר: זה גורלכ מנת מדיכ מאתי נאמי יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר:
 וגמ אני חשפתי שולכ על פניכ ונראה קלונכ: נאפיק ומצלחותיכ זמת זנותכ על
 גבעות בשדה ראיתי שקוציכ אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד: אשר
 היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות: אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו
 לארץ וצוחת ירושלם עלתה: ואדריהם שלחו צעוריהם למימ באו על גבימ לא
 מצאו מימ שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשמ: בעבור האדמה חתה כי
 לא היה גשמ בארץ בשו אכרימ חפו ראשמ: כי גמ אילת בשדה ילדה ועוזב כי
 לא היה דשא: ופראימ עמדו על שפימ שאפו רוח כתנימ כלו עיניהם כי אינ עשב:
 אמ עונינו ענו בנו יהוה עשה למענ שמכ כי רבו משובתינו לך חטאנו: מקוה
 ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכאחר נטה ללון: למה תהיה
 כאיש נדהמ כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמכ עלינו נקרא אל
 תנחנו: כה אמר יהוה לעמ הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצמ
 עתה יזכר עונמ ויפקד חטאתמ: ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העמ הזה
 לטובה: כי יצמו אינני שמע אל רנתמ וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצמ כי בחרב
 וברעב ובדבר אנכי מכלה אותמ: ואמר אהה אדני יהוה הנה הנביאים אמרימ
 להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתנ לכם במקום הזה:
 ויאמר יהוה אלי שקר הנביאים נבאימ בשמי לא שלחתימ ולא צויתימ ולא דברתי
 אליהם חזון שקר וקסמ ואלול ותרמות לבם המה מתנבאימ לכם: לכן כה אמר
 יהוה על הנביאים הנבאימ בשמי ואני לא שלחתימ והמה אמרימ חרב ורעב לא
 יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאימ ההמה: והעמ אשר המה נבאימ
 להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואינו מקבר להמה המה
 נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתמ: ואמרת אליהם את הדבר
 הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויוממ ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת

בת עמי מכה נחלה מאד: אמ יצאתי השדה והנה חללי חרב ואמ באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גמ נביא גמ כהנ סחרו אל ארצ ולא ידעו: המאס מאסת את יהודה אמ בציון געלה נפשכ מדוע הכיתנו ואינ לנו מרפא קוה לשלום ואינ טוב ולעת מרפא והנה בעתה: ידענו יהוה רשענו עונ אבותינו כי חטאנו לכ: אל תנאצ למענ שמכ אל תנבל כסא כבודכ זכר אל תפר בריכת אתנו: היש בהבלי הגוימ מגשמימ ואמ השמימ יתנו רבבימ הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לכ כי אתה עשית את כל אלה: ויאמר יהוה אלי אמ יעמד משה ושמואל לפני אינ נפשי אל העמ הזה שלח מעל פני ויצאו: והיה כי יאמרו אליכ אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות ולמות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאמ יהוה את החרב להרג ואת הכלבימ לסחב ואת עופ השמימ ואת בהמת הארצ לאכל ולהשחית: ונתתימ לזוהי לכל ממלכות הארצ בגלל מנשה בנ יחזקיהו מלכ יהודה על אשר עשה בירושלם: כי מי יחמל עליכ ירושלם ומי ינוד לכ ומי יסור לשאל לשלם לכ: את נטשת אתי נאמ יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליכ ואשחיתכ נלאיתי הנחמ: ואזרם במזרה בשערי הארצ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו: עצמו לי אלמנתו מחול ימימ הבאתי להם על אמ בחור שדד בצהרימ הפלתי עליה פתאמ עיר ובהלות: אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יוממ בושא וחפרה ושאריתמ לחרב אתנ לפני איביהם נאמ יהוה: אוי לי אמי כי ילדתי איש ריב ואיש מדון לכל הארצ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללונ: אמר יהוה אמ לא שירותכ לטוב אמ לוא הפגעתי בכ בעת רעה ובעת צרה את האיב: הירע ברזל ברזל מצפונ ונחשת: חילכ ואוצרותיכ לבז אתנ לא במחר ובכל חטאותיכ ובכל גבוליכ: והעברתי את איביכ בארצ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכמ תוקד: אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקמ לי מרדפי אל לארכ אפכ תקחני דע שאתי עליכ חרפה: נמצאו דבריי ואכלמ ויהי דבריי לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמכ עלי יהוה אלהי צבאות: לא ישבתי בסוד משחקימ ואעלז מפני ידכ בדד ישבתי כי זעמ מלאתני: למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מימ לא נאמנו: לכ כה אמר יהוה אמ תשוב ואשיבכ לפני תעמד ואמ תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישובו המה אליכ ואתה לא תשוב אליהם: ונתתיכ לעמ הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליכ ולא יוכלו לכ כי אתכ אני להושיעכ ולהצילכ נאמ יהוה: והצלתיכ מיד רעימ ופדתיכ מכפ ערצימ: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: לא תקח לכ אשה ולא יהיו לכ בנימ ובנות במקומ הזה: כי כה אמר יהוה על הבנימ ועל הבנות הילודימ במקומ הזה ועל אמתמ הילדות אותם ועל אבותמ המולדימ אותם בארצ הזאת: ממותי תחלאימ ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמנ על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתמ למאכל לעופ השמימ ולבהמת הארצ: כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלכ לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העמ הזה נאמ יהוה את החסד ואת הרחמימ: ומתו גדלימ וקטנימ בארצ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם: ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומימ על אביו ועל אמו: ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מנ המקומ הזה לעיניכמ ובימיכמ קול ששון וקול שמחה קול חתנ וקול כלה: והיה כי תגיד לעמ הזה את כל הדבריי האלה ואמרו אליכ על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכמ אותי נאמ יהוה וילכו אחרי אלהימ אחרים ויעבדו וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ואתם הרעתם לעשות מאבותיכמ והנכמ הלכימ איש אחרי שירות לבו הרע לבלתי שמע אלי: והטלתי אתכם מעל הארצ הזאת על הארצ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכמ ועבדתם שם את אלהימ אחרים יוממ ולילה אשר לא אתנ לכמ חנינה: לכ הנה ימימ באימ נאמ יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארצ מצרימ: כי אמ חי יהוה אשר העלה את בני

ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם: הנני שלח לדוגים רבים נאמי יהוה ודיגומ ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנזקי הסלעים: כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפנו עונם מנגד עיני: ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי: יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גויים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אכ שקר נחלו אבותינו הבל ואיני במ מועיל: היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה: חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עצ רענן על גבעות הגבהות: הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבו אתנ במתיכ בחטאת בכל גבוליך: ושמטתה ובכ מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולמ תוקד: כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושמ בשר זרעו ומנ יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: והיה כעץ שתול על מימ ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חמ והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא יימש מעשות פרי: עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: אני יהוה חקר לב בחנ כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל: כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: מקוה אשור יהוה כל עזיכ יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מימ חיימ את יהוה: רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: ואני לא אצתי מרעה אחריכ ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניכ היה: אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: כה אמר יהוה אלי הלכ ועמדת בשער בני עמ אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם: ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלם הבאים בשערי האלה: כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם: ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: והיה אמ שמעו תשמעו אלי נאמי יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבי על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסימ המה ושריהם איש יהודה וישיבי ירושלם וישיבה העיר הזאת לעולם: ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימין ומן השפלה ומן ההר ומן ההגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: ואמ לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיע את דברי: וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושם ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: ויהי דבר יהוה אלי לאמור: הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאמי יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוצ ולהאביד: ושם הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע: ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: ואמרו נואש כי אחרי

מחשבותינו נלכ ואיש שררות לבו הרע נעשה: לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוימ
מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל: העיזב מצור שדי שלג לבנו
אמ ינתשו מימ זרימ קרימ נוזלימ: כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלו בדרכיהם
שבילי עולמ ללכת נתיבות דרכ לא סלולה: לשומ ארצמ לשמה שרוקת עולמ
כל עובר עליה ישמ ויניד בראשו: כרוח קדימ אפיצמ לפני אויב ערפ ולא פנימ
אראמ ביומ אידמ: ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה
מכהנ ועצה מחכמ ודבר מנביא לכו ונכהו בלשונו ואל נקשיבה אל כל דבריו:
הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: הישלמ תחת טובה רעה כי כרו שוחה
לנפשי זכר עמדי לפניכ לדבר עליהם טובה להשיב את חמתכ מהמ: לכן תנ את
בניהם לרעב והגרמ על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו
הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה: תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם
גדוד פתאמ כי כרו שיחה ללכדי ופחימ טמנו לרגלי: ואתה יהוה ידעת את כל
עצתמ עלי למות אל תכפר על עונמ וחטאתמ מלפניכ אל תמחי והיו מכשלימ
לפניכ בעת אפכ עשה בהמ: כה אמר יהוה הלוח וקניית בקבק יוצר חרש ומזקני
העמ ומזקני הכהנימ: ויצאת אל גיא בנ הנמ אשר פתח שער החרסות וקראת
שמ את הדברים אשר אדבר אליכ: ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישי
ירושלמ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקומ הזה
אשר כל שמעה תצלנה אזניו: יענ אשר עזבני וינכרו את המקומ הזה ויקטרו בו
לאלהימ אחרים אשר לא ידעומ המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקומ
הזה לא נקימ: ובנו דת במות הבעל לשרפ את בניהם באש עלות לבעל אשר
לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: לכן הנה היעמ באימ נאמ יהוה ולא
יקרא למקומ הזה עוד התפת וגיא בנ הנמ כי אמ גיא ההרגה: ובקתי את עצת
יהודה וירושלמ במקומ הזה והפליתי בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלתמ למאכל לעופ השמימ ולבהמת הארצ: ושמתי את העיר הזאת
לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישמ וישרק על כל מכתה: והאכלתימ את בשר
בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו
להם איביהם ומבקשי נפשם: ושברת הבקבק לעיני האנשימ ההלכימ אותכ:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העמ הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאי
מקומ לקבור: כנ אעשה למקומ הזה נאמ יהוה וליושבויו ולתת את העיר הזאת
כתפת: והיו בתי ירושלמ ובתי מלכי יהודה כמקומ התפת הטמאימ לכל הבתימ
אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמימ והסכ נסכימ לאלהימ אחרים: ויבא
ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שמ להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העמ: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל
עריה ואת כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את
דברי: וישמע פשחור בנ אמר הכהנ והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא
את הדברים האלה: ויכה פשחור את ירמיהו הנביא וית אתו על המהפכת אשר
בשער בנימ העליון אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן
המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמכ כי אמ מגור מסביב:
כי כה אמר יהוה הנני נתנכ למגור לכ ולכל אהביכ ונפלו בחרב איביהם ועיניכ
ראות ואת כל יהודה אתנ ביד מלכ בבל והגלמ בבלה והכמ בחרב: ונתתי את
כל חסנ העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה
אתנ ביד איביהם ובזאומ ולקחומ והביאומ בבלה: ואתה פשחור וכל ישיב ביתכ
תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביכ אשר נבאת
להם בשקר: פתיני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג
לי: כי מדי אדבר אזעק חסם ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס
כל היום: ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר
בעצמתי ונלאיתי לכלל ולא אוכל: כי שמעתי דבת רבימ מגור מסביב הגידו
ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו:
ויהוה אותי כגבור עריצ על כנ רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו

כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות בחר צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אבינו מיד מרעים: ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יהי ברוך: ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה: והיה האיש ההוא כערימ אשר הפך יהוה ולא נחמ ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרימ: אשר לא מותתני מרחמ ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולמ: למה זה מרחמ יצאתי לראות עמל ויגונ ויכלו בבשת ימי: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחמ עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרנ אל צדקיהו: כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתמ נלחמים במ את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוצ לחומה ואספתי אותם אל תוכ העיר הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאפ ובחמה ובקצף גדול: והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימת: ואחרי כן נאמ יהוה אתה את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העמ ואת הנשארם בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכמ לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחמ: ואל העמ הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתנ לפניכם את דרכ החיים ואת דרכ המות: הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאמ יהוה ביד מלך בבל נתתנ ושרפה באש: ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פנ תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאמ יהוה האמרם מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאמ יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה: כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שמ את הדבר הזה: ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדי ועמך הבאים בשערי האלה: כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עושק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודמ נקי אל תשפכו במקומ הזה: כי אמ עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבם לדוד על כסאו רכבימ ברכב ובסוסימ הוא ועבדו ועמו: ואמ לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאמ יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אמ לא אשיח מדבר ערימ לא נושבה: וקדשתי עליך משחתימ איש וכליו וכתרו מבחר ארזים והפילו על האש: ועברו גוימ רבימ על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם ושתחוו לאלהים אחרים ויעבדו: אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארצ מולדתו: כי כה אמר יהוה אל שלמ בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקומ הזה לא ישוב שמ עוד: כי במקומ אשר הגלו אתו שמ ימות ואת הארצ הזאת לא יראה עוד: הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנמ ופעלו לא יתן לו: האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספונ בארז ומשווח בששר: התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: דנ דיני עני ואבינו אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאמ יהוה: כי אינ עיניי ולבך כי אמ על בצעק ועל דמ הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרצוה לעשות: לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדוני והוי הדה: קבורת חמור יקבר סחוב והשלכ מהלאה לשערי ירושלם: עלי הלבנון וצעקי ובבשנ תני קולך וצעקי מעברימ כי נשברו כל מאהביכ: דברתי אליך בשלותיכ אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריי כי לא שמעת בקולי: כל רעיק תרעה רוח ומאהביכ בשבי ילכו

כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלי חיל כילדה: חי אני נאמ יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותמ על יד ימיני כי משמ אתקנכ: ונתתיכ ביד מבקשי נפשכ וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: והטלתי אתכ ואת אמכ אשר ילדתכ על הארצ אחרת אשר לא ילדתם שמ ושם תמותו: ועל הארצ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שמ שמה לא ישובו: העצב נבזה נפוצ האיש הזה כניהו אם כלי אינ חפצ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארצ אשר לא ידעו: ארצ ארצ שמעי דבר יהוה: כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה: הוי רעים מאבדימ ומפצימ את צאנ מרעיתי נאמ יהוה: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאמ יהוה: ואני אקבצ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שמ והשבתי אתהנ על נוהנ ופרו ורבו: והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאמ יהוה: הנה ימימ באים נאמ יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלכ מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארצ: בימיו תושע יהודה וישראל ישכנ לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: לכן הנה ימימ באים נאמ יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארצ מצרים: כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארצ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שמ וישבו על אדמתם: לנבאים שבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יי מפני יהוה ומפני דברי קדשו: כי מנאפים מלאה הארצ כי מפני אלה אבלה הארצ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כנ: כי גמ נביא גמ כהנ חנפו גמ בביתי מצאתי רעתם נאמ יהוה: לכן יהיה דרכם להם כחלקקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאמ יהוה: ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה נאופ והלכ בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה: לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתימ מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארצ: כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלימ המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלכ בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה: כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע: הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: לא ישוב אפ יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימימ תתבוננו בה בינה: לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו: ואמ עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבום מדרךם הרע ומרע מעלליהם: האלהי מקרב אני נאמ יהוה ולא אלהי מרחק: אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאמ יהוה הלוא את השמימ ואת הארצ אני מלא נאמ יהוה: שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: החשבימ להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל: הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבנ את הבר נאמ יהוה: הלוא כה דברי כאש נאמ יהוה וכפטיש יפצצ סלע: לכן הנני על הנבאים נאמ יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו: הנני על הנביאמ נאמ יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאמ: הנני על נבאי חלמות שקר נאמ יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתימ ולא צויתימ והועיל לא יועילו לעמ הזה נאמ יהוה: וכי ישאלכ העמ הזה או הנביא או כהנ לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאמ יהוה: והנביא והכהנ והעמ אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו: כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו

והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו: כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה: ואמ' משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יענ' אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח: הראני יהוה והנה שני דודאי תאנימ' מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: הדוד אחד תאנימ' טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנימ' רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנימ' התאנימ' הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנימ' הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארצ' כשדים לטובה: ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארצ' הזאת ובניתימ' ולא אהרס ונטעתימ' ולא אתוש: ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעמ' ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: וכתאנימ' הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתנ' את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארצ' הזאת והישיבים בארצ' מצרים: ונתתימ' לזועה לרעה לכל ממלכות הארצ' לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדחמ' שמ: ושלחתי במ' את החרב את הרעב ואת הדבר עד תממ' מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם: הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עמ' יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עמ' יהודה ואל כל ישיבי ירושלם לאמר: מנ' שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמונ' מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע: לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למנ' עולם ועד עולם: ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אלי נאמ' יהוה למענ' הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: לכן כה אמר יהוה צבאות יענ' אשר לא שמעתם את דברי: הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאמ' יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארצ' הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוימ' האלה סביב והחרמתימ' ושמתימ' לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתנ' וקול כלה קול רחמ' ואור נר: והיתה כל הארצ' הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוימ' האלה את מלך בבל שבעים שנה: והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאמ' יהוה את עונם ועל ארצ' כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: והבאתי על הארצ' ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוימ': כי עבדו במ' גמ' המה גוימ' רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היינ' החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוימ' אשר אנכי שלח אותך אליהם: ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוימ' אשר שלחני יהוה אליהם: את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: ואת כל הערב ואת כל מלכי ארצ' העוצ ואת כל מלכי ארצ' פלשתימ' ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמונ' ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הימ': ואת דדנ ואת תימא ואת בזו ואת כל קצוצי פאה: ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת

כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששכ ישתה אחריהם: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח בנייכם: והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשנות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו ותשתו: כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאמ יהוה צבאות: ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ: בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאמ יהוה: כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמנ על פני האדמה יהיו: הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם: ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה: עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון הוניה ומפני חרון אפו: בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתכ לדבר אליהם אל תגרע דבר: אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה וינחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם כה אמר יהוה אמ לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכמ ושלח ולא שמעתם: ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתה לקללה לכל גוי הארץ: וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: והיה ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאינ יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם: אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה: ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנבאים אינ לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיימ תהיה והר הבית לבמות יער: ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשימ רעה גדולה על נפשותינו: וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנת בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלח את נבלתו אל קברי בני העם: אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו: בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם

על צוארכ: ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכימ הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם: אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו: ועבדו אתו כל הגויים ואת בנו ואת בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גויים רבים ומלכים גדלים: והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאמ יהוה עד תמי אתם בידו: ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם ואל כשפייכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם: והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאמ יהוה ועבדה וישב בה: ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל: ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: כי לא שלחתים נאמ יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם: אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה: ואמ נבאים המ ואמ יש דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבבלה: כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הימ ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם: בבבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאמ יהוה והעליתים והשיבתימ אל המקום הזה: ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל: בעוד שנתימ ימימ אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבבל: ואת יכוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל המקום הזה נאמ יהוה כי אשבר את על מלך בבל: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה: ויאמר ירמיה הנביא אמנ כנ יעשה יהוה יקמ יהוה את דברכי אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה: אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזני ובאזני כל העם: הנביאים אשר היו לפני ולפניי מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברו: ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבוכדנאצר מלך בבל בעוד שנתימ ימימ מעל צואר כל הגויים וילכ ירמיה הנביא לדרכו: ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: הלכ ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיה מוטות ברזל: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגויים האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע

נא חנניה לא שלחכ יהוה ואתה הבטחת את העמ הזה על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני משלחכ מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי: ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העמ אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה: אחרי זאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבלה: בנו בתימ ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרי: קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שמ ואל תמעטו: ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישאיו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמיים: כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתימ נאם יהוה: כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה: וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם: ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את שביכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שמ נאם יהוה והשבותי אתכם אל המקום אשר הגלית אתכם משם: כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה: כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העמ היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה: כה אמר יהוה צבאות הנני משלח במ את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנימי השערים אשר לא תאכלנה מרע: ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתימ לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתימ שמ: תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכם לעיניכם: ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמכ יהוה כצדקיהו וכאחאב אשר קלמ מלך בבל באש: יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעייהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה: ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העמ אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: יהוה נתנכ כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הציניק: ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתימ ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריה: ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העמ הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לכ את כל הדברים אשר דברתי אליכ אל ספר: כי הנה ימימ באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבותים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואינ שלום: שאלו נא וראו אמ ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון:

הוי כי גדול היום ההוא מאינ כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארכ ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרימ: ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעם מרחוק ואת זרעם מארצ שבימ ושב יעקב ושקט ושאננ ואינ מחריד: כי אתך אני נאם יהוה להושיעם כי אעשה כלה בכל הגוימ אשר הפצותיך שמ אם אתך לא אעשה כלה ויסרתי למשפט ונקח לא אנקכ: כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך: אינ דנ דינכ למזור רפאות תעלה אינ לכ: כל מאהביך שכחוכ אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונכ עצמו חטאתיך: מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונכ עצמו חטאתיך עשיתי אלה לכ: לכנ כל אכליך יאכלו וכל צריכ כלם בשבי ילכו והיו שאסיכ למשסה וכל בזיכ אתנ לבז: כי אעלה ארכה לכ וממכותיך ארפאכ נאם יהוה כי נדחה קראו לכ ציונ היא דרש אינ לה: כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתי ארחמ ונבנתה עיר על תלה וארמונ על משפטו ישב: ויצא מהם תודה וקול משחקימ והרבתימ ולא ימעטו והכבדתימ ולא יצערו: והיו בניו כקדמ ועדתו לפני תכונ ופקדתי על כל לחציו: והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה: והייתם לי לעמ ואנכי אהיה לכם לאלהימ: הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעימ יחול: לא ישוב חרונ אפ יהוה עד עשתו ועד לאלהימ מזמות לבו באחרית הימימ תתבוננו בה: בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהימ לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעמ: כה אמר יהוה מצא חנ במדבר עמ שרידי חרב הלכ להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולמ אהבתיך על כנ משכתיך חסד: עוד אבנכ ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיק ויצאת במחול משחקימ: עוד תטעי כרמימ בהרי שמרון נטעו נטעימ וחללו: כי יש יום קראו נצרימ בהר אפרימ קומו ונעלה ציונ אל יהוה אלהינו: כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוימ השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמכ את שארית ישראל: הנני מביא אותם מארצ צפונ וקבצתימ מירכתי ארצ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונימ אובילם אוליכם אל נחלי מימ בדרכ ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרימ בכרי הוא: שמעו דבר יהוה גוימ והגידו באיימ ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו ורננו במרום ציונ ונהרו אל טוב יהוה על דגנ ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאנ ובקר והיתה נפשם כגנ רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד: אז תשמח בתולה במחול ובחרימ וזקנימ יחדו והפכתי אבלם לששונ ונחמתימ ושמחתימ מיגונם: וריתי נפש הכהנימ דשנ ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורימ רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: כה אמר יהוה מנעי קולכ מבכי ועיניכ מדמעה כי יש שכר לפעלתיכ נאם יהוה ושוב מארצ אויב: ויש תקוה לאחריתכ נאם יהוה ושוב בנימ לגבולם: שמעו שמעתי אפרימ מתנווד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירכ בשתי וגמ נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבנ יקיר לי אפרימ אמ ילד שעשועימ כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כנ המו מעי לו רחמ ארחמנו נאם יהוה: הציבי לכ צינימ שמי לכ תמרורימ שתי לבכ למסלה דרכ הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריכ אלה: עד מתי תתחמקי הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארצ נקבה תסובב גבר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארצ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברככ יהוה נוה צדק הר הקדש: וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרימ ונסעו בעדר: כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: הנה ימימ באימ נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוצ ולהרס ולהאביד ולהרע כנ אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה: בימימ ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנימ

תקניה: כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקניה שני: הנה ימימ באים נאמ יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארצ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי במ נאמ יהוה: כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאמ יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעמ: ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאמ יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הימ ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: אמ ימשו החקים האלה מלפני נאמ יהוה גמ זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: כה אמר יהוה אמ ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארצ למטה גמ אני אמוס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאמ יהוה: הנה ימימ נאמ יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: ויצא עוד קוה המודה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים והדשנ וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסימ מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד לעולם: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרימ על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל וללכה: וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עמ פיו ועינו את עינו תראינה: ובבל יולכ את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאמ יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: הנה חנמאל בן שלמ דכ בא אליכ לאמר קנה לכ את שדי אשר בענתות כי לכ משפט הגאלה לקנות: ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארצ בנימיני כי לכ משפט הירשה ולכ הגאלה קנה לכ ואדע כי דבר יהוה הוא: ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתמ ואעד עדימ ואשקל הכסף במאזני: ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: ואתנ את הספר המקנה אל ברוכ בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדימ הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: ואצוה את ברוכ לעיניהם לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארצ הזאת: ואתפלל אל יהוה אחרי תני את ספר המקנה אל ברוכ בן נריה לאמר: אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארצ בכח הגדול ובזרע הנטויה לא יפלא ממכ כל דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם עונ אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: גדל העצה ורב העלילה אשר עיני פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארצ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לכ שמ כיומ הזה: ותצא את עמכ את ישראל מארצ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: ותתן להם את הארצ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארצ זבת חלב ודבש: ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקול ובתרותכ לא הלכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנכ ראה: ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לכ השדה בכסף והעד עדימ והעיר נתנה ביד הכשדים: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: לכנ כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל וללכה: ובאו הכשדים הנלחמים

על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: כי היו בני ישראל ובני יהודה אכ עשיו הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אכ מכעסימ אתי במעשה ידיהם נאמ יהוה: כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למנ היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישיב ירושלם: ויפנו אלי ערפ ולא פנימ ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעימ לקחת מוסר: וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנמ להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלכ אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: ועתה לכנ כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלכ בבל בחרב וברעב ובדבר: הנני מקבצמ מכל הארצות אשר הדחתים שמ באפי ובחמתי ובקצפ גדול והשבתים אל המקומ הזה והשבתים לבטח: והיו לי לעמ ואני אהיה להם לאלהים: ונתתי להם לב אחד ודרכ אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: וכרתי להם ברית עולמ אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתנ בלבבם לבלתי סור מעלי: וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתימ בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העמ הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כנ אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם איתם שממה היא מאינ אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתומ והעד עדימ בארץ בנימנ ובסיבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאמ יהוה: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר: כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכניח יהוה שמו: קרא אלי ואענכ ואגידה לכ גדלות ובצרות לא ידעתם: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: באימ להלחמ את הכשדים ולמלאמ את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת: והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתימ כבראשנה: וטהרתימ מכל עונמ אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: והיתה לי לשמ ששונ לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: כה אמר יהוה עוד ישמע במקומ הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאינ אדם ומאינ בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאינ אדם ומאינ יושב ומאינ בהמה: קול ששונ וקול שמחה קול חתנ וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולמ חסדו מבאימ תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקומ הזה חרב מאינ אדם ועד בהמה ובכל ערי נה רעימ מרביצימ צאנ: בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימנ ובסיבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאנ על ידי מונה אמר יהוה: הנה ימימ באימ נאמ יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: בימימ ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: בימימ ההם תושע יהודה וירושלם תשכונ לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו: כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: ולכהנימ הלוימ לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימימ: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: כה אמר יהוה אמ תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יוממ ולילה בעתם: גמ בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בנ מלכ על כסאו ואת הלוימ הכהנימ משרתי: אשר לא יספר צבא השמימ ולא ימד חול הימ כנ ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוימ משרתי אתי: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: הלוא ראית מה העמ הזה דברו לאמר שתי המשפחות

אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: כה אמר יהוה אמ לא בריתי יומם ולילה חקות שמיים וארצ לא שמת: גמ זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלימ אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתי: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארצ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל הלכ ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיק ידבר ובבל תבוא: אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כנ ישרפו לכ והוי אדון יספדו לכ כי דבר אני דברתי נאמי יהוה: וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד במ ביהודי אחיהו איש: וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד במ עוד וישמעו וישלחו: וישבו אחרי כנ וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשיים ויכבישום לעבדים ולשפחות: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארצ מצרים מבית עבדים לאמר: מקצ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לכ ועבדכ שש שנים ושלחתו חפשי מעמכ ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם: ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשיים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאמי יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארצ: ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארצ העברים בין בתרי העגל: ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבהמת הארצ: ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתנ ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: הנני מצוה נאמי יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתנ שממה מאיני ישב: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: הלוכ אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יי: ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הספ: ואתנ לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יי וכסות ואמר אליהם שתו יי: ויאמרו לא נשתה יי כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יי אתם ובניכם עד עולם: ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למענ תחיו ימי רבימ על פני האדמה אשר אתם גרים שם: ושמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יי כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו: ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארצ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: כה

אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלכ ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלווא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאמ יהוה: הוקמ את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדמ ושובו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי: כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צומו והעמ הזה לא שמעו אלי: לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יענ דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יענ אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן רכב עמד לפני כל הימים: ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מימיו דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר: ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לך אבן כדור בית יהוה: ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגמ באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם: אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האפ והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשיעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם: ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שמ כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליוהו בן שמעיהו ואלנתנ בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם: ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה האלה: ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: והמלך יושב בית החרפ בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת: ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלכ אל האש אשר אל האח עד תמ כל המגלה על האש אשר על האח: ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: וגמ אלנתנ ודליוהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי

ירמיהו לאמר: שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרפ יהויקים מלך יהודה: ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרפ יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה: וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניחו בן יהויקים אשר המליך נבוכדנאצר מלך בבל בארצ יהודה: ולא שמע הוא ועבדיו ועמ הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם: והי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: ושוב הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: כה אמר יהוה אל תשא נפשתיכם לאמר הלא ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: כי אם הכיתם כל חיל כשדים הלחמם אתכם ונשארו במ אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארצ בנימין לחלק משם בתוך העם: והי הוא בשער בנימין ושמ בעל פקדת ושמ יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אותו עשו לבית הכלא: כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תמ כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה: וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי: כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברי האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אינ מימי כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימין: ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: ויקח

עבד מלך את האנשיים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחמי וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלימ: ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שימ נא בלואי הסחבות והמלחמי תחת אצלות ידיך מתחת לחבלימ ויעש ירמיהו כן: וימשכו את ירמיהו בחבלימ ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי: וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אמ אמיטכ ואמ אתנכ ביד האנשיים האלה אשר מבקשים את נפשכ: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אמ יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשכ והעיר הזאת לא תשרפ באש וחיתה אתה וביתכ: ואמ לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם: ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פנ יתנו אתי בידם והתעללו בי: ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליכ וייתב לך ותחי נפשכ: ואמ מאנ אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: והנה כל הנשיים אשר נשאר בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוכ ויכלו לך אנשי שלמכ הטבעו בבצ רגלכ נסגו אחור: ואת כל נשיכ ואת בניכ מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרפ באש: ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדבריי האלה ולא תמות: וכי ישמעו השרים כי דברתי אתכ ובאו אליכ ואמרו אליכ הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיטכ ומה דבר אליכ המלך: ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שמ: ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אותו ויגד להם ככל הדבריי האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם: בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה: בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוכ נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכימ רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: והיה כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארצ חמת וידבר אתו משפטים: וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל: ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתיים לביא אתו בבלה: ואת בית המלך ואת בית העמ שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו: ואת יתר העמ הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העמ הנשארים הגלה נבזר אדנ רב טבחים בבל: ומן העמ הדלים אשר אינ להם מאומה השאיר נבזראדנ רב טבחים בארצ יהודה ויתנ להם כרמים ויגבימ ביום ההוא: ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבזראדנ רב טבחים לאמר: קחנו ועיניכ שימ עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אמ כאשר ידבר אליכ כן עשה עמו: וישלח נבזראדנ רב טבחים ונבזשזבנ רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל: וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אותו אל גדליהו בן אחיקם בן שפנ להוצאהו אל הבית וישב בתוכ העמ: ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר: הלכ ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניכ ביום ההוא: והצלתיכ ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתנ ביד האנשיים אשר אתה יגור מפניהם: כי מלט אמלטכ ובחרב לא תפל והיתה לך נפשכ לשלל כי בטחת בי נאם יהוה: הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבזראדנ רב טבחים מן הרמה בקחתו אותו והוא

אסור באזקים בתוכ כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה: ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אליהי דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה: ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה: ועתה הנה פתחתים היום מן האזקים אשר על ידכם אם טוב בעיניכם לבוא אתי בבל בא ואשימ את עיני עליכם ואמר רע בעיניכם לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניכם אל טוב ואל הישר בעיניכם ללכת שמה לכ: ועודנו לא ישוב ושה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העמ או אל כל הישר בעיניכם ללכת לכ ויתנ לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו: ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העמ הנשארים בארץ: וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליה בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשימים וטפ ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה: ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן נתנחמט ובני עופי הנטפתי וזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: וישבע להם גדליה בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייתב לכם: ואני הנני יושב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיצ ושמן ושמו בכליכם וישבו בעריכם אשר תפשתם: וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליה בן אחיקם בן שפן: וישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליה המצפתה ויאספו יין וקיצ הרבה מאד: ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליה המצפתה: ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתב נפש ולא האמינ להם גדליה בן אחיקם: ויוחנן בן קרח אמר אל גדליה בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליה ואבדה שארית יהודה: ויאמר גדליה בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל: והיה בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליה בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליה בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ: ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליה במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: והיה ביום השני להמית את גדליה ואיש לא ידע: ויבאו אנשים משכמ משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך וככה והיה כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליה בן אחיקם: והיה כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו: ועשרה אנשים נמצאו במ ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושעירים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם: והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליה הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: וישב ישמעאל את כל שארית העמ אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העמ הנשארים במצפה אשר הפקיד נבזראדן רב טבחים את גדליה בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילכ לעבר אל בני עמון: וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עמ ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מימ רבימ אשר בגבעון: והיה כראות כל העמ אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו: ויסבו כל העמ אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח: וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילכ אל בני עמון: ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העמ אשר השיב מאת ישמעאל

בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גבריה אנשי המלחמה ונשימ וטפ וסרסימ אשר השיב מגבעונו: וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ: ויגשו כל שרי החילימ ויוחנן בן קרח ויוזניה בן הושעיה וכל העם מקטנ ועד גדול: ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרכ אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר: והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אמ לא ככל הדבר אשר ישלח יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: אמ טוב ואמ רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחם אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ויהי מקצ עשרת ימימי ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילימ אשר אתו ולכל העם למקטנ ועד גדול: ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: אמ שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם: אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאמן יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ואתם לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם: ואמ אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת בלילתי שמע בקול יהוה אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושמ נשב: ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אמ אתם שום תשמונ פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושמ תמותו: ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתק אפי וחמתי על ישיב ירושלם כן תתק חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכמ היום: כי התעיתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם: ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם את כל הדברים האלה: ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלח יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: כי ברוך בן נריה מסית אתכם בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילימ וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילימ את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: את הגברים ואת הנשים ואת הטפ ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריה: ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם: ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב:

והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבמ ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום: ושבך את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרפ באש: הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנפ ובארץ פתרוס לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנמ חרבה היום הזה ואינ בהם יושב: מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכימ ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: ותתכ חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוכ יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ: השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם: לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורותי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שמ פני בכמ לרעה ולהכרית את כל ישראל: ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטנ ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר: ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטימ: ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליכ: כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמיים והסכי לה נסכימ כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשב על חמ ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ומנ אז חדלנו לקטר למלכת השמיים והסכ לה נסכימ חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: וכי אנחנו מקטרים למלכת השמיים ולהסכ לה נסכימ המבלעדי אנשינו עשינו לה כוננים להעצבה והסכ לה נסכימ: ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר: הלא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלככם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו: ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאינ יושב כהיום הזה: מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמיים ולהסכ לה נסכימ הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים: הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני וממה: וזאת לכם האות נאמי יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה

חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו: הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: אמרת אוי נא לי כי יספ יהוה יגונ על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא: ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאמ יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם: אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגויים: למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגות: מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יתנו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאמ יהוה: אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מימ ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה: עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצרים ואכלה חרב ושבעה וקחי מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: עלי גלעד ורחמי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי פירות תעלה אני לך: שמעו גויים קלונכם וצוחתכם מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנפ ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבך: מדוע נסחפ אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: הרבה כושל גמ נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: קראו שמ פרעה מלך מצרים שאנו העביר המועד: חי אני נאמ המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בימ יבוא: כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נפ לשמה תהיה ונצתה מאיני יושב: עגלה יפה פיה מצרים קרצ מצפון בא בא: גמ שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גמ המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצימ: כרתו יערה נאמ יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואיני להם מספר: הבישה בת מצרים נתנה ביד עמ צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמונ מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: ונתתימ ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכח כימי קדם נאמ יהוה: ואתה אל תירא ועבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואיני מחריד: אתה אל תירא עבדי יעקב נאמ יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגויים אשר הדחתים שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתים למשפט ונקח לא אנקש: אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתיים בטרם יכה פרעה את עזה: כה אמר יהוה הנה מימ עלימ מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: מקול שעתת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנימ מרפיו ידים: על היום הבא לשדוד את כל פלשתיים להכרית לצר ולציידו כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתיים שארית אי כפתור: באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלונ שארית עמקם עד מתי תתגודד: הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערכ הרגעי ודמי: איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הימ שם יעדה: למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: איני עוד תהלת מואב בחשבונו חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גמ מדמנ תדמי אחריכ תלך חרב: קול צעקה מחרונימ שד ושבר גדול: נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה:

כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנימ צרי צעקת שבר שמעו: נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: כי יענ בטח במעשי ובאוצרותיכם גמ את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהני ושרי יחד: ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: תנו ציצ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאיני יושב בה: ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדמ: שאננ מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כנ עמד טעמו בו וריחו לא נמר: לכן הנה ימימ באימ נאמ יהוה ושלחתי לו צעים וצעחו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחמ: איכ תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאמ המלך יהוה צבאות שמו: קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה: רדי מכבוד ישיב בצמא ישיבת בת דיבונ כי שדד מואב עלה בכ שחת מבצריכ: אל דרכ עמדי וצפי יושבת ערוער שאלו נס ונמלטה אמרי מה נהיתה: הביש מואב כי חתה הלילי וזעקי הגידו בארוננו כי שדד מואב: ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלונ ואל יחצה ועל מופעת: ועל דיבונ ועל נבו ועל בית דבלתימ: ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית מעונ: ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: נגדעה קרנ מואב וזרעו נשברה נאמ יהוה: השכירוהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גמ הוא: ואמ לוא השחק היה לכ ישראל אמ גנבימ נמצאה כי מדי דבריק בו תתנווד: עזבו ערימ ושכנו בסלע ישיב מואב ומה כיונה תקנן בעברי פי פחת: שמענו גאון מואב גאה גבהו וגאוונו ורמנו ולבו: אני ידעתי נאמ יהוה עברתו ולא כנ בדיו לא כנ עשו: על כנ על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה: מבכי יעזר אבכה לכ הגפנ שבמה נטישתיכ עברו ימ עד ימ יעזר נגעו על קיצכ ועל בצירכ שדד נפל: ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבימ השבתי לא ידרכ הידד הידד לא הידד: מזעקת חשבונ עד אלעלה עד יחצ נתנו קולמ מצער עד חרנימ עגלת שלשיה כי גמ מי נמרימ למשמות יהיו: והשבתי למואב נאמ יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: על כנ לבי למואב כחללימ יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילימ יהמה על כנ יתרת עשה אבדו: כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידימ גדדת ועל מתנימ שק: על כל גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אינ חפצ בו נאמ יהוה: איכ חתה הלילי איכ הפנה ערפ מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב: נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ונשמד מואב מעמ כי על יהוה הגדיל: פחד ופחת ופח עליכ יושב מואב נאמ יהוה: הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מנ הפחת ילכד פח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתמ נאמ יהוה: בצל חשבונ עמדת מכח נסימ כי אש יצא מחשבונ ולהבה מבני סיחונ ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאנו: אוי לכ מואב אבד עמ כמוש כי לקחו בניכ בשבי ובנתיכ בשביה: ושבתי שבות מואב באחרית הימימ נאמ יהוה עד הנה משפט מואב: לבני עמונ כה אמר יהוה הבנימ אינ לישראל אמ יורש אינ לו מדוע ירש מלכמ את גד ועמו בעריי ישב: לכן הנה ימימ באימ נאמ יהוה והשמעתי אל רבת בני עמונ תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה: הלילי חשבונ כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקימ ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכמ בגולה ילכ כהני ושרי יחדיו: מה תתהללי בעמקימ זב עמק הבת השוובה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: הנני מביא עליכ פחד נאמ אדני יהוה צבאות מכל סביביכ ונדחתמ איש לפניו ואינ מקבצ לנדד: ואחרי כנ אשיב את שבות בני עמונ נאמ יהוה: לאדומ כה אמר יהוה צבאות האינ עוד חכמה בתימנ אבדה עצה מבנימ נסרחה חכמתמ: נסו הפנו העמיקו לשבת ישיב דדנ כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: אמ בצרימ באו לכ לא ישארו עוללות אמ גנבימ בלילה השחיתו דימ: כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתרי ונחבה לא יוכל שדד

זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: עזבה יתמיכי אני אחיה ואלמנתיכי עלי תבטחו: כי כה אמר יהוה הנה אשר אני משפטם לשתות הכוס שתי ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתי תשתה: כי בי נשבעתי נאמי יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה לחרבות עולמ: שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגויים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: כי הנה קטן נתתי בגויים בזוי באדם: תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרומ גבעה כי תגביה כנשר קנכ משמ אורידכ נאמי יהוה: והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישמ וישרק על כל מכותה: כמהפכת סדמ ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בני אדם: הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתנ כי ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: לכן שמעו עצי יהוה אשר יעצ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישיבי תימן אמ לא יסחבומ צעירי הצאנ אמ לא ישימ עליהם נוהם: מקול נפלמ רעשה הארצ צעקה בימ סופ נשמע קולה: הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: לדמשק בושח חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמגו בימ דאגה השקט לא יוכל: רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלימ אחזתה כיולדה: איכ לא עזבה עיר תהלה קרית משושי: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאמי יהוה צבאות: והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בני הדד: לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלכ בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את בני קדם: אלהיהם וצאנמ יקחו ויריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישיבי חצור נאמי יהוה כי יעצ עליכם נבוכדראצור מלכ בבל עצה וחשב עליהם מחשבה: קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאמי יהוה לא דלתימ ולא בריח לו בדד ישכנו: והיו גמליהם לבז והמונ מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידמ נאמי יהוה: והיתה חצור למעונ תנימ שממה עד עולמ לא ישב שם איש ולא יגור בה בני אדם: אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילמ בראשית מלכות צדקיה מלכ יהודה לאמר: כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילמ ראשית גבורתמ: והבאתי אל עילמ ארבע רוחות מארבע קצות השמימ וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולמ: והחתתי את עילמ לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאמי יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: ושמתי כסאי בעילמ והאבדתי משמ מלכ ושרים נאמי יהוה: והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילמ נאמי יהוה: הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארצ כשדים ביד ירמיהו הנביא: הגידו בגויים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תנחדו אמרו ללכדה בבל הביש בל חת מרדכ הבישו עצביה חתו גלוליה: כי עלה עליה גוי מצפונ הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדמ ועד בהמה נדו הלכו: בימים ההמה ובעת ההיא נאמי יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלכו ובכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: ציונ ישאלו דרכ הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולמ לא תשכח: צאנ אבדות היה עמי רעיהם התעומ הרימ שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצמ: כל מוצאיהם אכלומ וצריהם אמרו לא נאשמ תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה: נדו מתוכ בבל ומארצ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאנ: כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוימ גדלים מארצ צפונ וערכו לה משמ תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקמ: והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאמי יהוה: כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים: בושח אמכמ מאד חפרה יולדתכמ הנה אחרית גוימ מדבר ציה וערבה: מקצפ יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישמ וישרק על כל מכותיה: ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חצ כי ליהוה חטאה: הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: כרתו זורע מבלל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה

איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו: שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבוע נפשו: בימימם ההם ובעת ההיא נאמ יהוה יבקש את עונ ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאר: על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרמם אחריהם נאמ יהוה ועשה ככל אשר צויתים: קול מלחמה בארץ ושבד גדול: איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוימ: יקשתי לך וגמ נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגמ נתפשת כי ביהוה התגורית: פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: באו לה מקצ פתחו מאבסיה סלוה כמו ערמימם והחרמוה אל תהי לה שארית: חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם: קול נסים ופליטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: השמיעו אל בבל רבימ כל דרכי קשת חנו עליה סיבב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאמ יהוה: הנני אליך זדון נאמ אדני יהוה צבאות כי בא יומם עת פקדתים: וכשל זדון ונפל ואינ לו מקימם והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו: כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו במ מאנו שלחמם: גאלמ חזק יהוה צבאות שמו ריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיו לישבי בבל: חרב על כשדים נאמ יהוה ואל ישיב בבל ואל שריה ואל חכמיה: חרב אל הבדמים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: חרב אל סוסי ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו: חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו: לכן ישובו ציימ את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאמ יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בנ אדם: הנה עמ בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבימ יערו מירכתי ארץ: קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולמ כימ יהמה ועל סוסימ ירכבו ערוכ כאיש למלחמה עליך בת בבל: שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתו חיל כיוולדה: הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתנ כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: לכן שמעו עצת יהוה אשר יעצ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אמ לא יסחבום צעירי הצאנ אמ לא ישימ עליהם נוה: מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוימ נשמע: כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישובי לב קמי רוח משחית: ושלחתי לבבל זרימ וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: אל ידרכ ידרכ הדרכ קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחיה החרימו כל צבאה: ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: כי לא אלמנ ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשמ מקדוש ישראל: נסו מתוכ בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוימ על כנ יתהללו גוימ: פתאמ נפלה בבל ותשבר הלילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא: רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה ונלכ איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו: הברו החצימ מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו: אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר הקימו שמרימ הכינו הארבימ כי גמ זממ יהוה גמ עשה את אשר דבר אל ישובי בבל: שכנתי על מימ רבימ רבת אוצרת בא קצכ אמת בצעק: נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אמ מלאתיכ אדם כילק וענו עליכ הידד: עשה ארץ בכחו מכינ תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמימ: לקול תתו המון מימ בשמימ ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח

מאצרתיו: נבער כל אדם מדעת הביש כל צרפ מפסל כי שקר נסכו ולא רוח במ: הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: מפצ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בכ גויים והשחתי בכ ממלכות: ונפצתי בכ סוס ורכבו ונפצתי בכ רכב ורכבו: ונפצתי בכ איש ואשה ונפצתי בכ זקן ונער ונפצתי בכ בחור ובתולה: ונפצתי בכ רעה ועדרו ונפצתי בכ אכר וצמדו ונפצתי בכ פחות וסגניו: ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאמ יהוה: הנני אליך הר המשחית נאמ יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיכ מן הסלעים ונתתיכ להר שרפה: ולא יקחו ממכ אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולמ תהיה נאמ יהוה: שאו נס בארץ תקעו שופר בגויים קדשו עליה גויים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: קדשו עליה גויים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו: ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאיני יושב: חדלו גבורי בבל להלחמ ישוב במצדות נשתה גבורתם היו לנשימ הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: רצ לקראת רצ ירוצ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלכ בבל כי נלכדה עירו מקצה: והמעברות נתפשו ואת האגמיים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרנ עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: אכלנו הממנו נבוכדראצר מלכ בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנינ מלא כרשו מעדני הירחונ: חמסי ושארי על בבל תאמור ישבת ציון ודמי אל ישיב כשדים תאמר הירחונ: לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימיה והבשתי את מקורה: והיתה בבל לגליל מעון תנימ שמה ושרקה מאיני יושב: יחדו ככפרימ ישאגו נערו כגורי אריות: בחממ אשית את משתיהם והשכרתימ למען יעלזו וישנו שנת עולמ ולא יקיצו נאמ יהוה: אורידמ ככרימ לטבוח כאילימ עמ עתודימ: איכ נלכדה ששכ ותתפש תהלת כל הארץ איכ היתה לשמה בבל בגוימ: עלה על בבל הימ בהמונ גליו נכסתה: היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהנ כל איש ולא יעבר בהנ בנ אדם: ופקדתי על בל בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוימ גמ חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה: ופנ ירכ לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל: לכן הנה ימימ באימ ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ורננו על בבל שמימ וארץ וכל אשר בהמ כי מצפונ יבוא לה השודדימ נאמ יהוה: גמ בבל לנפל חללי ישראל גמ לבבל נפלו חללי כל הארץ: פלטימ מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרימ על מקדשי בית יהוה: לכן הנה ימימ באימ נאמ יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל: כי תעלה בבל השמימ וכי תבצר מרומ עזה מאתי יבאו שדדימ לה נאמ יהוה: קול זעקה מבבל ושב ר גדול מארץ כשדימ: כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהמ כמימ רבימ נתן שאונ קולמ: כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתנה קשתותמ כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולמ ולא יקיצו נאמ המלכ יהוה צבאות שמו: כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהימ באש יצתו ויגעו עמימ בדי ריק ולאמימ בדי אש ויעפו: הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בנ נריה בנ מחסיה בלכתו את צדקיהו מלכ יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברימ האלה הכתבימ אל בבל: ויאמר ירמיהו אל שריה כבאכ בבל וראית וקראת את כל הדברימ האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל המקומ הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדמ ועד בהמה כי שממות עולמ תהיה: והיה ככלתכ לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוכ פרת: ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקומ מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה

ויעפו עד הנה דברי ירמיהו: בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בני החמתים אשר על גג המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידברו אתו משפטים: וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתיים ויבאחו מלך בבל בבליה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו: ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים: ומדלות העמ ואת יתר העמ הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמונה הגלה נבוזראדן רב טבחים: ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים: ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבליה: ואת הסרות ואת היערים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: ואת הספים ואת המחנות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: העמודים שנים הימ אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: והעמודים שמונה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבעה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו הרמונים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השבעה סביב: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עמ הארץ וששים איש מעמ הארץ הנמצאים בתוך העיר: ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה: ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: זה העמ אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמונה מאות שלשים ושנים: בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות: ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכלי: וידברו אתו טבות ויתנו את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל: ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו: וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכני: היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שמ יד יהוה: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראה דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונציצים כעין נחשת קלל: וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רביעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתם איש אל עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתם ופני נשר לארבעתם: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה: ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתם: ודמות החיות מראהם כגחלי אש בערות כמראה הפלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד לארבעתם ומראהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: על ארבעת רביעיהם בלכתם ילכו לא יסבו בלכתם: וגביהם וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתם: ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמד יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם: ואשמע את קול כנפיהם כקול מימ רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמד תרפינה כנפיהם: ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמד תרפינה כנפיהם: וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר: ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך: ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי: ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוי המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: והבנימ קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: והמה אמ ישמעו ואמ יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקריבם אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: ודברת את דברי אליהם אמ ישמעו ואמ יחדלו כי מרי המה: ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיה ואכל את אשר אני נתן אליך: ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר: ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי: ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: ואפתח את פי ואכלני את המגלה הזאת: ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיק תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: ויאמר אלי בן אדם לכ בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: לא אל עמיים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אמ לא אליהם שלחתיכם המה ישמעו אליך: ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבימ לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח

וקסי לב המה: הנה נתתי את פני חזקים לעמת פניהם ואת מצחם חזק לעמת מצחם: כשמיר חזק מצר נתתי מצחם לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה: ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבב ובאזניך שמע: ולב בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אלהיכם אמר יחזקאל: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו: וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: ורוח נשאתני ותקחני ואלכ מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה: ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: והי מקצה שבעת ימים והי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם צפה נתתי לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני: באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיותו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת: ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכר צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרתו צדיק לבטלי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושמ אדבר אותך: ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ותבא בן רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבוימים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: ובדברי אותך אפתח את פיהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחלל יחלל כי בית מרי המה: ואתה בן אדם קח לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם: ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושימ עליה כרים סביב: ואתה קח לכ מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובינ העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: ואתה שכב על צדך השמאלי ושמט את עונ בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עונ בית ישראל: וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עונ בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך: ואל מצור ירושלם תכני פניך וזרע חשופה ונבאת עליה: והנה נתתי עליך עבוימים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצור: ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו: ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: ומימ במשורה תשתה ששת ההין מעת עד עת תשתה: ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדמ תעגנה לעיניהם: ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגויים אשר אדיחם שם: ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדמ ועשית את לחמך עליהם: ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומימ במשורה ובשממוני ישתו: למען יחסרו לחם ומימ ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאות ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: ולקחת משמ מעט במספר וצרת אותם בכנפיך: ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל: כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגויים שמתיה וסביבותיה ארצות: ותמר את משפטי לרשעה מן הגויים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי

מאסו וחקותי לא הלכו בהם: לכן כה אמר אדני יהוה יענ המנכמ מנ הגוימ אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוימ אשר סביבותיכם לא עשיתם: לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליכם גמ אני ועשיתי בתוכם משפטים לעיני הגוימ: ועשיתי בכ את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יענ כל תועבתיכם: לכן אבות יאכלו בנים בתוכם ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בכ שפטים וזריתי את כל שאריתכם לכל רוח: לכן חי אני נאמ אדני יהוה אמ לא יענ את מקדשי טמאת בכל שקוצים ובכל תועבתיכם וגמ אני אגרע ולא תחוס עיני וגמ אני לא אחמול: שלשתיכם בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכם והשלשית בחרב יפלו סביבותיכם והשלשית לכל רוח אזהר וחרב אריק אחריהם: וכלה אפי והנחותי חמתי במ והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי במ: ואתנכם לחרבה ולחרפה בגוימ אשר סביבותיכם לעיני כל עובר: והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוימ אשר סביבותיכם בעשותי בכ שפטים באפ ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אספ עליכם ושבתי לכמ מטה לחם: ושלחתי עליכם רעב וחי רעה ושכלל ודבר ודמ יעבר בכ וחרב אביא עליכם אני יהוה דברתי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ אדם שימ פניו אל הרי ישראל והנבא אליהם: ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרימ ולגבעות לאפיקימ ולגאית הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במוותיכם: ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם: ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליכם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למענ יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם: ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני יהוה: והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוימ בהזרותיכם בארצות: וזכרו פליטיכם אותי בגוימ אשר נשבו שמ אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלולימה ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו: הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי במ: וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוכם גלולימה סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עצ רענ ותחת כל אלה עבתה מקומ אשר נתנו שמ ריח ניחח לכל גלולימה: ונטייתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בנ אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קצ בא הקצ על ארבעת כנפות הארץ: עתה הקצ עליכם ושלחתי אפי בכ ושפטתיכם כדרכי ונתתי עליכם את כל תועבתיכם: ולא תחוס עיני עליכם ולא אחמול כי דרכי עליכם אתנ ותועבותיכם בתוכם תהיינ וידעתם כי אני יהוה: כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: קצ בא בא הקצ הקיצ אליכם הנה באה: באה הצפירה אליכם יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרימ: עתה מקרוב אשפוך חמתי עליכם וכליתי אפי בכ ושפטתיכם כדרכי ונתתי עליכם את כל תועבותיכם: ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכי עליכם אתנ ותועבותיכם בתוכם תהיינ וידעתם כי אני יהוה מכה: הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צה המטה פרח הזדון: החמס קמ למטה רשע לא מהם ולא מהמונמ ולא מהמהם ולא נה בהם: בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה: כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיימ חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: תקעו בתקוע והכינ הכל ואני הלכ למלחמה כי חרוני אל כל המונה: החרב בחוצ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם והיו אל ההרימ כינוי הגאיות כלם המות איש בעונו: כל הידימ תרפינה וכל ברכימ תלכנה מימ: וחגרו שקימ וכסתה אותם פלצות ואל כל פנימ בושה ובכל ראשיהם קרחה: כספם בחוצות ישליכו וזהבם

לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה: ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה: והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצימ וחללוה: עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: והבאתי רעי גוימ וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזימ ונחלו מקדשיהם: קפדה בא ובקשו שלום ואינ: הוה על הוה תבוא ושמועה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכה וועה מזקנימ: המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עמ הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה: ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבימ לפני ותפל עלי שמ יד אדני יהוה: ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמימ ותבא אתי ירושלמה במראות אלהימ אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שמ מושב סמל הקנאה המקנה: והנה שמ כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפונ לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשימ תועבות גדלות אשר בית ישראל עשימ פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחחר בקיר והנה פתח אחד: ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר המ עשימ פה: ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקצ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: ושבעימ איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדימ לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשימ בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרימ אינ יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשימ: ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שמ הנשימ ישובת מבכות את התמוז: ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולמ ובין המזבח כעשרימ וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוייתם קדמה לשמש: ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנמ שלחימ את הזמורה אל אפם: וגמ אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם: ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: והנה ששה אנשימ באימ מדרכ שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדימ וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדימ אשר קסת הספר במתניו: ויאמר יהוה אלו עבר בתוכ העיר בתוכ ירושלם והתוית תו על מצחות האנשימ הנאנחיימ והנאנקיימ על כל התועבות הנעשות בתוכה: ולא לה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו: זקנ בחור ובתולה וטפ ונשימ תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשימ הזקנימ אשר לפני הבית: ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללימ צאו ויצאו והכו בעיר: ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם: ויאמר אלי עונ בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמימ והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואינ יהוה ראה: וגמ אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשמ נתתי: והנה האיש לבש הבדימ אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני: ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבימ כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם:

ויאמר אל האיש לבש הבדימ ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרובים וזרק על העיר ויבא לעיני: והכרובים עמדו מימני לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: וירמ כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתח הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו: ויהי בצותו את האיש לבש הבדימ לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדימ ויקח ויצא: וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעני אבן תרשיש: ומראה דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחרי ילכו לא יסבו בלכתם: וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: לאופנים להם קורא הגלגל באזני: וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלשי פני אריה והרביעי פני נשר: וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר: ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרומ מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: בעמד יעמדו וברומם ירומם אותם כי רוח החיה בהם: ויצא כבוד יהוה מעל מפתח הבית ויעמד על הכרובים: וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמדתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראהו ואותם איש אל עבר פניו ילכו: ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיה בן בניהו שרי העם: ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: האמרים לא בקרוב בנות בתימ היא הסיר ואנחנו הבשר: לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלתתם חוצתיה חלל: לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכמ שפטים: בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה: היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם: וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגויים אשר סביבותיכם עשיתם: ויהי כהנבאי ופלטיה בן בניהו מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישיב ירושלם רחוק מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתימ בגויים וכי הפיצותימ בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל: ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתם בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר: למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמדתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל

מעלי המראה אשר ראיתי: ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניך להם לראות ולא ראו אזניך להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי המ: ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת כלִי ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתי לבית ישראל: ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם: ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר: בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי לכו: והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעיניו הוא את הארץ: ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושמ ימות: וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם: וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגויים וזריתי אותם בארצות: והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגויים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדגה תשתה: ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושב ירושלם אל אדמת ישראל לחמך בדגה יאכלו ומימיהם בשממנו ישתו למען תשמ ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה: והערימ הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבליים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: כשעלים בחרבות נביאי ישראל היו: לא עליכם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקימ דבר: הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי: לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: יען וביענ הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיצ והנמ טחים אתו תפל: אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה: והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסודו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אני הקיר ואין הטחים אתו: נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: ואתה בן אדם שימ פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן: ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסותות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודנה

לעמי ונפשות לכנה תחיינה: ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערימ ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה כבזבכם לעמי שמעי כזב: לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שמ את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשימ לפרחת: וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכ ולא יהיו עוד בידכ למצודה וידעתנ כי אני יהוה: יענ הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיות: לכן שוא לא תחזינה וקסמ לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכ וידעתנ כי אני יהוה: ויבוא אלי אנשימ מזקני ישראל וישבו לפני: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם האנשימ האלה העלו גלויהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גולויו אל לבו ומכשול עונו ישימ נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גולויו: למענ תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגוליהם כלם: לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גולויכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם: כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גולויו אל לבו ומכשול עונו ישימ נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי: ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלום והכרתיו מתוכ עמי וידעתם כי אני יהוה: והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתי מתוכ עמי ישראל: ונשאו עונם כעונ הדרש כעונ הנביא יהיה: למענ לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעמ ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם ארצ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושבתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: והיו שלשת האנשימ האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: לו חיה רעה אעביר בארצ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: שלשת האנשימ האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אמ בנימ ואמ בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארצ תהיה שממה: או חרב אביא על הארצ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארצ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשימ האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנימ ובנות כי המ לבדם ינצלו: או דבר אשלח אל הארצ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אמ בן אמ בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: כי כה אמר אדני יהוה אפ כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנימ ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה: ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנמ עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יהיה עצ הגפנ מכל עצ הזמורה אשר היה בעצי היער: היקח ממנו עצ לעשות למלאכה אמ יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: הנה לאש נתנ לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה: הנה בהיותו תמימ לא יעשה למלאכה אפ כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עצ הגפנ בעצ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כנ נתתי את ישיב ירושלם: ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם: ונתתי את הארצ שממה יענ מעלו מעל נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הודע את ירושלם את תועבתי: ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיכ ומלדתיכ מארצ הכנעני אביכ האמרי ואמכ חתית: ומולדותיכ ביום הולדת אתכ לא כרת שרכ ובמימ לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: לא חסה עליכ עיני לעשות לכ אחת מאלה לחמלה עליכ ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשכ ביום הולדת אתכ: ואעבר עליכ ואראכ

מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי: רבבה כצמח
השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיי שדימ נכנו ושערכ צמח ואת
ערמ ועריה: ואעבר עליך ואראכ והנה עתך דדימ ואפרש כנפי עליך ואכסה
ערוכתך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאמ אדני יהוה ותהיי לי: וארחצכ במימ
ואשטפ דמיך מעליך ואסככ בשמן: ואלבישכ רקמה ואנעלכ תחש ואחבשכ בשש
ואכסכ משי: ואעדכ עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרוכ: ואתנ נזמ
על אפך ועגילימ על אזניך ועטרת תפארת בראשכ: ותעדי זהב וכסף ומלבושכ
ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה:
ויצא לך שמ בגוימ ביפיכ כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאמ אדני יהוה:
ותבטחי ביפיכ ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי: ותקחי
מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: ותקחי כלי
תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני במי: ותקחי
את בגדי רקמתך ותכסימ ושמי וקטרתך נתתי לפניך: ולחמי אשר נתתי לך
סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניך לריח ניחח ויהי נאמ אדני יהוה:
ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחימ להם לאכול המעט מתזונתך:
ותשחטי את בני ותתנימ בהעביר אותם להם: ואת כל תועבתיך ותזנותיך לא
זכרתי את ימי נעורייך בהיותך ערמ ועריה מתבוססת בדמיך היית: ויהי אחרי כל
רעתך אוי אוי לך נאמ אדני יהוה: ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: אל
כל ראש דרך בניית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי
את תזונתך: ותזני אל בני מצרימ שכניך גדלי בשר ותרבי את תזונתך להכעיסני:
והנה נטייתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנכ בנפש שנאותיך בנות פלשתימ הנכלמות
מדרכך זמה: ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנימ וגם לא שבעת: ותרבי
את תזונתך אל ארצ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת: מה אמלה לבתך נאמ
אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת: בבנותיך גבכ בראש
כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנך: האשה המנאפת
תחת אישה תקח את זרימ: לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך
ותשחדי אותם לבוא אליך מסיבב בתזנותיך: ויהי בכ הפך מן הנשימ בתזנותיך
ואחריכ לא זונה ובתתך אתנך ואתנך לא נתן לך ותהי להפך: לכן זונה שמעי
דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה יען השפכ נחשתך ותגלה ערוכתך בתזנותיך על
מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם: לכן הנני מקבצ
את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת
וקבצתי אתם עליך מסיבב וגליתי ערוכתך אלהם וראו את כל ערוכתך: ושפטתי
משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: ונתתי אותך בידם והרסו גבכ
ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחו עירם ועריה:
והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוה בחרבותם: ושרפו בתיך באש ועשו
בך שפטים לעיני נשימ רבות והשבתים מזונה וגם אתנך לא תתני עוד: והנחתי
חמתי בכ וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: יען אשר לא זכרתי את
ימי נעורייך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאמ אדני יהוה
ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך: הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה
בתה: בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיה
ובניה אמכך חתית ואביכך אמרי: ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת
על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדמ ובנותיה: ולא בדרכיה
הלכת ובתועבותיה עשיתי כמעט קט ותשחתי מהנ בכל דרכיך: חי אני נאמ
אדני יהוה אם עשתה סדמ אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: הנה
זה היה עונ סדמ אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד
עני ואביון לא החזיקה: ותגבהנה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתנה כאשר
ראיתי: ושמרונ כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבתיך אשר עשיתי: גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך
בחטאתיך אשר התעבת מהנ תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך
אחיותך: ושבתי את שבותה את שבית סדמ ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה

ושבית שביתתך בתוכהנה: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתנ: ואחותיכ סדמ ובנותיה תשבנ לקדמתנ ושמרונ ובנותיה תשבנ לקדמתנ ואת ובנותיכ תשבנה לקדמתכ: ולוא היתה סדמ אחותכ לשמועה בפיכ בינו גאוניכ: בטרם תגלה רעתכ כמו עת חרפת בנות וכל סביבותיה בנות פלשתימ השאטות אותכ מסביב: את זמתכ ואת תועבותיכ את נשאתימ נאמ יהוה: כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותכ כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית: וזכרתי אני את בריתי אותכ בימי נעוריי והקמותי לכ ברית עולמ: וזכרת את דרכיכ ונכלמת בקחתכ את אחותיכ הגדלות ממכ אל הקטנות ממכ ונתתי אתנ לכ לבנות ולא מבריתכ: והקימותי אני את בריתי אתכ וידעת כי אני יהוה: למען תזכרי ובשת ולא יהיה לכ עוד פתחונ פה מפני כלמתכ בכפרי לכ לכל אשר עשית נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארכ האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנונ ויקח את צמרת הארז: את ראש יניקותיו קטפ ויביאהו אל ארצ כנענ בעיר רכלימ שמו: ויקח מזרע הארצ ויתנהו בשדה זרע קח על מימ רבימ צפצפה שמו: ויצמח ויהי לגפנ סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפנ ותעש בדימי ותשלח פארות: ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפנ הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערנות מטעה: אל שדה טוב אל מימ רבימ היא שתולה לעשות ענפ ולשאת פרי להיות לגפנ אדרת: אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלא את שרשיה יתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעמ רב למשאות אותה משרשיה: והנה שתולה התצלח הלא כגעת בה רוח הקדימ תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר נא לבית המרי הלא ידעתמ מה אלה אמר הנה בא מלכ בבל ירושלמ ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותמ אליו בבלה: ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארצ לקח: להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסימ ועמ רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: חי אני נאמ אדני יהוה אמ לא במקומ המלכ הממליכ אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוכ בבל ימות: ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפכ סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות: ובזה אלה להפר ברית והנה נתנ ידו וכל אלה עשה לא ימלט: לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אמ לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שמ מעלו אשר מעל בי: ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארמ לכל רוח יפרשו וידעתמ כי אני יהוה דברתי: כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רכ אקטפ ושתלתי אני על הר גבה ותלול: בהר מרומ ישראל אשתלנו ונשא ענפ ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנפ בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפילתי עצ גבה הגבהתי עצ שפל הובשתי עצ לח והפרכתני עצ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: מה לכמ אתמ משלימ את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנימ תקהינה: חי אני נאמ אדני יהוה אמ יהיה לכמ עוד משל המשל הזה בישראל: הנ כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבנ לי הנה הנפש החטאת היא תמות: ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: אל ההרימ לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתנ ועירימ יכסה בגד: בנשכ לא יתנ ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בינ איש לאיש: בחקותי יהלכ ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאמ אדני יהוה: והוליד בנ פריצ שפכ דמ ועשה אח מאחד מאלה: והוא את כל אלה לא עשה כי גמ אל ההרימ אכל ואת אשת רעהו טמא: עני ואביונ הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולימ נשא עיניו תועבה עשה: בנשכ

נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: על ההרים לא אכל ועניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערומ כסה בגד: מעני השיב ידו נשכ ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלכ הוא לא ימות בעונ אביו חיה יחיה: אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוכ עמיו והנה מת בעונו: ואמרתם מדע לא נשא הבן בעונ האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעונ האב ואב לא ישא בעונ הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה: והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחי: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במ ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה: ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שבו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם במ ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו: ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: ואמרת מה אמכ לביא בין אריות רבצה בתוכ כפרימ רבתה גוריה: ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרפ טרפ אדם אכל: וישמעו אליו גוימ בשחתם נתפש ויבאהו בחימם אל ארץ מצרים: ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: ויתהלכ בתוכ אריות כפיר היה וילמד לטרפ טרפ אדם אכל: וידע אלמנותיו ועריהם החרב ותשמ ארץ ומלאה מקול שאגתו: ויתנו עליו גוימ סיבב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: ויתנהו בסוגר בחימם ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: אמכ כגפן בדמך על מימ שתולה פריה וענפה היתה ממימ רבימ: ויהיו לה מטות עץ אל שבטי משלימ ותגבה קומתו על בני עבתימ וירא בגבהו ברב דליתיו: ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדימ הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עץ שבט למשול קינה היא ותהי לקינה: ויהי בשנה השביעית בחמישי בעשור לחדש באו אנשימ מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: והי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באימ חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם: ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוכ ארץ מצרים: ואעש למענ שמי לבלתי החל לעיני הגוימ אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: ואתנ להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא

הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדמ וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפכ חמתי עליהם במדבר לכלותם: ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלכ: ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם: ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדמ וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפכ חמתי עליהם לכלות אפי במ במדבר: והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל בן אדמ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחייהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכייהם: ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה אלה עד היום הזה: לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרכ אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם זנים: ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליהם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אמ אדרש לכם: והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עצ ואבנ: חי אני נאם אדני יהוה אמ לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלכ עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם במ ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל פנים: כאשר נשפטי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי מכם המרדמים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אמ אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליהם: כי בהר קדשי בהר מרומ ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדו כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש אתם תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם במ ונקדשתי בכם לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם במ ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדמ שימ פניך דרך תימנה והטפ אל דרומ והנבא אל יער השדה נגב: ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בכ אש ואכלה בכ כל עצ לח וכל עצ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה: וראו כל בשר כי אני יהוה בערתי לא תכבה: ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדמ שימ פניך אל ירושלם והטפ אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: יען

אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: ואתה בן אדם האנח בשברון מתניי ובמרירות תאנח לעיניהם: והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידיים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מימ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגמ מרוטה: למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עצ: ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירכ: כי בחנ ומה אמ גמ שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: ואתה בן אדם הנבא והכ כפ אל כפ ותכפל חרב שלישתה חרב חללימ היא חרב חלל הגדול החדרת להם: למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: התאחדו הימיני השימי השמילי אנה פניכ מעדות: וגמ אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם שימ לך שנימ דרכים לבוא חרב מלך בבל מארצ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא: דרך תשימ לבוא חרב את רבת בני עמו ואת יהודה בירושלם בצורה: כי עמד מלך בבל אל אמ הדרכ בראש שני הדרכים לקסמ קסמ קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: בימינו היה הקסמ ירושלם לשומ כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשומ כרים על שערים לשפכ סללה לבנות דיק: והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש: לכן כה אמר אדני יהוה יענ הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יענ הזכרכם בכפ תתפשו: ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עונ קצ: כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: עוה עוה עוה אשימנה גמ זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו: ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמו ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: בחזות לך שוא בקסמ לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עונ קצ: השב אל תערה במקום אשר נבראת בארצ מכרותיך אשפט אתך: ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתי ביד אנשימ בערים חרשי משחית: לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארצ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמימ והודעתה את כל תועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולים אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתי חרפה לגוימ וקלסה לכל הארצות: הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בכ טמאת השם רבת המהומה: הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו כן למען שפכ דם: אב ואמ הקלו בכ לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בכ: קדשי בזית ואת שבתתי חללת: אנשי רכיל היו בכ למען שפכ דם ואל ההרים אכלו בכ זמה עשו בתוכך: ערות אב גלה בכ טמאת הנדה ענו בכ: ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בכ: שחד לקחו בכ למען שפכ דם נשכ ותרביית לקחת ותבצעי רעיק בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: והנה הכיתי כפי אל בצעק אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: היעמד לך אמ תחזקנה ידיך לימימ אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: והפיצתי אותך בגוימ וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: ונחלת בכ לעיני גוימ וידעת כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלמ נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגימ כסף היו: לכן כה אמר אדני יהוה יענ היות כלכמ לסגימ לכן הנני קבצ אתכם אל תוכ ירושלם: קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוכ כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבצ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: וכנסתי אתכם ונפחתי

עליכם באש עברתי ונתתם בתוכה: כהתוכ כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: כהנייה חמסו תורתיה ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובני הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותיה העלימו עיניהם ואחל בתוכם: שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: עמ הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט: ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שתים נשים בנות אמ אחת הוי: ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושמ עשו דדי בתוליהן: ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: ותזן אהלה תחתית ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים: לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה: ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: לכן נתתינה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שמ נשים ושפוטם עשו בה: ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזונוי אחותה: אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: וארא כי נטמאה דרך אחד לשתינה: ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר: חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישי כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם: ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא במ ותקע נפשה מהם: ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם: ותפקדי את זמת נעוריק בעשות ממצרים דדיק למען שדי נעוריק: לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלישי וקרואים רכבי סוסים כלם: ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקה עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניך משפט ושפטוכ במשפטיהם: ונתתי קנאותי בכ ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריכך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריכך תאכל באש: והפשיטוכ את בגדיכ ולקחו כלי תפארתכ: והשבתי זמתכ ממך ואת זנותכ מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנת ביד אשר נקעה נפשך מהם: ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזובך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך: עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם: בדרכ אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון: ושתיית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: לכן כה אמר אדני יהוה ענ שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוים וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך: ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן: כי נאפו ודמ בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא

לחללו והנה כה עשו בתוכ ביתי: ואפ כי תשלחנה לאנשימ באימ ממרחק אשר מלאכ שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניכ ועדית עדי: וישבת על מטה כבודו ושלחנ ערוכ לפניו וקטרתו ושמיני שמת עליה: וקול המון שלו בה ואל אנשימ מרב אדם מובאימ סובאימ ממדבר ויתנו צמידים אל ידיה וקטרת תפארת על ראשיה: ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא: ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כנ באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: ואנשימ צדיקם המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיה: כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתנ אתהנ לעוה ולבז: ורגמו עליהנ אבנ קהל וברא אותהנ בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהנ באש ישרפו: והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשימ ולא תעשינה כזמתכנה: ונתנו זמתכנה עליכ וחטאי גלוליכ תשאניה וידעתם כי אני אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: בנ אדם כתוב לכ את שמ היום את עצמ היום הזה סמכ מלכ בבל אל ירושלם בעצמ היום הזה: ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגמ יצק בו מימ: אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירכ וכתפ מבחר עצמימ מלא: מבחר הצאנ לקוח וגמ דור העצמימ תחתיה רתח רתחיה גמ בשלו עצמיה בתוכה: לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמימ סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתוה לא שפכתוהו על הארץ לכסות עליו עפר: להעלות חמה לנקמ נקמ נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי חלסו: לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמימ גמ אני אגדיל המדורה: הרבה העצמימ הדלק האש התמ הברש והרקח המרקחה והעצמות יחרו: והעמידה על גחליה רקח למענ תחמ וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתמ חלאתה: תאנימ הלאה ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: בטמאתכ זמה יענ טהרתיכ ולא טהרת מטמאתכ לא טהרי עוד עד הניחי את חמתי בכ: אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיכ וכעלילותיכ שפטוכ נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ אדם הנני לקח ממכ את מחמד עיניכ במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתכ: האנק דם מתימ אבל לא תעשה פארכ חבוש עליכ ונעליכ תשימ ברגליכ ולא תעטה על שפמ ולחמ אנשימ לא תאכל: ואדבר אל העמ בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: ויאמרו אלי העמ הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר: אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכמ מחמד עיניכמ ומחמל נפשכמ ובניכמ ובנותיכמ אשר עזבתם בחרב יפלו: ועשיתם כאשר עשיתי על שפמ לא תעטו ולחמ אנשימ לא תאכלו: ופארכמ על ראשיכמ ונעליכמ ברגליכמ לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכמ ונהמתם איש אל אחיו: והיה יחזקאל לכמ למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: ואתה בנ אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעזמ מושוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: ביום ההוא יבוא הפליט אליכ להשמעות אזנימ: ביום ההוא יפתח פיכ את הפליט ותדבר ולא תאלמ עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ אדם שימ פניכ אל בני עמו והנבא עליהם: ואמרת לבני עמו שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יענ אמרכ האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: לכן הנני נתנכ לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בכ ונתנו בכ משכניהם המה יאכלו פריכ והמה ישתו חלבכ: ונתתי את רבה לנוה גמלימ ואת בני עמו למרבצ צאנ וידעתם כי אני יהוה: כי כה אמר אדני יהוה יענ מחאכ יד ורקעכ ברגל ותשמח בכל שאטכ בנפש אל אדמת ישראל: לכן הנני נטיתי את ידי עליכ ונתתיכ לבג לגוימ והכרתיכ מן העמימ והאבדתיכ מן הארצות אשמיכ וידעת כי אני יהוה: כה אמר אדני יהוה יענ אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוימ בית יהודה: לכן הנני פתח את כתפ מואב מהערימ מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימת בעל מעונ וקרייתמה: לבני קדם

על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוימ: ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה: כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקמ נקמ לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהמ: לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו: ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאמ אדני יהוה: כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתימ בנקמה וינקמו נקמ בשאט בנפש למשחית איבת עולמ: לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתימ והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חופ הימ: ועשיתי במ נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי במ: ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמימ נסבה אלי אמלאה החרבה: לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליכ צר והעליתי עליכ גוימ רבימ כהעלות הימ לגליו: ושחתו חמות צר והרסו מדדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע: משטח חרמימ תהיה בתוכ הימ כי אני דברתי נאמ אדני יהוה והיתה לבז לגוימ: ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה: כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלכ בבל מצפון מלכ מלכימ בסוס וברכב ובפרשימ וקהל ועמ רב: בנותיכ בשדה בחרב יהרג ונתנ עליכ דיק ושפכ עליכ סללה והקימי עליכ צנה: ומחי קבלו יתנ בחמותיכ ומגדלתיכ יתצ בחרבותיו: משפעת סוסיו יכסכ אבקמ מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיכ בבאו בשעריכ כמבואי עיר מבקעה: בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיכ עמכ בחרב יהרג ומצבות עזכ לארצ תרד: ושללו חילכ ובזזו רכלתכ והרסו חומותיכ ובתי חמדתיכ יתצו ואבניכ ועציכ ועפרכ בתוכ מימ ישימו: והשבתי המון שיריכ וקול כנוריי לא ישמע עוד: ונתתיכ לצחיח סלע משטח חרמימ תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאמ אדני יהוה: כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתיכ באנק חלל בהרג הרג בתוככ ירעשו האיימ: וירדו מעל כסאותמ כל נשיאי הימ והסירו את מעיליהמ ואת בגדי רקמתמ יפשטו חרדות ילבשו על הארצ ישבו וחרדו לרגעימ ושממו עליכ: ונשאו עליכ קינה ואמרו לכ איכ אבדת נושבת מימימ העיר ההללה אשר היתה חזקה בימ היא וישביה אשר נתנו חתימ לכל יושביה: עתה יחרדו האינ יומ מפלתיכ ובהלו האיימ אשר בימ מצאתכ: כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתכ עיר נחרבת כערימ אשר לא נושבו בהעלות עליכ את תהומ וכסוכ המימ הרבימ: והורדתיכ את יורדי בור אל עמ עולמ והושבתיכ בארצ תחתיות כחרבות מעולמ את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארצ חיימ: בלהות אתנכ ואינכ ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולמ נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם שא על צר קינה: ואמרת לצור הישבתי על מבואת ימ רכלת העמימ גל אלימ רבימ כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: בלב ימימ גבוליכ בניכ כללו יפיכ: ברושימ משניר בנו לכ את כל לחתימ ארז מלבנונ לקחו לעשות תרנ עליכ: אלונימ מבשנ עשו משוטיכ קרשק עשו שנ בת אשרימ מאיי כתימ: שש ברקמה ממצרימ היה מפרשכ להיות לכ לנס תכלת וארגנמ מאיי אלישה היה מכסכ: ישבי צידונ וארוד היו שטימ לכ חכמיכ צור היו בכ המה חבליכ: זקני גבל וחכמייה היו בכ מחזיקי בדקכ כל אניות הימ ומלחיהמ היו בכ לערב מערבכ: פרס ולוד ופוט היו בחילכ אנשי מלחמתכ מגנ וכובע תלו בכ המה נתנו הדרכ: בני ארוד וחילכ על חומותיכ סביב וגמדימ במגדלותיכ היו שלטיהמ תלו על חומותיכ סביב המה כללו יפיכ: תרשיש סחרתיכ מרב כל הונ בכספ ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניכ: יונ תבל ומשכ המה רכליכ בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבכ: מבית תוגרמה סוסימ ופרשימ ופרדימ נתנו עזבוניכ: בני דדנ רכליכ איימ רבימ סחרתיכ ידכ קרנות שנ והובנימ השיבו אשכרכ: ארמ סחרתיכ מרב מעשיכ בנפכ ארגנמ ורקמה ובוצ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניכ: יהודה וארצ ישראל המה רכליכ בחטי מנית ופגנ ודבש ושמנ וצרי נתנו מערבכ: דמשק סחרתיכ ברב מעשיכ מרב כל הונ ביני חלבונו וצמר צחר: ודנ ויונ מאוזל בעזבוניכ נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבכ היה: דדנ

רכלתכ בבגדי חפש לרכבה: ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידכ בכרימ ואילימ
 ועתודימ במ סחרי: רכלי שבא ורעמה המה רכליכ בראש כל בשמ ובכל אבנ
 יקרה וזהב נתנו עזבוני: חרנ וכנה ועדנ רכלי שבא אשור כלמד רכלתכ: המה
 רכליכ במכללימ בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמימ בחבלימ חבשימ ואריזימ
 במרכלתכ: אניות תרשיש שרותיכ מערבכ ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימימ:
 במימ רבימ הביאוכ השטימ אתכ רוח הקדימ שברכ בלב ימימ: הונכ ועזבוניכ
 מערבכ מלחיכ וחבליכ מחזיקי בדקכ וערבי מערבכ וכל אנשי מלחמתכ אשר
 בכ ובכל קהלכ אשר בתוככ יפלו בלב ימימ ביומ מפלתכ: לקול זעקת חבליכ
 ירעשו מגרשות: וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחימ כל חבלי הימ אל
 הארץ יעמדו: והשמינו עליכ בקולמ ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר
 יתפלשו: והקריחו אליכ קרחה וחגרו שקימ ובכו אליכ במר נפש מספד מר:
 ונשאו אליכ בניהם קינה וקוננו עליכ מי כצור כדמה בתוכ הימ: בצאת עזבוניכ
 מימימ השבעת עמימ רבימ ברב הוניכ ומערביכ העשרת מלכי ארצ: עת נשברת
 מימימ במעמקי מימ מערבכ וכל קהלכ בתוככ נפלו: כל ישבי האיימ שממו עליכ
 ומלכיהם שערו שער רעמו פנימ: סחרימ בעמימ שרקו עליכ בלהות היית ואינכ
 עד עולמ: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ אדמ אמר לנגיד צר כה אמר אדני
 יהוה יענ גבה לבכ ותאמר אל אני מושב אלהימ ישבתי בלב ימימ ואתה אדמ
 ולא אל ותתנ לבכ כלב אלהימ: הנה חכמ אתה מדנאל כל סתומ לא עממוכ:
 בחכמתכ והתבוננת עשית לכ חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיכ: ברב חכמתכ
 ברכלתכ הרבית חילכ וגבה לבכ בחילכ: לכן כה אמר אדני יהוה יענ תתכ
 את לבכ כלב אלהימ: לכן הנני מביא עליכ זרימ עריצי גוימ והיריקו חרבותמ
 על יפי חכמתכ וחללו יפעתכ: לשחת יורדוכ ומתה ממותי חלל בלב ימימ: האמר
 תאמר אלהימ אני לפני הרגכ ואתה אדמ ולא אל ביד מחלליכ: מותי ערלימ
 תמות ביד זרימ כי אני דברתי נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ
 אדמ שא קינה על מלכ צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותמ תכנית
 מלא חכמה וכליל יפי: בעדנ גנ אלהימ היית כל אבנ יקרה מסכתכ אדמ פטדה
 ויהלמ תרשיש שהם וישפה ספיר נפכ וברקת וזהב מלאכת תפיכ ונקביכ בכ ביומ
 הבראכ כוננו: את כרוב ממשח הסוככ ונתתיכ בהר קדש אלהימ היית בתוכ
 אבני אש התהלכת: תמימ אתה בדרכיכ מיומ הבראכ עד נמצא עולתה בכ:
 ברב רכלתכ מלו תוככ חמס ותחטא ואחללכ מהר אלהימ ואבדכ כרוב הסככ
 מתוכ אבני אש: גבה לבכ ביפיכ שחת חכמתכ על יפעתכ על ארצ השלכתיכ
 לפני מלכימ נתתיכ לראוה בכ: מרב עוניכ בעול רכלתכ חללת מקדשיכ ואוצא
 אש מתוככ היא אכלתכ ואתנכ לאפר על הארצ לעיני כל ראיכ: כל יודעיכ
 בעמימ שממו עליכ בלהות היית ואינכ עד עולמ: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 בנ אדמ שימ פניכ אל צידונ והנבא עליה: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
 עליכ צידונ ונכבדתי בתוככ וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטימ ונקדשתי
 בה: ושלחתי בה דבר ודמ בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב
 וידעו כי אני יהוה: ולא יהיה עוד לבית ישראל סלונ ממאיר וקוצ מכאב מכל
 סביבתמ השאטימ אותם וידעו כי אני אדני יהוה: כה אמר אדני יהוה בקבצי
 את בית ישראל מן העמימ אשר נפצו במ ונקדשתי במ לעיני הגוימ וישבו על
 אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: וישבו עליה לבטח ובנו בתימ ונטעו כרמימ
 וישבו לבטח בעשותי שפטימ בכל השאטימ אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם: בשנה העשרית בעשרי בשנימ עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
 בנ אדמ שימ פניכ על פרעה מלכ מצרימ והנבא עליו ועל מצרימ כלה: דבר
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליכ פרעה מלכ מצרימ התנימ הגדול הרבצ
 בתוכ יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: ונתתי חיימ בלחייכ והדבקתי
 דגת יאריכ בקשקשתיכ והעליתיכ מתוכ יאריכ ואת כל דגת יאריכ בקשקשתיכ
 תדבק: ונטשתיכ המדברה אותכ ואת כל דגת יאריכ על פני השדה תפול לא
 תאסף ולא תקבצ לחית הארצ ולעופ השמימ נתתיכ לאכלה: וידעו כל ישבי
 מצרימ כי אני יהוה יענ היותם משענת קנה לבית ישראל: בתפשם בכ בכפכ

תרוצ ובקעת להם כל כתפ ובהשענמ עליכ תשבר והעמדת להם כל מתנימ: לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליכ חרב והכרתי ממכ אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יענ אמר יאר לי ואני עשיתי: לכן הנני אליכ ואל יאריכ ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש: לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוכ ארצות נשמות ועריה בתוכ ערים מחרבות תהיינ שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוימ וזריתימ בארצות: כי כה אמר אדני יהוה מקצ ארבעים שנה אקבצ את מצרים מן העמימ אשר נפצו שמה: ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתמ ארץ פתרוס על ארץ מכורתמ והיו שמ ממלכה שפלה: מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוימ והמעטתימ לבלתי רדות בגוימ: ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עונ בפנותמ אחריהמ וידעו כי אני אדני יהוה: ויהי בעשרים ושבע שנה בראשונ באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם נבוכדראצר מלכ בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרה וכל כתפ מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה: לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלכ בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו: פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאמ אדני יהוה: ביום ההוא אצמיח קרנ לבית ישראל ולכ אתנ פתחונ פה בתוכמ וידעו כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הלילו הה ליום: כי קרוב יום וקרוב חל ליהוה יום עננ עת גוימ יהיה: ובאה חרב במצרים והיתה לחללה בכוש בנפל חיל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתמ בחרב יפלו: כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאמ אדני יהוה: ונשמו בתוכ ארצות נשמות ועריו בתוכ ערים נחרבות תהיינה: וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה: ביום ההוא יצאו מלאכימ מלפני בצימ להחריד את כוש בטח והיתה לחללה בהמ ביום מצרים כי הנה באה: כה אמר אדני יהוה והשבתי את המונ מצרים ביד נבוכדראצר מלכ בבל: הוא ועמו אתו עריצי גוימ מובאימ לשחת הארץ והריקו חרבותמ על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ונתתי יארימ חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרימ אני יהוה דברתי: כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולימ והשבתי אלילימ מנפ ונשיא מארצ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארצ מצרים: והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצענ ועשיתי שפטימ בנא: ושפכתי חמתי על סינ מעוז מצרים והכרתי את המונ נא: ונתתי אש במצרים חול תחיל סינ ונא תהיה להבקע ונפ צרי יוממ: בחורי אונ ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ובתחפנחס חשכ היום בשברי שמ את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא עננ יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: ועשיתי שפטימ במצרים וידעו כי אני יהוה: ויהי באחת עשרה שנה בראשונ בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם את זרוע פרעה מלכ מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשומ חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלכ מצרים ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו: והפצתי את מצרים בגוימ וזריתימ בארצות: וחזקתי את זרעות מלכ בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: והחזקתי את זרעות מלכ בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלכ בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: והפצתי את מצרים בגוימ וזריתי אותמ בארצות וידעו כי אני יהוה: ויהי באחת עשרה שנה בשלש בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אמר אל פרעה מלכ מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלכ: הנה אשור ארז בלבנונ יפה ענפ וחרש מצל וגבה קומה ובני עבתימ היתה צמרתו: מימ גדלוהו תהומ רממתהו את נהרתיה הלכ סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה: על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתי ותארכנה פארתו ממימ רבימ בשלחו: בסעפתי

קנו כל עופ השמיים ותחת פארתי ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גויים רבים: ויפ בגדלו בארץ דליותיו כי היה שרשו אל מימ רבים: ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתי וערמנים לא היו כפארתי כל עצ בגן אלהים לא דמה אלו בימי: יפה עשיתי ברב דליותיו ויקנאחו כל עצי עדן אשר בגן האלהים: לכן כה אמר אדני יהוה יענ אשר גבהת בקומה ויתנ צמרתו אל בני עבדתי ורמ לבבו בגבהו: ואתנהו ביד איל גויים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: ויכרתהו ארזים עריצי גויים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתי בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו: על מפלתו ישכנו כל עופ השמיים ואל פארתי היו כל חית השדה: למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מימ ולא יתנו את צמרתם אל בני עבדתי ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מימ כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור: כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהומ ואמנע נהרותיה ויכלאו מימ רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: מקול מפלתו הרעשתי גויים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מימ: גמ המ אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גויים: אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערליים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה: ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גויים נדמית ואתה כתנימ בימיך ותגח בנהרותיך ותלחל מימ ברגליך ותרפס נהרותי: כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמי רבים והעלכ בחרמי: ונטשתי בארץ על פני השדה אטילכ והשכנתי עליך כל עופ השמיים והשבעתי ממך חית כל הארץ: ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותי: והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקימ ימלאו ממך: וכסיתי בכבותך שמיים והקדדתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו: כל מאורי אור בשמיים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה: והכעסתי לב עמי רבים בהביאי שברך בגויים על ארצות אשר לא ידעתם: והשמותי עליך עמי רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעם איש לנפשו ביום מפלתך: כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבוא: בחרבות גבורים אפיל המונכ עריצי גויים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה: והאבדתי את כל בהמתה מעל מימ רבים ולא תדלחמ רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחמ: אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אולכ נאם אדני יהוה: בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: קינה היא וקונוה בנות הגויים תקונוה אותה על מצרים ועל כל המונה תקונוה אותה נאם אדני יהוה: ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גויים אדרם אל ארץ תחתית את יורדי בור: ממי נעמת רדה והשכבה את ערליי: בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערליי חללי חרב: שמ אשור וכל קהלה סביבותיו קברתי כלם חלליי הנפליי בחרב: אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חלליי נפליי בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיימ: שמ עילמ וכל המונה סביבות קברתה כלם חלליי הנפליי בחרב אשר ירדו ערליי אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיימ וישאו כלמתם את יורדי בור: בתוך חלליי נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם ערליי חללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיימ וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חלליי נתנו: שמ משכב תבל וכל המונה סביבותיו קברתיה כלם ערליי מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיימ: ולא ישכבו את גבורים נפליי מערליי אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיימ: ואתה בתוך ערליי תשבר ותשכב את חללי חרב: שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את

חללי חרב המה את ערלימ ישכבו ואת ירדי בור: שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללימ בחתיתמ מגבורתמ בושימ וישכבו ערלימ את חללי חרב וישאו כלמתמ את יורדי בור: אותמ יראה פרעה ונחמ על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאמ אדני יהוה: כי נתתי את חתיתו בארצ חיימ והשכב בתוך ערלימ את חללי חרב פרעה וכל המונה נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עמ הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: ואתה בן אדם צפה נתתי לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתמ ממני: באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובמ אנחנו נמקימ ואיך נחיה: אמר אליהם חי אני נאמ אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו: באמרי לצדיק חיה יחיה חיה בטח על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות: ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיימ הלך לבטלי עשות עול חיו יחיה לא ימות: כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכי אשפוט אתכם בית ישראל: ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם ישיב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרי לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבימ לנו נתנה הארץ למורשה: לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו: עמדתם על חרבכם עשיתם תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתי לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: ונתתי את הארץ שמה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאינ עובר: וידעו כי אני יהוה בתי את הארץ שמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בכ אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה: ויבואו אלי כמבוא עמ וישבו לפני עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבימ בפיהם המה עשימ אחרי בצעם לבם הלך: והנכ להם כשיר עגבימ יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשימ אינם אותם: ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריהא תזבחו הצאן לא תרעו: את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך: ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין

דורש ואין מבקש: לכן רעים שמעו את דבר יהוה: חי אני נאמ אדני יהוה אמ לא
יענ היות צאני לבז ותהינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו
רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו: לכן הרעים שמעו דבר
יהוה: כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתי
מרעות צאנ ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיינ להם
לאכלה: כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים: כבקרת
רעה עדרו ביום היותו בתוכ צאנו נפרשות כנ אבקר את צאני והצלתי אתהם
מכל המקומות אשר נפצו שם ביום עננ וערפל: והוצאתים מן העמים וקבצתימ מן
הארצות והביאתים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי
הארצ: במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרומ ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: אני ארעה צאני ואני ארביצם
נאמ אדני יהוה: את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת
החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט: ואתנה צאני כה
אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילימ ולעוודימ: המעט מכמ המרעה
הטוב תרעו ויתר מרעיכמ תרמסו ברגליכמ ומשקע מימ תשתו ואת הנותרים
ברגליכמ תרפשו: וצאני מרמס רגליכמ תרעינה ומרפש רגליכמ תשתינה: לכן
כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפסתי בין שה בריה ובין שה רזה: יענ
בצד ובכתפ תהדפו ובקרניכמ תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל
החווצה: והושעת לציאני ולא תהינה עוד לבז ושפסתי בין שה לשה: והקמתי
עליהם רעה אחד ורעה אחתה את עבדי דוד הוא ירעה אתם והוא יהיה להנ
לרעה: ואני יהוה אחיה להם לאלהימ ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי:
וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארצ וישבו במדבר לבטח וישנו
ביערים: ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה
יהיו: ונתנ עצ השדה את פרוי והארצ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו
כי אני יהוה בשברי את מטות עלמ והצלתימ מיד העבדים בהם: ולא יהיו עוד
בז לגוימ וחית הארצ לא תאכלמ וישבו לבטח ואין מחריד: והקמתי להם מטע
לשמ ולא יהיו עוד אספי רעב בארצ ולא ישאו עוד כלמת הגוימ: וידעו כי אני
יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאמ אדני יהוה: ואתנ צאני צאנ
מרייתי אדם אתם אני אלהיכמ נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם שים פניכ על הר שעיר והנבא עליו: ואמרת לו כה אמר אדני יהוה
הנני אליכ הר שעיר ונטייתי ידי עליכ ונתתיכ שממה ומשמה: עריכ חרבה אשימ
ואתנה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: יענ היות לכ איבת עולמ ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת אידמ בעת עונ קצ: לכן חי אני נאמ אדני יהוה כי לדמ
אעשכ ודמ ירדככ אמ לא דמ שנאת ודמ ירדככ: ונתתי את הר שעיר לשממה
ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את הריו חלליו גבעותיכ וגיאותיכ וכל
אפיקיכ חללי חרב יפלו בהם: שממות עולמ אתנכ ועריכ לא תישנה וידעתמ
כי אני יהוה: יענ אמרכ את שני הגוימ ואת שתי הארצות לי תהינה וירשנה
ויהוה שם היה: לכן חי אני נאמ אדני יהוה ועשיתי כאפכ וכקנאתכ אשר עשיתה
משנאתיכ במ ונודעתי במ כאשר אשפטכ: וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל
נאצותיכ אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: ותגדילו עלי
בפיכמ והערתמ עלי דבריכמ אני שמעתי: כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארצ
שממה אעשה לכ: כשמחתכ לנחלת בית ישראל על אשר שממה כנ אעשה לכ
שממה תהיה הר שעיר וכל אדומ כלה וידעו כי אני יהוה: ואתה בן אדם הנבא
אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה יענ
אמר האויב עליכמ האח ובמות עולמ למורשה היתה לנו: לכן הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה יענ ביענ שמות ושאפ אתכמ מסיבי ליהותכמ מורשה לשארית
הגוימ ותעלו על שפת לשון ודבת עמ: לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרימ ולגבעות לאפיקימ ולגאות ולחרבות השממות ולערימ
הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוימ אשר מסיבי: לכן כה אמר אדני
יהוה אמ לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוימ ועל אדומ כלא אשר נתנו

את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למענ מגרשה לבז: לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יענ כלמת גוימ נשאתמ: לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אמ לא הגוימ אשר לכמ מסביב המה כלמתמ ישאו: ואתמ הרי ישראל ענפכמ תתנו ופריכמ תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: כי הנני אליכמ ופניתי אליכמ ונעבדתמ ונזרעתמ: והרביתי עליכמ אדמ כל בית ישראל כלה ונשבו הערימ והחרבות תבנינה: והרביתי עליכמ אדמ ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכמ כקדמותיכמ והיטבתי מראשתיכמ וידעתמ כי אני יהוה: והולכתי עליכמ אדמ את עמי ישראל וירשוכ והיית להמ לנחלה ולא תוספ עוד לשכלמ: כה אמר אדני יהוה יענ אמרימ לכמ אכלת אדמ אתי ומשכלת גויכ היית: לכן אדמ לא תאכלי עוד וגויכ לא תכשלי עוד נאמ אדני יהוה: ולא אשמיע אליכ עוד כלמת הגוימ וחרפת עמימ לא תשאי עוד וגויכ לא תכשלי עוד נאמ אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בנ אדמ בית ישראל ישיבימ על אדמתמ ויטמאו אותה בדרכמ ובעלילותמ כטמאת הנדה היתה דרכמ לפני: ואשפכ חמתי עליהמ על הדמ אשר שפכו על הארצ ובגלוליהמ טמאו: ואפיצ אתמ בגוימ ויזרו בארצות כדרכמ וכעלילותמ שפטתימ: ויבוא אל הגוימ אשר באו שמ ויחללו את שמ קדשי באמר להמ עמ יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על שמ קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוימ אשר באו שמה: לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכמ אני עשה בית ישראל כי אמ לשמ קדשי אשר חללתמ בגוימ אשר באתמ שמ: וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוימ אשר חללתמ בתוכמ וידעו הגוימ כי אני יהוה נאמ אדני יהוה בהקדשי בכמ לעינימ: ולקחתי אתכמ מנ הגוימ וקבצתי אתכמ מכל הארצות והבאתי אתכמ אל אדמתכמ: וזרקתי עליכמ מימ טהורימ וטהרתמ מכל טמאותיכמ ומכל גלוליכמ אטהר אתכמ: ונתתי לכמ לב חדש ורוח חדשה אתנ בקרבכמ והסרתי את לב האבנ מבשרכמ ונתתי לכמ לב בשר: ואת רוחי אתנ בקרבכמ ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתמ: וישבתמ בארצ אשר נתתי לאבותיכמ והייתמ לי לעמ ואנכי אהיה לכמ לאלהימ: והושעתי אתכמ מכל טמאותיכמ וקראתי אל הדגנ והרביתי אתו ולא אתנ עליכמ רעב: והרביתי את פרי העצ ותנובת השדה למענ אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוימ: וזכרתמ את דרכיכמ הרעים ומעלליכמ אשר לא טובימ ונקטתמ בפניכמ על עונתיכמ ועל תועבתיכמ: לא למענכמ אני עשה נאמ אדני יהוה יודע לכמ בושו והכלמו מדרכיכמ בית ישראל: כה אמר אדני יהוה ביומ טהרי אתכמ מכל עונותיכמ והושבתי את הערימ ונבנו החרבות: והארצ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו הארצ הלזו הנשמה היתה כגנ עדנ והערימ החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישוב: וידעו הגוימ אשר ישארו סביבותיכמ כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להמ ארבה אתמ כצאנ אדמ: כצאנ קדשימ כצאנ ירושלמ במועדיה כנ תהיינה הערימ החרבות מלאות צאנ אדמ וידעו כי אני יהוה: היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוכ הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהמ סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: ויאמר אלי בנ אדמ התחייתה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהמ העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכמ רוח וחייתמ: ונתתי עליכמ גדימ והעלתי עליכמ בשר וקרמתי עליכמ עור ונתתי בכמ רוח וחייתמ וידעתמ כי אני יהוה: ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצמ אל עצמו: וראיתי והנה עליהמ גדימ ובשר עלה ויקרמ עליהמ עור מלמעלה ורוח אינ בהמ: ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בנ אדמ ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגימ האלה ויחיו: והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהמ הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהמ חיל גדול מאד מאד: ויאמר אלי בנ אדמ העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרימ יבשו עצמותינ

ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אדמת ישראל: וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ונתתי רוחי בכם וחיייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך: דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מביני הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: ועשיתי אתם לגוי אחד בארצו בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעת י אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרת י אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו על הארצו אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ילכו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: וכרתי להם ברית שלום ביהם עולם יהיה אותם ונתתם והרבתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שימ פניך אל גוג ארצו המגוג נשיא ראש משכ ותבל והנבא עלי: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משכ ותבל: ושובבתי ונתתי חכים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסיים ופרשיים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמיים רבים אתך: הכן והכן לך אתה וכל קהל הנקהלים עליך והיית להם למשמר: מימיים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארצו משובבת מחרב מקבצת מעמיים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמיים הוצאה וישבו לבטח כלם: ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארצו תהיה אתה וכל אגפיה ועמיים רבים אותך: כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: ואמרת אעלה על ארצו פרוזות אבוא השקטימ ישיבי לבטח כלם ישיבים באיני חומה וברח ודלתימי איני להם: לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עמ מאסף מגויים עשה מקנה וקניי ישיבי על טבור הארצו: שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקניי לשלל שלל גדול: לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמיים רבים אתך רכבי סוסיים כלם קהל גדול וחיל רב: ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארצו באחרית הימים תהיה והבאותי על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בכ לעיניהם גוג: כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימיים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימיים ההם שנים להביא אתך עליהם: והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: ובקנאתי באש עברתי דברתי אמ לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני דגי הימ ועופ השמיים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארצו תפול: וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: ונשפטתי אתו בדבר ובדמ וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגופרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמיים רבים אשר אתו:

והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוימ רבימ וידעו כי אני יהוה: ואתה בנ אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליכ גוג נשיא ראש משכ ותבל: ושבתתיכ וששאתיכ והעליתיכ מירכתי צפון והבאותכ על הרי ישראל: והכיתי קשתכ מיד שמאלכ וחציכ מיד ימינכ אפיל: על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיי ועמימ אשר אתכ לעיט צפור כל כנפ וחית השדה נתתיכ לאלכלה: על פני השדה תפול כי אני דברתי נאמ אדני יהוה: ושלחתי אש במנוג ובישבי האיימ לבטח וידעו כי אני יהוה: ואת שמ קדשי אודיע בתוכ עמי ישראל ולא אחל את שמ קדשי עוד וידעו הגוימ כי אני יהוה קדוש בישראל: הנה באה ונהיתה נאמ אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: ויצאו ישי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגנ וצנה בקשת ובחצימ ובמקל יד וברמח ובערו בהמ אש שבע שנים: ולא ישאו עצימ מנ השדה ולא יחטבו מנ היערימ כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהמ ובזזו את בזזיהמ נאמ אדני יהוה: והיה ביום ההוא אתנ לגוג מקומ שמ קבר בישראל גי העבריימ קדמת הימ וחסמת היא את העבריימ וקברו שמ את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המונ גוג: וקברו בית ישראל למענ טהר את הארצ שבעה חדשימ: וקברו כל עמ הארצ והיה להמ לשמ יומ הכבדי נאמ אדני יהוה: ואנשי תמיד יבדילו עבריימ בארצ מקבריימ את העבריימ את הנותרימ על פני הארצ לטהרה מקצה שבעה חדשימ יחקרו: ועברו העבריימ בארצ וראה עצמ אדם ובנה אצלו ציונ עד קברו אתו המקבריימ אל גיא המונ גוג: וגמ שמ עיר המונה וטהרו הארצ: ואתה בנ אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנפ וכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסיב על זבחי אשר אני זבח לכמ זבח גדול על הרי ישראל ואכלתמ בשר ושתיתמ דם: בשר גבוריימ תאכלו ודם נשיאי הארצ תשתו איליימ כרימ ועתודיימ פרימ מריאי בשנ כלמ: ואכלתמ חלב לשבעה ושתיתמ דם לשכרו מזבחי אשר זבחתי לכמ: ושבעתמ על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאמ אדני יהוה: ונתתי את כבודי בגוימ וראו כל הגוימ את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהמ: וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהמ מנ היום ההוא והלאה: וידעו הגוימ כי בעונמ גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהמ ואתנמ ביד צריהמ ויפלו בחרב כלמ: כטמאתמ וכפשעיהמ עשיתי אתמ ואסתר פני מהמ: לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשמ קדשי: ונשו את כלמתמ ואת כל מעלמ אשר מעלו בי בשבתמ על אדמתמ לבטח ואני מחריד: בשובבי אותמ מנ העמימ וקבצתי אתמ מארצות איביהמ ונקדשתי במ לעיני הגוימ רבימ: וידעו כי אני יהוה אלהיהמ בהגלותי אתמ אל הגוימ וכנסתימ על אדמתמ ולא אותיר עוד מהמ שמ: ולא אסתיר עוד פני מהמ אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאמ אדני יהוה: בעשריימ וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצמ היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: במראות אלהימ הביאני אל ארצ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו שמבנה עיר מנגב: ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתימ בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: וידבר אלי האיש בנ אדם ראה בעיניי ובאזניי שמע ושימ לבכ לכל אשר אני מראה אותכ כי למענ הראותכ הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: והנה חומה מחוצ לבית סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבניי קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את ספ השער קנה אחד רחב ואת ספ אחד קנה אחד רחב: והתא קנה אחד ארכ וקנה אחד רחב וביני התאימ חמש אמות וספ השער מאצל אולמ השער מהבית קנה אחד: וימד את אלמ השער מהבית קנה אחד: וימד את אלמ השער שמה אמות ואילו שתימ אמות ואלמ השער מהבית: ותאי השער דרך הקדימ שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתמ ומדה אחת לאילמ מפה ומפו: וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארכ השער שלוש עשרה אמות: וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו: וימד את השער מגג התא לגוג רחב עשריימ

וחמש אמות פתח נגד פתח: ויעש את אילימי ששימ אמה ואל איל החצר השער סביב סביב: ועל פני השער היאתנו על לפני אלמ השער הפנימי חמשימ אמה: וחלונות אטמות אל התאימ ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרימ: ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשימ לשכות אל הרצפה: והרצפה אל כתפ השערימ לעמט ארכ השערימ הרצפה התחתונה: וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוצ מאה אמה הקדימ והצפונ: והשער אשר פניו דרך הצפונ לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו: ותאו שלושה מפו ושלושה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמשימ אמה ארכו ורחב חמש ועשרימ באמה: וחלונו ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדימ ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפנימה: ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפונ ולקדימ וימד משער אל שער מאה אמה: ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה: וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלונות האלה חמשימ אמה ארכ ורחב חמש ועשרימ אמה: ומעלות שבעה עלותו ואלמו לפנימה ותמרימ לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו: ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות: ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה: ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב חמשימ אמה ארכ ורחב עשרימ וחמש אמות: ואלמות סביב סביב ארכ חמש ועשרימ אמה ורחב חמש אמות: ואלמו אל חצר החיצונה ותמרימ אל אילו ומעלות שמונה מעלו: ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדימ וימד את השער כמדות האלה: ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב ארכ חמשימ אמה ורחב חמש ועשרימ אמה: ואלמו לחצר החיצונה ותמרימ אל אלו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו: ויביאני אל שער הצפונ ומדד כמדות האלה: תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארכ חמשימ אמה ורחב חמש ועשרימ אמה: ואילו לחצר החיצונה ותמרימ אל אילו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו: ולשכה ופתחה באילימי השערימ שמ ידיו את העלה: ובאלמ השער שנימ שלחנות מפו ושנימ שלחנות מפה לשחוט אליהמה העולה והחטאת והאשם: ואל הכתפ מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנימ שלחנות ואל הכתפ האחרת אשר לאלמ השער שנימ שלחנות: ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתפ השער שמונה שלחנות אליהמה ישחטו: וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארכ אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהמה ויניחו את הכלימ אשר ישחטו את העולה במ והזבח: והשפתימ טפח אחד מוכנימ בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבנ: ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרימ בחצר הפנימי אשר אל כתפ שער הצפונ ופניה דרך הדרום אחד אל כתפ שער הקדימ פני דרך הצפונ: וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנימ שמרי משמרת הבית: והלשכה אשר פניה דרך הצפונ לכהנימ שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבימ מבני לוי אל יהוה לשרת: וימד את החצר ארכ מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: ויביאני אל אלמ הבית וימד אל אלמ חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלוש אמות מפו: ארכ האלמ עשרימ אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדימ אל האילימ אחד מפה ואחד מפה: ויביאני אל ההיכל וימד את האילימ שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעימ אמה ורחב עשרימ אמה: ובא לפנימה וימד איל הפתח שתימ אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: וימד את ארכו עשרימ אמה ורחב עשרימ אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשימ: וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשימ פעמימ ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזימ ולא יהיו אחוזימ בקיר הבית: ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה וכן

התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה: וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: רחב הקיר אשר צלע אל החוצ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ובני הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקומ המנח חמש אמות סביב סביב: והבני אשר אל פני הגזרה פאת דרך הימ רחב שבעים אמה וקיר הבני חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה: ומדד את הבית ארכ מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארכ מאה אמה: ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: ומדד ארכ הבני אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הספ שחפ עץ סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוצ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות: ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב: מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה: המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: ושתיים דלתות להיכל ולקדש: ושתיים דלתות דלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים דלת אחת ושתי דלתות לאחרת: ועשוייה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוצ: וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים: ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבני אל הצפון: אל פני ארכ אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בני: כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתנות ומהתכנות מהארץ: וגדר אשר לחוצ לעמת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: כי ארכ הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה: ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבני לשכות: ודרך לפנימה כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבוא: ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שמ הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שמ יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושמ יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדי אחרים וקרבו אל אשר לעמ: וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב: מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב: מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: סבב אל רוח הימ מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארכ חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל: ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרכ הקדים וקולו כקול מימ רבים והארץ האירה מכבודו: וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני: וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום

כפות רגלי אשר אשכנ שמ בתוכ בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שמ קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במוותם: בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שמ קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: אתה בנ אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעוונותיהם ומדדו את תכנית: ואמ נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם: זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתימ אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: וההר אל ארבע אמות ומהארזיל ולמעלה הקרנות ארבע: והארזיל שתימ עשרה ארכ בשתימ עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: והעזרה ארבע עשרה ארכ בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדמי: ויאמר אלי בנ אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: ונתתה אל הכהנימ הלוימ אשר הם מזרע צדוק הקרבימ אלי נאמ אדני יהוה לשרתני פר בנ בקר לחטאת: ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחסאת אותו וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת ושפרו במפקד הבית מחוץ למקדש: וביום השני תקריב שעיר עזימ תמימ לחטאת וחסאו את המזבח כאשר חטאו בפר: בכלותכ מחטא תקריב פר בנ בקר תמימ ואיל מן הצאנ תמימ: והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנימ עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: שבעת ימימ תעשה שעיר חטאת ליומ ופר בנ בקר ואיל מן הצאנ תמימימ יעשו: שבעת ימימ יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: ויכלו את הימימ והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנימ על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאמ אדני יהוה: וישב אתי דרכ שער המקדש החיצון הפנה קדימ והוא סגור: ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרכ אלמ השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני דרכ שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: ויאמר אלי יהוה בנ אדם שימ לבכ וראה בעיניי ובאזניי שמע את כל אשר אני מדבר אתכ לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמית לבכ למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכמ מכל תועבותיכם בית ישראל: בהביאכם בני נכר וערלי לב וערלי בשר להיות במקדש לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודמ ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימונ לשמרי משמרת: במקדשי לכמ: כה אמר אדני יהוה כל בנ נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בנ נכר אשר בתוכ בני ישראל: כי אמ הלוימ אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעמ והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יענ אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עונ על כנ נשאתי ידי עליהם נאמ אדני יהוה ונשאו עונם: ולא יגשו אלי לכהנ לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: והכהנימ הלוימ בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודמ נאמ אדני יהוה: המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו

על מנתניהם לא יחגרו ביזע; ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העמ יפשו את בגדיהם אשר המה משרתם במ והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העמ בבגדיהם; וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסומו יכסמו את ראשיהם: ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תורתם ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך: כל נבלה וטרפה מן העופ ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים: ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארכ חמשה ועשרים אלף ארכ ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: ומנ המדה הזאת תמוד ארכ חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים: קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתימ ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלף ארכ ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארכ חמשה ועשרים אלף לעמ תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה: ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ימ ימה ומפאת קדמה קדימה וארכ לעמות אחד החלקים מגבול ימ אל גבול קדימה: לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם: כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושיד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם: האיפה והבת תכנ אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים: וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתימ חמר כי עשרת הבתימ חמר: ושה אחת מן הצאן מן המאיתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: כל העמ הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסכ בחגיג ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל: כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמימ וחטאת את המקדש: ולקח הכהן מדמ החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית: וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עמ הארץ פר חטאת: ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הינ לאיפה: בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן: כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדימ יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתח השער ויצא והשער לא יסגר

עד הערב: והשתחוו עמ הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמימי: ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הינ לאיפה: וביום החדש פר בן בקר תמימי וששת כבשם ואיל תמימי יהיו: ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הינ לאיפה: ובבוא הנשיא דרכ אולם השער יבוא ובדרכו יצא: ובבוא עמ הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרכ שער צפון להשתחוות יצא דרכ שער נגב והבא דרכ שער נגב יצא דרכ שער צפונה לא ישוב דרכ השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הינ לאיפה: וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: וכבש בן שנתו תמימי תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההינ לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבט לנשיא אכ נחלתו בניו להם תהיה: ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו: ויביאם במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שמ מקום בירכתם ימה: ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שמ הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: ויוציאני אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: בארבעת מקצועות החצר חצרות קטרות ארבעים ארכ ושלישים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב: ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שמ משרתי הבית את זבח העם: וישבני אל פתח הבית והנה מימי יצאים מתחת מפתח הבית קדימה כי פני הבית קדים והמימי ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: ויוציאני דרכ שער צפונה ויסבני דרכ חוצ אל שער החוצ דרכ הפונה קדים והנה מימי מפכים מן הכתף הימנית: בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני מימי מימי אפסימי: וימד אלף ויעברני מימי מימי ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנימי: וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המימי מי שחו נחל אשר לא יעבר: ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: בשובני והנה אל שפת הנחל עצ רב מאד מזה ומזה: ויאמר אלי המימי האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המימי: והיה כל נפש חיה אשר ישיר אל כל אשר יבוא שמ נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המימי האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: והיה יעמדו עליו דוגים מעני גדי ועד עיני עגלים משטוח לחרמימי יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הימ הגדול רבה מאד: בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עצ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלימי: ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הימ הגדול הדרכ חתלנ לבוא צדדה: חמת ברותה סבירם אשר בני גבול דמשק ובני גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן: והיה גבול מן הימ חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ופאת קדים מביני חורן ומביני דמשק ומביני הגלעד ומביני ארץ ישראל הירדן מגבול על הימ הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הימ הגדול ואת פאת תימנה נגבה:

ופאת ים הימ הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: וחלקתם את הארץ הזאת לכם שבטי ישראל: והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנימ בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה: ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלנ לבוא חמת חצר עיננ גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדימ הימ דנ אחד: ועל גבול דנ מפאת קדימ עד פאת ימה אשר אחד: ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת קדימ ועד פאת ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן מפאת קדימ עד פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול יהודה מפאת קדימ עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארכ כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו: התרומה אשר תרימו ליהוה ארכ חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולאֵלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארכ חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו: לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים: והיתה להם תרומה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלויים: והלויים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארכ ורחב עשרת אלפים כל ארכ חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה: וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה: ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ופאת קדימ חמש מאות וארבעת אלפים וימה חמש מאות וארבעת אלפים: והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: והנותר בארכ לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר: והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר: והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה: ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימין לנשיא יהיה: ויתר השבטים מפאת קדמה עד פאת ימה בנימין אחד: ועל גבול בנימין מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד: ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד: ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד: ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הימ הגדול: זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה: ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלושה ושער יוסף אחד שער בנימין אחד שער דן אחד: ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלושה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלושה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: וילך ויקח את גמר בת דבלימ ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבת ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: והיה מספר בני ישראל כחול הימ אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מביני שדיה: פנ אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתי כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלקה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי: לכן הנני שכ את דרכי בסירימ וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלקה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתימ ליער ואכלתם חית השדה: ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלכ אחרי מאהביה ואתי שכחה נאמי יהוה: לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לב: ונתתי לה את כרמיה משמ ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: והיה ביום ההוא נאמי יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעל: והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: וכתתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: וארשתיכ לי לעולמ וארשתיכ לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתיכ לי באמונה וידעת את יהוה: והיה ביום ההוא אענה נאמי יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל: וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי אתה והוא יאמר אלהי: ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנימ אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבני: ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתכ שערימ: ואמר אליה ימימ רבימ תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליכ: כי ימימ רבימ ישבו בני ישראל אני מלך ואני שר ואני זבח ואני מצבה ואני אפוד ותרפימ: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימימ: שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אינ אמת ואינ חסד ואינ דעת אלהים בארץ: אלה וכחש ורצח וגנב ונאפ פרצו ודמימ בדמימ נגעו: על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הימ יאספו: אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמכ כמריבי כהן: וכשלת היום וכשל גמ נביא עמכ לילה ודמייתי אמכ: נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאכ מכהנ לי ותשכח תורת אלהיכ אשכח בניכ גמ אני: כרבמ כן חטאו לי כבודמ בקלונ אמיר: חטאת עמי יאכלו ואל עונמ ישאו נפש: והיה כעמ ככהנ ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ואכלו ולא ישבעו הזנו

ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: זנות ויין ותירוש יקח לב: עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטירו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כנ תזניה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: לא אפקוד על בנותיכם כי תזניה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי המ עמ הזנות יפרדו ועמ הקדשות יזבחו ועמ לא יביני ילבט: אמ זנה אתה ישראל אל יאשמ יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעמ יהוה ככבש במרחב: חבור עצבים אפרימי הנח לו: סר סבאמ הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותרם: שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלכ האזינו כי לכמ המשפט כי פח הייתמ למצפה ורשת פרושה על תבור: ושחטה שטימ העמיקו ואני מוסר לכלמ: אני ידעתי אפרימי וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרימי נטמא ישראל: לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרימי יכשלו בעונם כשל גמ יהודה עמם: בצאנמ ובבקרמ ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלצ מהם: ביהוה בגדו כי בנימ זרימ ילדו עתה יאכלמ חדש את חלקיהם: תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריכ בנימיני: אפרימי לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוכ כמימ עברתי: עשוק אפרימי רצוצ משפט כי הואיל הלכ אחרי צו: ואני כעס לאפרימי וכרקב לבית יהודה: וירא אפרימי אות חליו ויהודה את מזרו וילכ אפרימי אל אשור וישלח אל מלכ ירב והוא לא יוכל לרפא לכמ ולא יגהה מכמ מזור: כי אנכי כשחל לאפרימי וככפיר לבית יהודה אני אני אטרפ ואלכ אשא ואני מציל: אלכ אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני: לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרפ וירפאנו יכ ויחבשנו: יחינו מימימ ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכנו מצאו ויבוא כגשמ לנו כמלקוש יורה ארצ: מה אעשה לכ אפרימי מה אעשה לכ יהודה וחסדכמ כעננ בקר וכטל משכימ הלכ: על כנ חצבתי בנביאימ הרגתימ באמרי פי ומשפטיכ אור יצא: כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהימ מעלות: והמה כאדמ עברו ברית שמ בגדו בי: גלעד קרית פעלי און עקבה מדמ: וכחכי איש גדודימ חבר כהנימ דרכ ירצחו שכמה כי זמה עשו: בבית ישראל ראיתי שערייה שמ זנות לאפרימי נטמא ישראל: גמ יהודה שת קציר לכ בשובי שבות עמי: כרפאי לישראל ונגלה עון אפרימי ורעות שמרונ כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוצ: ובל יאמרו ללבבמ כל רעתמ זכרתי עתה סבבומ מעלליהם נגד פני היו: ברעתמ ישמחו מלכ ובכחשיהם שרימ: כלמ מנאפמ כמו תנור בערה מאפה ישובת מעיר מלוש בצק עד חמצתו: יום מלכנו החלו שרימ חמת מיין משכ ידו את לצצימ: כי קרבו כתנור לבמ בארבמ כל הלילה ישנ אפהמ בקר הוא בער כאש להבה: כלמ יחמו כתנור ואכלו את שפטיהמ כל מלכיהמ נפלו אינ קרא בהם אלי: אפרימי בעמימ הוא יתבולל אפרימי היה ענה בלי הפוכה: אכלו זרימ: כחו והוא לא ידע גמ שיבה זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: ויהי אפרימי כיונה פותה אינ לב מצרימ קראו אשור הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעופ השמימ אורידמ איסרמ כשמע לעדתמ: אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדמ והמה דברו עלי כזבימ: ולא זעקו אלי בלבמ כי יילילו על משכבותמ על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: ואני יסרתי חזקתי זרועתמ ואלי יחשבו רע: ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעמ לשונמ זו לעגמ בארצ מצרימ: אל חככ שפר כנשר על בית יהוה יענ עברו בריתי ועל תורתי פשעו: לי יזעקו אלהי ידענוכ ישראל: זנח ישראל טוב אויב ירדפו: המ המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספמ וזהבמ עשו להם עצבימ למענ יכרת: זנח עגלכ שמרונ חרה אפי במ עד מתי לא יוכלו נקיני: כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהימ הוא כי שבבימ יהיה עגל שמרונ: כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אינ לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרימ יבלעהו: נבלע ישראל עתה היו בגוימ ככלי אינ

חפצ בו: כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרימ: כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: אכתוב לו רבו תורתיו כמו זר נחשבו: זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישוּבו: וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה: אל תשמח ישראל אל גיל כעמי כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחימה כלחם אונימ להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: מה תעשו ליום מועד וליומ חג יהוה: כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מפ תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונם ורבה משטמה: צפה אפרים עמ אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהי: העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם: כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: אפרים כעופ יתעופפ כבודם מלדה ומבטן ומהריו: כי אמ יגדלו את בניהם ושכלתים מאדמ כי גם אוי להם בשורי מהם: אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים: כל רעתם בגלגל כי שמ שנאתים אל רע מעלליהם מביתי אנרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררימ: הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשונו גם כי ילדון והמתי מחמדי בטמ: ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים: גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות: חלק לבם עתה יאשמו הוא יערפ מזבחותם ישדד מצבותם: כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: נדמה שמרון מלכה כקצפ על פני מימ: ונשמדו במות און חטאת ישראל קוצ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו: מימי הגבעה חטאת ישראל שמ עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה: באותי ואסרם ואספו עליהם עמימ באסרם לשתי עינתם: ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב: זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם: חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריכ: וקאם שאון בעמך וכל מבצריכ יושד כשד שלמן בית ארבל ביום מלחמה אמ על בנימ רטשה: ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל: כי נער ישראל ואהבו וממצרים קראתי לבני: קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטורו: ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתי ולא ידעו כי רפאתימ: בחבלי אדם אמשכמ בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם: איכ אתנכ אפרים אמגנכ ישראל איכ אתנכ כאדמה אשימכ כצבאימ נהפכ עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנימ מימ: יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאמ יהוה: סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עמ אל ועמ קדושימ נאמם: אפרים רעה רוח ורדפ קדימ כל היום כזב ושד ירבה וברית עמ אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: וריב ליהוה עמ יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהימ:

וישר אל מלאכ ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושמ ידבר עמנו: ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: כנענ בידו מאזני מרמה לעשק אהב: ויאמר אפרים אב עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא: ואנכי יהוה אלהיך מארצ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה: אמ גלעד און אב שוא היו בגלגל שורים זבחו גמ מזבחותם כגלים על תלמי שדי: ויברח יעקב שדה ארמ ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר: הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשמ בבעל וימת: ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבימ מעשה חרשימ כלה להם המ אמרימ זבחי אדם עגלימ ישקון: לכן יהיו כעננ בקר וכטל משכימ הלכ כמצ יסער מגרנ וכעשנ מארבה: ואנכי יהוה אלהיך מארצ מצרים ואלהימ זולתי לא תדע ומושיע אינ בלתי: אני ידעתיכ במדבר בארצ תלאבות: כמרעייתם וישבעו שבעו וירמ לבם על כנ שכחוני: ואהי להם כמו שחל כנמר על דרכ אשור: אפגשמ כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלמ שמ כלביא חית השדה תבקעמ: שחתכ ישראל כי בי בעזרכ: אהי מלככ אפוא ויושיעכ בכל עריכ ושפטיכ אשר אמרת תנה לי מלכ ושרימ: אתנ לכ מלכ באפי ואקח בעברתי: צרור עון אפרים צפונה חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא בנ לא חכמ כי עת לא יעמד במשבר בנימ: מיד שאול אפדמ ממות אגאלמ אהי דבריכ מות אהי קטבכ שאול נחמ יסתר מעיני: כי הוא בין אחימ יפריא יבוא קדימ רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה: תאשמ שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו: שובה ישראל עד יהוה אלהיכ כי כשלת בעונכ: קחו עמכמ דברימ ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרימ שפתינו: אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בכ ירחמ יתומ: ארפא משובתמ אהבמ נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויכ שרשיו כלבנו: ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנו: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפנ זכרו כיינ לבנו: אפרים מה לי עוד לעצבימ אני עניתי ואשורנו אני כברוש רעננ ממני פריכ נמצא: מי חכמ ויבנ אלה נבון וידעמ כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו במ ופשעימ יכשלו במ:

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואמ בימי אבותיכם: עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: יתר הגזמ אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: הקיפו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפניכם: כי גוי עלה על ארצי עצומ ואינ מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: שמ גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשפ חשפה והשליכ הלבניו שריגיה: אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: הכרת מנחה ונסכ מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: שדד שדה אכלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: הבישו אכרימ הילילו כרמימ על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה: הגפנ הובישה והתאנה אמללה רמון גמ תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מנ בני אדם: חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסכ: קדשו צומ קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אינ מרעה להם גמ עדרי הצאנ נאשמו: אליכ יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: גמ בהמות שדה תערוג אליכ כי יבשו אפיקי מימ ואש אכלה נאות המדבר: תקעו שופר בצינ והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: יום חשכ ואפלה יום ענן וקרפל כשחר פרש על ההרים עמ רב ועצומ כמהו לא נהיה מנ העולם ואחריו לא יוספ עד שני דור ודור: לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגמ פליטה לא היתה לו: כמראה סוסימ מראהו וכפרשימ כנ ירוצו: כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדו כקול להב אש אכלה קש כעמ עצומ ערוכ מלחמה: מפניו יחילו עמימ כל פנימ קבצו פארו: כגבורימ ירצו כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכו ולא יעבטו ארחותמ: ואיש אחיו לא ידחקו גבר במסלתו ילכו ובעד השלח יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו בחומה ירצו בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב: לפניו רגזה ארץ רעשו שמימ שמש וירח קדרו וכוכבימ אספו נגהמ: ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצומ עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: וגמ עתה נאמי יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצומ ובבכי ובמספד: וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחומ הוא ארכ אפימ ורב חסד ונחמ על הרעה: מי יודע ישוב ונחמ והשאר אחריו ברכה מנחה ונסכ ליהוה אלהיכם: תקעו שופר בצינ קדשו צומ קראו עצרה: אספו עמ קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדימ יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: בין האולמ ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל תתן נחלתך לחרפה למשל במ גוימ למה יאמרו בעמימ איה אלהיהמ: ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו: ויענ יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתמ אתו ולא אתנ אתכם עוד חרפה בגוימ: ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הימ הקדמי וספו אל הימ האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות: אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עצ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילמ: ובני ציונ גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשונ: ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבימ תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזמ חילי הגדול אשר שלחתי בכמ: ואכלתמ אכול ושבוע והללתמ את שמ יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולמ: וידעתמ כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואני עוד ולא יבשו עמי לעולמ: והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמונ בחוריכם חזינות יראו: וגמ על העבדימ ועל השפחות בימימ ההמה אשפוך את רוחי: ונתתי מופתימ בשמימ ובארצ דמ ואש ותימרות

עשן: השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידימ אשר יהוה קרא: כי הנה בימימ ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: וקבצתי את כל הגוימ והורדתימ אל עמק יהושפט ונשפסתי עממ שמ על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוימ ואת ארצי חלקו: ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביינ וישתו: וגמ מה אתמ לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתמ משלמימ עלי ואמ גמלימ אתמ עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: אשר כספי וזהבי לקחתמ ומחמדי הטבימ הבאתמ להיכליכם: ובני יהודה ובני ירושלם מכרתמ לבני היונימ למענ הרחיקמ מעל גבולמ: הנני מעירמ מן המקומ אשר מכרתמ אתמ שמה והשבתי גמלכם בראשכם: ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרומ לשבאימ אל גוי רחוק כי יהוה דבר: קראו זאת בגוימ קדשו מלחמה העירו הגבורימ יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחימ החלש יאמר גבור אני: עושו ובאו כל הגוימ מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריכ: יעורו ויעלו הגוימ אל עמק יהושפט כי שמ אשב לשפט את כל הגוימ מסביב: שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבימ כי רבה רעתמ: המונימ המונימ בעמק החרוצ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוצ: שמש וירח קדרו וכוכבימ אספו נגהמ: ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתנ קולו ורעשו שמימ וארצ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: וידעתמ כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרימ לא יעברו בה עוד: והיה ביום ההוא יטפו ההרימ עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מימ ומעינ מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטימ: מצרימ לשממה תהיה ואדומ למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצמ: ויהודה לעולמ תשב וירושלם לדור ודור: ונקיתי דממ לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתיים לפני הרעש: ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתנן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושמ בחרצות הברזל את הגלעד: ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד: ושבתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומכ שבט מבית עדנ וגלו עמ ארמ קירה אמר יהוה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה: והכרתי יושב מאשדוד ותומכ שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתיים אמר אדני יהוה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו וטרפ לעד אפו ועברתו שמרה נצח: ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם: והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: והלכ מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד: ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעומו כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרכ ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שמ קדשי: ועל בגדימ חבלימ יטו אצל כל מזבח ויני ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסנ הוא כאלונימ ואשמיד פרוי ממעל ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולכ אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האפ אינ זאת בני ישראל נאמי יהוה: ותשקו את הנזירים יי ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: הנה אנכי מעיק תחתיהם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמצו כחו וגבור לא ימלט נפשו: ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: ואמיצ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאמי יהוה: שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם: הילכו שנים יחדו בלתי אמ נועדו: הישאג אריה בעיר וטרפ אינ לו היתנ כפיר קולו ממענתו בלתי אמ לכד: התפל צפור על פח הארץ ומוקש אינ לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: אמ יתקע שופר בעיר ועמ לא יחרדו אמ תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אמ גלה סודו אל עבדיו הנביאים: אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: ולא ידעו עשות נכחה נאמי יהוה האוצרים חמס ושיד בארמנותיהם: לכנ כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממכ עזכ ונבאו ארמנותיכם: כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל און כנ ינצלו בני ישראל הישיבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: שמעו והעידו בבית יעקב נאמי אדני יהוה אלהי הצבאות: כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: והכיתי בית החרפ על בית הקיץ ואבדו בתי השנ וספו בתימ רבימ נאמי יהוה: שמעו הדבר הזה פרות הבשנ אשר בהר שמרון העשקות דלימ

הרצאות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימימי באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה: ופרצימי תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאמ יהוה: באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: וקטר מחמצ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאמ אדני יהוה: וגמ אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאמ יהוה: וגמ אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: ונעו שתיים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מימי ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאמ יהוה: הכיתי אתכם בשדפנו ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזמ ולא שבתם עדי נאמ יהוה: שלחתי בכמ דבר בדרכ מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאמ יהוה: הפכתי בכמ כמהפכת אלהים את סדמ ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאמ יהוה: לכן כה אעשה לכ ישראל עקב כי זאת אעשה לכ הכון לקראת אלהיך ישראל: כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרכ על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו: שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אינ מקימה: כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאה לבית תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל דרשוני וחיו: ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: דרשו את יהוה וחיו פנ יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואינ מכבה לבית אל: ההפכמי ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: עשה כימה וכסיל והפכ לבקר צלמות ויומ לילה החשיך הקורא למי הימ וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא: שנאו בשער מוכיח ודבר תמימי יתעבו: לכן יענ בושכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו במ כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם: כי ידעתי רבים פשעיכם ועצמימ חטאתיכם צרי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: לכן המשכיל בעת ההיא ידמ כי עת רעה היא: דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: ובכל כרמימ מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: הוי המתאוימ את יומ יהוה למה זה לכם יומ יהוה הוא חשך ולא אור: כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמכ ידו על הקיר ונשכו הנחש: הלא חשך יומ יהוה ולא אור ואפל ולא נה לו: שנאתי מאסתי חגיכמ ולא אריח בעצרתיכם: כי אמ תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלמ מריאיכם לא אביט: הסר מעלי המון שריק וזמרת נבליכ לא אשמע: ויגל כמימ משפט וצדקה כנחל איתנ: הזבחימ ומנחה הגשתמ לי במדבר ארבעימ שנה בית ישראל: ונשאתמ את סכות מלכמ ואת כיונ צלמיכמ כוכב אלהיכמ אשר עשיתמ לכם: והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו: הוי השאננימ בציון והבטחימ בהר שמרון נקבי ראשית הגוימ ובאו להמ בית ישראל: עברו כלנה וראו ולכו משמ חמת רבה ורדו גת פלשתימ הטובימ מן הממלכות האלה אמ רב גבולמ מגבלכמ: המנדימ ליומ רע ותגישו שבת חמס: השכבימ על מטות שנ וסרחימ על ערשותמ ואכלימ כרימ מצאנ ועגלימ מתוכ מרבק: הפרטימ על פי הנבל כדויד חשבו להמ כלי שיר: השתימ במזרקי יינ וראשית שמימ ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: לכן עתה יגלו בראש גלימ וסר מרזח סרוחימ: נשבע אדני יהוה בנפשו נאמ יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתי שנתתי והסגרתי עיר ומלאה: והיה אמ יותרו עשרה אנשימ בבית אחד ומתו: ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמימ מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמכ ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשמ יהוה: כי

הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעימ: הירצון בסלע סוסימ אמ יחרוש בבקרימ כי הפכתמ לראש משפט ופרי צדקה ללענה: השמחמ ללא דבר האמרימ הלאו בחזקנו לקחנו לנו קרנימ: כי הנני מקימ עליכמ בית ישראל נאמ יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכמ מלבוא חמת עד נחל הערבה: כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלכ: והיה אמ כלה לאכול את עשב הארצ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקומ יעקב כי קטנ הוא: נחמ יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהומ רבה ואכלה את החלק: ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקומ יעקב כי קטנ הוא: נחמ יהוה על זאת גמ היא לא תהיה אמר אדני יהוה: כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנכ ובידו אנכ: ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנכ ויאמר אדני הנני שמ אנכ בקרב עמי ישראל לא אוסיפ עוד עבור לו: ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעמ בחרב: וישלח אמציה כהנ בית אל אל ירבעמ מלכ ישראל לאמר קשר עליכ עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארצ להכיל את כל דבריו: כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעמ וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: ויאמר אמציה אל עמוס חזה לכ ברח לכ אל ארצ יהודה ואכל שמ לחמ ושמ תנבא: ובית אל לא תוסיפ עוד להנבא כי מקדש מלכ הוא ובית ממלכה הוא: ויענ עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בנ נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמימ: ויקחני יהוה מאחרי הצאנ ויאמר אלי יהוה לכ הנבא אל עמי ישראל: ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיפ על בית ישחק: לכנ כה אמר יהוה אשתכ בעיר תזנה ובנתיכ בחרב יפלו ואדמתכ בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקצ אל עמי ישראל לא אוסיפ עוד עבור לו: והלילו שירות היכל ביום ההוא נאמ אדני יהוה רב הפגר בכל מקומ השליכ הס: שמעו זאת השאפימ אביונ ולשבית ענוי ארצ: לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטיני איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: לקנות בכסף דלימ ואביונ בעבור נעלימ ומפל בר נשביר: נשבע יהוה בגאון יעקב אמ אשכח לנצח כל מעשימ: העל זאת לא תרגז הארצ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרימ: והיה ביום ההוא נאמ אדני יהוה והבאתי השמש בצהרימ והחשכתי לארצ ביום אור: והפכתי חגיכמ לאבל וכל שיריכמ לקינה והעליתי על כל מתנימ שק ועל כל ראש קרחה ושמתי כאבל יחיד ואחריתה כיומ מר: הנה ימימ באימ נאמ אדני יהוה והשלחתי רעב בארצ לא רעב ללחמ ולא צמא למימ כי אמ לשמע את דברי יהוה: ונעו מימ עד ימ ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: ביום ההוא תתעלפנה תבולות היפות והבחורימ בצמא: הנשבעימ שמרונ ואמרו חי אלהיכ דנ וחי דרכ באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד: ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הכ הכפתור וירעשו הספימ ובצעמ בראש כלמ ואחריתמ בחרב אהרג לא ינוס להמ נס ולא ימלט להמ פליט: אמ יחתרו בשאול משמ ידי תקחמ ואמ יעלו השמימ משמ אורידמ: ואמ יחבאו בראש הכרמל משמ אחפש ולקחתימ ואמ יסתרו מנגד עיני בקרקע הימ משמ אצוה את הנחש ונשכמ: ואמ ילכו בשבי לפני איביהמ משמ אצוה את החרב והרגתמ ושמתי עיני עליהמ לרעה ולא לטובה: ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארצ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרימ: הבונה בשמימ מעלותו ואגדתו על ארצ יסדה הקרא למי הימ וישפכמ על פני הארצ יהוה שמו: הלא כבני כשיימ אתמ לי בני ישראל נאמ יהוה הלא הלא את ישראל העליתי מארצ מצרימ ופלשתיימ מכפתור וארמ מקיר: הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאמ יהוה: כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוימ את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארצ: בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרימ לא תגיש ותקדימ בעדינו הרעה: ביום ההוא אקימ את

סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהנ והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולמ: למענ
יירשו את שארית אדומ וכל הגוימ אשר נקרא שמי עליהמ נאמ יהוה עשה זאת:
הנה ימימ באימ נאמ יהוה ונגש חורש בקצר ודרכ ענבימ במשכ הזרע והטיפו
ההרימ עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה: ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערימ
נשמות וישבו ונטעו כרמימ ושתו את יינמ ועשו גנות ואכלו את פריהמ: ונטעתימ
על אדמתמ ולא ינתשו עוד מעל אדמתמ אשר נתתי להמ אמר יהוה אלהיכ:

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגויים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: הנה קטן נתתיך בגויים בזוי אתה מאד: זדון לבב השיאך שכני בחגוי סלע מרומ שבתו אמר בלבו מי יורדני ארצ: אמ תגביה כנשר ואמ בני כוכביים שימ קנכ משמ אורידכ נאמ יהוה: אמ גנביים באו לכ אמ שודדי לילה איכ נדמיתה הלוא יגנבו דימ אמ בצריים באו לכ הלוא ישאירו עללות: איכ נחפשו עשו נבעו מצפניו: עד הגבול שלחוכ כל אנשי בריתכ השיאוכ יכלו לכ אנשי שלמכ לחמכ ישימו מזור תחתיכ אינ תבונה בו: הלוא ביומ ההוא נאמ יהוה והאבדתי חכמיים מאדומ ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריכ תימנ למענ יכרת איש מהר עשו מקטל: מחמס אחיכ יעקב תכסכ בושה ונכרת לעולמ: ביומ עמדכ מנגד ביומ שבות זרימ חילו ונכריים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גמ אתה כאחד מהמ: ואל תרא ביומ אחיכ ביומ נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביומ אבדמ ואל תגדל פיכ ביומ צרה: אל תבוא בשער עמי ביומ אידמ אל תרא גמ אתה ברעתו ביומ אידו ואל תשלחנה בחילו ביומ אידו: ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביומ צרה: כי קרוב יומ יהוה על כל הגויים כאשר עשית יעשה לכ גמלכ ישוב בראשכ: כי כאשר שתימ על הר קדשי ישתו כל הגויים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציונ תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהמ: והיה בית יעקב אש ובית יוספ להבה ובית עשו לקש ודלקו בהמ ואכלומ ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתיים וירשו את שדה אפריים ואת שדה שמרון ובנימנ את הגלעד: וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענימ עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: ועלו מושעימ בהר ציונ לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתאי לאמר: קום לכ אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתנ שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה הטיל רוח גדולה אל הימ ויהי סער גדול בימ והאניה חשבה להשבר: וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הימ להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לכ נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה: ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עמ אתה: ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמיים אני ירא אשר עשה את הימ ואת היבשה: וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: ויאמרו אליו מה נעשה לכ וישתק הימ מעלינו כי הימ הולך וסער: ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הימ וישתק הימ מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הימ הולך וסער עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: וישאו את יונה ויטלוהו אל הימ ויעמד הימ מזעפו: וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים: וימנ יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלושה לילות: ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדג: ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאל שועתי שמעת קולי: ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריי וגלכ עלי עברו: ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניי אכ אוסיף להביט אל היכל קדשך: אפפוני מימ עד נפש תהום יסבבני סופ חבוש לראשי: לקצבי הרימ ירדתי הארצ ברחיה בעדי לעולמ ותעל משחת חיי יהוה אלהי: בהתעטפ עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך: משמרמי הבלי שוא חסדמי יעזבו: ואני בקול תודה אזבחה לכ אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה: ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: קום לכ אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך: ויקם יונה וילכ אל נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלכ שלשת ימים: ויחל יונה לבוא בעיר מהלכ יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם: ויגע הדבר אל מלכ נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלכ וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומימ אל ישתו: ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומנ החמס אשר בכפיהם: מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרונ אפו ולא נאבד: וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה: וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארכ אפים ורב חסד ונחם על הרעה: ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ויאמר יהוה ההיטב חרה לכ: ויצא יונה מן העיר וישב מקדמ לעיר ויעש לו שמ סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר: וימנ יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: וימנ האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותכ את הקיקיון וייבש: ויהי כזרח השמש וימנ אלהים רוח קדימ חרישית ותכ השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לכ על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד: ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה

אשר יש בה הרבה משתימ עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה:

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם: שמעו עמי כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכמ לעד אדני מהיכל קדשו: כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרכ על במותי ארץ: ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונ מפני האש כמימי מגרים במורד: בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוה שמרון ומי במוות יהודה הלוה ירושלם: ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה: וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשימ שממה כי מאתננ זונה קבצה ועד אתננ זונה ישובו: על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנימ ואבל כבנות יענה: כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם: בגת אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי: עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאננ מספד בית האצל יקח מכם עמדתו: כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: רתמ המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי בכ נמצאו פשעי ישראל: לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל: עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלמ יבוא כבוד ישראל: קרחי וגזי על בני תענוגים הרחבי קרחתכ כנשר כי גלו ממכ: הוי חשבי אונ ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם: וחמדו שדות וגזלו ובתימ ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משמ צווארתיכמ ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: ביום ההוא ישא עליכמ משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדו חלק עמי ימיר איכ ימיש לי לשוב שדיו יחלק: לכן לא יהיה לך משליכ חבל בגורל בקהל יהוה: אל תטפו יטיפונ לא יטפו לאלה לא יסג כלמות: האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אמ אלה מעלליו הלוה דברי ייטיבו עמ הישר הולכ: ואתמול עמי לאויב יקוממ ממול שלמה אדר תפשטונ מעברים בטח שובי מלחמה: נשי עמי תגרשונ מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולמ: קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרצ: לו איש הלכ רוח ושקר כזב אטפ לכ ליינ ולשכר והיה מטיפ העמ הזה: אספ אאספ יעקב כלכ קבצ אקבצ שארית ישראל יחד אשימנו כצאנ בצרה כעדר בתוכ הדברו תהימנה מאדמ: עלה הפרצ לפניהמ פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכמ לפניהמ ויהוה בראשמ: ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוה לכם לדעת את המשפט: שנאי טוב ואהבי רעה גזלי עורמ מעליהמ ושארמ מעל עצמותמ: ואשר אכלו שאר עמי ועורמ מעליהמ הפשיטו ואת עצמתימ פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוכ קלחת: אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותמ ויסתר פניו מהמ בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהמ: כה אמר יהוה על הנביאים המתעיימ את עמי הנשכימ בשניהמ וקראו שלום ואשר לא יתנ על פיהמ וקדשו עליו מלחמה: לכן לילה לכמ מחזונ וחשכה לכמ מקסמ ובאה השמש על הנביאימ וקדר עליהמ היום: ובשו החיזימ וחפרו הקסמימ ועטו על שפמ כלמ כי אינ מענה אלהימ: ואולמ אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבימ משפט ואת כל הישרה יעקשו: בנה ציון בדמימ וירושלם בעולה: ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוה יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה: לכן בגללכמ ציון שדה תחרש וירושלם עיינ תהיה והר הבית לבמות יער: והיה באחרית הימימ יהיה הר בית יהוה נכונ בראש ההרימ ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמימ: והלכו גוימ רבימ ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בני עמימ רבימ והוכיח לגוימ עצמימ עד רחוק וכתתו חרבותיהמ לאתים וחניתיהמ למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדונ עוד מלחמה: וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואינ מחריד כי פי יהוה צבאות דבר: כי כל העמימ ילכו איש בשמ אלהיו ואנחנו נלכ בשמ יהוה אלהינו לעולמ ועד: ביום ההוא נאמ יהוה אספה הצלעה

והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: עתה למה תריעי רע המלך אינ בכ אם יועצב אבד כי החזיקב חיל כיולדה: חולי וגחיו בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלכ יהוה מכפ איביכ: ועתה נאספו עליכ גוימ רבימ האמרמ תחנפ ותחזו בציון עינינו: והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצמ כעמיר גרנה: קומי ודושי בת ציון כי קרנכ אשימ ברזל ופרסתיכ אשימ נחושה והדקות עמימ רבימ והחרמתי ליהוה בצעמ וחילמ לאדונ כל הארצ: עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל: ואתה בית לחמ אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממכ לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדמ מימי עולם: לכן יתנמ עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובונ על בני ישראל: ועמד ורעה בעז יהוה בגאונ שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארצ: והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרכ בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעימ ושמנה נסיכי אדמ: ורעו את ארצ אשור בחרב ואת ארצ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרכ בגבולנו: והיה שארית יעקב בקרב עמימ רבימ כטל מאת יהוה כרביבימ עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדמ: והיה שארית יעקב בגוימ בקרב עמימ רבימ כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאנ אשר אמ עבר ורמס וטרפ ואינ מציל: תרמ ידכ על צריכ וכל איביכ יכרת: והיה ביומ ההוא נאמ יהוה והכרתי סוסיכ מקרבך והאבדתי מרכבתיכ: והכרתי ערי ארצכ והרסתי כל מבצריכ: והכרתי כשפים מידכ ומעוננימ לא יהיו לכ: והכרתי פסיליכ ומצבותיכ מקרבכ ולא תשתחוה עוד למעשה ידיכ: ונתשתי אשיריכ מקרבכ והשמדתי עריכ: ועשיתי באפ ובחמה נקמ את הגוימ אשר לא שמעו: שמעו נא את אשר יהוה אמר קומ ריב את ההרימ ותשמענה הגבעות קולכ: שמעו הרימ את ריב יהוה והאתנימ מסדי ארצ כי ריב ליהוה עמ עמו ועמ ישראל יתוכח: עמי מה עשיתי לכ ומה הלאתיכ ענה בי: כי העלתיכ מארצ מצרימ ומבית עבדימ פדיתכ ואשלח לפניכ את משה אהרנ ומרימ: עמי זכר נא מה יעצ בלך מלכ מואב ומה ענה אתו בלעמ בנ בעור מנ השטימ עד הגלגל למענ דעת צדקות יהוה: במה אקדמ יהוה אכפ לאלהי מרומ האקדמנו בעולות בעגלימ בני שנה: הירצה יהוה באלפי אילימ ברבבות נחלי שמנ האתנ בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: הגיד לכ אדמ מה טוב ומה יהוה דורש ממכ כי אמ עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עמ אלהיכ: קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמכ שמעו מטה ומי יעדה: עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה: האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: אשר עשירה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונו רמיה בפייה: וגמ אני החליתי הכותכ השממ על חטאתכ: אתה תאכל ולא תשבע וישחכ בקרבכ ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתכ: אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרכ זית ולא תסוכ שמנ ותירוש ולא תשתה יי: וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותמ למענ תתי אתכ לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו: אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אינ אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: אבד חסיד מנ הארצ וישר באדמ אינ כלמ לדמימ יארבו איש את אחיהו יצודו חרמ: על הרע כפימ להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: טובמ כחדק ישר ממסוכה יומ מצפיק פקדתיכ באה עתה תהיה מבוכתמ: אל תאמינו ברע אל תבטחו באלופ משכבת חיכך שמר פתחי פיכ: כי בנ מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשכ יהוה אור לי: זעפ יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו: ותרא איבתי ותכסה בוושה האמרה אלי אינ יהוה אלהיכ עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות: יומ לבנות גדריכ יומ ההוא ירחק חק: יומ הוא ועדיכ יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור

ועד נהר וימ מימ וחר ההר: והיתה הארץ לשממה על ישיבה מפרי מעלליהם:
רעה עמך בשבטך צאנ נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשנ וגלעד
כימי עולם: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: יראו גוימ ויבשו מכל
גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה: ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו
ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך: מי אל כמוך נשא עונ ועבר על
פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש
עונתנו ותשליך במצלות ים כל חטאותם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם:

משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: אל קנא ונקמ יהוה נקמ יהוה ובעל חמה נקמ יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו: יהוה ארכ אפימ וגדול כח ונקח לא ינקח יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: גוער בימ ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: הרימ רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישיבי בה: לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרימ נתצו ממנו: טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדפ חשכ: מה תחשבונ אל יהוה כלה הוא עשה לא תקומ פעמימ צרה: כי עד סירימ סבכימ וכסבאמ סבואימ אכלו קש יבש מלא: ממכ יצא חשב על יהוה רעה יעצ בליעל: כה אמר יהוה אמ שלמימ וכן רבימ וכן נגזו ועבר וענתכ לא אענכ עוד: ועתה אשבר מטהו מעליכ ומוסרתיכ אנתק: וצוה עליכ יהוה לא יזרע משמכ עוד מבית אלהיכ אכרית פסל ומסכה אשימ קברכ כי קלות: הנה על ההרימ רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיכ שלמי נדריכ כי לא יוסיפ עוד לעבור בכ בליעל כלה נכרת: עלה מפיצ על פניכ נצור מצרה צפה דרכ חזק מתנימ אמצ כח מאד: כי שב יהוה את גאון יעקב כנאון ישראל כי בקקומ בקקימ וזמריהמ שחתו: מגנ גבריהו מאדמ אנשי חיל מתלעימ באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשימ הרעלו: בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהנ כלפידמ כברקימ ירוצצו: יזכר אדיריו יכשלו בהלכותמ ימהרו חומתה והכנ הסככ: שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות קקול יונימ מתפפת על לבבהנ: ונינוה כברכת מימ מימי היא והמה נסימ עמדו וגימ ואינ מפנה: בזו כספ בזו זהב ואינ קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכימ וחלחלה בכל מתנימ ופני כלמ קבצו פארו: איה מעונ אריות ומרעה הוא לכפרימ אשר הלכ אריה לביא שמ גור אריה ואינ מחריד: אריה טרפ בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרפ חריו ומענתיו טרפה: הנני אליכ נאמ יהוה צבאות והבערתי בעשנ רכבה וכפיריכ תאכל חרב והכרתי מארצ טרפכ ולא ישמע עוד קול מלאככה: הוי עיר דמימ כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרפ: קול שוט וקול רעש אופנ וסוס דהר ומרכבה מרקדה: פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואינ קצה לגויה יכשלו בגויתמ: מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפימ המכרת גוימ בזנוניה ומשפחות בכשפיה: הנני אליכ נאמ יהוה צבאות וגליתי שולכ על פניכ והראיתי גוימ מערכ וממלכות קלונכ: והשלכתי עליכ שקצימ ונבלתיכ ושמתיכ כראי: והיה כל ראיכ ידוד ממכ ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאינ אבקש מנחמימ לכ: היתיבי מנא אמונ הישבה ביארימ מימ סביב לה אשר חיל ימ מימ חומתה: כוש עצמה ומצרימ ואינ קצה פוט ולובימ היו בעזרתכ: גמ היא לגלה הלכה בשבי גמ עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקימ: גמ את תשכרי תהי נעלמה גמ את תבקשי מעוז מאויב: כל מבצריכ תאנימ עמ בכורימ אמ ינועו ונפלו על פי אוכל: הנה עמכ נשימ בקרבכ לאיביכ פתוח נפתחו שערי ארצכ אכלה אש בריחיכ: מי מצור שאבי לכ חזקי מבצריכ באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבנ: שמ תאכלכ אש תכריכת חרב תאכלכ כילק התכבד כילק התכבדי כארבה: הרבית רכליכ מכוכבי השמימ ילק פשט ויעפ: מנזריכ כארבה וטפסריכ כגוב גבי החונימ בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אימ: נמו רעיכ מלכ אשור ישכנו אדיריכ נפשו עמכ על ההרימ ואינ מקבצ: אינ כהה לשברכ נחלה מכתכ כל שמעי שמעכ תקעו כפ עליכ כי על מי לא עברה רעתכ תמיד:

המשא אשר חזה חבקוק הנביא: עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: למה תראני און ועמל תביט ויש וחמס ננגדי ויהי ריב ומדון ישא: על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר: כי הנני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו: אימ ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: וקלו מנמרם סוסי וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול: כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאספ כחול שבי: והוא במלכיהם יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: אז חלף רוח ויעבר ואשמ זו כחו לאלהו: הלא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו: טהור עיניו מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: ותעשה אדם כדגי הימ כרמש לא משל בו: כלה בחכה העלה יגרוהו בחרמו ויאספיהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל: על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול: על משמתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי: ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו: כי עוד חזון למועד ויפח לקצ ולא יכזב אמ יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר: הנה עפלה אשר ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה: ואפ כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אש הרחוב כשאול נפשו והוא כמות ילא ישבע ויאספ אליו כל הגוים ויקבצ אליו כל העמים: הלא אלה כלם עליו משל ישא ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטי: הלא פתע יקומו נשכים ויקצו מזעזעים והיית למשחות למו: כי אתה שלות גוים רבים ישלוח כל יתר עמי ממדי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה: הוי בצע בצע רע לביתו לשומו במרום קנו להנצל מכפ רע: יעצת בשת לביתך קצות עמי רבים וחוטא נפשך: כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעצ יעננה: הוי בנה עיר בדמיים וכוונ קריה בעולה: הלא הנה מאת יהוה צבאות וייגעו עמי בדי אש ולאמימ בדי ריק יעפו: כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמימ יכסו על ימ: הוי משקה רעהו מספח חמתך ואפ שחר למען הביט על מעוריהם: שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תשוב עליך כוס ימינ יהוה וקיקלון על כבודך: כי חמס לבנונ יכסך ויש בהמות יחיתנ מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה: מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמימ: הוי אמר לעצ הקיצה עורי לאבן דוממ הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו: ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ: תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור: אלוה מתימנ יבוא וקדוש מהר פארנ סלה כסה שמימ הודו ותהלתו מלאה הארץ: וגנה כאור תהיה קרני מידו לו ושמ חבינו עזה: לפניו ילכ דבר ויצא רשפ לרגליו: עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדינ: הבנהרימ חרה יהוה אמ בנהרימ אפכ אמ בימ עברתך כי תרכב על סוסי מרכבתך ישועה: עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ: ראוכ יחילו הרימ זרמ מימ עבר נתן תהומ קולו רומ ידיהו נשא: שמש ירח עמד זבלה לאור חציק יהלכו לנגה ברכ חניתך: בזעמ תצעד ארץ באפ תדוש גוים: יצאת לישע עמך לישע את משיח מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה: נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסת: דרכת בימ סוסי חמר מימ רבימ: שמעתי ותרגז בטי לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעמ יגודנו: כי תאנה לא תפרח ואינ יבול בגפנימ כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאנ ואינ בקר ברפתימ: ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי: יהוה אדני חילי וישמ רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינות:

דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה: אסף אסף כל מעל פני האדמה נאמי יהוה: אסף
אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הימ והמכשלות את הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האדמה נאמי יהוה: ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם
והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שמ הכמרים עם הכהנים: ואת
המשתחוים על הגגות לצבא השמים ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים
במלכ: ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשו: הס
מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכני יהוה זבח הקדש קראיו: והיה
ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי:
ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס
ומרמה: והיה ביום ההוא נאמי יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה
ושבר גדול מהגבעות: הלילו ישי המכתש כי נדמה כל עם כענן נכרתו כל נטילי
כס: והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים
על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע: והיה חילם למששה
ובתיהם לשממה ובנו בתיים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: קרוב
יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שמ גבור: יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל:
יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות: והצרתי לאדם והלכו
כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: גם כספם גם זהבם
לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלם אכ
נבלה יעשה את כל ישי הארץ: התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: בטרם לדת
חק כמצ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם
יום אף יהוה: בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק
בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה: כי עזה עזובה תהיה ואשקלונ לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: הוי ישי חבל הימ גוי כרתיים דבר יהוה
עליכם כנען ארץ פלשתיים והאבדתיכם מאיני יושב: והיתה חבל הימ נות כרת
רעים וגדרות צאנ: והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלונ
בערב ירצצו כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: שמעתי חרפת מואב וגדופי
בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם: לכן חי אני נאמי יהוה צבאות
אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח
ושממה עד עולם שארית עמי יבזזו ויתר גוי ינחלום: זאת להם תחת גאונם כי
חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות: נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ
וישתחו לו איש ממקומו כל איי הגוים: גם אתם כושיים חללי חרבי המה: ויט
ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר: ורצו בתוכה
עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בספ
כי ארזה ערה: זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד
איכ היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק ינע יד: הוי מראה ונגאלה
העיר היונה: לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא
קרבה: שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: נביאיה
פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה: יהוה צדיק בקרבה לא יעשה
עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת: הכרתי גוים
נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאיני יושב:
אמרתי אכ תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכנ
השכימו השחיתו כל עלילותם: לכן חכו לי נאמי יהוה ליום קומי לעד כי משפטי
לאספ גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ: כי אז אהפך אל עמיים שפה ברורה לקרא כלם בשמי יהוה
לעבדו שכמ אחד: מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלונ מנחתי: ביום ההוא
לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא
תוספי לגבהה עוד בהר קדשי: והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשמי יהוה:
שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפייהם לשון תרמית

כי המה ירעו ורבעו ואינ מחריד: רני בת ציונ הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם: הסיר יהוה משפטיכ פנה איבכ מלכ ישראל יהוה בקרבכ לא תיראי רע עוד: ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציונ אל ירפו ידיכ: יהוה אלהיכ בקרבכ גבור יושיע ישיש עליכ בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליכ ברנה: נוגי ממועד אספתי ממכ היו משאת עליה חרפה: הנני עשה את כל מעניכ בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבצ ושמתימ לתהלה ולשמ בכל הארצ בשתמ: בעת ההיא אביא אתכמ ובעת קבצי אתכמ כי אתנ אתכמ לשמ ולתהלה בכל עמי הארצ בשובי את שבותיכמ לעיניכמ אמר יהוה:

בשנת שתיים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: זרעו הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שנו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב: כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה: פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאמ יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצימ איש לביתו: על כן עליכם כלאו שממי מטל והארץ כלאה יכולה: ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התיירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיעי כפימי: וישמע זרבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: ויאמר חגי מלאכ יהוה במלאכות יהוה לעמ לאמר אני אתכם נאמ יהוה: ויער יהוה את רוח זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתיים לדריוש המלך: בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: אמר נא אל זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר: מי בכמ הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראימ אתו עתה הלוא כמהו כאני בעיניכם: ועתה חזק זרבל נאמ יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עמ הארץ נאמ יהוה ועשו כי אני אתכם נאמ יהוה צבאות: את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו: כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הימ ואת החרבה: והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: לי הכסף ולי הזהב נאמ יהוה צבאות: גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקומו הזה אתנ שלום נאמ יהוה צבאות: בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתיים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר: כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: הנ ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: ויאמר חגי אמ יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאמ יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שמ טמא הוא: ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואני אתכם אלי נאמ יהוה: שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמונו ועצ הזית לא נשא מן היום הזה אברכ: ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: אמר אל זרבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסימ ורכביהם איש בחרב אחיו: ביום ההוא נאמ יהוה צבאות אקחכ זרבל בן שאלתיאל עבדי נאמ יהוה ושמתיכ כחותמ כי בכ בחרתי נאמ יהוה צבאות:

בחדש השמיני בשנת שתיים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה
 בן עדו הנביא לאמר: קצפ יהוה על אבותיכם קצפ: ואמרת אלהם כה אמר
 יהוה צבאות שובו אלי נא יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: אל
 תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה
 צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו
 אלי נא יהוה: אבותיכם איה הם והנביאים הלעולם יחיו: אך דברי וחקי אשר
 צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זממ יהוה
 צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כנ עשה אתנו: ביום עשרים וארבעה
 לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתיים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
 בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר: ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדמ
 והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסי אדמים שרקים ולבנים:
 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה:
 ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארצ:
 ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארצ והנה כל
 הארצ ישבת ושקטת: ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא
 תרחמ את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: ויען יהוה את
 המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמיים: ויאמר אלי המלאך הדבר בי
 קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה: וקצפ
 גדול אני קצפ על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: לכן
 כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים בתי יבנה בה נא יהוה צבאות וקוה
 יטטה על ירושלם: עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב
 ונחמ יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם: ואשא את עיני וארא והנה ארבע
 קרנות: ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו
 את יהודה את ישראל וירושלם: ויראני יהוה ארבעה חרשי: ואמר מה אלה
 באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא
 ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרנ אל ארצ
 יהודה לזרותה: ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה: ואמר אנה אתה
 הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה: והנה המלאך
 הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ויאמר אלו רצ דבר אל הנער הלז
 לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה: ואני אהיה לה נא יהוה
 חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: הוי הוי ונסו מארצ צפון נא יהוה כי
 כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נא יהוה: הוי ציון המלטי יושבת בת בבל:
 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע
 בכמ נגע בבבת עיני: כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם
 כי יהוה צבאות שלחני: רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נא יהוה:
 יהוה: ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעמ ושכנתי בתוכך וידעת כי
 יהוה צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
 עוד בירושלם: הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: ויראני את יהושע
 הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: ויאמר יהוה
 אל השטן יגער יהוה בכ השטן ויגער יהוה בכ הברר בירושלם הלוא זה אוד
 מצל מאש: ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר אל
 העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי
 מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו
 הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ויעד מלאך יהוה
 ביהושע לאמר: כה אמר יהוה צבאות אמ בדרכי תלך ואמ את משמרתי תשמר
 וגמ אתה תדינ את ביתי וגמ תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
 האלה: שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיק הישבים לפניך כי אנשי מופת
 המה כי הנני מביא את עבדי צמח: כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן
 אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נא יהוה צבאות ומשתי את עון הארצ
 ההיא ביום אחד: ביום ההוא נא יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת

גפן ואל תחת תאנה: וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: ושנימ זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה: ואענ ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: ויענ המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני: ויענ ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אמ ברוחי אמר יהוה צבאות: מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חנ חנ לה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם: כי מי בז ליום קטנות ושמוחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ: ואענ ואמר אליו מה שני היתים האלה על ימני המנורה ועל שמאלה: ואענ שנית ואמר אליו מה שני שבלי הזיתים אשר ביד שני צנורות הזהב המריקים מעליהם הזהב: ויאמר אלי לאמר הלא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: ויאמר אלה שני בני היצחק העמדימי על אדונ כל הארץ: ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה: הוצאתיה נאמ יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוכ ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו: ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניי וראו מה היוצאת הזאת: ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינמ בכל הארץ: והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוכ האיפה: ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוכ האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה: ואשא עיני וארא והנה שתימ נשימ יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בני הארץ ובין השמיים: ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה: ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכנ והניחה שמ על מכנתה: ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: במרכבה הראשנה סוסימ אדמיים ובמרכבה השנית סוסימ שחרימ: ובמרכבה השלישית סוסימ לבנימ ובמרכבה הרבעית סוסימ ברדימ אמצים: ואענ ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני: ויענ המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמיים יוצאות מהתיצב על אדונ כל הארץ: אשר בה הסוסימ השחרימ יצאים אל ארץ צפון והלבנימ יצאו אל אחריהם והברדימ יצאו אל ארץ התימנ: והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: לקוח מאת הגולה מחלדי אשר באו מבבל: ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול: ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: והעטרת תהיה לחלמ ולטוביה ולידעיה ולחנ בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אמ שמוע תשמעו בקול יהוה אלהיכם: ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: וישלח בית אל שר אצר ורגמ מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנור כאשר עשיתי זה כמה שנימ: ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצומ צמתני אני: וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם השתימ: הלא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם יושבת ושלוה ועריה סביבתיה

והנגב והשפלה ישב: ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמי עשו איש את אחיו: ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבירו משמוע: ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: ואסערם על כל הגויים אשר לא ידעו והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה: ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: כה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימימ: ורחבות העיר ימלאו ילדי וילדות משחקים ברחבתיה: כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העמ הזה בימי ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארצ מזרח ומארצ מבוא השמש: והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעמ ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעיים בימי האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: כי לפני הימים ההם שכן האדם לא נהיה ושכן הבהמה איננה וליוצא ולבא אינן שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העמ הזה נאם יהוה צבאות: כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמיים יתנו טלם והנחלתי את שארית העמ הזה את כל אלה: והיה כאשר הייתם קללה בגויים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציפ אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: כן שבתי זממתי בימי האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: והלכו ישיבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלכ לחרות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני: ובאו עמים רבים וגויים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: כה אמר יהוה צבאות בימי ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגויים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עני אדם וכל שבטי ישראל: וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוצ כטיט חוצות: הנה אדני יורשנה והכה בימ חילה והיא באש תאכל: תרא אשקלונ ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלונ לא תשב: וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתימ: והסרתי דמיו מפיו ושקציו מביני שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלפ ביהודה ועקרון כיבוסי: וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכ יבוא לכ צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגויים ומשלו מימ עד ימ ומנהר עד אפסי ארץ: גם את בדם בריכת שלחתי אסיריכ מבור אינ מימ בו: שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לכ: כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בני ציון על בניכ יונ ושמתיכ כחרב גבור: ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלכ בסערות תימנ: יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו ואבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות

מזבח: והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו: כי מה טובו ומה יפיו דגן בחוריים ותירוש ינובב בתלות: שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמונו על כן נסעו כמו צאן יענו כי אינ רעה: על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי יתן צבאות את עדרו את בית יהודה ושמ אותם כסוס הודו במלחמה: ממנו פנה ממנו יתן ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו: והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסי: וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתי והיו כאשר לא זנחתי כי אני יהוה אלהיהם ואענמ: והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה: אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: ואזרעם בעמי ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושב: והשיבותים מארצ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארצ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: ועבר בימ צרה והכה בימ גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור: וגברתי ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה: פתח לבנון דלתי ותאכל אש בארזים: הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדדו היללו אלונים בשן כי ירד יער הבצור: קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן: כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: אשר קניה יהרג ולא יאשמו ומכריה יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעייהם לא יחמול עליהם: כי לא אחמול עוד על ישיבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם: וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלי וארעה את הצאן: ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמי: ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ואמר אליהם אמ טוב בעיניכם הבו שכרי ואמ לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: ויאמר יהוה אלי השליכוה אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליכ אתו בית יהוה אל היוצר: ואגדע את מקלי השני את החבלי להפר את האחוה בני יהודה ובני ישראל: ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריה יאכל ופרסיה יפרק: הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עיני ימינו זרעו יבוש תיבש ועיני ימינו כהה תכהה: משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמיים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: הנה אנכי שמ את ירושלם ספ רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם: והיה ביום ההוא אשימ את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרות ישרו ונאספו עליה כל גויי הארץ: ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורו: ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישיבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: ביום ההוא אשימ את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימיני ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למענ לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת יושב ירושלם על יהודה: ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפנייהם: והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם: ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדד רמון בבקעת מגדון: וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד: משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמע לבד

ונשיהם לבד: כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד: ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה: והיה ביום ההוא נאמי יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: והיה כי יבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו: והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למענ כחש: ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי: ואמר אליו מה המכות האלה ביני ידכי ואמר אשר הכיתי בית מאהבי: חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאמי יהוה צבאות הכ את הרעה ותפוציני הצאן והשבתי ידי על הצערימי: והיה בכל הארץ נאמי יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה: והבאתי את השלשית באש וצרפתי כצרפ את הכסף ובחנתי כבחנ את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: הנה יום בא ליהוה וחלק שלל בקרב: ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדמו ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מימי חיימי מירושלם חצי אל הימ הקדמוני וחצי אל הימ האחרון בקיץ ובחרף יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמונ נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת תהיה המגפה אשר יגפ יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם: והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלחם בירושלם ואספ חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: והיה כל הנוטר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגפ יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאמ יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשימ את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: כי תאמר אדום רששו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעמ אשר זעם יהוה עד עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: בני יכבד אב ועבד אדניו ואמ אב אני איה כבודי ואמ אדונימ אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנימ בוי שמי ואמרתם במה ביזנו את שמך: מגישימ על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוכ באמרכם שלחנ יהוה נבזה הוא: וכי תגשון עור לזבח אינ רע וכי תגישו פסח וחלה אינ רע הקריבהו נא לפחתכ הירצכ או הישא פניכ אמר יהוה צבאות: ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכמ פנימ אמר יהוה צבאות: מי גמ בכמ ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנמ אינ לי חפצ בכמ אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוימ ובכל מקומ מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוימ אמר יהוה צבאות: ואתם מחללימ אותם באמרכם שלחנ אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלכ גדול לאי אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוימ: ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנימ: אמ לא תשמעו ואמ לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכמ את המארה וארוות את ברכותיכם וגמ ארוותיה כי אינכם שמימ על לב: הנני גער לכמ את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיימ והשלומ ואתנמ לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתי בשלומ ובמישור הלכ אתי ורבימ השיב מעוני: כי שפתי כהנ ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאכ יהוה צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרכ הכשלתם רבימ בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: וגמ אני נתתי אתכם נביזי ושפלימ לכל העמ כפי אשר אינכם שמרימ את דרכי ונשאיימ פנימ בתורה: הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו: בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם: כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאינ עוד פנות אל המנחה ולקחת רצונ מידכם: ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינכ ובינ אשת נעוריי אשר אתה בגדתה בה והיא חברתכ ואשת בריתכ: ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהימ ונשמרתם ברוחכ ובאשת נעוריי אל יבגד: כי שנה שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכ ולא תבגדו: הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהמ הוא חפצ או איה אלהי המשפט: הנני שלח מלאכי ופנה דרכ לפני ופתאמי יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשימ ומלאכ הברית אשר אתם חפצימ הנה בא אמר יהוה צבאות: ומי מכלכל את יומ בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרפ וכברית מכבסימ: וישב מצרפ ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנימ קדמניות: וקרבתיי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפימ ובמנאפימ ובנשבעימ לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתומ ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: היקבע אדם אלהימ כי אתם קבעימ אתי ואמרתם במה קבענוכ המעשר והתרומה: במארה אתם נארימ ואתי אתם קבעימ הגוי כלו: הביאו את כל המעשר אל בית האוצר

ויהי טרפ בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אמ לא אפתח לכמ את ארבות השמיים והריקתי לכמ ברכה עד בלי די: וגערתי לכמ באכל ולא ישחת לכמ את פרי האדמה ולא תשכל לכמ הגפנ בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרו אתכם כל הגויים כי תהיו אתם ארצ חפצ אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליכם: אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו מאשרים זדימ גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדימ וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענפ: וזרחו לכמ יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותם בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכמ את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב אבות על בנימ ולב בנימ על אבותם פנ אבוא והכיתי את הארצ חרמ:

אשרי האיש אשר לא הלכ בעצת רשעים ובדרכ חטאים לא עמד ובמושב לצימ לא ישב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: והיה כעצ שתול על פלגי מימ אשר פרו יתן בעתו ועלה לא יבול וכל אשר יעשה יצליח: לא כן הרשעים כי אם כמצ אשר תדפנו רוח: על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: כי יודע יהוה דרכ צדיקים ודרכ רשעים תאבד:

למה רגשו גוים ולאמימי יהגו ריק: יתיצבו מלכי ארצ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו: ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו: יושב בשמימי ישחק אדני ילעג למו: אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי: אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתי: שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארצ: תרעמ בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצמ: ועתה מלכמי השכילו הוסרו שפטי ארצ: עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: נשקו בר פנ יאנפ ותאבדו דרכ כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבימ קמימ עלי: רבימ אמרימ לנפשי אני ישועתה לו באלהימ סלה: ואתה יהוה מגנ בעדי כבודי ומרימ ראשי: קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: לא אירא מרבבות עמ אשר סביב שתו עלי: קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת: ליהוה הישועה על עמכ ברכתכ סלה:

למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבו ריק תבקשו כזב סלה: ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה: רבימ אמרימ מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניכ יהוה: נתתה שמחה בלבי מעת דגנמ ותירושמ רבו: בשלום יחדו אשכבה ואישנ כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליכ אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי בקר אערכ לכ ואצפה: כי לא אל חפצ רשע אתה לא יגרכ רע: לא יתיצבו הוללים לנגד עיניכ שנאת כל פעלי אונ: תאבד דברי כזב איש דמימ ומרמה יתעב יהוה: ואני ברב חסדכ אבוא ביתכ אשתחוה אל היכל קדשכ ביראתכ: יהוה נחני בצדקתכ למענ שוררי הושר לפני דרככ: כי אין בפיהו נכונה קרבמ הוות קבר פתוח גרונמ לשונמ יחליקונ: האשיממ אלהימ יפלו ממעצותיהמ ברב פשעיהמ הדיחמו כי מרו בכ: וישמחו כל חוסי בכ לעולמ ירננו ותסכ עלימו ויעלצו בכ אהבי שמכ: כי אתה תברכ צדיק יהוה כצנה רצונ תעטרנו:

למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד יהוה אל באפכ תוכיחני ואל בחמתכ תיסרני: חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי: שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למענ חסדכ: כי אין במות זכרכ בשאול מי יודה לכ: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי אונ כי שמע יהוה קול בכיי: שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי יישבו יבשו רגע:

שגיג לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בנ ימיני יהוה אלהי בכ חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני: פנ יטרפ כאריה נפשי פרק ואני מציל: יהוה אלהי אמ עשיתי זאת אם יש עול בכפי: אמ גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקמ: ירדפ אויב נפשי וישג וירמס לארצ חיי וכבודי לעפר רשע סלה: קומה יהוה באפכ הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: ועדת לאמימ תסובב ועליה למרומ שובה: יהוה ידינ עמימ שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: יגמר נא רע רשעים ותכוננ צדיק ובחנ לבות וכליות אלהימ צדיק: מגני על אלהימ מושיע ישרי לב: אלהימ שופט צדיק ואל זעמ בכל יום: אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרכ ויכוננה: ולו הכינ כלי מות חציו לדלקימ יפעל: הנה יחבל אונ והרה עמל

וילד שקר: בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד: אודה יהוה כצדקו ואזמרה שמ יהוה עליו:

למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארצ אשר תנה הודך על השמיים: מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשביט אויב ומתנקם: כי אראה שמייך מעשי אצבעתיך ירח וכוכביי אשר כוננתה: מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור שמיים ודגי הימ עבר ארחות ימיים: יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארצ: למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: אשמחה ואעלצה בכ אזמרה שמך עליו: בשוב אויבי אחר יכשלו ויאבדו מפניך: כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק: גערת גוים אבדת רשע שממ מחית לעולמ ועד: האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: ויהוה לעולמ ישב כונן למשפט כסאו: והוא ישפט תבל בצדק ידי לאמיים במישרים: ויהי יהוה משגב לך משגב לעתות בצרה: ויבטחו בכ יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה: זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמיים עלילותיו: כי דרש דמיים אותם זכר לא שכח צעקת עניי: חננני יהוה ראה עניי משנאי מרומי משערי מות: למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך: טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים: כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד: קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך: שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

למה יהוה תעמד ברחוק תעלימ לעתות בצרה: בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו: כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברכ נאץ יהוה: רשע כגבה אפו בל ידרש אינ אלהים כל מזמותיו: יחילו דרכו בכל עת מרומ משפטי מנגדו כל צורריו יפיח בהם: אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע: אלה פיהו מלא ומרמות ותכ תחת לשונו עמל ואון: ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו: ודכה ישח ונפל בעצומי חלכאיי: אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח: קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניי: על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש: ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתומ אתה היית עוזר: שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא: יהוה מלך עולמ ועד אבדו גוים מארצו: תאות ענוים שמעת יהוה תכני לבם תקשיב אזנך: לשפט יתום ודכ בל יוסיף עוד לערצ אנוש מן הארצ:

למנצח לדוד ביהוה חסיתי איכ תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור: כי הנה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצמ על יתר לירות במו אפל לישרי לב: כי השתות יהרסו צדיק מה פעל: יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמיים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם: יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו: ימטר על רשעים פחיים אש וגופרית ורוח זלעפות מנת כוסם: כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו:

למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות: אשר אמרו ללשנו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: משד עניימ מאנתק אביונים עתה אקום לאמר יהוה אשית בישע יפיח לו: אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרופ בעליל לארצ מאק שבעתים: אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולמ: סביב רשעים יתהלכו כרם זלות לבני אדם:

למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירומ איבי עלי: הביטה עניי יהוה אלהי האירה עיני פנ אישנ המות: פנ יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך: אשירה ליהוה כי גמל

עלי:

למנצח לדוד אמר נבל בלבו אינ אלהים השחיתו התעיבו עליה אינ עשה טוב: יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: הכל סר יחדו נאלחו אינ עשה טוב אינ גמ אחד: הלא ידעו כל פעלי אונ אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: שמ פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק: עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהל מן ישכן בהר קדש: הולך תמימ ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: כספו לא נתן בנשכ ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בכ: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עלי: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיכ נסכיהם מדמ ובל אשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלי נפלו לי בנעמי אפ נחלת שפרה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני אפ לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אפ בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיימ שבע שמחות את פניכ נעמות בימינך נצח:

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: מלפני משפטי יצא עיני תחזינה מישירי: בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתי אני שמרתי ארחות פרי: תמך אשרי במעגלותי בל נמוטו פעמי: אני קראתי כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסי ממקומימי בימינך: שמרני כאישון בת עיני בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: חלבנו סגרו פימו דברו בגאות: אשרינו עתה סבבנו עיניהם בנפש לנטות בארץ: דמינו כאריה יכסוף לטרופ וככפיר ישב במסתרימ: קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרב: ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיימ וצפינך תמלא בטנמ ישבעו בנימ והניחו יתרמ לעולליהם: אני בצדק אחזה פניכ אשבעה בהקיץ תמונתך:

למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכפ כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי: יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרנ ישעי משגבי: מהלל אקרא יהוה ומנ איבי אושע: אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אושע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשנ באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמימ וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על כרוב ויעפ וידא על כנפי רוח: ישת חשכ סתור סביבותיו סכתו חשכת מימ עבי שחקימ: מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש: וירעם בשמימ יהוה ועליו יתן קלו ברד וגחלי אש: וישלח חציו ויפיצם וברקימ רב ויהמם: ויראו אפיקי מימ ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפכ: ישלח ממרום יקחני ימשיני ממימ רבימ: יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשענ לי: ויוציאני למרחב יחלצני כי חפצ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני: ואהי תמימ עמו ואשתמר מעוני: וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר תמימ תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע ועינימ רמות תשפיל: כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: כי בכ ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור: האל תמימ דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסימ בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: האל המאזני חיל ויתן תמימ

דרכי: משה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי: ותתן לי מגן ישע וימינך תסעדני וענווכ תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדוף אויבי ואשיגמ ולא אשוב עד כלותם: אמוצמ ולא יכלו קומ יפלו תחת רגלי: ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחת: ואיבי נתתה לי ערפ ומשנאי אצמיתם: ישועו ואני מושיע על יהוה ולא ענמ: ואשחקמ כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקמ: תפלטני מריבי עמ תשימני לראש גוימ עמ לא ידעתי יעבדוני: לשמע אזנ ישמעו לי בני נכר יכחשו לי: בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם: חי יהוה וברוך צורי וירומ אלוהי ישעי: האל הנותן נקמות לי וידבר עמימ תחת: מפלטי מאיבי אפ מנ קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: על כנ אודכ בגוימ יהוה ולשמכ אזמרה: מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

למנצח מזמור לדוד השמימ מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: אינ אמר ואני דברים בלי נשמע קולמו: בכל הארצ יצא קומ ובקצה תבל מליהם לשמש שמ אהל בהם: והוא כחתנ יצא מחפתו ישיש כבבור לרוצ ארח: מקצה השמימ מוצאו ותקופתו על קצותמ ואני נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינימ: יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקימ מדבש ונפת צופימ: גמ עבדכ נזהר בהם בשמרמ עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: גמ מזדימ חשכ עבדכ אל ימשלו בי אז איתמ ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצונ אמרי פי והגיונ לבי לפניכ יהוה צורי וגאלי:

למנצח מזמור לדוד יענכ יהוה ביום צרה ישגבכ שמ אלהי יעקב: ישלח עזרכ מקדש ומציונ יסעדכ: יזכר כל מנחתכ ועולתכ ידשנה סלה: יתן לכ כלבבכ וכל עצתכ ימלא: נרננה בישועתכ ובשמ אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותכ: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסימ ואנחנו בשמ יהוה אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלכ יעננו ביום קראנו:

למנצח מזמור לדוד יהוה בעזכ ישמח מלכ ובישועתכ מה יגיל מאד: תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה: כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: חיימ שאל ממכ נתתה לו ארכ ימימ עולמ ועד: גדול כבודו בישועתכ הוד והדר תשוה עליו: כי תשיתו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניכ: כי המלכ בטח ביהוה ובחסד עליונ בל ימוט: תמצא ידכ לכל איביכ ימינכ תמצא שנאיכ: תשיתמו כתנור אש לעת פניכ יהוה באפו יבלעמ ותאכלמ אש: פרימו מארצ תאבד וזרעמ מבני אדם: כי נטו עליכ רעה חשבו מזמה בל יוכלו: כי תשיתמו שכמ במיתריכ תכוונ על פניהם: רומה יהוה בעזכ נשירה ונזמרה גבורתכ:

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא יוממ ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בכ בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליכ זעקו ונמלטו בכ בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עמ: כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל יהוה יפלטו יצילוה כי חפצ בו: כי אתה גחי מבטנ מביחי על שדי אמי: עליכ השלכתי מרחמ מבטנ אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אינ עוזר: סבבוני פרימ רבימ אבירי בשנ כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טרפ ושאג: כמימ נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמש בתוכ מעי: יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקווי ולעפר מות תשפתי: כי סבבוני כלבימ עדת מרעימ הקיפוני כארי ידי ורגלי: אספר כל עצמותי המה ביטו יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה ומקרני רימי עניתני: אספרה שמכ לאחי בתוכ קהל אהללכ: יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא

שקצ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארצ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארצ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו לעמ נולד כי עשה:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלק בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערכ לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אכ טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארכ ימים:

לדוד מזמור ליהוה הארצ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימימי יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפימי ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישע: זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערימ ראשיכם והנשאו פתחי עולמ ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערימ ראשיכם ושאו פתחי עולמ ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי בכ בטחתי אל אבוסה אל יעלצו איבי לי: גם כל קוים לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קוית כל היום: זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולמ המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טוביך יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאיי בדרכ: ידרכ ענוים במשפט וילמד ענוים דרכ: כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתי: למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרכ יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארצ: סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עיני ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בכ: תם וישר יצרוני כי קויתי: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחצ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך יהוה: לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעונ ביתך ומקום משכנ כבודך: אל תאסף עם חטאיי נפשי ועם אנשי דמים חיי: אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלק פדני וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

לדוד יהוה אורי וישעי ממני אירא יהוה מעוז חיי ממני אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אמ תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אמ תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירומ ראשי על איני סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לכ אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תס באפ עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארצ חיימי: קוה אל יהוה חזק ויאמצ לבך וקוה אל יהוה: לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פנ תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני

עמ רשעים ועמ פעלי און דברי שלום עמ רעיהם ורעה בלבבם: תנ להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תנ להם השב גמולם להם: כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנמ: ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עז ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה את עמך וברכ את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אליהו הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מימ רבימ: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושרינ כמו בנ ראמימ: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשפ יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברכ את עמו בשלום:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממכ יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מנ שאול נפשי חיתני מיורדי בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיימ ברצונו בערב ילינ בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרכ כבוד ולא ידמ יהוה אלהי לעולם אודכ:

למנצח מזמור לדוד בכ יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטיני: הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אתה אותי יהוה אל אמת: שנאתי השומרים הבל שוא ואני אל יהוה בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביוגן חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוצ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד: כי שמעתי דבת רבימ מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו: ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי: האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאווה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת ליראייך פעלת לחסימ בכ נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצננם בסכה מריב לשנות: ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכנ שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאווה: חזקו ויאמצ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואינו ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיצ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטפ מימ רבימ אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורכ בדרכ זו תלכ איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אינ הבינ במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: רבימ מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגנ בתרועה: כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר יהוה שמימ נעשו

וברוח פיו כל צבאם: כנס כנד מי הימ נתנ באצרות תהומות: ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישיבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמימ: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהי העם בחר לנחלה לו: משמימ הביט יהוה ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישיבי הארץ: היצר יחד לבם המבני אל כל מעשיהם: אינ המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עיני יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לכ:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילכ אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורתי הצילני: הביטו אלי ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותי הושיעו: חנה מלאכ יהוה סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יהוה קדשיו כי אינ מחסור ליראיו: כפירימ רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: לכו בנימ שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש החפץ חיימ אהב ימימ לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלמ יצילנו יהוה: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסימ בו:

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: והרק אחי וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו חתור ויחפרו חשבי רעתי: יהיו כמצ לפני רוח ומלאכ יהוה דוחה: יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאכ יהוה רדפם: כי חנמ טמנו לי שחת רשתם חנמ חפרו לנפשי: תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: יקומו עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצומ נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: כרע כאח לי התהלכתי כאבל אמ קדר שחותי: ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכימ ולא ידעתי קרעו ולא דמו: בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימ: אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירימ יחידתי: אודכ בקהל רב בעמ עצומ אהללך: אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנמ יקרצו עיני: כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבוני: וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: ראיתה יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: שפטני כצדק יהוה אלהי ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו: יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: ולשוני תהגה צדק כל היום תהלכת:

למנצח לעבד יהוה לדוד נאמ פשע לרשע בקרב פני אינ פחד אלהים לגד עיני: כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס: יהוה בהשמימ חסדך אמונתך עד שחקימ: צדקתך כהררי אל משפטך תהומ רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיכ יחסינו: ירוינ מדשנ ביתך ונחל עדניכ תשקם: כי עמך מקור חיימ באורכ נראה אור: משך חסדך לידיעיכ וצדקתך לישרי לב: אל תבואני רגל גאווה ויד רשעימ אל תנדני: שמ נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קומ:

לדוד אל תתחר במרעימ אל תקנא בעשי עולה: כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולו: בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: והתענג על

יהוה ויתן לך משאלת לבב: גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור צדק ומשפט כצהרימ: דומ ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: הרפ מאפ ועזב חמה אל תתחר אכ להרע: כי מרעימ יכרתונ וקוי יהוה המה יירשו ארצ: ועוד מעט ואני רשע והתבוננת על מקומו ואיננו: וענוימ יירשו ארצ והתענגו על רב שלום: זממ רשע לצדיק וחרק עליו שניו: אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: חרב פתחו רשעימ ודרכו קשתמ להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרכ: חרבמ תבוא בלבמ וקשתותמ תשברנה: טוב מעט לצדיק מהמונ רשעימ רבימ: כי זרועות רשעימ תשברנה וסומכ צדיקימ יהוה: יודע יהוה ימי תמיממ ונחלתמ לעולמ תהיה: לא יבשו בעת רעה ובימי רעבונ ישבעו: כי רשעימ יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרימ כלו בעשנ כלו: לוח רשע ולא ישלמ וצדיק חוננ ונותנ: כי מברכיו יירשו ארצ ומקלליו יכרתו: מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפצ: כי יפל לא יוטל כי יהוה סומכ ידו: נער הייתי גמ זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחמ: כל היום חוננ ומלוה וזרעו לברכה: סור מרע ועשה טוב ושכנ לעולמ: כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולמ נשמרו וזרע רשעימ נכרת: צדיקימ יירשו ארצ וישכנו לעד עליה: פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממכ לרשת ארצ בהכרת רשעימ תראה: ראיתי רשע עריצ ומתערה כאזרח רענ: ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר תמ וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשעימ נשמדו יחדו אחרית רשעימ נכרתה: ותשועת צדיקימ מהוה מעוזמ בעת צרה: ויעזרמ יהוה ויפלטמ יפלטמ מרשעימ ויושיעמ כי חסו בו:

מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפכ תוכיחני ובחמתכ תיסרני: כי חציכ נחתו בי ותנחת עלי ידכ: אני מתמ בבשרי מפני זעמכ אני שלום בעצמי מפני חטאתי: כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי: כי כסלי מלאו נקלה ואני מתמ בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי: אדני נגדכ כל תאותי ואנחתי ממכ לא נסתרה: לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גמ המ אינ אתי: אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלמ לא יפתח פי: ואהי כאיש אשר לא שמע ואני בפיו תוכחות: כי לכ יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פנ ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי עוני אגיד אדאג מחטאתי: ואיבי חיימ עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי טוב: אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: חושה לעזרתי אדני תשועתי:

למנצח לדיתונ מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטאוי בלשוני אשמרה לפי מחסומי בעד רשע לנגדי: נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר: חמ לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני: הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאני נגדכ אכ כל הבל כל אדם נצב סלה: אכ בצלמ יתהלכ איש אכ הבל יהמינו יצבר ולא ידע מי אספמ: ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לכ היא: מכל פשעי הצילני חרפת נבל אני תשימני: נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: הסר מעלי נגעמ מתגרת ידכ אני כליתי: בתוכחות על עוני יסרת איש ותמש כעש חמודו אכ הבל כל אדם סלה: שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמכ תושב ככל אבותי: השע ממני ואבליגה בטרמ אלכ ואינני:

למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי: ויעלני מבור שאונ מטיט היונ ויקמ על סלע רגלי כוננ אשרי: ויתנ בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבימ וייראו ויבטחו ביהוה: אשרי הגבר אשר שמ יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבימ ושטי כזב: רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיכ ומחשבתייכ אלינו אינ ערכ אליכ אגידה ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא חפצת אזנימ

כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי: לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוכ מעי: בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: צדקת לא כסיתי בתוכ לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב: אתה יהוה לא תכלא רחמי ממני חסדך ואמתך תמיד יצרני: כי אפפו עלי רעות עד אינ מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישמו על עקב בשתמ האמרים לי האח האח: ישישו וישמחו בכ כל מבקשים יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך: ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטו יהוה: יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לכ: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואמ בא לראות שוא ידבר לבו יקבצ און לו יצא לחוצ ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גמ איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולמ: ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולמ ועד העולמ אמנ ואמן:

למנצח משכיל לבני קרח כאל תערג על אפיקי מימ כנ נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעותי לחמ יוממ ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסכ אדמד עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על כנ אזכר מארץ ירדן וחרמונימ מהר מצער: תהומ אל תהומ קורא לקול צנוריק כל משבריק וגליך עלי עברו: יוממ יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלכ בלחצ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרמ אלי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתי למה קדר אתהלק בלחצ אויב: שלח אורכ ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודכ בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיחמ בימי קדם: אתה ידכ גוימ הורשת ותטעמ תרע לאמימ ותשלחמ: כי לא בחרבמ ירשו ארצ וזרועמ לא הושיעה למו כי ימינכ וזרועכ ואור פניכ כי רציתמ: אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בכ צרינו ננגח בשמכ נבוס קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמכ לעולמ נודה סלה: אפ זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו: תתננו כצאנ מאכל ובגוימ זריתנו: תמכר עמכ בלא הונ ולא רבית במחיריהם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוימ מנוד ראש בל אמימ: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסותני: מקול מחרפ ומגדפ מפני אויב ומתנקמ: כל זאת באתנו ולא שכחנו ולא שקרנו בבריתך: לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארצך: כי דכיתנו במקומ תנימ ותכס עלינו בצלמות: אמ שכחנו שמ אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: כי עליכ הרגנו כל היום נחשבנו כצאנ טבחה: עורה למה תישנ אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניכ תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארצ

בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת רחש לבי דבר טוב אמר
אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפיית מבני אדם הוצק חנ בשפתותיך
על כן ברכך אלהים לעולמך: חגור חרבך על ירכ גבור הודך והדרכ: והדרכ צלח
רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורכ נוראות ימינך: חציק שנונימ עמימ תחתיק
יפלו בלב אויבי המלך: כסאכ אלהים עולמ ועד שבת מישר שבת מלכותך: אהבת
צדק ותשנא רשע על כן משחכ אלהים אלהיכ שמונ ששונ מחבריק: מר ואהלות
קציעות כל בגדתיכ מן היכלי שנ מני שמחוכ: בנות מלכימ ביקרותיכ נצבה שגל
לימינכ בכתמ אופיר: שמעי בת וראי והטי אזנכ ושכחי עמכ ובית אביכ: ויתאו
המלכ יפיכ כי הוא אדניכ והשתחוי לו: ובת צר במנחה פניכ יחלו עשירי עמ:
כל כבודה בת מלכ פנימה ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל למלכ בתולות
אחריה רעותיה מובאות לכ: תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלכ: תחת
אבתיכ יהיו בניכ תשיתמו לשרימ בכל הארצ: אזכירה שמכ בכל דר ודר על כן
עמימ יהודכ לעלמ ועד:

למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
מאד: על כן לא נירא בהמיר ארצ ובמוט הרימ בלב ימימ: יהמו יחמרו מימי
ירעשו הרימ בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליו:
אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוימ מטו ממלכות
נתנ בקולו תמוג ארצ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו
מפעלות יהוה אשר שמ שמות בארצ: משבית מלחמות עד קצה הארצ קשת
ישבר וקצצ חנית עגלות ישרפ באש: הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארומ בגוימ
ארומ בארצ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

למנצח לבני קרח מזמור כל העמימ תקעו כפ הרעו לאלהים בקול רנה:
כי יהוה עליונ נורא מלכ גדול על כל הארצ: ידבר עמימ תחתינו ולאמימ תחת
רגלנו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים
בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלכ כל
הארצ אלהים זמרו משכיל: מלכ אלהים על גוימ אלהים ישב על כסא קדשו:
נדיבי עמימ נאספו עמ אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארצ מאד נעלה:

שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה
נופ משוש כל הארצ הר ציון ירכתי צפון קרית מלכ רב: אלהים בארמנותיה
נודע למשגב: כי הנה המלכימ נועדו עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו:
רעדה אחזתם שמ חיל כיולדה: ברוח קדימ תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו
כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולמ סלה: דמינו
אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמכ אלהים כן תהלתך על קצוי ארצ צדק מלאה
ימינך: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיכ: סבו ציון והקיפוה ספרו
מגדליה: שיתו לבכמ לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרונ: כי זה
אלהים אלהינו עולמ ועד הוא ינהגנו על מות:

למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמימ האזינו כל ישיבי חלד: גמ בני
אדם גמ בני איש יחד עשיר ואביו: פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: אטה
למשל אזני אפתח בכונר חידתי: למה אירא בימי רע עונ עקבי יסובני: הבטחימי
על חילמ וברב עשרמ יתהללו: אח לא פדה יפדה איש לא יתנ לאלהים כפרו:
ויקר פדיונ נפשמ וחדל לעולמ: ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: כי יראה חכמימ
ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילמ: קרובם בתימ לעולמ משכנתמ
לדר ודר קראו בשמותמ עלי אדמות: ואדמ ביקר בל ילינ נמשל כבהמות נדמו:
זה דרכמ כסל למו ואחריהם בפיחם ירצו סלה: כצאנ לשאול שתו מות ירעמ
וירדו במ ישרימ לבקר וצירמ לבלות שאול מזבל לו: אכ אלהים יפדה נפשי מיד
שאול כי יקחני סלה: אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו
יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: כי נפשו בחייו יברכ ויודכ כי יטיב לכ: תבוא
עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: אדמ ביקר ולא יבינ נמשל כבהמות נדמו:
מזמור לאספ אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארצ ממזרח שמש עד מבוא:

מציון מכלל יפי אלהים הופיע: יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: אספו לי חסידים כרתי בריתי עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בכ אלהים אלהיכם אנכי: לא על זבחיכם אוכיחם ועולתיכם לנגדי תמיד: לא אקח מביתכם פר ממכלאתיכם עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלפי: ידעתי כל עופ הרימ וזיזי שדי עמדי: אמ ארעב לא אמר לכ כי לי תבל ומלאה: האוכל בשר אבירים ודמ עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדרי: וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לכ לספר חקי ותשא בריתי עלי פים: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרי: אמ ראית גנב ותרצ עמו ועמ מנאפים חלקך: פים שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי: אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: בינו נא זאת שכחי אלוה פנ אטרפ ואינו מציל: זבח תודה יכבדני ושם דרכ אראנו בישע אלהים:

למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמים מחה פשעי: הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לכ לבדך חטאתי והרע בעיני עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפט: הנ בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הנ אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלביני: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: הסתר פנים מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפנים ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תשמכני: אלמדה פשעמי דרכי וחטאמי אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנג לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם: אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה: אהבת כל דברי בלע לשון מרמה: גם אל יתצק לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארצ חיים סלה: ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: הנה הגבר לא ישימ אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולמ ועד: אודך לעולמ כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידים:

למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אינ אלהים השחיתו והתעו בו עול אינ עשה טוב: אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: כלו סג יחדו נאלחו אינ עשה טוב אינ גם אחד: הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: שמ פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי אלהים מאסם: מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

למנצח בנגינת משכיל לדוד בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי פי: כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגד סלה: הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: ישוב הרע לשרי באמתך הצמיתם: בנדבה אזבחה לכ אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:

למנצח בנגינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפילתי ואל תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאפ ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדד אלינ במדבר סלה: אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: בלע אדני פלג לשונם

כי ראיתי חמס וריב בעיר: יומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תכ ומרמה: כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלכ ברגש: ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם: אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: ערב ובקר וצהרימ אשיחה ואהמה וישמע קולי: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבימ היו עמדי: ישמע אל ויענמ וישב קדם סלה אשר אינ חליפות למו ולא יראו אלהים: שלח ידי בשלמי חלל בריתו: חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמנ והמה פתחות: השלכ על יהוה יהבכ והוא יכלכל לא יתנ לעולמ מוט לצדיק: ואתה אלהים תורדמ לבאר שחת אנשי דמימ ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בכ:

למנצח על יונת אלמ רחקימ לדוד מכתמ באחז אתו פלשתימ בגת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחמ ילחצני: שאפו שוררי כל היום כי רבימ לחמימ לי מרומ: יום אירא אני אליכ אבטח: באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי: כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתמ לרע: יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי: על און פלט למו באפ עמימ הורד אלהים: נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדכ הלא בספרתכ: אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי: עלי אלהים נדריכ אשלמ תודת לכ: כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלכ לפני אלהים באור החיימ:

למנצח אל תשחת לדוד מכתמ בברחו מפני שאול במערה חנני אלהים חנני כי בכ חסיה נפשי ובצל כנפיק אחסה עד יעבר הוות: אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי: ישלח משמימ ויושיעני חרפ שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי בתוכ לבאמ אשכבה להטימ בני אדם שניהמ חנית וחצימ ולשונומ חרב חד: רומה על השמימ אלהים על כל הארצ כבודכ: רשת הכינו לפעמי כפפ נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: נכונו לבי אלהים נכונו לבי אשירה ואזמרה: עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: אודכ בעמימ אדני אזמרכ בל אמימ: כי גדל עד שמימ חסדכ ועד שחקימ אמתכ: רומה על שמימ אלהים על כל הארצ כבודכ:

למנצח אל תשחת לדוד מכתמ האמנומ אלמ צדק תדברונ מישרימ תשפטו בני אדם: אפ בלב עולת תפעלונ בארצ חמס ידיכמ תפלטון: זרו רשעימ מרחמ תעו מבטנ דברי כזב: חמת למו כדמות חמת נחש כמו פתנ חרש יאטמ אזנו: אשר לא ישמע לקול מלחשימ חובר חברימ מחכמ: אלהים הרס שנימו בפימו מלתעות כפירימ נתצ יהוה: ימאסו כמו מימ יתהלכו למו ידרכ חצו כמו יתמללו: כמו שבלול תמס יהלכ נפל אשת בל חזו שמש: בטרם יבינו סירתיכמ אטד כמו חי כמו חרון ישערנו: ישמח צדיק כי חזה נקמ פעמי ירחצ בדמ הרשע: ויאמר אדם אכ פרי לצדיק אכ יש אלהים שפטימ בארצ:

למנצח אל תשחת לדוד מכתמ בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמימ הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזימ לא פשעי ולא חטאתי יהוה: בלי עון ירוצונ ויכונונו עורה לקראתי וראה: ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוימ אל תחנ כל בגדי און סלה: ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעונ בפימה חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוימ: עזו אליכ אשמרה כי אלהים משגבי: אלהי חסדו יקדמימ אלהים יראני בשררי: אל תהרגמ פנ ישכחו עמי הניעמו בחילכ והורידמו מגנו אדני: חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונמ ומאלה ומכחש יספרו: כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארצ סלה: וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: המה ינועונ לאכל אמ לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזכ וארננ לבקר חסדכ כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: עזי אליכ אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם נהרימ ואת ארם צובה וישב יואב ויכ את אדום בגיא מלח שנימ עשר אלף אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו: הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה: הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: נתתה ליראיכ נס להתנוסס מפני קשט סלה: למענ יחלצונ ידידיכ הושיעה ימינכ ועננו: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליכ נעלי עלי פלשת התרעעי: מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום: הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

למנצח על נגינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפילתי: מקצה הארץ אליכ אקרא בעטפ לבי בצור ירומ ממני תנחני: כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב: אגורה באהלכ עולמימ אחסה בסתר כנפיק סלה: כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמכ: ימימ על ימי מלכ תוסיפ שנותיו כמו דר ודר: ישב עולמ לפני אלהים חסד ואמת מנ ינצרהו: כנ אזמרה שמכ לעד לשלמי נדרי יומ:

למנצח על ידותונ מזמור לדוד אכ אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: אכ הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה: עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכמ כקיר נטוי גדר הדחוי: אכ משאתו יעצו להדיח ירצו כיז בפיו יברכו ובקרבמ יקללו סלה: אכ לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקוטי: אכ הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים: בטחו בו בכל עת עמ שפכו לפניו לבבכמ אלהים מחסה לנו סלה: אכ הבל בני אדם כיז בני איש במאזנימ לעלות המה מהבל יחד: אל תבטחו בעשק ובגלל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב: אחת דבר אלהים שתימ זו שמעתי כי עז לאלהים: ולכ אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשחרכ צמאה לכ נפשי כמה לכ בשרי בארץ ציה ועיפ בלי מימ: כנ בקדש חזיתכ לראות עזכ וכבודכ: כי טוב חסדכ מחיימ שפתי ישבחונכ: כנ אברככ בחיי בשמכ אשא כפי: כמו חלב ודשנ תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי: אמ זכרתיכ על יצועי באשמרות אהגה בכ: כי היית עזרתה לי ובצל כנפיק ארננ: דבקה נפשי אחריכ בי תמכה ימינכ: והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: יגירהו על ידי חרב מנת שעלימ יהיו: והמלכ ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי: תסתירני מסוד מרעימ מרגשת פעלי אונ: אשר שנו כחרב לשונמ דרכו חצמ דבר מר: לירות במסתירמ תמ פתאמ ירהו ולא ייראו: יחזקו למו דבר רע יספרו לטמונ מוקשימ אמרו מי יראה למו: יחפשו עולת תמונ חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: וירמ אלהים חצ פתאומ היו מכותמ: ויכשילוהו עלימו לשונמ יתנדדו כל ראה במ: וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב:

למנצח מזמור לדוד שיר לכ דמיה תהלה אלהים בציונ ולכ ישלם נדר: שמע תפלה עדיכ כל בשר יבאו: דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרמ: אשרי תבחר ותקרב ישכנ חצריכ נשבעה בטוב ביתכ קדש היכלכ: נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וימ רחקימ: מכני הרימ בכחו נאזר בגבורה: משביח שאונ ימימ שאונ גליהמ והמונ לאמימ: וייראו ישרי קצות מאותיכ מוצאי בקר וערב תרני: פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מימ תכינ דגנמ כי כנ תכינה: תלמיה רוח נחת גדודיה בריבימ תמגגנה צמחה תברכ: עטרת שנת טובתכ ומעגליכ ירעפונ דשנ: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרגנה: לבשו כרימ הצאנ ועמקימ יעטפו בר יתרועעו אפ ישירו:

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: אמרו לאלהים מה נורא מעשיכ ברב עזכ יכחשו לכ איביכ: כל הארץ

ישתחוו לך ויזמרו לך ויזמרו שמך סלה: לכו וראו מפעלות אלהים נורא עליה על בני אדם: הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שמ נשמחה בו: משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה: ברכו עמי אלהינו והשמיעו קול תהלת: השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרפ כסף: הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי: עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה: לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי: אלו פי קראתי ורוממ תחת לשוני: און אמ ראיני בלבי לא ישמע אדני: אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי: ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי: למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמי אלהים יודוך עמי כלם: ישמחו וירננו לאמימ כי תשפט עמי מישור ולאמימ בארץ תנחם סלה: יודוך עמי אלהים יודוך עמי כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ:

למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו: כהנדפ עשנ תנדפ כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: אלהים מושיב יחידימ ביתה מוציא אסירים בכושרות אכ סוררים שכנו צחיחה: אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בשימונ סלה: ארץ רעשה אפ שמימ נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים: אדני יתן אמר המבשרות צבא רב: מלכי צבאות ידדון ונות בית תחלק שלל: אמ תשכבון בני שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמו: הר אלהים הר בשן הר גבננימ הר בשן: למה תרצדון הרים גבננימ ההר חמד אלהים לשבתו אפ יהוה ישכן לנצח: רכב אלהים רבתימ אלפי שנאנ אדני במ סיני בקדש: עלית למרומ שביט שבי לקחת מתנות באדם ואפ סוררים לשכן יה אלהים: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: אכ אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו: אמר אדני מבשנ אשיב אשיב ממצלות ים: למענ תמחץ רגלך בדם לשון כלביכ מאיבימ מנהו: ראו הליכותיכ אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: קדמו שרים אחר נגנימ בתוך עלמות תופפות: במקלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: שמ בנימנ צעיר רדמ שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: צוה אלהיכ עזכ עוזה אלהים זו פעלת לנו: מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי: גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמימ מתרפס ברצי כסף בזר עמימ קרבות יחפצו: יאתיו חשמנימ מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: לרכב בשמי שמי קדמ הנ יתנ בקולו קול עז: תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיכ אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעמ ברוך אלהים:

למנצח על שושנימ לדוד הושיעני אלהים כי באו מימ עד נפש: טבעתי ביונ מצולה ואינ מעמד באתי במעמקי מימ ושבילת שטפתי: יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: רבו משערות ראשי שנאי חנמ עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: אל יבשו בי קויכ אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיכ אלהי ישראל: כי עליכ נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיק נפלו עלי: ואבכה בצומ נפשי ותהי לחרפות לי: ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: ישחיו בי ישיבי שער ונגינות שותי שכר: ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מימ: אל תשטפני שבלת

מימי ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: ואל תסתיר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני: אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צורתי: חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואיני ולמנחמי ולא מצאתי: ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמצ: יהי שלחנך לפניך לפח ולשלומיך למקוש: תחשכנה עיניך מראות ומתניהם תמיד המעד: שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב: כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: ימחו מספר חיימ ועמ צדיקים אל יכתבו: ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני: אהללה שמ אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפרס: ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: כי שמע אל אביוני יהוה ואת אסיריו לא בזה: יהללוהו שמימ וארץ ימימ וכל רמש במ: כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שמו וירשוהו: וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה:

למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישובו על עקב בשתמ האמרימ האח האח: ישישו וישמחו בכ כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטני אתה יהוה אל תאחר:

בכ יהוה חסיתי אל אבושה לעולמ: בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני: היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה: אלהי פלטני מיד רשע מכפ מעול וחומצ: כי אתה תקוית אדני יהוה מבטחי מנעורי: עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בכ תהלתי תמיד: כמופת הייתי לרבימ ואתה מחסי עז: ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחד: לאמרי אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אני מציל: אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה: יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך: פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: אבוא בגבורות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך: אלהים למדתי מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך: וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך: וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: תרב גדלתי ותסב נחמני: גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לכ בכנור קדוש ישראל: תרננה שפתי כי אזמרה לכ ונפשי אשר פדית: גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

לשלמה אלהים משפטיך למלך תנ וצדקתך לבן מלך: ידין עמך בצדק וענייך במשפט: ישאו הרים שלום לעמ וגבעות בצדקה: ישפט עניי עמ יושע לבני אביון וידכא עושק: ייראוך עמ שמש ולפני ירח דור דורים: ירד כמטר על גז כרביימי זרזיפ ארץ: יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: וירד מימ עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: לפניו יכרעו ציימ ואיביו עפר ילחכו: מלכי תרשיש ואיימ מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: וישתחוו לו כל מלכים כל גוימ יעבדהו: כי יציל אביון משוע ועני ואיני עזר לו: יחס על דל ואביון ונפשות אביונימ יושיע: מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו: יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנו פרוי ויציצו מעיר כעשב הארץ: יהי שמו לעולמ לפני שמש יניג שמו ויתברכו בו כל גוימ ואשרוהו: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שמ כבודו לעולמ וימלא כבודו את כל הארץ אמנ ואמנ: כלו תפלות דוד בנ ישי:

מזמור לאספ אכ טוב לישראל אלהים לברי לבב: ואני כמעט נטוי רגלי כאני שפכה אשרי: כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: כי איני חרצבות למותם ובריא אולמ: בעמל אנוש אינמו ועמ אדם לא ינגעו: לכן ענקתמו גאוה יעטפ שית חמס למו: יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו: שתו בשמימ פיהם ולשונום תהלך בארץ: לכן ישיב עמו הלם ומי מלא

ימצו למו: ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליו: הנה אלה רשעים ושלי עולם השגו חיל: אך ריק זכיתי לבבי וארחצ בנקיון כפי: ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרמי: אמ אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני: עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתי: אך בחלקות תשית למו הפלתם למשוואות: איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות: כחלום מהקיצ אדני בעיר צלמם תבזה: כי יתחמצ לבבי וכליותי אשתוננ: ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני: בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: מי לי בשמימי ועמך לא חפצתי בארץ: כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולמ: כי הנה רחיקי יאבדו הצמתה כל זונה ממך: ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותי:

משכיל לאספ למה אלהים זנחת לנצח יעשנ אפך בצאנ מרעיתך: זכר עדתך קנית קדמ גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: הרימה פעמיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: שאגו צריק בקרב מועדך שמו אותתם אתות: יודע כמביא למעלה בסבב עצ קרדמות: ועת פתוחיה יחד בכשיל וכלפת יהלמו: שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: אמרו בלבם נינמ יחד שרפו כל מועדי אל בארץ: אותתינו לא ראינו אינ עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: עד מתי אלהים יחרפ צר ינאצ אויב שמך לנצח: למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך כלה: ואלהים מלכי מקדמ פעל ישועות בקרב הארץ: אתה פוררת בעזכ ימ שברת ראשי תנינימ על המימ: אתה רצצת ראשי לוינת תתננו מאכל לעמ לציימ: אתה בקעת מעינ ונחל אתה הובשת נהרות איתנ: לכ יומ אפ לכ לילה אתה הכינות מאור ושמש: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחורף אתה יצרתם: זכר זאת אויב חרפ יהוה ועמ נבל נאצו שמך: אל תתנ לחיית נפש תורכ חית ענייך אל תשכח לנצח: הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס: אל ישב דכ נכלמ עני ואביון יהללו שמך: קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום: אל תשכח קול צריק שאונ קמיך עלה תמיד:

למנצח אל תשחת מזמור לאספ שיר הודינו לכ אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: כי אקח מועד אני מישרימ אשפט: נמגימ ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי עמודיה סלה: אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרנ: אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרימ: כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירימ: כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסכ ויגר מזה אכ שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ: ואני אגיד לעלמ אזמרה לאלהי יעקב: וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק:

למנצח בנגינת מזמור לאספ שיר נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ויהי בשלמ סכו ומעונתו בציון: שמה שבר רשפי קשת מגנ וחרב ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהררי טרפ: אשתוללו אבירי לב נמו שנתמ ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: מגערתך אלהי יעקב נרדמ ורכב וסוס: אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך: משמימ השמעת דינ ארץ יראה ושקטה: בקומ למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: כי חמת אדם תודכ שארית חמת תחגר: נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביבו יובילו שי למורא: יבצר רוח נגידימ נורא למלכי ארץ: למנצח על ידיתונ לאספ מזמור קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזינ אלי: ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחמ נפשי: אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטפ רוחי סלה: אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: חשבתי ימימ מקדמ שנות עולמימ: אזכרה נגינתי בלילה עמ לבבי ואשיחה ויחפש רוח: העלולמימ יזנח אדני ולא יסיפ לרצות עוד: האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: השכח חנות אל אמ קפצ באפ רחמי סלה: ואמרו חלותי היא שנות ימינ עלינו: אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדמ פלאה: והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: אתה האל עשה פלא הודעת בעמימ עזכ: גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: ראוכ מימ אלהים ראוכ מימ יחילו אפ ירגזו תהמות: זרמו מימ עבות קול נתנו שחקימ אפ חצציק יתהלכו: קול רעמך בגלגל האירו ברקימ תבל רגזה ותרעש

הארצ: בימ דרכך ושבייליכ במימ רבימ ועקבותיכ לא נדעו: נחית כצאנ עמכ ביד משה ואהרן:

משכיל לאספ האזינה עמי תורתי הטו אזנכמ לאמרי פי: אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: אשר שמענו ונדעמ ואבותינו ספרו לנו: לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרימ תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: ויקמ עדות ביעקב ותורה שמ בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעמ לבניהם: למען ידעו דור אחרון בנימ יולדו יקמו ויספרו לבניהם: וישימו באלהים כסלמ ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו: ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכינ לבו ולא נאמנה את אל רוחו: בני אפרימ נושקי רומי קשת הפכו ביומ קרב: לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראמ: נגד אבותם עשה פלא בארצ מצרימ שדה צענ: בקע ימ ויעברמ ויצב מימ כמו נד: וינחמ בעננ יוממ וכל הלילה באור אש: יבקע צרימ במדבר וישק כתהמות רבה: ויוצא נוזלימ מסלע ויורד כנהרות מימ: ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליונ בציה: וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערכ שלחנ במדבר: הנ הכה צור ויזובו מימ ונחלימ ישטפו הגמ לחמ יוכל תת אמ כינ שאר לעמו: לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגמ אפ עלה בישראל: כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים ממעל ודלתי שמימ פתח: וימטר עליהם מנ לאכל ודגנ שמימ נתן למו: לחמ אבירימ אכל איש צידה שלח להם לשבע: יסע קדימ בשמימ וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימימ עופ כנפ: ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: לא זרו מתאותם עוד אכלמ בפיהם: ואפ אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה: אמ הרגמ ובלשונו ושבו ושחרו אל: ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליונ גאלם: ויפתוהו בפייהם ובלשונו יכזבו לו: ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: ויזכר כי בשר המה רוח הולכ ולא ישוב: כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימו: וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: לא זכרו את ידו אשר פדמ מני צר: אשר שמ במצרימ אתותיו ומופתיו בשדה צענ: ויהפכ לדמ יאריהם ונזליהם בל ישתיו: ישלח בהם ערב ויאכלמ וצפרדע ותשחיתם: ויתנ לחסיל יבולמ ויגיעמ לארבה: יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: ויסגר לברד בעירמ ומקניהם לרשפים: ישלח במ חרון אפו עברה וזעמ וצרה משלחת מלאכי רעים: יפלס נתיב לאפו לא חשכ ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר: ויכ כל בכור במצרימ ראשית אונימ באהלי חמ: ויסע כצאנ עמו וינהגמ כעדד במדבר: וינחמ לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הימ: ויביאמ אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: ויגרש מפניהם גוימ ויפילמ בחבל נחלה וישכנ באהליהם שבטי ישראל: וינסו וימרו את אלהים עליונ ועדותיו לא שמרו: ויסגו ויגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה: ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו: שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: ויטש משכנ שלו אהל שכנ באדם: ויתנ לשבי עזו ותפארתו ביד צר: ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה אש ובתולתיו אל הוללו: כהני חרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: ויקצ כישנ אדני כבבור מתרוננ מיינ: ויכ צריו אחור חרפת עולמ נתנ למו: וימאס באהל יוספ ובשבת אפרימ לא בחר: ויבחר את שבט יהודה את הר ציונ אשר אהב: ויבנ כמו רמימ מקדשו כארצ יסדה לעולמ: ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאנ: מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעמ כתמ לבבו ובתבונות כפיו ינחמ:

מזמור לאספ אלהים באו גוימ בנחלתכ טמאו את היכל קדשכ שמו את ירושלם לעיימ: נתנו את נבלת עבדיכ מאכל לעופ השמימ בשר חסידיכ לחיתו ארצ: שפכו דממ כמימ סביבות ירושלם ואינ קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: עד מה יהוה תאנפ לנצח תבער כמו אש קנאתכ: שפכ חמתכ אל הגוימ אשר לא ידעו ועל ממלכות אשר בשמכ לא קראו: כי אכל את יעקב

ואת נוהו השמו: אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיימ לעינינו נקמת דם עבדיך השפוכ: תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועת הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמך וצאנ מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

למנצח אל ששנים עדות לאספ מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאנ יוספ ישב הכרובים הופיעה: לפני אפרים ובנימנ ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: גפנ ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקויה: למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרכ: יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה: אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפנ זאת: וכנה אשר נטעה ימינך ועל בנ אמצתה לך: שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: תהי ידך על איש ימינך על בנ אדם אמצת לך: ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

למנצח על הגתית לאספ הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תפ כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוספ שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענב בסתר רעם אבחנו על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בכ ישראל אמ תשמע לי: לא יהיה בכ אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

מזמור לאספ אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתומ עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכנ כאדם תמותו וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

שיר מזמור לאספ אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה אויביך יהמיון ומשנאייך נשאו ראש: על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שמ ישראל עוד: כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: גבל ועמונו ועמלק פלשת עמ ישרי צור: גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: עשה להם כמדינ כסיסרא כיבני בנחל קישון: נשמדו בעיני דאר היו דמנ לאדמה: שיתמו נדיבמו כערב וכאזב וכאזב וכצלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: כנ תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות: נכספה וגמ כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קנ לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו בכ מסלות בלבבם: עברי בעמק הבכא מעיני ישייתוהו גם ברכות יעטה מורה: ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בצינו: יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה:

מגננו ראה אלהים והבט פני משיח: כי טוב יום בחצירי מאלף בחרתי הסתופפ בבית אלהי מדור באהלי רשע: כי שמש ומגן יהוה אלהים חנן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכמי בתמימי: יהוה צבאות אשירי אדם בטח בכ:

למנצח לבני קרח מזמור רציתי יהוה ארצך שבת שבות יעקב: נשאת עונ עמך כסית כל חטאתם סלה: אספת כל עברתך השיבות מחורו אפכ: שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: הלעולם תאנפ בנו תמשכ אפך לדר ודר: הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בכ: הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה: אכ קרוב ליראיו ישעו לשכנ כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת מארצ תצמח וצדק משמימ נשקפ: גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אלי: חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראכ כי תענני: אינ כמוכ באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוימ אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: אלהים זדימ קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדמ: ואתה אדני אל רחום וחנון ארכ אפימ ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: נכבדות מדבר בכ עיר האלהים סלה: אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עמ כוש זה ילד שמ: ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכונה עליו: יהוה יספר בכתוב עמי זה ילד שמ סלה: ושרים כחללים כל מעיני בכ: שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימנ האזרחי יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך: תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עמ יורדי בור הייתי כגבר אינ איל: במתימ חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתמ עוד והמה מידכ נגזרו: שתי בבור תחתיות במחשכים במצלות: עלי סמכה חמתך וכל משבריי ענית סלה: הרחקת מידעי ממני שתי תועבות למו כלא ולא אצא: עיני דאבה מני עני קראתיכ יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי: הלמתימ תעשה פלא אמ רפאמי יקומו יודוכ סלה: היספר בקבר חסדך אמונתכ באבדנו: היודע בחשכ פלאכ וצדקתכ בארצ נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניכ ממני: עני אני וגוע מנער נשאתי אמיכ אפונה: עלי עברו חרוניכ בעותיכ צמתותני: סבוני כמימ כל היום הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשכ:

משכיל לאיתנ האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתכ בפי: כי אמרתי עולם חסד יבנה שמימ תכנ אמונתכ בהמ: כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אכינ זרעך ובניתי לדר ודור כסאכ סלה: וידו שמימ פלאכ יהוה אפ אמונתכ בקהל קדשימ: כי מי בשחק יערכ ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: אל נערצ בסוד קדשימ רבה ונורא על כל סביביו: יהוה אלהי צבאות מי כמוכ חסינ יה ואמונתכ סביבותיכ: אתה מושל בגאות הימ בשוא גליו אתה תשבחמ: אתה דכאת כחלל רהב בזרע עזכ פזרת אויביכ: לכ שמימ אפ לכ ארצ תבל ומלאה אתה יסדתמ: צפון וימינ אתה בראתמ תבור וחרמונ בשמך ירננו: לכ זרוע עמ גבורה תעז ידכ תרומ ימינכ: צדק ומשפט מכונ כסאכ חסד ואמת יקדמו פניכ: אשרי העמ יודעי תרועה יהוה באור פניכ יהלכו: בשמך יגילונ כל היום ובצדקתכ ירומו: כי תפארת עזמו אתה וברצנכ תרימ קרננו: כי

ליהוה מגנוג ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעמ: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר ידי תכנו עמו אפ זרועי תאמצנו: לא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו: וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרומ קרנו: ושמתי בימי ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: אפ אני בכור אתנהו עליון למלכי ארצ: לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמי: אמ יעזבו בני תורתי ובמשפטי לא ילכו: אמ חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונת: לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי בקדשי אמ לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: כירח יכונ עולם ועד בשחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיח: נארתה ברית עבדך חללת לארצ נזרו: פרצת כל גדרתי שמת מבצרו מחתה: שסוה כל עברי דרך היה חרפה לשכני: הרימות ימיני צריו השמחת כל אויביו: אפ תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה: השבת מטהרו וכסאו לארצ מגרתה: הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושח סלה: עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך: זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: איה חסדי הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רביע עמי: אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיח: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תפלה למשה איש האלהים אדני מעונ אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל ארצ ותבל ומעולמ עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כליו באפך ובחמתך נבהלנו: שת עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כליו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמוני שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחמ על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרכ על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יציל מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסכ לכ ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחצ יעופ יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרימ: יפל מצדך אלף ורבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תבט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לכ לשמרך בכל דרכיך: על כפימ ישאונך פנ תגפ באבן רגלך: על שחל ופתנ תדרכ תרמס כפיר ותנינ: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארכ ימימ אשביעהו ואראהו בישועתי:

מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארננ: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרומ לעלם יהוה: כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרמ כראימ קרני בלתי בשמן רעננ: ותבט עיני בשורי בקמימ עלי מרעימ תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו:

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אפ תכונ תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולמ אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולמ ישאו נהרות

דכימ: מקלות מימ רבימ אדירימ משברי ימ אדיר במרומ יהוה: עדתיכ נאמנו
מאד לבינתכ נאוה קדש יהוה לארכ ימימ:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאימ:
עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
אונ: עמכ יהוה ידכאו ונחלתכ יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומימ ירצחו: ויאמרו
לא יראה יה ולא יבינ אלהי יעקב: בינו בערמ בעמ וכסילימ מתי תשכילו:
הנטע אזנ הלא ישמע אמ יצר עינ הלא יביט: היסר גוימ הלא יוכיח המלמד
אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורכת תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטש יהוה
עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי
עמ מרעים מי יתיצב לי עמ פעלי אונ: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה
נפשי: אמ אמרתי מטה רגלי חסדכ יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיכ
ישעשעו נפשי: היחברכ כסא הוות יצר עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק ודמ נקי
ירשיעו: ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם
יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
כי אל גדול יהוה ומלכ גדול על כל אלהימ: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרימ לו: אשר לו הימ והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחוה ונכרעה נברכה
לפני יהוה עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עמ מרעיתו וצאנ ידו היום אמ בקלו
תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוני אבותיכמ
בחנוני גמ ראו פעל: ארבעימ שנה אקוט בדור ואמר עמ תעי לבב המ והמ לא
ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אמ יבאנו אל מנוחת:

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: שירו ליהוה ברכו שמו בשרו
מיומ ליומ ישועתו: ספרו בגוימ כבודו בכל העמימ נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל
מאד נורא הוא על כל אלהימ: כי כל אלהי העמימ אליימ ויהוה שמימ עשה:
הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות עמימ הבו ליהוה
כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו ליהוה
בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוימ יהוה מלכ אפ תכונ תבל כל
תמוט ידינ עמימ במישרימ: ישמחו השמימ ותגל הארץ ירעמ הימ ומלאו: יעלז
שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק ועמימ באמונתו:

יהוה מלכ תגל הארץ ישמחו איימ רבימ: עננ וערפל סביבו צדק ומשפט
מכונ כסאו: אש לפניו תלכ ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
הארץ: הרימ כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדונ כל הארץ: הגידו השמימ צדקו
וראו כל העמימ כבודו: יבשו כל עבדי פסל המתהללימ באילימ השתחוו לו כל
אלהימ: שמעה ותשמח ציונ ותגלנה בנות יהודה למענ משפטיכ יהוה: כי אתה
יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהימ: אהבי יהוה שנאו רע שמר
נפשות חסידיו מיד רשעים יצילמ: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו
צדיקימ ביהוה והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוימ גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו:
זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלכ
יהוה: ירעמ הימ ומלאו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כפ יחד הרימ ירננו: לפני
יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמימ במישרימ:

יהוה מלכ ירגזו עמימ ישב כרובימ תנוט הארץ: יהוה בציונ גדול ורמ הוא
על כל העמימ: יודו שמכ גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלכ משפט אהב אתה
כוונת מישרימ משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
להדמ רגליו קדוש הוא: משה ואהרנ בכהניו ושמואל בקראי שמו קראימ אל
יהוה והוא יענמ: בעמוד עננ ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתנ למו: יהוה

אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שערי תודה חצרותי בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: אשכילה בדרכ תמימי מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטימי שנאתי לא ידבק בי: לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עיניי ורחב לבב אתו לא אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלכ בדרכ תמימי הוא ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרי לא יכון לנגד עיני: לבקרי אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשני ימי ועצמותי כמו קד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחמ אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחמ ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: וייראו גוימ את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועמ נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמימ אל ארץ הביט: לשמע אנקת עמי סיר לפתח בני תמותה: לספר בצינ שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבצ עמי יחדו וממלכות לעבד את יהוה: ענה בדרכ כחו קצר ימי: אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמימי: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאתי: הגואל משחת חייכי המעטרתי חסד ורחמי: המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריי: עשה צדקות יהוה ומשפטימ לכל עשוקימ: יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנן יהוה ארכ אפימ ורב חסד: לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: כי כגבה שמימ על הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: כרחמ אב על בנימ רחמ יהוה על יראיו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציצ השדה כנ יציצ: כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנימ: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: יהוה בשמימ הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמימ כיריעה: המקרה במימ עליותיו השם עבדי רכובו המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהומ כלבוש כסיתו על הרימ יעמדו מימ: מן גערכת ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרימ ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישובו לכסות הארץ: המשלח מעינימ בנחלימ בין הרימ יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברו פראימ צמאמ: עליהם עוף השמימ ישכנו מבינ עפאימ יתנו קול: משקה הרימ מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח

חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויני ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שמ צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצו: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך: זה הימ גדול ורחב ידימ שמ רמש ואין מספר חיות קטנות עמ גדלות: שמ אניות יהלכון לוינה זה יצרת לשחק בו: כלם אליך ישרונו לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעו טוב: תסתיר פניך יבהלון תספ רוחם יגועו ואל עפרם ישובו: תשלח רוחך יבראו ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה:

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לכ אתה את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עמ אחר: לא הניח אדם לעשקם ויכח עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפנייהם איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתה: שלח מלך ויתירו משל עמי ויתחנה: שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכמו: ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצרי: הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: שמו במ דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב כנימ בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: ויכ גפנם ותאנתם וישבר עצ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויכ כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמיים ישביעם: פתח צור ויוזבו מימ הלכו בציות נהר: כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמימ יירשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו יצרו הללו יה:

הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויכ להתהלל עמ נחלתך: חטאנו עמ אבותינו העוין הרשענו: אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ימ בימ סוף: ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו: ויגער בימ סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: ויכסו מימ צריהם אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהר שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: ויתאו תאוה במדבר וינסו אל בישוימו: ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם: ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: יעשו עגל בחרב וישתחו למסכה: וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות על ימ סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו

מהשחית: וימאסו בארצ חמדה לא האמינו לדבר: וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתימ: ויכעיסו במעלליהם ותפרצ במ מגפה: ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: לא השמידו את העמימ אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם והיו להם למוקש: ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנפ הארצ בדמימ: ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: ויחר אפ יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: ויתנמ ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: פעמימ רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם בשמעו את רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: ויתנ אותם לרחמימ לפני כל שוביהם: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשכ להשתבח בתהלתכ: ברוכ יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העמ אמנו הללו יח:

הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומימ: תעו במדבר בשימוני דרך עיר מושב לא מצאו: רעבימ גם צמאימ נפשם בהם תתעטפ: ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרכ ישרה ללכת אל עיר מושב: וידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישיבי חשכ וצלמות אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואינו עזר: ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשכ וצלמות ומסורותיהם ינתק: וידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: אולימ מדרכ פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: וידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיי ברנה: יורדי הימ באניות עשי מלאכה במימ רבימ: המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו שמימ ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוג: יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: וידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירממוהו בקהל עמ ובמושב זקנימ יהללוהו: ישמ נהרות למדבר ומצאי מימ לצמאנו: ארצ פרי למלחה מרעת ישיבי בה: ישמ מדבר לאגמ מימ וארצ ציה למצאי מימ: ויושב שמ רעבימ ויכונו עיר מושב: ויזרעו שדות ויטעו כרמימ ויעשו פרי תבואה: ויברכמ וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רעה ויגנו: שפכ בוז על נדיבימ ויתעמ בתהו לא דרכ: וישגב אביון מעוני וישמ כצאן משפחות: יראו ישרימ וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי חכמ וישמור אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אפ כבודי: עורה הנבל וכנור אעירה שחר: אודכ בעמימ יהוה ואזמרכ בל אמימ: כי גדול מעל שמימ חסדכ ועד שחקימ אמתכ: רומה על שמימ אלהימ ועל כל הארצ כבודכ: למענ יחלצנו ידידי הושיעה ימינכ וענני: אלהימ דבר בקדשו אעלזה מחלקה שכמ ועמק סכות אמדד: לי גלעד לי מנשה ואפרימ מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליכ נעלי עלי פלשת אתרועתי: מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: הלא אלהימ זנחתנו ולא תצא אלהימ בצבאתינו: הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהימ נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשונ שקר: ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: תחת אהבתי ישטונוי ואני תפלה: וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו: בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר: יהיו בניו יתומימ ואשתו אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו

ודרשו מחרבותיהם: ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו: אל יהי לו משכ חסד ואל יהי חונן ליתומיו: יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימכת שמם: יזכר עונ אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח: יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: יענ אשר לא זכר עשות חסד וירדפ איש עני ואביון וכנאה לבב למוות: ויאהב קללה ותבואהו ולא חפצ בברכה ותרחק ממנו: וילבש קללה כמדו ותבא כמימ בקרבו וכשמן בעצמותיו: תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה: זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי: ואתה יהוה אדני עשה אתי למענ שמכ כי טוב חסדך הצילני: כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה: ברכי כשלו מצומ ובשרי כחש משמן: ואני הייתי חרפה להם יראוני יגיעו ראשם: עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה: יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: אודה יהוה מאד בפי ובתוכ רבימ אהללנו: כי יעמד לימיני אביון להושיע משפטי נפשו:

לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך: עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לכ טל ילדתיך: נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולמ על דברתי מלכי צדק: אדני על ימינך מחצ ביום אפו מלכמי: ידי בגוימ מלא גויות מחצ ראש על ארץ רבה: מנחל בדרכ ישתה על כן ירימ ראש:

הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: גדלמ מעשי יהוה דרושימ לכל חפצימה: הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: טרפ נתן ליראיו יזכר לעולמ בריתו: כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: מעשי ידי אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: סמוכימ לעד לעולמ עשוימ באמת וישר: פדות שלח לעמו צוה לעולמ בריתו קדוש ונורא שמו: ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפצ מאד: גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברכ: הונ ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט: כי לעולמ לא ימוט לזכר עולמ יהיה צדיק: משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרומ בכבוד: רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שמ יהוה: יהי שמ יהוה מברך מעתה ועד עולמ: ממזרח שמש עד מבוא מהלל שמ יהוה: רמ על כל גוים יהוה על השמימ כבודו: מי כיהוה אלהינו המגביה לשבת: המשפיל לראות בשמימ ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ירימ אביון: להושיבי עמ נדיבים עמ נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אמ הבנים שמחה הללו יה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעמ לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הימ ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילימ גבעות כבני צאן: מה לכ הימ כי תנוס הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילימ גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מימ חלמיש למעינו מימ:

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תנ כבוד על חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמימ כל אשר חפצ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינימ להם ולא יראו: אזנימ להם ולא ישמעו אפ להם ולא יריחו: ידיהם ולא ימישו רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עמ הגדלים: יספ יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכימ אתם ליהוה עשה שמימ וארץ: השמימ שמימ ליהוה והארץ נתן לבני אדם: לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולמ הללו יה:

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: כי הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשמ יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: חנוני יהוה וצדיק ואלהינו מרחמ: שמר פתאמי יהוה דלותי ולי יהושיע: שובי נפשי למנוחכי כי יהוה גמל עלי: כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: אתהלכ לפני יהוה בארצות החיים: האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב: מה אשיב ליהוה כל תגמולהי עלי: כוס ישועות אשא ובשמ יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: יקר בעיני יהוה המוהה לחסידיו: אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בנ אמתך פתחת למוסרי: לך אזבח זבח תודה ובשמ יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יה: הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבם: כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: סבוני גמ סבבוני בשם יהוה כי אמילם: סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימינ יהוה עשה חיל: ימינ יהוה רוממה ימינ יהוה עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יה: זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבנ מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכמ מבית יהוה: אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה: אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו: אפ לא פעלו עולה בדרכיו הלכו: אתה צויתם פקדין לשמר מאד: אחלי יכנו דרכי לשמר חקיק: אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדק: את חקיק אשר אל תעזבני עד מאד: במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: בלבי צפנתי אמרתך למענ לא אחטא לך: ברוך אתה יהוה למדני חקיק: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרכ עדותיך ששתי כעל כל הונ: בפקדי אשיחה ואביטה ארחתיך: בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: גערת זדים ארורים השגים ממצותיך: גל מעלי חרפה ובז כי עדתיך נצרתי: גמ ישבו שרימ בי נדברו עבדך ישיח בחקיק: גמ עדתיך שעשעי אנשי עצתי: דבקה לעפר נפשי חייני כדברך: דרכי ספרתי ותענני למדני חקיק: דרכ פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך: דרכ שקר חסר ממני ותורתך חנני: דרכ אמונה בחרתי משפטי שויתי: דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: דרכ מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: הורני יהוה דרכ חקיק ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראותי שוא בדרכך חייני: הקמ לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטי טובים: הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני: ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך: ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיק: זכר דבר

לעבדך על אשר יחלתני: זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני: זדימ הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי: זכרתי משפטיך מעולמ יהוה ואתנחמ: זלעפה אחזתני מרשעימ עזבי תורתך: זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זאת היתה לי כי פקדיך נצרת: חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך: חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתי: חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: חבלי רשעימ עודני תורתך לא שכחתי: חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדק: חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני: טוב עשית עמ עבדך יהוה כדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: טוב אתה ומטיב למדני חקיך: טפלו עלי שקר זדימ אני בכל לב אצר פקודיך: טפס כחלב לבמ אני תורתך שעשעת: טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך: טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: ידיך עשוני ויכונוני הבינני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתני: ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתי: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי: יבשו זדימ כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעו עדתי: יהי לבי תמימ בחקיך למען לא אבוש: כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתני: כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי: כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: כרו לי זדימ שיחות אשר לא כתורתך: כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך: כחסדך חני ואשמרה עדות פיך: לעולמ יהוה דבר נצב בשמימ: לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני: לעולמ לא אשכח פקודיך כי במ חיייתי: לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: לי קוו רשעימ לאבדני עדתיך אתבוננ: לכל תכלה ראיתי קצ רחבה מצותך מאד: מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תחכמני מצותך כי לעולמ היא לי: מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי: מזקנימ אתבוננ כי פקודיך נצרת: מכל ארח רע כלאיתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך אתבוננ על כן שנאתי כל ארח שקר: נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדק: נעניתי עד מאד יהוה חני כדברך: נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעימ פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולמ כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיך לעולמ עקב: סעפמי שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומגני אתה לדברך יחלתני: סורו ממני מרעימ ואצרה מצות אלהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי: סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד: סלית כל שוגימ מחקיך כי שקר תרמיתמ: סגימ השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך: סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי: עשיתי משפט וצדק כל תניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדימ: עיני כלו לישועתך ולאמרת צדק: עשה עמ עבדך כחסדך וחקיך למדני: עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי: פלאות עדותיך על כן נצרתמ נפשי: פתח דבריך יאיר מבינ פתיימ: פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי: פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך: פלגי מימ ירדו עיני על לא שמרו תורתך: צדיק אתה יהוה וישר משפטיך: צוית צדק עדתיך ואמונה מאד: צמתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי: צדקתך צדק לעולמ ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי: צדק עדותיך לעולמ הבינני ואחיה: קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: קדמתי בנשפ ואשועה לדבריך יחלתני: קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפט חני: קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: קרוב אתה

יהוה וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדתיך כי לעולמי יסדתם: ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חני: רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו: רחמיך רבים יהוה כמשפטי חני: רבימ רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי בגדימ ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חני: ראש דברך אמת ולעולמי כל משפט צדק: שרימ רדפוני חנמ ומדברייך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדק: שלומ רב לאהבי תורתך ואינ כמו מכשול: שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדתיך ואהבמ מאד: שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך: תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני: תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני: תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: תענ לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: תהי ידך לעזרתי כי פקודיך בחרתי: תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: תחי נפשי ותהללכ ומשפטכ יעזרני: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשונ רמיה: מה יתן לך ומה יסיפ לך לשונ רמיה: חצי גבור שנונימ עמ גחלי רתמימ: אויה לי כי גרתי משכ שכנתי עמ אהלי קדר: רבת שכנה לה נפשי עמ שונא שלומ: אני שלומ וכי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאיני יבא עזרי: עזרי מעמ יהוה עשה שמימ וארצ: אל יתן למוט רגלך אל ינומ שמרכ: הנה לא ינומ ולא יישנ שומר ישראל: יהוה שמרכ יהוה צלך על יד ימינך: יוממ השמש לא יככה וירח בלילה: יהוה ישמרכ מכל רע ישמרכ את נפשך: יהוה ישמרכ צאתך ובואך מעתה ועד עולמ:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרימ לי בית יהוה נלכ: עמדות היו רגלינו בשערי ירושלמ: ירושלמ הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששמ עלו שבטימ שבטי יה עדות לישראל להדות לשמ יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלומ ירושלמ ישליו אהביך: יהי שלומ בחילך שלומ בארמנותיך: למענ אחי ורעי אדברה נא שלומ בכ: למענ בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לכ: שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמימ: הנה כעיני עבדימ אל יד אדוניהמ כעיני שפחה אל יד גברתה כנ עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו: חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז: רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננימ הבוז לגאיונימ:

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקומ עלינו אדם: אזי חיימ בלעונו בחרות אפמ בנו: אזי המימ שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו המימ הזידונימ: ברוך יהוה שלא נתננו טרפ לשניהמ: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשימ הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשמ יהוה עשה שמימ וארצ:

שיר המעלות הבטחימ ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולמי ישב: ירושלמ הרימ סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולמ: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקימ למענ לא ישלחו הצדיקימ בעולתה ידיהמ: היטיבה יהוה לטובימ ולישרימ בלבבותמ: והמטימ עקלקלותמ יוליכמ יהוה את פעלי האונ שלומ על ישראל:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמימ: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוימ הגדיל יהוה לעשות עמ אלה: הגדיל יהוה לעשות עמו היינו שמחימ: שובה יהוה את שבותנו כאפיקימ בנגב: הזרעימ בדמעה ברנה יקצרו: הלכ ילכ ובכה נשא משכ הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי:

שיר המעלות לשלמה אמ יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אמ יהוה לא ישמך עיר שוא שקד שומר: שוא לכמ משכימי קומ מאחרי שבת אכלי לחמ העצבימ כנ יתנ לידידו שנא: הנה נחלת יהוה בנימ שכר פרי הבטן: כחצימ ביד גבור כנ בני הנעורימ: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהמ לא יבשו כי ידברו את אויבימ בשער:

שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלכ בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל אשרי: וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייו: וראה בנימ לבניך שלום על ישראל:

שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל: רבת צררוני מנעורי גמ לא יכלו לי: על גבי חרשו חרשימ האריכו למענותם: יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: יהיו כחציר גגות שקדמת שלפ יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

שיר המעלות ממעמקים קראתי יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אמ עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תורא: קייתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמר לי לבקר שמרי לבקר: יחל ישראל אל יהוה כי עמ יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני: אמ לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו: אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: אמ אבא באהל ביתי אמ אעלה על ערש יצועי: אמ אתנ שנת לעיני לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדמ רגליו: קומה יהוה למנוחתך אתה וארונ עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידים ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך: אמ ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדמ גמ בניהם עדי עד ישוב לכסא לך: כי בחר יהוה בצינו אוה למושב לו: זאת מנוחתנו עדי עד פה אשב כי אותה: צידה ברכ אברך אביונה אשביע לחם: וכהניה אלביש ישע וחסידיה רננו ירננו: שמ אצמיח קרנ לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציצ נזר:

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גמ יחד: כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שמ צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: יברכך יהוה מציון עשה שמיים וארץ:

הללו יה הללו את שמ יהוה הללו עבדי יהוה: שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: כל אשר חפץ יהוה עשה בשמיים ובארץ בימינו וכל תהומות: מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדמ עד בהמה: שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהכה גויים רבים והרג מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדור ודור: כי ידני יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: עצבי הגויים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו אפ איני יש רוח בפייהם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה:

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: לעשה השמיים בתבונה כי לעולם חסדו: לרקע הארץ על המימ כי לעולם חסדו: לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו:

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: לגור ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: ונער פרעה וחילו בימ סוף כי לעולם חסדו: למוליכ עמו במדבר כי לעולם חסדו: למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

על נהרות בבל שמ ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שמ שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: אם אשכח ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני לחי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפצ את עלליך אל הסלע:

לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרכ: אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרת: ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פי: וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: אם אלק בקרב צרה תחני על אפ איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרפ:

למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: כי איני מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: אחור וקדמ צרתני ותשת עלי כפכה: פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: אנה אלק מרוחק ואנה מפניך אברח: אם אסק שמיים שמ אתה ואציעה שאול הנכ: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שמ ידך תנחני ותאחזני ימינך: ואמר אכ חשך ישופני ולילה אור בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי: אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימימי יצרו ולא אחד בהם: ולי מה יקרו רעיק אל מה עצמו ראשיהם: אספרם מחול ירבונ הקיצתי ועודי עמך: אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר יאמרכ למזומה נשא לשוא עריכ: הלוא משנאיכ יהוה אשנא ובתקומיכ אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאויביהם היו לי: חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: וראה אם דרכ עצב בי ונחני בדרכ עולמ:

למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדמ רע מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: שנו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו: ימיטו עליהם גחלים באש יעלם מהמרות בל יקומו: איש לשון בל יכונ בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת: ידעת כי מעשה יהוה דיני עני משפט אבינימ: אכ צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך: תכונ תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישימ פעלי און ובל אלחמ במנעמיהם: יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפילתי ברעותיהם: נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פלח ובקע

בארצ נפזרו עצמינו לפי שאול: כי אליכ יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו במכמרי רשעים יחד אנכי עד אעבור:

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן: אשפכ לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטפ עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ זו אהלכ טמנו פח לי: הביט ימינ רואה ואני לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליכ יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמכ בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתכ ענני בצדקתכ: ואל תבוא במשפט את עבדכ כי לא יצדק לפניכ כל חי: כי רדפ אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולמ: ותתעטפ עלי רוחי בתוכי ישתוממ לבי: זכרתי ימימ מקדמ הגיתי בכל פעלכ במעשה ידיכ אשוחח: פרשתי ידי אליכ נפשי כארץ עיפה לכ סלה: מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניכ ממני ונמשלתי עמ ידי בור: השמיעני בבקר חסדכ כי בכ בטחתי הודיעני דרכ זו אלכ כי אליכ נשאתי נפשי: הצילני מאיבי יהוה אליכ כסתי: למדני לעשות רצונכ כי אתה אלוהי רוחכ טובה תנחני בארץ מישור: למענ שמכ יהוה תחני בצדקתכ תוציא מצרה נפשי: ובחסדכ תצמיט איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדכ: לדוד ברוכ יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי: יהוה מה אדמ ותדעוהו בן אנוש ותחשבהו: אדמ להבל דמה ימינו כצל עובר: יהוה הט שמיכ ותרד גע בהרימ ויעשנו: ברוכ ברק ותפיצמ שלח חציכ ותהממ: שלח ידיכ ממרומ פצני והצילני ממני רבימ מיד בני נכר: אשר פיהם דבר שוא וימינמ ימינ שקר: אלהימ שיר חדש אשירה לכ בנבל עשור אזמרה לכ: הנותנ תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינמ ימינ שקר: אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל: מזוינו מלאים מפיקים מזנ אל זנ צאוננו מאלופות מרבבות בחוצותינו: אלופינו מסבלימ אין פרצ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: אשרי העמ שככה לו אשרי העמ שיהוה אלהי:

תהלה לדוד ארוממכ אלוהי המלכ ואברכה שמכ לעולמ ועד: בכל יומ אברככ ואהללה שמכ לעולמ ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיכ וגבורתיכ יגידו: הדר כבוד הודכ ודברי נפלאותיכ אשיחה: ועוזו נוראתיכ יאמרו וגדולתיכ אספרנה: זכר רב טובכ יביעו וצדקתכ ירננו: חנון ורחומ יהוה ארכ אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמינו על כל מעשיו: יודוכ יהוה כל מעשיכ וחסידיכ יברוכה: כבוד מלכותכ יאמרו וגבורתכ ידברו: להודיע לבני האדמ גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותכ מלכות כל עלמימ וממשלתכ בכל דור ודור: סומכ יהוה לכל הנפלים וזוקפ לכל הכפופים: עיני כל אליכ ישרו ואתה נותנ להם את אכלמ בעתו: פותח את ידכ ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתמ ישמע ויושיעמ: שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברכ כל בשר שמ קדשו לעולמ ועד:

הללו יה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים בבן אדמ שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהי: עשה שמימ וארצ את הימ ואת כל אשר במ השמר אמת לעולמ: עשה משפט לעשוקים נתנ לחמ לרעבימ יהוה מתיר אסורימ: יהוה פקח עורמי יהוה זקפ כפופימ יהוה אהב צדיקים: יהוה שמר את גרימ יתומ ואלמנה יעודד ודרכ רשעים יעות: ימלכ יהוה לעולמ אלהיכ ציון לדר ודר הללו יה:

הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה: בונה ירושלמ יהוה

נדחי ישראל יכנס: הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה מספר לכוכבי
לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אינ מספר: מעודד ענוים יהוה
משפיל רשעים עדי ארצ: ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: המכסה שמיים
בעבים המכני לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב
אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את
יראיו את המיחלים לחסדו: שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון: כי חזק
בריחי שעריך ברכ בניך בקרבך: השם גבולך שלום חלב חטים ישיביעך: השלח
אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: משליך
קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח דברו וימסמ ישב רוחו יזלו מימ: מגיד
דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעו
הללו יה:

הללו יה הללו את יהוה מן השמיים הללוהו במרומים: הללוהו כל מלאכי
הללוהו כל צבאו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: הללוהו שמי השמיים
והמיים אשר מעל השמיים: יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ תניינים וכל תהמות: אש
וברד שלג וקטור רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל גבעות עצ פרי וכל ארזים:
החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאמיים שרים וכל שפטי ארץ:
בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמיים: וירמ קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו
הללו יה:

הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעשיו
בני ציון יגילו במלכמ: יהללו שמו במחול בתפ וכנור יזמרו לו: כי רוצה יהוה
בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחת בל אמיים: לאסר
מלכיהם בזיקם ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללו יה:

הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו
כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתפ ומחול הללוהו
במונים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
יה הללו יה:

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל: לדעת חכמה ומוסר להביא אמרי בינה: לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות יקנה: להביא משל מליצה דברי חכמים וחידתם: יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר ואילם בזו: שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אבך: כי לוית חן המ לראשך וענקים לגרגרתיך: בני אם יפתוך חטאים אל תבא: אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדמ נצפנה לנקי חנם: נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור: כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: בני אל תלך בדרכ אתם מנע רגלך מנתיבתם: כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם: כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף: והם לדמם יארבו יצפנו לנפשם: כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: חכמות בחוצ תרנה ברחבות תתן קולה: בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: עד מתי פתים תאהבו פתי ולצימ לצונ חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: יען קראתי ותמאנו נטייתי ידי ואני מקשיב: ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם: גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: בבא כשאור פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: אז יקראני ולא אענה ישרוני ולא ימצאני: תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו: כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם: ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה: בני אם תקח אמרי ומצותי תצפנ אתך: להקשיב לחכמה אזנך תטה לבבך לתבונה: כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: וצפנ לישרים תושיה מגן להלכי תמ: לנצר ארחות משפט ודרכ חסידו ישמר: אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: להצילך מדרכ רע מאיש מדבר תהפכות: העזיבם ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: העזבת אלופ נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתי: כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים: למען תלך בדרכ טובים וארחות צדיקים תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה: בני תורתך אל תשכח ומצותי יצר לבך: כי ארכ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: בטח אל יהוה בכל לבב ואל בינתך אל תשען: בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: רפאות תהי לשרך ושקוי עצמותיך: כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך: וימלאו אסמים שבע ותירוש יקביך יפרצו: מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקצ בתוכחתו: כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בני ירצה: אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוצ תבואתה: יקרה היא מפנימי וכל חפציק לא ישוו בה: ארכ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: עצ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה: ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרתיך: אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף: אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות: אל תאמר לרעיק לך ושוב ומחר אתה ויש אתך: אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: אל תקנא באיש חסד ואל תבחר בכל דרכיו: כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו: מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: אם ללצימ הוא יליצ ולעניימ יתן חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון: שמעו בנימ מוסר

אב והקשיבו לדעת בינה: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: כי בן הייתי
 לאבי רכ ויחיד לפני אמי: וירני ויאמר לי יתמך דברי לבב שמר מצותי וחיה:
 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: אל תעזבה ותשמר אהבה
 ותצרכ: ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה: סלסלה ותרוממך
 תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך: שמע בני וקח
 אמרי וירבו לך שנות חיימ: בדרכ חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישר: בלכתך
 לא יצר צעדך ואמ תרוצ לא תכשל: החזק במוסר אל תרפ נצרה כי היא חייך:
 בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרכ רעימ: פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו
 ועבור: כי לא ישנו אמ לא ירעו ונגזלה שנתמ אמ לא יכשולו: כי לחמו לחם
 רשע ויין חמסימ ישתו: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: דרכ
 רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך: אל
 יליוז מעיניך שמרמ בתוך לבבך: כי חיימ המ למצאיהם ולכל בשרו מרפא: מכל
 משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיימ: הסר ממך עקשות פה ולזות שפתימ
 הרחק ממך: עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך: פלס מעגל רגלך וכל דרכיך
 יכנו: אל תט ימינ ושמאלו הסר רגלך מרע: בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט
 אזנך: לשמר מזמנות ודעת שפתיך ינצרו: כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמנ
 חכה: ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: רגליה ירדות מות שאול צעדיה
 יתמכו: ארח חיימ פנ תפלס נעו מעגלתי לא תדע: ועתה בנימ שמעו לי ואל
 תסורו מאמרי פי: הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: פנ תתן
 לאחריתך ודרכ ישנתיך לאכזרי: פנ ישבעו זרימ כחך ועצביך בבית נכרי: ונהמת
 באחריהם בכלות בשרך ושוארכ: ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאצ לבי:
 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: כמעט הייתי בכל רע בתוך
 קהל ועדה: שטה מימ מבורך ונזלימ מתוך בארכ: יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות
 פלגי מימ: יהיו לך לבדך ואינ לזרימ אתך: יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך:
 אילת אהבימ ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשנה תמיד: ולמה תשגה
 בני בזרה ותחבק חק נכריה: כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתי מפלס:
 עוונותי ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך: הוא ימות באינ מוסר וברב
 אולתו ישגה: בני אמ ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: נוקשת באמרי פיך נלכדת
 באמרי פיך: עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכפ רעך לך התרפס ורהב
 רעיך: אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש:
 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכמ: אשר אינ לה קצינ שטר ומשל: תכינ בקיץ
 לחמה אגרה בקציר מאכלה: עד מתי עצל תשכב מתי תקומ משנתך: מעט שנות
 מעט תנומות מעט חבק ידימ לשכב: ובא כמהלך ראשך ומחסר כאיש מגנ:
 אדם בליעל איש אונ הולך עקשות פה: קרצ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו:
 תהפכות בלבו חרש שש בכל עת מדינימ ישלח: על כן פתאמ יבוא אידו פתע
 ישבר ואינ מרפא: שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: עינימ רמות לשון
 שקר וידימ שפכות דמ נקי: לב חרש מחשבות אונ רגלימ ממהרות לרוצ לרעה:
 יפיח כזבימ עד שקר ומשלח מדינימ בינ אחימ: נצר בני מצות אביך ואל תטש
 תורת אמך: קשרמ על לבך תמיד ענדמ על גגרתך: בהתהלכך תנחה אתך
 בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה אור ודרכ חיימ
 תוכחות מוסר: לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד יפיה בלבבך
 ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה
 תצוד: היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: אמ יהלך איש על הגחלימ
 ורגליו לא תכוינה: כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: לא יבזז לגנב
 כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: ונמצא ישלם שבעתימ את כל הונ ביתו יתנ: נאפ
 אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי
 קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקמ: לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה
 שחד: בני שמר אמרי ומצותי תצפנ אתך: שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון
 עיניך: קשרמ על אצבעתיך כתבמ על לוח לבך: אמר לחכמה אחתי את ומדע
 לבונה תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: כי בחלון ביתי בעד

אשנבי נשקפתי: וארא בפתאים אבינה בבנימ נער חסר לב: עבר בשוק אצל פנה
 ודרכ ביתה יצעד: בנשפ בערב יום באישון לילה ואפלה: והנה אשה לקראתו
 שית זונה ונצרת לב: המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה: פעם בחוצ
 פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב: והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר
 לו: זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך
 ואמצאך: מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: נפתי משכבי מר אהלים
 וקנמו: לכה נרוה דדימ עד הבקר נתעלסה באהבים: כי אין האיש בביתו הלכ
 בדרכ מרחוק: צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: הטתו ברב לקחה
 בחלק שפתיה תדיחנו: הולכ אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר
 אויל: עד יפלח חצ כבדו כמחר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: ועתה בנימ
 שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: אל ישט אל דרכיה לבכ אל תתע בנתיבותיה: כי
 רבימ חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות:
 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: בראש מרומים עלי דרכ בית נתיבות
 נצבה: ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: אליכמ אישימ אקרא וקולי
 אל בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: שמעו כי נגידים אדבר
 ומפתח שפתי מישרים: כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: בצדק כל אמרי
 פי אינ בהם נפתל ועקש: כלמ נכחים למבני וישרים למצאי דעת: קחו מוסרי
 ואל כסף ודעת מחרוז נבחר: כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה:
 אני חכמה שכתני ערמה ודעת מזמות אמצא: יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון
 ודרכ רע ופי תהפכות שנאתי: לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: בי מלכמי
 ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: בי שרים ישרו ונדיבים כל פשטי צדק: אני אהביה
 אהב ומשחרי ימצאני: עשר וכבוד אתי הונ עתק וצדקה: טוב פריי מחרוז ומפז
 ותבואתי מכסף נבחר: בארץ צדקה אהלכ בתוכ נתיבות משפט: להנחיל אהבי
 יש ואצרתיהם אמלא: יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: מעולם נסכתי
 מראש מקדמי ארץ: באינ תהמות חוללתי באינ מעינות נכבדי מימ: בטרם הרימ
 הטבעו לפני גבעות חוללתי: עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: בהכינו
 שמיים שמ אני בחוקו חוג על פני תהום: באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
 בשומו לימ חקו ומימ לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: ואהיה אצלו אמונ ואהיה
 שעשעיים יום יום משחקת לפני בכל עת: משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני
 אדם: ועתה בנימ שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו:
 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזות פתחי: כי מצאי מצאי
 חיים ויפק רצון מיהוה: וחטאי חסם נפשו כל משנאי אהבו מות: חכמות בנתה
 ביתה חצבה עמודיה שבעה: טבחה טבחה מסכה יינה אפ ערכה שלחנה: שלחה
 נערתי תקרא על גפי מרמי קרת: מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: לכו
 לחמו בלחמי ושתו ביינ מסכתי: עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרכ בינה: יסר לצ
 לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: אל תוכח לצ פנ ישנאכ הוכח לחכמ ואהבכ:
 תנ לחכמ ויחכמ עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה ודעת
 קדשים בינה: כי בי ירבו ימיכ ויוסיפו לכ שנות חיים: אם חכמת חכמת לכ ולצת
 לבדכ תשא: אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה: וישבה לפתח ביתה על
 כסא מרמי קרת: לקרא לעברי דרכ המישרים ארחותם: מי פתי יסר הנה וחסר
 לב ואמרה לו: מימ גנובים ימתקו ולחמ סתרים ינעם: ולא ידע כי רפאים שמ
 בעמקי שאול קראה: משלי שלמה בן חכמ ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו: לא
 יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים
 יהדפ: ראש עשה כפ רמיה ויד חרוצים תעשיר: אגר בקיצ בן משכיל נרדמ
 בקציר בן מביש: ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חסם: זכר צדיק לברכה
 ושמ רשעים ירקב: חכמ לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: הולכ בתמ ילכ בטח
 ומעקש דרכיו יודע: קרצ עיני יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: מקור חיים פי
 צדיק ופי רשעים יכסה חסם: שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה:
 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב: חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה
 קרבה: הונ עשיר קרית עזו מחתת דלימ רישם: פעלת צדיק לחיים תבואת רשע

לחטאת: ארח לחיימ שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל: ברב דברמ לא יחדל פשע וחשכ שפתיו משכיל: כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: שפתי ירעו רבים ואוילימ בחסר לב ימותו: ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוספ עצב עמו: כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתנו: כעבור סופה ואינו רשע וצדיק יסוד עולמ: כחמצ לשנים וכעשנ לעינים כנ העצל לשלחיו: יראת יהוה תוסיפ ימימ ושנות רשעים תקצרנה: תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: מעוז לתמ דרך יהוה ומחתה לפעלי אונ: צדיק לעולמ בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארצ: פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: שפתי צדיק ידעונו רצון ופי רשעים תהפכות: מאזני מרמה תועבת יהוה ואבנ שלמה רצונו: בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה: תמת ישרים תנחמ וסלפ בוגדים ושדמ: לא יועיל הונ ביום עברה וצדקה תציל ממות: צדקת תמימ תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: צדקת ישרים תצילמ ובהות בגדים ילכדו: במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: צדיק מצרה נחלצ ויבא רשע תחתיו: בפה חנפ ישחת רעוה ובדעת צדיקים יחלצו: בטוב צדיקים תעלצ קריה ובאבד רשעים רנה: בברכת ישרים תרומ קרת ובפי רשעים תהרס: בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: הולכ רכיל מגלה סוד ונאמנ רוח מכסה דבר: באני תחבלות יפל עמ ותשועה ברב יועצ: רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: אשת חן תתמכ כבוד ועריצים יתמכו עשר: גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: כנ צדקה לחיימ ומרדפ רעה למות: תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך: יד ליד לא ינקר רע וזרע צדיקים נמלט: נזמ זהב באפ חזיר אשה יפה וסרת טעמ: תאות צדיקים אכ טוב תקות רשעים עברה: יש מפזר ונוספ עוד וחושכ מישר אכ למחסור: נפש ברכה תדשנ ומרוה גמ הוא יורא: מנע בר יקבהו לאומ וברכה לראש משביר: שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכמ לב: פרי צדיק עצ חיימ ולקח נפשות חכמ: הנ צדיק בארצ ישלמ אפ כי רשע וחוטא: אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: לא יכונ אדם ברשע ורשע צדיקים בל ימוט: אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה: מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה: דברי רשעים ארב דמ ופי ישרים יצילמ: הפוכ רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז: טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחמ: יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: עבד אדמתו ישבע לחמ ומרדפ ריקים חסר לב: חמד רשע מצוד רעים ורשע צדיקים יתנו: בפשע שפתימ מוקש רע ויצא מצרה צדיק: מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו: דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכמ: אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערומ: פיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: שפת אמת תכונ לעד ועד ארגיעה לשון שקר: מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: לא יאנה לצדיק כל אונ ורשעים מלאו רע: תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו: אדם ערומ כסה דעת ולב כסילימ יקרא אולת: יד חרוצימ תמשול ורמיה תהיה למס: דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו צדיק ודרכ רשעים תתעמ: לא יחרכ רמיה צידו והונ אדם יקר חרוצ: בארצ צדקה חיימ ודרכ נתיבה אל מות: בנ חכמ מוסר אב ולצ לא שמע גערה: מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו: מתאוה ואינו נפשו עצל ונפש חרצימ תדשנ: דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: צדקה תצר תמ דרכ ורשעה תסלפ חטאת: יש מתעשר ואינו כל מתרושש והונ רב: כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעכ: רק בזדון יתנ מצה ואת נועצים חכמה: הונ מהבל ימעט וקבצ על יד ירבה: תוחלת ממשכה מחלה לב ועצ חיימ תאוה באה: בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלמ: תורת חכמ מקור חיימ לסור ממקשי מות: שכל טוב יתנ חן ודרכ בגדים איתנו: כל ערומ יעשה בדעת וכסיל יפרש

אולת: מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: ריש וקלונ פורע מוסר ושומר
תוכחת יכבד: תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילימ סור מרע: הולך את
חכמים וחכם ורעה כסילימ ירוע: חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב:
טוב נחיל בני בנימ וצפון לצדיק חיל חוטא: רב אכל ניר ראשימ ויש נספה בלא
משפט: חושך שבתו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: צדיק אכל לשבע נפשו ובטנ
רשעים תחסר: חכמות נשימ בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: הולך בישרו
ירא יהוה ונלוז דרכיו בזהו: בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם: באני
אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור: עד אמונים לא יכזב ויפיה כזבים עד
שקר: בקש לצ חכמה ואני ודעת לנבון נקל: לכ מנגד לאיש כסיל ובל ידעת
שפתי דעת: חכמת ערום הביני דרכו ואולת כסילימ מרמה: אוילימ יליצ אשמ
ובני ישרים רצון: לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: בית רשעים ישמד
ואהל ישרים יפריח: יש דרך ישר לפני איש ואחריתו דרכי מות: גם בשחוק
יכאב לב ואחריתו שמחה תוגה: מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: פתי
יאמיני לכל דבר וערום יבין לאשרו: חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח:
קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו
דעת: שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: גם לרעהו ישנא רש ואהבי
עשיר רבים: בז לרעהו חוטא ומחוננ עניים אשריו: הלוא יתעו חרשי רע וחסד
ואמת חרשי טוב: בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתימ אכ למחסור: עטרת חכמים
עשרמ אולת כסילימ אולת: מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: ביראת
יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה: יראת יהוה חיימ מקור חיים למשכשכ מות:
ברב עם הדרת מלך ובאפס לאמ מחתת רזון: ארכ אפים רב תבונה וקצר רוח
מרים אולת: חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: עשק דל חרפ עשהו
ומכבדו חנן אביו: ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: בלב נבון תנוח חכמה
ובקרב כסילימ תודע: צדקה תרומם גוי וחסד לאמימ חטאת: רצון מלך לעבד
משכיל ועברתו תהיה מביש: מענה רכ ישיב חמה ודבר עצב יעלה אפי: לשון
חכמים תיטיב דעת ופי כסילימ יביע אולת: בכל מקום עיני יהוה צפות רעים
וטובים: מרפא לשון עצ חיימ וסלף בה שבר ברוח: אויל ינאץ מוסר אביו ושמר
תוכחת יערם: בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: שפתי חכמים יזרו דעת
ולב כסילימ לא כן: זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצון: תועבת יהוה
דרכ רשע ומרדף צדקה יאהב: מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: שאול
ואבדון נגד יהוה אפ כי לבות בני אדם: לא יאהב לצ הוכח לו אל חכמים לא
ילכ: לב שמח ייטב פנימ ובעצבת לב רוח נכאה: לב נבון יבקש דעת ופני כסילימ
ירעה אולת: כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: טוב מעט ביראת יהוה
מאוצר רב ומהומה בו: טוב ארחת ירק ואהבה שמ משור אבוס ושנאה בו: איש
חמה יגרה מדון וארכ אפים ישקט ריב: דרכ עצל כמשכת חדק וארח ישרים
סללה: בן חכם ישמח אפ וכסיל אדם בזהו אמו: אולת שמחה לחסר לב ואיש
תבונה ישר לכת: הפך מחשבות באני סוד וברב יועצים תקום: שמחה לאיש
במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: ארח חיימ למעלה למשכיל למען סור משאול
מטה: בית גאימ יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: תועבת יהוה מחשבות רע וטהרימ
אמרי נעם: עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: לב צדיק יגהה לענות ופי
רשעים יביע רעות: רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: מאור עינימ ישמח
לב שמועה טובה תדשן עצמ: אזן שמעת תוכחת חיימ בקרב חכמים תליני: פורע
מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב: יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד
ענוה: לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: כל דרכי איש זכ בעיניו ותכנ רוחות
יהוה: גל אל יהוה מעשיכ ויכנו מחשבתכ: כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליומ
רעה: תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: בחסד ואמת יכפר עון וביראת
יהוה סור מרע: ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: טוב מעט בצדקה
מרב תבואות בלא משפט: לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: קסמ על שפתי
מלך במשפט לא ימעל פיו: פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס:
תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: רצון מלכים שפתי צדק ודבר

ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: באור פני מלך חיימ
 ורצונו כעב מלקוש: קנה חכמה מה טוב מחרוז וקנות בינה נבחר מכספ: מסלת
 ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון ולפני כשלונו גבה רוח:
 טוב שפל רוח את עניימ מחלק שלל את גאימ: משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח
 ביהוה אשריו: לחכמ לב יקרא נבון ומתק שפתימ יסיפ לקח: מקור חיימ שכל
 בעליו ומוסר אולימ אולת: לב חכמ ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיפ לקח: צופ דבש
 אמרי נעמ מתוק לנפש ומרפא לעצמ: יש דרך ישר לפני איש ואחריתו דרכי
 מות: נפש עמל עמלה לו כי אכפ עליו פיהו: איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו
 כאש צרבת: איש תהפכות ישלח מדון ונרגנ מפריד אלופ: איש חמס יפתה רעהו
 והוליכו בדרכ לא טוב: עצה עיניו לחשב תהפכות קרצ שפתיו כלה רעה: עטרת
 תפארת שיבה בדרכ צדקה תמצא: טוב ארכ אפימ מגבור ומשל ברוחו מלכד
 עיר: בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו: טוב פת חרבה ושלוח בה מבית
 מלא זבחי ריב: עבד משכיל ימשל בבנ מביש ובתוכ אחימ יחלק נחלה: מצרפ
 לכספ וכור ליהב ובחנ לבות יהוה: מרע מקשיב על שפת אונ שקר מזיז על
 לשון הות: לעג לרש חרפ עשהו שמח לאיד לא ינקה: עטרת זקנימ בני בנימ
 ותפארת בנימ אבותמ: לא נאווה לנבל שפת יתר אפ כי לנדיב שפת שקר: אבנ
 חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל: מכסה פשע מבקש אהבה ושנה
 בדבר מפריד אלופ: תחת גערה במבינ מהכות כסיל מאה: אכ מרי יבקש רע
 ומלאכ אכזרי ישלח בו: פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו: משיב רע
 תחת טובה לא תמיש רעה מביתו: פוסר מימ ראשית מדון ולפני התגלע הריב
 נטוש: מצדיק רשע ומרשעי צדיק תועבת יהוה גמ שניהמ: למה זה מחיר ביד
 כסיל לקנות חכמה ולב אינ: בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד: אדמ חסר
 לב תוקע כפ ערב ערבה לפני רעהו: אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש
 שבר: עקש לב לא ימצא טוב ונהפכ בלשונו יפול ברעה: ילד כסיל לתוגה לו ולא
 ישמח אבי נבל: לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרמ: שחד מחיק רשע
 יקח להטות ארחות משפט: את פני מבינ חכמה ועיני כסיל בקצה ארצ: כעס
 לאביו בנ כסיל וממר לילדתו: גמ ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבימ על ישר:
 חושכ אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: גמ אויל מחריש חכמ יחשב אטמ
 שפתיו נבון: לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: לא יחפצ כסיל בתבונה כי
 אמ בהתגלות לבו: בבוא רשע בא גמ בוז ועמ קלון חרפה: מימ עמקימ דברי
 פי איש נחל נבע מקור חכמה: שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא: פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש
 נפשו: דברי נרגנ כמתלהמימ והמ ירדו חדרי בטנ: גמ מתרפה במלאכתו אח
 הוא לבעל משחית: מגדל עז שמ יהוה בו ירוצ צדיק ונשגב: הונ עשיר קרית
 עזו וכחומה נשגבה במשכיתו: לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה: משיב
 דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: רוח איש יכלכל מחלחו ורוח נכאה מי
 ישאנה: לב נבון יקנה דעת ואזנ חכמימ תבקש דעת: מתנ אדמ ירחיב לו ולפני
 גדלימ ינחנו: צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: מדינימ ישיבת הגורל ובני
 עצומימ יפריד: אח נפשע מקרית עז ומדונימ כבריח ארמונ: מפרי פי איש תשבע
 בטנו תבואת שפתיו ישבע: מות וחיימ ביד לשון ואהביה יאכל פריה: מצא אשה
 מצא טוב ויפק רצון מיהוה: תחנונימ ידבר רש ועשיר יענה עזות: איש רעימ
 להתרעע ויש אהב דבק מאח: טוב רש הולכ בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: גמ
 בלא דעת נפש לא טוב ואצ ברגלימ חוטא: אולת אדמ תסלפ דרכו ועל יהוה
 יזעפ לבו: הונ יסיפ רעימ רבימ ודל מרעהו יפרד: עד שקרימ לא ינקה ויפיח
 כזבימ לא ימלט: רבימ יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתנ: כל אחי רש שנהאו
 אפ כי מרעהו רחקו ממנו מרדפ אמרימ לא המה: קנה לב אהב נפשו שמר
 תבונה למצא טוב: עד שקרימ לא ינקה ויפיח כזבימ יאבד: לא נאווה לכסיל
 תענוג אפ כי לעבד משל בשרימ: שכל אדמ האריכ אפו ותפארתו עבר על פשע:
 נהמ ככפיר זעפ מלך וכטל על עשב רצונו: הות לאביו בנ כסיל ודלפ טרד מדיני
 אשה: בית והונ נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת: עצלה תפיל תרדמה ונפש

רמיה תרעב: שמר מצוה שמר נפשו בזה דרכיו יומת: מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: יסר בנכ כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשכ: גרל חמה נשא ענש כי אמר תציל ועוד תוסף: שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתכ: רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקומ: תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: יראת יהוה לחיימ ושבע ילינ בל יפקד רע: טמן עצל ידו בצלחת גמ אל פיהו לא ישיבנה: לצ תכה ופתי יערמ והוכיח לנבון יבין דעת: משדד אב יבריח אמ בנ מביש ומחפיר: חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: עד בליעל יליצ משפט ופי רשעים יבלע און: נכונו ללצימ שפטים ומהלמות לגו כסילימ: לצ היינ המה שכר וכל שגה בו לא יחכמ: נהמ ככפיר אימת מלכ מתעברו חוטא נפשו: כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע: מחרפ עצל לא יחרש ישאל בקציר ואינו: מימ עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונימ מי ימצא: מתהלכ בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: מלכ יושב על כסא דינ מזרה בעיניו כל רע: מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי: אבנ ואבנ איפה ואיפה תועבת יהוה גמ שניהמ: גמ במעלליי יתנכר נער אמ זכ ואמ ישר פעלו: אזנ שמעת ועינ ראה יהוה עשה גמ שניהמ: אל תאהב שנה פנ תורש פקח עיניכ שבע לחמ: רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל: יש זהב ורב פנינימ וכלי יקר שפתי דעת: לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרימ חבלהו: ערב לאיש לחמ שקר ואחר ימלא פיהו חצץ: מחשבות בעצה תכונ ובתחבולות עשה מלחמה: גולה סוד הולכ רכיל ולפתה שפתי לא תתערב: מקלל אביו ואמו ידעכ נרו באישוש חשכ: נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברכ: אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לכ: תנועבת יהוה אבנ ואבנ ומאזני מרמה לא טוב: מיהו מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו: מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרימ לבקר: מזרה רשעים מלכ חכמ וישב עליהמ אופן: נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: חסד ואמת יצרו מלכ וסעד בחסד כסאו: תפארת בחורימ חכמ והדר זקנימ שיבה: חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן: פלגי מימ לב מלכ ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו: כל דרכ איש ישר בעיניו ותכנ לבות יהוה: עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: רומ עינימ ורחב לב נר רשעים חטאת: מחשבות חרוץ אכ למותר וכל אצ אכ למחסור: פעל אוצרות בלשונ שקר הבל נדפ מבקשי מות: שד רשעים יגורמ כי מאנו לעשות משפט: הפככ דרכ איש זור וזכ ישר פעלו: טוב לשבת על פנת גג מאשת מדונימ ובית חבר: נפש רשע אותה רע לא יחנ בעיניו רעהו: בענש לצ יחכמ פתי ובהשכיל לחכמ יקח דעת: משכיל צדיק לבית רשע מסלפ רשעים לרע: אטמ אזנו מזעקת דל גמ הוא יקרא ולא יענה: מתנ בסתר יכפה אפ ושחד בחק חמה עזה: שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: אדם תועה מדרכ השכל בקהל רפאימ ינוח: איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: כפר לצדיק רשע ותחת ישרימ בוגד: טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונימ וכעס: אוצר נחמד ושמן בנוה חכמ וכסיל אדם יבלענו: רדפ צדקה וחסד ימצא חיימ צדקה וכבוד: עיר גברימ עלה חכמ וירד עז מבטחה: שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: זד יהיר לצ שמו עושה בעברת זדון: תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידינו לעשות: כל היום התאוה תאוה וצדיק יתנ ולא יחשכ: זבח רשעים תועבה אפ כי בזמה יביאנו: עד כזבימ יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו: אינ חכמה ואינ תבונה ואינ עצה לנגד יהוה: סוס מוכנ ליומ מלחמה וליהוה התשועה: נבחר שמ מעשר רב מכסף ומזהב חנ טוב: עשיר ורש נפגשו עשה כלמ יהוה: ערומ ראה רעה ויסתר ופתיימ עברו ונענשו: עקב עונה יראת יהוה עשר וכבוד וחיימ: צנימ פחימ בדרכ עקש שומר נפשו ירחק מהמ: חנכ לנער על פי דרכו גמ כי יזקין לא יסור ממנה: עשיר ברשימ ימשול ועבד לוח לאיש מלוה: זורע עולה יקצור און ושבת עברתו יכלה: טוב עינ הוא יברכ כי נתנ מלחמו לדל: גרש לצ ויצא מדון וישבת דינ וקלון: אהב טהור לב חנ שפתי רעהו מלכ: עיני יהוה נצרו דעת ויסלפ דברי בגד: אמר עצל ארי בחוצ בתוכ רחבות ארצח: שוחה עמקה פי זרות זעומ יהוה יפול שמ: אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו: עשק דל להרבות

לו נתנ לעשיר אכ למחסור: הט אזנכ ושמע דברי חכמי ולבכ תשית לדעת: כי נעים כי תשמרמ בבטנכ יכנו יחדו על שפתיכ: להיות ביהוה מבטחכ הודעת: היום אפ אתה: הלא כתבתי לכ שלשום במועצות ודעת: להודיע קשט אמרי אמת להשיב אמרימ אמת לשלח: אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: כי יהוה יריב ריבמ וקבע את קבעיהמ נפש: אל תתרע את בעל אפ ואת איש חמות לא תבוא: פנ תאלפ ארחתו ולקחת מוקש לנפש: אל תהי בתקעי כפ בערבימ משאות: אמ אינ לכ לשלמ למה יקח משכבכ מתחת: אל תסג גבול עולמ אשר עשו אבות: חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכמ יתיצב בל יתיצב לפני חשכמ: כי תשב ללחומ את מושל בין תבין את אשר לפני: ושמח שכינ בלעכ אמ בעל נפש אתה: אל תתאו למטעמותיו והוא לחמ כזבימ: אל תיגע להעשיר מבינתכ חדל: התעופ עיניכ בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפמ כנשר ועיפ השמימ: אל תלחמ את לחמ רע עין ואל תתאו למטעמותיו: כי כמו שער בנפשו כנ הוא אכל ושתה יאמר לכ ולבו בל עמכ: פתכ אכלת תקיאנה ושחת דבריכ הנעיממ: באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליכ: אל תסג גבול עולמ ובשדי יתומימ אל תבא: כי גאלמ חזק הוא יריב את ריבמ אתכ: הביאה למוסר לבכ ואזנכ לאמרי דעת: אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות: אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל: בני אמ חכמ לבכ ישמח לבי גמ אני: ותעלזנה כליותי בדבר שפתיכ מישרימ: אל יקנא לבכ בחטאימ כי אמ ביראת יהוה כל היום: כי אמ יש אחרית ותקותכ לא תכרת: שמע אתה בני וחכמ ואשר בדרך לבכ: אל תהי בלעשיר ואל תבשר בשר למו: כי סבא וזולל יורש וקרעימ תלביש נומה: שמע לאביכ זה ילדכ ואל תבוז כי זקנה אמכ: אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: גול יגול אבי צדיק יולד חכמ וישמח בו: ישמח אביכ ואמכ ותגל יולדתכ: תנה בני לבכ לי ועיניכ דרכי תרצנה: כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: אפ היא כחתפ תארב ובוגדימ באדמ תוספ: למי אוי למי אבוי למי מדונימ למי שיח למי פצעימ חנמ למי חכללות עינימ: למאחרימ על היינ לבאימ לחקר ממסכ: אל תרא יינ כי יתאדמ כי יתנ בכיס עינו יתהלכ במישרימ: אחריתו כנחש ישכ וכצפני יפרש: עיניכ יראו זרות ולבכ ידבר תהפכות: והיית כשכב בלב ימ וכשכב בראש חבל: הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיצ אוסיפ אבקשנו עוד: אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתמ: כי שד יהגה לבמ ועמל שפתיהמ תדברנה: בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכוננ: ובדעת חדרים ימלאו כל הונ יקר ונעימ: גבר חכמ בעוז ואיש דעת מאמצ כח: כי בתחבולות תעשה לכ מלחמה ותשועה ברב יועצ: ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו: זמת אולת חטאת ותועבת לאדמ לצ: התרפית ביום צרה צר כחכה: הצל לקחימ למות ומטימ להרג אמ תחשוכ: כי תאמר הנ לא ידענו זה הלא תכנ לבות הוא יבינ ונצר נפשכ הוא ידע והשיב לאדמ כפעלו: אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חככ: כנ דעה חכמה לנפשכ אמ מצאת ויש אחרית ותקותכ לא תכרת: אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו: כי שבע יפול צדיק וקמ ורשעימ יכשלו ברעה: בנפל אויביכ אל תשמח ובכשלו אל יגל לבכ: פנ יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: אל תתחר במרעימ אל תקנא ברשעימ: כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעימ ידעכ: ירא את יהוה בני ומלכ עמ שונימ אל תתערב: כי פתאמ יקומ אידמ ופיד שניהמ מי יודע: גמ אלה לחכמימ הכר פנימ במשפט בל טוב: אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמימ יזעמוהו לאמימ: ולמוכיחימ ינעמ ועליהמ תבוא ברכת טוב: שפתימ ישק משיב דברימ נכחימ: הכנ בחוצ מלאכתכ ועתדה בשדה לכ אחר ובנית ביתכ: אל תהי עד חנמ ברעכ והפתית בשפתיכ: אל תאמר כאשר עשה לי כנ אעשה לו אשיב לאיש כפעלו: על שדה איש עצל עברתי ועל כרמ אדמ חסר לב: והנה עלה כלו קמשנימ כסו פניו חרלימ וגדר אבניו נהרסה: ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידימ לשכב: ובא מתהלכ רישכ ומחסריכ כאיש מגנ: גמ אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלכ יהודה: כבד אלהימ הסתר דבר וכבד מלכמ חקר דבר: שמימ לרומ וארצ לעמק ולב מלכמ

אינן חקר: הגו סיגים מכספ ויצא לצרפ כלי: הגו רשע לפני מלך ויכונ בצדק
 כסאו: אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד: כי טוב אמר לך עלה
 הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: אל תצא לרב מהר פנ מה תעשה
 באחריתך בהכלים אתך רע: ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל: פנ יחסדך
 שמע ודבתך לא תשוב: תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: נזם זהב
 וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת: כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו
 ונפש אדניו ישיב: נשיאים ורוח וגשם אינן איש מתהלל במתת שקר: בארץ אפימ
 יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם: דבש מצאת אכל דים פנ תשבענו והקאתו:
 הקר רגלך מבית רעך פנ ישבע ושנא: מפיץ וחרב וחץ שונן איש ענה ברעו
 עד שקר: שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: מעדה בגד ביום קרה
 חמצ על נתר ושר בשרים על לב רע: אמר רעב שנאכ האכלו לחם ואמ צמא
 השקה מימ: כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: רוח צפון תחולל
 גשם ופנימי נזעמים לשון סתר: טוב שבת על פנת גג מאשת מדונימ ובית חבר:
 מימ קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: מעין נרפש ומקור משחת
 צדיק מט לפני רשע: אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדמ כבוד: עיר פרוצה
 אינן חומה איש אשר אינן מעצר לרוחו: כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאווה
 לכסיל כבוד: כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנמ לא תבא: שוט לסוס מתג
 לחמור ושבת לגו כסילימ: אל תען כסיל כאולתו פנ תשוה לו גמ אתה: ענה
 כסיל כאולתו פנ יפסח חכם בעיניו: מקצה רגלימ חסם שתה שלח דברימ ביד
 כסיל: דלוי שקימ מפסח ומשל בפי כסילימ: כצור אבן במרגמה כן נותן לכסיל
 כבוד: חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילימ: רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר
 עברימ: ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו: ראית איש חכם בעיניו תקוה
 לכסיל ממנו: אמר עצל שחל בדרכ ארי בני הרחבות: הדלת תסוב על צירה
 ועצל על מטתו: טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: חכם עצל בעיניו
 משבעה משיבי טעם: מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו: כמתלהלה
 הירה זקימ חצימ ומות: כן איש רמה את רעו ואמר הלא משחק אני: באפס
 עצימ תכבה אש ובאינן נרגנ ישתק מדון: פחמ לגחלימ ועצימ לאש ואיש מדונימ
 לאחרר ריב: דברי נרגנ כמתלהמימ והמ ירדו חדרי בטן: כסף סיגים מצפה על
 חרש שפתימ דלקימ ולב רע: בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: כי יחנן
 קולו אל תאמנ בו כי שבע תועבות בלבו: תכסה שנאה במשאונ תגלה רעתו
 בקהל: כרה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב: לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק
 יעשה מדחה: אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יומ: יהללך זר ולא פיק
 נכרי ואל שפתיכ: כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהמ: אכזריות חמה
 וטפא אפ ומי יעמד לפני קנאה: טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: נאמנימ
 פצעי אוהב ונעותרות נשיקות שונא: נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר
 מתוק: כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: שמו וקטרת ישמח לב ומתק
 רעו מעצת נפש: רעך ורעה אביכ אל תעזב ובית אחיכ אל תבוא ביום אידך
 טוב שכן קרוב מאח רחוק: חכם בני ושמוח לבי ואשיבה חרפי דבר: ערומ ראה
 רעה נסתר פתאימ עברו נענשו: קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: מברכ
 רעו בקול גדול בבקר השכימ קללה תחשב לו: דלף טורד ביום סגריר ואשת
 מדונימ נשתנה: צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: ברזל בברזל יחד ואיש יחד
 פני רעו: נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: כמימ הפנימ לפנימ כן לב
 האדם לאדם: שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: מצרפ לכסף
 וכור לזהב ואיש לפי מהללו: אמ תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי
 לא תסור מעליו אולתו: ידע תדע פני צאנכ שית לבכ לעדרימ: כי לא לעולמ חסנ
 ואמ נזר לדור דור: גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרימ: כבשימ ללבושכ
 ומחיר שדה עתודימ: ודי חלב עזימ ללחמכ ללחמ ביתכ וחיימ לנערויכ: נסו
 ואינן רדף רשע וצדיקימ ככפיר יבטח: בפשע ארץ רבימ שריה ובאדם מביי ידע
 כן יאריכ: גבר רש ועשק דלימ מטר סחפ ואינן לחמ: עזבי תורה יהללו רשע
 ושמרי תורה יתגרו במ: אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: טוב

רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: נוצר תורה בן מביני ורעה זוללים
 יכלים אביו: מרבה הונו בנשכ ובתרבות לחונן דלים יקבצנו: מסיר אזנו משמע
 תורה גמ תפלתו תועבה: משגה ישרים בדרכ רע בשחותו הוא יפול ותמימים
 ינחלו טוב: חכם בעיניו איש עשיר ודל מביני יחקרנו: בעל צדיקים רבה תפארת
 ובקום רשעים יחפש אדם: מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: אשרי אדם
 מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עמ דל:
 נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים: אדם עשק בדמ נפש עד
 בור ינוס אל יתמכו בו: הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת: עבד אדמתו
 ישבע לחם ומרדף ריקם ישבע ריש: איש אמונות רב ברכות ואז להעשיר לא
 ינקה: הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: נבהל להונ איש רע עין ולא
 ידע כי חסר יבאנו: מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: גוזל אביו ואמו
 ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה
 ידש: בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: נותן לרש אין מחסור
 ומעלים עיניו רב מארות: בקום רשעים יסתור אדם ובאבדמ ירבו צדיקים: איש
 תוכחות מקשה ערפ פתע ישבר ואין מרפא: ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל
 רשע יאנח עמ: איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון: מלך במשפט
 יעמיד ארץ ואיש תרומות ייהרסנה: גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו:
 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת:
 אנשי לצון יפיוחו קריה וחכמים ישיבו אפ: איש חכם נשפט את איש אויל ורז
 ושיחק ואין נחת: אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: כל רוחו יוציא
 כסיל וחכם באחור ישתחנה: משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים:
 רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: מלך שופט באמת דלים כסאו
 לעד יכון: שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: ברבות רשעים ירבה
 פשע וצדיקים במפלתם יראו: יסר בנכ ויניחכ ויתן מעדניו לנפשכ: באין חזון
 יפרע עמ ושמר תורה אשרהו: בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה: חזית
 איש אצ בדבריו תקוה לכסיל ממנו: מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: איש
 אפ יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמכ כבוד:
 חולק עמ גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת אדם יתן מוקש ובוטח
 ביהוה ישגב: רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש: תועבת צדיקים איש
 עול ותועבת רשע ישר דרכ: דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתאיל
 לאיתאיל ואכל: כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי: ולא למדתי חכמה ודעת
 קדשים אדע: מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מימ בשמלה מי
 הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שמ בנו כי תדע: כל אמרת אלוה צרופה
 מגן הוא לחסימי בו: אל תוספ על דבריו פנ יוכיח בכ ונכזבת: שתיים שאלתי
 מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר
 אל תתן לי הטריפני לחם חקי: פנ אשבע וכחשתי ואמרת מי יהוה ופנ אורש
 וגנבתי ותפשתי שמ אלהי: אל תלשן עבד אל אדנו פנ יקלכל ואשמת: דור אביו
 יקלל ואת אמו לא יברך: דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחצ: דור מה רמו עיניו
 ועפעפיו ינשאו: דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתי לאלכ עניימ מארץ ואביונימ
 מאדמ: לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון:
 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מימ ואש לא אמרה הון: עין תלעג לאב ותבוז
 ליקהת אמ יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: שלשה המה נפלאו ממני וארבע
 לא ידעתימ: דרכ הנשר בשמים דרכ נחש עלי צור דרכ אניה בלב ים ודרכ
 גבר בעלמה: כנ דרכ אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און:
 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת: תחת עבד כי ימלוך ונבל כי
 ישבע לחם: תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה: ארבעה הם קטני
 ארץ והמה חכמים מחכמים: הנמלים עמ לא עז ויכינו בקיצ לחמם: שפנים עמ
 לא עצומ וישימו בסלע ביתם: מלך אינ לארבה ויצא חצץ כלו: שממית בידימ
 תתפש והיא בהיכלי מלך: שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת: ליש
 גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל: זרזיר מתנימ או תיש ומלך אלקום עמו: אמ

נבלת בהתנשא ואמ זמות יד לפה: כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיצ אפ יוציא דם ומיצ אפימ יוציא ריב: דברי למואל מלכ משא אשר יסרתו אמו: מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי: אל תתנ לנשימ חילכ ודרכיכ למחות מלכינ: אל למלכימ למואל אל למלכימ שתו יין ולרוזנימ או שכר: פנ ישתה וישכח מחקק וישנה דינ כל בני עני: תנו שכר לאובד ויין למרי נפש: ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד: פתח פיכ לאלמ אל דינ כל בני חלופ: פתח פיכ שפט צדק ודינ עני ואביונ: אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינימ מכרה: בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפצ כפיה: היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: ותקמ בעוד לילה ותתנ טרפ לביתה וחק לנערתייה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמצ זרעותיה: טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה: ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלכ: כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביונ: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנימ: מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: נודע בשערימ בעלה בשבתו עמ זקני ארצ: סדינ עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: עז והדר לבושה ותשחק ליומ אחרונ: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחמ עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: שקר החנ והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערימ מעשיה:

איש היה בארץ עוצ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: והיה מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד והיה האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והלכו בניו ועשו ומשתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלושת אחיהם לאכל ולשתות עמהם: והיה כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכימם בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים: והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם: ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אינ כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: ויען השטן את יהוה ויאמר החנמ ירא איוב אלהים: הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרצ בארץ: ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אמ לא על פניכ יברכ: ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעמ פני יהוה: והיה היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור: ומלאכ בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם: ותפל שבא ותקחמ ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלמ ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשימ ויפשטו על הגמלים וקיוחמו ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניכ ובנותיכ אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור: והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ויקמ איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו: ויאמר ערמ יצתי מבטן אמי וערמ אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברכ: בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים: והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכמ להתיצב על יהוה: ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אינ כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתיני בו לבלעו חנמ: ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אמ לא אל פניכ יברכ: ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אכ את נפשו שמר: ויצא השטן מאת פני יהוה ויכ את איוב בשחיני רע מכפ רגלו עד קדקדו: ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר: ותאמר לו אשתו עדכ מחזיק בתמתכ ברכ אלהים ומת: ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גמ את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו: וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש במקומו אליפז התימני ובלדד השושי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו: וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכיריהו וישאו קולמ ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה: וישבו אתו לארץ שבעת ימימ ושבעת לילות ואינ דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד: אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו: ויען איוב ויאמר: יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר: היום ההוא יהי חשכ אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: יגאלהו חשכ וצלמות תשכנ עליו עננה יבעתהו כמירי יום: הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: יקבהו אררי יום העתידימ ערר לויתנ: יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואינ ואל יראה בעפעפי שחר: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: למה לא מרחמ אמות מבטן יצאתי ואגוע: מדוע קדמוני ברכים ומה שדימ כי אינק: כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: עמ מלכים ויעצי ארץ הבנימ חרבות למו: או עמ שרימ זהב להם הממלאים בתיהם כסף: או כנפל טמונ לא אהיה כעללים

לא ראו אור: שמ רשעים חדלו רגז ושמ ינוחו יגיעי כח: יחד אסירימ שאננו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול שמ הוא ועבד חפשי מאדניו: למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: המככים למות ואיננו ויחפרו ממטמונימ: השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר: לגבר אשר דרכו נסתרה ויטח אלוה בעדו: כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמימ שאנתי: כי פחד פחדתי ויאיתיני ואשר יגרתי יבא לי: לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז: ויענ אלפיז התימיני ויאמר: הנסה דבר אליך תלעה ועצר במליני מי יוכל: הנה יסרת רבימ וידימ רפות תחזק: כושל יקימונ מליכ וברכים כרעות תאמצ: כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: הלא יראתך כסלתך תקווכ ותמ דרכיך: זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: שאגת אריה וקול שחל ושני כפירימ נתעו: ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמצ מנהו: בשעפימ מחינות לילה בנפל תרדמה על אנשימ: פחד קראני ורעדה ורב עצמתי הפחית: ורוח על פני יחלפ תסמר שערות בשרי: יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: האנוש מאלוה יצדק אמ מעשהו יטהר גבר: הנ בעבדיו לא יאמינ ובמלאכיו ישימ תהלה: אפ שכני בתי חמר אשר בעפר יסודמ ידכאומ לפני עש: מבקר לערב יכתו מבלי משימ לנצח יאבדו: הלא נסע יתרמ במ ימוותו ולא בחכמה: קרא נא היש עונכ ואל מי מקדשימ תפנה: כי לאויל הירג כעש ופתת תמית קנאה: אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו תתאמ: ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואינ מציל: אשר קצירו רעב יאכל ולא מצנימ יקחהו ושאפ צמימ חילמ: כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: כי אדמ לעמל יולד ובני רשפ יגביהו עופ: אולמ אני אדרש אל אל ואל אלהימ אשימ דברתי: עשה גדלות ואינ חקר נפלאות עד אינ מספר: הנתנ מטר על פני ארצ ושלח מימ על פני חוצות: לשומ שפלימ למרום וקדרימ שגבו ישע: מפר מחשבות ערומימ ולא תעשינה ידיהם תושיה: לכד חכמימ בערממ ועצת נפתלימ נמהרה: יוממ יפגשו חשכ וכלילה ימששו בצהרימ: וישע מחרב מפייהו ומיד חזק אבינו: ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס: כי הוא יכאיב ויחבש ימחצ וידו תרפינה: בשש צרות יצילכ ובשבע לא יגע בכ רע: ברעב פדכ ממות ובמלחמה מידי חרב: בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: לשד ולכפנ תשחק ומחית הארצ אל תירא: כי עמ אבני השדה בריתכ וחית השדה השלמה לכ: וידעת כי שלום אהלכ ופקדת נוכ ולא תחטא: וידעת כי רב זרעכ וצאצאיכ כעשב הארצ: תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו: הנה זאת חקרנוה כנ היא שמענה ואתה דע לכ: ויענ איוב ויאמר: לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנימ ישאו יחד: כי עתה מחול ימימ יכבד על כנ דברי לעו: כי חצי שדי עמדי אשר חמתמ שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: הינהק פרא עלי דשא אמ יגעה שור על בלילו: היאכל תפל מבלי מלח אמ יש טעמ בריר חלמות: מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי: מי יתנ תבוא שאלתי ותקותי יתנ אלוה: ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש: מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי: אמ כח אבנימ כחי אמ בשרי נחוש: האמ אינ עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלימ יעברו: הקדרימ מני קרח עלימו יתעלמ שלג: בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקוממ: ילפתו ארחות דרכמ יעלו בתהו ויאבדו: הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו: בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: כי עתה הייתמ לא תראו חתת ותיראו: הכי אמרתי הבו לי ומכחכמ שחדו בעדי: ומלטוני מיד צר ומיד עריצימ תפדוני: הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי: מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכמ: הלהוכח מלימ תחשבו ולרוח אמרי נאש: אפ על יתומ תפילו ותכרו על ריעכמ: ועתה הואילו פנו בי ועל פניכמ אמ אכזב: שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה: היש בלשוני עולה אמ חכי לא יבין הוות: הלא צבא לאנוש על ארצ וכימי שכיר ימיו: כעבד ישאפ צל וכשכיר יקוה פעלו: כנ הנחלתי לי ירחי

שוא ולילות עמל מנו לי: אמ שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי
 נדדימי עדי נשפ: לבש בשרי רמה וגיש עפרי עורי רגע וימאס: ימי קלו מני ארג
 ויכלו באפס תקוה: זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב: לא תשורני עיני
 ראי עיניך בי ואינני: כלה ענני וילכ כן יורד שאול לא יעלה: לא ישוב עוד לביתי
 ולא יכירוני עוד מקמו: גמ אני לא אחשכ פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי:
 הימ אני אמ תנינ כי תשימי עלי משמר: כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי
 משכבי: וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני: ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי:
 מאסתי לא לעלמ אחיה חדל ממני כי הבל ימי: מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית
 אליו לבכ: ותפקדנו לבקרימ לרגעימ תבחננו: כמה לא תשעה ממני לא תרפני
 עד בלעי רקי: חטאתי מה אפעל לכ נצר האדמ למה שמתני למפגע לכ ואהיה
 עלי למשא: ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני
 ואינני: ויענ בלדד השווי ואמר: עד אנ תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיכ: האל
 יעות משפט ואמ שדי יעות צדק: אמ בניכ חטאו לו וישלחמ ביד פשעמ: אמ
 אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחננ: אמ זכ וישר אתה כי עתה יעיר עליכ ושלמ
 נות צדקכ: והיה ראשיתכ מצער ואחריתכ ישגה מאד: כי שאל נא לדר רישון
 וכוונ לחקר אבותמ: כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארצ: הלא המ
 יורוכ יאמרו לכ ומלבמ יוצאו מלימ: היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מימ:
 עדנו באבו לא יקטפ ולפני כל חציר ייבש: כן ארחות כל שחכי אל ותקות חנפ
 תאבד: אשר קוט כסלו ובית עכביש מבטחו: ישענ על ביתו כל יעמד יחזיק
 בו ולא יקום: רשע אל לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא: על גל שרשיו יסבכו
 בית אבנימ יחזה: אמ יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתכ: הן הוא משוש דרכו
 ומעפר אחר יצמחו: הן אל לא ימאס תמ ולא יחזיק ביד מרעימ: עד ימלה שחוק
 פיכ ושפתיכ תרועה: שנאיכ ילבשו בשת ואהל רשעימ איננו: ויענ איוב ויאמר:
 אמנמ ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עמ אל: אמ יחפצ לריב עמו לא יעננו אחת
 מני אלפ: חכמ לבב ואמיצ כח מי הקשה אליו וישלמ: המעתיק הרימ ולא ידעו
 אשר הפכמ באפו: המרגיז ארצ ממקומה ועמודיה יתפלצו: האמר לחרס ולא
 יזרח ובעד כוכבימ יחתמ: נטה שמימ לבדו ודורכ על במתי ימ: עשה עש כסיל
 וכימה וחדרי תמנ: עשה גדלות עד אינ חקר ונפלאות עד אינ מספר: הן יעבר
 עלי ולא אראה ויחלפ ולא אבינ לו: הן יחתפ מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה:
 אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב: אפ כי אנכי אענו אבחרה דברי
 עמו: אשר אמ צדקתי לא אענה למשפטי אתחננ: אמ קראתי ויענני לא אאמינ
 כי יאזני קולי: אשר בשערה יושפני והרבה פצעי חנמ: לא יתנני השב רוחי כי
 ישבעני ממררימ: אמ לכח אמיצ הנה ואמ למשפט מי יועידיני: אמ אצדק פי
 ירשיעני תמ אני ויעקשני: תמ אני לא אדע נפשי אמאס חיי: אחת היא על כן
 אמרתי תמ ורשע הוא מכלה: אמ שוט ימית פתאמ למסת נקימ ילעג: ארצ נתנה
 ביד רשע פני שפטיה יכסה אמ לא אפוא מי הוא: וימ קלו מני רצ ברחו לא
 ראו טובה: חלפו עמ אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל: אמ אמרי אשכחה שיחי
 אעזבה פני ואבליגה: יגרתני כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני: אנכי ארשע למה זה
 הבל איגע: אמ התרחצתי במו שלג והזכותי בבר כפי: אז בשחת תטבלני ותעבוני
 שלמותי: כי לא איש כמני אענו נבוא יחדו במשפט: לא יש בינינו מוכיח ישת
 ידו על שנינו: יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני: אדברה ולא איראנו כי לא
 כן אנכי עמדי: נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: אמר אל
 אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני: הטוב לכ כי תעשק כי תמאס יגיע
 כפיכ ועל עצת רשעימ הופעת: העיני בשר לכ אמ כראות אנוש תראה: הכימי
 אנוש ימיכ אמ שנותיכ כימי גבר: כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש: על דעתכ כי
 לא ארשע ואינ מידכ מציל: ידיכ עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני: זכר נא כי
 כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני: הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני: עור ובשר
 תלבישני ובעצמות וגידים תסככני: חיימ וחסד עשית עמדי ופקדתכ שמרה רוחי:
 ואלה צפנת בלבבכ ידעתי כי זאת עמכ: אמ חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני:
 אמ רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עיני: ויגאה כשחל

תצודני ותשב תתפלא בי: תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: ולמה מרחמ הצאתני אגוע ועיני לא תראני: כאשר לא הייתי אהיה מבטנ לקבר אובל: הלא מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט: בטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות: ארץ עתה כמו אפל צלמות ולא סדרימ ותפע כמו אפל: ויענ צפר הנעמתי ויאמר: הרב דבריי לא יענה ואמ איש שפתימ יצדק: בדיכ מתימ יחרישו ותלעג ואינ מכלמ: ותאמר זכ לקחי ובר הייתי בעיניכ: ואולמ מי יתנ אלוה דבר ויפתח שפתי עמכ: ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלימ לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעונכ: החקר אלוה תמצא אמ עד תכלית שדי תמצא: גבחי שמימ מה תפעל עמקה משאול מה תדע: ארכה מארץ מדה ורחבה מני ימ: אמ יחלפ ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו: כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבוננ: ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדמ יולד: אמ אתה הכינות לבכ ופרשת אליו כפכ: אמ און בידכ הרחיקהו ואל תשכנ באהליכ עולה: כי אז תשא פניכ ממנו והיית מצק ולא תירא: כי אתה עמל תשכח כמימ עברו תזכר: ומצרהימ יקומ חלד תעפה כבקר תהיה: ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב: ורבצת ואינ מחריד וחלו פניכ רבימ: ועיני רשעימ תכלינה ומנוס אבד מנהמ ותקותמ מפח נפש: ויענ איוב ויאמר: אמנמ כי אתמ עמ ועמכמ תמות חכמה: גמ לי לבב כמוכמ לא נפל אנכי מכמ ואת מי אינ כמו אלה: שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמימ: לפיד בוז לעשתות שאננ נכון למועדי רגל: ישליו אהלימ לשדדימ ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו: ואולמ שאל נא בהמות ותרב ועופ השמימ ויגד לך: או שיח לארץ ותרב ויספרו לך דגי הימ: מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: הלא אזנ מלינ תבחנ וחכ אכל יטעמ לו: בישויש חכמה וארכ מימ תבונה: עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: הנ יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח: הנ יעצר במימ ויבשו וישלחמ ויהפכו ארץ: עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה: מוליכ יועצימ שולל ושפטימ יהולל: מוסר מלכימ פתח ויאסר אזור במתניהמ: מוליכ כהנימ שולל ואתנימ יסלפ: מסיר שפה לנאמנימ וטעמ זקנימ יקח: שופכ בוז על נדיבימ ומזיח אפיקימ רפה: מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: משגיא לגוימ ויאבדמ שטח לגוימ וינחמ: מסיר לב ראשי עמ הארץ ויתעמ בתהו לא דרכ: ימששו חשך ולא אור ויתעמ כשכור: הנ כל ראתה עיני שמעה אזני ותבנ לה: כדעתכמ ידעתי גמ אני לא נפל אנכי מכם: אולמ אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפצ: ואולמ אתמ טפלי שקר רפאי אלל כלכמ: מי יתנ החרש תחרישו ותהי לכמ לחכמה: שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: הפניו תשאנו אמ לאל תריבנו: הטוב כי יחקר אתכמ אמ כהתל באנוש תהתלו בו: הוכח יוכיח אתכמ אמ בסתר פנימ תשאנו: הלא שאתו תבעת אתכמ ופחדו יפל עליכמ: זכרניכמ משלי אפר לגבי חמר גביכמ: החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה: על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשימ ככפי: הנ יקטלני לא איחל אכ דרכי אל פניו אוכיח: גמ הוא לי לישועה כי לא לפני חנפ יבוא: שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכמ: הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק: מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואגוע: אכ שתימ אל תעש עמדי אז מפניכ לא אסתר: כפכ מעלי הרחק ואמתכ אל תבעתני: וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני: כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: למה פניכ תסתיר ותחשבני לאויב לך: העלה נדפ תערוצ ואת קש יבש תרדפ: כי תכתב עלי מררות ותורישיני עונות נעורי: ותשמ בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה: והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש: אדמ ילוד אשה קצר ימימ ושבע רגז: כציצ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: אפ על זה פקחת עינכ ואתי תביא במשפט עמכ: מי יתנ טהור מטמא לא אחד: אמ חרוצימ ימיו מספר חדשי אתכ חקו עשית ולא יעבור: שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו: כי יש לעצ תקוה אמ יכרת ועוד יחליפ וינקתו לא תחדל: אמ יזקינ בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: מריח מימ יפרח ועשה קציר כמו נטע: וגבר ימות ויחלש ויגוע אדמ ואי: אזלו מימ מני ימ ונהר יחרב ויבש: ואיש שכב ולא יקומ עד

בלתי שמיים לא יקיצו ולא יערו משנתם: מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: אמ ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי: תקרא ואנכי אענכ למעשה ידיך תכספ: כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי: חתמ בצרור פשעי ותטפל על עוני: ואולמ הר נופל יכול וצור יעתק ממקמו: אבנימ שחקו מימ תשטפ ספיחיה עפר ארצ ותקות אנוש האבדת: תתקפרו לנצח ויהלכ משנה פניו ותשלחהו: יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבינו למו: אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל: ויענ אליפז התימני ויאמר: החכמ יענה דעת רוח וימלא קדמי בטנו: הוכח בדבר לא יסכנו ומלימ לא יועיל במ: אפ אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל: כי יאלפ עונכ פיק ותבחר לשון ערומימ: ירשיעכ פיק ולא אני ושפתיכ יענו בכ: הראישון אדמ תולד ולפני גבעות חוללת: הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליכ חכמה: מה ידעת ולא נדע תבינ ולא עמנו הוא: גמ שב גמ ישיש בנו כביר מאביכ ימימ: המעט ממכ תנחמות אל ודבר לאט עמכ: מה יקחכ לבכ ומה ירזמונ עיניכ: כי תשיב אל אל רוחכ והצאת מפיק מלינ: מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה: הנ בקדשו לא יאמינ ושמימ לא זכו בעיניו: אפ כי נתעב ונאלח איש שתה כמימ עולה: אחוכ שמע לי וזה חזיתי ואספרה: אשר חכמימ יגידו ולא כחדו מאבותמ: להמ לבדמ נתנה הארצ ולא עבר זר בתוכמ: כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנימ נצפנו לעריצ: קול פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו: לא יאמינ שוב מני חשכ וצפו הוא אלי חרב: נדד הוא ללחמ איה ידע כי נכונ בידו יומ חשכ: יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלכ עתיד לכידור: כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתגבר: ירוצ אליו בצואר בעבי גבי מגניו: כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל: וישכנו ערימ נכחדות בתימ לא ישובו למו אשר התעתדו לגלימ: לא יעשר ולא יקומ חילו ולא יטה לארצ מנלמ: לא יסור מני חשכ ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: אל יאמנ בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה: יחמס כגנפ בסרו וישלכ כזית נצתו: כי עדת חנפ גלמוד ואש אכלה אהלי שחד: הרה עמל וילד און ובטנמ תכין מרמה: ויענ איוב ויאמר: שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכמ: הקצ לדברי רוח או מה ימריצכ כי תענה: גמ אנכי ככמ אדברה לו יש נפשכמ תחת נפשי אחבירה עליכמ במלימ ואניעה עליכמ במו ראשי: אאמזכמ במו פי וניד שפתי יחשכ: אמ אדברה לא יחשכ כאבי ואחדלה מה מני יהלכ: אך עתה הלאני השמות כל עדתי: ותקמטני לעד היה ויקמ בי כחשי בפני יענה: אפו טרפ וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי: פערו עלי בפיהמ בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאנו: יסגירני אל אל עויל ועל ידי רשעימ ירטני: שלו הייתי ויפררני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה: יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמול ישפכ לארצ מררתי: יפרצני פרצ על פני פרצ ירצ עלי כגבור: שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני: פני חמרמה מני בכי ועל עפעפי צלמות: על לא חמס בכפי ותפלתי וכה: ארצ אל תכסי דמי ואל יהי מקומ לזעקתי: גמ עתה הנה בשמימ עדי ושהדי במרומימ: מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני: ויוכח לגבר עמ אלוה ובנ אדמ לרעהו: כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלכ: רוחי חבלה ימי נזעכו קברימ לי: אמ לא התלימ עמדי ובהמרותמ תלנ עיני: שימה נא ערבני עמכ מי הוא לידי יתקע: כי לבמ צפנת משכל על כנ לא תרממ: לחלק יגיד רעימ ועיני בניו תכלנה: והצגני למשל עמימ ותפת לפנימ אהיה: ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלמ: ישמו ישרימ על זאת ונקי על חנפ יתערר: ויאחז צדיק דרכו וטהר ידימ יסיפ אמצ: ואולמ כלמ תשבו ובאו נא ולא אמצא בכמ חכמ: ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: לילה ליומ ישימו אור קרוב מפני חשכ: אמ אקוה שאול ביתי בחשכ רפדתי יצועי: לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה: בדי שאל תרדנה אמ יחד על עפר נחת: ויענ בלדד השחי ויאמר: עד אנה תשימונ קנצי למלינ תבינו ואחר נדבר: מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכמ: טרפ נפשו באפו הלמענכ תעזב ארצ ויעתק צור ממקמו: גמ אור רשעימ ידעכ ולא יגה שביב אשו: אור חשכ באהלו ונרו עליו ידעכ: יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו: כי שלח ברשת

ברגליו ועל שבכה יתהלך: יאחז בעקב פח יחזק עליו צמימ: טמון בארצ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: יהי רעב אנו ואיד נכו לצלעו: יאכל בדי עורו יאכל בדי ככור מות: ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות: תשכנו באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית: מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו: זכרו אבד מני ארצ ולא שמ לו על פני חוצ: יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו: לא נינ לו ולא נכד בעמו ואני שריד במגוריו: על יומו נשמו אחרנימ וקדמנימ אחזו שער: אכ אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל: ויענ איוב ויאמר: עד אנה תוגיונ נפשי ותדכאוני במלימ: זה עשר פעמימ תכלימוני לא תבשו תהכרו לי: ואפ אמנמ שגיתי אתי תלינ משוגתי: אמ אמנמ עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי: דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיפ: הנ אצעק חמס ולא אענה אשוע ואני משפט: ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישימ: כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי: יתצני סביב ואלכ ויסע כעצ תקותי: ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצרי: יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכמ ויחנו סביב לאהלי: אחי מעלי הרחיק וידעי אכ זרו ממני: חדלו קרובי ומידעי שכחוני: גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם: לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו: רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני: גמ עוילימ מאסו בי אקומה וידברו בי: תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי: בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: חנני חנני אתמ רעי כי יד אלוה נגעה בי: למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבועו: מי יתנ אפוי ויכתבונ מלי מי יתנ בספר ויחקק: בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבונ: ואני ידעתי גאלי חי ואחרונ על עפר יקומ: ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה: אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: כי תאמרו מה נרדפ לו ושרש דבר נמצא בי: גורו לכמ מפני חרב כי חמה עונות חרב למענ תדעונ שדינ: ויענ צפר הנעמתי ויאמר: לכנ שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי: מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: הזאת ידעת מני עד מני שימ אדם עלי ארצ: כי רננת רשעימ מקרוב ושמת חנפ עדי רגע: אמ יעלה לשמימ שיאו וראשו לעב יגיע: כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו: כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיונ לילה: עינ שזפתו ולא תוסיפ ולא עוד תשורנו מקומו: בניו ירצו דלימ וידיו תשבנה אונו: עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב: אמ תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו: לחמו במעיו נהפכ מרורת פתנימ בקרב: חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל: ראש פתנימ יינק תהרגהו לשון אפעה: אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: כי רצצ עזב דלימ בית גזל ולא יבנהו: כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: אינ שריד לאכלו על כנ לא יחיל טובו: במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו: יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו בלחומו: ברח מנשק ברזל תחלפנו קשת נחושה: שלפ ויצא מגוה וברק ממרתו יהלכ עליו אמימ: כל חשך טמון לצפוני תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו: יגלו שמימ עונו וארצ מתקוממה לו: יגל יבול ביתו נגרות ביומ אפו: זה חלק אדם רשע מאלהימ ונחלת אמרו מאל: ויענ איוב ויאמר: שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכמ: שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג: האנכי לאדם שיחי ואמ מדוע לא תקצר רוחי: פנו אלי והשמו ושימו יד על פה: ואמ זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: מדוע רשעימ יחיו עתקו גמ גברו חיל: זרעמ נכו לפניהם עממ וצאצאיהם לעיניהם: בתיהם שלומ מפחד ולא שבת אלוה עליהם: שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: ישלחו כצאנ עויליהם וילדיהם ירקדו: ישאו כתפ וכנור וישמחו לקול עוגב: יבלו בטוב ימייהם וברגע שאול יחתו: ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיכ לא חפצנו: מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו: הנ לא בידמ טובמ עצת רשעימ רחקה מני: כמה נר רשעימ ידעכ ויבא עלימו אידמ חבלימ יחלק באפו: יהיו כתבנ לפני רוח וכמצ גנבתו סופה: אלוה יצפנ לבניו אונו ישלמ אליו וידע: יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה: כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: הלאל ילמד דעת והוא רמימ ישפוט: זה ימות בעצמ תמו כלו שלאננ ושלו: עטיניו מלאו חלב

ומח עצמותיו ישקה: וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: הנ ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו: כי ליום איד יחשכ רע ליום עברות יובלו: מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד: מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אינ מספר: ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל: ויענ אליפז התמני ויאמר: הלאל יסכנ גבר כי יסכנ עלימו משכיל: החפץ לשדי כי תצדק ואמ בצע כי תתם דרכיך: המיראתך יכחכ יבוא עמך במשפט: הלא רעתך רבה ואינ קצ לעונתיך: כי תחבל אחיך חנמ ובגדי ערומימ תפשיט: לא מימ עיפ תשקה ומרעב תמנע לחמ: ואיש זרוע לו הארצ ונשוא פנימ ישב בה: אלמנות שלחת ריקמ וזרעות יתמימ ידכא: על כנ סביבותיך פחימ ויבהלכ פחד פתאמ: או חשכ לא תראה ושפעת מימ תכסכ: הלא אלוה גבה שמימ וראה ראש כוכבימ כי רמו: ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט: עבימ סתר לו ולא יראה וחוג שמימ יתהלכ: הארח עולמ תשמר אשר דרכו מתי אונ: אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודמ: האמרימ לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: והוא מלא בתימה טוב ועצת רשעים רחקה מני: יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: אמ לא נכחד קימנו ויתרמ אכלה אש: הסכנ נא עמו ושלמ בהמ תבואתכ טובה: קח נא מפיו תורה ושימ אמריו בלבבכ: אמ תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלכ: ושית על עפר בצר ובצור נחלימ אופיר: והיה שדי בצריכ וכסף תועפות לכ: כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניכ: תעתיר אליו וישמעכ ונדריכ תשלמ: ותגזר אומר ויקמ לכ ועל דרכיכ נגה אור: כי השפילו ותאמר גוה ושח עינימ יושע: ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיכ: ויענ איוב ויאמר: גמ היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי: מי יתנ ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: אדעה מלימ יענני ואבינה מה יאמר לי: הברב כח יריב עמדי לא אכ הוא ישמ בי: שמ ישר נוכח עמו ואפלטא לנצח משפטי: הנ קדמ אהלכ ואיננו ואחור ולא אבינ לו: שמאול בעשתו ולא אחז יעטפ ימינ ולא אראה: כי ידע דרכ עמדי בחנני כזהב אצא: באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: מצות שפתי ולא אמיש מחקי צפנת אמרי פיו: והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: כי ישלימ חקי וכהנה רבות עמו: על כנ מפניו אבהל אתבוננ ואפחד ממנו: ואל הרכ לבי ושדי הבהילני: כי לא נצמתי מפני חשכ ומפני כסה אפל: מדוע משדי לא נצפנו עתימ וידעו לא חזו ימיו: גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו: חמור יתומימ ינהגו יחבלו שור אלמנה: יטו אביונימ מדרכ יחד חבאו עניי ארצ: הנ פראימ במדבר יצאו בפעלמ משחרי לטרפ ערבה לו לחמ לנערימ: בשדה בלילו יקצירו וכרמ רשע ילקשו: ערומ ילינו מבלי לבוש ואינ כסות בקרה: מזרמ הרימ ירטבו ומבלי מחסה בחקו צור: יגזלו משד יתומ ועל עני יחבלו: ערומ הלכו בלי לבוש ורעבימ נשאו עמר: בין שורתמ יצהירו יקבימ דרכו ויצמאו: מעיר מתים ינאקו ונפש חללימ תשוע ואלוה לא ישימ תפלה: המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו: לאור יקומ רוצח יקטל עני ואביונ ובלילה יהי כנגב: ועינ נאפ שמרה נשפ לאמר לא תשורני עינ וסתר פנימ ישימ: חתר בחשכ בתימ יוממ חתמו למו לא ידעו אור: כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות: קל הוא על פני מימ תקלל חלקתמ בארצ לא יפנה דרכ כרמימ: ציה גמ חמ יגזלו מימי שלג שאול חטאו: ישכחהו רחמ מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעצ עולה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב: ומשכ אבירימ בכחו יקומ ולא יאמינ בחייו: יתנ לו לבטח וישענ ועיניהו על דרכיהמ: רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצונ וכראש שבלת ימלו: ואמ לא אפו מי יכזיבני וישמ לאל מלתי: ויענ בלוד השחי ויאמר: המשל ופחד עמו עשה שלומ במרומי: היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקומ אורהו: ומה יצדק אנוש עמ אל ומה יזכה ילוד אשה: הנ עד ירח ולא יאהיל וכוכבימ לא זכו בעיניו: אפ כי אנוש רמה ובנ אדם תולעה: ויענ איוב ויאמר: מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז: מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: את מי הגדת מלינ ונשמת מי יצאה ממכ: הרפאימ יחוללו מתחת

מימי ושכניהם: ערומ שאול נגדו ואיני כסות לאבדו: נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלי מה: צרר מימי בעביו ולא נבקע ענן תחתם: מאחז פני כסה פרשז עליו עננ: חק חג על פני מימי עד תכלית אור עמ חשכ: עמודי שמימי ירופפו ויתמחו מגערתו: בכחו רגע הימ ובתובנתו מחצ רהב: ברוחו שמימי שפרה חללה ידו נחש בריח: הנ אלה קצות דרכו ומה שמצ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן: ויספ איוב שאת משלו ויאמר: חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי: כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי: אמ תדברנה שפתי עולה ולשוני אמ יהגה רמיה: חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני: בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרפ לבבי מימי: יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: כי מה תקות חנפ כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה: אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת: אורה אתכם ביד אל אשר עמ שדי לא אכחד: הנ אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו: זה חלק אדם רשע עמ אל ונחלת עריצימ משדי יקחו: אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: אם יצבר כעפר כספ וכחמר יכינ מלבוש: יכינ וצדיק ילבש וכספ נקי יחלק: בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר: עשיר ישכב ולא יאספ עיניו פקח ואיננו: תשיגהו כמימ בלהות לילה גנבתו סופה: ישאחו קדימ וילכ וישערהו ממקמו: וישלכ עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו: כי יש לכספ מוצא ומקום לזהב יזקו: ברזל מעפר יקח ואבנ יצוק נחושה: קצ שמ לחשכ ולכל תכלית הוא חוקר אבנ אפל עצמו: פרח נחל מעמ נר הנושכחמ מני רגל דלו מאנוש נעו: ארצ ממנה יצא לחמ ותחתיה נהפכ כמו אש: מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עינ איה: לא הדריכהו בני שחצ לא עדה עליו שחל: בחלמיש שלח ידו הפכ משרש הרימ: בצורות יארימ בקע וכל יקר ראתה עינו: מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: והחכמה מאינ תמצא ואי זה מקום בינה: לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארצ החיימ: תהומ אמר לא בי היא וימ אמר אינ עמדי: לא יתנ סגור תחתיה ולא ישקל כספ מחירה: לא תסלה בכתמ אופיר בשהמ יקר וספיר: לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז: ראמות וגביש לא יזכר ומשכ חכמה מפנינימ: לא יערכנה פטדת כוש בכתמ טהור לא תסלה: והחכמה מאינ תבוא ואי זה מקום בינה: ונעלמה מעיני כל חי ומעופ השמימ נסתרה: אבדו ומות אמרו באזיני שמענו שמעה: אלהימ הבינ דרכה והוא ידע את מקומה: כי הוא לקצות הארצ יביט תחת כל השמימ יראה: לעשות לרוח משקל ומימ תכנ במדה: בעשתו למטר חק ודרכ לחיזי קלות: אז ראה ויספרה הכינה וגמ חקרה: ויאמר לאדם הנ יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה: ויספ איוב שאת משלו ויאמר: מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני: בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלכ חשכ: כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: ברחצ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן: צצתי שער עלי קרת ברחוב אכינ מושבי: ראוני נערימ ונחבאו וישישימ קמו עמד: שרימ עצרו במלימ וכפ ישימו לפיהם: קול נגידימ נחבאו ולשונומ לחכמ דבקה: כי אזנ שמעה ותאשרני ועינ ראתה ותעדיני: כי אמלט עני משוע ויתומ ולא עזר לו: ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארננ: צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצינפ משפטי: עינימ הייתי לעור ורגלימ לפסח אני: אב אנכי לאביונימ ורב לא ידעתי אחקרהו: ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליכ טרפ: ואמר עמ קני אגוע וכחול ארבה ימימ: שרשי פתוח אלי מימ וטל ילינ בקצירי: כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליפ: לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי: אחרי דברי לא ישנו ועלימו טטפ מלתי: ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: אשחק אלהמ לא יאמינו ואור פני לא יפילונ: אבחר דרכמ ואשב ראש ואשכונ כמלכ בגדוד כאשר אבלימ ינחמ: ועתה שחקו עלי צעירימ ממני לימימ אשר מאסתי אבותמ לשית עמ כלבי צאני: גמ כח ידיהמ למה לי עלימו אבד כלח: בחסר ובכפנ גלמוד הערקימ ציה אמש שואה ומשאה: הקטפימ מלוח עלי שיח ושרש רתמימ לחממ: מנ גו יגרשו יריעו עלימו כגנב: בערוצ נחלימ לשכח חרי עפר וכפיימ: בין שיחיימ ינהקו תחת חרול יספחו: בני

נבל גמ בני בלי שמ נכאו מן הארצ: ועתה נגינתמ הייתי ואהי להם למלה: תעבונ רחוקו מני ומפני לא חשכו רק: כי יתרו פתח ויעני ורסנ מפני שלחו: על ימני פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידמ: נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו: כפרצ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו: ההפכ עלי בלהות תרדפ כרוח נדבתי וכעבר עברה ישעתי: ועתה עלי תשתפכ נפשי יאחזוני ימי עני: לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבנו: ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני: הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: אשוע אליכ ולא תענני עמדתי ותתבננ בי: תהפכ לאכזר לי בעצמ ידכ תשטמני: תשאני אל רוח תרכיבני ותמגנני תשוה: כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי: אכ לא בעי ישלח יד אמ בפידו להנ שוע: אמ לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביו: כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני: קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: אח הייתי לתנימ ורע לבנות יענה: עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב: ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכימי: ברית כרתי לעיני ומה אתבוננ על בתולה: ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמימ: הלא איד לעול ונכר לפעלי און: הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור: אמ הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי: אמ תטה אשרי מני הדרכ ואחר עיני הלכ לבי ובכפי דבק מאומ: אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: אמ נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבותי: תטחנ לאחר אשתי ועליה יכרעון אחריני: כי הוא זמה והיא עונ פלילימ: כי אש היא עד אבדנו תאכל ובכל תבואתי תשרש: אמ אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמד: ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: הלא בבטנ עשני עשוה ויכננו ברחמ אחד: אמ אמנע מחפצ דלימ ועיני אלמנה אכלה: ואכל פתי לבדי ולא אכל יתומ ממנה: כי מנועורי גדלני כאב ומבטנ אמי אנחנה: אמ אראה אובד מבלי לבוש ואינ כסות לאביו: אמ לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחממו: אמ הניפותי על יתומ ידי כי אראה בשער עזרתי: כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: אמ שמתי זהב כסלי ולכתמ אמרתי מבטחי: אמ אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי: אמ אראה אור כי יהל וירח יקר הלכ: ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: גמ הוא עונ פלילי כי כחשתי לאל ממעל: אמ אשמח בפידי משנאי והתעררתי כי מצאו רע: ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: אמ לא אמרו מתי אהלי מי יתנ מבשרו לא נשבע: בחוצ לא ילינ גר דלתי לארח אפתח: אמ כסייתי כאדמ פשעי לטמונ בחבי עוני: כי אערצו המונ רבה ובז משפחות יחתני ואדמ לא אצא פתח: מי יתנ לי שמע לי הנ תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי: אמ לא על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי: מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו: אמ עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיו: אמ כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי: תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב: וישבתו שלשת האנשימ האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו: ויחר אפ אליהו בנ ברכאל הבוזי ממשפחת רמ באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהימ: ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב: ואליהו חכה את איוב בדברימ כי זקנימ המה ממנו לימימ: וירא אליהו כי אינ מענה בפי שלשת האנשימ ויחר אפו: ויענ אליהו בנ ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני לימימ ואתמ ישישימ על כנ זחלתי ואירא מחות דעי אתכמ: אמרתי ימימ ידברו ורב שנימ ידיעו חכמה: אכנ רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינמ: לא רבימ יחכמו וזקנימ יבינו משפט: לכנ אמרתי שמעה לי אחוה דעי אפ אני: הנ הוחלתי לדבריכמ אינ עד תבונתיכמ עד תחקרונ מלינ: ועדיכמ אתבוננ והנה אינ לאיוב מוכיח עונה אמריו מכמ: פנ תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: ולא ערכ אלי מלינ ובאמריכמ לא אשיבנו: חת לא ענו עוד העתיקו מהמ מלימ: והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: אענה אפ אני חלקי אחוה דעי אפ אני: כי מלתי מלימ הציקתני רוח בטני: הנה בטני כיינ לא יפתח כאבות חדשימ יבקע: אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה: אל נא אשא פני איש ואל אדמ לא אכנה: כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני: ואולמ שמע נא איוב מלי וכל

דברי האזינה: הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי: ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: רוח אל עשיתי ונשמת שדי תחיני: אמ תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: הן אני כפיכ לאל מחמר קרצתי גמ אני: הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד: אכ אמרת באזני וקול מליני אשמע: זכ אני בלי פשע חפ אנכי ולא עון לי: הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו: ישמ בסד רגלי ישמר כל ארחתי: הן זאת לא צדקת אנעכ כי ירבה אלוה מאנוש: מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: כי באחת ידבר אל ובשתיים לא ישורנה: בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשיים בתנומות עלי משכב: אז יגלה אזן אנשיים ובמסרם יחתם: להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה: יחשכ נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתם: וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה: יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו: ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים: אמ יש עליו מלאכ מליצ אחד מני אלף להגיד לאדם ישר: ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר: רטפש בשרו ממער ישוב לימי עלומיו: יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: ישר על אנשיים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי: פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה: הן כל אלה יפעל אל פעמיים שלוש עמ גבר: להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: אמ יש מליני השיבני דבר כי חפצתי צדק: אמ אני אתה שמע לי החרש ואאלפכ חכמה: ויען אליהו ויאמר: שמעו חכמים מלי וידעמי האזינו לי: כי איז מליני תבחן וכן יטעם לאכל: משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב: כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע: מי גבר איוב ישתה לעג כמי: וארח לחברה עמ פעלי און וללכת עמ אנשי רשע: כי אמר לא יסכנ גבר ברצתו עמ אלהים: לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו: אפ אמנם אל לא ירשע ושדי לא יעות משפט: מי פקד עליו ארצה ומי שמ תבל כלה: אמ ישימ אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאספ: יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב: ואמ בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי: האפ שונא משפט יחבוש ואמ צדיק כביר תרשיע: האמר למלכ בליעל רשע אל נדיבם: אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם: רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עמ ויעברו ויסירו אביר לא ביד: כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: אינ חשכ ואין צלמות להסתר שמ פעלי און: כי לא על איש ישימ עוד להלכ אל אל במשפט: ירע כבירימ לא חקר ויעמד אחרים תחתם: לכן יכיר מעבדיהם והפכ לילה וידכאו: תחת רשעים ספקם במקום ראימ: אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו: להביא עליו צעקת דל וצעקת עניימ ישמע: והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנימ ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד: ממלכ אדם חנפ ממקשי עמ: כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: בלעדי אחזה אתה הרני אמ עול פעלתי לא אסיפ: המעמכ ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: איוב אל בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: אבי יבחנ איוב עד נצח על תשבת באנשי און: כי יסיפ על חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל: ויען אליהו ויאמר: הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: כי תאמר מה יסכנ לך מה אעיל מחטאתי: אני אשיבכ מליני ואת רעיק עמכ: הבט שמימ וראה ושור שחקים גבהו ממכ: אמ חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיק מה תעשה לו: אמ צדקת מה תתן לו או מה מידכ יקח: לאיש כמוכ רשעכ ולבן אדם צדקתכ: מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבימ: ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: מלפנו מבהמות ארצ ומעופ השמימ יחכמנו: שמ יצעקו ולא יענה מפני גאון רעימ: אכ שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה: אפ כי תאמר לא תשורנו דינ לפניו ותחולל לו: ועתה כי אני פקד אפו ולא ידע בפש מאד: ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מליני יכבר: ויספ אליהו ויאמר: כתר לי זעיר ואחוכ כי עוד לאלוה מלימ: אשא דעי למרחוק ולפעלי אתנ צדק: כי אמנם לא שקר מלי תמימ דעות עמכ: הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: לא יחיה רשע ומשפט עניימ יתן: לא יגרע מצדיק עיניו ואת

מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: ואמ אסורים בזקים ילכדו בחבלי עני: ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: ויגל אזנמ למוסר ויאמר כי ישבון מאוני: אמ ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים: ואמ לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת: וחנפי לב ישימו אפ לא ישועו כי אסרמ: תמת בנער נפשם וחיתמ בקדשימ: יחלצ עני בעניו ויגל בלחצ אזנמ: ואפ הסיתכ מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנכ מלא דשנ: ודינ רשע מלאת דינ ומשפט יתמכו: כי חמה פנ יסיתכ בספק ורב כפר אל יטכ: היערכ שועכ לא בצר וכל מאמצי כח: אל תשאפ הלילה לעלות עמימ תחתמ: השמר אל תפנ אל אונ כי על זה בחרת מעני: הנ אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשימ: כל אדמ חזו בו אנוש יביט מרחוק: הנ אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: כי יגרע נטפי מימ יזקו מטר לאדו: אשר יזלו שחקימ ירעפו עלי אדמ רב: אפ אמ יבין מפרשי עב תשאות סכתו: הנ פרש עליו אורו ושרשי הימ כסה: כי במ ידי עמימ יתנ אכל למכביר: על כפימ כסה אור ויצו עליה במפגיע: יגיד עליו רעו מקנה אפ על עולה: אפ לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו: שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא: תחת כל השמימ ישרהו ואורו על כנפות הארצ: אחריו ישאג קול ירעמ בקול גאונו ולא יעקבמ כי ישמע קולו: ירעמ אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: כי לשלג יאמר הוא ארצ וגשמ מטר וגשמ מטרות עזו: ביד כל אדמ יחתומ לדעת כל אנשי מעשהו: ותבא חיה במו ארצ ובמעונותיה תשכנ: מנ החדר תבוא סופה וממזרימ קרה: מנשמת אל יתנ קרב ורחב מימ במוצק: אפ ברי יטריח עב יפיצ עננ אורו: והוא מסבות מתהפכ בתחבולות לפעלמ כל אשר יצומ על פני תבל ארצה: אמ לרשע אמ לארצו אמ לחסד ימצאהו: האזינה זאת איוב עמד והתבוננ נפלאות אל: התדע בשומ אלוה עליהם והופיע אור עננו: התדע על מפלשי עב מפלאות תמימ דעימ: אשר בגדיכ חמימ בהשקט ארצ מדרומ: תרקי עמו לשחקימ חזקימ כראי מוצק: הודיענו מה נאמר לו לא נערכ מפני חשכ: היספר לו כי אדבר אמ אמר איש כי יבלע: ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקימ ורוח עברה ותטהרמ: מצפונ זהב יאתה על אלוה נורא הוד: שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה: לכן יראוהו אנשימ לא יראה כל חכמי לב: ויענ יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: מי זה מחשיכ עצה במלינ בלי דעת: אזר נא כגבר חלצכ ואשאלכ והודיעני: איפה היית ביסדי ארצ הגד אמ ידעת בינה: מי שמ ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו: על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבנ פנתה: ברנ יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהימ: ויסכ בדלתימ ימ בגיחו מרחמ יצא: בשומי עננ לבשו וערפל חתלתו: ואשבר עליו חקי ואשימ בריח ודלתימ: ואמר עד פה תבוא ולא תסיפ ופא ישית בגאונ גליכ: המימיכ צוית בקר ידעתה שחר מקמו: לאחז בכנפות הארצ וינערו רשעימ ממנה: תתהפכ כחמר חותמ ויתיצבו כמו לבוש: וימנע מרשעימ אורמ ורועו רמה תשבר: הבאת עד נבכי ימ ובחקר תהומ התהלכת: הנגלו לכ שערי מות ושערי צלמות תראה: התבוננת עד רחבי ארצ הגד אמ ידעת כלה: אי זה הדרכ ישכנ אור וחשכ אי זה מקמו: כי תקחנו אל גבולו וכי תבינ נתיבות ביתו: ידעת כי אז תולד ומספר ימיכ רבימ: הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: אשר חשכתי לעת צר ליומ קרב ומלחמה: אי זה הדרכ יחלק אור יפצ קדימ עלי ארצ: מי פלג לשטפ תעלה ודרכ לחזיז קלות: להמטיר על ארצ לא איש מדבר לא אדמ בו: להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא: היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל: מבטנ מי יצא הקרח וכפר שמימ מי ילדו: כאבנ מימ יתחבאו ופני תהומ יתלכדו: התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח: התציא מזרות בעתו ועיש על בניה נתחמ: הידעת חקות שמימ אמ תשימ משטרו בארצ: התרימ לעב קולכ ושפעת מימ תכסכ: התשלח ברקימ וילכו ויאמרו לכ הננו: מי שת בטחות חכמה או מי נתנ לשכוי בינה: מי יספר שחקימ בחכמה ונבלי שמימ מי ישיכב: בצקת עפר למוצק ורגבימ ידבקו: התצוד ללביא טרפ וחית כפירימ תמלא: כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב: מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל: הידעת עת לדת

יעלי סלע חלל אילות תשמר: תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה: תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה: יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח: אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה: ישחק להמונ קריה תשאות נוגש לא ישמע: יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש: היאבה רים עבדכ אמ יליני על אבוסכ: התקשר רים בתלמ עבתו אמ ישדד עמקים אחריכ: התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעכ: התאמיני בו כי ישוב זרעכ וגרנכ יאספ: כנפ רננימ נעלסה אמ אברה חסידה ונצה: כי תעזב לארצ בציה ועל עפר תחממ: ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה תדושה: הקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה בלי פחד: כי השא אלוה חכמה ולא חלק לה בבניה: כעת במרומ תמריא תשחק לסוס ולרכבו: התנת לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה: התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק: ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: עליו תרנה אשפה להב חנית וכידו: ברעש ורגז ימא ארצ ולא יאמיני כי קול שופר: בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעמ שרים ותרועה: המבינתכ יאבר נצ יפרש כנפו לתימני: אמ על פכ יגביה נשר וכי ירימ קנו: סלע ישכנ ויתלננ על שנ סלע ומצודה: משמ חפר אכל למרחוק עיניו יביטו: ואפרחו יעלעו דמ ובאשר חללימ שמ הוא: ויענ יהוה את איוב ויאמר: הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה: ויענ איוב את יהוה ויאמר: הנ קלתי מה אשיבכ ידי שמתי למו פי: אחת דברתי ולא אענה ושתמי ולא אוסיף: ויענ יהוה את איוב מן סערה ויאמר: אזר נא כגבר חלציכ אשאלכ והודיעני: האפ תפר משפטי תרשיעני למענ תצדק: האפ זרוע כאל לכ ובקול כמחו תרעמ: עדה נא גאונ וגבה והוד והדר תלבש: הפע עברות אפכ וראה כל גאה והשפילהו: ראה כל גאה הכניעהו והדכ רשעים תחתמ: טמנמ בעפר יחד פניהם חבש בטמונ: וגמ אני אודכ כי תושע לכ ימינכ: הנה נא בהמות אשר עשיתי עמכ חציר כבקר יאכל: הנה נא כחו במותניו ואנו בשרירי בטנו: יחפצ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו: עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו: כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שמ: תחת צאלימ ישכב בסתר קנה ובצה: יסכהו צאלימ צללו יסבוהו ערבי נחל: הנ יעשק נהר לא יחפז יבטח כי יגיח ירדנ אל פיהו: בעיניו יקחנו במקשים יקב אפ: תמשכ לויננ בחכה ובחבל תשקיע לשנו: התשימ אגמונ באפו ובחוח תקוב לחיו: הירבה אליכ תחנונימ אמ ידבר אליכ רכות: היכרת ברית עמכ תקחנו לעבד עולמ: התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיכ: יכרו עליו חברימ יחצוהו בין כנענימ: התמלא בשכות עורו ובצלצל דגימ ראשו: שימ עליו כפכ זכר מלחמה אל תוספ: הנ תחלתו נכזבה הגמ אל מראיו יטל: לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: מי הקדימני ואשלמ תחת כל השמימ לי הוא: לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחינ ערכו: מי גלה פני לבושו בכפל חוטנו מי יבוא: דלתי פניו מי פתח סביבותי שניו אימה: גאוה אפיקי מגמי סגור חותמ צר: אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם: איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו: עטישתי תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: מפיו לפידימ יהלכו כידודי אש יתמלטו: מנחיריו יצא עשנ כדוד נפוח ואגמונ: נפשו גחלימ תלהט ולהב מפיו יצא: בצוארו יליני עז ולפניו תדוצ דאבה: מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט: לבו יצוק כמו אבנ ויצוק כפלח תחתית: משתו יגורו אלימ משברימ יתחטאו: משיגהו חרב בלי תקומ חנית מסע ושריה: יחשב לתבנ ברזל לעצ רקבונ נחושה: לא יבריחנו בנ קשת לקש נהפכו לו אבני קלע: כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידו: תחתיו חדודי חרש ירפד חרוצ עלי טיט: ירתיח כסיר מצולה ימ ישימ כמרקחה: אחריו יאיר נתיב יחשב תהומ לשיבה: אינ על עפר משלו העשו לבלי חת: את כל גבה יראה הוא מלכ על כל בני שחצ: ויענ איוב את יהוה ויאמר: ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממכ מזמה: מי זה מעלימ עצה בלי דעת לכנ הגדתי ולא אבינ נפלאות ממני ולא אדע: שמע נא ואנכי אדבר אשאלכ והודיעני: לשמע אזנ שמעתיכ ועתה עיני ראתכ: על כנ אמאס ונחמתי על עפר ואפר: ויהי אחר דבר יהוה את הדבריימ האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בכ ובשני

רעיק כי לא דברתמ אלי נכונה כעבדי איוב: ועתה קחו לכמ שבעה פרימ ושבעה אילימ ולכו אל עבדי איוב והעליתמ עולה בעדכמ ואיוב עבדי יתפלל עליכמ כי אמ פניו אשא לבלתי עשות עמכמ נבלה כי לא דברתמ אלי נכונה כעבדי איוב: וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויספ יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפנימ ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזמ זהב אחד: ויהוה ברכ את אחריית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאנ וששת אלפימ גמלימ ואלף צמד בקר ואלף אתונות: ויהי לו שבענה בנימ ושלוש בנות: ויקרא שמ האחת ימימה ושמ השנית קציעה ושמ השלישית קרנ הפוכ: ולא נמצא נשימ יפות כבנות איוב בכל הארצ ויתנ להם אביהם נחלה בתוכ אחיהם: ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות: וימת איוב זקנ ושבע ימימ:

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיינ: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהוב: משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בכ נזכירה דדיך מיינ מישרים אהוב: שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמיים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהריים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: אמ לא תדעי לך היפה בנשימי צאי לך בעקבי הצאנ ורעי את גדיתך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: נאוו לחייך בתריים צוארכ בחרוזימי: תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: צרור המר דודי לי בין שדי ילינ: אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: הנכ יפה רעיתי הנכ יפה עיניך יונימ: הנכ יפה דודי אפ נעים אפ ערשנו רעננה: קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותימי: אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כוששנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אמ תעירו ואמ תעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החורכים: ענה דודי ואמר לי קומי לכ רעיתי יפתי ולכי לכ: כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנימ נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה חטטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לכ: יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוו: אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבליים כרמיים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנימי: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר: על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי: אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי: מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אמ תעירו ואמ תעוררו את האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפתח בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: הנכ יפה רעיתי הנכ יפה עיניך יונימ מבעד לצמתך שערכ כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: שניכ כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתתי ומדבריי נאוו כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל דויד צוארכ בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנימי: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: כלך יפה רעיתי ומומ אינ בכ: אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרמי: לבבתי אחתי כלה לבבתיני באחד מעיניך באחד ענק מצורניכ: מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיינ וריח שמניך מכל בשמימי: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון: גג נעול אחתי כלה גג נעול מעיני חתומ: שלחתי פרדס רמונימ עם פרי מגדים כפרים עם נרדימי: נרד וכרכמ קנה וקנמונ עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמימי: מעיני נגימ באר מימ חיימ ונזלימ מן לבנון: עורי צפונ ובואי תימנ הפיחי גני יזלו בשמימי יבא דודי לגנו ויאכל

פרי מגדיו: באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עמ בשמי אכלתי יערי עמ דבשי שתיתי ייני עמ חלבי אכלו רעימי שתו ושכרו דודימי: אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטננמי: דודי שלח ידו מן החר ומועי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרימי הסבבימי בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אמ תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודכ מדוד היפה בנשימי מה דודכ מדוד שככה השבעתנו: דודי צח ואדומ דגול מרבבה: ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו כיונימי על אפיקי מימי רחצות בחלב ישובות על מלאת: לחיו כערוגות הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנימי נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאימי בתרשישי מעיו עשת שנ מעלפת ספירימי: שוקיו עמודי שש מיסדימי על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזימי: חכו ממתיקימי וכלו מחמדימי זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: אנה הלכ דודכ היפה בנשימי אנה פנה דודכ ונבקשנו עמכ: דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנימי וללקט שושנימי: אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנימי: יפה את רעיתי כתרה נאוה כירושלם אימה כנדגלות: הסבי עינימי מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזימי שגלשו מן הגלעד: שניכ כעדר הרחלים צעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אני בהם: כפלח הרמון רקתכ מבעד לצמתכ: ששימי המה מלכות ושמינימי פילגשימי ועלמות אני מספר: אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשימי ויהללוה: מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנימי: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: שובי שובי השולמימי שובי שובי ונחזה בכ מה תחזו בשולמימי כמחלת המחנימי: מה יפו פעמיכי בנעלימי בת נדיב חמוקי ירכיכ כמו חלאימי מעשה ידי אמני: שררכ אגנ הסהר אל יחסר המזג בטנכ ערמת חטימ סוגה בשושנימי: שני שדיכ כשני עפרימי תאמי צביה: צוארכ כמגדל השנ עיניכ ברכות בחשבונ על שער בת רבימי אפכ כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשכ עליכ ככרמל ודלת ראשכ כארגנו מלכ אסור ברהטימי: מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגימי: זאת קומתכ דמתה לתמר ושדיכ לאשכולות: אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסנימי ויהיו נא שדיכ כאשכולות הגפן וריח אפכ כתפוחימי: וחככ כיינ הטוב הולכ לדודי למישרימי דובב שפתי ישינימי: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרימי: נשכימה לכרמימי נראה אמ פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונימי שמ אתנ את דדי לכ: הדודאימי נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדימי חדשימי גמי ישינימי דודי צפנתי לכ: מי יתנכ כאח לי יונק שדי אמי אמצאכ בחוצ אשקכ גמי לא יבוזו לי: אנהגכ אביאכ אל בית אמי תלמדימי אשקכ מיינ הרקח מעסיס רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעירו את האהבה עד שתחפצי: מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיכ שמה חבלתכ אמכ שמה חבלה ילדתכ: שימיני כחותמי על לבכ כחותמי על זרועכ כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מימי רבימי לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אמ יתנ איש את כל הונ ביתו באהבה בוז יבוזו לו: אחות לנו קטנה ושדימי אינ לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה: אמ חומה היא נבנה עליה טירת כספ ואמ דלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיני כמוצאת שלום: כרמי היה לשלמה בבעל המון נתנ את הכרם לנטרימי איש יבא בפריו אלפ כספ: כרמי שלי לפני האלפ לכ שלמה ומאתימי לנטרימי את פרי: היושבת בגנימי חברימי מקשיבימי לקולכ השמיעיני: ברח דודי ודמה לכ לצבי או לעפר האילימי על הרי בשמימי:

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילכ איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתיים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניו: וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה: ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרכ לשוב אל ארץ יהודה: ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכה שבה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עמ המתיים ועמדי: יתן יהוה לכם ומצאנ מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך: ותאמר נעמי שבה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשימ: שבה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תענגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכך כי יצאה בי יד יהוה: ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחר יבמתך: ותאמר רות אל תפגעי בי לעזוב לשוב מאחרי כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליני עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיפ כי המות יפריד ביני ובין: ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אלהי: ותלכנה שתייהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראנ לי מרא כי המר שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערימ: ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלימ אחר אשר אמצא חן בעיני ותאמר לה לכי בתי: ותלכ ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכ יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עמ נעמי משדה מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרימ אחר הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקינ עמ נערת: עיניך בשדה אשר יקצרו והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושית אחאשר ישאבון הנערים: ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיני להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארצ מולדתך ותלכי אל עמ אשר לא ידעת תמול שלשום: ישלם יהוה פעלך ותהי משכרכת שלמה מעמ יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתי וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם בני העמרים תלקט ולא תכלימוה: וגם של תשלן לה מן הצבתימ ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערימ: ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתיים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: ותאמר

רות המואביה גם כי אמר אלי עמ הנערים אשר לי תדבקי עד אמ כלו את כל הקציר אשר לי: ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עמ נערותי ולא יפגעו בכ בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה: ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותי הנה הוא זרה את גרנ השערים הלילה: ורחצת וסכת ושמנת שמתלכ עליך וירדתי הגרנ אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשי: ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: ותרד הגרנ ותעש ככל אשר צותה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתיו ותשכב: ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אמ דל ואמ עשיר: ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: ועתה כי אמנמ כי אמ גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: ליני הלילה והיה בבקר אמ יגאלך טוב יגאל ואמ לא יחפץ לגאלך וגאלתיכ אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרומ יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרנ: ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחזי בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר: ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקמ אל חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר תדעיני איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אמ כלה הדבר היום: ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלגי אלמני ויסר וישב: ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאליםל מכרה נעמי השבה משדה מואב: ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישיבים ונגד זקני עמי אמ תגאל גאל ואמ לא יגאל הגידה לי ואדע כי אינ זולתך לגאול ואנכי אחריי ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פנ אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: וזאת לפנני בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלפ איש נעלו ונתנ לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלפ נעלו: ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדימ אתמ היום כי קניתי את כל אשר לאליםל ואת כל אשר לכליונ ומחלונ מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשת מחלונ קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעמ אחיו ומשער מקומו עדימ אתמ היום: ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדימ יתנ יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתנ יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתנ יהוה לה הריונ ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנימ: ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרו: וחצרו הוליד את רמ ורמ הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ושלמונ הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

איכה ישבה בדד העיר רבתי עמ היתה כאלמנה רבתי בגוימ שרתי במדינות היתה למס: בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחי אינה לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיביה: גלתה יהודה מעני ומרע עבדה היא ישבה בגוימ לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים: דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממינ כהניה נאנחמי בתולתיה נוגות והיא מר לה: היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילימ לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודפ: זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואינו עוזר לה ראוה צרימ שחקו על משבתה: חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גמ היא נאנחה ותשב אחור: טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאימ אינ מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוימ באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לכ: כל עמה נאנחמי מבקשימ לחם נתנו מחמודיהמ באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לוא אליכמ כל עברי דרך הביטו וראו אמ יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ממרומ שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה: נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קומ: סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מימי כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממינ כי גבר אויב: פרשה ציון בידיה אינ מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביבי ציון היתה ירושלם לנדה ביניהם: צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמימ וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: קראתי למאהבי המה רמוני כהני זקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם: ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוצ שכלה חרב בבית כמות: שמעו כי נאנחה אני אינ מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי: איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמימ ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדמ רגליו ביום אפו: בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארצ חלל ממלכה ושריה: גדע בחרי אפ כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב: דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עיני באהל בת ציון שפך כאש חמתו: היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה: ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכו יהוה בציון מועד ושבת וינאצ בזעמ אפו מלך וכהן: זנח אדני מזבחו נאב מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד: חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קול אויב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוימ אינ תורה גמ נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשמ חגרו שקימ הורידו לארץ ראש בתולת ירושלם: כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטפ עולל ויונק ברחבות קריה: לאמתמ יאמרו איה דגן ויין בהתעטפמ כחלל ברחבות עיר בהשתפכ נפשם אל חיק אמתמ: מה אעודכ מה אדמה לכ הבת ירושלם מה אשוה לכ ואנחמכ בתולת בת ציון כי גדול כימ שברכ מי ירפא לכ: נביאיכ חזו לכ שוא ותפל ולא גלו על עונכ להשיב שביטכ ויחזו לכ משאות שוא ומדוחימ: ספקו עליכ כפימ כל עברי דרך שרקו וינעו ראשמ על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארצ: פצו עליכ פיהם כל אויביכ שרקו ויחרקו שנ אמרו בלענו אכ זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: עשה יהוה אשר זממ בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליכ אויב הרימ קרן צריכ: צעק לבמ אל אדני חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יוממ ולילה אל תתני פוגת לכ אל תדמ בת עינכ:

קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמימ לבכ נכח פני אדני שאי אליו כפכי על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אמ תאכלנה נשימ פרימ עללי טפחמ אמ יהרג במקדש אדני כהנ ונביא: שכבו לארצ חוצות נער וזקנ בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביומ אפכ טבחת לא חמלת: תקרא כיומ מועד מגורי מסביב ולא היה ביומ אפ יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורבייתי איבי כלמ: אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: אותי נהג וילכ חשכ ולא אור: אכ בי ישב יהפכ ידו כל היום: בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: בנה עלי ויקפ ראש ותלאה: במחשכימ הושיבני כמתי עולמ: גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: גמ כי אזעק ואשוע שתמ תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה: דב ארב הוא לי אריה במסתרימ: דרכי סורר ויפשחני שמני שממ: דרכ קשתו ויציבני כמטרא לחצ: הביא בכליותי בני אשפתו: הייתי שחק לכל עמי נגינתמ כל היום: השביעני במרורימ הרוני לענה: ויגרס בחצצ שני הכפישני באפר: ותזנח משלומ נפשי נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: זכר עניי ומרודי לענה וראש: זכור תזכור ותשיח עלי נפשי: זאת אשיב אל לבי על כנ אוחיל: חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמי: חדשימ לבקרימ רבה אמונתכ: חלקי יהוה אמרה נפשי על כנ אוחיל לו: טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודוממ לתשועת יהוה: טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: ישב בדד וידמ כי נטל עליו: יתנ בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתנ למכהו לחי ישבע בחרפה: כי לא יזנח לעולמ אדני: כי אם הוגה ורחמ כרב חסדו: כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: לדכא תחת רגליו כל אסירי ארצ: להטוט משפט גבר נגד פני עליו: לעות אדמ בריבו אדני לא ראה: מי זה אמר ותהי אדני לא צוה: מפי עליונ לא תצא הרעות והטוב: מה יתאוונ אדמ חי גבר על חטאו: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: נשא לבבנו אל כפימ אל אל בשמימ: נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: סכתה באפ ותרדפנו הרגת לא חמלת: סכותה בעננ לכ מעבור תפלה: סחי ומאוס תשימנו בקרב העמימ: פצו עלינו פיהמ כל איבינו: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: פלגי מימ תרד עיני על שבר בת עמי: עיני נגרה ולא תדמה מאינ הפגות: עד יסקיפ וירא יהוה משמימ: עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כצפור איבי חנמ: צמתו בבור חיי וידו אבנ בי: צפו מימ על ראשי אמרתי נגזרתי: קראתי שמכ יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל תעלמ אזנכ לרוחתי לשועתי: קרבת ביומ אקראכ אמרת אל תירא: רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי: ראיתה כל נקמתמ כל מחשבתמ לי: שמעת חרפתמ יהוה כל מחשבתמ עלי: שפתי קמי והגיונמ עלי כל היום: שבתמ וקימתמ הביטה אני מנגינתמ: תשיב להמ גמול יהוה כמעשה ידיהמ: תתנ להמ מגנת לב תאלתכ להמ: תרדפ באפ ותשמידמ מתחת שמי יהוה: איכה יועמ זהב ישנא הכתמ הטוב תשתכננה אבני קדש בראש כל חוצות: בני ציונ היקרימ המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: גמ תנינ חלצו שד היניקו גוריהנ בת עמי לאכזר כי ענימ במדבר: דבק לשונ יונק אל חכו בצמא עולליקמ שאלו לחמ פרש אינ להמ: האכלימ למעדינמ נשמו בחוצות האמנימ עלי תולע חבקו אשפתות: ויגדל עונ בת עמי מחטאת סדמ ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידימ: זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצמ מפנינימ ספיר גזרתמ: חשכ משחור תארמ לא נכרו בחוצות צפד עורמ על עצממ יבש היה כעצ: טובימ היו חללי חרב מחללי רעב שהמ יזובו מדקרימ מתנובת שדי: ידי נשימ רחמניות בשלו ילדיהנ היו לברות למו בשבר בת עמי: כלה יהוה את חמתו שפכ חרון אפו ויצת אש בציונ ותאכל יסודתיה: לא האמינו מלכי ארצ וכל ישרי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלמ: מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכימ בקרבה דמ צדיקימ: נעו עורמ בחוצות נגאלו בדמ בלא יוכלו יגעו בלבשיהמ: סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גמ נעו אמרו בגוימ לא יוסיפו לגור: פני יהוה חלקמ לא יוסיפ להביטמ פני כהנימ לא נשאו זקנימ לא חננו: עודינה תכלינה עיינינו אל עזרתנו הבל בצפינתו צפינו אל גוי לא יושע: צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: קלימ היו רדפינו מנשרי שמימ על ההרימ דלקנו במדבר ארבו לנו:

רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגויים: שיש
ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוצ גמ עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: תמ
עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך: זכר
יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרימ בתינו לנכרימ:
יתומימ היינו אינ אב אמתינו כאלמות: מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו:
על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: מצרימ נתנו יד אשור לשבע לחמ: אבתינו
חטאו אינמ אנחנו עונתימ סבלנו: עבדימ משלו בנו פרק אינ מידמ: בנפשנו
נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשימ
בציון ענו בתלת בערי יהודה: שרימ בידמ נתלו פני זקנימ לא נהדרו: בחורימ
טחונ נשאו ונערימ בעצ כשלו: זקנימ משער שבתו בחורימ מנגינתמ: שבת משוש
לבנו נהפך לאבל מחלנו: נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו: על זה היה
דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששממ שועלימ הלכו בו: אתה יהוה
לעולמ תשב כסאך לדר ודור: למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארכ ימימ: השיבנו
יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדמ: כי אמ מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש: דור הלך ודור בא והארץ לעולמ עמדת: וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שמ: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל הימ והימ איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שמ המ שבים ללכת: כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אֵזן משמע: מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמימי אשר היה מלפננו: אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עמ שיהיו לאחרנה: אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: דברתי אני עמ לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי ברב חכמה רב כעס ויוסיפ דעת יוסיפ מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי למשוכ ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לפני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמי: עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עצ כל פרי: עשיתי לי ברכות מימי להשקות מהם יער צומח עצי: קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלתי מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אפ חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשהו: וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון לחכם עמ הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עמ הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו גם זה הבל ורעה רבה: כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: כי מי יאכל ומי יחוש חוצ ממני: כי לאדם שטוב לפני נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן עיני לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח: לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוי: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוע ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: עת להשליכ אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליכ: עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: מה יתרון העושה באשר הוא עמל: ראיתי את הענין אשר נתן אלהים

לבני האדם לענות בו: את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי
 אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: ידעתי
 כי אני טוב במ כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו: וגם כל האדם שיאכל ושתה
 וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא
 יהיה לעולם עליו אינו להוסיף וממנו אינו לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: מה
 שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדפ: ועוד ראיתי
 תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: אמרתי אני
 בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה
 שם: אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה
 המה להם: כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה
 כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אינו כי הכל הבל: הכל
 הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: מי יודע רוח בני
 האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ: וראיתי כי
 אינו טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה
 שיהיה אחריו: ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש
 והנה דמעת העשקים ואינו להם מנוח ומיד עשקיהם כח ואינו להם מנוח: ושבתי
 אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה: וטוב משניהם את
 אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש:
 וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם
 זה הבל ורעות רוח: הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא כי נחת
 ממלא חפניו עמל ורעות רוח: ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש: יש אחד
 ואינו שני גם בן ואח אינו לו ואינו קצ לכל עמלו גם עניו לא תשבע עשר ולמי
 אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל ועניו רע הוא: טובים השנים מן
 האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקימ את חברו ואילו
 האחד שיפול ואינו שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחמ להם ולאחד איך יחמ:
 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק: טוב ילד
 מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: כי מבית הסורים יצא
 למלך כי גם במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש
 עמ הילד השני אשר יעמד תחתיו: אינו קצ לכל העמ לכל אשר היה לפניו גם
 האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח: שמר רגליך כאשר תלך אל
 בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי איננו יודעים לעשות רע: אל
 תבהל על פיק ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים
 ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: כי בא החלום ברב עניו וקול כסיל
 ברב דבריו: כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אינו חפץ בכסילים
 את אשר תדר שלם: טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: אל תתן את פיק
 לחטאי את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים
 על קולך וחבל את מעשה ידיך: כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את
 האלהים ירא: אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על
 החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהימי עליהם: ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה
 נעבד: אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמונו לא תבואה גם זה הבל: ברבות
 הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראיתי עניו: מתוקה שנת העבד
 אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש רעה חולה
 ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: ואבד העשר ההוא בעניו רע
 והוליד בן ואינו בידו מאומה: כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא
 ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך
 ומה יתרון לו שיעמל לרוח: גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף:
 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו
 שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם כל
 האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסימו והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו
 ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים

מענה בשמחת לבו: יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: אמ יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה אלף שנים פעמיים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי מה יותר לחכמ מן הכסיל מה לעני יודע להלכ נגד החיים: טוב מראה עיניי מהלכ נפש גם זה הבל ורעות רוח: מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדני עמ שהתקפי ממנו: כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש: טוב שם משמנ טוב ויום המות מיום הולדו: טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב: לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארכ רוח מגבה רוח: אל תבהל ברוח לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: אל תאמר מה היה עמימי הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה בצל הכסף על זה: טובה חכמה עמי נחלה ויתר לראי השמש: כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונ דעת החכמה תחיה בעליה: ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עת: טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: החכמה תעז לחכמ מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי אדם אינ צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים: כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים: מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: אני פי מלכ שמור ועל דברת שבועת אלהים: אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: באשר דבר מלכ שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: אינ אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואינ שלטון ביום המות ואינ משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: ובכנ ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: אשר אינ נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע

אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: ושבחתי אני את השמחה אשר אינו טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיני איננו ראה: וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא: כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אינו יודע האדם הכל לפניו: הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטורח ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המות: כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואינו עוד להם שכר כי נשכח זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אינו להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: לכ אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים עמ אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבל אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבל כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: כל אשר תמצא ידך לעשות בכח עשה כי אינו מעשה וחשבונו ודעתו חכמה בשאל אשר אתה הלך שמה: שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלימ המרוצ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם: כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחוזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילי: טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה: זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: וגם בדרכי כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: יש רעה ראיתי תחת השמש כשגה שיצא מלפני השליט: נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישוב: ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: חפר גומצ בו יפול ופרצ גדר ישכנו נחש: מסיע אבניו יעצב בהם בוקע עצים יסכן במ: אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: אם יש הנחש בלוא לחש ואינו יתרון לבעל הלשון: דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: והסכל ירבה דבריו לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: אי לכ ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: אשריך ארץ שמלכך בנ חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידיך ידלף הבית: לשחוק עשים לחם ויני ישמח חיים והכסף יענה את הכל: גם במדע מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר: שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עצ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העצ שם יהוא: שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: כאשר אינך יודע מה דרכ הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או

זה ואמ שניהם כאחד טובים: ומתוק האור וטוב לעינינו לראות את השמש: כי אמ שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: שמח בחור בילדותי ויטיב לבב בימי בחורותי והלכ בדרכי לבב ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: והסר כעס מלבבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל: וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אינ לי בהם חפץ: עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתיים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: גם מגבה יראו וחתחתיים בדרכ וינאצ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרצ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרצ הגלגל אל הבור: וישב העפר על הארצ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העמ ואזנ וחקר תקנ משלימים הרבה: בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרימים הרבה אינ קצ ולהג הרבה יגעת בשר: סופ דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אמ טוב ואמ רע:

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: בימימם ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמיים ושרי המדינות לפניו: בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימימם רבימם שמונימם ומאת יומם: ובמלואת הימימם האלה עשה המלך לכל העמם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימימם בחצר גנת ביתן המלך: חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוצ וארגמן על גילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלימם מכלימם שונימם ויינ מלכות רב כיד המלך: והשתיה כדת אינן אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשימם בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך בינן אמר למהומן בזאת חרבונא בגתא ואבגנתא זתר וכרכס שבעת הסריסימם המשרתימם את פני המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמימם והשרימם את יפיה כי טובת מראה היא: ותמאנן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסימם ויקצפן המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר המלך לחכמימם ידעי העתימם כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודינ: והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכנ שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבימם ראשנה במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסימם: ויאמר מומכנ לפני המלך והשרימם לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרימם ועל כל העמימם אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה על כל הנשימם להביות בעליהן בעיניהן באמרמם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפני ולא באה: והיומם הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיונן וקצפן: אמר על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגמם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשימם יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: וייטב הדבר בעיני המלך והשרימם ויעש המלך כדבר ממוכנ: וישלח ספרימם אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עמ ועמ כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשונו עמו: אחר הדבריי האלה כשכ חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתי יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ויפקד המלך פקדימם בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשימם אל יד הגא סריס המלך שמר הנשימם ונתנו תמרוקיהן: והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: אשר הגלה מירושלם עמ הגלה אשר הגלתה עמ יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ויהי אמנן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אינן לה אב ואמם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשימם: ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשימם: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יומם ויומם מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשימם לדעת את שלומם אסתר ומה יעשה בה: ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקצ היות לה כדת הנשימם שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשימם בשמנן המר וששה חדשימם בבשמימם ובתמרוקי הנשימם: ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יתנן לה לבוא עמה מבית הנשימם עד בית המלך: בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשימם שני אל יד שעשגן סריס המלך שמר הפילגשימם לא תבוא עוד אל המלך כי אמר חפצ

בה המלך ונקראה בשם: ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אמ את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה: ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישמ כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתנ משאת כיד המלך: ובהקבצ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: אינ אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: בימימ ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצפ בגתנ ותרש שני סריסי המלך משמרי הספ ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עצ ויכתב בספר דברי הימימ לפני המלך: אחר הדבריי האלה גדל המלך אחשורוש את המנ בנ המדתא האגגי וינשאהו וישמ את כסאו מעל כל השריי אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעיי ומשתחויי להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ויהי באמרם אליו יום ויומ ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: וירא המנ כי אינ מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המנ חמה: וישב בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עמ מרדכי: ויבקש המלך להשיב את כל היהודיי אשר בכל מלכות אחשורוש עמ מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתימ עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המנ מיומ ליומ ומחדש לחדש שנימ עשר הוא חדש אדר: ויאמר המנ למלך אחשורוש ישנו עמ אחד מפזר ומפרד בין העמימ בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל עמ ואת דתי המלך אינמ עשימ ולמלך אינ שוה להניחם: אמ על המלך טוב יכתב לאבדמ ועשרת אלפימ ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בנ המדתא האגגי צרר היהודיי: ויאמר המלך להמן הכסף נתון לכ והעמ לעשות בו כטוב בעיניכ: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המנ אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עמ ועמ מדינה ומדינה ככתבה ועמ ועמ כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: ונשלוח ספרימ ביד הרצימ אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודיי מנער ועד זקן טפ ונשימ ביומ אחד בשלושה עשר לחדש שנימ עשר הוא חדש אדר ושללמ לבוא: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמימ להיות עתדימ ליומ הזה: הרצימ יצאו דחופיימ בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה: ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוכ העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך כי אינ לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל מדינה ומדינה מקומ אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודיי וצומ ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבימ: ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדימ להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר להתכ מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא התכ אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המנ לשקול על גנזי המלך ביהודיימ לאבדמ: ואת פתשגן כתב הדת אשר נתנ בשושן להשמידמ נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ויבוא התכ ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתכ ותצוהו אל מרדכי: כל עבדי המלך ועמ מדינות המלך יודעימ אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט

לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: לכ כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערכי אצומ כן ובכנ אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר: והיה ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: והיה כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה המלך מה לכ אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לכ: ותאמר אסתר אמ על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה היינ מה שאלתך וינתן לכ ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ויאמר המן אפ לא הביאה אסתר המלכה עמ המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עמ המלך: וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עצ גבה חמשיים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עמ המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העצ: בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על גתנאם ותרש שני סריסי המלך משמרי הספ אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העצ אשר הכין לו: ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפצ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפצ המלך לעשות יקר יותר ממני: ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפצ ביקרו: יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ונתנו הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמיים והלבשו את האיש אשר המלך חפצ ביקרו והרכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפצ ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפצ ביקרו: וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויבא המלך והמן לשותות עמ אסתר המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היינ מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לכ ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי

חנ בעיניך המלך ואמ על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי
 נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי
 כי אינ הציר שוה בנצח המלך: ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי
 הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב המנ
 הרע הזה והמנ נבעת מלפני המלך והמלכה: והמלך קמ בחמתו ממשטה היינ אל
 גנת הביתנ והמנ עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו
 הרעה מאת המלך: והמלך שב מגנת הביתנ אל בית משטה היינ והמנ נפל על
 המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגמ לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר
 יצא מפי המלך לפני המנ חפ: ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גמ
 הנה העצ אשר עשה המנ למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המנ גבה
 חמישים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: ויתלו את המנ על העצ אשר הכין למרדכי
 וחמת המלך שככה: ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית
 המנ צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר
 המלך את טבעתו אשר העביר מהמנ ויתנה למרדכי ותשמ אסתר את מרדכי
 על בית המנ: ותוספ אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבכ ותתחנן
 לו להעביר את רעת המנ האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: ויושט
 המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקמ אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אמ
 על המלך טוב ואמ מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו
 יכתב להשיב את הספרים מחשבת המנ בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את
 היהודים אשר בכל מדינות המלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא
 את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר
 המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המנ נתתי לאסתר ואתו תלו על העצ על
 אשר שלח ידו ביהודיים: ואתמ כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך
 וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתמו בטבעת המלך אינ
 להשיב: ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה
 ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות
 ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ומדינה
 ככתבה ועמ ועמ כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם: ויכתב בשם המלך
 אחשוורוש ויחתמ בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכס
 האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל
 ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עמ ומדינה הצרים אתמ טפ
 ונשימ ושללם לבו: ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש
 שנים עשר הוא חדש אדר: פתשג הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי
 לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: הרצים רכבי
 הרכס האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
 הבירה: ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וחוור ועטרת זהב גדולה
 ותכריכ בוצ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה ושמחה
 וששן ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו
 מגיע שמחה וששון ליהודים משטה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייהדים כי
 נפל פחד היהודים עליהם: ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום
 בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט
 בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם
 בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם
 כי נפל פחדם על כל העמים: וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
 המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: כי גדול
 מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: ויכו
 היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם: ובשושן
 הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת
 אספתא: ואת פורתא ואת אדליא ואת אריתא: ואת פרמשתא ואת אריסי
 ואת ארדי ואת וזיתא: עשרת בני המנ בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה

לא שלחו את ידמ: ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלכ: ויאמר המלכ לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המנ בשאר מדינות המלכ מה עשו ומה שאלתכ וינתנ לכ ומה בקשתכ עוד ותעש: ותאמר אסתר אמ על המלכ טוב ינתנ גמ מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המנ יתלו על העצ: ויאמר המלכ להעשות כנ ותנתנ דת בשושן ואת עשרת בני המנ תלו: ויקהלו היהודים אשר בשושן גמ ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידמ: ושאר היהודים אשר במדינות המלכ נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידמ: ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: על כן היהודים הפרוזים הישיבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלכ אחשורוש הקרובים והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: כי המנ בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: ובבאה לפני המלכ אמר עמ הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העצ: על כן קראו לימים האלה פורים על שמ הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלויים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסופ מזרעם: ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקפ לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: וישם המלכ אחשורוש מס על הארץ ואיי הימ: וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלכ הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלכ אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארצ שנער בית אלהי ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמי: ילדי אשר אינ בהם כל מאומ וטובי מראה ומשכילי בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדי: וימנ להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיינ משתיו ולגדלם שנימ שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרכ ולמישאל מישכ ולעזריה עבד נגו: וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתג המלך וביינ משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמי לפני שר הסריסים: ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפמי מן הילדים אשר כגילכם וחיתבתם את ראשי למלך: ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: נס נא את עבדי ימי עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומימ ונשתה: ויראו לפניכ מראינו ומראה הילדים האכלים את פתג המלך וכאשר תראה עשה עמ עבדי: וישמע להם לדבר הזה וינסמ ימימ עשרה: ומקצת ימימ עשרה נראה מראה טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתג המלך: ויהי המלצר נשא את פתגם ויינ משתיהם ונתן להם זרענימ: והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבינ בכל חזון וחלמות: ולמקצת הימימ אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמימ האשפים אשר בכל מלכותו: ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך: ובשנת שתימ למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ויאמר המלך לקרא לחרטמימ ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך חלומ חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמינ חיי אמר חלמא לעבדיכ ופשרא נחוא: ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הנ לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמינ תתעבדון ובתיכונ נולי יתשמונ: והנ חלמא ופשרה תהחונ מתנן ונבזה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להנ חלמא ופשרה החוני: ענו תנינות ואמרינ מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוי: ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבני כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: די הנ חלמא לא תהודעוני חדה היא דתכונ ומלה כדבה ופשיה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתא להנ חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: ענו כשדיא קדם מלכא ואמרינ לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא ויכל להחויא כל קבל די כל מלכ רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטמ ואשפ וכשדי: ומלתא די מלכא שאל יקירה ואחרנ לא איתי די יחונה קדם מלכא להנ אלהינ די מדרהונ עמ בשרא לא איתוהי: כל קבל דנה מלכא בנס וקצפ שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: ודתא נפקת וחכימיא מתקטלינ ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: באדינ דניאל התיב עטא וטעמ לאריוכ רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: ענה ואמר לאריוכ שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדינ מלתא הודע אריוכ לדניאל: ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן יתנ לה ופשרא להחויא למלכא: אדינ דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: ורחמינ למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יתבדון דניאל וחברוהי עמ שאר חכימי בבל: אדינ לדניאל בחזוא די ליליא רזה גלי אדינ דניאל ברכ לאלה שמיא: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברכ מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימינ ומנדעא לידעי בינה:

הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא: לכ אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכענ הודעתי די בעינא מנכ די מלת מלכא הודעתנא: כל קבל דנה דניאל על על אריכו די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדמ מלכא ופשרא למלכא אחוא: אדינ אריכו בהתבהלה הנעל לדניאל קדמ מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מנ בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתיכ כהל להודעתי חלמא די חזית ופשרה: ענה דניאל קדמ מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימינ אשפינ חרטמינ גזרינ יכלינ להחוויה למלכא: ברמ איתי אלה בשמיא גלא רזינ והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמכ וחזוי ראשכ על משכבכ דנה הוא: אתנה מלכא רעיונכ על משכבכ סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעכ מה די להוא: ואנה לא בחכמה די איתי בי מנ כל חייא רזא דנה גלי לי להנ על דברת די פשרא למלכא יהודעונ ורעיוני לבבכ תנדע: אתנה מלכא חזה הוית ואלו צלמ חד שגיא צלמא דכנ רב וזויה יתיר קאמ לקבלכ ורוה דחיל: הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: שקוהי די פרזל רגלוהי מנהונ די פרזל ומנהונ די חספ: חזה הוית עד די התגזרת אבנ די לא בידינ ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון: באדינ דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מנ אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא: דנה חלמא ופשרה נאמר קדמ מלכא: אתנה מלכא מלכ מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יחב לכ: ובכל די דארינ בני אנשא חיות ברא ועופ שמיא יחב ביכד והשלטכ בכלהון אתנה הוא ראשה די דהבא: ובתרכ תקומ מלכו אחרי ארעא מנכ ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא: ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלינ תדק ותרע: ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהונ חספ די פחר ומנהונ פרזל מלכו פליגה תהוה ומנ נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחספ טינא: ואצבעת רגליא מנהונ פרזל ומנהונ חספ מנ קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה: די חזית פרזלא מערב בחספ טינא מתערבי להון בזרע אנשא ולא להון דבקינ דנה עמ דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עמ חספא: וביומיהון די מלכיא אנונ יקימ אלה שמיא מלכו די לעלמינ לא תתחבל ומלכותה לעמ אחרנ לא תשתבק תדק ותסיפ כל אלינ מלכותא והיא תקומ לעלמיא: כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבנ די לא בידינ והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימנ פשרה: באדינ מלכא נבוכדנצר נפל על אנפווה לדניאל סגד ומנחה וניחחני אמר לנסכה לה: ענה מלכא לדניאל ואמר מנ קשט די אלהכנו הוא אלה אלהינ ומרא מלכני וגלה רזינ די יכלת למגלא רזה דנה: אדינ מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגינא יחב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנינ על כל חכימי בבל: ודניאל בעא מנ מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרכ מישכ ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא: נבוכדנצר מלכא עבד צלמ די דהב רומה אמינ שתינ פתיה אמינ שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל: ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקימ נבוכדנצר מלכא: באדינ מתכנשינ אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקימ נבוכדנצר מלכא וקאמינ לקבל צלמא די הקימ נבוכדנצר: וכרוזא קרא בחיל לכונו אמרינ עממיא אמיא ולשניא: בעדנא די תשמעונו קל קרנא משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרינ סומפניה וכל זני זמרא תפלונו ותסגדונו לצלמ דהבא די הקימ נבוכדנצר מלכא: ומנ די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתונו נורא יקדתא: כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעינ כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרינ וכל זני זמרא נפלינ כל עממיא אמיא ולשניא סגדינ

לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאני ואכלו קרציהון די יהודיא: ענו ואמרינן לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמינ חיי: אתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרס שבכא פסנתרינ וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: ומנ די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתונ נורא יקדתא: איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרכ מישכ ועבד נגו גבריא אלכ לא שמו עליכ מלכא טעם לאלהיכ לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדינ: באדינ נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להייתה לשדרכ מישכ ועבד נגו באדינ גבריא אלכ היתיו קדמ מלכא: ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרכ מישכ ועבד נגו לאלהי לא איתכו פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדינ: כענ הנ איתכו עתידינ די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרינ וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והנ לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתונ נורא יקדתא ומנ הוא אלה די ישיבנכו מנ ידי: ענו שדרכ מישכ ועבד נגו ואמרינן למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנו על דנה פתגמ להתבוכ: הנ איתי אלהנא די אנחנו פלחין יכל לשיבונא מנ אתונ נורא יקדתא ומנ ידכ מלכא ישיב: והנ לא ידיע להוא לכ מלכא די לאלהיכ לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד: באדינ נבוכדנצר התמלי חמא וצלמ אנפוהי אשתנו על שדרכ מישכ ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה: ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרכ מישכ ועבד נגו למרמא לאתונ נורא יקדתא: באדינ גבריא אלכ כפתו בסרבליהון פטישיוון וכרבלתהון ולבשיוון ורמיו לגוא אתונ נורא יקדתא: כל קבל דנה מנ די מלת מלכא מתחפה אתונא אזא יתירא גבריא אלכ די הסקו לשדרכ מישכ ועבד נגו קטל המון שביא די נורא: וגבריא אלכ תלתהון שדרכ מישכ ועבד נגו נפלו לגוא אתונ נורא יקדתא מכפתינ: אדינ נבוכדנצר מלכא תוה וקמ בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתינ ענינ ואמרינן למלכא יציבא מלכא: ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרינ מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהינ: באדינ קרב נבוכדנצר לתרע אתונ נורא יקדתא ענה ואמר שדרכ מישכ ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדינ נפקי שדרכ מישכ ועבד נגו מנ גוא נורא: ומתכנשינ אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלכ די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרכ וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: ענה נבוכדנצר ואמר בריכ אלההון די שדרכ מישכ ועבד נגו די שלח מלאכה ושיב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להנ לאלההון: ומני שימ טעם די כל עמ אמה ולשנ די יאמר שלה על אלההון די שדרכ מישכ ועבד נגוא הדמינ יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרנ די יכל להצלה כדנה: באדינ מלכא הצלח לשדרכ מישכ ועבד נגו במדינת בבל: נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמאי ולשניא די דארינ בכל ארעא שלמכו יסנא: אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחיוה: אתוהי כמה רברבינ ותמהוהי כמה תקיפינ מלכותה מלכות עלמ ושלטנה עמ דר ודר: אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורעננ בהיכלי: חלמ חזית וידחלנני והרהרינ על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: ומני שימ טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני: באדינ עללינ חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעינ לי: ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר כשמ אלהי ודי רוח אלהינ קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: בלטשאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהינ קדישין בכ וכל רז לא אנס לכ חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילנ בגוא ארעא ורומה שגיא: רבה אילנא ותקפ ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסופ כל ארעא: עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא: חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מנ שמיא נחת: קרא בחיל וכן אמר גדו

אילנא וקצצו ענפיהו אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מנ תחתיהו וצפריא
מנ ענפיהו: ברמ עקר שרשויה בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די
ברא ובטל שמיא יצטבע ועמ חיותא חלקה בעשב ארעא: לבבה מנ אנושא ישנונ
ולבב חיהו יתיבה לה ושבעה עדני יחלפון עלוה: בגזרת עירינ פתגמא ומאמר
קדישינ שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן
די יצבא יתננה ושפל אנשימי יקימ עליה: דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר
ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא
להודעתי ואנתה כהל די רוח אלהינ קדישינ בכ: אדינ דניאל די שמה בלטשאצר
אשתוממ כשעה חדה ורעיניה יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא
אל יבהלכ ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיכ ופשרה לעריכ: אילנא די
חזית די רבה ותקפ ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא: ועפיה שפיר ואנבה
שניא ומזון לכלא בה תחתיהו תדור חיות ברא ובענפיהו ישכנן צפרי שמיא:
אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורביתכ רבת ומטת לשמיא ושלטנכ לסופ
ארעא: ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מנ שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברמ
עקר שרשויה בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא
יצטבע ועמ חיות ברא חלקה עד די שבעה עדני יחלפון עלוה: דנה פשרא
מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא: ולכ טרדינ מנ אנשא ועמ חיות
ברא להוה מדרכ ועשבא כתורין לכ יטעמונ ומטל שמיא לכ מצבעינ ושבעה
עדני יחלפון עליכ עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא
יתננה: ודי אמרו למשבק עקר שרשויה די אילנא במלכותכ לכ קימה מנ די תנדע
די שלטנ שמיא: להנ מלכא מלכי ישפר עליכ וחסיכ בצדקה פרק ועויתכ במחנ
ענינ הנ תהוא ארכה לשלותכ: כלא מטא על נבוכדנצר מלכא: לקצת ירחינ תרי
עשר על היכל מלכותא די בבל מהלכ הוה: ענה מלכא ואמר הלא דא היא
בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקפ חסני וליקר הדרי: עוד מלתא
בפמ מלכא קל מנ שמיא נפל לכ אמרינ נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנכ:
ומנ אנשא לכ טרדינ ועמ חיות ברא מדרכ עשבא כתורין לכ יטעמונ ושבעה
עדני יחלפון עליכ עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא
יתננה: בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומנ אנשא טריד ועשבא כתורין
יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרינ רבה וטפרוהי כצפרינ:
ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת
ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטנ עלמ ומלכותה עמ דר ודר: וכל דארי
ארעא כלה חשיבינ וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא
בידה ויאמר לה מה עבדת: בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי
יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת
לי: כענ אנה נבוכדנצר משבח ומרוממ ומהדר למלכ שמיא די כל מעבדוהי
קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה: בלשאצר מלכא עבד לחמ
רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: בלשאצר אמר בטעמ לחמ
להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מנ היכלא די בירושלם
וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: באדינ היתיו מאני דהבא די
הנפקו מנ היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי
שגלתה ולחנתה: אשתיו חמרא ושבח ואלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא
ואבנא: בה שעתה נפקו אצבענ די יד אנש וכתבנ לקבל נברשתא על גירא די
כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: אדינ מלכא זיוהי שנוהי
ורעיניה יבהלונה וקטרי חרצה משתרינ וארכבתה דא לדא נקשנ: קרא מלכא
בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש
די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה
ותלתי במלכותא ישלט: אדינ עללינ כל חכימי מלכא ולא כהלינ כתבא למקרא
ופשרא להודעה למלכא: אדינ מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיוהי שנינ עלוהי
ורברבנוהי משתבשינ: מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת
ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמינ חיי אל יבהלכ רעיונכ וזיויכ אל ישתנו:

איתי גבר במלכותך די רוח אלהי קדישין בה וביומי אבוב נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהי השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוב רב חרטמיני אשפינ כשדאני גזרי הקימה אבוב מלכא: כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמיני ואחיות אחידנ ומשרא קטריני השתכחת בה בדניאל די מלכא שמ שמה בלטשאצר כענ דניאל יתקרי ופשרה יהחוח: באדינ דניאל העל קדמ מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתנה הוא דניאל די מנ בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מנ יהוד: ושמעת עליך די רוח אלהי בכ ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בכ: וכענ העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרונו ופשרה להודעתני ולא כהלינ פשר מלתא להחוייה: ואנה שמעת עליך די תוכל פשרינ למפשר וקטרינ למשרא כענ הנ תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארכ ותלתא במלכותא תשלט: באדינ ענה דניאל ואמר קדמ מלכא מתנתכ לכ להוינ ונבזיבתכ לאחרנ הב ברמ כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: אתנה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוב: ומנ רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעינ ודחלינ מנ קדמוהי די הוו צבא הוו קטל ודי הוו צבא הוו מחא ודי הוו צבא הוו מרימ ודי הוו צבא הוו משפיל: וכדי רמ לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מנ כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: ומנ בני אנשא טריד ולבבה עמ חיותא שוי ועמ ערדיא מדורה עשבא תטוריני יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמנ די יצבה יהקימ עליה: ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבכ כל קבל די כל דנה ידעת: ועל שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמיכ ואנתה ורברבניכ שגלתכ ולחנתכ חמרא שתינ בהונ ולאליי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזינ ולא שמעינ ולא ידעינ שבחת ולאליהא די נשמתכ בידה וכל ארחתכ לה לא הדרת: באדינ מנ קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשימ: ודנה כתבא די רשימ מנא מנא תקל ופרסינ: דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותכ והשלמה: תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר: פרס פריסת מלכותכ ויהיבת למדי ופרס: באדינ אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרוזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא: בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא כשדיא: ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנינ שתינ ותרתני: שפר קדמ דריוש והקימ על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרינ די להונ בכל מלכותא: ועלא מנהונ סרכינ תלתא די דניאל חד מנהונ די להונ אחשדרפניא אלינ יהבינ להונ טעמא ומלכא לא להוא נזק: אדינ דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא: אדינ סרכיא ואחשדרפניא הוו בעינ עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלינ להשכחה כל קבל די מהימנ הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: אדינ גבריא אלכ אמרינ די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להנ השכחנה עלוהי בדת אלהא: אדינ סרכיא ואחשדרפניא אלנ הרגשו על מלכא וכן אמרינ לה דריוש מלכא לעלמינ חיי: אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קימ מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מנ כל אלה ואנש עד יומינ תלתינ להנ מנכ מלכא יתרמא לגב אריותא: כענ מלכא תקימ אסרא ותרשמ כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא: כל קבל דנה מלכא דריוש רשמ כתבא ואסרא: ודניאל כדי ידע די רשימ כתבא על לביתה וכוינ פתיחנ לה בעליתה נגד ירושלם וזמנינ תלתה ביומא הוא ברכ על ברכוהי ומצלא ומודא קדמ אלהא כל קבל די הוא עבד מנ קדמת דנה: אדינ גבריא אלכ הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחננ קדמ אלהא: באדינ קריבו ואמרינ קדמ מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעה מנ כל אלה ואנש עד יומינ תלתינ להנ מנכ מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא: באדינ ענו ואמרינ קדמ מלכא די דניאל די מנ בני גלותא די יהוד לא שמ עליכ מלכא טעמ ועל אסרא די רשמת וזמנינ תלתה ביומא בעא בעותה:

אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שמ בל לשיזבוהא ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלוחה: באדין גבריא אלכ הרגשו על מלכא ואמרינ למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקימ די מלכא יהקימ לא להשניה: באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהכ די אתנה פלח לה בתדירא הוא ישיזבנכ: והיתית אבנ חדה ושמת על פמ גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל: אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחונ לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: באדין מלכא בשפרפרא יקומ בנגהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל: וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהכ די אתנה פלח לה בתדירא היכל לשיזבוהא מנ אריותא: אדין דניאל עמ מלכא מלל מלכא לעלמינ חיי: אלהי שלח מלאכה וסגר פמ אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואפ קדמיכ מלכא חבולה לא עבדת: באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מנ גבא והסק דניאל מנ גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימנ באלהה: ואמר מלכא והיתיו גבריא אלכ די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנונ בניהונ ונשיהונ ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהונ אריותא וכל גרמיהונ הדקו: באדין דריוש מלכא כתב לכל עממא אמיא ולשניא די דארינ בכל ארעא שלמכוני ישנא: מנ קדמי שימ טעמ די בכל שלטנ מלכותי להונ זאעני ודחלינ מנ קדמ אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקימ לעלמינ ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: משיזב ומצל ועבד אתיני ותמהיני בשמיא ובארעא די שיזיב לדניאל מנ יד אריותא: ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא: בשנת חדה לבלאשצר מלכ בבל דניאל חלמ חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלינ אמר: ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עמ ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחו לימא רבא: וארבע חיונ רברבנ סלקנ מנ ימא שני דא מנ דא: קדמיתא כאריה וגפינ די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מנ ארעא ועל רגלינ כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעינ בפמה בני שניה וכן אמרינ לה קומי אכלי בשר שגיא: באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כממר ולה גפינ ארבע די עופ על גביה וארבעה ראשינ לחיותא ושלטנ יהיב לה: באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנינ די פרזל לה רברבנ אכלה ומדקה ושארעא ברגליה רפסה והיא משניה מנ כל חיותא די קדמיה וקרנינ עשר לה: משתכל הוית בקרינא ואלו קרנ אחרי זעירה סלקת ביניהונ ותלת מנ קרינא קדמיתא אתעקרו מנ קדמיה ואלו עינינ כעיני אנשא בקרנא דא ופמ ממלל רברבנ: חזה הוית עד די כרסונ רמיו ועתיק יומיני יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבינ די נור גלגלוהי נור דלק: נהר די נור גנד ונפק מנ קדמוהי אלפ אלפמי ישמשונה ורבו רבונ קדמוהי יקומונ דינא יתב וספרני פתיחו: חזה הוית באדין מנ קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: ושאר חיותא העדיו שלטנהונ וארכה בחיינ יהיבת להונ עד זמן ועדנ: חזה הוית בחזוי ליליא וארו עמ עניי שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: ולה יהיב שלטנ ויקר ומלכו וכל עממא אמיא ולשניא לה יפלחונ שלטנה שלטנ עלמ די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל: אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא דנה וחזוי ראשי יבהלני: קרבת על חד מנ קאמא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני: אלינ חיותא רברבתא די אנינ ארבע ארבעה מלכני יקומונ מנ ארעא: ויקבלונ מלכותא קדישי עלינוני ויחסנונ מלכותא עד עלמא ועד עלמ עלמא: אדינ צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מנ כלהונ דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושארעא ברגליה רפסה: ועל קרינא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מנ קדמיה תלת וקרנא דכן ועינוני לה ופמ ממלל רברבנ וחזוה רב מנ חברתה: חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עמ קדישינ ויכלה להונ:

עד די אתה עתיק יומיא ודינא יחב לקדישי עליוני זמנא מטה ומלכותא החסנו קדישי: כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די תשנא מנ כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמו ואחרנ יקום אחריהון והוא ישנא מנ קדמיא ותלתנה מלכין יהשפל: ומלינ לצד עליא ימלל ולקדישי עליוני יבלא ויסבר להשניה זמני ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנינ ופלג עדן: ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא: ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעמ קדישי עליוני מלכותה מלכות עלמ וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון: עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיאר רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנונ עלי ומלתא בלבי נטרת: בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלכ חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילמ המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי: ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנימ והקרנימ גבהות והאחת גבהה מנ השנית והגבהה עלה באחרנה: ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואני מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל: ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מנ המערב על פני כל הארצ ואני נוגע בארצ והצפיר קרן חזות בין עיני: ויבא עד האיל בעל הקרנימ אשר ראיתי עמד לפני האבל וירצ אליו בחמת כחו: וראיתי מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויכ את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכוו ארצה וירמסוהו ולא היה מציל לאיל מידו: וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: ומנ האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי: ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מנ הצבא ומנ הכוכבים ותמרסם: ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרימ התמיד והשלכ מכוון מקדשו: וצבא תננת על התמיד בפשע ותשלכ אמת ארצה ועשתה והצליחה: ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שממ תת וקדש וצבא מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה: ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קצ החזון: ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קצ: האיל אשר ראית בעל הקרנימ מלכי מדי ופרס: והצפיר השעיר מלכ יונ והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלכ הראשון: והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו: ובאחרית מלכותם כהתמ הפשעים יעמד מלכ עז פנים ומבין חידות: ועצמ כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועמ קדשימ: ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו גדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרימ יעמד ובאפס יד ישבר: ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימימי ואקום ואעשה את מלאכת המלכ ואשתומם על המראה ואני מבין: בשנת אחת לדריש בן אחשוורוש מזרע מדי אשר המלכ על מלכות כשדימ: בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותכ וממשפטיכ: ולא שמענו אל עבדיכ הנביאים אשר דברו בשמכ אל מלכינו ושרינו ואבותינו ואל כל עמ הארצ: לכ אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שמ במעלם אשר מעלו בכ: יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לכ: לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו

אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתק עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמת: וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שמ כיום הזה חטאנו רשענו: אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשכ כי בחטאינו ובעוונות אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתנו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני: הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנוני לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאֵל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעפ ביעפ נגע אלי כעת מנחת ערב: ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילכ בינה: בתחלת תחנוניכ יצא דבר ואני באתי להגיד עיר קדשכ לכלא הפשע ולחמם חטאות ולכפר עון ולהביא נחמך על עמך ועל עיר קדשכ לכלא הפשע ולחמם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמימ ולחמם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוצ ובצוק העתימ: ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואני לו והעיר והקדש ישחית עמ נגיד הבא וקצו בשטף ועד קצ מלחמה נחרת שממות: והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנפ שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתכ על שמם: בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובינ את הדבר ובינה לו במראה: בימימ ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימימ: לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוכ לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימימ: וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדימ ומתניו חגרים בכתם אופז: וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידים אש וזרעתי ומרגלתי כעני נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדמ על פני ופני ארצה: והנה יד נגעה בי ונתניני על ברכי וכפות ידי: ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעיד: ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדברייך: ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שמ אצל מלכי פרס: ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימימ כי עוד חזון לימימ: ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: והיכ יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי: ויספ ויגע בי כמראה אדם ויחזקני: ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון

בא: אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אמ מיכאל שרכם: ואני בשנת אחת לדריש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יו: ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: וכעמדו תשבר מלכותו ותחצ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: ולקצ שנימי יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זרעו ותנתנ היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתימי: ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: וגם אלהיהם עמ נסכיהם עמ כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנימי יעמד ממלך הצפון: ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו: ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטפ ועבר וישב ויתגרו עד מעזה: ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתנ ההמון בידו: ונשא ההמון ירומ לבבו והפיל רבאות ולא יעוז: ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקצ העתימי שנימי יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: ובעתימי ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמכ ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ויבא מלך הצפון וישפכ סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועמ מבחריו ואין כח לעמד: ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו: וישמ פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשימי יתן לו והשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה: וישב פניו לאיימ ולכד רבים והשביט קציני חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימימי אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות: וזרעות השטפ יטטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצמ במעט גוי: בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת: ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצומ עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות: ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטופ ונפלו חללי רבים: ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קצ למועד: וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה: ובאו בו ציימ כתימ ונכאה ושב וזעמ על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש: וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוצ משוממ: ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועמ ידעי אלהיו יחזקו ועשו: ומשכילי עמ יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימימי: ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: ומן המשכילי יכשלו לצרופ בהם ולברר וללבנ עד עת קצ כי עוד למועד: ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלימ ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעמ כי נחרצה נעשתה: ועל אלהי אבתיו לא יבינ ועל חמדת נשימ ועל כל אלוה לא יבינ כי על כל יתגדל: ולא לה מעזים על כנו יכבד ולא לה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: ועשה למבצרי מעזים עמ אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר: ובעת קצ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשיים ובאניות רבות ובא בארצות ושטפ ועבר: ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ומשל במכמי הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבימ וכשימ במצעדיו: ושמעות יבהלו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: ויטע אהלי אפדנו בני מימ להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו: ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמכ והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת

ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: ורבימ מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראונ עולם: והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבימ ככוכבימ לעולם ועד: ואתה דניאל סתמ הדברים וחתמ הספר עד עת קצ ישטטו רבימ ותרבה הדעת: וראיתי אני דניאל והנה שנימ אחרים עמדימ אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: ויאמר לאיש לבוש הבדימ אשר ממעל למימי היאר עד מתי קצ הפלאות: ואשמע את האיש לבוש הבדימ אשר ממעל למימי היאר וירמ ימינו ושמאלו אל השמימ וישבע בחי העולם כי למועד מועדימ וחצי וככלות נפץ יד עמ קדש תכלינה כל אלה: ואני שמעתי ולא אבינ ואמרה אדני מה אחרית אלה: ויאמר לכ דניאל כי סתמימ וחתמימ הדברים עד עת קצ: יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבימ והרשיעו רשעימ ולא יבינו כל רשעימ והמשכלים יבינו: ומעת הוסר התמיד ולתת שקוצ שממ ימימ אלף מאתימ ותשעימ: אשרי המחכה ויגיע לימימ אלף שלש מאות שלשימ וחמשה: ואתה לכ לקצ ותנוח ותעמד לגרלכ לקצ הימינ:

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארצ נתן לי יהוה אלהי השמיים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: מי בכמ מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גר שמ ינשאוהו אנשי מקומו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עמ הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימנ והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב: והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנמ בבית אלהיו: ויוציאמ כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרמ לששבצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרמ אגרסלי זהב שלשים אגרסלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עמ העלות הגולה מבבל לירושלם: ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו: אשר באו עמ זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשנ מספר בגוי רחומ בענה מספר אנשי עמ ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: בני שפסיה שלש מאות שבעים ושנים: בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: בני עילמ אלף מאתיים חמשים וארבעה: בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים: בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בבי שש מאות עשרים ושלשה: בני עזגד אלף מאתיים עשרים ושנים: בני אדניקמ שש מאות ששים וששה: בני בגוי אלפים חמשים וששה: בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: בני אטר ליחזקיה תשעים ושמונה: בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חשמ מאתיים עשרים ושלשה: בני גבר תשעים וחמשה: בני בית לחמ מאה עשרים ושלשה: אנשי נטפה חמשים וששה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: בני עזמות ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: אנשי בית אל והעי מאתיים עשרים ושלשה: בני נבו חמשים ושנים: בני מגביש מאה חמשים וששה: בני עילמ אחר אלף מאתיים חמשים וארבעה: בני חרמ שלש מאות ועשרים: בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתיים ארבעים ושבעה: בני חרמ אלף ושבעה עשר: הלויים בני ישוע וקדמיאל לבני הוודיה שבעים וארבעה: המשררים בני אסף מאה עשרים ושמונה: בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמוני בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: הנתנימים בני ציחא בני חשופא בני טבעות: בני קרס בני סיעהא בני פדוני: בני לבנה בני חגבה בני עקוב: בני חגב בני שמלי בני חנני: בני גדל בני גחר בני ראיא: בני רציני בני נקודא בני גזמי: בני עזא בני פסח בני בסי: בני אסנה בני מעונימי בני נפיסימי: בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: בני בצלות בני מחידא בני חרשא: בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: בני נציח בני חטיפא: בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא: בני יעלה בני דרקון בני גדל: בני שפסיה בני חטיל בני פכרת הצביימי בני אמי: כל הנתניימי ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדני אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אמ מישראל המ: בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: ומבני הכהנים בני חביה בני הקוצ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שממ: אלה בקשו כתבם המתיחשימי ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה: ויאמר התרששתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשיים עד עמד

כהן לאוריו ולתמימי: כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששימי: מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתימי: סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתימי ארבעים וחמשה: גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרימי: ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו: ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונימי שש רבאות ואלף וכסף מנימי חמשת אלפים וכתנת כהנימי מאה: וישבו הכהנימי והלוימי ומנ העמ והמשררים והשוערימי והנתינימי בעריהם וכל ישראל בעריהם: ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערימי ויאספו העמ כאיש אחד אל ירושלם: ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנימי וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהימי: ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ועל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערי: ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יומ ביום במספר כמשפט דבר יומ ביומו: ואחריכנ עלת תמיד ולחדשימי ולכל מועדי יהוה המקדשימי ולכל מתנדב נדבה ליהוה: מיומ אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: ויתנו כסף לחצבימי ולחרשימי ומאכל ומשתה ושמן לצדנימי ולצרימי להביא עצי ארזימי מן הלבנון אל ימי יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם: ובשנה השנית לבואם אל בית האלהימי לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנימי והלוימי וכל הבאימי מהשבי ירושלם ויעמידו את הלוימי מבן עשרימי שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה: ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהימי בני חננד בניהם ואחיהם הלוימי: ויסדו הבנימי את היכל יהוה ויעמידו הכהנימי מלבשימי בחצצרות והלוימי בני אסף במצלימי להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל: ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולמי חסדו על ישראל וכל העמ הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה: ורבימי מהכהנימי והלוימי וראשי האבות הזקנימי אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכימי בקול גדול ורבימי בתרועה בשמחה להרימי קול: ואינ העמ מכירימי קול תרועת השמחה לקול בכי העמ כי העמ מריעימי תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק: וישמעו צרי יהודה ובנימי כי בני הגולה בונימי היכל ליהוה אלהי ישראל: ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככמ נדרוש לאלהיכמ ולא אנחנו זבחימי מימי אסר חדנ מלך אשור המעלה אתנו פה: ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: ויהי עמ הארץ מרפימי ידי עמי יהודה ומבלהימי אותם לבנות: וסכרימי עליהם יועצימי להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס: ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישיבי יהודה וירושלם: ובימי ארתחששתא כתב בשלם מרתדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתנ כתב ארמיית ומתרגמ ארמיית: רחומ בעל טעמ ושמישי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: אדינ רחומ בעל טעמ ושמישי ספרא ושאר כנותהונ דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא: ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרינ ושאר עבר נהרה וכענת: דנה פרשגנ אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיכ אנש עבר נהרה וכענת: ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותכ עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בניי ושורי אשכללו ואשיא יחיטו: כענ ידיע להוא למלכא די הנ קריתא דכ תתבנא ושוריה ישתכללונ מנדה בלו והלכ לא יתנונ ואפתמ מלכימי תהנזק: כענ כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריכ לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא: די יבקר בספר דכרניא די אבהתכ ותהשכח בספר דכרניא ותנעד די קריתא דכ קריא מרדא ומהנזקת מלכיני ומדננ ואשתדור עבדינ בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דכ החרבת: מהודעינ אנחנה למלכא די הנ

קריאת דכ תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לכ: פתגמא שלח מלכא על רחומ בעל טעמ ושמי שפרא ושאר כנותהון די יתבינ בשמרינ ושאר עבר נהרה שלמ וכעת: נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: ומני שימ טעמ ובקרו והשכחו די קריאת דכ מנ יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלכ מתייב להון: כענ שימו טעמ לבטלא גבריא אלכ וקריאת דכ לא תתבנא עד מני טעמא יתשמ: וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין: אדינ מנ די פרשגנ נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדמ רחומ ושמי שפרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: באדינ בטלת עבדת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתני למלכות דריוש מלכ פרס: והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשמ אלה ישראל עליהון: באדינ קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדינ להון: בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרינ להמ מנ שמ לכמ טעמ ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: אדינ כנמא אמרנא להמ מנ אנונ שמהת גבריא די דנה בנינא בנינ: ועינ אלההמ הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יחכ ואדינ יתיבונ נשתונא על דנה: פרשגנ אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא: פתגמא שלחו עליה וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא: ידיע להווא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבנ גלל ואע מתשמ בכתליא ועבידתא דכ אספרנא מתעבדא ומצלח בידהמ: אדינ שאלנא לשביא אלכ כנמא אמרנא להמ מנ שמ לכמ טעמ ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: ואפ שמהתמה שאלנא להמ להודעותכ די נכתב שמ גבריא די בראשיהמ: וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנינ ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנינ שגינא ומלכ לישראל רב בנהי ושכללה: להנ מנ די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יחב המו ביד נבוכדנצר מלכ בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: ברמ בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שמ טעמ בית אלהא דנה לבנא: ואפ מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מנ היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מנ היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה: ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה: אדינ ששבצר דכ אתא יחב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומנ אדינ ועד כענ מתבנא ולא שלמ: וכענ הנ על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הנ איתי די מנ כורש מלכא שימ טעמ למבנא בית אלהא דכ בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא: באדינ דריוש מלכא שמ טעמ ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתני תמה בבבל: והשתכח באחמטא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה: בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שמ טעמ בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחינ דבחינ ואשוהי מסובלינ רומה אמינ שתינ פתיה אמינ שתינ: נדבכני די אבנ גלל תלתא ונדבכ די אע חדת ונפקתא מנ בית מלכא תתייב: ואפ מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מנ היכלא די בירושלם והיבל לבבל יהתיבונ ויחכ להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: כענ תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקינ הוו מנ תמה: שבקו לעבדת בית אלהא דכ פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דכ יבנונ על אתרה: ומני שימ טעמ למא די תעבדון עמ שבי יהודיא אלכ למבנא בית אלהא דכ ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתייבא לגבריא אלכ די לא לבטלא: ומה חשחנ ובני תורין ודכרינ ואמרינ לעלו לאלה שמיא חנטינ מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייבא להמ יום ביומ די לא שלו: די להון מהקרבינ ניוחוני לאלה שמיא ומצלינ

לחיי מלכא ובנוהי: ומני שימ טעמ די כל אנש די הישנא פתגמא דנה יתנסח
 אע מנ ביתה וזקיפ יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על דנה: ואלהא די שכן
 שמה תמה ימגר כל מלכ ועמ די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דכ די
 בירושלם אנה דריוש שמת טעמ אספרנא יתעבד: אדינ תתני פחת עבר נהרה
 שתר בזוני וכוונתהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: ושבי
 יהודיא בנינ ומצלחינ בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מנ טעמ
 אלה ישראל ומטעמ כורש ודריוש ואתחששתא מלכ פרס: ושיציא ביתה דנה
 עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא: ועבדו בני
 ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה: והקברו
 לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרינ מאתינ אמרינ ארבע מאה וצפירי עזי
 לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנינ שבטי ישראל: והקימו כהניא בפלגתהון
 ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: ויעשו בני
 הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: כי הטהרו הכהנים והלויים
 כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם:
 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש
 ליהוה אלהי ישראל: ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב
 לב מלכ אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל: ואחר
 הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלכ פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן
 חלקיה: בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: בן אמריה בן עזריה בן מריות: בן זרחיה
 בן עזי בן בקי: בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: הוא
 עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל
 ויתן לו המלך כי יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים
 והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא
 המלכ: ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלכ: כי באחד לחדש
 הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כי
 אלהיו הטובה עליו: כי עזרא הכינ לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשות וללמד
 בישראל חק ומשפט: וזה פרשנ הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא
 הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: ארתחשסתא מלכ מלכיא
 לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת: מני שימ טעמ די כל מתנדב
 במלכותי מנ עמה ישראל וכהנוהי ולויא למהכ לירושלם עמכ יהכ: כל קבל די
 מנ קדמ מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהכ די
 בידכ: ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם
 משכנה: וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עמ התנדבות עמא וכהניא
 מתנדבינ לבית אלההם די בירושלם: כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה
 תורין דכרינ אמרינ ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכמ
 די בירושלם: ומה די עליכ ועל אחיכ ייטב בשאר כספא ודהב למעבד כרעות
 אלהכמ תעבדו: ומה די עליכ ועל אחיכ ללפלח בית אלהכ השלם קדמ אלה
 ירושלם: ושאר חשחות בית אלהכ די יפל לכ למנתנ תנתנ מנ בית גנזי מלכא:
 ומני אנה ארתחשסתא מלכא שימ טעמ לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די
 ישאלנכו עזרא כהנה ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד: עד כסף ככרינ
 מאה ועד חנטינ כרינ מאה ועד חמר בתינ מאה ועד בתינ משח מאה ומלח
 די לא כתב: כל די מנ טעמ אלה שמיא יתעבד אדרזא לבית אלה שמיא די
 למה להוא קצפ על מלכות מלכא ובנוהי: ולכמ מהודעינ די כל כהניא ולויא
 זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלכ לא שליט למרמא
 עליהם: ואנת עזרא כחכמת אלהכ די בידכ מני שפטינ ודינינ די להון דאנינ
 לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידיע דתי אלהכ ודי לא ידיע תהודעו: וכל די
 לא להוא עבד דתא די אלהכ ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד
 מנה הנ למוות הנ לשרשו הנ לענש נכסינ ולאסורינ: ברוכ יהוה אלהי אבותינו
 אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם: ועלי הטה
 חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כידי יהוה

אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשימ לעלות עמי: ואלה ראשי אבתימה והתיחשמ העלימ עמי במלכות ארתחששתא המלכ מבבל: מבני פינחס גרשמ מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש: מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרימ מאה וחמשימ: מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתימ הזכרימ: מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרימ: ומבני עדינ עבד בן יונתנ ועמו חמשימ הזכרימ: ומבני עילמ ישעיה בן עתליה ועמו שבעימ הזכרימ: ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנימ הזכרימ: מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתימ ושמנה עשר הזכרימ: ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה ושישימ הזכרימ: ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרימ ושמנה הזכרימ: ומבני עזגד יוחנן בן הקטנ ועמו מאה ועשרה הזכרימ: ומבני אדניקמ אחרנימ ואלה שמותמ אליפלט יעאל ושמעיה ועמהמ ששימ הזכרימ: ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעימ הזכרימ: ואקבצמ אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שמ ימימ שלשה ואבינה בעמ ובכהנימ ומבני לוי לא מצאתי שמ: ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתנ וליריב ולאלנתנ ולנתנ ולזכריה ולמשלמ ראשימ וליויריב ולאלנתנ מבינימ: ואוצאה אותמ על אדו הראש בכספיה המקומ ואשימה בפיהמ דברימ לדבר אל אדו אחיו הנתונימ בכספיה המקומ להביא לנו משרתימ לבית אלהינו: ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהמ עשרימ: ומנ הנתניימ שנתנ דויד והשרימ לעבדת הלוימ נתינימ מאתימ ועשרימ כלמ נקבו בשמות: ואקנו שמ צומ על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך יירה לנו ולטפנו ולכל רכושנו: כי בשתי לשאל מן המלכ חיל ופרשימ לעזרנו מאויב בדרכ כי אמרנו למלכ לאמר יד אלהינו על כל מבקשי לטובה ועזו ואפו על כל עזיבו: ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: ואבדילה משרי הכהנימ שנימ עשר לשרביה חשביה ועמהמ מאחיהמ עשרה: ואשקולה להמ את הכסף ואת הזהב ואת הכלימ תרומת בית אלהינו ההרימו המלכ ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאימ: ואשקלה על ידמ כסף ככרימ שש מאות וחמשימ וכלי כסף מאה לככרימ זהב מאה ככר: וכפרי זהב עשרימ לאדרכנימ אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנימ חמודת כזהב: ואמרה אלהמ אתמ קדש ליהוה והכלימ קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכמ: שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנימ והלוימ ושרי האבות לישראל בירושלמ הלשכות בית יהוה: וקבלו הכהנימ והלוימ משקל הכסף והזהב והכלימ להביא לירושלמ לבית אלהינו: ונסעה מנהר אהוא בשנימ עשר לחדש הראשון ללכת לירושלמ ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכפ אויב ואורב על הדרכ: ונבוא ירושלמ ונשב שמ ימימ שלשה: וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלימ בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהמ יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוימ: במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא: הבאימ מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרימ שנימ עשר על כל ישראל אילימ תשעימ וששה כבשימ שבעימ ושבעה צפירי חטאת שנימ עשר הכל עולה ליהוה: ויתנו את דתי המלכ לאחשדרפני המלכ ופחוות עבר הנהר ונשאו את העמ ואת בית האלהימ: וככלות אלה נגשו אלי השרימ לאמר לא נבדלו העמ ישראל והכהנימ והלוימ מעמי הארצות כתועבתימה לכנעני החתי הפריזי היבوسی העמני המאבי המצרי והאמרי: כי נשאו מבנתימה להמ ולבניהמ והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרימ והסגנימ היתה במעל הזה ראשונה: וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משוממ: ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משוממ עד למנחת הערב: ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרימ אלהי פני אליכ כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמימ: מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנימ כהיומ הזה: ועתה

כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: כי עבדינו אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם: ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך: אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעונו ונתתה לנו פליטה כזאת: הנשוב להפר מצותיך ולהתחנת בעמי התעבות האלה הלוא תאנפ בנו עד כלה לאני שארית ופליטה: יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אינ לעמוד לפניך על זאת: וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה: ויען שכניה בני יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר ה' וישבעו: ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה לא מתאבל על מעל הגולה: ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: וכל אשר לא יבוא לשלש הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין ירושלם לשלש הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדברייך עלינו לעשות: אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוצ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמינים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם: ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריש הדבר: ויכלו בכל אנשיהם ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות נשים וישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמיים איל צאן על אשמתם: ומבני אמר חנני וזבדיה: ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה: ומבני פשחור אליועני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה: ומן הלויים יוזבד ושמעיה וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי: ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימנ ואלעזר ומלכיה ובניה: ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה: ומבני זתוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא: ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: ומבני בני משלם מלך ועדיה ישוב ושאל ירמות: ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה: ובני חרם אליעזר וישיה מלכיה שמעיה שמעון: בנימין מלך שמריה: מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי: מבני בני מעדי עמרם ואואל: בניה בדיה כלוהי: וניה מרמות אלישיב: מתניה מתני ויעשו: ובני ובנוי שמעי: ושלמיה ונתן ועדיה: מכנדבי ששי שרי: עזראל ושלמיהו שמריה: שלום אמריה יוסף: מבני נבו יעאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה: כל אלה

נשאי נשימ נכריות ויש מהמ נשימ וישימו בנימ:

דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשי מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלם: ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שמ במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואחי צמ ומתפלל לפני אלהי השמים: ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו: חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אמ יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתי אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם: והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו: ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אינך זה כי אמר רע לב ואירא הרבה מאד: ואמר למלך המלך לעולמ יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים: ואמר למלך אמ על המלך טוב ואמ ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה: ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: ואומר למלך אמ על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה: ואגרת אל אספ שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצי לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומות העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי: ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: ואבוא אל ירושלם ואחי שם ימים שלשה: ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אינ עמי כי אמ הבהמה אשר אני רכב בה: ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואחי שבר בחומת ירושלם אשר המ פרוצים ושעריה אכלו באש: ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואני מקום לבהמה לעבר תחת: ואחי עלה בנחל לילה ואחי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: והסגני לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרימ ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי: ואומר אלהם אתם ראימ הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה: ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואפ דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדימ: ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אינ חלק וצדקה וזכרון בירושלם: ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי: ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: ועל ידמ החזיק מרמות בן אוריה בן הקוצ ועל ידמ החזיק משלם בן ברכיה בן משיבאל ועל ידמ החזיק צדוק בן בענא: ועל ידמ החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם:

ואת שער הישנה החזיקו יודע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו
 דלתתיו ומנעליו ובריהיו: ועל ידמ החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי
 גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנחר: על ידו החזיק עזאל בן חרהיה צורפימ
 ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחמי ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: ועל ידמ
 החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: ועל ידמ החזיק ידיה בן חרומפ ונגד
 ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה: מדה שנית החזיק מלכיה בן חרמ וחשוב
 בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך
 ירושלם הוא ובנותיו: את שער הגיא החזיק חנונ וישבי זנוה המה בנוהו ויעמידו
 דלתתיו ומנעליו ובריהיו ואלפ אמה בחומה עד שער השפות: ואת שער האשפות
 החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו ומנעליו
 ובריהיו: ואת שער העינ החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו
 ויטלנו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריהיו ואת חומת ברכת השלח לגן המלך ועד
 המעלות היורדות מעיר דוד: אחרי החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית
 צור עד נגד קברי דוד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים: אחרי החזיקו
 הלוימ רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו: אחרי
 החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה: ויחזק על ידו עזר בן ישוע
 שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצוע: אחרי החרה החזיק ברוך בן
 זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול: אחרי החזיק
 מרמות בן אוריה בן הקוצ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית
 אלישיב: ואחרי החזיקו הכהנים אנשי הככר: אחרי החזיק בנימנ וחשוב נגד
 ביתם אחרי החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל בית: אחרי החזיק בני בן
 חנדד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: פל בן אוזי מנגד המקצוע
 והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחרי פדיה בן פרעש:
 והנתינימ היו ישיבימ בעפל עד נגד שער המימ למזרח והמגדל היוצא: אחרי
 החזיקו התקעימ מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: מעל
 שער הסוסימ החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: אחרי החזיק צדוק בן אמר נגד
 ביתו ואחרי החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח: אחרי החזיק חנניה בן
 שלמיה וחנונ בן צלפ הששי מדה שני אחרי החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו:
 אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינימ והרכלימ נגד שער המפקד ועד
 עלית הפנה: ובינ עלית הפנה לשער הצאנ החזיקו הצרפימ והרכלימ: ויהי כאשר
 שמע סנבלט כי אנחנו בונימ את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודימ:
 ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודימ האמללימ עשימ היעזבו להם
 היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנימ מערמות העפר והמה שרופות: וטוביה
 העמני אצלו ויאמר גמ אשר המ בונימ אמ יעלה שועל ופרצ חומת אבניהם: שמע
 אלהינו כי היינו בוזא והשב חרפתם אל ראשמ ותנמ לבזא בארצ שביה: ואל
 תכס על עונמ וחטאתמ מלפניכ אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונימ: ונבנה את
 החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעמ לעשות: ויהי כאשר שמע סנבלט
 וטוביה והערבימ והעמנימ והאשדודימ כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי החלו
 הפרצימ להסתמ ויחר להם מאד: ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחמ בירושלם
 ולעשות לו תועה: ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יוממ ולילה מפניהם:
 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה:
 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכמ והרגנומ והשבתנו
 את המלאכה: ויהי כאשר באו היהודימ הישיבימ אצלם ויאמרו לנו עשר פעמימ
 מכל המקמות אשר תשובו עלינו: ואעמיד מתחתיות למקומ מאחרי לחומה
 בצחחימ ואעמיד את העמ למשפחות עמ חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם: וארא
 ואקומ ואמר אל החרים ואל הסגנימ ואל יתר העמ אל תיראו מפניהם את
 אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכמ בניכמ ובנתיכמ נשיכמ ובתיכמ:
 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתמ ונשוב כלנו אל
 החומה איש אל מלאכתו: ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשימ במלאכה וחצימ
 מחזיקימ והרמחמימ המגנימ והקשתות והשרינימ והשרימ אחרי כל בית יהודה:

הבונימ בחומה והנשאים בסבל עמישים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: והבונימ איש חרבו אסורים על מתניו ובונימ והתוקע בשופר אצל: ואמר אל החרים ואל הסגנימ ואל יתר העמ המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו: במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחמ לנו: ואנחנו עשים במלאכה וחצימ מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: גם בעת ההיא אמרתי לעמ איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: ואני אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אינ אנחנו פשטימ בגדינו איש שלחו המימ: ותחי צעקת העמ ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים: ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגנ ונאכלה ונחיה: ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגנ ברעב: ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו: ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואני ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים: ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: וימלכ לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנימ ואמרה להם משא איש באחי אתם נשאים ואתם עליהם קהלה גדולה: ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגויים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגויים אויבינו: וגם אני אחי ונערי נשימ בהם כסף ודגנ נעזבה נא את המשא הזה: השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמייהם זיתיהם ובתייהם ומאת הכסף והדגנ התיירושו והיצרו אשר אתם נשימ בהם: ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה: גם חצני נערת ויאמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמנ ויהללו את יהוה ויעש העמ כדבר הזה: גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך שנים שתיים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: והפחות הראשנים אשר לפני הכבדו על העמ ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העמ ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים: וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שמ על המלאכה: והיהודים והסגנימ מאה וחמישים איש והבאים אלינו מן הגויים אשר סביבתינו על שלחני: ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאנ שש ברות וצפרים נעשו לי ובינ עשרת ימימ בכל יין להרבה ועמ זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על העמ הזה: זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העמ הזה: ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבניו כי בנתי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו: כתוב בה בגויים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: וגם נביאים העמדתי לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבב אתה בודאמ: כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרג ולילה באים להרג: ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי

והיה להם לשם רע למען יחרפוני: זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראמי אותי: ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: ויהי כאשר שמעו כל אויביו ויראו כל הגוים אשר סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: גם בימים ההם מרבימ חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: כי רבימ ביהודה בעלי שבועה לו כי חתנ הוא לשכניה בני ארח ויהוהנו בני לקח את בת משלם בני ברכיה: גם טובתיו היו אמרים לפני דברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראמי: ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבימ: ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד המ עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: והעיר רחבת ידיה וגדולה והעמ מעט בתוכה ואין בתימ בנוי: ויתנ אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העמ להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: הבאים עמ זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עמ ישראל: בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני ארח שש מאות חמשים ושנים: בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר: בני עילם אלף מאתיים וחמשים וארבעה: בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים: בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה: בני בבי שש מאות עשרים ושמנה: בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים: בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה: בני בגוי אלפים ששים ושבעה: בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה: בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה: בני חריפ מאה שנים עשר: בני גבעון תשעים וחמשה: אנשי בית לחם ונטפה מאה שמונים ושמנה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: אנשי נבו אחר חמשים ושנים: בני עילם אחר אלף מאתיים חמשים וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: בני לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתיים ארבעים ושבעה: בני חרם אלף שבעה עשר: הלויים בני ישוע לקדמיאל לבני יהודה שבעים וארבעים: המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: השערים בני שלום בני אטר בני טלום בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמנה: הנתינים בני אחר בני חשפא בני טבעות: בני קירס בני סיעא בני פדון: בני לבנה בני חגבה בני שלמי: בני חנן בני גדל בני גחר: בני ראיא בני רציני בני נקודא: בני גזמ בני עזא בני פסח: בני בסי בני מעוניים בני נפושסימ: בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: בני בצלית בני מחידא בני חרשא: בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: בני נציח בני חטיפא: בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא: בני יעלא בני דרקון בני גדל: בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמונו: כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אמ מישראל הם: בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: ומי הכהנים בני חביה בני הקוצ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שממו: אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה: ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים: מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים

שלוש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתיים וארבעים וחמשה: סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתיים ארבעים וחמשה: גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים: ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם: ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל: ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבי לשמע ביום אחד לחדש השביעי: ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבנים ואזני כל העם אל ספר התורה: ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמנ אמנ במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפי' ארצה: וישוע ובני ושרביה ימיני עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבר חנן פלאיה והלויים מבנינו את העם לתורה והעם על עמדם: ויקראו וספר בתורת האלהים מפרש ושומ שכל ויבינו במקרא: ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבנים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאינ נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעמכם: והלויים מחשימים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדבריהם אשר הודיעו להם: וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרמי ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט: וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצומ ובשקים ואדמה עליהם: ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם: ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם: ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם: ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שמ כבוד ומרומם על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמתי שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך וזכרת עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפריזי והיבוסים והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אותם ומפתים בפרעה

ובכל עבדיו ובכל עמ ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לכ שמ כהיום הזה: והימ בקעת לפניהם ויעברו בתוך הימ ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים: ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרכ אשר ילכו בה: ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותנן להם משפטים ישירים ותורות אמת חקים ומצות טובים: ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם: והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותי: וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותי אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: אפ כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדולות: ואתה ברחמי הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרכ ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרכ אשר ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנחם לא מנעת מפייהם ומים נתת להם לצמאם: וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתייהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: ותנן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ובניהם הרבית ככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישיב הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתימ מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: וימרו וימרדו בכ וישלכו את תורתך אחרי גומ ואת נביאיך הרגו אשר העידו במ להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמי הרבים תתן להם מושיעם ויושיעום מיד צריהם: וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמי רבות עתיים: ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו במ אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתפ סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: ותמשך עליהם שנים רבות ותעד במ ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: וברחמי הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימנע לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו: אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים: הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלימים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתומ שרינו לוינו כהנינו: ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה: שריה עזריה ירמיה: פשחור אמריה מלכיה: חטוש שבניה מלכ: חרם מרמות עבדיה: דניאל גתון ברוכ: משלם אביה מימן: מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: והלויים וישוע בן אזניה בנוי מבני חננד קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה: זכור שרביה שבניה: הודיה בני בנינו: ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני: בני עזגד בבי: אדניה בגוי עדין: אטר חזקיה עזור: הודיה חשמ בצ: חריפ ענתות נובי: מגפיעש משלם חזיר: משיבאל צדוק ידוע: פלטיה חנן עניה: הושע חנניה חשוב: הלוחש פלחא שובק: רחום חשבנה מעשיה: ואחיה חנן ענן: מלכ חרם בענה: ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשררים הנתינים וכל

הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבינ: מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחוקיו: ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו: ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעמ להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: והיה הכהן בן אהרן עמ הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו: וישבו שרי העמ בירושלם ושאר העמ הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: ויברכו העמ לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן יוריה בן זכריה בן השלני: כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמונה אנשי חיל: ואלה בני בנימין סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתאל בן ישעיה: ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמונה: ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה: מן הכהנים ידעיה בן יוריה יכני: שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים: ואחיהם עשי המלאכה לבית שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמציה בן זכריה בן פשחור בן מלכיה: ואחיו ראשים לאבות מאתיים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר: ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולי: ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני: ושבתאי יוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידינו: כל הלויים בעיר הקדש מאתיים שמינים וארבעה: והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנחלתו: והנתינים ישיבים בעפל וציחא וגשפא על הנתינים: ופקיד הלויים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים: כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו: ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעמ: ואל החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה: ובישוע ובמולדה ובבית פלט: ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: ובצקלג ובמכנה ובבנתיה: ובעני רמו ובצרעה ובירמות: זח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנמ: ובני בנימין מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה: ענתות נב ענניה: חצור רמה גתים: חדיד צבעים נבלט: לד ואונו גי החרשיים: ומן הלויים מחלקות יהודה לבנימיני: ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרבלל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: אמריה מלוק חטוש: שכניה רחם מרמת: עדוא גנתוי

אביה: מימינ מעדיה בלגה: שמעיה ויורב ידעיה: סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: והלויים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו: ובקביה וענו אחיהם לנגדמ למשמרות: וישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יודע: ויודע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע: ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: למלוכי יונתן לשבניה יוספ: לחרמ עדנא למריות חלקי: לעדיא זכריה לנגתון משלם: לאביה זכרי למנימינ למועדיה פלטי: לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן: וליוירב מתני לידעיה עזי: לסלי קלי לעמוק עבר: לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי: בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב: וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדמ להלל להודות במצות דוד איש האלהים משמר לעמדת משמר: מתניה ובקביה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרימ שוערימ משמר באספי השערימ: אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתימ נבלימ ובכנרות: ויאספו בני המשררימ ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי: ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרימ בנו להם המשררימ סביבות ירושלם: ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העמ ואת השערימ ואת החומה: ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודות גדולת ותהלכת לימינ מעל לחומה לשער האשפת: וילכ אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: ועזריה עזרא ומשלם: יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה: ומבני הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף: ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דוד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: ועל שער העינ ונגדמ עלו על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית דוד ועד שער המימ מזרח: והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העמ מעל לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאנ ועמדו בשער המטרה: ותעמדה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסננים עמי: והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועני זכריה חנניה בחצרות: ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררימ ויזרחיה הפקיד: ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדימ שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: ויפקדו ביום ההוא אנשימ על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכונוס בהם לשדי הערימ מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים העמדימ: וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררימ והשערימ כמצות דוד שלמה בנו: כי בימי דוד ואסף מקדמ ראש המשררימ ושיר תהלה והדות לאלהים: וכל ישראל בימי זרבלל ובימי נחמיה נתנימ מניות המשררימ והשערימ דבר יום ביומו ומקדשימ ללויים והלויים מקדשימ לבני אהרן: ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העמ ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמי ומאבי בקהל האלהים עד עולם: כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמימ וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל: ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה: ויעש לו לשכה גדולה ושמ היו לפנימ נתנימ את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשררימ והשערימ ותרומת הכהנים: ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתימ לארחתשסתא מלכ בבל באתי אל המלכ ולקצ ימימ נשאלתי מן המלכ: ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוצ מן הלשכה: ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שמ כלי בית האלהים את המנחה והלבונה: ואדעה כי מניות

הלויים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצו ואעמדו על עמדם: וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות: ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: בימי ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואפ יי ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת: ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחו עד אחר השבת ומנערי העמדות על השערים לא יבוא משא ביום השבת: וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתיים: ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכמ מן העת ההיא לא באו בשבת: ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: גם בימי ההמה ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות: ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עמ ועמ: ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיכם לבניכם ולכם: הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגויים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטאו הנשים הנכריות: ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: ומבני יודע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחיו מעלי: זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים: וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: ולקרנן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה:

אדם שת אנוש: קינן מהללאל ירד: חנוכ מתושלח למכ: נח שמ חמ ויפת: בני יפת גמר ומוגו ומדי ויונ ותבל ומשכ ותירס: ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: ובני יונ אלישה ותרשישה כתימ ורודנימ: בני חמ כוש ומצרים פוט וכנענ: ובני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדנ: וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארצ: ומצרים ילד את לודימ ואת ענמימ ואת להבימ ואת נפתחימ: ואת פתרסימ ואת כסלחימ אשר יצאו משמ פלשתימ ואת כפתרימ: וכנענ ילד את צידון בכרו ואת חת: ואת היבوسی ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: בני שמ עילמ ואשור וארפכשד ולוד וארמ ועוצ וחול וגתר ומשכ: וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד שני בנימ שמ האחד פלג כי בימי נפלה הארצ ושמ אחיו יקטנ: ויקטנ ילד את אלמודד ואת שלפ ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורמ ואת אוזל ואת דקלה: ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: ואת אופיר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטנ: שמ ארפכשד שלח: עבר פלג רעו: שרוג נחור תרח: אברמ הוא אברהמ: בני אברהמ יצחק וישמעאל: אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשמ: משמע ודומה משא חדד ותימא: יטור נפיש וקדמה אלה המ בני ישמעאל: ובני קטורה פילגש אברהמ ילדה את זמרנ ויקשנ ומדנ ומדינ וישבק ושוח ובני יקשנ שבא ודדנ: ובני מדינ עיפה ועפר וחנוכ ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויולד אברהמ את יצחק בני יצחק עשו וישראל: בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלמ וקרם: בני אליפז תימנ ואומר צפי וגעתמ קנז ותמנע ועמלק: בני רעואל נחת זרם שמה ומזה: ובני שעיר לוטנ ושוכל וצבעונ וענה ודישנ ואצר ודישנ: ובני לוטנ חרי והוממ ואחות לוטנ תמנע: בני שובל עלינ ומנחת ועיבל שפי ואונמ ובני צבעונ איה וענה: בני ענה דישון ובני דישון חמרנ ואשבנ ויתרנ וכרנ: בני אצר בלהנ וזעונ יעקנ בני דישון עוצ וארנ: ואלה המלכים אשר מלכו בארצ אדום לפני מלכ מלכ לבני ישראל בלע בנ בעור ושמ עירו דנהבה: וימת בלע וימלכ תחתיו יובב בנ זרם מבצרה: וימת יובב וימלכ תחתיו חושמ מארצ התימני: וימת חושמ וימלכ תחתיו הדד בנ בדד המכה את מדינ בשדה מואב ושמ עירו עיות: וימת הדד וימלכ תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלכ תחתיו שאול מרחבות הנחר: וימת שאול וימלכ תחתיו בעל חננ בנ עכבור: וימת בעל חננ וימלכ תחתיו הדד ושמ עירו פעי ושמ אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: וימת הדד ויהיו אלופי אדום אלופ תמנע אלופ עליה אלופ יתת: אלופ אהליבמה אלופ אלה אלופ פיננ: אלופ קנז אלופ תימנ אלופ מבצר: אלופ מגדיאל אלופ עירמ אלה אלופי אדום: אלה בני ישראל ראובנ שמעונ לוי ויהודה יששכר וזבלון: דנ יוספ ובנימנ נפתלי גד ואשר: בני יהודה ער ואוננ ושלח שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויה ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתוהו: ותמר כלתו ילדה לו את פרצ ואת זרם כל בני יהודה חמשה: בני פרצ חצרון וחמול: ובני זרם זמרי ואיתנ והימנ ולכלל ודרע כלמ חמשה: ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בהרמ: ובני איתנ עזריה: ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רמ ואת כלובי: ורמ הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי: ואישי הוליד את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: נתנאל הרביעי רדי החמישי: אצמ הששי דויד השבעי: ואחיתיהמ צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: וכלב בנ חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בנ ששימ שנה ותלד לו את שגוב: ושגוב הוליד את יאיר ויה לו עשרים ושלוש ערים בארצ הגלעד: ויקח גשור וארמ את חות יאיר מאתמ את קנת ואת בנתיה ששימ עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע: ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור

רמ ובונה וארנ ואצמ אחיה: ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אמ
אונם: ויהיו בני רמ בכור ירחמאל מעצ וימיני ועקר: ויהיו בני אונם שמי וידע ובני
שמי נדב ואבישור: ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבנ ואת מוליד:
ובני נדב סלד ואפימי וימת סלד לא בנימי: ובני אפימי ישעי ובני ישעי ששנ ובני
ששנ אחלי: ובני ידע אחי שמי יתר ויונתנ וימת יתר לא בנימי: ובני יונתנ פלת
וזא אלה היו בני ירחמאל: ולא היה לששנ בנימי כי אמ בנות ולששנ עבד מצרי
ושמו ירחע: ויתנ ששנ את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: ועתי הליד
את נתנ ונתנ הוליד את זבד: וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד:
ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה: ועזריה הליד את חלצ וחלצ הליד
את אלעשה: ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: ושלום הוליד את
יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי
זיפ ובני מרשה אבי חברוני: ובני חברון קרח ותפח ורקמ ושמע: ושמע הוליד את
רחמ אבי ירקעם ורקמ הוליד את שמי: ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור: ועיפה
פילגש כלב ילדה את חרנ ואת מוצא ואת גז וחרנ הליד את גז: ובני יהדי רגמ
ויותם וגישנ ופלט ועיפה ושעפ: פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה: ותלד
שעפ אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה: אלה היו
בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערימי: שלמא אבי בית לחמ
חרפ אבי בית גדר: ויהיו בנימי לשובל אבי קרית יערימי מאלה חצי המנחות:
ומשפחות קרית יערימי היתרי והפתי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי
והאשתאלי: בני שלמא בית לחמ ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחות הצרעי:
ומשפחות ספרימי ישוב יעבצ תרעתימ שמעתימ שוכתימ המה הקינימי הבאימי
מחמת אבי בית רכב: ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן
לאחינעם היזרעאליתי שני דניאל לאביגיל הכרמלית: השלשי לאבשלום בן מעכה
בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית: החמישי שפטיה לאביטל הששי
יתרעם לעגלה אשתו: ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשימ
ושלשימ ושלוש שנה מלך בירושלם: ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושובל
ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: ויבחר ואלישמע ואליפלט: ונגה ונפג
ויפיע: ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: כל בני דויד מלבד בני פילגשימ ותמר
אחותם: ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: יורם בנו אחזיהו
בנו יואש בנו: אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו:
אמונ בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו
הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו: ובני יכניה אסר שאלתיאל
בנו: ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה: ובני פדיה זרבלל ושמעיי ובן
זרבלל משלם וחנניה ושלמית אחותם: וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד
חמש: ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: ובני
שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה ונעריה ושפט ששה: ובן נעריה
אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: ובני אליועיני הודיהו ואלישיב ופליה ועקוב
ויוחנן ודליה וענני שבעה: בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: וראיה בן
שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי:
ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצלפוני: ופנואל אבי גדר
ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם: ולאשחור אבי תקוע
היו שתי נשימ חלאה ונערה: ותלד לו נערה את אחזמ ואת חפר ואת תימני ואת
האחשתי אלה בני נערה: ובני חלאה צרת יצחר ואתנן: וקוצ הוליד את ענוב
ואת הצבבה ומשפחות אחרהל בן הרומ: ויהי יעבצ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו
יעבצ לאמר כי ילדתי בעצב: ויקרא יעבצ לאלהי ישראל לאמר אם ברכ תברכני
והרביית את גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהימ את
אשר שאל: וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתנו: ואשתנו הוליד
את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ובני קנז
עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת: ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את
יואב אבי גיא חרשימ כי חרשימ היו: ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני

אלה וקנז: ובני יהללאל זיפ וזיפה תיריא ואשראל: ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבא אבי אשתמע: ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד: ובני אשת הודיה אחות נחמ אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת: בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבצ לבית אשבע: ויוקים ואנשי כזאב ויואש ושרפ אשר בעלו למואב וישבי לחמ והדברים עתיקים: המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עמ המלך במלאכתו ישבו שם: בני שמעון נמואל וימיני יריב זרח שאול: שלמ בנו מבשמ בנו משמע בנו: ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: ולשמעי בנימ ששה עשר ובנות שש ולאחיו אינ בנימ רבימ וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה: וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל: ובבלהה ובעצמ ובתולד: ובבתואל ובחרמה ובציקלג: ובבית מרכבות ובחצר סוסימ ובבית בראי ובשערימ אלה עריהם עד מלך דויד: וחצריהם עיטמ ועיני רמונ ותכנ ועשנ ערימ חמש: וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם להם: ומשובב וימלך ויושה בן אמציה: ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל: ואליועני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה: וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה: אלה הבאים בשמות נשיאם במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב: וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנמ: וימצאו מרעה שמן טוב והארצ רחבת ידימ ושקטת ושלוה כי מן חמ הישבימ שמ לפנימ: ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנמ שם: ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשימ חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשמ: ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה: ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה: כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף: בני ראובן בכור ישראל חנוכ ופלוא חצרון וכרמי: בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: מיכה בנו ראייה בנו בעל בנו: בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו: ובעל בנו עזז בן שמע בנו יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארצ גלעד: ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגריאם ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד: ובני גד לנגדמ ישוב בארצ הבשן עד סלכה: יואל הראש ושפמ המשנה ויעני ושפט בבשן: ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ועכנ וזיע ועבר שבעה: אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז: אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מרגשי שרון על תוצאותם: כלמ התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשימ נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: ויעשו מלחמה עם ההגריאם ויטור ונפיש ונודב: ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאם וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו: וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתימ וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: כי חללימ רבימ נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה: ובני חצי שבט מנשה ישוב בארצ מבשן עד בעל חרמונ ושניר והר חרמונ המה רבו: ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואלילאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשימ גבורי חיל אנשי שמות ראשימ לבית אבותם: וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארצ אשר השמיד אלהים מפניהם: ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנאסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה: בני לוי גרשון קהת ומררי: ובני קהת עמרם

יצהר וחברו ועזיאל: ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי: ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות: מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן: ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם: ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק: ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר: בני לוי גרשם קהת ומררי: ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי: ובני קהת עמרם ויצהר וחברו ועזיאל: בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו: יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: אלקנה בנו ואביספ בנו ואסיר בנו: תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאוול בנו: ובני אלקנה עמשי ואחיות: אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו: אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: ובני שמואל הבכור ושני ואביה: בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו: ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון: והיו משרתימ לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם: ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימנ המשוור בני יואל בני שמואל: בני אלקנה בני ירחם בני אליאל בני תוח: בני ציפ בני אלקנה בני מחת בני עמשי: בני אלקנה בני יואל בני עזריה בני צפניה: בני תחת בני אסיר בני אביספ בני קרח: בני יצהר בני קהת בני לוי בני ישראל: ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בני ברכיהו בני שמעא: בני מיכאל בני בעשיה בני מלכיה: בני אתני בני זרח בני עדיה: בני איתנ בני זמה בני שמעי: בני יחת בני גרשם בני לוי: ובני מררי אחיהם על השמאול איתנ בני קישי בני עבדי בני מלוק: בני חשביה בני אמציה בני חלקיה: בני אמצי בני בני בני שמר: בני מחלי בני מושי בני מררי בני לוי: ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו: ואלה מושבותם לטירותם בגבול לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: ויתנו להם את חברונ בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה: ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בני יפנה: ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברונ ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: ואת חילז ואת מגרשיה ואת דביר ואת מגרשיה: ואת עשנ ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: וממטה בנימין את גבע ואת מגרשיה ואת עלמות ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים עשרה: ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות: וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבול ממטה אפרים: ויתנו להם את ערי המקלט את שכמ ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה: ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה: וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים: לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה: וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה ואת דברת ואת מגרשיה: ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענמ ואת מגרשיה:

וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדו ואת מגרשיה: ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה: וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמונ ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה: לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונו ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה: ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה: ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה: וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנני ואת מגרשיה: ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזר ואת מגרשיה: ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה: ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשי לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות: ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשי כלם: ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילם שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: בנימין בלע ובכר וידיעאל שלשה: ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילם והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר: והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימין ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר: כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילם שבעה אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: ושפם וחפם בני עיר חשם בני אשר: עשר נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה: בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד: ומכיר לקח אשה לחפמי ולשפמי ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות: ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולמ ורקם: ובני אולמ בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה: ויהיו בני שמידע אחיו ושכמ ולקחי ואניעם: ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו: וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם: ויתאבל אפרים אביהם מימי רבים ויבאו אחיו לנחמו: ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי בריעה היתה בביתו: ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת אֶזַן שארה: ורפח בנו ורשפ ותלח בנו ותחנן בנו: לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: נון בנו יהושע בנו: ואחתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכמ ובנתיה עד עיה ובנתיה: ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענן ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם: ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות: וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: ובני יפלט פסח ובמהל ועשות אלה בני יפלט: ובני שמר אחי ורוהגה יחבה וארמ: ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: בני צופח סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה: בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: ובני יתר יפנה ופספה וארא: ובני עלא ארח וחניאל ורציא: כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילם ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף: ובנימין הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחר השלישי: נוחה הרביעי ורפא החמישי: ויהיו בנימין לבלע אדר וגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחוח: וגרא ושפונן וחורם: ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת: ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד: ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושימ ואת בערא נשיו: וילד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכמ: ואת יעוצ ואת שכיח ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות: ומחשימ הוליד את אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה: וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריון את יושבי גת: ואחיו ששק וירמות: וזבדיה וערד ועדר: ומיכאל

וישפה ויוחא בני בריעה: זזבדיה ומשלמ וחזקי וחבר: וישמרי וזילאיה ויובב בני אלפעל: ויקים וזכרי וזבדי: ואליעני וצלתי ואלילאל: ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: וישפנ ועבר ואלילאל: ועבדון וזכרי וחננ: וחנניה ועילמ וענתתיה: ויפדיה ופניאל בני ששק: ושמשרי ושחריה ועתליה: וערשיה ואליה וזכרי בני ירחמ: אלה ראשי אבות לתלדותמ ראשימ אלה ישבו בירושלם: ובגבעון ישבו אבי גבעון ושמ אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: וגדור ואחיו וזכר: ומקלות הוליד את שמאה ואפ המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ובני יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז: ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנימ ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחננ כל אלה בני אצל: ובני עשק אחיו אולמ בכרו יעוש השני ואלילפלס השלשי: והיו בני אולמ אנשימ גברי חיל דרכי קשת ומרבימי בנימ ובני בנימ מאה וחמשימ כל אלה מבני בנימ: וכל ישראל התיחשו והנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוימ והנתינים: ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימ ומן בני אפרים ומנשה: עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימ בן פרצ בן יהודה: ומן השילוני עשיה הבכור ובניו: ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים: ומן בני בנימ סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה: ויבניה בן ירחמ ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה: ואחיהם לתלדותמ תשע מאות וחמשימ וששה כל אלה אנשימ ראשי אבות לבית אבתיהם: ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכני: ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים: ועדיה בן ירחמ בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר: ואחיהם ראשימ לבית אבותמ אלפ ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: ומן הלוימ שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי: ובקבקר חרש וגלל ומותניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופת: והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימנ ואחיהם שלום הראש: ועד הנה בשער המלך מזרחא המה השערים למחנות בני לוי: ושלום בן קורא בן אביספ בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנימ יהוה עמו: זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם: והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות: לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: כי באמונה המה ארבעת גברי השערים המ הלוימ והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים: וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר: ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום: ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים: ומתתיה מן הלוימ הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתיים: ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת: ואלה המשררים ראשי אבות ללוימ בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות ללוימ לתלדותמ ראשימ אלה ישבו בירושלם: ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושמ אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: וגדור ואחיו וזכריה ומקלות: ומקלות הוליד את שמאם ואפ המ נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ובני יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתון

ומלך ותחרע: ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בניו ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל: ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבוע: וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים: ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פנ יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת: וימת שאול ושלושת בניו וכל ביתו יחדו מתו: ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: והי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע: ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם: וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון: וישמעו כל יבשי גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים: וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש: ולא דרש ביהוה וימיתו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי: ויקצצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: גם תמול גם שלשום גם להיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל יהוה יאמר יהוה אלהיך לכ אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל: וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושמ היבوسی ישי הארץ: ויאמרו יבסי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד: ויאמר דויד כל מכה יבوسی בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש: וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר: וילך דויד הלכך וגדול ויהוה צבאות עמו: ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עמ כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: הוא היה עמ דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שמ למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעמ נסו מפני פלשתים: וייתצבו בתוך החלקה ויצילו ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה: וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם מוחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם: ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מימ מבור בית לחם אשר בשער: ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מימ מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסכ אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שמ בשלושה: מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא: בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג: והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניה בן יהוידע ולו שמ בשלושה הגברים: מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימהו דויד על משמעתו: וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: שמות ההרורי חלץ הפלוני: עירא בן עקש

התקועי אביעזר הענתותי: סבכי החשתי עילי האחוסי: מהרי הנטפתי חלד בנ בענה הנטופתי: איתי בנ ריבי מגבעת בני בנימנ בניה הפרעתי: חורי מנחלי געש אביאל הערבות: עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני: בני השמ הגזוני יונתנ בנ שגה ההררי: אחיאמ בנ שכר ההררי אליפל בנ אור: חפר המכרתי אחיה הפלני: חצרו הכרמלי נערי בנ אזבי: יואל אחי נתנ מבחר בנ הגרי: צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בנ צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה החתי זבד בנ אחלי: עדינא בנ שיאא הראובני ראש לראובני ועליו שלושימ: חננ בנ מעכה ויושפט המתני: עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותמ הערערי: ידיעאל בנ שמרי ויחא אחיו התיצי: אליאל המחוימ ויריבי ויושויה בני אלנעמ ויתמה המואבי: אליאל ועובד ויעשיאל המצביה: ואלה הבאימ אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בנ קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה: נשקי קשת מימינימ ומשמאלימ באבנימ ובחצימ בקשת מאחי שאול מבנימ: הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויזאל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי: וישמעה הגבעוני גבור בשלשימ ועל השלשימ וירמיה ויחזיאל ויוחננ ויוזבד הגדרתי: אלעזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי: אלקנה וישיהו ועזראל ויעזר וישבעמ הקרחימ: ויעאלה וזבדיה בני ירחמ מנ הגדוד: ומנ הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהמ וכצבאימ על ההרימ למהר: עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי: משמנה הרביעי ירמיה החמשי: עתי הששי אליאל השבעי: יוחננ השמיני אלזבד התשיעי: ירמיהו העשירי מכבני עתי שער: אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטנ והגדול לאלפ: אלה המ אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריו את כל העמקימ למזרח ולמערב: ויבאו מנ בני בנימנ ויהודה עד למצד לדויד: ויצא דויד לפניהמ ויענ ויאמר להמ אמ לשלומ באתמ אלי לעזרני יהיה לי עליכמ לבב ליחד ואמ לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח: ורוח לבשה את עמשי ראש השלושימ לכ דויד ועמכ בנ ישי שלומ שלומ לכ ושלומ לעזרכ כי עזרכ אלהיכ ויקבלמ דויד ויתנמ בראשי הגדוד: וממנשה נפלו על דויד בבאו עמ פלשתימ על שאול למלחמה ולא עזרמ כי בעצה שלחו סרני פלשתימ לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול: בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלת ראשי האלפימ אשר למנשה: והמה עזרו עמ דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלמ ויהיו שרימ בצבא: כי לעת יומ ביומ יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהימ: ואלה מספרי ראשי החלוצ לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפימ ושמונה מאות חלוצי צבא: מנ בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפימ ומאה: מנ בני הלוי ארבעת אלפימ ושש מאות: ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפימ ושבע מאות: וצדוק נער גבור חיל וביט אביו שרימ עשרימ ושינימ: ומנ בני בנימנ אחי שאול שלשת אלפימ ועד הנה מרבייתמ שמרימ משמרת בית שאול: ומנ בני אפרים עשרימ אלפ ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותמ: ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלפ אשר נקבו בשמות לבוא להמליכ את דויד: ומבני יששכר יודעי בינה לעתימ לדעת מה יעשה ישראל ראשיהמ מאתימ וכל אחיהמ על פיהמ: מזבלונ יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשימ אלפ ולעדר בלא לב ולב: ומנפתלי שרימ אלפ ועמהמ בצנה וחנית שלשימ ושבעה אלפ: ומנ הדני ערכי מלחמה עשרימ ושמונה אלפ ושש מאות: ומאשר יוצאי צבא לערכ מלחמה ארבעימ אלפ: ומעבר לירדן מנ הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרימ אלפ: כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלמ באו חברונה להמליכ את דויד על כל ישראל וגמ כל שרית ישראל לב אחד להמליכ את דויד: ויהיו שמ עמ דויד ימימ שלושה אכלימ ושותימ כי הכינו להמ אחיהמ: וגמ הקרובימ אליהמ עד יששכר וזבלונ ונפתלי מביאימ לחמ בחמורימ ובגמלימ ובפרדימ ובבקר מאכל קמח דבלימ וצמוקימ ויין ושמן ובקר וצאנ לרב כי שמחה בישראל: ויועצ דויד עמ שרי האלפימ והמאות לכל נגיד: ויאמר דויד לכל קהל ישראל אמ עליכמ

טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארם בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלויים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: ונסבה את ארון אלהינו אלנו כי לא דרשנוהו בימי שאול: ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם: ויקהל דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערימ: ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערימ אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם: וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: ודוד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתיים ובחצצרות: ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר: ויחר אפ יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שמ לפני אלהים: ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: ויירא דוד את האלהים ביום ההוא לאמר היכ אביא אלי את ארון האלהים: ולא הסיר דוד את הארון אליו אל עיר דוד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי: וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו: וישלח חירם מלך צר מלאכימ אל דוד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצי לבנות לו בית: וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד נשים בירושלם ויולד דוד עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ואלפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואלישמע ובעלידע ואלפלט: וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאמי: וישאל דוד באלהים לאמר האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידך: ויעלו בבעל פריזים ויכמו שמ דוד ויאמר דוד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מימ על כן קראו שמ המקום ההוא בעל פריזים: ויעזבו שמ את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש: ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאמי: ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאמי אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים: ויעש דוד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה: ויצא שמ דוד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים: ויעש לו בתימ בעיר דוד ויכנו מקום לארון האלהים ויט לו אהל: אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי במ חחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: ויקהל דוד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: ויאספ דוד את בני אהרן ואת הלויים: לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתיים ועשרים: לבני גרשום ויאל השר ואחיו מאה ושלישים: לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתיים: לבני חבורן אליאל השר ואחיו שמונים: לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: ויקרא דוד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויאל שמעיה ואליאל ועמינדב: ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינוי לו: כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנוהו כמשפט: ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתיים משמיעים להרים בקול לשמחה: ויעמידו הלויים את הימנ בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתנ בן קושיהו: ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמימיות ויחאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השעריים: והמשררים הימנ אסף ואיתנ במצלתיים נחשת להשמיע: וזכריהו ועזיאל ושמימיות ויחאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו ונבלים על עלמות: ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו

ועבד אדם ויעיאל ועזאיהו בכנרות על השמינית לנצח: וכנניהו שר הלוי במשא יסר במשא כי מבינ הוא: וברכיה ואלקנה שערים לארון: ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה: ויהי בעזר האלהים את הלוי נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: ודויד מכרבל במעיל בוצ וכל הלוי הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל דויד אפוד בד: וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתי משמעים בנבלים וכנרות: ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקה בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה: ויביאו את ארון האלהים ויצגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: ויתנ לפני ארון יהוה מן הלוי משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמימרות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתי משמיע: ובניהו ויחיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: ביום ההוא אז נתנ דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים לעילתי: שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולמ בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבעתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לכ אתנ ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכיהם: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אליים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחזקה במקמו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אפ תכון תבל בל תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם הימ ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמנו והלל ליהוה: ויעזב שמ לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו: ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידינות וחסה לשערים: ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: ועמהם הימנ וידותונ ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: ועמהם הימנ וידותונ חצצרות ומצלתי למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותונ לשער: וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו: ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתנ הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות: ויאמר נתנ אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתנ לאמר: לכ ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן: בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה

כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי
 הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל
 אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולי אשר בארצ: ושמתי מקום לעמי
 ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר
 בראשונה: ולמימימ אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך
 ואגד לך ובית יבנה לך יהוה: והיה כי מלאו ימיך ללכת עמ אבתיך והקימותי
 את זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו: הוא יבנה לי בית
 וכננתי את כסאו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא
 אסיר מעמו כאשר הסיירותי מאשר היה לפניך: והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד
 העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר
 נתן אל דויד: ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהימ ומי
 ביתי כי הביאתני עד הלמ: ותקטן זאת בעיניך אלהימ ותדבר על בית עבדך
 למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהימ: מה יוסיף עוד דויד אליך
 לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת: יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את
 כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות: יהוה אינ כמוך ואני אלהימ זולתך
 בכל אשר שמענו באזנינו: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהימ
 לפדות לו עמ לשומ לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרימ
 גוימ: ותתן את עמך ישראל לך לעמ עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהימ:
 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמנ עד עולם ועשה כאשר
 דברת: ויאמנ ויגדל שם עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהימ
 לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך: כי אתה אלהי גלית את אזן עבדך לבנות
 לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: ועתה יהוה אתה הוא האלהימ ותדבר
 על עבדך הטובה הזאת: ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך
 כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם: ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתימ ויכניעם
 ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתימ: ויך את מואב והיה מואב עבדימ לדויד נשאי
 מנחה: ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת:
 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשימ ועשרימ אלף איש רגלי ויעקר
 דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ויבא ארמ דרמשק לעזור להדדעזר
 מלך צובה ויך דויד בארמ עשרימ ושנימ אלף איש: וישם דויד בארמ דרמשק
 ויהי ארמ לדויד עבדימ נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: ויקח דויד
 את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאמ ירושלם: ומטבחת ומכונ
 ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת
 העמודימ ואת כלי הנחשת: וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל
 הדדעזר מלך צובה: וישלח את הדורמ בנו אל המלך דויד לשאול לו לשלום
 ולברכו על אשר נלחמ בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל
 כלי זהב וכסף ונחשת: גם אתמ הקדיש המלך דויד ליהוה עמ הכסף והזהב
 אשר נשא מכל הגוימ מאדומ וממואב ומבני עמון ומפלשתימ ומעמלק: ואבשי
 בן צרויה הכה את אדומ בגיא המלח שמונה עשר אלף: וישם באדומ נציבימ
 והיהו כל אדומ עבדימ לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך: וימלך דויד על
 כל ישראל והיה עשה משפט וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא והושפט
 בן אחילוד מזכיר: וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנימ ושושא סופר:
 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנימ ליד המלך: ויהי אחרי
 כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: ויאמר דויד אעשה חסד עמ חנונ
 בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכימ לנחמו על אביו ויבאו עבדי
 דויד אל ארץ בני עמון אל חנונ לנחמו: ויאמרו שרי בני עמון לחנונ המכבד
 דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמימ הלא בעבור לחקר ולהפכ ולרגל
 הארץ באו עבדיך אליך: ויקח חנונ את עבדי דויד ויגלחמ ויכרת את מדויהמ
 בחצי עד המפשעה וישלחמ: וילכו ויגידו לדויד על האנשימ וישלח לקראתמ
 כי היו האנשימ נכלמימ מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכמ
 ושבתמ: ויראו בני עמון כי התבאשו עמ דויד וישלח חנונ ובני עמון אלף ככר

כסף לשכר להם מן ארמ נהרים ומן ארמ מעכה ומצובה רכב ופרשי: וישכרו להם שנים ושלישים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדמ בשדה: וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארמ: ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: ויאמר אמ תחזק ממני ארמ והיית לי לתשועה ואמ בני עמון יחזקו ממך והושעת: חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה: ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארמ למלחמה וינוסו מפניו: ובני עמון ראו כי נס ארמ וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: וירא ארמ כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים את ארמ אשר מעבר הנהר ושופכ שר צבא הדדעזר לפניהם: ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דוד לקראת ארמ מלחמה וילחמו עמו: וינס ארמ מלפני ישראל ויהרג דוד מארמ שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופכ שר הצבא המית: ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עמ דוד ויעבדהו ולא אבה ארמ להושיע את בני עמון עוד: ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלם ויכ יואב את רבה ויהרסה: ויקח דוד את עטרת מלכמ מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבני יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת העם הזה בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם: ויהי אחריכך ותעמד מלחמה בגזר עמ פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו: ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויכ אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועצ חניתו כמנור ארגי: ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: ויחרפ את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דוד: אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו: ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל: ויאמר דוד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם: ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלפ חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלפ חרב: ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב: וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויכ את ישראל: ויאמר דוד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא דוד עונן עבדך כי נסכלתי מאד: וידבר יהוה אל גד חזה דוד לאמר: לך ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: ויבא גד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: אמ שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריק וחרב אויבך למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר: ויאמר דוד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל: ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרפ ידך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוס: וישא דוד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם: ויאמר דוד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעמ ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאנ מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה: ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדוד כי יעלה דוד להקים מזבח

ליהוה בגרנ ארננ היבסי: ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: וישב ארננ וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארננ דש חטימ: ויבא דויד עד ארננ ויבט ארננ וירא את דויד ויצא מן הגרנ וישתחו לדויד אפים ארצה: ויאמר דויד אל ארננ תנה לי מקום הגרנ ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: ויאמר ארננ אל דויד קח לכ ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגימ לעצים והחטימ למנחה הכל נתתי: ויאמר המלך דויד לארננ לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לכ ליהוה והעלות עולה חנם: ויתן דויד לארננ במקום שקלי זהב משקל שש מאות: ויבן שמ דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמימ ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמיים על מזבח העלה: ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה: בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרנ ארננ היבסי ויזבח שמ: ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה: ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: ויאמר דויד לכנוס את הגרימ אשר בארץ ישראל ויעמד חצבימ לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: וברזל לרב למסמרימ לדלתות השערימ ולמחברות הכינ דויד ונחשת לרב אינ משקל: ועצי ארזימ לאינ מספר כי הביאו הצידינימ והצרימ עצי ארזימ לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה בני נער ורכ והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשמ ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכנ דויד לרב לפני מותו: ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשמ יהוה אלהי: והי עלי דבר יהוה לאמר דמ לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמימ רבימ שפכת ארצה לפני: הנה בן נולד לכ הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסיבב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתנ על ישראל בימיו: הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיכ כאשר דבר עליכ: אך יתנ לכ יהוה שכל ובינה ויצו על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיכ: אז תצליח אמ תשמור לעשות את החקים ואת המשפטימ אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמצ אל תירא ואל תחת: והנה בעיני הכינותי לבית יהוה זהב ככרימ מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרימ ולנחשת ולברזל אינ משקל כי לרב היה ועצימ ואבנימ הכינותי ועליהמ תוסיפ: ועמך לרב עשי מלאכה חצבימ וחרשי אבנ ועץ וכל חכמ בכל מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אינ מספר קומ ועשה ויהי יהוה עמך: ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: הלא יהוה אלהיכמ עמכמ והניח לכמ מסיבב כי נתן בידי את ישרי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: עתה תנו לבבכמ ונפשכמ לדרוש ליהוה אלהיכמ וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשמ יהוה: ודויד זקן ושבוע ימימ וימלכ את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל שרי ישראל והכהנימ והלוים: ויספרו הלוים מבנ שלשימ שנה ומעלה ויהי מספרמ לגלגלתמ לגבירימ שלשימ ושמונה אלף: מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרימ וארבעה אלף ושטרימ ושפטימ ששת אלפימ: וארבעת אלפימ שערימ וארבעת אלפימ מהללימ ליהוה בכלימ אשר עשיתי להלל: ויחלקמ דויד מחלקות לבני לוי לגרשונ קהת ומררי: לגרשני לעדנ ושמעי: בני לעדנ הראש יחיאל וזתמ ויואל שלשה: בני שמעי שלמות וחזיאל והרנ שלשה אלה ראשי האבות ללעדנ: ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה: ויהי יחת הראש וזינא השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנימ ויהיו לבית אב לפקדה אחת: בני קהת עמרמ יצהר חברונ וזינאל ארבעה: בני עמרמ אהרנ ומשה ויבדל אהרנ להקדישו קדש קדשימ הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברכ בשמו עד עולם: ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: בני משה גרשמ ואליעזר: בני גרשום שבואל הראש: ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנימ אחרים ובני רחביה רבו למעלה: בני יצהר שלמית הראש: בני חברונ יריהו

הראש: אמריה השני יחזאל השלישי ויקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אמ בנות וישאומ בני קיש אחיהם: בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבנ עשרים שנה ומעלה: כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: וגם ללויים אינ לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני לוי מבנ עשרים שנה ולמעלה: כי מעמד ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: וללחמ המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה: ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלכ מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלכ בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: ויצא הגורל הראשון ליהוירב לידעיה השני: לחרם השלישי לשערימ הרבעי: למלכיה החמישי למינן הששי: להקוצ השבעי לאביה השמיני: לישוע התשעי לשכניהו העשרי: לאלשיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: לחפה שלשה עשר לישיבאב ארבעה עשר: לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים: ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: ליצהרי שלמות לבני שלמות יח: ובני יריהו אמריהו השני יחזאל השלישי ויקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: למחלי אלעזר ולא היה לו בנים: לקיש בני קיש ירחמאל: ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבתיהם: ויפילו גם המ גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלכ וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמת אחי הקטן: ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הכביאים בכנרות בנבלים ובמצלתיים והי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה: להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שובאל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלתי הותר מחזיאות: כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתנ האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתיים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: והי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבינ מאתים שמונים ושמונה: ויפילו גורלות משמרת לעמת קסטן כגדול מבינ עם תלמיד: ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר: הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים

עשר: השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים
 עשר: העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים
 עשר: השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: לשלשה עשר שובאל בניו
 ואחיו שנים עשר: לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: לחמשה עשר
 לירמות בניו ואחיו שנים עשר: לששה עשר לחנניה בניו ואחיו שנים עשר:
 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר: לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו
 שנים עשר: לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר: לעשרים לאליתיה בניו
 ואחיו שנים עשר: לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר: לשנים ועשרים
 לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים
 עשר: לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר: למחלקות לשערי
 לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף: ולמשלמיהו בנימ זכריהו הבכור ידיעאל
 השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני
 השביעי: ולעבד אדם בנימ שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר
 הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו
 אלהים: ולשמעיה בנו נולד בנימ הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: בני
 שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: כל אלה מבני
 עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם:
 ולמשלמיהו בנימ ואחיהם בני חיל שמונה עשר: ולחסה מן בני מררי בנימ שמרי
 הראש כי לא היה בכור ושימהו אביהו לראש: חלקיהו השני טבליהו השלישי
 זכריהו הרביעי כל בנימ ואחיהם לחסה שלשה עשר: לאלה מחלקות השערים
 לראשי הגברות משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: ופילו גורלות כקנט
 כגדול לבית אבותם לשער ושער: ויפל הגורל מזרחיה לשלמיהו וזכריהו בנו יועז
 בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים:
 לשפים ולחסה למערב עמ שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר:
 למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים
 שנים: לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: אלה מחלקות השערים לבני
 הקרחי ולבני מררי: והלויים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים:
 בני לעדנ בני הגרשני לעדנ ראשי האבות ללעדנ הגרשני יחיאל: בני יחיאל
 זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: לעמרמי לצהרי לחברוני לעזיאל: ושבאל
 בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו
 וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו: הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים
 אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא:
 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: וכל ההקדיש שמואל הראה
 ושאל בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו:
 לצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: לחברוני
 חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה
 לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתי לאבות
 בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: ואחיו
 בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ופקידם דויד המלך על הראובני
 והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך: ובני ישראל למספרם
 ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר
 המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים
 וארבעה אלף: על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבע בן זבדיאל ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף: מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש
 הראשון: ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף: שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן
 יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הוא בניהו גבור השלשים
 ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב
 וזבדיה בנו אחרי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: החמישי לחדש החמישי
 השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הששי לחדש הששי עירא

בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיוה בן מעכה: ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק: ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר עמרי בן מיכאל: לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל: לבני אפרים הושע בן עזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו: לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימין יעשיאל בן אבנר: לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל: ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד: ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו: ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב: ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי: ועל היתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש: ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר במעקמי שפט בן עדלי: ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתונות יחדיהו המרתני: ועל הצאן יזיא ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד: ויהונתן דוד דויד יועצ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עמ בני המלך: ואחיתפל יועצ למלך וחושי הארכי רע המלך: ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב: ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עמ הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם: ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עמ לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדמ רגלי אלהינו והכינוני לבנות: והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולמ כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל: ומכל בני כי רבימ בנימ נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב: והכינוני את מלכותו עד לעולמ אמ יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: ועתה לעיני כל ישראל את יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולמ: ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבני אדם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניח לעד: ראה עתה כי יהוה בחר בכ לבנות בית למקדש חזק ועשה: ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולמ ואת בתיו וגנזיו ועליתיו וחדריו הפנימיים ובית הכפרת: ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות הכהנים והלויים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה: לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה: ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרביים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה: הכל

בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: ויאמר דויד לשלמה בנו חזק
 ואמצ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך
 עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: והנה מחלקות הכהנים והלוויים לכל
 עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים
 וכל העם לכל דבריהם: ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו
 אלהים נער ורכ והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: וככל
 כחי הכינותי לבית אלהי הזהב הזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל
 והעציץ לעציץ אבני שהם ומלואים אבני פז ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש
 לרב: ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה
 מכל הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים
 ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים: לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה
 ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: ויתנדבו שרי האבות ושרי
 שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ושרי מלאכת המלך: ויתנו לעבודת בית
 האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים
 ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים: והנמצא אתו אבנים
 נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני: וישמחו העם על התנדבם כי בלב
 שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: ויברך דויד את יהוה
 לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד
 עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמיים ובארץ
 לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל
 בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממוכ
 הכל ומידך נתנו לך: כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו כצל ימינו על
 הארץ ואני מקוה: יהוה אלהינו כל ההמונים הזה אשר הכינו לבנות לך בית לשם
 קדשך מידך היא ולך הכל: וידעתי אלהי כי אתה בחנ לבב ומישרים תרצה אני
 בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצא פה ראיתי בשמחה להתנדב
 לך: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
 לבב עמך והכנ לבבם אליך: ולשלמה בני תנ לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך
 וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי: ויאמר דויד לכל הקהל ברכו
 נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחו
 ליהוה ולמלך: ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרימי
 אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל: ויאכלו וישתו
 לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו
 ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: וישב שלמה על כסא יהוה המלך תחת דויד אביו
 ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו
 יד תחת שלמה המלך: ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתנ עליו
 הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל: ודויד בן ישי מלך על
 כל ישראל: והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
 ובירושלם מלך שלשים ושלוש: וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך
 שלמה בנו תחתיו: ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על דברי
 שמואל הראה ועל דברי נתנ הנביא ועל דברי גד החזה: עמ כל מלכותו וגבורתו
 והעתיים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלוהו למעלה: ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שמ היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: אבל ארונ האלהים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שמ לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ויעל שלמה שמ על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתנ לך: ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עמ דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: עתה יהוה אלהים יאמן דבר עמ דוד אבי כי אתה המלכתני על עמ רב כעפר הארץ: עתה חכמה ומדע תנ לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עמ לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך עליו: החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתנ לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריכ לא יהיה כן: ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל: ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועמ המלך בירושלם: ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבניו ואת הארזים נתן כשקמימ אשר בשפלה לרב: ומוצא הסוסימ אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתיים ומלכי ארם בידם יוציאו: ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עמ דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו: הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמיים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמיים ושמי השמיים לא יכלכלו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אמ להקטיר לפניו: ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עמ החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עמ עבדיך: ולהכין לי עצימ לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: והנה לחטבימ לכרתי העצימ נתתי חטימ מכות לעבדיך כרימ עשרים אלף ושערימ כרימ עשרים אלף ויין בתימ עשרים אלף ושמן בתימ עשרים אלף: ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנכ עליהם מלך: ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמיים ואת הארץ אשר נתנ לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצימ בארגמן בתכלת ובבוצ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל

מחשבת אשר יתנן לו עמ חכמי וחכמי אדני דויד אביכ: ועתה החטימי והשערימי השמנ והיינ אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: ואנחנו נכרת עצימי מנ הלבנון ככל צרכ ונביאמי לכ רפסדות על ימ יפו ואתה תעלה אתמי ירושלמי: ויספר שלמה כל האנשימי הגירימי אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרמי דויד אביו וימצאו מאה וחמשימי אלף ושלשת אלפימי ושש מאות: ויעש מהמי שבעימי אלף סבל ושמינימי אלף חצב בהר ושלשת אלפימי ושש מאות מנצחימי להעביד את העמי: ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלמי בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכיני במקומי דויד בגרנ ארננ היבوسی: ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהימי הארכי אמות במדה הראשונה אמות ששימי ורחב אמות עשרימי: והאולמי אשר על פני הארכי על פני רחב הבית אמות עשרימי והגבה מאה ועשרימי ויצפהו מפנימי זהב טהור: ואת הבית הגדול חפה עצ ברושימי ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרימי ושרשרות: ויצפ את הבית אבנ יקרה לתפארת והזהב זהב פרוימי: ויחפ את הבית הקרות הספימי וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובימי על הקירות: ויעש את בית קדש הקדשימי ארכו על פני רחב הבית אמות עשרימי ורחבו אמות עשרימי ויחפהו זהב טוב לככרימי שש מאות: ומשקל למסמרות לשקלימי חמשימי זהב והעליות חפה זהב: ויעש בבית קדש הקדשימי כרובימי שנימי מעשה צעצעימי ויצפו אתמי זהב: וכנפי הכרובימי ארכמי אמות עשרימי כנפ האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנפ האחרת אמות חמש מגיע לכנפ הכרוב האחר: וכנפ הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנפ האחרת אמות חמש דבקה לכנפ הכרוב האחר: כנפי הכרובימי האלה פרשימי אמות עשרימי והמי עמדימי על רגליהמי ופניהמי לבית: ויעש את הפרכת תכלת וארגמנ וכרמיל ובוצ ויעל עליו כרובימי: ויעש לפני הבית עמודימי שנימי אמות שלשימי וחמש ארכ והצפת אשר על ראשו אמות חמש: ויעש שרשרות בדביר ויתנ על ראש העמדימי ויעש רמונימי מאה ויתנ בשרשרות: ויקמי את העמודימי על פני ההיכל אחד מימיני ואחד מהשמאול ויקרא שמי הימיני יכני ושמי השמאלי בעז: ויעש מזבח נחשת עשרימי אמה ארכו ועשרימי אמה רחבו ועשר אמות קומתו: ויעש את הימי מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשימי באמה יסב אתו סביב: ודמות בקרימי תחת לו סביב סביב סובבימי אתו עשר באמה מקיפימי את הימי סביב שנימי טורימי הבקר יצוקימי במצקתו: עומד על שנימי עשר בקר שלשה פנימי צפונה ושלשה פנימי ימה ושלשה פנימי נגבה ושלשה פנימי מזרחה והימי עליהמי מלמעלה וכל אחריהמי ביתה: ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתימי שלשת אלפימי יכיל: ויעש כיורימי עשרה ויתנ חמשה מימיני וחמשה משמאול לרחצה בהמי את מעשה העולה ידיחו במ והימי לרחצה לכהנימי בו: ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטמי ויתנ בהיכל חמש מימיני וחמש משמאול: ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימיני וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה: ויעש חצר הכהנימי והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהמי צפה נחשת: ואת הימי נתנ מכתפ הימנית קדמה ממול נגבה: ויעש חורמי את הסירות ואת היעימי ואת המזרקות ויכל חירמי לעשות את המלאכה אשר עשה למלכ שלמה בבית האלהימי: עמודימי שנימי והגלות והכתרות על ראש העמודימי שתימי והשבכות שתימי לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודימי: ואת הרמונימי ארבע מאות לשתי

השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: את הימ אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורמ אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: בכר הירדנ יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: ואת המנורות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתיו הבית להיכל זהב: ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאנ ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: והיו הכרובים פרשים כנפים על מקומ הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שמ עד היום הזה: אינ בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אינ לשמור למחלקות: והלויים המשררים לכלם לאספ להימנ לידתונ ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוצ במצלתימ ובנבלימ וכנרות עמדימ מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצררימ בחצרות: ויהי כאחד למחצצרימ ולמשררימ להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרימ קול בחצרות ובמצלתימ ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולמ חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים: אז אמר שלמה יהוה אמר לשכונ בערפל: ואני בניתי בית זבל לכ ומכונ לשבתך עולמימ: ויסב המלך את פניו ויברכ את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר: מן היום אשר הוצאתי את עמי מארצ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שמ ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: ואבחר בירושלם להיות שמי שמ ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל: ויהי עמ לבב דויד אבי לבנות בית לשמ יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דויד אבי יענ אשר היה עמ לבב לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עמ לבב: רק אתה לא תבנה הבית כי בנך הוצא מחלציק הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקומ תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשמ יהוה אלהי ישראל: ואשימ שמ את הארון אשר שמ ברית יהוה אשר כרת עמ בני ישראל: ויעמד לפני מזבח

יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: כי עשה שלמה כיוור נחשת ויתנהו בתוכ העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: ויאמר יהוה אלהי ישראל אינ כמוכ אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדי ההלכים לפניך בכל לבם: אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיומ הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לכ איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני: ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: כי האמנתי שיש אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשומ שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ואם יגנף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לכ וישבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתת להם ולאבתימה: בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לכ והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישובו כי תענם: ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרכ הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שערי כל נגע וכל מחלה: כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה: ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרכ אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך: ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו לכ כי אינ אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושובו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם וישבו והתחנונו אליך בארץ שבימ לאמר חטאנו העוינו ורשענו: וישבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבימ אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך: ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם

ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך: עתה אלהי יהיו נא עיניך פתוחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה קומה יהוה אלהים לנוכח אתה וארונ עזכ כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידים ישמחו בטוב: יהוה אלהים אל תשב פני משיחיו זכרה לחסדי דוד עבדך: וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: וכל בני ישראל ראינו ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דוד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דוד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים: ויקדש שלמה את תוכ החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שמ העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרימ: ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו: ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח: וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: הנ אעצר השמים ולא יהיה מטר והנ אצוה על חגב לאכול הארץ ואמ אשלח דבר בעמי: ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם: עתה עיני יהיו פתוחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שמ עד עולם והיו עיני ולבי שמ כל הימים: ואתה אמ תלך לפני כאשר הלך דוד אביך ולעשות ככל אשר צויתיו וחקי ומשפטי תשמור: והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: ואמ תשובו אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: ונתשיתם מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים: והבית הזה אשר היה עליו לכל עבר עליו ישמ ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת: ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: והערים אשר נתן חורמ לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שמ את בני ישראל: וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת: ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח: ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: כל העם היותר מן החתי

והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی אשר לא מישראל המה: מנ בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: ומנ בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו: ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשיים ומאתים הרדימ בעמ: ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארונ יהוה: אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות: ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלויים על משמורתם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים: ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולאצרות: ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הימ בארץ אדום: וישלח לו חורמ ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עמ עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה: ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמיים וזהב לרב ואבני יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עמ לבבה: ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דברך ועל חכמתך: ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעיהם את חכמתך: יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בכ לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמיים לרב מאד ואבני יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבני יקרה: ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפניו בארץ יהודה: והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש המלך שלמה מאתיים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנן המלך בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור: ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקומה השבת ושנים אריות עומדים אצל הידות: ושנים עשר אריות עומדים שמ על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה: וכל כלי משקה המלך

שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אינ כסף נחשב בימי שלמה למאומה: כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורמ אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיכים: ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו: והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסיים ופרדים דבר שנה בשנה: והי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסיים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: והי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ומוציאים סוסיים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט: וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: וילך רחבעם שכמה כי שכמ באו כל ישראל להמליך אותו: והי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי: ויענן המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים: וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבני ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהליו: ובני ישראל הישיבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמצ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימין מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: והי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימין לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו

עמ אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם: ואת גת ואת מרשה ואת זיפ: ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימין ערי מצרות: ויחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימין: והכהנים והלויים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם: כי עזבו הלויים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכה ליהוה: ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרכ דוד ושלמה לשנים שלוש: ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דוד אביהל בת אליאב בן ישי: ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם: ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית: ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וילד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: ויבן ויפרצ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים: ויהי כהכני מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואיני מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושיים: וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואפ אני עזבתי אתכם ביד שישק: וכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק: כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרם פתח בית המלך: ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשובם אל תא הרצים: ובהכנעו שב ממנו אפ יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשומ את שמו שמ מכל שבטי ישראל ושמ אמו נעמה העמנית: ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עמ אבתיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו: בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: שלוש שנים מלך בירושלם ושמ אמו מיכיהו בת אוריאל מנ גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: ויאסר אביה את המלחמה בחיל

גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערכ עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדניו: ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורכ לבב ולא התחזק לפניו: ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוה וכהנים משרתי ליהוה בני אהרן והלויים במלכת: ומקטירים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: והנה עמנו בראש האלהים וכהני וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עמי יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו: וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם והיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות: ויריעו איש יהודה והיה בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: וינסו בני ישראל מפני יהודה ויתנמ אלהים בידם: ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: וירדפ אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרונ ובנתיה: ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת: ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בניו ושש עשרה בנות: ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו: וישכב אביה עמ אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים: ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים: ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו: ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: והיה לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימנ נשאי מגנ ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל: ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה: ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה: ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש: ויגפ יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: ויכו את

כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה בהם: וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם: ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים: ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימין יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם: וימימי רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם: ובעתים ההם אינן שלום ליוצא ולבא כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות: וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים המממ בכל צרה: ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם: וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עמד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: ויקבצ את כל יהודה ובנימין והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו: ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא: ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם: וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למאיש ועד אשה: וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרפ בנחל קדרון: והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים: ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא: בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: ברית ביני ובינך וביני אבי וביני אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר ברייתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מימ ואת כל מסכנות ערי נפתלי: והי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו: ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה: ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנמ בידך: כי יהוה עיני משטות בכל הארץ להתחזק עמ לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העמ בעת ההיא: והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: ויחלא אסא בשנת שלשים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: וישכב אסא עמ אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: ויקברוה בקברתיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוה במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו

שרפה גדולה עד למאד: וימלכ יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתנ נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ויהי יהוה עמ יהושפט כי הלכ בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלכ ולא כמעשה ישראל: ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה: ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעמ: ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עמ יהושפט: ומן פלשתיים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישימ שבעת אלפים ושבע מאות: ויהי יהושפט הלכ וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות: ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף: ועל ידו יהונתן השר ועמו מאתיים ושמונים אלף: ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתיים אלף גבור חיל: ומן בנימין גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומגן מאתיים אלף: ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: אלה המשרתיים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה: ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: וירד לקצ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעמ אשר עמו ויסיתוהו לעלות אל רמות גלעד: ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלכ עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיומ את דבר יהוה: ויקצב מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלכ אל רמת גלעד למלחמה אמ אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכהו בן ימלא: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבישים בגדים וישיבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם: וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: והמלאכ אשר הלכ לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלכ אל רמת גלעד למלחמה אמ אחדל ויאמר עלו והצליחו ויתנו בידכם: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמיים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמות בשם יהוה: ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אינ להן רעה ויאמר יהוה לא אדנימ לאלה ישובו איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל

יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אמר לרע: ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמיים עמדים על ימינו ושמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאי ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענה ויכ את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרכ עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך: ויאמר מיכיהו הנכ ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבוהו אל אמונו שר העיר ואל יואש בן המלך: ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחצ ומימ לחצ עד שובי בשלום: ויאמר מיכיהו אמ שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמי כלם: ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אמ את מלך ישראל לבדו: והי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו: והי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו: ואיש משכ בקשת לתמו ויכ את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרי ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי: ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש: וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: ויצא אל פניו יהוה בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלהרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: אבל דברי טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים: וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעמ מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר: ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אינ עמ יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישיבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרימ הלויים לפניכם חזקו ועשו והי יהוה עמ הטוב: והי אחריכ באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה: ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנמ בחצצון תמר היא עין גדי: וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גמ מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל

בכל ממלכות הגוים ובידכ כח וגבורה ואין עמכ להתיצב: הלא אתה אלהינו הורשת את ישיב הארצ הזאת מלפני עמכ ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבכ לעולמ: וישבו בה ויבנו לכ בה מקדש לשמכ לאמר: אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניכ כי שמכ בבית הזה ונזעק אליכ מצרתנו ותשמע ותושיע: ועתה הנה בני עמו ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאמ מארצ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתכ אשר הורשתנו: אלהינו הלא תשפט במ כי אין בנו כח לפני ההמונ הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליכ עינינו: וכל יהודה עמדימ לפני יהוה גמ טפמ נשיהם ובניהם: ויחזיאל בנ זכריהו בנ בניה בנ יעיאל בנ מתניה הלוי מנ בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוכ הקהל: ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלכ יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמונ הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: מחר רדו עליהם הנם עלימ במעלה הציצ ומצאתם אתם בסופ הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם להלחמ בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: ויקמו הלוימ מנ בני הקהתימ ומנ בני הקרחימ להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאי ויהצליחו: ויועצ אל העם ויעמד משררימ ליהוה ומהללימ להדרת קדש בצאת לפני החלוצ ואמרימ הודו ליהוה כי לעולמ חסדו: ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבימ על בני עמו מואב והר שעיר הבאימ ליהודה וינגפו: ויעמדו בני עמו ומואב על ישיב הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית: ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמונ והנם פגרימ נפלימ ארצה ואין פליטה: ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרימ וכלי חמדות וינצלו להם לאינ משא ויהיו ימימ שלושה בזימ את השלל כי רב הוא: וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שמ ברכו את יהוה על כן קראו את שמ המקומ הוא עמק ברכה עד היום: וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשמ לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ויבאו ירושלם בנבלימ ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: והי פחד אלהימ על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עמ אויבי ישראל: ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהי מסביב: וימלכ יהושפט על יהודה בנ שלשים וחמש שנה במלכו ועשרימ וחמש שנה מלכ בירושלם ושמ אמו עזובה בת שלחי: וילכ בדרכ אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: אכ הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם: ויתר דברי יהושפט הראשנימ והאחרנימ הנם כתובימ בדברי יהוה בנ חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל: ואחריכ אתחבר יהושפט מלכ יהודה עמ אחזיה מלכ ישראל הוא הרשיע לעשות: ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציונ גבר: ויתנבא אליעזר בנ דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחבר עמ אחזיהו פרצ יהוה את מעשיכ וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש: וישכב יהושפט עמ אבתיו ויקבר עמ אבתיו בעיר דויד וימלכ יהורם בנו תחתיו: ולו אחימ בני יהושפט עזריה ויחזיאל וזכריהו

ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל: בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: וילך בדרכ מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את בית דוד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קמ לילה ויכ את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו: גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה: ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: ותלך בדרכ מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת יושבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת: הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך: ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים: ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתיים והעריבים אשר על יד כושיים: ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו: ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאינ מרפא: ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלואים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: בן שלשים ושתיים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דוד ולא בקברות המלכים: וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בעריבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן ארבעים ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושמ אמו עתליהו בת עמרי: גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשע: ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם: וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכוהו ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ומאליהם היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתיים לאחזיהו ויהרגם: ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואינו לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומטים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליהו

מלכת על הארץ: ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם: ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עמ המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: זה הדבר אשר תעשו השלישית מכמ באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: והשלישית בבית המלך והשלישית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עמ יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות: ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטיים אשר למלך דוד אשר בית האלהים: ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתפ הבית הימנית עד כתפ הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחיהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליהו את קול העם הרצימ והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עמ הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר: ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: וישימו לה ידימ ותבוא אל מבוא שער הסוסיים בית המלך וימיתוה שם: ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעמ ליהוה: ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתי ואת צלמיו שברו ואת מתנ כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: וישמ יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דוד: ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעמ ואת כל עמ הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא הממלכה: וישמחו כל עמ הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: וישא לו יהוידע נשים שתיים ויולד בנים ובנות: ויהי אחריכך היה עמ לב יואש לחדש את בית יהוה: ויקבצ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלויים: ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה: ויהי בעת יביא את הארון

אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישארו וישיבוהו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב: ויתנהו המלך והוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה והיו שכרים חצבים וחרשיים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה: ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצוהו: וככלותם הביאו לפני המלך והוידע את שאר הכסף ויעשוהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף והיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: ויזקן יהוידע וישבע ימימ וימת בן מאה ושלשים שנה במותו: ויקברוהו בעיר דוד עמ המלכים כי עשה טובה בישראל ועמ האלהים וביתו: ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם: ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים והי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת: וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו במ ולא האזינו: ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעמ ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עבריתם את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזבו אתכם: ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: והי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העמ מעמ וכל שללם שלחו למלך דרמשק: כי במצער אנשיים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים: ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו על מטתו וימת ויקברוהו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים: ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית: ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו: בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: והי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: ויקבצו אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימין ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה: וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אינן יהוה עמ ישראל כל בני אפרים: כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי אפ: ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילכ גיא המלח ויכ את בני שער עשרת אלפים: ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכומו מראש הסלע וכלם נבקעו: ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרו ועד בית חורון

ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ויחר אפ יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העמ אשר לא הצילו את עמם מידכ: ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליעצ למלך נתנוכ חדל לכ למה יכוכ ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעצ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי: ויועצ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכ נתראה פנימ: וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנונ שלח אל הארז אשר בלבנונ לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנונ ותרמס את החוח: אמרת הנה הכית את אדום ונשאכ לבכ להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמכ: ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למענ תתמ ביד כי דרשו את אלהי אדום: ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנימ הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ויגפ יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרצ בחומת ירושלם משער אפרימ עד שער הפונה ארבע מאות אמה: וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עמ עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרו: ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: וישארו על הסוסים ויקברו אתו עמ אבתיו בעיר יהודה: ויקחו כל עמ יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עמ אבתיו: בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתימ שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מנ ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבינ בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: ויצא וילחמ בפלשתימ ויפרצ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתימ: ויעזרהו האלהים על פלשתימ ועל הערביימ הישיבימ בגור בעל והמעונימ: ויתנו העמונימ מנחה לעזיהו וילכ שמו עד לבוא מצרימ כי החזיק עד למעלה: ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקמ: ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבימ כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרימ וכרמימ בהרימ ובכרמל כי אהב אדמה היה: ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתמ ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך: כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: ועל ידמ חיל צבא שלש מאות אלפ ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: ויכנ להם עזיהו לכל הצבא מגנימ ורמחימ וכובעימ ושרינות וקשתות ולאבני קלעימ: ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצימ ובאבנימ גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת:

ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל: ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: ויצעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו: בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית: ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם: וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אחז בנו תחתיו: בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: והוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עצ רענן: ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויכו בו מכה גדולה: ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: וישבו בני ישראל מאחיהם מאתיים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון: ושם היה נביא ליהוה עדיד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו במ בזעף עד לשמיים הגיע: ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאחיהם כי חרון אף יהוה עליכם: ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ויעזב החלוצ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל: ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויסכמו וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: בעת ההיא שלח המלך אחז על

מלכי אשור לעזר לו: ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי: ופלשתיים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם: כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו: ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: וישב אחז עמ אבתיו ויקברוהו בעיר בירושלם כי לא הביארו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו: יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה מן הקדש: כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערפ: גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנמ לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראינו בעיניכם: והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: עתה עמ לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: בני עתה אל תשלו כי בכמ בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמה ועדנ בן יואח: ומן בני אליצפנ שמרי ויעואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: ומן בני הימני יחואל ושמעי ומן בני ידותנ שמעיה ועזיאל: ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום עשר לחדש הראשון כלו: ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנמ לפני מזבח יהוה: וישכמ יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל

ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: ויעמד את הלויים בית יהוה במצלתים בנבליים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: ויעמדו הלויים בכלי דויד והכהנים בחצצרות: ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל: וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה: וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דויד ואספ החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: ויענ יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: והיה מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתיים לעלה ליהוה כל אלה: והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכונן עבודת בית יהוה: וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכנין האלהים לעם כי בפתאום היה הדבר: וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכפ מלכי אשור: ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנמ לשמה כאשר אתם ראימ: עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמיים לפני שוביהם ולשוב לארצ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו: והיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון והיו משחיקים עליהם ומלעגים בם: אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים: כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדש ליהוה: כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא טהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: וישמע יהוה אל יחזקיהו

וירפא את העם: ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכלי עץ ליהוה: וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: כי יחזקיהו מלך יהודה הרימ לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישאל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמיים: וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימין ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם: ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: וכפרצ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם המ מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: וביאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד לרוב כי יהוה ברכ את עמו והנותר את ההמון הזה: ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: ויחיאל ועזריהו ונחש ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרח על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם במחלקותיהם: ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלויים: ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח: אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: ויועצ

עמ שריו וגבריו לסתומ את מימי העינות אשר מחוצ לעיר ויעזרוהו: ויקבצו עמ רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מימ רבימ: ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנימ: ויתן שרי מלחמות על העמ ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמונ אשר עמו כי עמנו רב מעמו: עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העמ על דברי יחזקיהו מלך יהודה: אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבימ במצור בירושלם: הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו: הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מיד: מי בכל אלהי הגוימ האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מיד: ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אפ כי אלהיכם לא יצילו אתכם מיד: ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: וספרימ כתב לחרפ ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כנ לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מיד: ויקראו בקול גדול יהודית על עמ ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוצ הנביא על זאת ויזעקו השמימ: וישלח יהוה מלאכ ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנימ לארצו ויבא בית אלהיו ומיצאו מעיו שמ הפילהו בחרב: ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: ורבימ מביאימ מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוימ מאחרי כנ: בימימ ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם: ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמימ ולמגנימ ולכל כלי חמדה: ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות: וערימ עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו: וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו: ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוצ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: וישכב יחזקיהו עמ אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלם וימלכ מנשה בנו תחתיו: בן שתימ עשרה שנה מנשה

במלכו וחמשיים וחמש שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב ויבן את הבמות אשר נתצ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן וכשפ ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום: ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתיים ויוליכוהו בבלה: וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה: ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ויכנ את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי: וישכב מנשה עם אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמונו בנו תחתיו: בן עשרים ושתיים שנה אמונו במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמונו ויעבדו: ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמונו הרבה אשמה: ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמונו וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים אחת שנה מלך בירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאלו: ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתיים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם: ועצמות כהנים שרפ על מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם: ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתימה סביב: וינתצ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם: ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית

אלהים אשר אספו הלויים שמרי הספ מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין וישבי ירושלם: ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשימ בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ויתנו לחרשים ולבנימ לקנות אבני מחצב ועצימ למחברות ולקרות את הבתימ אשר השחיתו מלכי יהודה: והאנשימ עשימ באמונה במלאכה ועליהמ מפקדימ יחת ועבדיהו הלוימ מנ בני מררי וזכריה ומשלמ מנ בני הקהתימ לנצח והלוימ כל מבינ בכלי שיר: ועל הסבלימ ומנצחימ לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוימ סופרימ ושטרימ ושוערימ: ובהוציאמ את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהנ את ספר תורת יהוה ביד משה: ויענ חלקיהו ויאמר אל שפנ הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתנ חלקיהו את הספר אל שפנ: ויבא שפנ את הספר אל המלכ וישב עוד את המלכ דבר לאמר כל אשר נתנ ביד עבדיכ המ עשימ: ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדימ ועל יד עושי המלאכה: ויגד שפנ הסופר למלכ לאמר ספר נתנ לי חלקיהו הכהנ ויקרא בו שפנ לפני המלכ: ויהי כשמע המלכ את דברי התורה ויקרע את בגדיו: ויצו המלכ את חלקיהו ואת אחיקמ בנ שפנ ואת עבדונ בנ מיכה ואת שפנ הסופר ואת עשיה עבד המלכ לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתנה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה: וילכ חלקיהו ואשר המלכ אל חלדה הנביאה אשת שלמ בנ תוקהת בנ חסרה שומר הבגדימ והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: ותאמר להמ כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכמ אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקומ הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלכ יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהימ אחרימ למענ הכעיסני בכל מעשי ידיהמ ותתכ חמתי במקומ הזה ולא תכבה: ואל מלכ יהודה השלח אתכמ לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יענ רכ לבכ ותכנע מלפני אלהימ בשמעכ את דבריו על המקומ הזה ועל ישביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיכ ותבכ לפני וגמ אני שמעתי נאמ יהוה: הנני אספכ אל אבתיכ ונאספת אל קברתיכ בשלומ ולא תראינה עיניכ בכל הרעה אשר אני מביא על המקומ הזה ועל ישביו וישיבו את המלכ דבר: וישלח המלכ ויאספ את כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלכ בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנימ והלוימ וכל העמ מגדול ועד קטנ ויקרא באזניהמ את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: ויעמד המלכ על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובימ על הספר הזה: ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימין ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהימ אלהי אבותיהמ: ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהמ כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהמ: ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: ויעמד הכהנימ על משמרותמ ויחזקמ לעבודת בית יהוה: ויאמר ללוימ המבונימ לכל ישראל הקדושימ ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בנ דוד מלכ ישראל אינ לכמ משא בכתפ עתה עבדו את יהוה

אלהיכם ואת עמו ישראל: והכינו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העמ וחלקת בית אב ללויים: ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה: וירמ יאשיהו לבני העמ צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: ושריו לנדבה לעמ לכהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחזאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: ותכונ העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך: ושחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטיהם: ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העמ להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות וירצו לכל בני העמ: ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבי עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימנ וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער אינ להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו להם: ותכונ כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים: ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: וירו הירימ למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה וירכיבוהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו: ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנמ כתובים על הקינות: ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו הראשנים והאחרנים הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: ויקחו עמ הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכוהו תחת אביו בירושלם: בן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ויסירוהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה: בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתימ להליכו בבלה: ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנמ בהיכלו בבבל: ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו: בן שמונה שנים

יהויכין במלכו ושלושה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם: בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: ויהיו מלעבימ במלאכי האלהים ובזימ דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאיני מרפא: ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל: וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית: ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכמ מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל: